

ספר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
 חֵלֶק ל"ד

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנוֹבֵעַ
 מִקּוֹר חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
 הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
 וּדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

* * *

בְּנוֵי וּמֵיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
 רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוֹן
 בּוֹצֵינָא קִדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
 הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים, וּמֵאַמְרֵי חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוּבָא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי
 חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
 יְבִנְאֵל
 עִיר בְּרֶסֶלֶב, בְּגָלִיל
 שְׁנַת תשע"ו

ספר
אֲשֶׁר בַּנְּחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קֶרֶן הַדְּפָסָה וְהַפְצָה"
חסידות ברסלב
יבנאל

טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
 יצחק ישראל יוקר
054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סִפְרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא חָסִים מִסִּפְרִים אֱלוֹ, כִּי הַסִּפְרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סִפְרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתָּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפַּס עַד עֵתָה, דְּבָר הַמְּסַתֵּם בִּיּוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְתָּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵּן מִכְתָּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵּן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ
לֵד, וּמִקְוִיִּים לְהוֹצִיא אֶחָדִי אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים
כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי
שִׁיקְרָא בְּזֶה, יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ
הֵם אוֹצֵר כְּלֵי חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוֹשִׁים
נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא
וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר הַקְּדוֹשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבְּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר
אִפְלוּ הִירוּד וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ? תִּכְרַךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן
לְשֹׁכֵל תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
?תִּכְרַךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִמְּעַמַּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפְרָטִי פְרָטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאֲזוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ?תִּכְרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עִין ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים זְיוֹלְתִּיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מפל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מפל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר פהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו

ומשטיותיו, שנגדקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולכלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו

מִצְטַעְרִים עַל הַרְאִשׁוֹנִים, שֶׁכָּבֵר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבִאֲמַת לֹא בִדְעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְץ" (קִהְלָת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכְבָּר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוֹלֵי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְסַגֵּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דּוֹקָא, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חַיּוֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְחַיֶּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ שְׂנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעֲמִים מִתְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל-יְדֵי דְבָר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וְלַפְעָמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יְמָיו עָלֶיהָ בְּרֵאוּי כִּי לְכָף נוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לַעֲיֵן וְלַהֲבִיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרֵאִינוּ כַּמָּה גְדוֹלִים, שֶׁהָיוּ בְּקִיאִים בְּכַמָּה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קַל וְחֹמֶר מֵהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֲנִינֵי חֲכָמָתָם בְּעִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צַל עוֹבֵר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאַרְיִכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֵלָם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קָצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמְדוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִיד, חַס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יְמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אֶרֶץ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבּוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים וְלַרְבּוֹת מְחַבְּרִים בְּשִׁבִיל עִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' סִפְרִים עַד אֵין קֵץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וְלַהֲדַפִּס בְּשִׁבִיל הַתְּכֵלִית הָאֲחֻרּוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכָבֵר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבְטַעֲוִיתּוֹ וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מִסֵּפֶר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלָם מִנֵּי שַׁחַת, וְלַהֲחִיּוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים,

לקרבים אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריו"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם פי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל פה וכה, וכן עשב אחר, שמשקלו פה וכה, וכן שוקלים מ כמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומעריבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו

העשבים שנתערבו, ובזה הפסח החדש של ההרבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שיירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי

הַקְדָּמָה

י

הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמת ונצח, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך געשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אשר בנחל פרך לד

ה' תסא.

בעזרת השם ותפלה, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ו' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה ...

אודות שאלתך לענין קניית תפלין אצל הסופר ... איני יודע מה לומר לך, רק לספר לך ספור, ואתה בעצמך תוציא את המסקנה.

ידוע, כי תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע היו מאד מאד דבוקים ברבם, וכן תלמידי המגיד הקדוש זי"ע, היו מאד מאד דבוקים בו, וכל מה שצוה לתלמידיו — קימו תכף-ומיד, בלי שום פקפוק וספק. וספר הרב הקדוש רבי שניאור זלמן מליאדי ז"ל (הבעל התניא והשלחן ערוך), שהיה שורה אצלם פחד כזה מרבם המגיד ז"ל, שתכף כשרק שמעו את הפסיעות שלו ללכת (כי היה הולך קשה, וסחב את רגליו על הארץ), נפל עליהם אימה ופחד, ועל-ידי רבוי הפחד והיראה שהיה להם מרבם, על-ידי-זה ניקא קבלו ממנו הרבה.

פעם אחד צוה הרב המגיד זי"ע לתלמידו הרב הקדוש רבי אהרן קארלינער ז"ל, שיסע לביתו, אבל דרך איזו עיר ידועה, והוא

תכף-ומיד נטל את החפצים שלו ונסע, בלי שום שאלות ופקפוקים, וכשהגיע אל העיר ההיא שצנה עליו — הנה לילה, ולן שם. ויהי בבקר כשרצה להתפלל, החל לחפש באמתחתו, וירא והנה שכח את הטלית ותפלין שלו אצל הרב המגיד זי"ע, ודרכו שאף פעם לא התפלל בטלית ותפלין שאולים, אזי תכף-ומיד נזדרז וקנה טלית, והכניס בו ציצית, והלך אל סופר וקנה אצלו זוג תפלין. ויהי בעודו אוחז התפלין, החל לרעד מאד, וזעק להסופר: "רשע, אַתְּמוֹל בָּאתָ עַל אִשְׁתִּי אִישׁ, וְהַיּוֹם אַתָּה מוֹכֵר תְּפִלִּין"?! "רשע, תודה ותודה על חטאיך". והסופר מאד מאד נבהל, והחל לבכות, והתודה לפניו, עד שעל-ידי חקירות ובדיקות מדבריו — נתגלה לו, שהיו שם הרבה בעלי עברות, רחמנא לצלן, והנה צריך לסדר גטין ליותר ממאה אנשים ונשים, ודבר לפניהם דבורי כבושים, וכלם הסכימו כבר לקבל גטין כפי ההלכה, רק בענין אחד היה לו איזה ספק, אזי נספם בדעתו שהוא צריך לחזור אל רבו המגיד, ולשאל ממנו. וכן עשה, ונזדרז ונסע חזרה.

ויהי בבאו אל רבו, ספר לפניו את כל מה שנאָרע לו, וגם אודות השאלה שיש לו, ענה ואמר לו הרב המגיד זי"ע: חזר לעיר, אך הפעם תקח עמך את הרב הקדוש ר' מנחם מענדל מויטעבסק ז"ל, שידע פוליש (פולנית), וגם תקחו עמכם את הבגדי לבן של שבת-קדש, וכן עשו. ותכף-ומיד נסעו לשם. ויהי בדרך, ענה ואמר הרב הקדוש ר' מנחם מענדל ז"ל, היות שאנו נוסעים לעיר הנ"ל לסדר את הגטין, למה נצרך לדבר פוליש, ולמה לנו לקח בגדי שבת, אין זה אלא, שרבונו רואה ברוח קדשו, שהרשעים התחרטו מפל העסק, והלשינו לשר העיר עלינו, ורוצים לעשות לנו איזו רעה, ובכן נספם בדעתם להתלבש בבגדי הלבן של שבת-קדש וכף נסעו.

ויהי בהגיעם אל מחוז חפצם לעיר הזו, פן היה, שפבר חכו עליהם שוטרים, ויקחו אותם אל השר. ויהי כבואם אל השר לבושים בבגדי לבן, מצאו חן בעיניו, ויקבלם בכבוד גדול, ויצו עליהם לישב, וישאל אותם: תאמרו לי רבנים יקרים, למה באתם

אֵל הָעִיר הַזֹּאת? וְהַשִּׁיבוּ: הַיּוֹת שְׁאֲנוּ רוּאִים, שְׁנַגְזְרָה גְזָרָה רָעָה שֶׁל מַגְפָּה עַל הָעִיר, וְעַל-כֵּן בָּאנוּ אֵלֶיךָ לְהוֹדִיעַ לְךָ, שֵׁישׁ כָּאֵן נֶאֱוָה גְדוֹל מֵאֲנָשִׁים, וּפְרָטוֹ לְפָנָיו אֶת כָּל הַרְשִׁימָה שֶׁל הָאֲנָשִׁים הַנּוֹזְכִּים, וְאָמְרוּ לְפָנַי הַשֵּׁר: רַק בְּזֹאת יֵרַד הַקְטָרוֹג, אִם כָּל הָאֲנָשִׁים יִתְגַּרְשׁוּ לְפָנָיו כְּדִין. וְתַכְּף צָוָה הַשֵּׁר לְתַפֵּס אֶת הָאֲנָשִׁים הַנּוֹזְכִּים וְלִהְבִּיאֵם לְפָנָיו, וְהִתְחִיל לְצַעֵק עֲלֵיהֶם: אֵיךְ מְלֹאכֶם לְבַכֶּם לְהִלְשִׁין עַל אֲנָשִׁים קְדוּשִׁים אֵלּוּ, לֹאמַר שֶׁהֵם צְבוּעִים, חָנוּ תוֹדָה לְפָנָי וְתוֹדוֹ, וְתִקְבְּלוּ גִט פְּטוּרִים, וְאִם לֹא — אֲנִי הוֹרֵג אֶתְכֶם, וַיִּפְחָדוּ מְאֹד מְאֹד מִהַשֵּׁר וְהִתְוֹדוּ, וְכָלֵם קִבְּלוּ גִט פְּטוּרִים וְהִלְכוּ בְּבוֹשָׁה.

אָחִי הַיְקָר! לְדַעַתִּי, אִם תִּעֲזֵב הַיֵּטֵב בְּסַפּוֹר, תִּבְיֵן אֵל מָה אֲנִי מְרַמֵּז לְךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמְּךָ, כֵּן תִּמְשִׁיךְ לְבִשְׂרָנִי תִּמִּיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א, אֵיךְ שֶׁעַל-יְדֵי שְׁהֶאֱדָם זוֹכָה לְקִדְשׁ אֶת "הַעֲיִנִים, הָאֲזָנִים, הַחֹטֵם, וְהַפֶּה", עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְקִדְשׁ הַמַּחֲמֵחַשְׁבָּה, שֶׁתִּמִּיד יִתְלַהֵב לְבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּאִירוּ עָלָיו הָאוֹרוֹת שֶׁל הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת מִגְּדֵר אָנוּשִׁי, וְלִהְתְּלַהֵב בְּהַשְׁגַּת מְלֶאכֶה, שֶׁהוּא קָשׁוּר בֵּין הַגּוֹ"ה אֲדָנִי, הַשְּׂגָחָה וְטָבַע, יְדִיעָה וּבְחִירָה.

פי באמת ברא השם יתברך את העולם בשתי בחינות (תהלים קלט, ה): "אחור וקדם צרתני", שזה ענין הידיעה והשגחה פרטית, לידע שהכל אלקות גמור הוא, וענין הטבע, שהכל מלבש בבחינה, שחושבים שבכח האדם תלוי, ובזה שהאדם מחבר יחד את הידיעה בתוך הבחירה, שהוא הני"ה ואדנ"י, אזי עולה למדרגת מלאך, שאז הוא מסבב עם ספ"ה, וסוכה ברוח-הקדש (ילקוט בראשית סב), שפרגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, ולבו תמיד מלהב אליו יתברך, ואז מקדש את הארציות אל השמים, "וימלאכי אלקים עולים ויורדים בו" (בראשית כח, יב). אשרי עין ראתה זאת, אל מה יכולים לזפות אם זוכים להתקרב באמת אל רבנו ז"ל, בלי שום חכמות והמצאות, רק בתמימות ובפשיטות גמורה.

אחי היקר! מאד מאד אני שמח שאתה בשמחה, ואתה נזהר בטבילת מקו"ה, למען תשובה, אזי יש לו תקנה טובה לתקן הכל, את כל אשר שחת. וגם על-ידי טבילת מקוה נתחבר ונתקשר אצלו רוחניות ונשמיות הני"ה אדנ"י, השגחה וטבע, פי האדם נמצא בגשמיות, ושורה עליו דין, שהוא שם אדי"ן, שמשם נמשך ענין הטבע, וכשזוכה להפגס אל תוף מימי המקו"ה, שהוא מי"ם, תכלית הרוחניות, השגחה, אזי נתחברים יחד שני השמות (הני"ה אדנ"י), ונעשה מי"ם (עם הפולל), שאז נמתקים ממנו כל הדינים, וזוכה שסוכ"ה ברוח-הקדש, ונתעלה בגדר מלאך. אשרי הזוכה לטבל בכל יום ויום במקוה, ומבטל את עצמו אליו יתברך, שאז ישרה עליו רוח דקדושה, ויזכה לטהר את עצמו לגמרי, אשרי לו!

אחי, אחי היקר! כשאדם זוכה לטבל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ויודע ועד, שהכל אלקות גמור, אזי מספר ומשיח כל מה שעובר עליו אליו יתברך, כאשר ידבר איש עם רעהו, שזה נקרא התבודדות, תפלת המשי"ח. ורבנו ז"ל הדגיש מאד מאד על נקדה זו, הינו על תפלה והתבודדות, להיות רגיל בדבר זה מאד. ובאמת מי שפרגיל את עצמו לילך בדרך הנעים הזה, לדבר ולפרש כל שיחתו אליו יתברך, אזי מרגיש כל מיני טעמים ונעימות בחייו, אשרי המתמיד בזה!

אָשֶׁר ה' תסב בְּנַחֵל טו

בְּעֵינַי שְׂאֵלְתָּךְ, לָמָּה הִתְפַּאֵר עֲצָמוּ רַבְּנוּ ו"ל בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל הִתְפַּאֲרוֹת: הֲאֵם אֵין בְּזָה מִשׁוּם יְהִרָה? עֲלִיךָ לְדַעַת, לוֹלֵא שְׁהִיָּה רַבְּנוּ ו"ל מְגֻלָּה מְעֲצָמוּ מְעֵט מְזַעֵיר כְּחוֹט דִּק וְכוּ', לֹא הִיוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְקַיִם מֵאַמְרָם ו"ל (יְרוּשְׁלַיִם מִפּוֹת, פָּרָק ב', הֶלְכָה ו'): תִּלְמִיד חֶכֶם צָרִיךְ לְפָרֶסֶם אֶת עֲצָמוֹ, עֵינַי שָׁם (וְעֵינַי גְּדָרִים סב:). וּבִאֲמַת אֵין לָנוּ שׁוּם הַשְׂגָּה וְהַתְּפִיֶסָה כָּלֵל בְּרַבְּנוּ ו"ל, רַק כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּאִיזָה מְעַמָּד וּמִצָּב הוּא נִמְצָא (כִּפְּאֶשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמִכְאוּבָיו), וְעַל-יְדֵי רַבְּנוּ ו"ל זֹכָה לָמָּה שְׁזוֹכָה, עֵינַי לֹא רָאֵתָה, אֲזַי יָדַע כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ עֵינַי נִעְלָם וְנִסְתָּר אֲשֶׁר לְמַעַלָּה מִהַשְׂגָּתָנוּ.

כִּי בִּאֲמַת מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב בְּאֲמַת אֶל רַבְּנוּ ו"ל וּמִצִּית אוֹתוֹ, וְשׁוֹקֵד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲזַי זֹכָה לְהִגִּיעַ לְדַבְרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּדְבָקוֹת בְּרוּרָה, וְזוֹכָה לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, בְּבִלִי, יְרוּשְׁלַיִם, תּוֹסֵפְתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלֵם, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִי שְׁזוֹכָה לָזֶה, רוֹאֵה עֵינַי בְּעֵינַי, כִּי הִהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל הִיא נִעְלָמַת וְנִסְתָּרַת מְאֹד מְאֹד, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים מִיְהוּ רַבְּנוּ ו"ל, רַק מְעַט דְּמְעַט אָנוּ רוֹאִים, אֵיךְ שְׁאָנוּ מִשְׁתַּנִּים בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְטוֹבָה, אֲזַי מִרְחוֹק מִתְחִילִים לְהִרְגִישׁ, כִּי מִשְׁהוּ קוֹרָה בְּרוּחַנִיּוֹתָנוּ, אֲשֶׁר הִיא לְמַעַלָּה מִהַשְׂגָּתָנוּ, וְרַבִּי זֶה הוּא מִיְחָד בְּמִינוֹ, אֲשֶׁרֵי הַמְּשִׁים לֵב לָזֶה! וְעַל-כֵּן לוֹלֵא שְׁגֻלָּה רַבְּנוּ ו"ל מְעֲצָמוּ אִיזוֹ הַתְּגַלּוֹת דְּקָה מִן הַדְּקָה, לֹא הִינּוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

אַקְנִיָּה שְׁתַּכְתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ כִּפְּאֶשֶׁר נִדְבַר בֵּינֵינוּ, וְזֶה יְהִיָּה לָךְ תּוֹעֵלַת גְּדוּלָּה, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

טז אֲשֶׁר ה' תִּסְגַּב בְּנַחֲל
ה' תִּסְגַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ז' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

אֶת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב בְּעֵלְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרָה טוֹבָה וְנִעִימָה, כְּאֲשֶׁר אָשָׁה כּוֹתֶבֶת לִי, שֶׁהִיא עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? שְׁעוֹשָׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשָׂעָה שֶׁהִיא עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲזִי הִיא מִתְחַלֶּקֶת עִם חֵלְקוֹ שׁוֹה בְּשׁוֹה, וּמְעַלְתָּה גְדוּלָה בְּשָׁמַיִם.

אוֹדוֹת חֲנוּךְ וְגִדּוּל יְלָדִים, עַל זֶה צְרִיכִים חֲכָמַת שְׁלֵמָה, וְגַם סִיעָתָא דְשָׁמַיָא, וְגַם כּוֹחוֹת עֲצוּמִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי תִהְיֶה לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁהֵי לְדִים בְּרִיאִים, הֵם קוֹפְצִים וְצוֹעְקִים וּמִתְקוּטְטִים, וּמִהֶפְכִים אֶת הַבַּיִת, וַיֵּצֵן שְׁהַהוּרִים אֵין לָהֶם סְבָלְנוֹת אֵלֵיהֶם, אֲזִי מִתְחִילִים לְצַעֵק וּלְהִתְקוּטְט עִמָּהֶם, וְגַם לְהַכּוֹתָם. וַיֵּשׁ לְפָעֲמִים, שְׁהַהוּרִים כָּל-כָּף עֲצָבָנִיִּים, עַד שְׁנוֹתָנִים לְיְלָדִים מְכוֹת רְצִחַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה גוֹרֵם שְׁהֵי לְדִים יוֹתֵר מִתְפָּרָאִים וּמִתְפָּרָצִים גְּגָדָם, וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָה, עַד שְׁעַל-פִּי-רַב כְּבָר אֵין לְהוּרִים כַּח וְסְבָלְנוֹת לְסִבַּל מֵהֶם, אֲזִי הוֹלְכִים לְקַח עֲצוֹת מִחֲכָמִים וְאֲנָשֵׁי מִדְּע וּפְסִיכּוֹלוֹגִים.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ בְּאוּר בְּפָסוּק (מְשַׁלֵּי יג, כד): "חֹשֶׁף שְׁכָטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ, וְאַהֲבוֹ שְׁחֵרוֹ מוּסָר"; הֲרִי, שְׁצָרִיכִים לְהִרְבִּיץ אֶת הַיְלָדִים? הֲנֵה יְדוּעַ אֲצֻלְנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, שְׁמָאֵד מְאֹד הִקְפִּיד לֹא לְהִרְבִּיץ אֶת הַיְלָדִים, וְשָׂאֵל בְּלִשׁוֹן תְּמִיחָה אֶת תְּלִמִּידוֹ מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל: א קִינַד שְׁלֵאֲגֵט מְעַן?! (לְיֵלֵד מְרַבִּיצִים?!) אֵלֵא הַפְּרוּשׁ הוּא: "חֹשֶׁף" — לְשׁוֹן מְנִיעָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית כב, טז): "וְלֹא חִשְׁבְּתָ אֶת בְּנֵךְ" וְגו', הֵינּוּ צְרִיכִים רַק לְהִפְחִידוֹ עִם שְׁכָט וְלֹא לְהִרְבִּיץ, וְהַסּוֹף שֶׁל הַפָּסוּק מוֹכִיחַ אֶת פְּרוּשׁ זֶה: "וְאַהֲבוֹ" — מִי שְׁאוּהֵב אֶת בְּנוֹ, "שְׁחֵרוֹ מוּסָר" — מְטִיף לוֹ מוּסָר, אֲבָל לֹא שִׁיכָה אֶת בְּנוֹ.

וּבְאֵמֶת מִי שְׁיָכוֹל לְאַחֵז אֶת כַּעֲסוֹ וְאֵת עֲצָבָיו, וְאִינוּ מִכַּהוּ
 בְּשַׁעַת כַּעַס אוֹ הַתְּגַבְרוּת עֲצָבִים, אֲזַי מִכְּטַח, שְׁאֵפְלוּ כְּשִׁמְרֵבִיצוֹ
 מִרְבִּיץ עִם שָׂכַל, וּכְדֵי לְמַנְעוֹ שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת עוֹד פַּעַם, אֲבָל בְּרֹב
 הַפְּעָמִים הַהוֹרִים כָּל-כָּף עֲצָבָנִיִּים, עַד שֶׁעַל כָּל דְּבַר קָטָן הֵם מִפִּים
 וּמִרְבִּיצִים אֶת הַבָּנִים, עַד שֶׁעַל-פִּי-רֹב הַבֵּן אִינוּ יוֹדְעַ עַל מַה
 מִרְבִּיצִים לוֹ, כִּי מִרֹב עֲצָבָנוֹת אֵין לָהֶם אֲפֹלוּ יִשׁוּב הַדַּעַת לְהִסְבִּיר
 לִילָדִים מָה עָשׂוּ רַע, וּמִכֵּים אוֹתָם עַל כָּל דְּבַר, וְאִינֶם יוֹדְעִים לְמָה
 מִפִּים אוֹתָם, וּמִכָּל שִׁכְן אֱלוֹ הַהוֹרִים הַמִּפִּים אֶת בְּנֵיהֶם מִכּוֹת
 אֲכֻזָּרוֹת, הֵם כְּמִטְרָפִים מִמֶּשׁ. וְעַל-כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, וַיֵּשׁ כָּל
 מִינֵי יַעֲצוֹת אֵיךְ לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים, וְאֲפֹלוּ אִם צְרִיכִים לְהַכּוֹתָם, זֶה
 צְרִיךְ לְהִיֹּת בְּיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלֹא בְּכַעַס וּרְצִיחָה וְעֲצָבָנוֹת.

וַיֵּשׁ לְהַאֲרִיךְ בְּנִקְדָּה זוֹ, אִךְ טְרֹדוֹתֵי רַבּוֹ עֲכָשׁוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

ה' תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת וַיִּשְׁלַח, ז' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה לְהַאֲבִיחַ, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
 זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַ נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגַם אֶת הַמַּעוֹת לְהַדְפָּסָה לְזְכוּת
 אֲשֶׁתְּךָ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת הַרְיוּגָה בְּשָׁלוֹם וְתִלַּד בְּנִקְלָה.

אוֹדוֹת שֶׁאֲלַתְּךָ עַל מַה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֹאשִׁית רַבָּה,
 פָּרָשָׁה סו, סִימָן יב), שֶׁאֲחַד מֵהַדְּבָרִים הַנִּנְעָלָמִים מֵעֵין הָאָדָם הוּא מַה
 בְּעִבּוּרָה שֶׁל אִשָּׁה, וַיַּעַן כְּהִיּוֹם יֵשׁ כְּבֹר מְכֻוֹנָת צְלוּם, שְׁיָכוֹלִים
 לְרֹאוֹת בְּדִיוּק מַה בְּבִטְנָה וְכוּ', וּמַה הַגִּלְד, הָאֵם זָכַר אוֹ נִקְבָּה וְכוּ'.

אֲחֵי הַיְקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל מַה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים,
 הֵם דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, וְאֵין מַה לְפַקֵּק עָלֵיהֶם, בְּוַדָּאֵי כְּפֵי הַמְּכֻוֹנָת
 צְלוּם יְכוֹלִים לִידַע, אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁלֹּא יֵצֵא הַגִּלְד לְאוֹר הָעוֹלָם, לֹא

יח אָשֶׁר ה' תסה בַּנְחַל

יודעים מה יהיה ממנו, כְּאֲשֶׁר רוֹאִים בְּחוּשׁ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, דִּיִּקָּא בְּעַת יְצִיאַת הַנֶּלֶד מֵת, אוּ יוֹצֵא בְּעַל מוּם, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַר אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּזְכּוּ לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וּבְרִיאִים וְשְׁלֵמִים, וּבְתוֹכֵם אֲשֶׁתָּךְ תוֹלִיד בְּנִיָּל. וְעַל-כֵּן מֵאֲמָרְם ו"ל חוֹנֵר עַל קְדָמוֹתוֹ, אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים מֵה בְּבִטְנָהּ, הֵינּוּ מֵה יָכוֹל לְצַאֵת וְכוּ'.

אחי היקר! כְּשֶׁלּוֹמְדִים תוֹרָה צְרִיכִים לְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַרוֹחַנִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְלִידַע מִי הוּא גוֹתֵן הַתּוֹרָה, וּכְשֶׁיִּלְמַד בְּאִפְּן הַזֶּה, יִתְגַּלֶּה לְפָנָיו אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתּוֹ שׁוּם סְפָקוֹת וְקִשְׁיוֹת בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ ו"ל הַקְּדוֹשִׁים. וְכִידוּעַ מֵה שֶׁהִתְבַּטָּא פְּעַם מוֹהַרְנ"ף ו"ל לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ בְּאִיזָה מֵאָמֵר, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ: אֲצִלִּי, כְּשֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים מִשְׁהוּ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹמֵר אֶת זֶה; בֵּי מִיר וְוַאֲס דֵּי חֲכָמִים זְאֲגִין זְאֲגִט גָּאֵט אַזוֹי, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

הדורש שלומך...

הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְאֵף שְׂאִינוּ מִבֵּין הַרְבֵּה דְּבָרִים, אֵף-עַל-פִּי-כֵן יִחַזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה.

ה' תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ז' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבָרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף הַמַּעֲוֹת לְפִדְיוֹן — לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּנוּ לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן, וְלְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים מֵאֲתָכֶם.

וַיְדוּעַ, אֵיךְ שָׂרְבָנוּ ו"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הָאִישׁ הַרְגִיל לַתֵּן בְּכָל פְּעַם עַל פְּדִיוֹן, וְאָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תְּקַל"ט), שְׁטוֹב מְאֹד לַתֵּן בְּכָל

אָשֶׁר ה' תסה בַּנְחָל יט

עת על פְּדִינֹת לְצַדִּיקִים, אֶפְלוּ שְׁלֹא בַעַת צָרָה, חס וְשָׁלוֹם, וְאָמַר על עֲצָמוֹ, שְׁאֵלוּ הִיָּה לוֹ אִישׁ צַדִּיק שִׁיִּהְיֶה רָאוּי לַעֲשׂוֹת לוֹ פְּדִיּוֹן, הִיָּה נוֹתֵן לוֹ עַל פְּדִיּוֹן בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, כִּי פְּדִינֹת הֵם דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, עֵינֵי שָׁם.

אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶת הַשְּׁעוֹת שְׁלֶךָ, כִּי יֵשׁ כ"ד שְׁעוֹת מֵעַת לַעֲת, וְהֵם כָּנֻד כ"ד צְרוּפֵי שָׁם הַקְּדוֹשׁ אֲדֹנָי, שֶׁהוּא שָׁם מִדַּת הַדִּין, כִּי בַשָּׁם הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמֵר: בּוֹ אֲדִי"ן אֶת הַדִּינִין, וְעֲלִינוּ לְכֹונ אֶל הַשָּׁם הַזֶּה בְּכָל שְׁעָה בְּצִרוּף אַחַר, וּלְהַמְתִּיק אֹתָהּ. וְעַל-כֵּן צָרִיף לִידַע בְּאִיזָה בֵּית-דִין שְׁיָף הַדִּין הַהוּא, כִּי יֵשׁ כ"ד בְּתֵי דִינִים, וְצָרִיכִים לְכֹונ אֶת הַבֵּית-דִין הָאֱמֵתִי (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רטו; וּבַחֲזִי-מוֹהֲר"ן עַל זֶה).

וְיִדוּעַ אֲצִלְנוּ כָּפִי שְׁקִבְלָנוּ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיָּקָרִים עַד מוֹהֲרַנ"ף וְז"ל, שְׁקִבְלָנוּ מֵרַבְנוּ ו"ל, שְׁעָקַר הַזְּמַן הַמֵּיחָד לְזֶה הוּא בַעַת חֲצוֹת, וְעַל-כֵּן אִז מֵאִיר הַבֵּית-דִין הַעֲלִיּוֹן, וְאִז הוּא עֵת רְצוֹן, וְעַל-כֵּן חֲצוֹת מְסֻגָּל לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט). וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה אִז לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִז הוּא הַזְּמַן הַכִּי מְכֻשֵׁר לְזֶה, אֲשֶׁרִי שְׁיֵאחֲזוּ בְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ...

וְהָאִישׁ אֱלָקֵי הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל, תְּמִיד דְּבַר עִם תְּלַמִּידָיו אֹדוֹת אֲמִירַת חֲצוֹת, וּלְהַתְּבוּדָד אִז עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבַר זֶה מְבַטֵּל מֵהָאָדָם אֶת הַגְּדִלוֹת וְהַגָּאוֹת. וְיִדוּעַ אִיף שְׁרַבְנוּ ו"ל בְּקֶשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה חֲצוֹת, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד שְׁנַתְּחַבְּרוּ אֵלֵינוּ כָּל מִינֵי עַרְב־רַב, וְכָל מַגְמָתָם הִיא רַק אִיף לַעֲשׂוֹת מְעוֹת, זֶה בְּשָׁבִיל כְּדוֹ, וְזֶה בְּשָׁבִיל חֲבִיתוֹ, וְזֶה בְּשָׁבִיל קוֹרְתוֹ וְכוּ', וְכוּ', כְּכֹר לֹא מְדַבְּרִים מִחֲצוֹת וְהַתְּבוּדוֹת, רַק מִתְּלַמוּד תּוֹרָה, וְכוּלָל, וְקָרְיָה וְכוּ'; הוּי, הוּי! מִי יִתֵּן, שְׁנוֹזְכָה לְהַחֲזִיר אֶת הָעֲטָרָה לְיִשְׁנָה, שְׁעָקַר הַדְּבוּרִים שְׁלָנוּ יִהְיוּ רַק מֵהַתְּכַלִּית הַנְּצַחִית: חֲצוֹת,

כ אֲשֶׁר ה' תסו בַּנְחַל

הַתְּבוּדוֹת, שְׁעוּרִים קְבוּעִים כְּסֻדְרָן, כְּפִי סֵדֵר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁזוֹ מִתְּנָה נִפְלְאָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֵנוּ, שְׁשֵׁם נִחְלַתְנוּ וְגוּרְלָנוּ בֵּין אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַחֲפָצִים בְּהַחַיִּים, וְיוֹשְׁבֵים וּמִתְעַנְּגִים בְּשַׁעֲשׂוּעֵי זֵיו
אוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ הַמַּאִיר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים שְׁבוּנָה רַבְּנוּ
ז"ל עַל-יְדֵי מְקַרְבָּיו הָאֲמִתִּיִּים (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט).

ה' תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרֵי וַיִּשְׁלַח, ז' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שִׁיחַתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל (עֵינֵי חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רמז): חֲדוּשׁ
כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה. וְרַבִּים וְכֵן שְׁלָמִים שְׁאֵלוּ עַל שִׁיחָה זוֹ,
וְהָרַב מְטַשְׁהֵרִין ז"ל פָּרַשׁ: חֲדוּשׁ כְּזֶה עִם מַחְלָקַת כְּזוֹ, זֶה עֲדִין לֹא
הָיָה. וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פָּרְשׁוּ, שְׁזֶה סוֹבֵב לְעִנְיַן הַתְּחַדְּשׁוֹת, שְׁכָּל הַגְּלוּי
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא עִנְיַן הַתְּחַדְּשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחַלָּה
חֲדָשָׁה, וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר לְגַמְרֵי, זֶה עֲדִין לֹא הָיָה. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ
ז"ל: אֵין צָרִיךְ לוֹמַר, שְׁאֲפֵלוּ דְבוּר לֹא יוֹצֵא אֲצֵלוּ בְּלֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת
חֲדָשָׁה, אֲלֵא אֲפֵלוּ נְשִׁימָה שְׁקוּרִין דוּף, אֵינָה יוֹצֵאת בְּלֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת.
וְתַמִּיד הַיִּיטִי מְפָרֵשׁ כְּפִשׁוּטוֹ, אֲשֶׁר רוֹאִים מָה רַבְּנוּ ז"ל מְחוּלָּל בֵּין
נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַבִּי שְׁהָיָה לְפָנָי מְאִתִּים שָׁנָה, וּכְבָר עָבַר דוּר חֲמִישִׁי,
וְלֹא הִפִּירוּ אוֹתוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מְסֻתּוֹפְפִים כָּל-כֹּף הַרְבֵּה נְשִׁמוֹת
אֶל דְּרָכּוֹ, וְאֶף שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד פֹּעֵלָה מְשֻׁנָּה מְחִבְרוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
מִתְאַחֲדִים בְּאַחֲדוֹת הַפִּשׁוּט, זֶה חֲדוּשׁ שְׁבַח-חֲדוּשִׁים. וּבְכֵינֵי-אֲדָם אֵינָם
מְכִינִים אֶת זֹאת וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת בְּעִנְיַן הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלָּנוּ עַל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁבָאוּ אֲנָשִׁים מִכָּל הָעֲדוֹת וּמִכָּל הַזְּרָמִים וְעֲדִין מְשֻׁתָּקְקִים

אֲשֶׁר ה' תסו בְּנַחַל כּא

עוד הַמוֹן אֲנָשִׁים לְכוּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְעוֹד יְכוּא מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִכָּל הַחֲסִידוֹת וּמִכָּל הַזָּרְמִים וְכוּ', מִמֶּשׁ קִבּוּץ גְּלוּיֹת, כְּמוֹכָא (בְּמַגֵּלַת סְתָרִים), זֶהוּ חֲדוּשׁ שְׁבַח־חֲדוּשִׁים, לֹא יִכִּילֵהוּ הַרְעִיּוֹן כָּלֵל דְּבַר כְּנֻה. וְכִבְרַת אֲמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁנֵה מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁפַעֲלוֹת מְשֻׁנוֹת מִתְאַחֲדִים בְּאַחֲדוּת הַפְּשׁוּט.

וְכֵן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), אֲשֶׁר בְּיוֹתֵר נִתְקַיֵּם דְּבַר זֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאֵזוּ בָּאִים שְׁכָלִיִּים פְּרֻטִיִּים אֲצֵל שְׁכָל הַכּוֹלֵל וּמִתְאַחֲדִים יַחַד, וּמִזֶּה בָּאָה שְׁמֻחָה, בְּסוּד (מִשְׁלֵי יג, ט): "אוֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח"; כִּי כְּשֶׁמִּתְאַחֲדִים יַחַד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת אַחַת, זֶה גֹרֵם שְׁמֻחָה עֲצוּמָה, וְזֶה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גְדוֹל אֲצֵל רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר לֹא רוֹאִים בְּשׁוּם מְקוֹם שְׁבַעֲוֹלָם, רַבִּי שְׁהִיָּה לְפָנַי מְאֵתִים שָׁנָה, וְכִבְרַת עֲבָרוּ חֲמִשָּׁה דוֹרוֹת, עִם כָּל זֹאת בְּכָל פַּעַם מְסֻתְּפוֹפּוֹת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת — זֶהוּ חֲדוּשׁ נִפְלָא! וְרַבְּנוּ ו'ל יְכוּל וְגַם מִתְקַן אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַפְּגוּמוֹת וְהִירוּדוֹת שְׁבָאוֹת אֲצֵלוֹ. וְלֹא עוֹד זֹאת, אֶלָּא בְּפִרוּשׁ אֲמַר (עֵינֵי חַיִּי־מוֹהַר"ן, סִימָן תה): לֹא מִבְּעֵינָא, שְׂאֵתֶם תְּלוּיִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלָּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי. וְדְבַר זֶה נִעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל. וְכִבְרַת אֲמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו): יֵשׁ צְדִיק שְׁיֵשׁ לוֹ מְמֻשָּׁלָה עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא נִעְלָם, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְדְבַר זֶה נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְהוּא מְפֻלְאֵי דְרַבִּי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אִיךָ שְׁמַנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתָּר, עַד שֶׁהַכָּל לְפָנַי מְרָאָה הָעֵינַיִם, וְאִף־עַל־פִּי־כֵן אֵין רוֹאִים כָּלֵל. וְזֶה הַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, חֲדוּשׁ כְּמוֹתוֹ לֹא הָיָה מֵעוֹלָם, וְעַד עוֹלָם נִעְלָם אוֹרוֹ.

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר, שְׂיִתְגַּלֶּה וְיִתְפָּרֵס שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), אֲשֶׁר הַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַחֵן וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, הוּא נִעְלָם וְנִעְלָם מִכָּל הָעוֹלָם, וְכִשְׁהוּא יִתְגַּלֶּה, עַל־יְדֵי־זֶה יִתְגַּלֶּה שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.

כב אָשֶׁר ה' תסז בַּנְחַל

כִּי בְּאֵמֶת כָּל עֵקֶר הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת
אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל אֲשֶׁר אֶתָּה פִּעֲלָתוֹ, וַיִּבִּין כָּל
יְצוּר כִּי אֶתָּה יִצְרָתוֹ וְכוּ', שָׁזָה כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבֵּנוּ
ז"ל, שָׁבוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹשֶׂה נְפִשׁוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְקַרְבֵּם
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-פִּי דְרָךְ הַתָּם שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, ז' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֱהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת
הַסְּבָלָנוּת, וּבִפְרָטִיּוֹת אֵלּוֹ הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁמִּתְנַהֲגִים עִמָּהֶם בְּמִדַּת הַגְּבוּרָה
הַנִּמְשָׁכֶת מִסוּד הַפְּתָר, בְּסוּד (מְנַחוֹת כֵּט): שְׁתַּק, כָּךְ עֲלֶה בְּמַחְשָׁבָה
תַּחֲלָה; שָׁזָה יִסְבַּל סָבַל כְּמוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁסָּרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת
שֶׁל בְּרִזָּל, וְזֶה עֲנִין אֲשֶׁר בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי לְהַשִּׁיגוֹ, לָמָּה זֶה כָּךְ, אַף
שֶׁסוּד הַפְּתָר הוּא סוּד הַרְחָמִים, אֲבָל גַּם מִדַּת הַגְּבוּרָה נִמְשָׁכֶת מִשָּׁם.
וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁמִּתְנַהֲגִים עִמָּהֶם בְּדְרָךְ זֶה
שֶׁל מִדַּת הַגְּבוּרָה, שֶׁעַל זֶה רָמְזוּ "שְׁתַּק" דִּיקָא, כִּי אֲסוּר לְשָׂאֵל
קְשִׁיּוֹת — "לָמָּה דִּיקָא לִי זֶה מְגִיעַ", אֲלֵא יֵדַע "כָּךְ עֲלֶה בְּמַחְשָׁבָה
תַּחֲלָה". שָׁזָה סוּד הַפְּתָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחְשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁר שָׁם
לֹא נִתֵּן לְשָׂאֵל שׁוֹם קְשִׁיּוֹת. וְדָבָר זֶה רָאוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, אֲשֶׁר הָיוּ
צְדִיקִים קְדוֹשִׁים שֶׁהִלְךְ לָהֶם בְּטוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וּלְהַפְּךָ הָיוּ
צְדִיקִים, שֶׁכָּל יְמֵיהֶם הָיְתָה שְׂרָשֶׁרֶת אַחַת שֶׁל סָבַל, צְרוּת וַיִּסּוּרִים,

עניוּת וְדַחְקוֹת וּמִיתַת יְלָדִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּיךָ גְּנוּזִים וְנִסְתָּרִים מֵעֵין כָּל.

וְהַכֵּלֶל, שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְקַנּוֹת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת מַעְלַת הָאָדָם — כְּשִׁזְזָה לְסָבֵל, וּכְכָל שְׂאָדָם זֹכֶה לְסָבֵל, בְּזֶה מְרָאָה חֲזָק אֲמוּנָתוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא יְסוּד הַסְּבָלָנוּת, וְכַמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנח), אֲשֶׁר אֲמוּנָה וְאֲרִיכַת אַפִּים, שְׂוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, תְּלוּיּוֹת זֶה בְּזוֹ, וְכִשְׂיֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּחַ הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמַח, וְשׁוּם רֵיחַ רָעָה וְשׁוּם דָּבָר, לֹא יוּכַל לְעַקֵּר אוֹתוֹ אוֹ לְהַפִּילּוֹ. וּבְזֶה נִמְדָּדַת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים, שְׂוֹזִכִים לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְדַבּוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכַמֵּאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: הָאֲמוּנָה זֶה הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת הִיא אֲמוּנָה, וּכְכָל שְׂאָדָם דַּבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל-יְדֵי אֲמוּנָתוֹ, כְּמוֹ-כֵן הוּא יְכוֹל לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם יוֹתֵר בְּנִקְלָה, כִּי יוֹדֵעַ וְעַד, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׂקוּרָה עִם הָאָדָם, הַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית. וְאֵמַר רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רג): בְּנִקְלָה בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל הַכֵּל אֶפְלוֹ יְסוּרִים קָשִׁים בְּגוּף, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִכָּל שְׂפָן דְּבָרִים שְׁחוּץ לְגוּף, בְּזִיוּנוֹת שְׂאָדָם סוּבָל, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מֵאֲנָשֵׁי דְלֹא מַעְלִי, זֶה יוֹתֵר בְּנִקְלָה לְסָבֵל, כְּשִׂיּוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

מָה אֵמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, אֲשֶׁר מְלַמְּדֵנוּ לְמוֹדִים כְּאֵלוֹ, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ, עֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת שְׂאֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, זֶה רַק בְּמִדַּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנּוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצֵל הָעוֹלָם הָאֲמוּנָה הוּא דְבָר קָטָן, אֲכָל אֲצֵלֵי הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כד אָשֶׁר ה' תסח בַּנְחַל
ה' תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ה'תּשׁד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי ... גִּירוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִוֵּדוֹת נְסִיעָה אֶל הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ — אֵינן לְמַעַלְהָ מִזֶּה, וְכָל זְמַן
שְׂאָדָם חֵי, אֵינִו יְכוֹל לְהִבִּין מַעַלְהָ זֹו, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ
הַבְּטָחָה חֲזָקָה כְּזֹו עִם שְׁנֵי עֲדִים צְדִיקִים, שְׁמִי שְׂיָבוֹא אֶל הַצִּיּוֹן
שְׁלוֹ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים
הַנִּקְרָאִים 'תִּקְוֹן הַכְּלָלִי', אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וְגָבְהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו,
יִוְצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחַתִּית, הֵיִשׁ עוֹד בַּחִירָה עַל דְּבַר זֶה? ! הֲלֹא אָדָם
שְׂשׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים כְּאֵלוּ, וְאֵינִו מִשְׁתַּוְּקֵק לְנִסְעַ — לְמִטְרָף יִחְשָׁב, בְּלִי
שׁוּם סִפְק. כִּי יִמְיִנוּ בְּצַל עוֹבֵר, הַחַיִּים כָּל-כָּף קֶצְרִים, הִנֵּה אָדָם כְּאֵן,
וְהִנֵּה כְּבֹר יוֹצֵא מִכְּאֵן, וְעוֹמֵד לְפָנָי בֵּית-דִּין שֶׁל מַעַלְה, וְדִנְיִן אוֹתוֹ
עַל חֲטָאִיו וְכוּ'. וְהִנֵּה בָּא רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹקַח אוֹתוֹ מִשָּׁם, הֵאִם יֵשׁ
בְּעַל שֶׁכֶּל שְׁלֹא יָקִים אֶת דְּבָרָיו? ! וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂאֵינִו מִשְׁתַּוְּקֵק
וְכוֹסֵף לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הוּא לְקוּי בְּדַעְתּוֹ, בְּלִי שׁוּם סִפְק וְאֵינִו
חֲכָם כָּלֵל.

וְכָל זֶה נֶאֱמַר לְנִסְעַ כָּל הַשָּׁנָה, אֲבָל בְּעֵנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵמֶר
רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָּל עֵנִינִו הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכָל הָעוֹלָם תְּלוּיִים
וְעוֹמְדִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, וּמִי שֶׁהָיָה אֶצְלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי
לוֹ לְשִׁמַּח כָּל הַשָּׁנָה, וּמִי שֶׁהָיָה אֶצְלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּבֹר אֵינִו צְרִיף
לְצוּם עַל חֲטָאִיו, וְאִם לֹא הָיָה — לֹא מוֹעִיל לוֹ הַצּוּמוֹת וְכוּ', מִי
שְׂשׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים אֵלוּ יוֹצֵאִים מִפִּי רַבְּנוּ ז"ל, לְדַעְתִּי, אֵינן לוֹ כְּבֹר
שׁוּם גְּסִיּוֹן, כִּי לְכִסִּיל יִחְשָׁב אִם לֹא יִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי הַשְׁתַּדְּלִיּוֹת
וּמֵאֲמָצִים לְנִסְעַ לְצִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ תַּכְּף לְכַשִּׁיפְתָּחוּ הַגְּבוּלוֹת.

וְאִם תֹּאמֶר — יֵשׁ מְנִיעוֹת וְכוּ', זֶה רַק בְּשִׁבִיל לְהַרְבּוֹת אֶת
הַחֶשֶׁק, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרָיו ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו), שֶׁהַמְּנִיעָה
הִיא בְּשִׁבִיל לְהַרְבּוֹת הַחֶשֶׁק, בְּוֹדָאֵי כָּל טְרֻדוֹת וְטְרַחוֹת הַדֶּרֶךְ, זֶה

אֲשֶׁר ה' תס"ט בְּנַחֵל כה

מִרְמָד מְאֹד וּבִפְרֹט בְּעֵתִים הֵלְלוּ, שֶׁהַגְּבוּלוֹת עֲדִין אֵינָם פְּתוּחִים לְגַמְרֵי, וְכֵן גְּדֹל הָעֲרֻבוּבָה שֵׁישׁ עַל הַדֶּרֶךְ וְכוּ', כָּלֵל הָרְאיוֹת הָאֶסוּרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ', וְהִטְרָדוֹת וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ', זֶה חֵלֶק מֵהַתְּקוּנִים שֶׁל הַחֲמֻשָּׁה חוּשִׁים, הַמוּבָא בְּדַבְרֵי ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), שְׁנֵתְקַנִּים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק, הָעֶקֶר תַּחֲפִץ בְּיוֹתֵר לְקַחַת אֶת עֲצָמָהּ, דִּיין זַעֲקָל בִּיַּיְנָעַר [חֻבְּלִית עֲצָמוֹתֶיהָ], וְלִהְיִיחַ אוֹתָהּ עַל הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵל תַּחֲשֹׁב יוֹתֵר מְדַאי, שְׁקוֹרִין אֵיבָעַר טְרַאכְטִין, כִּי זֶה מַעֲקָר תְּקוּנֵי הַבְּרִית, לֹא לְחֲשֹׁב הַרְבֵּה מִהָעֶבֶר, וְכֵן מִהָעֵתִיד, וְאֶפְלוּ מִן הַהוּוֹה אֵין צְרִיכִים לְחֲשֹׁב הַרְבֵּה, רַק לְחֲשֹׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פב): "מִחֻשְׁבָּה" אוֹתִיּוֹת "חֻשְׁב־מָה", לְחֲשֹׁב שְׂאֵנֵי כָּלוּם, אֵין כָּאֵין רַק הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! שְׂאֵז בְּטֵל אֶת יְשׁוּתוֹ, שְׂזָה בְּחִינַת 'אָנָּא אֲמֵלֶךְ', שְׂמִשָּׁם בְּאוֹת כָּל הַצְּרוֹת, וְכֹל מַה שֶׁהוּלֵךְ לְאָדָם שְׂלֵא כְּסֻדֵּר, בָּא רַק מִחֻמַּת גְּדֻלוֹת וְגֵאוּהָ, שְׂמִשָּׁם נוֹבֵעַ פָּגַם הַמַּחֲזִין, פָּגַם הַבְּרִית. וְלִכֵּן אָמַר הָאֲרִיז"ל, שְׂלֵהֲנֻצַּל מִגֵּאוּהָ — צְרִיכִים לְחֲשֹׁב בְּשֵׁם י"ה, שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ עוֹלָה מִסְּפָר גֵּאוּהָ. הָעֶקֶר הוּא הַבְּטוּל, לְבְטֵל עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ כְּרַגַע, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תס"ט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹר לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח ה'תּשׁד"ם.

שְׂלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי שְׂאֵלְתֶךָ, מַה הַדִּין הָאֵם אָבֵל בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה מִתָּר לוֹ לומר 'יזכר'? יֵשׁ בָּזָה מְנַהֲגִים, אֵין זֶה דִּין, אֵלוֹ שְׂאוּמְרִים שְׂאָבֵל בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה יֵצֵא מִבֵּית-הַכֶּנֶסֶת בְּעַת אֲמִירַת 'יזכר', הַטַּעַם כִּי

כו אֲשֶׁר ה' תע בנחל

הצער טרי עדין, ויבכה בקול ויפריע לאחרים, אבל אחרים אומרים, וכי מה יזיק אם כבר יאמרו 'יזכר' לעלוי נשמת הנפטר או הנפטרת, הרי עושים להם טובה כשמזכירים את נשמותיהם, ונותנים צדקה בעבור נשמתם, וזו טובה גדולה בעבור הנשמה, ולכן כדאי לומר. וגם אני סובר כן, ואין מה לחשש, זו הלכה וזה רק מנהג — או לכאן או לכאן, ולכן אין שום חשש בזה אם בן אומרים, וזו זכות לנשמה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תע.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, מה שתדבר פחות — תנצל מהרבה צרות. וכבר אמר החכם מכל האדם (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו, שמר מצרות נפשו". ויש מאמר החכם: "כל המדבר בכני-אדם, בכני-אדם ידברו בו". ולכן אם אתה לא תזכיר בכלל את שונאיך ולא תדבר מהם, אזי הם ממילא יהיו בטלים ומבטלים, לא שרירים ולא קימים.

בענין צער גדול בנים וכו', רבנו י"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמא), שעל-ידי שפוגמים בברית, רחמנא לצלן, מהטפות נתינים קלפות, וזה לו לבנין גדול וכו', עין שם. ומסתמא בשביל זה אדם סובל מילדיו. ולכן עקר העצה לחזר בתשובה שלמה כל-כך, עד שגם הם יתעוררו בתשובה אמיתית, ועל-ידי-זה ושב ורנח לך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כז בנחל ה' תעא אָשֶׁר
ה' תעא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה, אהובי, ידידי היקר, רק להתחזק! אין זו עצה לפל בדעתך כלל, אדרבה ראה לדבר עמו יתברך, ותדע אָשֶׁר פל דבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, ואם הנה בר ישראל יודע מה זה לדבר דבור אחד לפניו יתברך, ואיך זה מרעיש את כל העולמות, הנה עוסק בזה בכל יום ויום — לדבר עוד דבור ועוד דבור, וממש לא הנה עוזב כביכול את הקדוש-ברוך-הוא. ואנשי שלומנו רגילים לומר, שעלינו נאמר (איוב ז, יח): "לרגעים תבחננו", בוחנים אותנו על כל רגע איך אנחנו מתנהגים. ולכן אשרי מי שחוטף רגע "התבודדות", רגע "שמירת העינים", רגע "שמירה מכעס", רגע "שמירת הדבור", הינו בשעה שמזדמן לו להיות בכעס, או לדבר איזה דבור רע, חס ושלום, לשון-הרע או סתם דברים בטלים — יתעורר, פי "לרגעים תבחננו", חבל על הרגע הזה, וצריכים לילך עם דבר זה, פי חבל מאד מאד על הזמן היקר שהולך לנו להבל ולריק, כל יום ויום מאבדים כמה מאות רגעים קדושים, שהיו יכולים להצליח בהם הצלחה נצחית, ובשביל חסרון ידיעה, חסרון שמירה, אנחנו מבזבזים את הזמן היקר מפל הון בהבל הבלים.

נא ונא ראה רק להתחזק, פי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מט), שאנשים קטני ערך פמונו, גם בזה שמונעים עצמם מעברה, זה דבר גדול מאד, אין קוק וינציגער איז איין הצלחה אויף אייביג (הסתכלות אחת פחות זו הצלחה נצחית). העקר להיות 'שב ואל תעשה' במחשבה, דבור ומעשה, וזה עושה רשם גדול בכל העולמות.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תעב.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנוֹרְאוֹת שֶׁקִּבַּלְנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל,
אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהֶם כְּדֵי הַתְּחַזְּקוֹת עַל כָּל הַחַיִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִתְמִיד
בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאִז טוֹב כָּל הַיָּמִים.

מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר: בְּגוֹף שִׁיְהִיָּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן", הַתּוֹלְעִים
בְּקָבֶר לֹא יִגְשׂוּ [וְלִכְּן בְּשִׁבִיל זֶה בְּעֶצְמוֹ כְּדֵי לְחַזֵּר הַרְבֵּה
"לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן", כְּדֵי לְהַנְצִיל מִתּוֹלְעִים וְעַכְבָּרִים וְחַבּוּט הַקָּבֶר].

מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר עַל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוּת" שְׁלוֹ, זֶה הַגֵּן-עֵדֶן שֶׁל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ [כִּי הוּא מְחַיֶּה נֶפֶשׁ כָּל הַהוֹגֵה בָּהֶם]. וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה
לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּזֶה, וְאִין לָךְ מַה לְדַאֵג, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל
יַחֲיוּ אוֹתְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תעג.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מַה אָמַר לָךְ! אִין לָנוּ אֵלָּא אֲמָנוֹת אַבּוֹתֵינוּ בְּיַדֵּינוּ, שְׂזוֹ תַפְלָה,
וְלִכְּן אַל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, יְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, תַּצַּעַק רַק אֵלָיו

אֲשֶׁר ה' תעד בנחל כט

יתברך. וכמאמרם ו"ל (עין ומב"ם הלכות תעניות, פרק א', הלכה ו'): אפלו יחיד הנרדף, צועק אפלו בשבת; ורק זה עקר העצה — לצעק ולזעק בשפת האם שלך, שזה נקרא התבודדות. וכן תאמר הרבה תהלים, ותבקש רחמים מבעל הרחמים, והכל ברחמים ובתחנונים, ולא לדחוק את השעה, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ' וסימן קצו): שואל ומבקש מתנת חנם, אם יתן — יתן, ואם לאו — לאו. פי אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לב:): כל המאריך בתפלתו ומעין בה, סוף בא לידי כאב לב; ופרש רש"י: כי כשרואה שאינו נענה, אז יש לו חלישות הדעת. ולכן העקר רק לצעק ולזעק ולהתחנן במתנת חנם, ורק זה הנשק שנתנו לכל בר ישראל. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים קמט): פיהם של ישראל חרבים; אשרי מי שחזק בזה, ואינו מרפה את עצמו בשום פנים ואפן, רק צועק וזועק: "אל מלך השומע תפלת כל פה", ובפרטיות תפלת העני והאביון. וזכור זה תמיד, ותאמין, שכל דבור ודבור נשמע ונתקבל למעלה, ואל תהסס כרגע כאלו התפלות הן לריק, חס ושלום, אלא להתמיד מאד מאד בתפלה וזעקה, ואז פד חס גבה איתהפך, כשיכמרו רחמיו יתברך, תתהפך מדת הדין למדת הרחמים, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), וזה הקלי וזן יכניס משיח בעולם, כי הוא יגלה את אמתת מציאותו יתברך בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריה. ולכן כל הענין של רבנו ו"ל הוא רק תפלה, ועל-ידי-זה הוא כובש את העולם, ער נעמט אפ גאר די וועלט.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ח' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

ל אֲשֶׁר ה' תַּעֲהָהּ בְּנַחֲלָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵךְ אֶת מֵר
לְבָבְךָ מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַיךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵנִין פְּרִנְסָה וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: אִם יִשְׁימוּ כָּל הַצָּרוֹת
בְּכַף מֵאֲזָנִים אַחַת, וְעֲנִיּוֹת בְּכַף מֵאֲזָנִים שְׁנָיִה, הָעֲנִיּוֹת תִּטָּה אֶת כַּף
הַמֵּאֲזָנִים, כָּל-כֶּף קָשָׁה הָעֲנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן [עֵינֵי שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה
לֵא, סִימָן יד]: אֱלוֹהֵי גִתְקָבְצוּ כָּל יִסּוּרֵינִי לְצַד אֶחָד וְהָעֲנִיּוֹת לְצַד אֶחָד,
הָעֲנִיּוֹת מְכַרְעֵת לְכֻלָּם], וְלִכְּנֹן אֲנִי מִכִּין הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת מִצְבְּךָ, עִם
כָּל זֹאת הַיִּתִּי מִיַּעַץ לְךָ, שֶׁתִּלְמַד הַרְבֵּה פְּעָמִים אֶת אוֹת מִמוֹן
מִסְפֶּר-הַמְדוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבוּר שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל הַנְּאֻמָּה
שָׁם, וְאֵז תִּרְאֶה מִמֶּשׁ גְּסִים נִגְלִים, כִּי "סְפֶר-הַמְדוּת" אֱלוֹהֵי הַשְּׁגוֹת
גְּבוּהוֹת שֶׁהֵשִׁיג רַבֵּנוּ וְ"ל, וְאִם מְקִימִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת,
אֲזִי רוֹאִים מִמֶּשׁ גְּסִים.

וּמַחֲמַת טְרַדוּתִי אֶקְצֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תַּעֲהָהּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ח' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבִרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן. יַעֲזֹר הַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמְךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע
שְׁאֵלֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם מְסַבֵּב אוֹתְךָ, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נִעְשָׂה
מִעֶצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּבִידִיעוֹת אֱלוֹהֵי יִתְפָּרְדּוּ כָּל
פּוֹעֲלֵי אֲוֶן מִפְּנֵיךָ, כִּי אֵין עוֹד שְׁמִתָּה וּדְבָקוֹת וְחִיּוֹת וְזִיו אֱלֹקֵי
שְׁעוֹבָרִים עַל אָדָם יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְאֶף-עַל-פִּי-
כֵן שָׁם אֶל לְבוֹ, אֲשֶׁר מְלֶךְ עֲלִיוֹן שׁוֹמֵר עָלָיו, כִּי הִרִי אֵין בְּלַעֲדָיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְזָה שְׁסוּבֵל, הוּא מְגַלָּה טְהַר לְכַבּוֹ, שְׁמַאֲמִין בּוֹ

אֲשֶׁר ה' תעו בְּנַחֵל לא

יְתַבְרַךְ, וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ יִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים בְּשִׁרְשָׁן, אֲשֶׁר־י מִי שְׂמִחָזֶק עֶצְמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, שְׁזֶה הִזָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׂנֵתְחַזֵּק הָעָקֵר בְּאַמוּנָה, כִּי זֶה יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, וְכִמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ח' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק עַל-פִּי דִרְכוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, תְּמִיד תְּשִׁים אֶת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ לְפָנֶי עֵינֶיךָ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא עוֹמֵד עַל יָדֶךָ, כִּי בְּאַמַּת אֵין בְּלַעֲדֵיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֶלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְמֵה שְׂיִךְ לְהַתְיָאֵשׁ?! רַק תִּפְתַּח אֶת פִּיךָ וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, שְׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדוּת בְּלִשׁוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. וְאָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כה), שְׁזוֹ מַעֲלָה עֲלִיּוֹנָה מֵהַכֵּל, וְגוֹרָם שְׂעִשׁוּעִים, שְׂעִדִּין לֹא עָלוּ שְׂעִשׁוּעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם, וְרַק אֶת הָעֶצֶה הַזֶּה אֲנִי יָכוֹל לְתַת לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

לב אֲשֶׁר ה' תעז בנחל
ה' תעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ח' בכסלו ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, מִחֵבֶר חֲבוּרִים נִפְלְאִים עַל הַפְּרִי מְגִדִים, הֶרֶב הַגָּאוֹן מִפְּלֵא
וּמִפְּלֵג בְּכָל מִדָּה נִכּוֹנָה ר' ... שְׁלִיט"א.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הַעֲקָר תִּמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ שְׁלֹכֶם, וְאֵל תִּהְסְסוּ כְּרַגְע
מִלְּעֶצֶר, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם מְבַקֵּר וְכו', כִּי כָל אֱלוֹ הַמְּבַקְרִים
יִשְׁפְּחוּ מֵהֶם בְּעוֹד כַּמָּה שָׁנִים, וְאִפְלוּ לֹא יִדְעוּ הֵיכֵן עֲצֻמוֹתֵיהֶם
מִנְּחוֹת וְנִתְרַקְבוּת וְכו', וְהַחֲבוּרִים שְׁלֹכֶם יִתְפַּרְסְמוּ בְּעוֹלָם, כִּי פְרוּשׁ
עַל הַפְּרִי מְגִדִים, זֶה דְבַר נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד.

בְּעֵינַי לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, נָא לְעֵינַי בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
הַטּוֹרֵי זֶהָב (אֲרַח חַיִּים, סִימָן תַּקמ"ה, סְעִיף קָטָן י"ג), שֶׁהַמְּחַמֵּיר שְׁלֵא
לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד, רִשְׁאֵי לְכַתֵּב חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁחֲדָשׁ דְּשִׁמְא יִשְׁכַּח.
וְכַתֵּב, שְׁרָאָה לְחוֹתְנוּ הַב"ח ז"ל, שְׁכַתְּב חֲבוּרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּחַל
הַמוֹעֵד, עֵינַי שָׁם.

וְכֵדָאֵי לְעֵינַי דְּבַר פְּלֵא שְׁהַפְּרִי מְגִדִים כּוֹתֵב, שְׁסִיִּם סִפֵּר
'מִשְׁבָּצוֹת זֶהָב' עַד הַלְכוֹת פֶּסַח ב' דְּחַל הַמוֹעֵד סְכוֹת תַּקמ"ד,
וְ'אִשָּׁל אַבְרָהָם' בַּיּוֹם שְׁלֵאֲחַרְיוֹ, הֲרִי שְׁכַתְּב אֲז, עֵינַי שָׁם.

וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר דְּבַרֵי תוֹרָה הִתִּירוּ לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד, מִפְּנֵי דְבַר
הָאֵבֶד, שְׁחֲדָשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ וְלֹא יְכַתְּבוּ — יִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ, שְׁזוֹ נִקְרָאת
אַבְדָּה.

הַעֲקָר רְאוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלֶחַן עָרוּף, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יח): כְּשֶׁאֲדָם מְחַדָּשׁ חֲדוּשִׁים, צְרִיף לְלַמֵּד
קָדָם פּוֹסְקִים וְכֵן אַחֲרֵכֶף, שְׁלֵא יִתְאַחֲזוּ בּוֹ הַקְּלָפוֹת. וַיֵּשׁ לוֹמֵר
בְּפִשְׁטוּת, כִּי מִי שְׁרָגִיל לְחַדָּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, לְפַעְמִים מֵרַב
הַתְּלַהֲבוֹתוֹ בְּלְחַדָּשׁ חֲדוּשִׁים, הוּא יְכוֹל לְהַמְצִיא מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ, כִּי זֶה

אֲשֶׁר ה' תעח בַּנְחַל לַג

יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל, כַּמּוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (עין חיי-מוֹהַר"ן, סימן תפד):
יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל אֲצֵל לּוֹמְדִים לְחֵדֵשׁ דִּין חֵדֵשׁ; וְלִכְּן כָּל אֱלוֹ
שְׁמֵחֵדָשִׁים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, רְאוּי לָהֶם לְלַמֵּד לְפָנֵי הַחֲדוּשׁ וּלְאַחַר
הַחֲדוּשׁ שְׁלֶחַן עֲרוּף, כְּדֵי שְׂלֵא לְצֵאת מִשְׁלֶחַן, וְלֹא לְהַמְצִיא דִּין
חֵדֵשׁ אוֹ חֲמָרָה חֵדָּשָׁה, שְׂלֵא נִמְצָאת בְּשֶׁלֶחַן עֲרוּף.

הַמְּבַרֵךְ אוֹתָךְ עֲלֵה וְהַצֵּלֵחַ...

ה' תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ח' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרְכִים הַרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַנְּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גַּרְם יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיב לָכֶם בְּאִרְכּוֹת — אֵין לִי פְּנָאִי, וְסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
לְפָנֵיכֶם, וּבִפְרָטִיּוֹת שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבַסְפָּרֵי "שִׁיחוֹת-הַר"ן"
וּב"חיי-מוֹהַר"ן" הֵם בְּיַדְכֶם, עֲלֵיכֶם לְהִתְמִיד בְּהֵם בְּיוֹתֵר, וּלְקַיֵּם אֶת
כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁגֵלָה לָנוּ, וְרַק כֶּף תִּהְיֶה מְקַרְבִּים אֵלָיו. וְלֹא כְּמוֹ
הַדְּמִיּוֹנוֹת הַנְּהוּגִים עַכְשָׁו, לָנוּ אֵין אֲלֵא דִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְעֲצוֹתָיו
הַקְּדוּשׁוֹת, וְאָנוּ צְרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה
כְּמוֹת שֶׁהִיא, בְּלֹא כַּחַל וּשְׂרַק וְכוּ'.

רַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁתּוֹת זֵין הַמְּשַׁכֵּר, שְׁמֵשְׁכִיחַ
מִהֶאֱדָם אֶת כָּל הַמְּצוּוֹת (עין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן כו). וְיִדְוֵעַ,
אֲשֶׁר אֲצֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא שׁוֹתִים בְּכֶלֶל זֵין שְׂרָף, שְׁקוֹרִין עֶרְק,
אֲלֵא זֵין לְקַדוּשׁ וְהַבְּדֵלָה וְלֹא יוֹתֵר, וְלִכְּן אֶסוּר בְּאֶסוּר חֲמוֹר אֲצֵלָנוּ
לְשִׁתּוֹת מְשַׁקָּה הַמְּשַׁכֵּר, זֵין שְׂרָף, שְׁקוֹרִין עֶרְק, וּמִי שְׁעוֹבֵר עַל זֶה,
הוּא הוֹלֵךְ נֶגֶד רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְשׁוּם שְׂכוֹר לֹא יִסְבִּיר לָכֶם
פְּרוּשִׁים אַחֲרֵים, אֶסוּר לְשִׁתּוֹת זֵין שְׂרָף שְׁקוֹרִין עֶרְק!

וְכֵן הִקְפִּיד רַבֵּנוּ ז"ל לֹא לְעֵשֶׂן שׁוּם סְגָרִיּוֹת וְנִרְגִילוֹת וְלֹא

לד אשר ה' תעח בנחל

להריח טאבק, וזה יסוד גדול אצל אנשי שלומנו, ואם אחד לא ציית, ועשן או שתה ערק, או הריח טאבק בבית מדרש "חסידי-ברסלב", היו אנשי שלומנו אומרים לו (אסתר ז, ח): "הגם לכבש את המלכה עמי בבית?!" הלא רבנו ז"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד. וכן היו אנשי שלומנו רגילים לומר, שהיצר הרע מתלבש במצוות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), ומתעטף באיצטלא של חסידות, ומסית את האדם שיהיה ב'ט'ל'ין, שזה ראשי תבות: ב'ראנפין (ערק), ט'אבק, ל'ולקע (עשון סגירות), נ'קיות (להאריך בבית הכסא), א'שר על דברים אלו רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד, ועל-פן צריכים להזהר בהם מאד.

ולכו וראו מה שרבנו ז"ל אמר (ספורי-מעשיות, מעשה יב, מהבעל תפלה), שפתי אחת בחרו לעצמם איזה שכור למלך וכו', עין שם. ואותו ספור בחרתם לעצמכם, איש מגשם, שהיה רגיל לשפות כל ימי חייו ערק, עד שנפל שכור כשכרותו של לוט... וגם עכשו לא יצא מזה, ואתם הולכים אחריו, ולא עוד אלא אדם המעשן סמים, זה פשוט מסכן מאד, כי הסמים שורפים ואוכלים ומפסידים את תאי המוח, עד שמאבד את שפיותו לגמרי.

ולכן התעוררו, להיכן השליך אתכם הבעל-דבר?! לדעתי, מי שלוקח סמים או מוכר סמים, מתר למסרו למשטרה, כי הוא רוצח. כי אלו שמפתים את הזולת לקחת סמים, הם בכלל רוצחי נפשות, כי מי שנופל בסמים, קשה לו כבר לצאת מזה, והוא מכור לזה כל ימי חייו, ונשתבש שכלו לגמרי.

ראו כי הזהרתם! וזו דעת רבנו ז"ל, ואל יעבדו עליכם! ומכל שכן שלא יפתו אתכם בשטיות ובפתויים ובדמיונות של הבל הבלים.

עליכם לדעת, כי ההתקרבות אל רבנו ז"ל תלויה אף ורק כפי שמתמידים בספריו הקדושים, עד שנעשים שגורים בעל-פה ממש. כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר פניו, שכלו ונשמתו של הצדיק, הם בתוך הספר שלו. ולכן תתחילו

אֲשֶׁר ה' תעט בְּנַחֵל לֵה

להתמיד הרבה מאד בספר הקדוש והנורא "לקוטי מוהר"ן", שהספר הזה יפתח לכם את הגידיים, וכן תתמידו בספר הקדוש והנורא "ספורי מעשיות", שהספר הזה יעורר אתכם מהשנה העמקה שאתם ישנים בה. וכן תתמידו הרבה ב"ספר המדות", אשר על ידי ספר זה תזכו לתקן את מדותיכם, פי המדות הן יסוד כל האדם. ועל כלם — ראו להתבודד הרבה עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל לבבכם, אשר זה היסוד בתסידות ברסלב — לדבר הרבה אליו יתברך בתמימות ובפשטות, שזו נקראת 'התבודדות', וזה מדביק את האדם אליו יתברך.

הדורש שלומכם וטובתכם כל הימים...

ה' תעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, ח' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל אהובי, ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מקנה מאד להוציא ספר נפלא "ספה שלמה" על עניני סכות וד' מינים ושבעה רועים, ומי יתן שאזכה לזה.

עליך לדעת, כי הספה היא אור המקיף, שזו אמונה שמקיפה את האדם, ואחר-כך צריכים להכניס את המקיף אל תוכו, שזה פנימי, ונעשה מקיף חדש, וכן בכל פעם, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), וזה שנאמר (ויקרא כג, מב): "בספת תשב", שענין ישיבה מורה על פנימי, כי הוא פכר מישב ונכנס היטב היטב בתוכו, וספה זה מקיף. והנה סכ"ף עולה מאה, כנגד המאה קולות של השופר, וכן ס' תקיעות, כ' שברים, כ' תרועות, וכן מענן הקטרת, משגייהם נעשה הסכף לספה, כי זה המשך אחד: ראש השנה, יום הפורים, סכות, עד הושענא רבה, שאז מסבבים את התבה שבע פעמים, ותוקעים עוד פעם בשופר, והולכים עם

לו אָשֶׁר ה' תפ בנחל

בְּגֵד לְבָן, וְאוֹחֲזִים אֶת הַד' מִיָּנַיִם. נִמְצָא, שְׂאֵז בָּאִים אֶל הַשְּׁלֵמוֹת,
עַד שְׂנֻכְנֻסִים לְשִׁמְיָנִי עֲצָרָת, שְׂנֻשְׂאָרִים לְבַד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (סֵפֶה נה:), שְׂאֵז אוֹמֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְיִשְׂרָאֵל: עֲשׂוּ לִי
סִעֲדָה קְטָנָה, שֶׁהִיא סוּד (דְּבָרִים ז, ז): "כִּי אַתֶּם הַמַּעֲטִים, שְׂמִמְעֵטִים
עֲצָמְכֶם (עֵינַי חֲלִין פֶּט.), כִּי אֵז בָּאִים אֶל סוּד הַבְּטוּל הָאֲמִתִּי, וְאֵז נַעֲשֶׂה
תַּכְלִית הַיַּחֲוֹד הָעֲלִיוֹן. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר וַיְגַלֶּה עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתוֹ, אֲשֶׁר הֵם כְּמַעֲיֵן הַזֶּה, שְׂכָל מַה שְׂאֲתָה שׂוֹאֵב יוֹתֵר,
עַל-יְדֵי-זֶה זוֹרֵם יוֹתֵר, כְּמוֹ-כֵן הִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאֵהָבָה רַבָּה...

ה' תפ.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ה'תִּשְׁד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנֻכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַעֲקָר רַק לְמִסֵּר אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי אֵינִי לָנוּ כְּלוּם, רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ! מִמֶּנּוּ אֲנַחְנוּ בָּאִים, וְאֵלָיו אֲנַחְנוּ
חוֹזְרִים, וְרַק מִמֶּנּוּ אָנוּ נוֹשְׁמִים, אֲזַי מַה שֶּׁיֵּךְ לְכַרְח מִמֶּנּוּ אוֹ
לְהַתְרַחֵק מִמֶּנּוּ? הָאֲדָם צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל
וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל
(בְּרֵאשִׁית יד, ט): עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְּהִלָּל י"ה, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים,
שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים תִּקְנֵנוּ לָנוּ לוֹמֵר בְּרָכָה עַל אֲמִירַת הַלֵּל: "אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְא אֶת הַהִלָּל", רוֹאִים שֶׁיֵּשׁ מִצְוָה לְקַרְא
אֶת הַהִלָּל דִּיקָא, וְהוּא כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ו, חֶלֶק ב',
סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שְׂעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְעַקֵּר הַתּוֹדָה
וְהִלָּל לְתַת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא, בְּעֵת שֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם קָשָׁה מְאֹד
בְּחַיִּים, וְסוֹבֵל מִה שְׂסוֹבֵל, וְעוֹבֵר עָלָיו מַה שְׂעוֹבֵר, אֵז דִּיקָא צְרִיכִים
לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וּבְזֶה מְרָאָה גְּדֻלָּתוֹ; כִּי
אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַכִּיר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, רַק בְּעֵת הַיְרִידָה וְכוּ', וְהַסְּבָל

אֲשֶׁר ה' תפא בנחל לו

שְׁסוּבֵל וְכוּ', וְאִיךָ שְׁמַחֲזִיק מֵעֲמֵד בְּעַת הַמַּחְלָקֶת עָלָיו וְכוּ', כִּי בִשְׁעָה שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ רַק טוֹב, זֶה אֵינוֹ חֲשִׁיבוֹת כָּלֵל, וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְהַתְחַזֵּק.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ה'תּשׁד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, כִּי עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְקַנּוּת לְעֲצָמוֹ אֶת מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מֵדָה כָּל-כָּף יִקְרָה כְּמוֹהָ.

אֲסוּר לְהַתְפַּרֵּץ עַל הָאִשָּׁה, אֲפִלּוּ שֶׁהִיא מְרַגֵּזָה לְדַעְתָּךְ וְכוּ', הֲלֹא גַם לָהּ יֵשׁ רַגְשׁוֹת, וְכוֹאֵב לָהּ כָּל מִיַּנִּי כְּאֲבִים וְכוּ', וּמְרַגֵּשָׁה שְׁלֹא בְנוּחַ עִם הַמְשַׁפָּחָה שְׁלָךְ וְכוּ', תְּמִיד צָרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת. הַדְּמִיוֹן עוֹבֵד אֲצֵל כָּל אֶחָד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׁפָגַם בְּבִרְיֹת — הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר וְכוּ', הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד מְאֹד, וְנוֹחַ לְכַעַס וּלְהַתְפַּרֵּץ, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם כְּעַס וְרוּעַ לֵב, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן רמט), שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה נִקְרָא "רַע", מִלְשׁוֹן "בִּיזוּ", שֶׁהוּא תְּמִיד עֲצָבָנִי, וְכִהְיוּם הַחֲטָא הַזֶּה מְאֹד מְאֹד מְצוּי. וְלִכֵּן בְּגִי-אָדָם הֵם בְּעֲצָבִים גְּדוֹלִים, וְכָל דְּבַר קָטָן מְכַעֵס אוֹתָם, עַד שֶׁיֵּשׁ אֲנָשִׁים, שְׁכָל-כָּף נִכְנָסוּ בְּעֲצָבִים, שְׁכָל דְּבַר קָטָן מְכַנֵּסָם בְּלַחֲץ, וּמִתְפַּרְצִים, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הָאִשָּׁה וְכוּ'. וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְבוּדָה הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הָעֵקֶר עַל שְׁנֵי דְבָרִים: א. לְהִיֹּת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; וְשִׂישְׁמַע בְּבֵיתְךָ תְּמִיד טִיִּיפ שֶׁל מוֹסִיקָה

לה אָשֶׁר ה' תפא בנחל

שָׁמַח, וְזֶה יִרְגִיעַ אֶת עֲצָבֶיךָ. ב. אַף פַּעַם שְׁלֹא תִהְיֶה בְּכַעַס, וְלֹא יִוָּכְלוּ לְעַצְבֵּן אוֹתְךָ בְּשׂוֹם פָּנִים, רַק תִּצְחַק לָהֶם, וְאֵל תִּכְנַס בְּלִחְצִים וּבְכַעַס, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים כב.): כָּל הַכּוֹעֵס — כָּל מִינֵי גִיהוֹנוֹם שׁוֹלְטִים בוֹ. וְלָכֵן תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר עֲצָמְךָ מִכַּעַס, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה אֵיךְ אַתָּה הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְתִאֱמִין לִי, שְׂאֵם תִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְשִׁתֵּי הַמַּדּוֹת הָאֵלוּ: שִׂמְחָה וְסִבְלָנוּת, אֲזוּ כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנוּ לְטוֹבָה.

אָבֵל הַהֶכְרַח לְהִגִּיד לָךְ, כִּי לְהִגִּיעַ אֵל זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִכְרִטִיּוֹת מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לְצַלְן, עֲבֵרוֹתָיו מְשַׁעֲרוֹת אוֹתוֹ. וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט), שְׁמִי שֶׁתָּמִיד שְׁמַח, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֹא יִכָּשֵׁל יוֹתֵר. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמַּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א'): עַל-יְדֵי שִׂמְחָה — הוּא תָּמִיד מְצַלִּיחַ, מִי שֶׁהוּא בְּשִׂמְחָה — הַצְּלָחָה עִמוֹ. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, שְׂזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת וְעֵקֶר כָּל הָעֵקָרִים בְּחַיֵּי הָאָדָם. וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּוָּכַל לְשַׂמַּח גַּם אֲחֵרִים.

נָא וְנָא אֵל תִּקַּח אֶת דְּבָרֵי בְּנִגְל וְכו', כִּי הֵם עֵקֶר בְּהַחַיִּים, אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אֲחֵרִים, כָּל אֶחָד דּוֹאֵג רַק בְּעֵבוֹר עֲצָמוֹ, לְאֵף אֶחָד לֹא אִכְפַּת מִמֶּךָ, אַתָּה אֵינְךָ מְעַנֵּין אוֹתָם, כָּלֵל וְכָלֵל לֹא! וְזֶה בְּרוּר; וְלָכֵן מֵה לָךְ עִם אֲחֵרִים? ! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ אִשָּׁה, תַּחֲזִיק אוֹתָהּ בְּכָבוֹד, וּבִזְכוּתָהּ תִּזְכֶּה לְפָרְנָסָה, כַּמּוּכָא בְּדָבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט), שְׁכָל הַכֶּסֶף בָּא רַק בְּזְכוּת הָאִשָּׁה. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ; תַּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, כְּדֵי שֶׁתַּעֲשְׂרוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תפכ.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שלישי לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא הזהר לבל יוליכו אותך שולל. אחרי קצת ישוב הדעת, אהה כבר יכול לעלות על השקר וכו', אחד שעבר על כל התורה כלה, וזה לו שנתיים שחזר בתשובה [שזה גם-כן ספק, כי מי אמר שהוא בעל תשובה וכו', ומי אמר שקבלו את תשובתו בשמים וכו'?!], ועכשו כבר נעשה ראש ומנהיג, ומוליך אותך ואת חברך שולל, ואתם תמימים, מפני שמדבר גדולות ונפלאות, ובלשון 'קבלה', ששם יכולים בנקל להטעות בני-אדם! ולכן עמדו על המשמר! אם רק זזים מסעף אחד בשלחן ערוף, ומפל שכן מסימן שלם, צריכים לדעת, שהכל שקר והבל ורעות רוח, וצריכים לברח משם כמו שבורחים מאש שורף.

העקר להתבודד, ולבקש ממנו יתברך, שלא יוליכו אתכם שולל — חדשים מקרוב באו, אשר גם החיצוניות מראה על הפנימיות, כי הולכים לבושים כמו שבאו מהזהמה וכו', ודי לחכימא.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תפג.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שלישי לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל הבחור הרוצה להאיר עצמו מאור האורות, צח הצחצחות, של הנחל נובע מקור חכמה, זכותו גג עלינו ... גרו יאיר.

מ אֲשֶׁר ה' תפד בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך, אשר בו אתה שופך את לבך המר
מכל מה שעובר עליך.

והנה בנדאי ספרי רבנו ו"ל בידיך, תעשה לעצמך קביעות חזקה
בלמוד "לקוטי-הלכות" בסדרן כל יום, ושם תמצא מרגוע לנפשך,
ומי שחזק בלמוד הזה, מוהרנ"ת ו"ל אף פעם לא יתן לו לפל. וכל
חיותי והתחזקותי — הכל רק ממוהרנ"ת ו"ל, כי בימי בחרותי
שקדתי והתמדתי מאד על ה"לקוטי-הלכות", עד שסימתי את זה
פעמים אין מספר, ועד עכשו זה כל חיותי. ולכן את כל ספרי על
התורה, ועל המועדים, ועל תרי"ג מצוות, ועל אגדות חז"ל, ועל
תהלים, ועל הפטרות — נתתי שמות על שם מוהרנ"ת ו"ל, כי רב
החדושים נלקחו מה"לקוטי-הלכות" הקדושים, רק הסברתי את זה,
וכן הארכתי על קטב דבריו הקדושים, אשר דברי רבנו ו"ל בלולים
וכלולים בהם.

ראה לצית אותי, ותעמיק בה"לקוטי-הלכות", ואז תצא
מהקטנות, ותרגיש טעם בהתקרבות אל רבנו ו"ל.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ה' תפד.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שלישי לסדר וישלח ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל האברך היקר ...
נרו גאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות לפדיון, יעזר הקדוש-
ברוך-הוא שימתקו ממך הדינים על-ידי פלא עליון, וימשכו עליך
רק רחמים וחסדים מרבים.

העקר בזה העולם להוריד את ראשו, וכמו שאמרו חכמינו
הקדושים (במות קא.): אמר רבן גמליאל, פעם אחת הייתי מהלך
בספינה, וראיתי ספינה אחת שנסברה, והייתי מצטער על תלמיד

חכם שָׁבָה, וּמָנוּ (ומי זה)? רַבִּי עֲקִיבָא, כְּשֶׁעָלִיתִי בִּיבְשָׁה, בָּא וַיֵּשֶׁב וַדָּן לִפְנֵי בְהֶלְכָה, אָמַרְתִּי לוֹ: בְּנִי! מִי הָעֶלְף? אָמַר לִי: דָּף שֶׁל סְפִינָה נִזְדַּמֵּן לִי, וְכָל גֹּל וְגַל שָׁבָא עָלַי נִעְנַעְתִּי רֹאשִׁי. וַדָּבַר זֶה פָּרְשׁוּ הַצַּדִּיקִים, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים גְּלִים וּמִשְׁבְּרִים, וְרוֹצִים רַק לְהִטְבִּיעַ אֶת הָאָדָם, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'): גֵּלָא הוּא הַיָּצָר הָרַע, שְׂרוּצָה לְהִטְבִּיעַ וּלְהַשְׁפִּיל אֶת הַחַן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, עַיִן שָׁם. וְעַל-כֵּן הָעֶצָה הַיָּא רַק לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ, וּלְקַיֵּם מַה שֶּׁאָמַר הַנְּבִיא (ישעיה כו, כ): "חֲבִי כַמַּעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ז): וְכִמָּה זַעֲמוּ? רָגַע; כִּי בַשָּׁעָה שֶׁבָּאָה עַל הָאָדָם צָרָה הוּא מְאֻבָּד עֲשׂוֹנוֹתָיו, וְזֶה הֵכִי גְרוּעַ, כִּי כָל זְמַן שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב, וַיֵּשׁ לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת, הוּא יָכוֹל לְצַאת מִכָּל צָרָה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה, אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהוּא מְאֻבָּד עֲשׂוֹנוֹתָיו, אֲזִי צָר וּמָר לוֹ, וְזוֹ צָרָה מְרָה עַד מְאֹד. וְלָכֵן קֹדֶם תְּרָגַע, וְתֵצֵא בַּחוּץ לְאִיזָה שְׂדֵה אוֹ יַעַר, אוֹ לֶךְ בְּמָקוֹם שֶׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשָׁם תִּפְרָשׁ שִׁיחַתְךָ, וְתִסְפֹּר לוֹ יְתִבְרָךְ כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, וְתִתְיַעַץ עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, כְּאֲשֶׁר מִתְיַעֲצִים עִם חֵבֵר טוֹב, שֶׁזוֹ שְׁלָמוֹת הַהִתְבּוֹדָדוֹת — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים עִם חֵבֵר טוֹב, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, שֶׁיַּדַּע מַה לַּעֲשׂוֹת. וְהַעֲקָר בְּהִתְבּוֹדָדוֹת לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הָעֲבֹר, וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר הַטּוֹבוֹת שֶׁכָּבַר קִבֵּל מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבָּא, כִּי הַעֲקָר בְּתַפְלָה — קֹדֶם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבָּא, וְזֶה מַה שֶּׁגֵּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), שֶׁחֵרֵב הַתַּפְלָה יֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי פִיּוֹת, שְׁקוֹרִין צְנוּי שְׂאֲרָפִין (שְׁנֵי חוּדִים) — תּוֹדָה וְהוֹדָאָה וּשְׂאֵלַת צְרָכָיו, כִּי אִם אָדָם תִּכְף-וּמִיד מִתְחִיל לְכַפּוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלָיו יְתִבְרָךְ, כְּבִיכּוֹל — לָמָּה אֵינּוּ עוֹשֶׂה אֶת בְּקָשׁוֹ וְכוּ', הֲרִי הוּא בְּכָלֵל מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת לב:): כָּל הַמְּאָרִיף בְּתַפְלָתוֹ וּמַעֲיֵן בָּהּ, סוּף בָּא לְכָאֵב לֵב. וּפְרָשׁ רַש"י, שֶׁמַּצֵּפָה שֶׁתַּפְלָתוֹ תִּתְקַבֵּל, וְאִם לֹא, אֲזִי בָּא לִידֵי כְּאֵב לֵב, שֶׁלֹּא שָׁמְעוּ תַּפְלָתוֹ, וּמָזָה בָּא, שֶׁבְּנֵי-אָדָם מִתְרַשְׁלִים בְּתַפְלָה. אֲבָל אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ שֶׁכָּל, וְנוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה

מב אשר ה' תפד בנחל

נתרחב לבו, ויכול לבקש על להבא. וכבר האריך בזה מוהרנ"ת ו"ל בדבורים נפלאים עד מאד, והם בלקוטי הלכות, נחלות, הלכה ד'. וראוי שתלמד היטב הלכה זו, וזה יתן לך חיות להמשיך להתפלל תמיד אליו יתברך. כי רק זה הפליגין של איש הישראלי לכבש את כל המלחמות שלו. ומי שתזק בתרב הזה "חרב פפיות בידם" (תהלים קמט, ו), ודרשו על זה חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב שם): פיהם של ישראל חרפם; אזי יכול לנצח את כל המלחמות שבעולם. ואשרי מי שמטה און קשבת לרבנו ו"ל, כי דיקא על-ידי תפלה יכבש משיח את העולם. "משיח וועט אפ נעמען די נאהר מיט תפלה, אן איין שאס פולווער" (משיח יכבש את כל העולם רק עם תפלה, בלי שום יריה אחת).

ולכן אל תהיה בטלן! ותקח את עצמך בידך, למה אתה צריך להיות שבור?! הן אמת שעוברים עליך כל מיני צרות ויסורים מרורים, אבל זו לא עצה למשך עצמו כל-כף אל הצער, עד שתאבד עשתונותך, ותהיה מבהל ומבלבל, עד שלא תוכל כבר לחשב ישר, ויפנסו בך מחשבות של הבל ושל כל מיני דמיונות, עד ... רחמנא לצלן.

הן אמת אני מבין אותך וכו', אבל רבנו ו"ל מפיח בנו חיים חדשים לגמרי עד כדי כך, שאמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ח'), שהרוח חיים מקבלים מהצדיק, הינו שהצדיק מפיח בנו רוח חיים חדשה, ונותן לנו עצות איך להתחזק ולהחזיק מעמד, ואיך לעבר את העולם הזה המלא נסיונות קשים ומרים, עד שבגני-אדם משתגעים מרב צער.

ולכן אמרתי, מי יתן שתקבל את דברי, שהם דברי רבנו ו"ל ומוהרנ"ת ו"ל, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אֲשֶׁר ה' תפה בְּנַחֵל מג

ה' תפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אִיר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ה' תְּשׁוּבָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֹמְרִים (עֲרוּכִין יג): נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שְׁלֵא נִבְרָא מִשְׁנִבְרָא. וְכֵן כְּתוּב (קִהְלֵת, ד ג): "וְטוֹב מִשְׁנִיָּהֶם אֵת אֲשֶׁר יַעֲדֵן לֹא הָיָה". וְהַדְּבָר תְּמוּנָה, אִם כֵּן עַל מַה נִּבְרָא? אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן לט), נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שְׁלֵא נִבְרָא מִשְׁנִבְרָא, זֶה שִׁיף רַק כְּפִי הַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, אִז הָיָה כְּדָאִי לוֹ שְׁלֵא לְהִבְרָא, כִּי לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם וְלִחְטֵא — לֹא כְּדָאִי, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי, אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל: כְּפִי מַה שְׁכָּל נִשְׁמָה תִּזְכָּה, שְׁדִיקָא הִיא עוֹבְרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, סוֹבְלַת יִסּוּרִים עֲצוּמִים, מְרִירוֹת, דְּכָאוֹנוֹת, נִכְשָׁלַת וְנוֹפְלַת וְחוֹזְרַת בְּתִשׁוּבָה, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל — אֶל מַה תִּזְכָּה. וְלִכֵּן אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל, לְהִגְיֵעַ לְזֶה אִי אֶפְשָׁר רַק כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, שֶׁהוּא מְחַדִּיר בְּנוֹ אֶת הָאֱלֻקוֹת, שְׁנִזְכָּה לְהַשִּׁיג אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֵה מַה שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים מו, ט): "לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת הַיְיָ", אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ". אֲבָל אֶל זֶה צְרִיכִים צְדִיק אֱמֵת שִׁיחַדִיר בְּנוֹ, שְׁאֶפְלוּ כְּשֶׁאֲנוּ בְּחִינַת רַגְלִין, נִפְלְנוּ וְנִשְׁלַכְנוּ בְּעַמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְנִכְשָׁלְנוּ בְּכָל מִינֵי עוֹנוֹת, שְׁגָם מִשָּׁם, בְּחִינַת רַגְלִין, שְׁהֵם כְּלֵי הַהֲלִיכָה, גַּם שָׁם נִזְכָּה לְרֵאוֹת מַפְעָלוֹת ה'. שְׁמוֹת רְאשֵׁי תְבוֹת: תְּכָלִית מְעֻשָׁה שְׁמִים וְאֶרֶץ. אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל: רְאוּי לְנוּ לֹמֵר זֹאת בְּבִכְיָה וּבְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, לְבָכוֹת וְלַהֲתַגַּעְגַּע, לְבַקֵּשׁ וְלַהֲתַחַן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ — מְתֵי גִזְכָּה שְׁיִהְיֶה לְנוּ זֶה הַדַּעַת, שְׁנוֹכַל לְדַעַת וְלַהֲפִיר הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ מִכָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְכְפִי מְדַרְגָתָנוּ עֲתָה, וְכִלְנוּ אֵין פְּנִינֵנוּ יְפוֹת כָּלָל, מִי יִתֵּן לְנוּ רוּעָה נְאֻמָּן, לְהֵאִיר בְּנוּ הָאוֹר הַזֶּה. לְמִדִּים מְכָאֵן, שְׁמִצַּד אֶחָד לֹא כְּדָאִי לְאָדָם לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, אִם יְהִי רַגְלִיל בְּעִבְרוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְיִסְבַּל צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמִצַּד שְׁנֵי, אִם כְּבָר נִמְצָא בְּזֵה

מד אשר ה' תפה בנחל

העולם, ועבר עליו מה שעבר — כל מיני צרות ויסורים, ועבר עברות, שנה נקרא יסורים, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), שעקר הצרות בא מהעוונות של האדם, וכמאמרם ו"ל (שבת נה.): אין יסורים בלא עון, עקר היסורים זה רק כשחוטאים, רחמנא לצלן, כשאין לאדם דעת — אז שיף צרות ויסורים, אבל כשיש לאדם דעת, ויודע שהכל ממנו יתברך, אין לו שום צרות ויסורים, היסורים הם רק כשאדם עובר עברות, שאז הנפש צועקת עד מאד. ולכן כשאדם זוכה ומתקרב אל הצדיק האמת, שהוא רבנו ו"ל, שנשלח לדורותינו אלו, להגביה כלל נשמות ישראל, ולהחדיר בהם אמונה ותקוה, להכניס בהם שמחה אמתית, שיזכו לשמח עם הקדוש-ברוך-הוא, זו צריכה להיות כל שמחתנו ותקונתנו, ואנו צריכים להמשיך את האור הזה לכל נשמות ישראל, מאחר שקטני ערך כמונו, כפי שכל אחד ואחד מאתנו יודע היטב היטב מי הוא ומהו, ומה עבר עליו, והנה זכינו להתקרב אל צדיק אמת, שמחדיר גם בנו אלקות, עד כדי כך, שאומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב), שיכול להאיר גם מבשר הגוף שלנו אלקות, וכמו שכתוב (איוב יט, כו): "מבשרי אחזה אלוה", אבל לזה צריכים לשמש את הצדיק, לשמש את רבנו ו"ל, ואיך? על-ידי שאנו מפיצים את האור שלו, שעוד יהודי ידע מהאור הזה, כי לא מספיק שאני יודע, עלי לראות שגם אחרים ידעו. וכמובא בדברי רבנו ו"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ג' מהחג), שהחכם הניח לנו צנאה, שתראו להשקות אילנות. מתר לכם לעסק בפרנסות אחרות, אבל זה העקר — תראו להשקות אילנות. וכתוב (דברים כ, יט): "כי האדם עץ השדה", ולכן עלינו להשקות עוד אילנות, עוד נשמות, ולגלותם הגלוי הנפלא הזה, ששלח לנו הקדוש-ברוך-הוא בדור הזה את רבנו ו"ל. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו חלק בלקרב יהודים אליו יתברך, עדי נזפה לראות בישועתן ובגאלתן של עם ישראל.

הדורש שלומך...

רבנו ו"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שעלינו להודיר

אֲשֶׁר ה' תפן בַּנְחַל מה

מאד מאד כְּדֵי לְתַקֵּן מַה שֶׁקִּלְקַלְנוּ; נִמְצָא, שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן הַמְּעוֹת. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב): כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה וְחוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי מִכָּל הָעוֹנוֹת נֶעֱשִׂים מְצוּוֹת, שְׁנֵה מַה שֶׁפָּתוּב (יְרֵמְיָה נ, כ): "בַּיּוֹם הַהוּא יִבְקֶשׂ אֶת עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינְנוּ", כִּי יִהְיֶה נִכְלָלִים בְּאֵין — בְּאֵין סוּף. וְלָמָּה? כִּי כְּשֶׁאָדָם, בַּר מִיָּנֹן, לֹא קִבֵּל חֲנוּף תּוֹרֵנִי, וְגִדַּל בְּכַפִּירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, אֲכַל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, חָלַל שַׁבָּת, עָבַר עַל כָּל הַעֲבֵרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְהֵנָּה זָכָהוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֵין לָךְ דְּבַר הַעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּשׁוּבָה, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרֻכּוֹת לר.): בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלִי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד. וְעַקְרָה — כְּשֶׁהִיא מֵאֲהָבָה, שֶׁאָדָם אוֹהֵב אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שָׁמוּ, אֲזוּ כָּל עוֹוֹנוֹתָיו נִתְהַפְּכִים לְזָכוֹת; כִּי אָדָם שֶׁהִזָּה בְּנִקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וּבּוֹדָאֵי לֹא הִגִּיעַ לְשָׁם בְּמִזִּיד, כִּי כָּל יְהוּדֵי שְׁחָטָא — הָרִי זֶה בְּשׁוּגָג, מִחֲמַת שֶׁיִּצְרוּ הַתְּגַבֵּר עָלָיו, אוּ שְׁלֹא יִדַע חֲמַר הָאִסּוּר, וְהִזָּה בְּכָלִל תִּינּוּק שְׁנִשְׁבָּה, וְעַכְשָׁו חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, אֲזִי מִכָּל הָעוֹנוֹת נֶעֱשִׂים זָכוֹת, שְׁנֵה "אֲזוּ יִבְקֶשׂ עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינְנוּ". וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח שְׂזָכֵינוּ לִידַע מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ גְלוּיִים וְתוֹרוֹת כְּאֵלוֹ בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", סְפוּרִים כְּאֵלוֹ בְּ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת", מִדּוֹת כְּאֵלוֹ בְּ"סְפָר-הַמִּדּוֹת", וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַמִּתְמַיֵּד בָּהֶם, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַנ"ל...

ה' תפן.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, אוֹר לַיּוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח ה'תּשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן — לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם — אֲמוּנָה, וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,

חלק ב', סימן ה'): כְּשִׁיְהוּדֵי חֶזֶק בְּאַמוּנָה, שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהִזְיִקוֹ. וְלִכֵּן אֹמֵר רַבְּנֵי ו"ל, שֶׁהַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ יְשִׁיבָה שֶׁל אַמוּנָה, שֶׁשָּׂם לִוְמָדִים אַמוּנָה, וְצָרִיף לְשִׂמְחַ מְאֹד שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנֵי ו"ל, וְעֲלִינוּ לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי עָקַר הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו הִיא עַל-יְדֵי לְמוּד סִפְרֵי, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), שֶׁסְּפָנוּ, שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמְתוּ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסִּפְרֵי; הֲלֹא כָּלָנוּ רוֹצִים לְרֹאוֹת אֶת רַבְּנֵי ו"ל פְּנִים אֶל פְּנִים, כִּי אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתוֹ מְאֹד, מְגַלֶּה לָנוּ רַבְּנֵי ו"ל: הֵיכֵן אֲנִי נִמְצָא? בְּתוֹךְ סִפְרֵי. וְלִכֵּן כָּכָל שֶׁאֲדָם לֹוּמֵד יוֹתֵר אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', כִּף רוֹאֶה אֶת רַבְּנֵי ו"ל, כִּי עָקַר הַצְדִּיק זֶה הַדַּעַת שֶׁלוֹ. וְכֵן מוּבָא בְּדִבְרֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קעג), שֶׁזֶּה מֵה שֶׁכְּתוּב: אֲנֹכִי, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קה). נוֹטְרִיקוֹן: אֲנִי נִפְשִׁי כְּתִבִּית יְהִיבִית, שֶׁהַצְדִּיק מְכַנִּים אֶת הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּתוֹךְ הַכְּתָב. וְלִכֵּן כֶּשֶׁאֲדָם לֹוּמֵד סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, אֲזִי רוֹאֶה אֶת רַבְּנֵי ו"ל. וְרַבְּנֵי ו"ל מְגַלֶּה לָנוּ, שֶׁהָעָקַר זֶה אַמוּנָה, וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא נִחַשׁ מִשׁוּם דְּבַר.

וְאוֹדוֹת וְכוּ', רַבְּנֵי ו"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'): כֶּשֶׁאֲדָם זֹכָה לְתַקוּן הַבְּרִית, הַמַּחֲזִין שֶׁלוֹ נְקִיִּים, וְכִשְׁמִתְבוּדָד לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, בָּאִים לוֹ הַשְּׂמוֹת וְהַיְחוּדִים בְּעֶצְמָם לְפָנָי עֵינָיו (עֵינֵי נַעַם אֱלִימֶלֶךְ, פְּרַשְׁתַּת נח), שֶׁזֶּה מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּיוֹסֵף (בְּרֵאשִׁית מט, כב): "בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף, בֶּן פֶּרֶת עָלִי עֵינִי". מֵה זֶה פּוֹרְ"ת? תַּרְפּוּ אוֹרוֹת, כְּשִׁיְהוּדֵי זֹכָה, אֵין לוֹ שׁוּם חֲטָא, זָכָף עֲצָמוֹ, מַחוּ חוֹשֵׁב רַק מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי מְאִירִים לְפָנָי עֵינָיו תַּרְפּוּ אוֹרוֹת, אֵלוֹ הֵם הַשְּׂמוֹת מֵהַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, שֶׁזֶה שֵׁם ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, שֶׁהֵם הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת וְכִתְרֵיהֶם: קס"ג, קמ"ג, קנ"א, שֶׁבָּא לְאֲדָם מִמִּילָא — אִם בְּרִצּוֹנוֹ אוֹ שְׁלֹא בְּרִצּוֹנוֹ, זֶה תְּמִיד לְפָנָי עֵינָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים טז): "שׁוֹיְתֵי הַנַּיִ"ה לְנִגְדֵי תְּמִיד", וְלִזֶּה זֹכִים אִם מִתְבוּדָדִים תְּמִיד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי מְאִירִים לְפָנָי עֵינָיו הַשְּׂמוֹת. עִם כָּל זֹאת אֹמֵר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן

אֲשֶׁר ה' תפוז בַּנְחַל מִז

קכ), שְׁאֵפְלוּ אֱלוֹהַּ שְׁלוֹמֵדִים כְּתָבִי הָאֶרֶץ ו"ל, שְׁלֹא יִיחַדּוּ יְחִידִים, כִּי עָקַר הַתְּפִלָּה זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו. וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ו"ל וְכֵן הִזְהִיר אֶת גְּדוּלֵי תַלְמִידָיו, שְׁלֹא לַעֲסֹק בְּיְחִידִים, כִּי הַלְמוּד שֶׁל כְּתָבִי הָאֶרֶץ ו"ל, זֶה הַלְמוּד שֶׁל סֵדֶר הָעוֹלָמוֹת, אֲבָל לֹא יְחִיד יְחִידִים, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה, וּמִחוּ מִזְדַּבֵּף, הַיְחִידִים וְהַשְּׁמוֹת בְּאִים מִמֵּילָא לְפָנֵי עֵינָיו, וְזוֹ כְּבָר מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד. וְהַלְוֵאֵי נִזְכָּה אָנוּ לְבֹא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְתְּבַדֵּד לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וּבְיָדָיו אִם נַעֲסֹק בְּתַפְלָה וְהַתְּבַדְּדוֹת, אֵין דְּרָגָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא נִגִיעַ אֵלֶיהָ, אֲשֶׁר כָּף אָמַר רַבְּנֵנוּ ו"ל לְתַלְמִידָיו: אִם תִּצְטִיתוּ אוֹתִי, אֵין מַעְלָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא אָבִיאֲכֶם אֵלֶיהָ, וּבְתוֹךְ כָּל הַמְּדַרְגוֹת שְׁמִמֵּילָא כְּבָר יְבֹאוּ אֱלוֹהַּ הַשְּׁמוֹת לְפָנֵי עֵינָיו תְּמִיד. אֲשֶׁרֵי הַמַּחֲזִיק בְּרַבְּנֵנוּ ו"ל, שְׁאֵז יִזְכָּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תפוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אוֹר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ה'תְּשׁוּבָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲמֻדַּת לְכָבִי! רַבְּנֵנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט): מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל תְּמִיד לְקָרֵב בְּגִי-אֲדָם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, צָרִיף לְשִׁמּוֹר עֲצָמוֹ, שְׁלֹא יִתְאַחֲזוּ בּוֹ הַקְּלָפוֹת וְהָרַע שֶׁל בְּגִי-אֲדָם, כִּי זֶה הָאִישׁ הַמְּקָרֵב נְפִשׁוֹת, הוּא בּוֹנֵה "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ". וְלִכֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים, אֲשֶׁר הַמַּעְלָה הַזֶּה אֵין לְמַעְלָה הַיְמָנָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּזֵהָר (עֵין חֶלֶק ג' קַכַּת): וְכֵאֵל מֵאֵן דְּאֲחִיד בְּיָדוֹהֵי דְחִיבָא, אֲשֶׁרֵי הַמַּחֲזִיק בְּיָדֵי הַחִיבִים וּמְקַרְבֵּם בְּתִשׁוּבָה. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ו"ל (חֲזִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תמז), שְׁעַל-יְדֵי שְׁמַקְרְבִים אַחֲרֵים, אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְכְמוֹ הַעֲשִׂיר שֶׁהַלְוָה כֶּסֶף לְהַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְאִישׁ לֹא

פָּרַע חוּבוֹ, וּבָא עֲנֵי שְׁלֹנֶה סְכוּם פְּעוּט, וְהִתְנַצֵּל לְפָנַי הָעֲשִׂיר שְׁאִין לוֹ עֲדִין לְשֵׁלֶם, הִחַל הָעֲשִׂיר לְשַׁחֵק — "מָה יִהְיֶה לִי אִם תִּשְׁלַם לִי חוּבְךָ הַפְּעוּט? ! אֲלֹא זֹאת עָשָׂה, לָךְ וּגְבַה אֶת כָּל הַחוּבוֹת הַגְּדוֹלִים שְׁחִיבִים אַחֲרַי, וְאִזּוֹ אֶמְחַל גַּם עַל חוּבְךָ"; וְסִיִּים רַבָּנוּ ו"ל, שְׁזָה שִׁיף אֲצֵל כָּל יְהוּדֵי, שְׁכָל אֶחָד מֵאַתָּנוּ חַיֵּב חוּבוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, וְעָשָׂה שְׁטִיּוֹת בְּחַיִּים, אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "לָכוּ וּתְקַרְבוּ יְהוּדִים אֵלַי, וּבְזֶה אֶמְחַל עַל חוּבוֹתֵיכֶם וְעוֹנוֹתֵיכֶם". וְלָכֵן קָרוּב רְחוּקִים זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

וְאִם רוֹצֶה אָדָם לְדַעַת אִם שָׂב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אִם לֹא, וְאִם תִּשׁוּבָתוֹ נִתְקַבְּלָה בְּשָׁמַיִם וְכוּ', הַסִּימָן לְזֶה — אִם מוֹסֵר נִפְשׁוֹ לְהַשִּׁיב בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, סִימָן שְׁשָׂב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית וְנִתְקַבְּלָה תִּשׁוּבָתוֹ לְמַעַלָּה, אֲבָל אִם אָדָם אֵינוֹ מְקַרֵּב אַחֲרַי לְצוּר מַחְצַבְתָּם, סִימָן שֶׁהוּא רְחוּק מִתִּשׁוּבָה. אֲשֶׁרֵי הַעוֹסֵק בְּקָרוּב רְחוּקִים!

וּתְתַאֵר לְעֲצָמָךְ, אָדָם יוֹשֵׁב בְּבֵית-סֵהַר, בְּתֵא מְבַדֵּד, וְהַסּוֹהָרִים מְפַלְיָאִים בּוֹ מִכּוֹתֵיהֶם, מָה חוֹשֵׁב הָאָסִיר? "אֵיךְ אוּכַל לְפָרֵץ אֶת הַצִּינּוֹק הַזֶּה, אֶת גֶּדֶר הַתַּיִל וְלִבְרַח", וְאִם מְעַנִּים אוֹתוֹ וּמְכִים וּמְשִׁפִּילִים אוֹתוֹ, הוּא חוֹשֵׁב יוֹתֵר וְיוֹתֵר: "יְבוֹא הַיּוֹם וְאֶצֵּא מִכָּאן, וְלֹא זֶה בְּלִבְדִּי, אֲלֹא אֲצִיל אֶת כָּל הָאָסִירִים", זֶהוּ אָסִיר בְּעַל לֵב טוֹב. כִּי כְּלָנוּ אֲסוּרִים בְּבֵית סֵהַר, כְּתוּב בְּתַקּוּנֵי זִהַר (תַּקּוּן ו'), שְׁאֲנוּ נִתּוּנִים בְּכֹלָה הַיְצָר הָרַע, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַשִּׁיל אוֹתָנוּ בְּעִבְרוֹת, וּמָה עָלֵינוּ לְחַשֵּׁב? כָּאוֹתוֹ אָסִיר: "יּוֹם אֶחָד אֲשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֶבְרַח מִהָרַע אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", וְאִם מְכַשִּׁילוֹ בְּעוֹד עִבְרוֹת, מִתְחִיל לְחַשֵּׁב: "לֹא רַק אֲנִי אֲשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אֲלֹא אֲשִׁיב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְצוּר מַחְצַבְתָּם". זֶהוּ בְּעַל תִּשׁוּבָה אֲמִתִּי. אֲבָל אֹמֵר רַבָּנוּ ו"ל, שְׁצַרִּיכִים לְהַשְׁמֵר, שֶׁהָרַע שֶׁל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים לֹא יִדְבֵּק בּוֹ. וּמָהוּ הָרַע? יֵשׁ שְׁלֹשָׁה מִיָּנֵי רַע: א. נִכְנָסֶת בְּאָדָם גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, זֶהוּ רַע גְּמוּר, וְצַרִּיכִים לְעַקְרוֹ. ב. נִכְנָסֶת בְּאָדָם שְׁפִלוֹת עֲצוּמָה, שְׁאֵינָנוּ רְאוּי לְקַרֵּב רְחוּקִים, אֵינָנוּ שׁוֹה, וְאָסוּר לוֹ לְקַרְבֵּם, כִּי הוּא בְּעֲצָמוֹ עֲדִין לֹא תַקָּן. ג. עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, כְּשֶׁאָדָם צָרִיף לְשִׁמְעַ כָּל הַזְּבִל וְהַבּוֹץ שֶׁל

אֲשֶׁר ה' תפח בְּנַחַל מט

השני, הוא נכנס גם-כן בדפאון; ולכן השלש רעות האלו צריף אדם לעקר מעצמו: לא להתגאות, ולעשות לשם שמים, וכן לידע שהוא ראוי לקרב את כל עם ישראל, אם הסמ"ך-מ"ם שבר אותי והכשילני, אלף לקרב את כל נשמות ישראל, וכן לידע שזו השמחה שלי, שאני משוטט בעירות, ומוצא נשמות אבודות, ומשיבן אל אביהן, איזו שמחה היא זו — להשיב בן לצור מחצבתו. אם-כן העקר להיות בשמחה עצומה, שזוכים לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, ובזכות זה נזכה לגאולה השלמה.

הדורש שלומך...

ה' תפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין עשרת הדברות וכו', כבר כתב הבית יוסף (ארח חיים, סימן א'), שיש הפרש בין רבים לבין יחיד, כי מה שבטלו מפני תרעמת המינים זה רק בצבור, אבל ביחיד מתר לאמרו, עין שם. ועין בדרך משה, שמביא מתשובת הרשב"א, שבפרוש אפר, שאסור בצבור לומר את העשרת הדברות, וכבר כתבו האחרונים, לפי זה לא כדאי לכתב את עשרת הדברות על הפרכת וכו'.

בענין שכתבת וכו', צריף שתדע, שכל יום הוא יום, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב) על הפסוק (תהלים צה, ז): "היום אם בקלו תשמעו", אם רוצים לשמע בקולו יתברך, צריכים לידע שהעקר זה היום הזה, ואסור לדחות מיום ליום. מה אמר לה, צריכים למלא כל יום עם טוב נצחי, לדבר כל היום עמו

יִתְבַּרְךָ, פֶּה דְבוּר וּפֶה דְבוּר, הֵיכָן שָׁרַק הוֹלְכִים, רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ
 יִתְבַּרְךָ, שְׁזֵה מְדַבֵּיק אֶת הַנְּשֻׁמָּה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אוֹ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם
 רַק דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, שְׁעַל-יְדֵי זֶה מוֹרִידִים אֶת
 הַשְּׂכִינָה לְזֶה הָעוֹלָם, וְכֵן לְהִרְבוֹת בְּמַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא: צְדָקָה
 וּגְמִילוֹת חֲסִדִים, וְלִהְתַּפְּלֵל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית
 בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּמִכָּל שָׁפָן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תוֹרָה, שְׁעוּרִים
 כְּסֻדְרָן: מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף,
 סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְהַמְדָרְשִׁים וְכוּ', "כָּל יוֹם הוּא יוֹם". זָכַר אֶת
 זֹאת הַיֵּטֵב, וְתַחֲזוֹר עַל כֶּף פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, "כָּל יוֹם הוּא יוֹם",
 "כָּל יוֹם הוּא אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר", וְחָבֵל שֶׁהַיּוֹם יֵלֶךְ עִם לְשׁוֹן-הָרַע
 וְרִכְלֵיּוֹת וְלִיצְנוֹת וְדַבָּרִים בְּטָלִים, דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכֶף, חֲדָשׁוֹת שֶׁל
 הֶבֶל, שֶׁבְּכָל יוֹם יֵשׁ לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם סְפוּרִים חֲדָשִׁים, דְּמִיּוֹנוֹת
 חֲדָשִׁים, זֶה נַעֲשֶׂה שֶׁר הַבְּטָחוֹן, וּמְדַבֵּר מַה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְאוֹיְבִים,
 וְזֶה נַעֲשֶׂה שֶׁר הָאוֹצֵר, וּמְדַבֵּר מַה לַעֲשׂוֹת עִם הַכֶּסֶף וְכַדוּמָה, כָּל
 אֶחָד מְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת וּפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל הֶבֶל, וְחָבֵל כָּל-כֶּף עַל הַזְּמַן
 הַיָּקָר, כִּי הֵלֵא מִמִּילָא כָּלוּם לֹא שְׁאַלוֹ אוֹתָךְ וְלֹא שׁוֹאֲלִים אוֹתָךְ
 וְכוּ', מַה יֵּשׁ לָךְ לְהַתְעַרֵב בְּשְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים, הֵלֵא "לֵב מְלֶךְ וְשָׂרִים
 בְּיַד ה'" (מְשָׁלִי כֹא, א), הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה
 פְּרָטִית, אֵין שׁוּם מְקָרָה כָּלֵל, כָּל מַה שְׁנִנְאַרְע עִם כָּל אֶחָד כְּבָר מְשַׁגָּח
 מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וּמִכָּל שָׁפָן כָּל מְדִינָה וְאַמָּה מַה יִּקְרָה עִמָּה, הַכֵּל כְּבָר
 רְשׁוּם לְמַעַלָּה, אֲזִי מַה יֵּשׁ לָנוּ לְהַתְעַרֵב וְלוֹמַר דְּעוֹת שֶׁל שְׁקָר
 וְדְמִיּוֹנוֹת שְׁוֹא?! עֲלִינוּ רַק לְצַעֵק וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, שִׁישְׁמֹר אֶת
 נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִפְּלוּ בְּפַח יְקוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאמֵר
 לְמַלְאָךְ הַמְּשַׁחִית הָרַף, וְכִלְל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, וְיִהְיוּ
 שְׁמוּרִים כְּבָר מְאֻמוֹת הָעוֹלָם.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַאֲמַת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זוֹ אֲמַת אַחֲרֵת
 לְגַמְרֵי, מַה לָּךְ לְהַתְבַּלְבֵּל מְאַחֲרִים?! שֵׁב בְּפִנֵּה שְׁלֶךְ, וְתִשְׁקַד
 בְּקִימַת חֻצוֹת, וְתִרְבֶּה בְּהַתְּבוּדוֹת, וְתִתְמַיֵּד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
 וְתִתְחִיל לְחַשֵּׁב עַל עֲצָמְךָ. שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁהִיָּה אֶחָד
 מֵעוֹבְדֵי ה' הַגְּדוֹלִים בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְשָׁמוּ ר' יִשְׂרָאֵל

אָשֶׁר ה' תפֿט בְּנַחֵל נא

טירֶהֱאוּיֶצֶעֶר ו"ל, וְהִיָּה צוֹעֵק לַעֲת זְקַנְתּוֹ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל כְּמוֹ
בְּחוֹר צָעִיר: "רְאֵה מְסַכֵּן כְּמוֹנִי, כְּמוֹנִי, כְּמוֹנִי", וּבִכָּה הִרְבֵּה, וְאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמְנוּ הִתְפַּעֵלוּ, אִיךָ זָקֵן בְּזֶה עוֹבֵד ה' כָּל יְמָיו, לַעֲת זְקַנְתּוֹ צוֹעֵק
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת: "מְסַכֵּן כְּמוֹנִי"? אַךְ זֶה הָאֲמַת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל
— לֹא לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ!

מָה אָמַר לָךְ! אָנִי אֶת נַפְשִׁי הִצַּלְתִּי, בְּזֶה שְׁעוֹרְרָתִי אֶת כָּל
הַחֲבוּרָה מִהַשְׁנָה וְכוּ', וּמָה שְׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ — מָה לַעֲשׂוֹת?! הַכֵּל
בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כָּל טוֹב...

ה' תפֿט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח, ט' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גַּר
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְכֵן הַכְּתַב-יָד וְכוּ', וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ
עַל זֶה.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם,
כְּפִי פְּגִיעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַקְּדִים רְפוּאָה לַמֶּכָּה,
וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, שֵׁישׁ בְּכַחוֹ לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.
כְּמוֹ שְׁאָמַר בְּפָרוּשׁ (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן רנא): אָנִי יָכוֹל לְהַחֲזִיר אֶת כָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ לְמוֹטָב, וְאֶפְלוּ גוֹיִים אָנִי יָכוֹל לְהַחֲזִירָם לְמוֹטָב,
וּלְהוֹלִיכֵם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל, כִּי יֵשׁ לְרַבְּנוּ ו"ל אֶת הַכְּלִים לְזֶה,
וּחֲבֵל מְאֹד מְאֹד שֵׁישׁ אֲנָשִׁים עִם מַח קָטָן, שְׁנִקְרָאִים מ"ק (רֵאשִׁי
תְּבוּת: מ'ח ק'טן), שְׁחוּשְׁבִים שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל זֶה נַחֲלַת הַפְּרָט,
וּיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בּוֹ מָה שְׁרוּצִים, וּכְאֵלוּ יֵשׁ כְּמָה זְקָנִים, וְרַק לָהֶם
יֵשׁ אֶת הַבְּלַעְדוֹת עַל רַבְּנוּ ו"ל, עִם כְּמָה שִׁיחוֹת מְעַפְּשׂוֹת (נֶאֱהָר זִי

וַיִּנְעֶן דֵּי בַעֲלֵי בָתִּים אוֹיֵף דְּעַם רַעֲבִינִים וְאַף מֵיט אַ פֶּאָר פֶּאַרשִׁמְעֶלְטֶע שִׁיחוֹת) וְזֶהוּ זֶה, בְּשַׁעַה שְׂרַבְנוּ ו'ל הוּא מַתְּנָה לְכָלל יִשְׂרָאֵל וְלְכָלל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, כִּי הוּא נִשְׁמָה כְּלָלִית דְּכָלִּית, שְׁעוֹד לֹא הִיְתָה נִשְׁמָה כְּזוֹ בְּעוֹלָם וְכוּ'. וְהַשְׂאִיר לָנוּ בְּרָכָה סְפָרִים נוֹרָאִים כְּאֵלוֹ, כְּמוֹ: ה"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, ה"סְפָרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת הַנוֹרָא וְהַנְּפֶלֶא, "סְפָר-הַמְּדוּת" הַנְּפֶלֶא, וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁב"חֵי-מוֹהֲר"ן" וּב"שִׁיחוֹת-הֶר"ן", אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אֵלוֹ הַסְּפָרִים, כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם רַק יִשְׁלַף אֶת חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ הַמְּדַמָּה לְגַמְרִי, אֲזִי יִקְנֶה הַרְבֵּה בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיִּהְיֶה אֶת הַגִּיּוֹנוֹם שֶׁל זֶה הָעוֹלָם לְגַן-עֵדֶן מִמֶּשׁ. כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קִיט), אֲשֶׁר כָּאֵן זֶה הַגִּיּוֹנוֹם, כְּפִי הַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אַחַד. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח אֶל סְפָרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וְשֵׁם יִמְצָא מְרוֹעַ לְנַפְשׁוֹ, וּמִמֶּשׁ עוֹלָמוֹ בְּחַיָּיו יִרְגִּישׁ.

וְעֲלִינוּ תַלְמִידֵי רַבְּנוּ ו'ל, לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, גְּדוּלָה, יְהִיָּה אִיף שִׁיְהִיָּה, אֶפְלוֹ שְׁזָה יְהִיָּה כְּרוּךְ בְּכַזִּיּוֹנוֹת וּבְעֲלֻבוֹנוֹת וּבְשִׁפְיכוֹת דְּמִים, מַה בְּכֶךְ?! כְּדָאֵי לְהִתְבַּזּוֹת בְּשִׁבִּיל לְגֻלוֹת כְּבוֹד שְׂמִים, אֵינן אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת זֹאת בְּשִׁבִּיל כְּבוֹדֵנוּ, אֲלֹא לְמַעַן שְׁיִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר שְׁמוֹ יִתְבַּרְךָ מְשִׁתָּף בְּשֵׁם הַצְּדִיק, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהוּא הַחֵן וְהִיפֵי וְהַפֶּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא מַתְּנָה לְכָלל עִם יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִינוּ מְצַמְצָם רַק בְּמָקוֹם אַחַד וְכוּ', אוֹ אֲצֵל אֵילוֹ אֲנָשִׁים מְסִימִים, הַכֵּל הַכֵּל וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, כָּל מִי שִׁיְגַלֶּה וַיִּפְרָסם בְּיֹתֵר אֶת רַבְּנוּ ו'ל — תְּבוֹא עֲלָיו בְּרָכָה, וַיִּתְבַּרְךָ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת, כִּי אֵינן עוֹד תְּקוּן לְנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם, כְּמִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲזִיבוֹת הַחֲקָמָה חוּצָה, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, וְכָל הַמְּקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא.

הַעֲקָר צְרִיף לְהִיּוֹת עִם אַמֶּת, בְּלִי שׁוּם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר

אֲשֶׁר ה' תצ בנחל נג

הַמְצוּיָה עִכְשָׁו, צְרִיכִים רַק לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּלְפָרְסְמוֹ בְּכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁר בְּזָה מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּרֵס שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֶזְרַת שְׁשֵׁאלָתְךָ וְכו', עֵינַי בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ הַב"ח (אֵרוֹחַ חַיִּים, סִימָן רצב),
דְּאִין הַנְּשִׂמָה עוֹלָה לְמַעְלָה עַד שֶׁהַגּוֹף נִקְבֵּר, עֵינַי שָׁם. וְלִכֵּן הַקְּפִידוֹ
הַצְּדִיקִים, שֶׁלֹּא יֵאָרִיכוּ בְּהַסְפָּדִים עִמָּהֶם וְכו', רַק לְהַזְדַּרֵּז עִם
הַקְּבוּרָה מֵהַ שְׂיֹתֵר מֵהֵרָ, כִּי זֶה לְטוֹבַת הַנְּשִׂמָה.

מָה אָמַר לָךְ! אָדָם צָרִיף לְהִכִּין עֲצָמוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּיָמֵי חַיָּו,
כְּדֵי שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף טוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם, וּכְבָר אָמַר הַתָּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת
פָּרָק ב'): אֵיזָהוּ חָכָם? הַרְוָאָה אֶת הַנּוֹלָד; אָדָם צָרִיף בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ
לְהִיּוֹת דְּבוּק כָּל יוֹם וְיוֹם בְּשִׂכְנֵי עֵזוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ לְצִיר בְּדַעְתּוֹ,
אִיף שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּצִיר בְּדַעְתּוֹ, אִיף שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה רַק אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מוֹכֵן בְּכָל
רַגַע לְקַפֵּץ בְּתוֹךְ הָאֵשׁ, וְלִהְשֵׁרֵף עַל קְדוּשַׁת הַשָּׁם, וְתִהְיֶה כְּנִתּוֹ עִם
אָמֶת, זֶה נִקְרָא שֶׁהוּא דְּבוּק בְּשִׂכְנֵי עֵזוֹ יִתְבָּרַךְ! וְאֵז כְּשֶׁבֵּא הַיּוֹם
הַאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ, כְּכִיכּוֹל, הוּא מְטַל בְּכַנְפֵי שִׂכְנֵיהָ. וְדַבֵּר זֶה לֹא יְכִילֵהוּ
הַרְעִיּוֹן, מֵהַ זֶה נִקְרָא תַעֲנוּג רּוּחַנִי, שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּטַל אֱלֹהֵי
יִתְבָּרַךְ, אֲבָל צָרִיף לְעֵבֵר עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכו',
וְרוֹצִים לְרְאוֹת בְּשָׂמִים אִיף הוּא מִתְחַזֵּק, וְוִי אֲזוּי עַר דְּעַר הַאֲלֵט
וַיֵּךְ.

אֵיתָא בְּיַלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (תְּהִלִּים קמט, ה): "יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכַבוֹד",

נד אשר ה' תצא בנחל

אמר רבי תנחומא: בכבוד שהקדוש-ברוך-הוא עושה לצדיקים בשעת פטירתן מן העולם, בנהג שבועולם, אדם מת — בניו מטפלין בו, אבל הצדיקים הקדוש-ברוך-הוא מטפל בהם, שנאמר: "והלך לפניך צדקך", זה צדיקו של עולם; הרי שלך לפניך, צריכים רק להגיע בזה העולם אל בטול אמת, אל עצם עצמיות אלקותו ותברך.

זכור וגם זכור מה שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד), אשר צריך לשמר מאד את הזכרון, לזכור תמיד בעלמא דאתי, ולא יפל בשכחה (שהוא רע לב, ותהיה לו עין רעה בגדלת חבריו), ואז נעשה יחוד בין הני"ה לאלקים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תצא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברהם היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך בצרוף המכתבים של כל החברים.

מה אמר לך! ראוי לנו לשמח, שיש לנו רבי כזה; אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו! ואף שאחרים אינם אומרים כך, ואינם מבינים למה אנו כן אומרים כך, זהו גם-כן מנפלאות תמים דעים. וכמו שמוהר"ן ז"ל היה רגיל לומר תמיד: "אמת כזו", "אור כזה", אוא אמת, אוא לעכט זאל זיין פאר הוילן, שיהיה נעלם כל-כף מהעולם, עד שהכל מנח לפני העינים ולא לוקחים, בשעה שדוד המלך מתחנן ואומר (תהלים לד, ט): "טעמו וראו כי טוב הני"ה", פארזוכט און זעהט אז גאט איז גוט. וזה מה שרבנו ז"ל מגלה לנו, ואף-על-פי-כן הכל נעלם, ולנו העינים הקטנים והשפלים כן נתגלה האור הזה, גיי פארשטי פארנוואס?! לך תבין למה?! רואים אנשים שיש להם קרבת משפחה עם רבנו ז"ל, ויש

אָשֶׁר ה' תצב בְּנַחַל נה

גַּם נְכָדִים, עִם כָּל זֹאת הֵם מִתְבַּיְשִׁים לְרִשָּׁם אֶת הַיְחֹוּס שֶׁלָּהֶם, הֵם יִכְתְּבוּ שֶׁהֵם נְכָדִים מִצְדִּיקִים אֱלוֹ וְאֱלוֹ וְכוּ', אָבָל לֹא יִזְכְּרוּ שֶׁהֵם נְכָדִים מִרְבֵּנוּ ו"ל. וְזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא, וְרַבְּנוּ ו"ל הַתְּאוּנָן בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן עַל גְּדֹל הַעֲלָמָה וְכוּ', וְאָמַר אֹז: טַעֲמָא אִי גְרוּיִסַּע פֶּעֶרְל אֹיִן שְׂרָקָה אִי קְלִינְע פֶּעֶרְל, הֵינּוּ שֶׁהִמְחִתָּן שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, חֲמִיָּה שֶׁל בַּתּוֹ שְׂרָה, גָּתָן לָהּ עַל הַחֲתֻנָּה יְהִלּוּם קָטָן, וְהִיָּה לוֹ מְחִתָּן עִם מִפְרָסָם אֶחָד, שְׂאוֹתוֹ הַחֲשִׁיב יוֹתֵר, וְגָתָן לְהַפְלִיָּה יְהִלּוּם גְּדוֹל, וְעַל זֶה הַתְּאוּנָן רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁכָּל-כֶּף גִּעְלָם עֲדִין אֹרּוֹ בְּעוֹלָם, עַד שְׂאִין לוֹ שׁוּם חֲשִׁיבוֹת כָּלָל. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁעוֹשִׂים עֵסֶק עִם כָּל מִפְרָסָם קָטָן, שֶׁלֹּא מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ כָּלוּם, וּמִרַבְּנוּ ו"ל בְּכָלֵל לֹא מִתְעַסְקִים...

וְלִכֵּן לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי עֲצוּמָה, וְאֲנִי לֹא אָנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקֵט, עַד שִׁיְהִיָּה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁצְּרִיכִים לְגִלוֹת אֶת הַהֲעֲלָמָה בְּעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם לְהַבְּחוֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְהַדְּפָסָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, וְאֶשְׂרִיךְ, שִׁישׁ לְךָ חֵלֶק בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֶקֶר הוּא לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְחַזֵּק מִעֲמֵד מִפְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן. כָּל-כֶּף חָבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְהִבָּל וְלָרִיק, בְּשַׁעֲה שְׁכָל יוֹם הוּא מִתְּנָה חֲדָשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְרְאוּי לְךָ עֲבֹשׁוּ לְלַמֵּד הַמַּאֲמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ער"ב, וְלוֹמַר עֲלִיו אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה ק"ו, וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרַגּוּעַ

נו אֲשֶׁר ה' תצג בַּנְחֹל

לְנַפְשִׁי. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם הִיִּיתָ עוֹשֶׂה לְעִצְמוֹךָ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה, וְלוֹמַר אַחֲרָיו אֶת הַתְּפִלָּה עֲלֶיךָ, וְאַפְלוּי כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְאִז תִּתְּנֶדַע מָה זֶה חֲשִׁיבוֹת שֶׁל כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְאִיךָ שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְלִמְלֵא אוֹתוֹ עִם הַרְבֵּה טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְךָ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשֵׁין מ: מ.א.): רַגְזוֹן לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא רַגְזוֹנוֹתָא; לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר עִם כַּעַס, רַק עוֹקְרִים אֶת הַבְּרִיאוֹת לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן תִּרְגִּיל אֶת עִצְמוֹךָ לֹא לְהַתְּפַרֵץ, רַק לְפָנֵי כָּל פֶּעַם שֶׁיֵּשׁ לְךָ אֵיזָה סִפּוּר כְּזֶה וְכוּ', בְּרַח לְךָ לְחֻמַּשׁ דִּקּוֹת לְאֵיזָה חֶדֶר, וּתְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָה קָרָה וְכָךְ תִּרְגַּע וְכוּ'. לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְּנִס בְּלִחְצִים כְּאֵלוֹ, עַד שֶׁיִּדְקַר לְךָ בְּלֵב, רַחֲמָנָא לְצִלָּן!?

תְּאַמֵּין לִי, שְׁמָה שְׁיִכּוּלִים לְפַעַל בְּסִבְלָנוֹת וּבְרִגְיָעָה, אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמַּתְּנָה הַכִּי יָפָה שֶׁהֵבִיא רַבֵּנוּ וַיִּלְלָה לְעוֹלָם זֶה "הַתְּבוּדוֹת", תְּפִלַּת הַמְּשִׁיחַ, שְׁיִוְכַל כָּל אֶחָד לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, זֶה הֵיפִי וְהַחֵן שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּזֶה שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — מְרָאָה לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲבָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

אָשֶׁר ה' תצד בַּנְחֵל נו
ה' תצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח, ט' בְּכֶסֶלּוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה כְּפִי פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה גָּעִים, אִם תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, בְּכָל יוֹם תִּלְמַד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", וְאִם תּוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה אַחַת, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ אַחֲר־כֵּן אֶת הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" — אֵינִי לְמַעַלְהָ מְזֶה, כִּי זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

וְכֵן טוֹב מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל בְּ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְלִקְרֹא אֶת הַמַּעֲשִׂיּוֹת בְּאִידִישׁ, מִי שְׂמַדְבֵּר אֶת הַשְּׂפָה, כִּי הַלְשׁוֹן בַּעֲצָמָה מְאֹד מְעוֹרָרָת, כִּי כִּף סִפְרָה רַבְּנוֹ ז"ל, וְזֶה מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שִׁישָׁן בָּהּ. וְהִיְתָה דְרָפָם שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִהַדוֹר הַקּוֹדֵם, לִקְרֹא בְּכָל יוֹם "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" בְּהַתְּעוֹרְרוֹת רַבָּה, עַד שֶׁזָּלְגוּ עֵינֵיהֶם דְּמַעוֹת כְּמִים. וְסִפֵּר לִי הַרֵב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק (גֵּרוֹ יְאִיר) [ז"ל], שְׂאָחָד מְאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ ר' יַעֲקֹב מְזִיטוֹמִיר ז"ל, הָיָה לוֹ מְנַהֵג בְּכָל יוֹם, אַחֲרֵי שֶׁגָּמַר אֶת ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי' בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וְהַתְּבוּדָה שָׁם, וְהַתְּנֻדָּה עוֹנוּתִיו וְכוּ', יָשַׁב עַל הָאָרֶץ אַחֲר־כֵּן, וְהִחֵל לֹמַר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" בְּבִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת, וְהַלְשׁוֹן וְהַקּוֹל שֶׁהָיָה אוֹמְרָם, הָיָה מְכַנֵּס הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה בְּכָל אֵלוֹ שֶׁבָּאוּ לְשָׁם, וְהָיָה מִמָּשׁ תַּעֲנוּג לְשִׁמְעַע אוֹתוֹ. וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְזֶה יַעוֹרֵר אוֹתוֹ מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שִׁישָׁן בָּהּ. וְכַמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), אֲשֶׁר סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת מְשַׁנִּים קַדְמוּנִיּוֹת, הֵם בְּחִינַת עֵתִיק, וּמְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שֶׁהוּא יֵשֵׁן בָּהּ.

וְעַל כֵּלָּם — צָרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה "סְפֵר־הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, כִּי כִּשְׂאִין לְאָדָם מִדּוֹת טוֹבוֹת, הָרִי הוּא תִּהְיֶה

בְּדַמוֹת אָדָם. וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל בְּיוֹתֵר לַחֲזוֹר הַרְבֵּה בְּסִפּוֹר זֶה, וְרָצָה שְׁנַדְפִּיס אוֹתוֹ בְּמַהְדוּרָה קְטַנָּה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּכִיסָנוּ, כְּדֵי שְׁנוּכַל לַחֲזוֹר בְּזֶה תָּמִיד, וְדַבֵּר זֶה רְאִינוּ בְּחוּשׁ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שְׂאֲצַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמֵתִיִּים הִיָּה הַסִּפּוֹר הַזֶּה שְׁגוּר עַל פִּיהֶם, וְתָמִיד כְּשֶׁדָּבְרוּ בֵּינֵיהֶם, הָיוּ מְזַכְּרִים אֶחָד לְשֵׁנֵי פְתַגְמִים מ"סִפּוֹר הַמְּדוּת".

וְעַל כָּלֵם — יְסוּד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל הוּא שִׁיחַת חֲבָרִים, לְדַבֵּר אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ, וְזֶה הָיָה גַם-כֵּן עַקֵּר גְּדוֹל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — לְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּהִתְחַזְּקוֹת, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי אֶחָד צָרִיךְ לְהִזְכִּיר לַחֲבֵרוֹ — אֲצַל מִי אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים, וּמִי הוּא הַרְבִּי שְׁלָנוּ, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי שֶׁל לִפְנֵי מְאֵתִים שָׁנָה, וְהוּא תוֹבֵעַ מֵאֲתָנוּ מִשֶּׁהוּ לְמַעְלָה מִהַדוֹר הַזֶּה, הוּא רוֹצֵה לְחַזְּקֵנוּ וּלְאֲמָצָנוּ וְלְהַבְיָאֵנוּ אֶל תְּכֵלִיתָנוּ הַנִּצְחִית עוֹד בְּחַיִּים חַיִּיתָנוּ, כְּשֶׁעֲדִין אֲנַחְנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ גְּשָׁמִי וְחֻמְרִי, בְּתוֹךְ הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, הַמְּלֵא הָעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, הַמְּלֵא הַבֵּל וְחֻשָּׁף, שְׁגַם פֹּה נִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ אֶת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ. וְכָבֵר פֹּה נִזְכָּה לְהַפְּרִיז יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, בְּלִי לְבוּשִׁים.

אָבֵל הַהֲכָרַח לֹאמַר לָךְ, שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, בְּעֲלִיּוֹת וּוִירִדוֹת, אֶלְךָ טַעַמִּי מִיִּתְּהָ מְרַגְּשִׁים, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל הַבָּא אֶל הַקְּדוּשָׁה — לְרֵאוֹת אִיךָ יִתְחַזַּק, וְאִיךָ יִחְזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְדַבֵּר זֶה עָבַר עַל כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק לִפְנֵי שְׂזָכָה לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתוֹ, שְׁנִסּוּ אוֹתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ — זֶה בְּפִרְנָסָה וְזֶה בִּילְדִים, זֶה בְּצַעַר הַגְּדוּל, שְׂיִלְדִיו מְצַעְרִים אוֹתוֹ, וְזֶה שְׂבִנֵי-אָדָם מְצַעְרִים אוֹתוֹ, וְעוֹשִׂים לוֹ נִזְקִים גְּדוֹלִים, וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דָּבָר אֶסוּר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְזֶה בְּבְרִיאוֹת. וְאֵלּוּ הַצַּדִּיקִים שְׁעָבְרוּ עַל הַכֵּל, הָיָה רַק כְּפִי מַדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת שְׂהִיתָה בָּהֶם. וְכִמוֹ שְׂהִתְבַּטָּא פַּעַם מוֹהֲרַנְיָת ו"ל: לְמָה זָכָה רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי לְמָה שְׂזָכָה? מִפְּנֵי שְׂהִיתָה לוֹ מַדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת. וְלְמָה זָכָה הָאָרִיז"ל לְמָה שְׂזָכָה? מִפְּנֵי שְׂהִיתָה לוֹ מַדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת. וְלְמָה זָכָה הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ לְמָה שְׂזָכָה? מִפְּנֵי

אֲשֶׁר ה' תצד בַּנְחֹל נט

שְׁהִיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת. וְלָמָּה זָכָה רַבְּנוּ ו'ל לְמָה שְׁזָכָה?
מִפְּנֵי שְׁהִיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוֹת. וְסִיּוּם: וְלָמָּה זָכִיתִי לְמָה
שְׁזָכִיתִי? מִפְּנֵי שֵׁשׁ לִי מִדָּה גְּדוֹלָה בְּהִתְחַזְּקוֹת. וְהַכֹּלֵל הַיּוֹצֵא
מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר,
וְעָקֵר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּפִי מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת שֵׁשׁ בּוֹ.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! קַח עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְתַתְּחִיל מִחֲדָשׁ
לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִנְפְּחוּ בְּךָ. וְתִדַּע,
שֶׁהַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל מִתְחַדָּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִחֲדָשׁ,
וְלֹא שֶׁיְּשָׁרְף שָׂזָה לְמוֹד יִשְׁן. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן סב), שֶׁצָּרִיכִים לְבוֹא בְּכָל פֶּעַם אֶל הַצַּדִּיק מִחֲדָשׁ דִּיקָא, כְּאִלוֹ
עֲרִיבֵי אֵף פֶּעַם לֹא בָּא, כִּי צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּהִתְקַרְבוֹת
אֶל הַצַּדִּיק, דְּעַם רַבִּינִים וְאֵף אִיזוּ נִישֵׁט אֶלְט, נֶאֱהָר שְׁפִיגֵל גַּיִי (דְּבָרֵי
רַבְּנוּ ו'ל הֵם לֹא עֲנִינֵי יִשְׁן, רַק חֲדָשׁ מְאֹד). וְלָכֵן צָרִיכִים לְמַשְׁמַשׁ
בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּסִפְרֵי מִחֲדָשׁ, וּבְכָל פֶּעַם תִּמְצָא שֵׁם דְּבָרִים חֲדָשִׁים,
וּכְמֵאמָרָם ו'ל (בִּלְקוּט מִשְׁלִי, רַמְזוֹ תַחֲקִלוּ): מֵה דֵד זֶה, כָּל זְמַן שֶׁהִתְיַנּוֹק
מִמָּשְׁמַשׁ בּוֹ, מוֹצֵא בּוֹ חֶלֶב, אֵף דְּבָרֵי תוֹרָה, כָּל זְמַן שֶׁאָדָם הוֹגֵה
בְּהֵם, מוֹצֵא בְּהֵם טַעַם; כְּמוֹ-כֵן בְּלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכָל פֶּעַם
מְרַגְּשִׁים טַעַם חֲדָשׁ; וְזֶה נִקְרָא תוֹרָה לְשִׁמָּה, שְׁלוֹמֵד לְשֵׁם אֵל
עוֹלָם.

וְתִזְכֹּר אֶת זֹאת תְּמִיד, כִּי תִצְטַרֵּךְ לְיָמִים הַבָּאִים, כִּי אָדָם אֵינוֹ
יֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם. וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְחַסְּנִים הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
בְּהִתְחַזְּקוֹת, בְּאִפְּן שֶׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתָךְ, רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ
מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, ט' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות להדפסה, ותשואות חן
לך על זה.

ראה לא להכנס בלחץ, שזהו הדבר הכי גרוע לבריאות האדם, פשהוא חי בלחץ תמיד, רחמנא לצלן, וזה יכול לגרום לו להגיע לכל המחלות שבעולם, ובפרטיות מחלת הלב, שבאה רק מלחצים עזים שיש לאדם. ולכן ראה לקיים (משלי יא, ח) "צדיק מצרה נחלץ, ויבוא אחר תחתיו", כשאתה רואה צרה — ברח משם, ותצא מהלחץ, ותקיים את דברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, חלק ב', סימן ג'): מי שבורח מן הצרה — פקח; את הכלל הזה תלמד תמיד, מי שלא צריך אותך — אל תלך אליו, יהיה מי שיהיה, ועל-ידי-זה ממילא תוריד ממך כבר הרבה לחצים, וכמו-כן לעולם שלא יהיה אכפת לך מה קורה אצל אחרים, וגם על-ידי-זה תתפטר מכל הצרות, כי מה לך עם אחרים? ! אם אתה יכול לדבר עמו דבורים מהתכלית הנצחית — מה טוב ומה נעים, אבל אם אתה לא יכול לדבר מהתכלית הנצחית, אלא פטפוטי הבל וסרק — ברח לך משם. ואם אינך יכול לברח משם — שתק, שתק, אהובי, ידידי! ואל תדבר כל העולה על רוחך, כי כל הצרות והיסורים באים לאדם רק על-ידי שמפקיר את דבורו, וכל הרוח סערה שנעשה במחו של האדם, עד שהדמים מתזזים לו במח, זה מפני הדמים שמלחיצים אותו, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט); ולכן עקר 'תקון הכללי' הוא לשמר על הדבור, שיהיה לו בגדים לבנים, שזה בגידים לבנים, בלי שום רבב, והכל מתחיל מהדבור — אם שומר אותו, על-ידי-זה ינצל מצרות, כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כא, כג): "שמר פיו ולשונו, שמר מצרות נפשו"; וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח) על הפסוק (תהלים קמח, ח): "רוח סערה עשה דברו", מי גורם הרוח סערה במחו של אדם? הדבור.

כי באמת אמר רבנו ו"ל (ספר המדות, אות מריבה, סימן לה): מי שעצור במלין — לא יוכלו לו שונאים; כי אם האדם אינו מגיב, ואינו מדבר, ואינו עונה לאלו שבאים להתנפח עמו, הרי אף בן-אדם לא יוכל לו.

ולכן הגיע הזמן, שתקח עצמך בנדיה, ותצא מכל הלחצים שמלחיצים אותך, ואל תתן שבגי-אדם יוכלו להכניסך בלחץ בשלב זה בחייה, אפה צריך למשל על יצרה, שהורס אותך בכעס ובעצבנות, שקורין (נערוויזקייט), אל תפגס ברגז, בעצבים ובמתח, אף אחד לא צריך לעשות רצונה, וכן אפה אינה מוכרח לעשות רצון אחרים, ראה רק להיות דבוק בו יתברך, ורק לפניו יתברך תתן את הדין והחשבון שלך, ורק עמו יתברך תדבר ותתישב, ורק עמו תעשה את התכניות שלך, ולא עם בשר ודם, שהוא כלו שקר, כל זמן שהוא צריך אותך — ירקד סביבתיך ויחנף אותך, וברגע שירגיש שאפה לא בשבילו, וממך לא יכול להוציא שום דבר, אזי ירק אותך לכלבים. ואת זה, לצערי הרב, למדתי לקח על בשרי, ולכן אני פותב לך דברים אלו, כדי להצילך, שאפה אל תעשה את הטעויות האלו; ברגע שאדם רץ אחר הזולת וחונף אותו ורוקד סביבו, צריכים מאד מאד לחשש ממנו, כי משהו הוא רוצה ממך, ולכן השמר והזהר לא להיות פתי מאמין לכל דבר. בזה העולם צריכים לקיים 'כפדהו וחשדהו'; העקר הוא להכניס עצמו באמונה בו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקותו יתברך, ואין שום תכלית אחרת בזה העולם, רק להיות דבוק בו יתברך, וכל רגע ודקה שאדם רק חושב ממנו יתברך, הוא מקים מצות עשה של "ובו תדבק" (דברים י, כ), שהיא מצות הדבקות באין סוף ברוך הוא.

העקר תעשה לעצמך גדר, שאפה לא מתחיל לדבר עם שום בריה שבעולם, כשאחד שואל אותך, אפה עונה לו, וגם אז לקצר, כמובא (באגרת הרמב"ן), ועל-ידי-זה בעצמו תצא מכל מיני לחצים שבועולם, ותהיה בן חורין אמתי, בלי שום לחצים; כי באמת על-ידי תקף האמונה בו יתברך, שזוכים להסתכל רק על השכל והחיות

סב אָשֶׁר ה' תצו בְּנַחֵל

אַלְקוֹת שֵׁשׁ בְּכָל דְּבַר, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁף עָלָיו חֵן, וּמוֹצֵא חֵן בְּעֵינַי
כָּל רוֹאֵיו, וְנִצּוֹל מֵהַכֵּל.

וַיֵּשׁ עוֹד הַרְבֵּה לְהֶאֱרִיף בְּזֶה, אַף אָפַס הַפְּנָאִי מִפְּנֵי הַטְּרָדוֹת
עֲקָשׁוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' בְּכֶסֶלוֹ הַזֶּה שְׁד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה
נְצַחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְלִהְשִׁיבֶךָ יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת.

אוֹדוֹת לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים, שְׂאֵתָה נוֹהֵג לְדַבֵּר עִמָּם מִרְבֵּנוּ ו"ל,
בּוֹדְאֵי תִמְשִׁיף לְדַבֵּר, וְאֲדַרְבֶּה זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת — כְּשִׁזּוֹכִים לְגִלוֹת
וּלְפָרְסָם אֵת רַבֵּנוּ ו"ל גַּם לְאַחֵרִים, וְזֶהוּ תִקּוּן הַבְּרִית גְּמוּר. אַף עָלֶיךָ
לְהִזְהַר לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן רַחֲמִים וְחֶסֶד, לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק, כִּי דְבָרֵי
חֻכְמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים (קִהְלֵת ט, יז), וּכְתִיב (מְשַׁלִּי ט, ח): "הוֹכַח לְחֻכְמִים
וַיֵּאֱהָבֶךָ", וּפָרְשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים, שְׂצָרִיף לְהוֹכִיחַ אֵת אֶחָד בְּבַחֲיַיִת חֻכְמִים,
הֵינּוּ שְׂיֵאמֶר לוֹ: "אַתָּה חֻכְמִים, וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה דְבַר כֵּזֶה?! " וְלֹא יֵאמֶר
לוֹ בְּלִשׁוֹן בְּזִיוֹן: "אַתָּה לֵץ" וְכַדּוּמָה, שְׂזֶה "אַל תוֹכַח לֵץ פֶּן
יִשְׁנֹאֲךָ" (שם). כִּי אִם מְדַבְּרִים עִם אָדָם בְּדֶרֶךְ אֱהָבָה — הוּא יֵאֱהָבֶךָ,
וְאִם תְּדַבֵּר עִמּוֹ בְּדֶרֶךְ שְׂנְאָה — הוּא יִשְׂנֹאֲךָ, וְצָרִיכִים רַק לְקָרֵב וְלֹא
לְרַחֵק, אֲלֵא אִם-כֵּן הוּא אֶחָד שְׂאֵתָה מִשְׁתַּדֵּל לְקָרְבוֹ וְאֵינוֹ רוֹצֶה,
מִתֵּר לְרַחֵקוֹ בְּשִׁפְתֵי יְדִים, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תוֹכַחָה,
סִימָן יג): מִתֵּר לְדַחוֹת בְּשִׁפְתֵי יְדִים אֵת זֶה שְׂלֹא קִבֵּל מִמֶּךָ תוֹכַחָה;
וְכֵן הוּא (שם, אוֹת צַדִּיק, סִימָן פז): צַדִּיק שְׂקָרֵב אֵת הָאָדָם, וְהָאָדָם הִזָּה
לֹא רֹצֵה לְקָרֵב אֵת עֲצָמוֹ, מִתֵּר לוֹ לְדַחוֹתוֹ בְּיָדִים, עֵינֵי שָׁם. וְעַל סִמְךָ
זֶה אֲנִי מִסְתַּמֵּךְ, כְּשִׂאֲנִי מְדַבֵּר עִם מִיִּשְׁהוּ "יָמִים וְשָׁנִים", וְלִבְסוּף

אָנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא בּוֹעֵט בִּי, וְאֵינִי רוֹצֶה לְקַבֵּל, אֲזִי אָנִי דוֹחָה אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מַמְנֵי, וְאֵנִי אוֹמֵר לוֹ בְּפִרוּשׁ: אֵל תַּחֲשֹׁב שְׂאֵנִי דוֹחָה אוֹתְךָ מִהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכֻלָּם יְכוּלִים לְקַרֵּב עֲצָמָם אֵלָיו, וְאִדְרָבָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ חֵלֶק אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲבָל מִסְתַּמָּא אֵינִי הַשְּׁלִיחַ הַצָּרִיף לְעוֹרְרֵךְ וּלְחַזְקֵךְ, וְעַל-כֵּן לָךְ וְחַפְּשׁ וּמִצָּא לָךְ אַחֵר, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה; לְעִשׂוֹת גַּם-כֵּן כָּךְ, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל, רַק תִּכְרֶה-וּמִיד כְּשֶׁתִּרְאֶה אֶחָד שֶׁאַתָּה עוֹסֵק עִמוֹ זְמַן רַב וְאֵינִי מִצִּיַּת אוֹתְךָ — תִּגְרָשׁוּ מִמֶּךָ. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִשִּׁיב אֶת לְבַבְנוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

רַבְּנוּ ז"ל הֵיזָה מְדַבֵּר עִם תַּלְמִידָיו בְּחֻכְמָה עֲמֻקָּה, עַד שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּתְקַרֵּב אֵלָיו, נִתְקַשֵּׁר עִמוֹ בְּקֶשֶׁר חֲזָק כֹּל יְמֵי חַיָּו.

ה' תצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְכָל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים, דֵּי בְּכָל אַתֵּר וְאַתֵּר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד לִילָךְ בְּדֶרֶךְ הַתָּם וְהַפְּשׁוּט שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעִנְיַן הַקָּל וְהַנָּעִים שֶׁל שִׂיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וּמְדַבְּבִיק אֶת נִשְׁמַת הָאָדָם בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִמְשִׁיף עֲלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם אוֹר, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֲחִז בְּנָה!

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "אִיְהָר דְּאַרְפֹּט זִיף זִייעֵר יֶאֱגִין אִיְהָר זְאֵלֵט נֶאֱדָר קַעֲנֵעֵן עֲפֵעַס כֹּאפִיץ" [אַתֶּם צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד,

כְּדֵי שְׁעוּד תּוּכְלוּ לְהַשִּׁיג מִשְׁהוּן, כִּי יָמֵי הַנְּעוּרִים שְׁעוּבָרִים בְּחִשְׁךָ, קָשָׁה אַחֲר־כֵּן לְהַחְזִירָם אֵלָיו. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז וּלְהַשְׁלִים אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁחִסְרוּ אֹז (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ט). וְזֶה נֹאמַר כְּבָר בִּימֵי הַבְּגָרוּת, שְׁצָרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז וּלְשָׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, וּלְתַפֵּס בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרַשׁ רַבָּה קֹהֶלֶת, פָּרָשָׁה יב, סִימָן ז'): "וַיִּזְכַּר אֶת בּוֹרְאָךְ בִּימֵי בְחָרוּתְךָ", וְזָכְרוּ אֶת בּוֹרְאֵכֶם עַד שְׁבַחְוִרְיֵכֶם קְיָמִים, עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ (שָׁם סִימָן א'): "עַד אֲשֶׁר לֹא יֵבֵאוּ יָמֵי הַרְּעָה" — אֵלּוּ יָמֵי הַזְּקֵנָה, עֵינֵי שָׁם. הֲלֹא רַבְנוּ ז"ל אָמַר בְּפָרוּשׁ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג): הָעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת ה' בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מִשְׁנַיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲתָה וְזָקְנָתוֹ, עֵינֵי שָׁם. וְאֲנִי בְּעֶצְמִי, עָקַר סֵפֶר הַמוֹסֵר שְׁלִי הִזָּה רַק זְקָנִים... שֶׁהִסְתַּכַּלְתִּי וְהִתְבּוֹנַנְתִּי בָהֶם הֵיטֵב, אֵיךְ שֶׁהוֹלְכִים כְּפוּפִים עִם מַקָּל, וּמְפַטְפְּטִים בְּדַבָּרִים בְּטִלִּים וְעוֹסְקִים בְּמַחְלָקָת, וּמְבַלִּים אֶת זְמַנָּם בְּשִׁטּוֹת וְהִבְלִים, וְהֵייתִי אוֹמֵר לְעֶצְמִי: רְאֵה אֵיךְ שְׁעוּבָרִים לְאַחַד הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, וְאֵינּוּ שָׁם עַל לְבוֹ, כִּי הַיּוֹם שָׁם, וּמִחָר יִהְיֶה בְּקָבֶר, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תִרְחַם עָלָיו. הֲלֹא בְּאֵלּוּ הַשָּׁנִים שְׁחִי בָּזָה הָעוֹלָם, הִנֵּה יְכוּל לְעַבֵּר וּלְטַיֵּל וּלְהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִנֵּה יְכוּל לְמַלֵּא כָּל יוֹם וַיּוֹם עִם טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי... וְעַכְשָׁיו רְאֵה אֵיךְ שְׁעוּבָרִים עָלָיו הַיָּמִים הַטּוֹבִים בְּהִבְלִים וּבְשִׁטּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. הֲלֹא עֲלֵיכֶם לְדַעַת, לָמָּה נִקְרָא אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי "הוֹלֵךְ"? כִּי הוֹלֵךְ הוּא לְבֵית עוֹלָמוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּמִי שֶׁזּוֹכֵה לְהַכְנִיס דְּבָר זֶה בְּמַחוּ וְדַעַתוֹ, שֶׁהוּא "הוֹלֵךְ" וּמִתְקַדֵּם בְּכָל יוֹם, וּבְכָל שְׁעָה, וּבְכָל רִגַע אֵל סוּפוֹ, הִנֵּה מְזַדְרָז מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, וְהִנֵּה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְזוֹ פְּנוּת הַתַּנָּא עֲקָבִיא בֶּן מִהֶלְלָאֵל (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'מֵאַיִן בָּאת וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ', וְלָמָּה לֹא אָמַר: וּלְאֵן אַתָּה 'תְּבֵא'? אֵלֶּא הַכְּנֻנָּה הִיא פְּנ"ל, שְׁבָכֵל יוֹם, וּבְכָל שְׁעָה, וּבְכָל רִגַע הָאָדָם הוֹלֵךְ אֵל בֵּית עוֹלָמוֹ. וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׁם דְּבָר זֶה אֵל לְבוֹ בְּעוֹדוֹ בְּבַחְרוּתוֹ, וְאִזּוֹ יִזְכָּה לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד מְאֹד בְּעֲבוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכָּה לְמַלֵּא אֶת יוֹמוֹ בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְהַתְּבוּדָה, בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּדַבְּקוֹת הַבוּרָא וּבְכִיחוּדִים לְיַחַד שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

אֲשֶׁר ה' תצו בְּנַחֵל סה

עליכם לזכור מאמרם ו"ל (מדרש קהלת, פְּרָשָׁה יב, סימן ה'):
 אף-על-פי שכלם טועמים טעם מיתה, כל אחד יש לו עולם בפני
 עצמו, עיני שם; והעולם הוא כפי שהכין לעצמו, אם אחד דבר כל
 היום עמו יתברך, והמשיך על עצמו הארת אור רוחני משכינת עזו
 יתברך, וזכר ממנו כל היום, ויחד שמוותיו הקדושים על כל פרט
 ופרט מעסקיו, והתפלל תפלותיו בכונה על-כל-פנים פרוש המלות,
 והיה נזהר להוציא מפיו כל שם משמו יתברך, באימה ופחד, ברמת
 ובזיע, וט"ל בכל חלקי התורה הקדושה: תנ"ך, משניות, גמרא
 בבלי, ירושלמי, תוספתא, מכילתא ספרא, ספרי, מדרש רבה
 ותנחומא וכו', זהר ותקונים וכו', רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו',
 והלכה וקבלה, חסידות ומוסר, רמזים ודרושים, הלא זה עולמו
 לנצח, ואיפה שהיה בזה העולם — יהיה בעולם העליון. וההפוך
 מובן ממילא, איזו בוששה תהיה לו על כל יום יום שעובר לו בהבל
 וריק, ומכל שכן כשכללך את עצמו.

ועל-כן, אחי ורעי היקרים! העבר אין והעתיד עדין וההנה
 כהרף עין, הזדרזו מאד מאד, ותכניסו את עצמכם בספרי רבנו ו"ל,
 אשר יפתח לכם את קשיות גידיכם, ויעורר ויחזק אתכם לשוב אליו
 יתברך. הלא ראוי לנו לתן תודה והודאה להשם יתברך על כל
 החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי רחמן
 כזה. ועל-כן עלינו להתמיד בספריו הקדושים, אשר רק על-ידי-זה
 אנו יכולים להקרא על שמו ו"ל. כי בלא זה כל ההתקרבות היא
 דמיון ושקר גדול, רחמנא לצלן, שמטעה את עצמו ואת אחרים.

ראו להיות תמיד בשמחה עצומה על נעם חלקכם, ותרבו לרקוד
 בכל יום אחר כל תפלה: "שחרית, מנחה, מעריב, חצות", והשמחה
 תכניס בכם ישוב הדעת והרחבת המוח והלב לקבל רוחניות חיות
 אלקותו יתברך.

ונא ונא לברח מכל מיני פראות ועזות, שלבל תהיו, חס
 ושלום, עזי פנים ופראיים, אשר נלמד אצל הערב-רב, שנכנסו
 בחדרו של רבנו ו"ל, ואינו מזכר כלל בספרי רבנו ו"ל. חדלו לכם

מאנשים חטאים, אשר רק תאות הפצע חמדתם, וראוי לברח רק אליו יתברך, ולזכור את אחריתכם.

ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש קהלת, פרשה ה', סימן יד): כשאדם בא לעולם — ידיו הן קפוצות, כלומר כל העולם פלו שלי הוא ואני נוחלו, וכשהוא נפטר מן העולם — ידיו הן פשוטות, כלומר לא נחלתי מהעולם הזה כלום. שכן שלמה אמר (קהלת ה', יד): "כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא, ומאומה לא ישא בעמלו", עין שם. ועל-כן מה ולמה לכם לחשב אחרת, או להתערב בקריב לא לכם, או בעסקי הבלים של זה העולם, אשר ממילא לא ישאר לכם מזה כלום, כי כשתגיעו לעת זקנה — תראו, איך ששהכל היה הכל ורעות רוח, ומה שזכיתם לחטף איזה טוב נצחי בזה העולם, איזה אור וחיית ודבקות בו יתברך, איזה שעור בתורה, איזה קיום מצוה, רק זה ישאר לכם ויאיר בפניכם.

ועל-כן אשרי ואשרי המזדרז עוד בימי הבחורות לזכור את זה תמיד, ואז תצליחו מאד מאד, ותזכו לימים ושנים טובות, חיים ארכים ונעימים. אשרי המציית ומקיים!

הדורש שלומכם...

ה' תצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב לידידי היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ושמחתי מאד לשמע הטוב ממך. ועקר הטוב הוא התורה, שנאמר (משלי ד, ב): "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו".

חסדי השם יתברך, שבכל יום ויום אתה זוכה וחוטף מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וספרי רבנו ז"ל.

תִּאֲמִין לִי, כִּי אֵין לָךְ עוֹד מֵאֲשֶׁר בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִמִּי שְׁזוֹכָה לְטִיִּל
בְּכָל אֱלוֹי הַשְּׁעוּרִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, הֲלֹא רַבְּנוּ וַי"ל גְּלוּה לָנוּ, שִׁכַּח
הַתּוֹרָה כָּל-כָּף גְּדוֹל, עַד שֶׁאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּפְגַּם וְכוּ' וְעַדִּין פּוֹגֵם וְכוּ',
כַּחַה שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל-כָּף, שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹצִיא מֵהַבּוֹץ שֶׁנִּפְל אֵלָיו
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט). וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה א',
סִימָן י'): הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְצַמְצֵם עֲצָמָךְ מֵאֵד מֵאֵד, שְׁלֹא
יִהְיֶה רַבּוּי אֹר, כִּי רַבּוּי הַהִתְלַהֲבוֹת הוּא גַם-כֵּן מֵהֵיכָר (עֵין
לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עב); הָעֵקֶר רְאֵה לְהַדְּבִיק עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
וְאֵז לֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר. כְּמֵאֲמָרָם וַי"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן
ב'): הָעֲלִיוֹנִים גְּזוּנִים מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, וְהַתַּחְתּוֹנִים — אִם אֵינָם יִגְעִים
אֵינָם אוֹכְלִים (עֵין מִדְּרַשׁ רַבָּה בְּרֵאשִׁית, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ב'). וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי
מִי שְׁזוֹכָה לְהַדְּבִיק מֵחוּ וּמִחֲשַׁבְתּוֹ בְּעֲלִיוֹנִים, בְּרוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת
אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז לֹא יִחְסֹר לוֹ שׁוּם דְּבָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים לד,
ו): "כִּי אֵין מִחְסוֹר לִירְאִיו".

וְאוֹדוֹת הַבְּלוּלִים שְׁלָךְ, הֵם יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, אִם
תִּתְמַיֵּד בְּשִׁקְיָה נִפְלְאָה בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְכֵן תִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי
רַבְּנוּ וַי"ל, וּמִי יִתֵּן שְׁתוֹנְפָה לְסִיָּם אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְּדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא בְּכָל חֹדֶשׁ, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נִצְחִית. וְרַבְּנוּ וַי"ל הַבְּטִיחַ
הַבְּטָחוֹת חֲזָקוֹת עַל הַזּוֹכָה לְלַמֵּד וּלְשַׁקֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ (עֵין
חֵי-מוֹהַר"ן, אוֹת מַעֲלַת תּוֹרָתוֹ וּסְפָרָיו). וּמְכַל שְׁכֵן כְּשִׁתּוֹנְפָה לַעֲשׂוֹת גַּם
שִׁיחָה — זֶה תְּפִלָּה, מֵהַתּוֹרוֹת שֶׁתִּלְמַד, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה! כִּי מַעְלָה
שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְפָנָיו, שֶׁעֲשׂוּעִים כָּאֱלוֹי שְׁעַדִּין לֹא עָלוּ מֵעוֹלָם
(עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כה); כִּי בּוֹדָאֵי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מַעְלָה
צְרוּפִים חֲדָשִׁים בְּתַפְלָתוֹ וְשִׁיחָתוֹ.

רְאֵה לְקָרֵב מֵאֵד מֵאֵד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַחֲיוּ בְּאַהֲבָה וּבְשִׁלוּם. הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ יַעֲזֹר לָכֶם לְהוֹלִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת, וְהַבֵּן הַזֶּה יִגְדֵּל צְדִיק
וְעוֹבֵד הַשֵּׁם וּמִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מִצִּיעָא יְבָמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת

אֲשֶׁתוֹ כְּגוֹפוֹ וְהַמְכַבְּדָה יוֹתֵר מִגּוֹפוֹ, עֲלִיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה, כה):
 "וַיִּבְעַתָּ כִּי שָׁלוֹם אֶהְיֶה"; רְאֵה לְקַיִם זֹאת, וְזֶה יִשְׁפִיעַ לְךָ שְׁפַע
 רוּחֵי וְגַשְׁמֵי, 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ' (בְּבֹא מְצִיעָא נט.).
 עֵינַי בְּסִפְרֵי חֲסִידִים (סִימָן יד, שְׂרֵשׁ הָאֱהָבָה): "וְאֶהְבֶּתְ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
 לְבָבְךָ, וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדְךָ", הָעוֹבֵד מְאֶהְבָה, עוֹסֵק בַּתּוֹרָה
 וּבְמִצְוֹת, הוֹלֵךְ בְּנִתְיבוֹת הַחֲכָמָה הָרְאוּיָה, וְאוֹהֵב אֶת ה' אֱהָבָה
 גְּדוּלָה, לֹא מִפְּנֵי שׁוֹם דָּבָר שְׂפָעוּלָם, וְלֹא מִפְּנֵי יִרְאת הָרָעָה, וְלֹא
 כְּדֵי לִירֹשׁ אֶת הַטּוֹבָה, אֲלֵא עוֹבֵד בְּאַמֶּת, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 אֱמֶת, וְסוֹף הַטּוֹבָה לְבוֹא. וְצָרִיךְ לְאֹהֵב אֶת הַבוֹרָא אֱהָבָה עִזָּה וְרַבָּה,
 עַד אֲשֶׁר יִחַלֶּה לְאֱהָבָתוֹ, כְּאֵדָם הַחוֹלֵה לְאֱהָבַת אִשָּׁה, וְהוּא שׁוֹגֵה
 תָּמִיד בְּאֱהָבָתָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ וּבְקוּמוֹ, בְּצִאתוֹ וּבְבֹאוֹ, גַּם בְּעֵת מְאָכְלוֹ
 וּמִשְׁתֵּהוּ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן מִפְּנֵי אֲהָבָתָהּ, יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִזֶּה תַּהֲיֶה
 אֱהָבַת הַבוֹרָא בְּלֵב אוֹהֲבָיו, וְתָמִיד יִשְׁגּוּ בָּהּ, עֵינַי שָׁם.

וּבְאַמֶּת כְּפִי שֶׁהָאֵדָם זוֹכֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוֹנָתוֹ יִתְבַּרְךָ,
 שְׂאִין בְּלַעַדְיוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אִזִּי מִקְּשֶׁר
 אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְכִפִּי שֶׁמִּתְנַהֵג בְּבֵיתוֹ — כֵּן מִתְנַהֵג עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ
 וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן לְהַפּוּךְ אִיךָ שֶׁמִּתְנַהֵג עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ — מִתְנַהֵג
 בְּבֵיתוֹ, וְאִזִּי נַעֲשֶׂה הַיַּחֲוֵד לְמִטָּה בְּדַגְמָא דְלַעֲיֵלָא, וְכִכֵּר אֵינּוּ מִפְּחָד
 מִשׁוֹם בְּרִיָּה, וְהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּבֵיתוֹ תָּמִיד, וְאֲשֶׁתוֹ עוֹזֶרֶת לוֹ בְּעֵלְמָא
 הַדִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי (עֵינַי תְּקוּנִים, תְּקוּנָה יד, דָּף ל:); וְעַקֵּר הַכֵּל —
 לְהַתְנַהֵג עַל-פִּי שְׁלֶחַן עֲרוּךְ בְּכֹל פְּרֻט וּפְרֻט בְּחַיָּיו.

אֵל תְּדַאֵג בְּעֵינַי הַמְּחַשְׁבוֹת הָעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי
 תּוֹרָה וְרַבּוּי דְּבִקּוּת וְאֱהָבָה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת
 הַשׁוֹרְדוֹת. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יַעֲזֹר לָנוּ לְאֹהֵב אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּאֱהָבָה
 נִפְלְאוּהָ, שֶׁהִיא יוֹתֵר מְאֶהְבַת נְשִׁים (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן
 קלה); וְכִפִּי שֶׁאֵדָם מִתְאֵהֵב עִם רַבְּנוּ וְ"ל, כְּךָ מִשְׁפִּיעַ עָלָיו אוֹרוֹ הַגָּנוּז
 וְהַנֶּעֱלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ה' תצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח, י' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רב.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי שְׁתִּי פְּעָמִים, וְלֹא הִשְׁבֵּתִי לָךְ, כִּי חֲשַׁבְתִּי שֶׁנִּתְרָאָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאִז הִיִּיתִי מְדַבֵּר עִמָּךְ מִהִבְעוּת וְהִצְרוּת שְׁעוֹבְרוֹת בְּבִיתְכֶם, וְכִפִּי הִנְרָאָה שְׁפַחְדָּת לְבָא וְלַעֲמַד בְּפָנַי הַמְּצִיאוֹת.

וְהִנֵּה הַכֹּל הִזָּה טוֹב, לֹאֵל זֹאת שֶׁשָּׁמַעְתִּי, כִּי לְאַחֲרוֹנָה אֶת מוֹצִיאָה שֵׁם רַע וּמִגְנָה עַל בְּעִלְיָךְ, גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר רַק בְּעִבּוֹר הַשֵּׁם הִרַע בְּעִצְמוֹ, כְּכֹר נִפְלָה אֲצִלִּי כֹל הַנְּאֻמָּנוֹת שֶׁלָּךְ, וְאִינִי מֵאֲמִין לָךְ לְשׁוֹם דְּבָר, כִּי כֹל הַחַיּוֹת שֶׁלָּךְ הִיא רַק מַחְלָקָת, וְכֹל מִחֲשַׁבְתְּךָ תָּמִיד הִיא רַק הַבְּעַל הָרֵאשׁוֹן שֶׁגָּרַשׁ אוֹתְךָ.

עַל-כֵּן תִּדְעִי שֶׁעִבּוֹר שֵׁם רַע לֹא יֵאבֶה ה' סֵלַח לָךְ, וּבִפְרֻטִּיּוֹת שֵׁאת מְפַטְפֻטָּת עִם שְׁכֵנוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר בְּכֹל אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים עַל דְּבָר כְּזֶה (כְּתוּבוֹת עב.): מְדַבֵּרֶת בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ וּשְׁכֵנֶיהָ שׁוֹמְעִין קוֹלָהּ; אֲשֶׁה כְּזוֹ מַצּוּה לְגִרְשָׁהּ, וּמִי יִתֵּן שֶׁהִזָּה בְּעִלְיָךְ הִיָּקֵר, גֵּרוֹ יְאִיר, מְגִרְשֶׁךָ, וְהִזָּה נִפְטָר מִהִצְרָה הַמְרָה שֶׁנִּלְכַּד בְּמִלְכָּדָת כְּזוֹ... הֵלֵא הִיִּיתֶם יְכוֹלִים לְהַפִּיךְ אֶת הַבַּיִת לְגֵן-עֵדֶן מִמֶּשׁ, וּבְמִקוֹם זֶה אֶת מְהַפְּכֵת אֶת הַבַּיִת לְגִיּהֲנוֹם מֵר, וְאֲשֶׁר תָּמִיד רְבִים וּמְקַלְלִים וְכוּ'. וְתָמִיד אֶת מִזְכִּירָה אִיךָ אֶת סוּבְלֵת וְכוּ'... עֲדִין לֹא שָׁמַעְתִּי וְלֹא רָאִיתִי שֶׁבְּעִלְיָךְ יוֹצִיא אִיזוֹ מְלָה אוֹ דְּבִיר רַע נִגְדָּךְ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֵׁם רַע, שֶׁמָּאֵד מָּאֵד חָמוֹר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִין עַל זֶה מַחִילָה עוֹלָמִית, וְאִין הַנִּפְגָּע מְחַיֵּב לְמַחֵל.

עַל-כֵּן בְּאִתִּי לְהִזְהִירְךָ — אוֹ שֶׁתְּפַסְּיָקִי עִם הַרְשָׁעוֹת שֶׁלָּךְ לְרַדֵּף אֶת בְּעִלְיָךְ, אוֹ שֶׁתִּתְגַּרְשִׁי מִמְּנוֹ, וְתִלְכִּי לָךְ לְמַצָּא בְּעַל שְׁלִישִׁי... שֶׁהוּא יְשַׁלֵּם לָךְ כְּכֹר בְּעִבּוֹר בְּעִלְיָךְ הִיָּקֵר הִזָּה.

אִינִי מִבִּין לְמָה אֶת הוֹרְסֵת אֶת בֵּיתְךָ בְּיַדֶּיךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִיִּיתֶם

ע אָשר ה' תק בנחל

יכולים לחיות חיים נעימים בשלום ובשלווה. וכנראה השטן התלבש עצמו בך ורוקד בך כמו שד, שתמיד רק תבעירי מחלקת בבית.

דעי לך, שהשלום-בית תלוי בדיןך ולא ביד בעלך, הסוף יהיה שהוא יגרש אותך מהבית ואז תתחרטי.

אקוה להשם יתברך, שתשובי ממעשיך הרעים, ואז ושב ה' ורפא לך, והכל יתהפך לטובה.

הדורש שלומכם...

ה' תק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, י' בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב גיעו אל היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו גגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ומאד ומאד אני מצטער על השם רע שהוציאה עליך אשתך, ורק בעבור קול זה נפלה בעיני כל הנאמנות שלה, וכתבתי לה עכשו מכתב, אקוה שתצית.

עליך לא להתירא ממנה כלל, וחס ושלום שלא תכנס בך מחשבה כזו לברח מהדיירה, ואז היא תקח את הדיירה לעצמה. עליך יותר טוב רק לברח אליו יתברך, ותמשיך להתנהג כמו שאתה מתנהג — ללמד בליקה, כי כל העוסק בתורה בליקה, הקדוש-ברוך-הוא ממשיך עליו חוט של חסד ביום (חגיגה יב.). וכבר הגיע הזמן, שהשם יתברך ירחם עליך ויוציאך מהבויץ שנפלת בו, וסובל ממנה.

בזה העולם אין עצה אחרת להנצל מפגעי ומקרי הזמן, רק לברח אליו יתברך בשיחה בינו לבין קונו, לשפוך נפשו רק אליו יתברך, ולא לפני בשר ודם, אשר לא רק שלא יועיל אלא עוד

אָשֶׁר ה' תְּקַא בְּנַחֵל עֵא

יִקְלָקֵל. אַל תִּבְכֶּה לְפָנֶיהָ, אֲדַרְבֶּה לְפָנֶיהָ תִּרְאֶה כְּאִלּוּ אֶתָּה צוֹחֵק מִמֶּנָּה, וּבְאַמַּת רְאוּי לָךְ לְצַחֵק מִמֶּנָּה, אִם לֹא תִרְצֶה לְהִשְׁתַּנּוֹת וּלְהִשְׁלִים עִמָּךְ, וְהִיא תִמְשִׁיךְ לְסִפּוֹר לְכָל שְׂכֵנוֹתֶיהָ עֲלֶיךָ כֹּל דְּבַר אָסוּר, וּבְכַרְטוּת דְּבוּרִים שֶׁל שְׂקָרִים וּמַגְעָלִים כְּאִלּוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. תִּאֲמִין לִי, שְׂרְאוּי לְגִרְשָׁה וּלְהַפְטִיר מִמֶּנָּה, כְּמֵאמָרָם ו'ל (יְבִמוֹת סג: סִנְהֵדְרִין ק:): אֲשֶׁה רְעָה צָרַעַת לְבַעֲלָהּ, וַיִּמָּה יַעֲשֶׂה וַיִּנְצַל מִצָּרַעַתוֹ? שְׂיִגְרֶשְׁנָה.

אַקוּהָ לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂיֵשׁ עוֹד תִּקְוָה, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וּמַחֲמַת נְחִיצוֹת הַדָּאָר אֶקְצֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאֲזוּ יַעֲזוֹר לִי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְכַתֵּב לָךְ.

ה' תְּקַא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, י' בְּכִסְלוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירְךָ הַיְקָר, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח וּנְצָחִים.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי. וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי שְׂאֵתָה אוֹחֲזוּ אֶת עֲצָמְךָ בְּרַבְּנוּ ו'ל.

מָה אָמַר לָךְ! זֶהוּ עֵקֶר תִּקְוָתְךָ וְזֶה עֵקֶר הַצְּלָתְךָ, אִם רַק לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן, וְתֵאחֲזוּ אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ ו'ל. וְעֵקֶר הָאֲחִיזָה בּוֹ וְהֵתְקַרְבוֹת אֵלָיו ו'ל הִיא רַק עַל-יָדֵי שְׂקִידָה רַבָּה בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי אַחֲרַת כָּל הֵתְקַרְבוֹת הִיא מֵהַשְׁפָּה וְלַחוּץ, וּמִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ.

הַעֵקֶר רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד),

עב אשר ה' תקא בנחל

אשר השמחה היא רפואה, וכל המחלות שעוברות על האדם, העקר מסבת העצבות והדכאון שמסבבים את האדם, ועל-כן צריכים להיות בריה, ולהפך את כל היגון והאנחה לשמחה עצומה, ועל-ידי-זה יתרפא, כי מחמת שמחה נפתח הלב (עין ספר-המדות, אות שמחה, סימן ב'), וזוהי לישוב הדעת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י').

אחי היקר! ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא לפל בדעתך, ותשמר מאד מאד את זמני האכילה, ותאכל ותשתה דיקא, ואל תסגף את עצמך כלל, כי המאכל והמשתה הם סבה גדולה לשמחת הלב ולהרחיק העצבות והדאגות (עין ספר-המדות, אות שמחה, סימן ג').

ובפרטיות במצבך, שעבר עליך בעצבך מה שעבר, עליך לשמר מאד מאד את בריאות גופך, ואל תסגף אותו כלל, כי בפרוש אמר רבנו ז"ל: תקון הגוף קדם תקון הנפש (עין שם, אות תשובה, סימן פד); והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר: כשנעשה חור קטן בגוף, נעשה חור גדול בנשמה (הינו שמבטל אחר-כך הרבה). ועל-כן צריכים לשמר מאד מאד על בריאות גופו, ולשמע בדברים אלו את הוראות הרופאים, כי מחלת העצבים צריכים לשמר מאד שלא ישארו אצלו, ועקר הרפואה לזה הוא — לשמח את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם ולשמע כלי זמר, ולאכל ולשתות ולטיל הרבה. והעולה על הכל — להיות רגיל לדבר עמו ותברך ולספר לפניו ותברך כל מה שעובר עליו ומעיק לו, אשרי שיאחז בזה!

הדורש שלומך...

מחמת ששכחת לכתב לי הפתכת, כתבתי את מכתבי לכתבת אחיך.

אֲשֶׁר ה' תִּקַּב בְּנִחַל עַג
ה' תִּקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָךְ הַיְקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח נְצָחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְהַדְפָּסָה בְּסֵף חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דוֹלָרִים —
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ.

וּזְכוּתְךָ גְּדוֹלָה מְאֹד בְּזְכוּת הַרְבִּים, פִּי סוּף פֶּל סוּף עֵקֶר הַמְשַׁכֵּת
אוֹרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, הוּא רַק עַל-יְדֵי הַדְּפָסֶת וְהַפְצָת
סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיחֶיהָ לוֹ חֵלֶק בָּזֶה.

אוֹדוֹת הַבְּלוּלִים שֶׁנִּתְהוּוּ בְּבֵיתְךָ וְכוּ'; עֲלֶיךָ לְדַעַת, פִּי אֲשַׁתְּךָ
קוֹדֶמֶת לְאַמְךָ וְלֶאֱחֻוֹתְךָ וְלִכְל הַמְשַׁפָּחָה. בְּיַד־אֵי מַצּוֹת כְּבוֹד אִם הִיא
מִהַחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ה'), אֲבָל לֹא שֶׁתִּשְׁבֵּר אֵת בֵּיתְךָ.
אֲסוּר לָךְ לְתַת שְׂיִרְדָּפוּ אֵת אֲשַׁתְּךָ, אֶתְּהָ צְרִיף לְעַמֵּד לְצַד אֲשַׁתְּךָ,
וְלַעֲזוֹר לָהּ בְּכָל הָאֲפָנִים, בְּגִשְׁמִיּוֹת — לְעֹזֵר בְּבֵית, וּבְרוּחָנִיּוֹת —
לְהַגְבִּיחַ אֵת רוּחָהּ, שֶׁלֹּא תִפֵּל בְּדַעְתָּהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, מְרַב הַבְּזִיוֹנוֹת
שֶׁסּוֹבְלוֹת.

זְכוּר, זְכוּר, בְּאֵילֵינוּ פָּנִים הַיִּיתָ נִרְאָה בְּהִיוֹתְךָ בַּחוּר, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁכָּבֵר
עֹזֵר לָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁמַּצָּאתָ אֵת בֵּית זִוְגָךְ, תַּעֲזוֹר לְהַסְמִיךְ-מ"ם
שִׂישְׁבֵּר אֵת בֵּיתְךָ? ! עַל-כֵּן, אֲחִי הַיְקָר! אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְשֹׁמֵר מְאֹד
מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, וְתַעֲזוֹר לְאֲשַׁתְּךָ מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲמֵד רַק לְצַדָּהּ,
וּמֵה שֶׁהֵם אוֹמְרִים וּמְסִיתִים אוֹתְךָ נִגְדָה אֲשַׁתְּךָ, תַּעֲשֶׂה בְּדִיוֹק הַהַפּוּף,
וְאֵז תַּצְלִיחַ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא
הַצְּלָחָה נְצָחִית. וְרַבְּנוּ ז"ל בְּקִשׁ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁנִּהְיֶה חֲזָקִים
בְּדַבֵּר זֶה. וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא זָכָה לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתוֹ, רַק עַל-יְדֵי
שִׁחֶיהָ בְּבַחֲנֵינָה פְּרָאֲסִטִּיק (פְּשׁוּט), שֶׁדַּבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּפְשִׁיטוֹת וּבְתַמִּימוֹת גְּמוּרָה. וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר, שֶׁעַל-כֵּן הוֹלָכֶת

עד אשר ה' תקב בנחל

לו העבודה כסדרן, כי לקח את עצמו בעבודת התפלה כל-כף, עד שאינו יכול לעשות שום דבר קדם שיחבוד ויפרש שיחתו אליו יתברך.

מוהרנ"ת ז"ל ישב פעם אחת עם אנשי שלומנו היקרים, ודבר עמהם בעבודת השם יתברך כדרך תמיד, ובתוף אחת השיחות אמר בזו הלשון: "תדעו, כשישב אברהם אבינו, עליו השלום, עם אנשיו, שקרבם תחת פני השכינה, היה אומר להם: תדעו, שכל הארץ הזאת ינחיל השם יתברך לזרעו, מי שיתקרב אליו ויתגיר. וסיים מוהרנ"ת ז"ל: כף אני אומר לכם, כשיבוא משיח צדקנו, יהיו נעשות ישיבות מספרי רבנו ז"ל; על-כן ראה להצטרף אל ישיבתנו הקדושה "היכל-הקדש", שברוף השם, נתקיים אצלנו דבורו של מוהרנ"ת ז"ל, כי בחסדו יתברך, אצלנו היא הישיבה הראשונה על שם רבנו ז"ל, שהתלמידים מסימים בכל חדש "לקוטי-מוהר"ן" בקביעות, וכן "ספורי-מעשיות", ו"ספר-המדות" והשיחות שב"חיי-מוהר"ן" וב"שיחות-הר"ן" וכו' וכו'.

אשרינו ואשרי חלקנו, ומה נעים גורלנו! ראוי לנו לשמח, שתהלה להשם יתברך אין אנו חולקים עליו ז"ל ולא על אנשיו, ותהלה להשם יתברך, כל מחשבותינו והשתוקקותנו היא להרבות גבולנו בתלמידים, שגם-כן יעשו ישיבות מספרי רבנו ז"ל, שיתרבו תלמידים מאנשי שלומנו היקרים, אשר גם-כן זכו לסים את ספרי רבנו ז"ל בכל חדש.

אחי היקר! רק חזק ואמץ מאד מאד להיות שמח וטוב לב. ואל כל זה תזכה על-ידי אמונה פשוטה, שתכניס בעצמך אמתת מציאותו יתברך, לידע כי הכל בהשגחה פרטי פרטית, ואין שום ברירה שיכולה להרע לך או להיטיב לך, ומי שצריך לבוא אליך — הכל בהשגחת המאציל העליון בחשבון צדק, ואם היה האדם יודע דברים אלו, אף פעם לא היה נשבר משום דבר שבעולם.

הדורש שלומך...

אֲשֶׁר ה' תִּקַּג בְּנַחֵל עַה

ה' תִּקַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצַח נֹצְחִים.

אֲחֵי הַיְקָרָה! אֶקְוֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁקִּבְּלַתְּ אֶת מַכְתָּבִי.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְשָׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק
בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ אֶת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה גַם
עַל אֲחֵרִים, כְּאֲשֶׁר קִבְּלַתְּ אֶצְלָנוּ.

מָה אִמַּר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם
חִלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עָלָיו, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְאַתָּה גַם עוֹסֵק
לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ו"ל, בְּזֶה רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי אִין לְשַׁעַר
וּלְסִפּוֹר מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר
בְּפָרְסוֹמוֹ וְגִלוּי אִוְרוֹ, מִתְגַּלֶּה וּמִתְפָּרֵס אִוְרוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי שָׁמוּ נִכְלָל
בְּשָׁמוֹ יִתְבָּרַךְ (עִי' לְקוּיטִי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן טז).

וּבְפָרְטִיּוֹת אַתָּה, שֶׁסָּבַב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ אִיזוֹ
מִשְׁרָה בְּפָרְנִסָּה בְּמִקּוֹם קִצֵּת רְחוֹק מִהָאָמֶת ... רְאוּי לָךְ לְנַצֵּל אֶת
הַמִּקּוֹם לְדַבֵּר עִמָּם רַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר רַק זֶהוּ סוּד
רַבְּנוּ ו"ל (יְחִזְקֵאל לו', כו): "וְהִסְרִיתִי אֶת לֵב הָאָבִן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְתִּי
לְכֶם ל"ב בְּשִׁ"ר", שִׁיְהִיָּה אֶחָד מִתְּבַסֵּר וּמִתְחַבֵּר בְּחֻלְקוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה לַד, סִימָן טו), כִּי רַק זוֹ נִקְרָאת אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל —
כְּשֶׁאִין מְצַמְצָמִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִבוּצָה אַחַת, וְלוֹמַר שֶׁרַק
אֶת אֱלֹהֵי צָרִיכִים לְאַהֲב, וְרַק אֱלֹהֵי קְרוֹבִים אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְחִסְדוֹת
כְּזוֹ יֵשׁ לְרַמֵּז מָה שֶׁפָּרַשׁ רַש"י עַל "וְאֵת הַחֲסִידָה" שֶׁעוֹשָׂה חֶסֶד רַק
עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ, וְעַל-כֵּן הִיא עוֹף טְמֵא; כִּי עֵקֶר הַחֲסִידוֹת שֶׁגִּלוּ לָנוּ
רַשְׁב"י וְהָאֲר"י ו"ל וְהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ ו"ל וְרַבְּנוּ ו"ל, הִזִּיה רַק
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְקַרֵּב הַכָּל אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת הִבְדָּלִים בֵּין זֶה לָזֶה. הַעֲקָר לְאַחֵז בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ,
וְלֹא לַצֵּאת מִדִּינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְחִסְדוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל,

יש גַּיִשׁ אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבְבוֹת רַבְבוֹת מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁלוֹמֵדִים שְׁלַחַן עָרוּף, וְנִזְקָרִים בּוֹ קִלְהַ פְּכַחְמוּרָה, כֵּן יִרְבוּ וְכֵן יִפְרְצוּ, עַד שְׁפָלְיוֹת אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֵל הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה. וְרַק אֵל זֶה צָרִיף לַהֲיוֹת כְּסוּפֵינוּ, וְרַק עַל קֹטֵב זֶה צָרִיכִים לְקַרֵּב בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמִכָּל שֶׁפֶן מִדַּת אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁדֵּף אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּאֲשֶׁר נוֹהֵג בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת, שְׁלֹא יִנְיָחוּ לְשַׁדֵּף, אִם הֵם לֹא מִחְסִידֵיהֶם, זֶה עוֹף טֵמָא כַּנִּל [עֵינֵי וַיִּקְרָא יֵא, יט]: "וְאֵת הַחְסִידָה", וּפְרַשׁ רַש"י ו"ל: וְלָמָּה נִקְרָאת חְסִידָה? שְׁעוֹשֶׂה חְסִידוֹת עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ בְּמִזְנוֹת, עֵינֵי שָׁם; וּמוֹבָא עַל זֶה בְּסִפְרִים, לָמָּה הִיא בֵּין הָעוֹפוֹת הַטְּמֵאִים, אִם עוֹשֶׂה חְסִידוֹת עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ בְּמִזְנוֹת? וְהַשִּׁיבוּ: כִּי הִיא עוֹשֶׂה חְסִידוֹת רַק עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ, וְדַבְּרֵי פִי תָכֶם חֵן].

וְהַפְּרוֹשׁ הַזֶּה פְּרוּשׁוֹ נֶאֱמַר בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, כִּי אָמַת גָּמוּר הוּא. וְכַאֲשֶׁר רוֹאִים בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁמַדְבָּרִים מִמְצוֹת אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיוּ בּוֹלְעִים אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, אִם לֹא הָיָה מוֹרָאָה שְׁל מַלְכוּת. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר, שְׁתַּתְּגַלֶּה וְתַתְּפַשֵּׁט דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, כְּאֲשֶׁר רָצָה רַבְּנוּ ו"ל, שְׁיִגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב בֵּין כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁר בְּשָׂבִיל זֶה צָוָה רַבְּנוּ ו"ל לְמוֹהַרְנ"ף ו"ל, וְאָמַר לוֹ: אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּהֲיוּ מְעַרְבִים בֵּין אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם (אִיף ווִיל אִיהַר זְאֵלֵט וַיִּין אוֹיִסְגַּעֲמִישֵׁט מִיֵּט דֵּי וּוְעֵלֵט).

וְקַיִם זֹאת מוֹהַרְנ"ף ו"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַרְאֵשׁוֹן, כִּי רַק זֶה הָיָה כְּסוּפוֹ שְׁל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁנֵהֲיָה מְאַחֲדִים בְּאַחֲדוֹת אַחַת עִם כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִקְרֹב וְלַעֲזֹרֵר אֶת כָּלֵם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ. אִף מְאֹז שְׁנַתְּעַרֵב הָעוֹלָם מִפְּנֵי הַתְּמוּרוֹת, הַצָּרִף מוֹהַרְנ"ף ו"ל לְבָנוֹת לַעֲצֹמוּ בֵּית-מִדְרָשׁ פְּרָטִי בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, אֲשֶׁר לָשָׁם נִתְקַבְּצוּ תַלְמִידָיו. וְכֵן הִקְלוּזִי בְּאוֹמֵן בָּנָה בְּשָׂבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַבָּאִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. וְהַדְּבָר הַזֶּה סוֹבֵב מִדּוֹר לְדוֹר מֵרַב הַתְּמוּרוֹת וְכוּ', שְׁנַתְּעַרְבוּ בֵּינֵינוּ עַרְב־רַב, הַהִכְרַח לָנוּ לְהַבְדִּיל מֵהֶם וְלִילֵף לְדַרְכֵנוּ, כְּפִי שְׁקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל וּמִמוֹהַרְנ"ף ו"ל, וְלַהֲיוֹת מְעַרְבִים עִם אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם, וְלִקְרֹב אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, הָעֵקֶר לֹא לַעֲשׂוֹת מְצִיאוֹת מְעַצְמָנוּ, כִּי זֶה הַפּוֹף דַּעַת

אָשֶׁר ה' תְּקַד בְּנַחַל עַז

רַבְּנוּ ו"ל. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזְפָה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל,
אָשֶׁר בַּקַּעַל יְדֵי זֶה מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה...

וְעַתָּה רְאֵה וְהַבֵּט נִפְלְאוֹת הַבוֹרָא, כְּשֶׁנִּמְרָתִי לְכַתֵּב לָךְ —
טְלִפְנֹתַי אֵלַי, וְחִזְרֹתִי לָךְ בְּעַל פֶּה תְּמַצִּית הַמְּכַתֵּב, וּמִזֶּה יְכוּלִים
לְהַבִּין מְרַחוּק, אֵיךְ כְּשֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר לְחַבְרוֹ, חִבְרוֹ מִתְעוֹרֵר כְּנִגְדּוֹ,
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, כְּשֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ
מִתְעוֹרֵר אֵלָיו, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְמָא אֲתַעַר דְלַעֲיִלָא (וְהֵר חֶלֶק א'
פ.ח.).

ה' תְּקַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב בְּכִסְלוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נִצְחָיִים.

אֶת מְכַתְּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וּגְדַל שְׂמִחָתִי שֶׁאַתָּה מִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, זֶה אֵין אַתָּה יְכוּל
לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הֲלֹא רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ, שְׁנִלְמַד בְּסִפְרוֹ
הַקְּדוֹשׁ "לְקוּיֵי־מוֹהַר"ן", וְאָמַר שֶׁהוּא מְצֹנֶה רַבָּה, וְכֵן אָמַר, שֶׁסִּפְרוֹ
זֶה הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגֵאֲלָה, וּמוֹבֵן מִמִּילָא, שֶׁהָעֵקֶר לְשִׁקְדָּה בּוֹ.

וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, עָשִׂינוּ תְּקִנָּה גְדוֹלָה לְזִכּוֹת לְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ
"לְקוּיֵי־מוֹהַר"ן", וּתְהִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל תְּלַמִּיד בִּישִׁיבַת רַבְּנוּ
ו"ל "הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ", קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, זֹכֶה לְסִיִּים בְּכָל חֹדֶשׁ "לְקוּיֵי־
מוֹהַר"ן" — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ!

אוֹדוֹת הַבְּלוּלִים שֶׁלְךָ וְכוּ', וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְכוּ', רַבְּנוּ

עַח אָשֶׁר ה' תִּקַּד בְּנַחַל

ו"ל גְּלָה לָנוּ (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל'), שְׁכַל הַבְּלוּלִים חוֹזְרִים וְנִזְכָּרִים עֲצָמָם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, עֵינֵי שָׁם. וְעַקֵּר הַעֲצָה לָזֶה, חֲמֻדַּת לְכַבֵּי! קִדְּם לַעֲשׂוֹת גְּדֵר חֲזָקָה לֹא לְדַבֵּר קִדְּם הַתְּפִלָּה בְּשׂוֹם אַפֵּן, כִּי רַבּוּי הַדְּבוּרִים וּפְטוּטֵי הַבֵּל שֶׁלָּךְ, שְׁאַתָּה מִפְּטוּט וּמְדַבֵּר קִדְּם הַתְּפִלָּה, זֶה בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם לָךְ אַחֲר־כֵּף מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת. וְעַל־כֵּן רָאָה גַם רָאָה לֹא לְדַבֵּר עִם שׂוֹם בְּרִיָּה קִדְּם הַתְּפִלָּה — רַק בְּהַכְרַח גְּדוּל, וְגַם אֲזוּ לְקַצֵּר, וְתַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ.

וּבְכָל־ל טוֹב מְאֹד, שְׁתַּרְגִּיל עֲצָמָךְ לְמַעַט בְּדַבּוּר, כִּי רַבּוּי הַדְּבוּרִים גּוֹרֵם, שְׁיִתִּיז הַדְּמִים בְּמַחוּ, וְיִפֹּל, חֶסֶם וְשָׁלוֹם (עֵינֵי לְקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט); וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, כִּי רַבּוּי הַדְּבָרִים בְּטָלִים, זֶה הָעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ.

וְכֵן רָאָה לְהִיּוֹת רָגִיל בְּטָבִילַת מְקוּנָה קִדְּם הַתְּפִלָּה, שְׁמָאֵד מְאֹד מוֹעֲלַת לְטָהֳרַת הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ, וּמוֹעִילָה לְטָהֳרַת הַמַּחֲשָׁבָה. וְאִם תִּזְכֶּה עוֹד לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמָךְ אֵיזָה שְׁעוֹר — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — לַתֵּן צְדָקָה קִדְּם הַתְּפִלָּה, שְׁדַבֵּר זֶה מְרַחֵב אֶת הַפְּתִיחוֹת, פְּתִיחַ הַמֶּחֶם (עֵינֵי לְקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ד'), וְאַחֲר־כֵּף תִּתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתִקְשֹׁר אֶת הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר (עֵינֵי לְקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עג), וְאֲזוּ דִיקָא תִתְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ, שְׁאַתָּה מְרַגֵּשׁ שֵׁישׁ לָךְ בְּלוּבּוּלִים בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רָאוּי לָךְ לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמָךְ, וְלְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַל־פִּי־רַב, כָּל אֶחָד מֵרַב הַקְּטָנוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֶׁסֹּבְבוּהוּ, כְּבָר אֵינּוּ מְרַגֵּשׁ כָּל־ל, מְרַב יְאוּשׁוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲבָל אַתָּה עֲדִין מְרַגֵּשׁ, שֵׁישׁ לָךְ בְּלוּבּוּלִים וְהַרְהוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת בְּתְפִלָּה, בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רָאוּי לָךְ לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמָךְ, כִּי מִי שִׁיּוּדַע שֶׁהוּא חוֹלָה, אֲזִי יִשְׁתַּדֵּל לִילָךְ אֶל הַרוֹפֵא וְיִרְפְּאוּ מִמְּחֻלָּתוֹ. וְתַהֲלֶה לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ, יֵשׁ לָנוּ רוֹפֵא טוֹב וְהוּא רַבְּנֵי ו"ל בְּעֲצָמוֹ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר: א. לֹא לְדַבֵּר לְפָנֵי הַתְּפִלָּה כָּל־ל. ב. לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ

אָשֶׁר ה' תְּקָה בְּנַחַל עַט

יְתַבְרַךְ קִדְּם הַתְּפִלָּה. ג. לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ אֵיזָה שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה קִדְּם הַתְּפִלָּה. ד. לִילֵךְ לַמְּקוֹנָה קִדְּם הַתְּפִלָּה דִּיקָא. ה. לְתַת צְדָקָה קִדְּם הַתְּפִלָּה. ו. לְהַתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּלְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשְׁבָה אֶל הַדְּבוּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תְּקָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְּשׁ לְסִדּוּר וַיִּשְׁלַח, י"ג בְּכִסְלוֹ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וְשִׁמְחִיתִי מְאֹד לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת פְּרִיחַת הַזְּמַן שִׁפְתְּכֶם, בְּאֵמֶת מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּדַעְתּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וְהַשָּׁמַיִם וְכוּ', בְּסוּד שֶׁלֹּשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק, יְחִידָה דִּיחִידָה, אֲזִי אֶצְלוֹ נִתְבַטַּל הַזְּמַן לְגַמְרִי (עֵין לְקוּשְׁטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא).

וְאֵל כָּל זֶה אָנוּ יְכוּלִים גַּם־כֵּן לְזַכּוֹת כְּפִי שְׁרִשְׁנוּ בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר הוּא זָכָה לְזֶה בְּשִׁלְמוֹת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרֶיהָ (עֵין חֵי־מוֹהַר"ן, סִימָן רסז). וְהַעֲקָר — לְהַתְּמִיד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שֶׁשָּׁם פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְחֲכָמָתוֹ גְּנוּזִים, מְסֻתָּרִים וּמְכֻסִּים (עֵין לְקוּשְׁטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב).

וּבְאֵמֶת כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְרַךְ, אֶצְלוֹ כְּכֹר לֹא שִׁיף זְמַן כָּלָל, וְאִין אֶצְלוֹ הַפְּרִשׁ בֵּין מַעַלָּה וּבֵין מַטָּה, בֵּין פְּנִים וְאֲחוֹר כָּלָל, כִּי הוּא מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּנִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ, וְאֲזִי כְּכֹר אִין הַפְּרִשׁ אֶצְלוֹ בֵּין חַיִּים לְמָוֶת (עֵין לְקוּשְׁטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא), כִּי הוּא דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, עֵצֶם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְרַךְ. וְאוּלַי זֶה פְּנֵי מְאֻמָּרָם ז"ל (חֲגִיגָה יא): כֹּל הַמְּסַתְּפֵל בְּאַרְבְּעָה דְּבָרִים, רְאוּי

פ אֲשֶׁר ה' תִּקַּח בְּנַחֲל

לוֹ שְׁלֹא בָּא לְעוֹלָם: מַה לְּמַעַלָּה, מַה לְּמַטָּה, מַה לְּפָנִים וּמַה לְאַחֹר, כִּי עוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. אִם מִסֹּתְפֵל וְחוֹקֵר — מַה בְּשָׂמִים אוֹ מַה בְּאַרְצָן, אוֹ מִסֹּתְפֵל לְאַחֹרָיו, מַה קָּרָה עִמּוֹ, אוֹ מִסֹּתְפֵל לְפָנָיו, מַה יִּהְיֶה מִמֶּנּוּ, שְׂאֵז רְאוּי לֹ שְׁלֹא בָּא לְעוֹלָם, כִּי יִרְגִישׁ אֶת מְרִירוֹת הַגִּיהֲנוֹם. מַה שְּׂאִין כֵּן מִי שְׂמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחֵי הַחַיִּים בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא יִתְבַּרֵּךְ, אֲצִלוֹ כְּבָר אִין הֶפְרֵשׁ בֵּין מַעַלָּה וּמַטָּה, בֵּין פָּנִים לְאַחֹר, הַכֹּל שְׂוֶה אֲצִלוֹ, מְחִיָּה וּמְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּמְתַעֲנֵג בְּעַרְבוֹת נַעַם זִיו אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזוֹה תְּמִיד!

קִבְּלָתִי אֶת הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ, וְהֵם דְּבָרִים נְאִים וּמְתַקְבְּלִים, אַךְ הֵייתִי מִנְעִץ לָךְ, שְׂתַרְשֵׁם אֶת זֶה בְּפִנְקָס, שְׂיִהְיֶה לָךְ לְמִשְׁמֶרֶת, בְּאִפְּן כְּשִׁתְּצַטְרֵף לְדַבֵּר בְּרַבִּים, שְׂיִהְיוּ לָךְ חֲדוּשִׁים מוֹכְנִים. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר אוֹתָנוּ לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, וְאָמַר שֶׁהוּא תַקּוּן גְּדוֹל עַד מְאֹד לְפָנֵם הַהֲרַהוּרִים רְעִים (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה); כִּי כִּנְגַד שְׂהִרְהַר וְחָשַׁב בְּרַע וּבִזְבָּל וְכוּ', יִכְנִיס עֲכָשׁוֹ כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו וְעֵיוֹנוֹ בַּתּוֹרָה.

וּבְאֵמֶת כָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן רַק כְּשֶׁהוּא מִפְּקִיר מַחְשְׁבָתוֹ, וּמִהֲרַהַר אַחַר הַרַע, וּמְכַנֵּס בְּמַחוֹ צָרָה, שְׂאֵז עוֹבֵר עָלָיו מַה שְּׂעוֹבֵר, כִּי שְׁכָלוֹ הַפְּרָטִי נִצְטַמָּצֵם וְנִתְקַטָּן לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִמְשָׁכִים הַדֵּינִים, אֲבָל עַל יְדֵי אֲמוּנַת חֻכְמִים וּלְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בְּשֶׁכֶל הַכּוֹלָל, שֶׁהוּא הָאֲבֵן שְׂתִיָּה, וְנִמְתַּקֵּים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא).

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְתִרְבֶּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֵר לָךְ יוֹם בְּלֹא ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, שֶׁהוּא תַקּוּן גְּדוֹל בְּעִבּוֹר הַנְּשָׁמָה, וּמְשֻׁנָּה מְשֻׁנָּה אֶת טִבַּע הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמִהֲפַכְתּוֹ מִהַפּוּף לְהַפּוּף, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזוֹה!

גַּם רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל חֲבֵרֶיךָ וּמִיִּדְעֶיךָ וּשְׂכֵנֶיךָ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה

אֲשֶׁר ה' תִּקּוּ בְּנַחַל פּא

וְהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֲשֶׁר הַדְּבֹר בְּעֶצְמוֹ מְמַנּוּ יַתְבַּרְךָ, הוּא מְצֻנָה רַבָּה,
מְצֻנָה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יַתְבַּרְךָ, הַמְּשַׁכֵּת הַמַּחֲזִין.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...
...

רְאֵה לְכַתֵּב בְּכָל שָׁבוּעַ מְכַתֵּב מְשֻׁלּוֹמָךְ הַטּוֹב, וְאֵת הַחֲדוּשֵׁי
תּוֹרָה תִּרְשֵׁם לְעֶצְמָךְ בְּאִיזָה פְּנֻקָּס, כִּי תִצְטָרֵךְ לָזֶה לַיָּמִים הַבָּאִים.

ה' תִּקּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יַתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ד בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֵת מְכַתְּבְךָ בְּצִרוּף הַמַּעֲוֹת לְהַדְפָּסָה — לְנִכּוֹן קַבְלָתִי,
וְלְהַשִּׁיבְךָ — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת.

אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקָנוּ, שְׁזַכֵּינוּ לְהַתְנוּעַ מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבֵּי
הַמַּחֲיָה וּמַחֲזִק אוֹתָנוּ, חֲבָלִים נָפְלוּ לָנוּ בְּנְעִימִים.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְמִיד מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ
לְנַפְשֶׁךְ. וְכָל עֲקָר הַהַתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּיָה אֶךְ וְרַק כְּפִי
שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל מֵה שְׁמַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ תּוֹרָתוֹ וְדַעְתּוֹ,
כְּמוֹ-כֵן הוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

וְאֵל יִטְעָה אוֹתָךְ הַיֵּצֵר הָרַע וְהַעֲרַב-רַב, שְׁיִכּוּלִים לְהִיּוֹת
מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי לְמוֹד סְפָרְיוֹ הַקְּדוּשִׁים, כִּי הַכֹּל הֶבֶל
וְדַמְיוֹן וְרַעוֹת רוּחַ. וְכְמוֹ-כֵן עֲנִינְךָ שֶׁל שְׁמוּשׁ חֲכָמִים, הוּא רַק כְּפִי
הַתְמַדְתּוֹ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֵת עֶצְמוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...
...

ה' תְּקַו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ד בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַבְחֹר הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וַיֵּה גַם "תּוֹדָה רַבָּה" בְּעֵבוֹר הַגְּבִיעַ כֶּסֶף שְׁנַתְּךָ לִי מִתְּנָה, תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, וּבשֶׁכֶר זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית. כִּי מוֹבָא בְּקִהְלוֹת יַעֲקֹב (אוֹת גְּבִי"ע), שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוֹד, וְגַם גְּבִי"ע גִּימְטְרִיָּה מִי"ה, וְעַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית נִמְשָׁךְ עָלָיו שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא שְׁלוֹ"ם, וַי"ג פַּעַם ע"ב עוֹלָה שְׁלוֹ"ם, הֵינּוּ י"ג הַמְּדוּת רַחֲמִים, שֶׁהוּא שֵׁם ע"ב בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, הַמְּשַׁכֵּת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ עַד לַמָּטָה, דֶּרֶךְ עֶשְׂרֵי הַסְּפִירוֹת קוֹמַת הָאָדָם, עוֹלָה בְּיַחַד שְׁלוֹ"ם, שְׁזָה עֵקֶר הַבְּרָכָה, כִּי 'לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה אֲלֵא הַשְּׁלוֹ"ם (עֲקָצִין פָּרָק ג'). וְעַל-כֵּן עַל-פִּי-רַב מִי שְׁפוּגִים בַּבְּרִית, הוּא בְּעַל מַחְלָקַת, וַיְצַרִּיכֵם לְבָרַח מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרָחִים מֵאֵשׁ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ וַי"ל הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ח'): אִם מַחְלָקַת, שֶׁהִיא לְתַקּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וַיִּלְשׁוּבוּ, אֵין בּוֹ כִּי טוֹב, מַחְלָקַת שֶׁהִיא לְעֲרוּבוֹ — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, עֵינֵי שָׁם. וּמִכָּל שֶׁכֵּן מַחְלָקַת שְׁגוּרְמַת לְרַחֵק מִהַצְּדִיק הַנִּקְרָא שְׁלוֹ"ם, וְהַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת שְׁלוֹ"ם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַנִּקְרָא שְׁלוֹ"ם (עֵינֵי לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לג), בְּוַדָּאֵי צְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ. וַיְצַרִּיךָ לִידַע, כִּי הוּא נוֹאָף וּפְגוּם בַּבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֲשֶׁר אֶפְלוּ הֶבֶל פִּיּוֹ מִזִּיק וּמוֹלִיד נְאוּף בְּהַשׁוּמַע דְּבָרוֹ (עֵינֵי לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מג).

וְעַל-כֵּן הִזָּה רַגִּיל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן וַי"ל לּוֹמַר הַעֲשֵׂה מְזֻמּוֹרִים, שֶׁהֵם הַתְּקוֹן הַכְּלָלִי בְּכָל פַּעַם שֶׁדָּבַר עִם אִיזָה אָדָם, שֶׁהַרְגִישׁ שֶׁהוּא רַחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יִזִּיק לוֹ, חַס וְשָׁלוֹם.

אֲחֵי הַיְקָר! חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֵיתָן בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה

אָשֶׁר ה' תִּקְוֶה בְּנִחַל פֶּג

בוּ יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּרְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אִם אֶפְשָׁר לְסַיֵּם אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּכָל חֹדֶשׁ כְּפִי שְׂחֻלְקָנוּהוּ — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנֵנוּ וְ"ל הַבְּטִיחַ, שֶׁסִּפְרוּ זֶה יִפְתַּח אֶת קִשְׁיוֹת גִּידֵי לַבְּנוּ, וַיַּעֲוֹרְנוּ וַיַּחְזִירְנוּ בְּתֻשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

וּמָאֵד מָאֵד אָנִי שְׂמַח, שְׂאִתָּה חֲזַק בְּכָל יוֹם בְּהַשְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא יִשְׂאָר מִמֶּךָ מִכָּל הַשְּׁבוּעָה רַק מֵהַ שְׁזָכִיתָ לְחֻטֵּי בְּשָׁבוּעַ זֶה, וְכֵן בְּכָל שְׁבוּעָה וְשָׁבוּעַ, שֶׁהוּא עוֹלָם בְּפָנָי עֲצָמוּ, כִּי הַשְּׁבָעָה יָמִים הֵם כְּנֶגֶד הַשְּׁבָע סְפִירוֹת: חֻסֵּד, גְּבוּרָה, תְּפָאֲרֵת, נְצִיחַ, הוֹד, יְסוּד, מְלָכוּת, וְהַג' רֵאשׁוֹנוֹת: כְּתוּב, חֻכְמָה, בִּינָה — הֵם הַמְּשַׁכְּת הַמַּחֲזִין בְּכָל יוֹם וַיּוֹם "ק חֻכְמָה וּבִינָה, הַמְּשַׁכְּת אֹרֵךְ הָאֵין סוּף שֶׁהוּא הַכְּתוּב. וְעַל-כֵּן מֵהַ שְׂהָאֲדָם זוֹכָה לְחֻטֵּי בְּכָל שְׁבוּעָה, זֶה חֻלְקוֹ לְנִצְחַת, אִם זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פְּרָשָׁה חֻמֶּשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְכֵן בְּאֵם זוֹכָה לְחֻטֵּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת וְכְמָה דְּפִים גְּמָרָא וּמְדֻרָשׁ רַבָּה מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקוֹ!

רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵל מַה רַבְּנֵנוּ וְ"ל רוּצָה לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ, וְהַסְמ"ךָ- מ"ם עוֹמֵד וְחוֹלֵק עַל זֶה, כִּי מָאֵד מָאֵד מִפְּחָד מ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי שֵׁם לּוֹמְדִים עֲגוּלָא וְרַבּוּעָא אֶמוּנָה וַיַּחֲוִדִים (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן נט); עַל-כֵּן רוּצָה לְהִתְאַחֵז שֵׁם בְּיֹתֵר. אֲבָל עָלֵינוּ לְדַעַת, כִּי כַחוּ שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל גְּדוּל עַד מָאֵד, וְכַכַּחוּ אַז כֵּן כַחוּ עֲכָשׁוּ וַיֹּתֵר וַיֹּתֵר, כִּי גְדוּלִים צְדִיקִים וְכו' (חֻלִּין ז').

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תקח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, י"ד בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָה הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַת נְצָחִים.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי, שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצָמְךָ לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב
עַל-כָּל-פְּנִים פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוֹעַ, וְזֶה יִהְיֶה בַּעֲזַרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, תּוֹעֵלֶת
גְּדוּלָה בַּעֲבוּרָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם הָעָקָר צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה עַל
כָּל פָּרֵט וּפְרֵט בְּחַיִּים, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים עִם נְסִיוֹנוֹת, וְעָקָר הַנְּסִיוֹן,
שׁוֹנֵקֵנְסִים בָּאָדָם תָּמִיד קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְבָשֶׁר וְדָם לְהַבִּין דְּרָכָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִזֶּה נִתְהוּיִם לוֹ כָּל הַצְּרוֹת
וְהִיסוּרִים וְהַבְּעִיּוֹת בְּחַיִּים.

כִּי בְּאַמְת, הַמְּאַמֵּין בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ — יוֹדֵעַ, שֶׁהַכֹּל
טוֹב, וְ"צִדִּיק [וַיִּשְׁר] ה' בְּכָל דְּרָכָיו" (תהלים קמה, יז), וְהוּא בְּנִדְאֵי
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק. וְעַל-כֵּן הָעָקָר לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז יִתְחִיל לִילֵךְ עִמּוֹ הַכֹּל כְּסִדְר (עֵין לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פב).

וְלִזְכוּת לְבוֹא אֶל הַבְּטוּל הַזֶּה, הוּא עַל-יְדֵי שְׂיִהְיֶה חֲזָק מְאֹד
בְּנִקְדַת הַתְּפִלָּה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — בֵּין בְּבִיתוֹ
וּבֵין בְּלִכְתּוֹ בְּדֶרֶךְ וְכוּ', תָּמִיד יְסַפֵּר וַיִּשְׁיחַ אֶת כָּל עֲנִינָיו וְעִסְקָיו
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה נִקְרָא הַתְּבוּדָדוֹת, וְעַל יְדֵה זֹזְכִים לְבוֹא
אֶל הַבְּטוּל הָאֲמִתִּי אֱלֹו יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נב).

וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! כָּל מֵה שֶׁמַּעִיק לָךְ הַרְגֵל עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר רַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְפָנָי בְּשֶׁר וְדָם, שְׂאִינוֹ יְכוּל לְעֹזֵר
אֶפְלוֹ לְעֲצָמוֹ, מִכָּל שָׁכַן אֵיךְ יַעֲזֹר לְאַחֲרִים?! וְעַלֵּיךְ לְדַעַת, כִּי כָּל

אֲשֶׁר ה' תקח בַּנְחֹל פה

דבור ודבור שאדם זוכה לדבר עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה בזה ובכא, פי על-ידי כל דבור, לאט לאט מתפרד ממנו הרע, ונדבק בו יתברך, וממשיך על עצמו ערבות נעימות אורו יתברך בגלוי ובזיו נפלא, אשרי לו!

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי השמחה מרחבת את המחין (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), ומממקת את הדינים מהאדם. פי עקר בחינת דין הוא הסתרת אלקותו, שאינו מרגיש את אמתו יתברך, ומזה נהוות לו כל הצרות והבעיות, ומשם נמשך העצבון והדכאון בלב האדם. מה שאין פן עקר בחינת חסד הוא, שמרגיש את אמתת מציאותו יתברך, גלוי אלקותו בגלוי גדול כזה, שמכניס בו שמחה עצומה בלב.

ועל-כן כשהאדם דבוק בו יתברך בדבקות אמת, הוא יודע בין קדם גזר דין לאחר גזר דין, כפי קיומו את המצוות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): כשיש דינים על אדם, הוא יודע זאת, על-ידי שילבו נעצב, ואינו יכול לקיים את המצוות בשמחה. ולהפך — כשילבו שמח, ומקיים את המצוות בשמחה, זה סימן שחסד נשפע עליו מלמעלה. וכמו שדוד המלך, עליו השלום, אומר (תהלים יג, ו): "ואני בחסדך בטחתי, יגל לבי בישועתך", על-ידי שאני רואה שיגל לבי, זה סימן שאני בחסדך בטחתי.

ולכן מי שרוצה לעבר את העולם בטוב, עליו להפך את כל היגון והאנחה לשמחה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שכל זה הוא בחינת התפללות שמאלא בימינא וימינא בשמאלא, אור ישר באור חוזר, דין בחסד וחסד בדין, הינו הסתרת אלקותו יתברך בגלוי אלקותו יתברך. העולם הזה הוא בחינת הסתרה, העולם אלקותו, שמשם נמשכים הדינים, שזה בחינת שמאל, אור חוזר, שמחזיר פניו מהאור. והעולם הבא הוא בחינת גלוי אלקותו, שמשם נמשכים החסדים, שזה בחינת ימין, אור ישר שמהפך פניו אליו יתברך. ועקר העבודה בזה העולם — לכלל שניהם יחד: עולם הבא בעולם הזה, בתוך ההסתרות והחשך שלו יראה להאיר

עָלִיו גְּלוּי אֹרֻוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתָּקוּ מִמֶּנּוּ הַדֵּינִים, וַיִּרְגֵּשׁ כָּל מִינֵי נְעִימוֹת בְּחַיֵּיו.

אַקוּהָ לַהֲשֵׁם יִתְבַּרֵךְ שְׁתַּצִּית, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב, אִף שְׁזָה דְבַר קָשָׁה עֲדִין לְפִי בְּחִינַתְךָ וְהִרְפַּתְקָאוֹתֶיךָ מִכָּל מָה שְׁעֹבֵר עָלֶיךָ, אִךְ כָּכֹר אָמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת ה', כב): 'לְפֹמֵס צַעֲרָא אֲגָרָא', כְּפִי שְׂבָא לוֹ בְּקָשִׁי, וְהוּא מִתְחַזַּק לְקִימוֹ, כִּךְ מִקְבֵּל הַשְּׂכָר.

וְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ יִמְתִּיק מִמֶּךָ הַדֵּינִים, וְתִהְיֶה לְךָ פִּרְנֻסָה בְּנִגְלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

אַחַר כְּתָבִי מִכְּתָב זֶה, טִלְפַּנְתָּ אֵלַי אֹדוֹת הַחֲנוּת לְמַעַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הֵייתִי מְיַעֵץ לְךָ, שְׂאִתָּה אֵל תִּקַּח עָלֶיךָ שׁוֹם אַחֲרֵינִי, כִּי אֵינְךָ צָרִיךְ חוֹבוֹת חֲדָשִׁים, וּבְנֻדָּאֵי זֶה עֲנִין גְּפֹלָא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם מְקוֹם לְהַתְפַּלֵּל, אֲבָל רַק בְּתַנְאֵי שְׂלָא יִהְיֶה הָעֵל עָלֶיךָ בְּשׁוֹם אִפְּן שְׂבַעוּלָם.

ה' תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָ וַיֵּשֶׁב, ט"ו בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה, שְׂהָרִית וְגַם יִלְדַתְּ בֵּן לְמִזְלָ טוֹב, וְהִנְנִי מְבָרְכְךָ בְּבִרְכַּת "מִזְלָ טוֹב", וְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ יַעֲזֹר לְךָ לְהוֹלִיד עוֹד בְּנִים וּבָנוֹת, בְּרִיאִים, חַיִּים וְקִיָּמִים, וַיְהִי צַדִּיקִים וְעוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, שׁוֹקְדִים בְּתוֹרָה וּמִתְעַלִּים בְּמִצְוֹת וְכו'.

רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעָלֶיךָ וְלַעֲזֹר לוֹ בְּכָל הָאֲפָנִים, רְאֵי אִיךָ הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ מִמָּשׁ לַעֲזֹר לְךָ, וְכֵן הוּא מְכַבֵּד אוֹתְךָ מְאֹד, וְלִבְסוּף

אֵת מוֹלֹזֶלֶת בּוֹ. מַה יִּהְיֶה הַסּוֹף? הוּא יִכְרַח לְכַמּוֹת חַדְשִׁים, וְגִדֵּל הַצֶּעִר שִׁיְהִי לְשִׁנְיָכֶם, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָאֱמֶת יוֹדֵעַ.

וְעַל-כֵּן לָמָּה לָךְ לָבוֹא בְּדִבְרֵי כָּאֵלוֹ, הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִקְפִּיד עַל מִי שֶׁמְצַעֵר אֶת חֲבֵרוֹ, וּמְשַׁלֵּם לוֹ מִדָּה כְּנֹגֵד מִדָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשָׁה זו): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִיהוּדָה, אַתָּה רַמִּית בְּאֲבִיךָ בְּגֵרֵי עֲזִים, חֲיִיךָ שֶׁתָּמַר מְרַמָּה בְּךָ בְּגֵרֵי עֲזִים. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִיהוּדָה: אַתָּה אָמַרְתָּ לְאֲבִיךָ 'הִכֵּר נָא', חֲיִיךָ שֶׁתָּמַר אוֹמְרֵת לָךְ 'הִכֵּר נָא', עֵינֶיךָ שָׁם; וּבְיַדְאֵי הִיָּה לִיהוּדָה צֶעֶר וּבוֹשָׁה גְדוֹלָה מְכֹל הַעֶסֶק, וְלֹא הִיָּה יוֹדֵעַ עַל מָה וְלָמָּה הִגִּיעַ לוֹ דְבַר זֶה, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ גָּלָה לוֹ. כֵּן הַדְּבַר קוֹרֵה לְכָל אָדָם, שֶׁנוֹפֵל לְצָרָה, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ עַל מָה וְלָמָּה מִגִּיעָה לוֹ הַצָּרָה, וְעוֹד יֵשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַלֵּה לָמָּה זֶה מִגִּיעַ לוֹ, אֲזַי אֵין לוֹ כִּבְרַת קִשְׁיוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה אֶצֶל יְהוּדָה. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְכַבֵּד וְלֶאֱהָב אֶת בְּעַלְךָ, וְאִז כַּמִּים הַפְּנִים אֶל הַפְּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְחֲבֵרוֹ (מִשְׁלֵי כו, יט), בְּאֵילוֹ פְּנִים שֶׁתֵּאִירֶי — כֵּן תִּקְבְּלֵי חֲנּוּהָ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁתְּצִיֵּתִי וּתְקַיְמֵי אֶת כָּל זֹאת, וְאֲזַי תִּהְיֶה אֶצְלָכֶם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, כִּי בְּבֵית שֵׁיִשׁ שְׁלוֹם — יֵשׁ שָׁם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה.

הַמְּבַרְכֶּם וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

תִּרְאֵי לְכַתֹּב לִי אֵיךְ הִסְתַּדְּרוּ אֶצְלָכֶם הָעֲנֻנִים.

ה' תקי.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר וישב ה'תשד"ם.

שלום רב.

את מכתבך לנכון קבלתי.

השם יתברך ישלח לך רפואה שלמה, ותזכי לגדל את בניך יחד עם בעלך. העקר שמרי מאד מאד על בריאות גופך, ותהיי תמיד בשמחה, ותעזרי לבעלך שיוכל לישב באהלה של תורה, שאז האשה מתחלקת שנה בשנה בשכר למודו (עין ברכות יז).

ובענין אמירת שלש פעמים "אשרי" (מזמור קמה), טוב ונכון הדבר שאת עושה, כי חכמינו הקדושים הבטיחו לנו, שהאומר שלש פעמים — מבטח לו שהוא בן עולם הבא (ברכות ד:). ואם אפשר לצרף אל זה גם קריאת שמע ושמונה-עשרה — אין למעלה מזה.

והשם יתברך ימתיק את כל הדינים מכם, ותזכו להמשיך ישועות ורפואות לכל המשפחה.

המברככם...

ה' תקיא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר וישב ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי הנקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ושמחתי מאד מאד לשמע הטוב מך.

ראה להחיות את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי העולם

אֲשֶׁר ה' תְּקִיא בְּנִחַל פֹּט

הִזָּה גֶשֶׁר צַר מְאֹד, וְהַעֲקֹר שְׂלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן מח). וְהִנֵּה כְּשֶׁהוֹלְכִים עַל גֶּשֶׁר צַר מְאֹד, צְרִיכִים שְׁנֵי גְדָרִים — מִזֶּה וּמִזֶּה, שְׂלֵא יִפֹּל. וּמֵהֶם הַשְּׁנַיִ הַגְּדָרִים עַל הַגֶּשֶׁר הַצַּר שֶׁל הָעוֹלָם, שְׂלֵא יִפֹּל? יֵשׁ לוֹמֵר: שְׂמִיחָה וְהִתְבּוֹדְדוּת, שֶׁהֵם אֶהְבֵּה וַיִּרְאַה, אֲשֶׁר הֵם הַשְּׁנַיִ כְּנֹפִים לְפָרֵחַ בָּהֶם. צְרִיכִים לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ תָּמִיד נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְכֵן צְרִיכִים תָּמִיד לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְעַם שְׁנֵי גְדָרִים אֵלוֹ לֹא יִפֹּל מִהַגֶּשֶׁר, וְהֵם הֵם הַשְּׁנַיִ מִיָּנִי בְּקִיאוֹת שְׂצָרִיכִים בְּהִלְכָה, מִי שְׂרוּצָה לִילֵךְ בְּדַרְךְ הַתְּשׁוּבָה צָרִיף שְׂתִי בְּחִינּוֹת בְּקִיאוֹת: בְּק"י בְּרִצּוֹא, בְּק"י בְּשׁוּב; בְּק"י בְּשׁוּב — זֶה בְּחִינַת שְׂמִיחָה, שְׂתָמִיד צָרִיף לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲפִלּוֹ הוּא בְּתַכְלִית הַשׁוּב וְהִרְחֹק, אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִשְׂמַח אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקוֹ, שְׂזָכָה לְהִבְרָאוֹת מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל. וּבְקִי בְּרִצּוֹא — זֶה בְּחִינַת הִתְבּוֹדְדוּת, שְׂצָרִיף לְבַקֵּשׁ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְלֹא יִתֵּן דְּמֵי לוֹ, רַק יִבְקֵשׁ וְיִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ לְהִתְעַלּוֹת יוֹתֵר. וּכְשֵׁיִשׁ לוֹ שְׂתִי בְּקִיאוֹת אֵלוֹ, הוּא הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הַתְּשׁוּבָה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן ר'), וְיִכּוֹל לְעֵבֵר אֶת הַגֶּשֶׁר צַר מְאֹד, שְׂזָה הָעוֹלָם הִזָּה, וְאֵינּוּ מִפְּחַד כָּלֵל (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן מה); וְאֶהְבֵּה וַיִּרְאַה מְקַבְּלִים דִּיקָא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן יז).

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לִפְלֵל כָּלֵל, רַק רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ בְּכָל פֶּעַם עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. הֲלֹא כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי אֵין הַפָּרֵשׁ אֲצִלוֹ אֵיפֶה הוּא גֹר, אִם בְּמוֹשָׁב בֵּית-שֶׁמֶשׁ, אוֹ בִירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּצַפַּת, אוֹ בְּחִבְרוֹן, אוֹ בְּכָל חֶלֶק מִחֻלְקֵי הָעוֹלָם, פִּי מִכָּל מְקוֹם הוּא יְכוֹל לְחַזֵּר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִם רַק יִפְתַּח פִּיו וַיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר מִתְּנָה זֶה הִיא הַמִּתְנָה הַכִּי יָפֶה שְׂהוֹרִישׁ לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יֵצֵא הַגּוֹאֵל צֶדֶק (חֵי-מוֹהַר"ן, סימן תרעד), וַיְגַלֶּה אֶת הַדְּבָר הִזָּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ. פִּי עֲקָר כְּלֵי זֵין שֶׁל מְשִׁיחַ

צ אָשֶׁר ה' תְּקִיב בַּנַּחַל

הוא התפלה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), ומשם יקבל חיותו, ומשם יכבש את כל העולם כלו. וכפי שהאדם מרגיל את עצמו עוד עכשו, כמו-כן ממשיך על עצמו אורו של משיח, אשרי לו ואשרי חלקו!

אודות שאשתך רוצה לקנות רהיטים בעבור הסלון, ואתה חושש פן יצא מזה בטול תורה, לדעתך, תציית לאשתך, כי בדברים גשמיים יותר טוב להניח להן, כי דברים אלו שיכים להן, ואם תותר בענין שלה, אזי היא תהיה לך לעזר בענין שלך, שהוא: תורה ותפלה.

מי אומר שאריכים לישב בפסלון ולפטפט דברים בטלים, יכולים לישב ולדבר דבורי אמונה ויראת שמים, כי כל דבר מעסקי העולם הזה יכולים להפך אל הקדשה. תאמין לי, שלא פדאי להתנפח ומפל שכן להתקוטט עם אשתו, בעבור דברים קטנטנים כאלו, יותר טוב להיות ביחד באהבה ובהבנה אחד לשני, ואז יהיה הבית מקום להשראת השכינה.

עליך לדעת, כי בעיות ויסורים ובלבולים עוברים על כל אחד ואחד בזה העולם, ואשרי מי שבורח אליו ותברך ואל התורה ואל הצדיקים, ואז דיקא יתחיל לחיות חיים טובים, חיים נעימים, חיים ישרים, חיים שמחים.

הדורש שלומך...

ה' תְּקִיב.

בעזרת השם ותברך, אור ליום שני לסדר וישב ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגם היה אצלי האברך ... גרו יאיר, וספר לי מפל מה שעובר עליך וכו'.

אָשֶׁר ה' תְּקִיג בְּנַחֵל צא

עצתי היא רק לברח אֶל הקדוש-ברוך-הוא. בְּשֵׁר וְנָדָם לא רק שלא יעזר לך, אֶלָּא עוד יזיק לך. תהיה חזק בְּאִמוּנָה בְּהֵשֵׁם יתְבַרַךְ, שְׁשׁוּעַתְךָ תְלוּיָה רק בו יתְבַרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְגַּס בְּךָ עֲזוּת וְעִקְשָׁנוּת דְקָרְשָׁה, שְׁשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לא תוכל לך, כִּי הָאִמוּנָה הָאֲמִתִּית וְהַתְמִימָה בו יתְבַרַךְ, היא מְגֵן לְכָל הַחוֹסִים בו, "וְאִישׁ אִמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת" (משלי כח, כ); וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אִמוּנָה, יִסָּלַח לְךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכְּן מָה אַתָּה צָרִיךְ אִינְיָה בְּנֶ-אָדָם שְׁיַעֲזֹר לְךָ? ! הֲלֹא "שְׁוֹא תְשׁוּעַת אָדָם" (תהלים ס, יג), וּמֵאִוְמָה לֹא יֵצֵא לְךָ מִהֶם. וְלִכְּן בְּרַח לְךָ רַק אֵלֶיךָ יתְבַרַךְ, וְהוּא כָּבֵד יְדָאג, שְׁיִבֹאוּ הָאֲנָשִׁים הַמִּתְאִימִים שְׁיַעֲזְרוּ לְךָ, אֲבָל אַתָּה אַל תַּעֲשֶׂה שׁוּם הַשְׁתַּדְּלוּת, וְאִז תִּהְיֶה תְמִיד רְגוּעַ.

תִּאֲמִין לִי, מִי שְׁמַתְחִבָּא רַק אֶצְלוּ יתְבַרַךְ, הוּא הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיו, וְהוּא חֵי בְטוּחַ וְשִׂאָנָן, בְּלִי שׁוּם פֶּחַד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, אִז לַיּוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַנִּכְבָּד וְהַנְּעֻלָּה, חוֹבֵר חֲבוּרִים מְחַכְּמִים, אֲשֶׁרֵי שְׁלוֹ פְּכָה ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבוֹ הַיָּקָר לִי, הַמְּלֵא חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִתְקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים.

בְּמָה שְׁבַקְשׁ לְרַשֵּׁם לוֹ פְּמָה נִקְדוֹת מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל. מָה אָמַר לְךָ! כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל הֵם יְסוּדוֹת בִּיְהוּדוֹת וּבִקְיֻום הַמְצוּוֹת, וְעֲצוֹת אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, כִּי הֲלֹא כָּל הַחַיִּים שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם רַק מַעֲבָר, כִּי יְמֵי חַיֵּינוּ שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִימֵהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שְׁגַם הַשְׁבַּעִים שָׁנָה זֶה כְּמוֹ רְבַע שָׁעָה, כִּי הַזְּמַן פּוֹרַח כְּצֵל עוֹבֵר, כְּצֵל צְפוּר בְּשָׁעָה שְׁעָף (עִינן בְּרֵאשִׁית רַבָּה,

צב אשר ה' תקיג בנחל

פרשה צו), וזו הדעת יכניס משיח בעולם, וכפי רבוי הדעת והשלמות שיכניס בעולם, על-ידי-זה יקיים (ישעיה יא, ט): "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי" וגו', "וגר זאב עם כבש גדי ונמר" וגו', כי על-ידי גדל הדעת שתשרה אז, על-ידי-זה השלום הנפלא, לא רק שבני-אדם יחיו יחד, אלא גם חיות וכו', כי המחלקת והמריבות זה רק מחמת חסרון הדעת; כי מי שיודע, אשר הפל פורח, וחבל מאד מאד לבזבז את הזמן היקר לופוחים, להביל ולריק, אז אף פעם לא יפגס בעימות ובמריבות עם שום בריה, אדרבה יהיה ותתן על רב דברים.

ובאמת מוהרנ"ת ז"ל דבר פעם מה פרושה של תבת "נצח" ואמר: "נצח" יש בו שני פרושים: א. נצח שקורין אייביג, הינו ועד. ב. נצחון. והסביר מה נקרא באמת נצחון, שאדם מנצח? זה רק אם הנצחון הוא בשביל נצח, הינו בשביל דבר נצחי, הינו היצור הרע מסית אותו לא ללכת להתפלל במגן אלא ביחידות בבית, והוא מחליט — יעבר עלי מה, אני רץ לבית-הכנסת להתפלל, רץ לבית-המדרש ללמד, בזה הוא נצח את היצור הרע, וזה נקרא נצחון נצחי שזה (תהלים קיט, ט): "חשבתני דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך", ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה לה, סימן א'): בכל יום ויום היו רגלי חושבות ללכת אל תיאטראות וכו', ולבסוף "ואשיבה רגלי אל עדותיך". וכן בכל פרט מפרטי איבריו, שהם רק רוצים להטות אל רע, כגון: העינים — להסתפל במקומות המטנפים, האזנים — לשמע דברים בטלים, החטם — להיות בכעס, והפה — לדבר כל דבר אסור. ולבסוף הוא שומר על העינים, האזנים, החטם והפה, זה נקרא נצחון נצחי! כי רק זה ישאר לו לנצח; הסתכלות רעה פחות, איין קוק ווינציגער, איין דבור ווינציגער, הסתכלות רעה אחת פחות, זה נקרא נצחון נצחי, מה שאין כן כשאחד מנצח את הזולת, זה שטות ודמיון אחד גדול, כי מה שיה נצח את פלוני או את אלמוני פה בזה העולם? ! רבים על שטיות, שכנים רבים על פח זבל, או בעטים של הילדים וכו', ולבסוף מאומה אין בידם, ושונאים אחד את השני, ולבסוף שניהם

מתים, ועובר זמן קצר, ושכחו כבר שהאדם הזה היה פעם בעולם, ומה נשאר מהמחלקת? כלום. עוברות רק כמה שנים, וכבר לא מפירים את שני האנשים שחלקו זה על זה.

ולכן כששני אנשים רבים ביניהם, ואפילו נדמה שאחד נצח את השני, זה רק דמיון גדול, כי לא נצח רק את עצמו, וזה לא נקרא נצחון. מה שאין בן כשאחד זוכה ומנצח את יצרו, היה יכול לדבר דבור אחד בטל — ועצר עצמו, היה יכול להסתכל הסתכלות רעה אחת — ועצר עצמו, אפילו לדקה אחת, זה נקרא נצחון נצחי. וזה פרוש מה שאמר רבנו ז"ל על עצמו: "נצחתי ואנצח", שכל ענינו הוא לנצח נצחון נצחי, הינו שאדם לא יטעה עצמו בזה העולם, וכמו שאמר פעם רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד.

ובאמת רואים בחוש, שהסמ"ך-מ"ם גונב מהאדם את הימים הטובים שנותן לו הקדוש-ברוך-הוא במתנה, כי כל יום הוא יום, וכמו שיש יום כאן למטה, כנגדו יש יום למעלה, אם אדם ממלא את יומו שנתנו לו כאן למטה, ואומר תקון חצות, על-ידי-זה פותח את שערי מחו בהשגות אלקות, ומתפלל שחרית, מנחה, ערבית, שעל-ידי-זה ממשיך על עצמו מחין על-אין, אור אלקי, כי סדר התפלות שתקנו אנשי כנסת הגדולה הם להמשיך אור וזיו וחיות בכל העולמות, ולבנות לעצמו שלשה מחין: חב"ד — ח'כמה, בינה, דעת, שהם שלש מחיצות נגד תאות נאוף שלא תבער בו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'); וכשאדם מתפלל בכל יום את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, על-ידי-זה ממשיך על עצמו זכות האבות הקדושים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה): ובאתר דאית תמן אבות, אית תמן שכניתיה; והשכינה שורה על האדם. אבל דא עקא, שדיקא באמצע התפלה באות מחשבות זרות כדי לבלבלו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), ונעצתו — לומר את דבורי התפלה עם אמת, כי אמת היא אור הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי שאומר את התבות של התפלה עם אמת ותמימות אמתית,

צד אֲשֶׁר ה' תְּקַיֵּם בְּנֹחַל

על-ידי-זה מאיר לו איך לצאת מהחשך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיב).

כי באמת כל אלו המתשבות זרות באות לאדם על-ידי פגמי הברית שפגם — בין בדבור ובין במעשה ובין במחשבה, כי על-ידי פגמי הברית, רחמנא לצלן, באים עננים שמכסים את העינים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'); ולכן עקר עבודת בר ישראל — להמשיך על עצמו מחין בכל יום, על-ידי תפלות הקבועות, שהם קימת חצות, שאז הוא עת רצון, ומסגל להמתקת הדינים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), וכן על-ידי תפלות שחרית, מנחה, ערבית, ממשיך על עצמו וכן בכל העולמות אורות צחצחות, אורות עליונים, ועושה טוב לעצמו ועושה טוב בכל העולמות. וכן על-ידי קיום המצוות: ציטית, תפלין, בונה לעצמו מחין, וכן מאיר אורות בכל העולמות, וזה נעשה על-ידי כל בר ישראל, וכן על-ידי קיום פירטי המצוות, דבר זה לא יכילהו הרעיון כלל, מה זה נותן לאדם בגשמיות וברוחניות, ובפרטיות שמירת שבת, אילו אורות מאירים אז, אין לתאר ולשער כלל, וכן כל פרט ופרט, על-ידי כל מצוה ומצוה גורם טובות לעצמו בזה העולם, ומכל שכן שמאיר אורות בכל יום. ואם היה האדם יודע מה זו תפלה, ומה זה קיום המצוות מעשיות, ומה זה פועל, אפלו על-ידי יהודי פשוט שמקימם בתמימות ובפשטות, אז היה תמיד בשמחה, ולא היה אף פעם שבור. ומכל שכן וכל שכן כשאדם זוכה ללמד התורה הקדושה, שהיא חכמתו יתברך, זה כבר עולה על הכל, כי התורה היא עצם חכמתו יתברך ממש, וכשבר ישראל קובע לעצמו קביעות חזקה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו מהארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה; כי מקרא הוא בעשיה, משנה ביצירה, גמרא בבריאה, מדרש הוא באצילות.

ובענין למוד תורה הקדושה, נתן לנו רבנו ז"ל דרך נפלאה מאד, איך לזכות לעבר ולהיות ולטיל בכל חלקי התורה הקדושה,

אֲשֶׁר ה' תְּקִיג בְּנַחֵל צה

כּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי (שיחות-ה'ר"ן, סימן עו); וְדַרְכוֹ, שְׁאֲדָם יִלְמַד הַרְבֵּה, וְלֹא יִדְקָדֵק כָּל-כֶּף בְּלַמּוּדוֹ, כִּי הַדְּקָדוּק יָבִיא אוֹתוֹ אַחֲר־כֶּף, שְׂיַעֲזֹב לְגַמְרֵי אֵת הַלַּמּוּד. וְלִכֵּן עֲצָתוֹ אֲמוּנָה, שְׂיִתְחִיל לְלַמֵּד, וַיִּקְשֶׁר אֵת מַחְשַׁבְתּוֹ לְדַבּוּרוֹ, וְכֶף יֹאמֶר בְּזִרְיוֹת, וְעַל-פִּירֵי יָבִין, וְאִם לֹא יָבִין עֲכָשׁוּ, יָבִין בַּפֶּעַם הַשְּׂנֵיָה אוֹ הַשְּׁלִישִׁית, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי הַלַּמּוּד, יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְסִיִּם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אֵת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה מִמֶּשׁ, וְזוֹ דֶּרֶךְ וְעֲצָה נִפְלְאָה; כִּי עַל-יְדֵי-זֶה אָדָם יְכוּל לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בַּחֲמֶשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגּוּם, וְלִסְיָמוֹ כָּל שָׁבוּעַ, מִלְּבַד זֹאת לְזַכּוֹת לְסִיִּם אֵת כָּל הַתַּנ"ךְ, וְכֵן לְהִתְחִיל וְלִסְיִם שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. וְעַל כָּל־ם — לְהִיּוֹת בְּקִי בַש"ס: בְּבַלִּי, יְרוּשְׁלַמִּי וְתוֹסַפְתָּא, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּל־ם, וְכֵן סְפָרֵי הַזֵּהר וְהַתְּקוּנִים, וְכֵן כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְסְפָרֵי חֲסִידוֹת וְסְפָרֵי מוֹסֵר, וְדַבָּר זֶה לֹא יְכִילָהוּ הַרְעִיוֹן, מָה אָדָם יְכוּל לְזַכּוֹת לְסִיִּם בְּזֶה הָעוֹלָם, אִם רַק יִשְׁמַר אֵת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלוֹ. וַיֵּדַע, אֲשֶׁר כָּל יוֹם הוּא יוֹם, אִךְ דָּא עָקָא, שֶׁהַסְמ"ךְ-מ"ם מְבַלְבֵּל אֵת דַּעְתּוֹ, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא בָּא עִם סְפוּרִים חֲדָשִׁים וּבְלַבּוּלִים חֲדָשִׁים, הָעֵקֶר לְגַנֵּב לוֹ אֵת הַיּוֹם, וְלְהִרְאוֹת לוֹ, אֲשֶׁר הַיּוֹם הַזֶּה הוּא אֵינּוּ יוֹם, כּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פד), אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם מֵאִיר הָאוֹר הַגְּנוּז, אִךְ קָדָם בָּאִים נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים, שֶׁהֵם מַחְשַׁבּוֹת זְרוֹת לְבַלְבָּלוֹ, כְּאֵלוֹ הַיּוֹם הַזֶּה אֵינּוּ יוֹם, וּמְבַלְבְּלִים אֵת מַחְשַׁבְתּוֹ בְּכָל מִינֵי בְּלַבּוּלִים, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה טְרוּד בַּיּוֹם הַזֶּה.

כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׂיֵשׁ לוֹ רַק קֶצֶת יֵשׁוּב הַדַּעַת, כְּכֹר בָּא לְיְדֵי הַכֶּרֶה, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּל־ל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּמָה שִׁיךְ אֵיזוֹ הַעֲלָמָה וְהַסְתָּרָה?! הֲלֹא "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צִלְמוֹת, לֹא אֵירָא רָע, כִּי אַתָּה עֹמְדִי" (תְּהִלִּים כג, ד), "וְגַם חֲשֵׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ [אוֹתִי] מִמְּךָ" (שִׁם קלט, יב). וּבְאֵמֶת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמִבִּיא לְאָדָם מַחְשָׁבָה, דַּבּוּר וּמַעֲשֵׂה אַחֲרִים, וְגַם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ לוֹ עֲסָקִים אַחֲרִים, אִם רַק יִכְנִס בְּדַעְתּוֹ הַרְמְזִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמְזוֹ לוֹ, אֲזַי כְּכֹר תַּתְּגַלֶּה לְפָנָיו בְּרִיאָה חֲדָשָׁה, וַיִּרְאֶה וַיִּתְבּוֹנֵן בְּאֱלֻקוֹת שֶׁבְּכָל דָּבָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל

צו אשר ה' תקיג בנחל

לגנב בכל יום הרבה טוב. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפד), שאדם צריך לגנב בכל יום ויום תורה, שזה מה ששואלין את האדם (שבת לא.): קבעת עתים לתורה?! קבע הוא לשון גזל, כמו שכתוב (משלי כב, כג): "וקבע את קובעייהם נפש", הינו ששואלין את האדם, אני יודע שהיית טרוד בעסקיך, אבל האם גנבת וגזלת מתוך טרדותיך תורה?! וזה הלמוד העמק של רבנו ז"ל, עמק עמק מי ימצאנו. אבל הכל מלכש בפשטות אמיתית, והפשטות היא העמק האין סופי.

והכלל, שאדם צריך לזכר בכל יום בעלמא דאתי, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שאדם צריך לשמר על הזכרון. ועקר הזכרון — לזכר בעלמא דאתי, שזה שם מלא הוי"ה אלקי"ם. כי עובר על כל אחד בכל יום ויום עליות וירידות, קטנות וגדלות, רע וטוב, חשך ואור, ואדם צריך תמיד לקשר עצמו אליו ותברך. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): פשאדם יודע, שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כי מי שמקשר עצמו תמיד בו ותברך, אזי אין הפרש אצלו כבר בין טוב לבין רע, בין אור לבין חשך, כי תמיד מוצא את הבורא ותברך שמו, כי גם הרע הוא כפסא לטוב, כי הקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא. ובדיעות אלו נמתקין ממנו כל הדינים, ויתפרדו כל פועלי און, וכל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת.

מה אמר לך, ידידי היקר לי מאד, וחיבי עלי יותר מאחר, מפאת ספריו הנפלאים! מה שיך להגדיר נקודות קטנות מדברי רבנו ז"ל?! הלא דבריו ז"ל הם כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, אשרי מי שיתמיד בהם, ואז טוב לו כל הימים!

אקנה להתראות עמכם פעם, ואז נרבה לדבר.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד מאד...

אֲשֶׁר ה' תְּקִיד בְּנַחֵל צו
ה' תְּקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֶכֶדֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת לְפָדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

מָה אָמַר לְךָ! תִּרְאֶה לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי פֶּשׁוּט אֵין הַזְּמַן
בְּיָדִי, וְאִם הֵייתִי צָרִיךְ לַעֲנוֹת עַל כָּל מִכְתָּב, לֹא הֵייתִי גּוֹמֵר לְכַתֵּב,
כִּי בְּכָל יוֹם מְגִיעַ אֵלַי רַבּוּי מִכְתָּבִים, וְאֲנִי עוֹנֶה רַק לְחַמְשָׁה אַחוּזִים
מְרַב טְרֵדוֹתַי, וְגַם בְּזֶה הַהֶכְרַח לְקַצֵּר, מִפְּנֵי הַהֶכְרַח, וְלִכֵּן רְאֵה לְדוֹן
אוֹתִי לְכַף זְכוּת.

בְּעֵינַי וְכוּ', אֵל תִּפְחַד, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ, אֲתָה רְאֵה
רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתַחֲדִיר בְּעֵצְמָךְ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה,
וְהַרְגַל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר רַק עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָז "יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנֹן"
(תְּהִלִּים צב, י), הַרְשָׁעִים לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם רַע, אֲדַרְבָּה, תִּזְכֶּה
לְרֵאוֹת בְּהַרְשָׁעִים מָה שֶׁרָצוּ לְרֵאוֹת בְּךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה): לְרֵאוֹת בְּמַפְלֵתָם שֶׁל רְשָׁעִים, זֶה אֵינוֹ אֶלָּא
עַל-יְדֵי אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲרָץ יִשְׂרָאֵל הִיא אֲמוּנָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנה), כִּי שָׁם זוֹכִים לְאֲמוּנָה וְלְאֲרִיכַת
אִפְסִים. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ, שְׂיִהְיֶה לוֹ רְצוֹן לְבוֹא לְאֲרָץ יִשְׂרָאֵל, וְשָׁם
מְאִירָה הָאֲמֵת. וְלִכֵּן אֵל תִּפְחַד כָּלֵל. הֵן אֲמַת שְׁהַעֲרִב-רַב עֲשׂוֹ שְׁמוֹת
וְחִרְבָן נוֹרָא, וְהַעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמֶּשׁ
שְׂמֵד הַמוֹנִי, דְּבָר כְּזֶה שֶׁלֹּא הַצְּלִיחוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת לַעֲמ
יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁוֶה כָּל יְמֵי הַגָּלוּת וְאֶפְלוּ הַרוֹצְחִים הָאֲרוּרִים בֵּימֵי מִסְעֵי
הַצֵּלָב, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכְרָם, שֶׁשָּׂרְפוּ וְרָצְחוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַעֲבִירָם עַל הַדַּת, וְכִלְמֵם הִלְכוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם,
הַשֵּׁם יִנְקָם דָּמָם הַשְּׂפוּף, וְלֹא הַצְּלִיחוּ לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים
מְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁעֲשׂוּ הַעֲרַב-רַב בְּתַקּוּפָה כָּל-כֶּף קְצָרָה,
וְאִף אֶחָד אֵינוֹ נָקִי מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁשָּׂמַח לְאִידָם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשְׂמֵד

צח אָשׁר ה' תִּקְטוּ בַּנַּחַל

הַהִמּוֹנֵי הַזֶּה, וְצָרִיכִים לְבָרַח מֵהֶם וּמִהִמּוֹנֵיהֶם, וְרַק לַעֲסֹק בְּקָרוֹב רְחוֹקִים, וּלְתַקֵּן מֵה שֶׁקִּלְקַלּוּ, וּלְהַצִּיל נַשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, לְהוֹצִיאָם מִהַטְּמָאָה שֶׁנִּלְכְּדוּ, כִּי כָּלֵם תִּינוּקוֹת שֶׁנִּשְׁבּוּ, וְלִכְן אֵין לָךְ מֵה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תִּקְטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נֵרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל דְּבַר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, אֵל תְּחַלִּיט בּוֹ בְּמִקּוֹם, אֲלֵא תִקְיָם מֵאַמְרֵם ו"ל (עֵינ יוֹמָא לט.): הֵבֵא לְטֹהַר אוֹמְרִים לֹא הִמְתֵּן. כִּי צָרִיכִים יֵשׁוּב הַדַּעַת עַל כָּל דְּבַר, וְהַיֵּשׁוּב הַדַּעַת עוֹשִׂים עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, שׁוֹאֲלִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּדַת מֵה לַעֲשׂוֹת, וְאַחֲרֵיכֶן אֵיךְ שֶׁזָּאִיר לָךְ. וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁלֹּא תִזְכֶּה אַחֵר הַתְּבוּדוֹת שֶׁזָּאִיר לָךְ, אֲזוֹי תִקְיָם (מִשְׁלֵי יא, יד): "תִּשְׁוַעָה בְּרַב יוֹעֵץ". וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֶצֶה, סִימָן א'): אֵל תִּשְׁאֵל עֶצֶה, אֲלֵא מִמֵּי שִׁיּוּדַע סִתְרֵי תוֹרָה. עַל-כָּל-פְּנִיִם שֶׁמֶר מְאֹד מְאֹד מִפְּזִיזוֹת, שֶׁלֹּא תִהְיֶה פְּזִיז, כִּי אָמַר הַחֲכָם: "עֲנֵשׁ הַפְּזִיזוֹת הוּא חֲרֻטָּה"; וְלִכְן עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט תִּשְׁאֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, הֵינּוּ לְהַתְּבוּדָה: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה עוֹשִׂים, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה עוֹשִׂים, הָאֵם אֶעֱשֶׂה כָּךְ וְכָךְ, תֵּן לִי עֶצֶה" וְכוּ'. וְכָךְ תִּרְחִיב אֶת הַדְּבֹר, וּמֵה שֶׁיִּכְנַס בְּמַחְשַׁבְתְּךָ אַחֵר הַתְּבוּדוֹת, שֶׁקוֹל דַּעַת רֵאשׁוֹן — זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל צָרִיכִים לָזֶה מִחַ נְקִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תקטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות השם וכו', תדע פי זה לא שם בכלל, כי הערב-רב עקרו את נשמות ישראל מהשרש, רחמנא לצלן, וכדו שמות בדויים, כמו: אילן, טל, שחר, עידן וכו' וכדומה, שאלו שמות של אבנים וחייות, ימים ונהרות, והכל להוריד את ערך הנשמה, כאלו אין היא חלק אלוה ממעל. ובאמת כל אלו בעלי השמות בדויים, סובלים אחר-כך מה שסובלים, ובפרטיות אם נותנים שם על שם רשעים, כמו: גמרו וכו', זה משפיע על הילדים. ולכן צריכים תכף לשנות את השם על שמות קדושים של האבות הקדושים ושל השבטים או של הנביאים, אבל לא שמות בדויים, שאין לזה שום ערך, ורק מביא סבל לבן או לבת, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך לה חיות בשם החדש שתתן לעצמך.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ה' תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות ד, י): אם בטלת מן התורה, יש לה בטלים הרבה כנגדך; הינו אדם צריך לשמר מאד מאד על הזמן היקר שלו, אך פה נשם יש לו טרדות, שבאים אנשים להטרידו, וקדם מתחילים בקדשה, ששואלים איזו הלכה, או שרוצים התחזקות, אך לבסוף באים, רחמנא לצלן, לידי דברים

ק אֲשֶׁר ה' תְּקִיחַ בְּנַחַל

בְּטָלִים, שְׁעוֹבְרִים עַל לָאוּ וְעַל עֲשֵׂה, כְּמֵאמָרָם ו"ל (יִמָּא יט:); וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְזִכֹּר תְּמִיד כְּשִׁבְּאִים אֶלֶיךָ אֲנָשִׁים לְדַבֵּר, אֵל תִּבְטַל מִהַתּוֹרָה, אֲלֵא רָאָה לְקַצֵּר עִמָּהֶם, כִּי בְּרַגַע שְׁתַּרְבֶּה לְדַבֵּר עִמָּהֶם, לְבִסּוֹף יֵשׁ לָךְ בְּטָלִים הַרְבֵּה כְּנִגְדָּךְ, וְתַעֲקֹר עֲצֻמָּךְ מִשְׂרָשְׁףָ, כִּי אֵלֹהֵי הַמִּפְטָפְטִים הַרְבֵּה, לְבִסּוֹף, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן הִזְהַר בְּזֶה מְאֹד, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר הַצְּדִיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְתִרְאֶה שְׂיִהְיֶה תְּמִיד חַיִּיךָ עַל פְּנֶיךָ, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנג): אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲנָפִין נְהוּרִין, מְקַבְּלִין בּוֹ פְּנֵי הַצְּדִיק, כִּי אִם הִתְלַמֵּד בְּשִׂמְחָה, וַיֵּשׁ לוֹ פְּנִים שְׂמֵחוֹת, רוֹאִים בּוֹ אֶת פְּנֵי רַבּוֹ. וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וּבְאֵמַת אֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מִה שְׁעוֹבֵר, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ כְּאֵלֹהֵי הַשֵּׁמַח, וְזֶה יָבִיא אוֹתוֹ אַחֲר־כֵּךְ לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית, מִעַן דַּאֲרָךְ זִיךְ שְׁנִיצְעַן א שְׂמֵחָה [צָרִיכִים לִיצֹר לַעֲצֻמוֹ אִיזוֹ שְׂמֵחָה].

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לא), שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת צְדִיק וְלִמְדוֹן, צְדִיק הוּא מֵאֵן דְּנִטִיר בְּרִית, וְלִמְדוֹן מִי שְׁלוֹמֵד אֶסוּר וְהִתֵּר — וּצְרִיכִים שְׁנִיחָם, וְאִי אֶפְשָׁר זֶה בְּלֹא זֶה, הִינּוּ לִמְדוֹן לְבַד בְּנֻדָּאֵי לֹא טוֹב, כִּי מִי שֶׁלָּמַד הַרְבֵּה, אִם זֶה לֹא בְּקִדְשָׁה, אֲזִי יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂדַעְתּוֹ גִּסָּה עָלָיו, וְעָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן טו): נִבְלָה טוֹבָה הֵימָנוּ; וּצְרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד מִלְּמַדוֹן כְּזֶה, אֲשֶׁר מְקַנֵּיט תְּמִיד אֶת זוּלָתוֹ, שְׂזָה מוֹרָה כִּי גַם רוּחַ הוּא,

אֲשֶׁר ה' תְּקִיחַ בְּנַחַל קא

רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְצַדִּיק בְּעֶצְמוֹ גַם-כֵּן לֹא טוֹב, כִּי הוּא צָרִיף לְכָל הַפְּחוֹת לִידַע הַלְכָה, שְׁלֹא יֵצֵא, חַס וְשְׁלוֹם, מִהַלְכָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַיְהוּדוּת, כִּי יָכוֹל לִהְיוֹת צַדִּיק נוֹטֵר הַבְּרִית, אֲבָל עִם הָאָרֶץ גְּדוּל, וְאִזּוֹ יָכוֹל לְבוֹא לַיָּדִי קַלְקוּלִים רַבִּים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי הָאוּר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (בַּחֲקָמִי), שֶׁהִיָּה צַדִּיק עִם הָאָרֶץ, וְנִפְל בְּרַעֲיוֹנוֹ — מְתִי הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְהוֹרִיד נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, אִם לֹא בְּלֵיל יוֹם כְּפוּרִים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. רֹאִים אֵל מָה עִם אֲרָצוֹת יְכוּלָה לְהִבְיֵא — עַד כְּרִיתוֹת. וְלָכֵן צָרִיכִים שְׁנִיָּהֶם יַחַד. וְזֶה מָה שְׁמוּבָא (וְזֶה נַח נַח ט:):

”אֵת הָאֱלֹקִים הַתְּהַלֵּף נַח” דִּיקָא, דְּלֹא אֶתְפָּרַשׁ מִנִּיהַ לְעֵלְמִין וּלְמִיתָהוּי הוּא בְּאַרְעָא כְּגוֹנָא דְלַעֲיָלָא, אִישׁ צַדִּיק יְסוּדָא בְּעֵלְמָא בְּרִית שְׁלוֹם שְׁלָמָא דְעֵלְמָא, אִישׁ הָאֲדָמָה וְדָאִי, וְעַל דָּא ”וְנַח מְצָא חַן בְּעֵינֵי ה'”, הֵינּוּ אִף שֶׁהִיָּה אִישׁ אֲדָמָה כְּאֵן לְמַטָּה, שְׁשֹׁמֵר אֵת צְוִי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה בְּחִינַת לְמוּד הַלְכָה, לְקַיִם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֵה הָעוֹלָם, שְׁזֵה בְּכָל לְמוּד הַלְכָה, שְׁבָכַל פָּרַט מְפָרְטֵי הַבְּרִיאָה, יֵשׁ בְּזֵה הַלְכוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה וְלֹא נִפְרַשׁ מִזֵּה, עִם כָּל זֹאת הִיָּה דְבוּק גַם לְמַעְלָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה ”אִישׁ צַדִּיק” תְּקוּן הַבְּרִית, תְּקוּן הַמַּחֲ- מַחֲשָׁבָה, הֵינּוּ שֶׁהַמַּחֲשָׁבָה דְבוּקָה אִף וְרַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית בְּשְׁלָמוֹת. וְלָכֵן צָרִיכִים אֵת שְׁנִיָּהֶם דִּיקָא — צַדִּיק וְלַמְדָּן, וְאַחַד עוֹזֵר לְחִבְרוֹ. וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בְּיְהוּדוּת, מְצַד אַחַד — שִׁיָּהִיָּה נוֹטֵר הַבְּרִית, שֶׁהָעֵקֶר מִתְחִיל בְּמַחֲשָׁבָה, שְׁמַחֲשָׁבְתוֹ תִּהְיֶה דְבוּקָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְגַמְרִי, עַד שְׁלֹא יִפְרַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמְצַד שְׁנֵי — שִׁיָּהִיָּה לְמַדָּן אֲמִתִּי, לוֹמֵד תּוֹרָה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְלֹא עַל מְנַת לְהַקְנִיט, אֲלֵא מִתְעַמֵּק בְּתוֹף הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִתְדַשׁ חֲדוּשִׁין נְעִימִים, וּמְבַרֵּר אֵת הַהַלְכָה לְעַבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה, מְחֻזַּק וּמְאַמֵּץ וּמְעוֹדֵד אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה נִקְרָא לְמַדָּן אֲמִתִּי. וְיֵשׁ תְּהֵלָה לְאֵל, כְּאֵלוֹ, אֲבָל צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ אַחֲרֵיהֶם, כִּי בְּדַרְךָ כָּל לְמַדָּן וְצַדִּיק מִתְחַבָּא, וְאִינוּ מְעֻנֵּן שְׁיִמְצָאוּ אוֹתוֹ, כִּי כָל עֲבוּדָתוֹ הִיא רַק לְשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד.

הָעֵקֶר רָאָה לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאַפְלוּ אַחַד בְּזֵה אוֹתָךְ, קַח אֵת זֶה בְּאַהֲבָה. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'), שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הוּא 'יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ — יָדָם וְיִשְׁתַּק',

קב אשר ה' תקיט בנחל

ועל-ידי-זה נכנעים הדמים הרעים שבחלל השמאלי, וזוכה להיות אדם היושב על הכסא, הינו שפל-כף דבוק בו יתברך, עד שהעולם הזה נעשה כסא לאלקותו יתברך, האדם נכלל בו יתברך, ונעשה מרכבה לשכינת עזו יתברך, וכל העולם נכנע תחתיו, איזה אשר ואיזו חיות זו; אשרי האדם הזוכה להגיע לבטול כזה!

העקר רק שמר על הדבור, וכן שמר על הזמן היקר, וזה תלוי בזה; כי הדבור, פטפוטי דברים בטלים, זה מה שגונב וגוזל מהאדם את הזמן היקר, שאין כסף לקנותו, כי כל רגע ודקה שעובר, שוב לא יחזור אליו. וידוע, אשר מוהרנ"ת ז"ל התפאר: למה זכה להשיג כל-כף הרבה? כי שמר על זמנו היקר, ולכן הספיק לכתב כל-כף הרבה ספרים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תקיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את המכתב הארוך עם המעות להדפסה.

העקר בזה העולם לעשות חסד עם הזולת, כי "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג), כל העולם נבנה על חסד. ולכן צריכים להרבות בגמילות חסדים; ועקר החסד הוא לקרב רחוקים אליו יתברך, אשר אין עוד למעלה מזה, כי עכשו מלחמת אור וחשך, פי "החשך יכסה ארץ" (ישעיהו ס, ב), שזה האפיקורסות שמתפשטת עכשו בעולם, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן לה), אשר הנסיון הגדול הינה, שיפתחו ארבות השמים עם כפירות ואפיקורסות. ואשרי מי שיעמד חזק אז. וזה כל ענין החשך שמתפשט עכשו, לפני האור הגדול שיאיר מלך המשיח, שבוא יבוא במהרה. ולכן רואים שהחשך

אָשֶׁר ה' תִּקַּב בְּנִחַל קָג

קוֹדֶם לְאוֹר, וּלְפִי גְדֹל הָאוֹר, בֵּן מִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר הַחֶשֶׁךְ הַגְּדוֹל. וְלִכְּנֹעַ עֲלֵינוּ לְעֶזֶר לְגִלּוֹת הָאוֹר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּמִרְצֵן הַכִּי גְדוֹל, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִף שִׁיתְפַּשֵּׁטוּ הַמְּנִיעוֹת עַל זֶה מְאֹד, צָרִיכִים לְדַעַת כִּי זֶה סִימָן טוֹב, כִּי אִם יֵשׁ מְנִיעוֹת, סִימָן שְׂזָה מִהַקְדָּשָׁה. וְלִכְּנֹעַ אֶסוּר לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִהְיֵשׁוּב לְגִלּוֹת אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תִּקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיֵּשֶׁב, ט"ו בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאַפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָר, כְּפִי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, עַל-כָּל-פְּנִיִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּתְחִיָּה עֲצֻמָּה עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בָּךְ, שְׂזָה בְּעֲצֻמוֹ דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי זֶה בְּעֲצֻמוֹ מְצֻנָה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד): מְצֻנָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד; וְהַשִּׂמְחָה הַזֹּאת הִיא, שְׂאֵדָם שְׂמִחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, שְׂתִהְלֶה לְאֵל, נִבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל רַגַע שְׂשִׂמְחִים עִם זֶה, מְקִימִים מְצֻנֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבוֹ תִדְבֹּק" (דְּבָרִים י, כ), הוּא מְדַבֵּק עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי-זֶה, וְעַל-יְדֵי תִקְוֵה הַשִּׂמְחָה, תִּזְכֶּה לְהִרְחִיב אֶת דְּעַתְךָ, וְתוּכַל לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם דְּבוּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לְמוֹדֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלֶיהָ.

הַעֲקָר לֹא לְפַל בְּדַעַתְךָ כְּלָל, וּתְחִיָּה עֲצֻמָּה עִם כָּל הַפְּשׁוּטִים שֶׁהַצְּדִיק מְחִיָּה, כְּמוֹכָא בְּדְבָרָיו ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח); וְתוֹכֵר דְּבָר זֶה. וְכִדְאֵי שְׂתִלְמַד עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּאָמֵר הַנִּפְלָא הַזֶּה, אֲשֶׁר יִחְיֶה אוֹתְךָ מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תקכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו בכסלו ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות ששאלת, האם אתה צריך להפסיק ללמד בפעם שיש לוינה בעיר וכו'; הנה מפשטות דברי הטור והשלחן ערוך יורה דעה (סימן שמג), זה דוקא פשאין מי שיטפל וכו', והיום יש חברא קדישא, ואין ענין של מת מצוה וכו', שבשביל זה צריכים להפסיק ללמד, אלא פשאדם הולך בדרך ורואה לוי, אז מחיב להצטרף וללוות כבדת דרך, רחוב או שנים, כדי להשמר מ'כל הרואה מת ואינו מלווהו, הרי הוא בר נדוי', וצריכים ללוות, וזה על כל מת שרואים בעת הלוייה, אבל אם כבר יושב ולומד, לא צריך לבטל מלמוד בשביל זה. וכדאי שתעין באחרונים מה שכותבים בזה, אבל כפי שאני עינתי, זה יצא לי, והקדוש-ברוך-הוא ישמחנו בשמחות תמיד.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ה' תקכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו בכסלו ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֶל הָאֲבִירָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ראה לעשות התחלה חדשה, כי כף ברא הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד" (בראשית א, ה), הבריאה

אֲשֶׁר ה' תִּקְבֵּב בְּנַחֵל קה

נִשְׁלָמָה רַק בְּצוּרָה כּוֹז, בְּרִישָׁא חֲשׂוּכָא וְהָדָר נְהוּרָא (שְׁפַת עוֹז), קִדְּם מְסוּבָב אֶת הָאָדָם הַחֲשֵׁךְ, עֲנָן וְעַרְפֵּל, וְאַחֲר־כֵּן אִם מִתְחַזֵּק, מִתְחִיל לְהָאִיר לוֹ אֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹתוֹ? תִּבְרַךְ שְׁמוֹ.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פּד), אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּשֶׁהַיּוֹם מִתְחִיל, מְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, שֶׁהֵם מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, אָבֵל אִם הוּא הוֹלֵךְ רַק בְּמִדַּת הָאֱהָבָה, מִדַּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, שֶׁהִיא וְתָרֵן בְּמִמוֹנוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב מַחוּ, וְנִמְתָּק מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וְזוֹכֶה לְרֵאוֹת אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז שְׁמַאִיר בְּיוֹם זֶה. כִּי בְּכָל יוֹם יֵשׁ לוֹ הַשְּׁפַע שְׁלוֹ — אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מַאִיר הָאוֹר הַגָּנוּז.

וְלִזְזוּ צְרִיכִים רַק כְּלֵי לְקַבֵּל, וְלֹא יִזְכֶּה לָזֶה הָאָדָם, רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הָאֱהָבָה וּמִדַּת הַחֲנּוּנִים. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שְׁנֵה מַה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה'): 'וְלֹא הִזִּיק נְחָשׁ וְעַקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם'; כִּי יְרוּשָׁלַיִם, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן א'), זֶה גְרָא-שְׁלָם, אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ יִרְאַת שְׁמַיִם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי מִמִּילָא נִמְשַׁכַּת אַחֲר־כֵּן מִדַּת הָאֱהָבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'), שְׁצָרִיכִים לְהַקְדִּים אֶת מִדַּת הַיִּרְאָה, וְאַחֲר־כֵּן בָּאָה מִדַּת הָאֱהָבָה, כִּי הָאֱהָבָה הוֹלֵכֶת וּמְחַזְרֶת אַחֲרֵי הַיִּרְאָה תָּמִיד, כִּי (קְדוּשֵׁין ב:), דְּרַכּוּ שֶׁל אִישׁ לְחַזֵּר אַחֲרֵי אִשָּׁה, מְשַׁל לְאָדָם שְׁאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי מִחֲזֵר אַחֲרֵי מִי?! וְלִכֵּן אִישׁ בְּחִינַת אֱהָבָה, וְאִשָּׁה בְּחִינַת יִרְאָה, וְאִם אָדָם קוֹנֶה לְעַצְמוֹ יִרְאָה, אֲזִי מִמִּילָא תְּבוּא אַחֲרֵי הָאֱהָבָה, וְזֶה 'וְלֹא הִזִּיק נְחָשׁ וְעַקְרָב מֵעוֹלָם בִּירוּשָׁלַיִם', כִּי שֵׁם זוֹכִים לְבוֹא לְיַדֵּי יִרְאָה, וְזֶה מְבִיא אֶל מִדַּת הָאֱהָבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים שְׁלֵא יִזְיָקוּ אוֹתוֹ נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, שֶׁהֵם הַמִּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, וַיִּזְכֶּה לְהַשִּׁיג אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז שְׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקָּר! יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, אִם זוֹכִים לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ מִחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת שֶׁל אֱמוּנָה, לְצִיֵּר בְּדַעְתּוֹ מִחֲשָׁבוֹת טְהוֹרוֹת שֶׁל אֱמוּנָה, לְצִיֵּר בְּדַעְתּוֹ, אֵיךְ שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָדָם

קו אשר ה' תקבג בנחל

עומד בתוך האור, ורואה את האור סביבו, איזה תענוג זה, אפילו שיהיה רק דמיון, יותר טוב דמיון כזה, שמרגיש שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, מאשר שיהיה הרבה הרבה נאוף, רחמנא לצלן, או הרבה ממון, רחמנא לישזבן. ובאמת גלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), אשר בעת התפלה האדם צריך להגיע אל בטול כזה, עד שגם את עצמו לא ירגיש, הינו שירגיש רק אלקותו? תברך.

תאמין לי, ידידי היקר! אשר לכל זה תזכה להגיע, אם תתמיד הרבה בלמוד "לקוטי-מוהר"ן", אשר הספר הזה יפתח לך את קשיות גידיך, ותזכה להכלל בו יתברך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תקבג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ו בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין ברכות הנהנין תחלה וסוף, צריכים לשמר מאד מאד, והאריז"ל הקפיד על זה ביותר. ובאמת כפי המבאר מצרופי דבריו הקדושים, וכן מתלמידיו גורי האריז"ל, כי יש נשמות מגלגלות במאכלים, והם מחכים ומצפים לתקון, וזה נעשה כשאחד מברך "ברכת הנהנין" בכונה, על-ידי זה מעלה מדומם לצומח, ומצומח לחי, ומחי למדבר, ולכן צריכים לברך את הברכות מתוך הסדור בכונה גדולה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ה' תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום שלישי לסדר וישב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר אֵל תַּפְּנֵס בְּלַחְצִים, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, שְׁלֹא יוּכַל לְהִלַּחֵץ אוֹתְךָ, כִּי הַלַּחֵץ מְבִיא מֵתַח, וְהַמֵּתַח מְבִיא חֲרָדוֹת, עַד שְׂאֵדָם וְנִשְׁבָּר לְגַמְרִי. וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרֵאשׁוֹן בְּכָל בְּעִיָּה שֶׁרַק צָצָה לְאָדָם, קֹדֶם — שְׁלֹא לְהַפְּנֵס בְּלַחֵץ, וְאִסּוּר לְפַחֵד כָּלֵל, אֲלֵא צָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר מְכַל בְּעִיָּה וְצָרָה יְכוּלִים לְצַאֵת, הַעֲקָר לֹא לְאֲבֹד אֶת עֲשֵׂתוֹנוֹתֶיךָ, שְׂזָה הַגְּרוּעַ מְכַל, וְזָה מֵה שְׁמַלְחִיץ אֶת הָאָדָם, עַד שֶׁרַב בְּגִי-אָדָם, מִתְּפֹאֶצֶץ לְהֵם הַלֵּב מִהַמֵּתַח בְּלִבְךָ. וְלִכֵּן בַּעֲת צָרָה שְׁבָאָה לְאָדָם, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'): הַדָּמִים שׁוֹטְפִים וְלוֹחֲצִים עַל הַלֵּב, וְזָה מֵה שְׁמַלְחִיץ אוֹתוֹ, עַד שְׁבַעַת צָרָה הַלֵּב דוֹפֵק מִפְּחַד וְכוּ'; וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרֵאשׁוֹן — לֹא לְפַחֵד, לֹא לְפַחֵד, לֹא לְפַחֵד! וְזֹאת תִּכְנִיֵס בְּדַעְתְּךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תַפְּנֵס בְּשׁוּם לַחֵץ וּמֵתַח, וְזָה כְּבָר יַעֲזֹר לְךָ לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. הַעֲקָר קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְּךָ, וְאֵז תִּרְאֶה גַפְּלָאוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום שלישי לסדר וישב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! שֶׁב בַּפִּנְיָה שְׁלֵךְ, וְתִלְמַד תּוֹרָה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְאֵל תְּבַלְבֵּל עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּהִבָּל וְרִיק, וְתַהֲיָה רְגִיל לְהַסְתַּפֵּל כָּל שְׂעָה עַל הַשְּׁעוֹן, כְּדִי

קח אָשֶׁר ה' תִּקַּח בְּנַחֵל

שְׁלֹא תִחַלֵּף לָךְ שְׁעָה בְּלֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, בְּלֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, 'שְׁעָה' צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּעֵינֶיךָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת ד, ג): אֵין לָךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה. וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: "אֲבָל הַכֹּל מְאֻבְּדִים אֶת הַשְּׁעָה", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּץ, לֹא לְאָבֵד שְׁעָה בְּלֵי דְבִקּוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה טז): אָדָם נִדוֹן בְּכֹל שְׁעָה; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל כָּל שְׁעָה. וְכֵן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל תְּמִיד הִיא מְסַתְּפֵל עַל הַשְּׁעוֹן, כִּי חָבֵל עַל כָּל שְׁעָה שֶׁתֵּאבֵד לְהִבָּל וְרִיק וּבְכַפְטוּטֵי דְבוּרִים בְּטָלִים.

בְּעֵינֵינוּ שְׁלוֹם וְכוּ', חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (גִּטִּין ז:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רֵאשׁוּנָה, אֶפְלוּ מִזִּבְחַ מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שְׁנֵה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית יג, יח): "וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה", רֵאשִׁי תְּבוּת: שְׁלֹוֹם, כִּי עַל-יְדֵי שְׁלוֹם בּוֹנִים מִזְבֵּחַ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצְרִיכִים חֲכָמָה עֲצוּמָה אִיף לְהַחְזִיק בֵּית — לֹא לְוֹתֵר וְלֹא לְהַתְּעַקֵּשׁ, וְצְרִיכִים עֲצָה שְׁלֵמָה מְתִי לְהַתְּעַקֵּשׁ וּמְתִי לְוֹתֵר, וְזֶה לְמוֹד עֲמַק וְהִכֵי קִשָּׁה, כִּי אוֹי לִי מִיִּצְרֵי וְאוֹי לִי מִיִּצְרֵי, וְצְרִיכִים הֲרַבָּה רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים.

בְּעֵינֵינוּ מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּשִׁכּוּנָה וְכוּ', כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵרָה מְצִיעָא עה:): מָאן דְּבִישׁ לֵיהּ בְּהַאי מְתָא וְלֹא אָזִיל לְמְתָא אַחְרֵינָא, צוֹעֵק לְפָנֵי ה' וְאִינוּ נִעְנָה. וְלִכֵּן תְּקַיֵּם זֹאת, וְתַתִּיעֵץ קִדְּם עִם אִשְׁתְּךָ, וּכְמֵאמְרֵם ו"ל (בְּרֵכוֹת כז:): אִיזִיל וְאִימְלִיךָ בְּאִינְשֵׁי בֵיתִי, שְׂאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה; וְלִכֵּן אַל תִּדְּאָג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר — אִם תְּקַיֵּם דְּבָרֵי. הָאִם כְּתִבְתָּ כְּתִבְתָּ גַם לְמָקוֹם שֶׁאִתָּה צְרִיף לְגוּר?! מְסַפִּיק שֶׁהַתְּחִיבְתָּ בְּכַתְּבָה לְפָרְגָס אֶת אִשְׁתְּךָ. וְלִכֵּן אִם קִשָּׁה לְכֶם בְּשִׁכּוּנָה זו, בָּרַח לָךְ מִפָּה. וּבְכַפְרֵט שֶׁהַדְּבָר תְּלוּי בְּשִׁלּוּם-בֵּית, בְּנֻדְאֵי אִתָּה צְרִיף לְבָרַח מִשָּׁם מַה שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר, "וְכָל אֲשֶׁר תֵּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה — שְׁמַע בְּקוֹלִי" (בְּרֵאשִׁית כא, יב), וְאִז תִּרְאֶה בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ה' תִּקְבוּ בְּנִחַל קט
ה' תִּקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנֶכֶן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מֵה שִׁפְתֵיכֶם וְכו', עֵינַי בְּשִׁלְחֵן עָרוּךְ (אֵרַח חַיִּים, סִימָן רמב):
אֶפְלוּ מִי שֶׁצָּרִיךְ לְאַחֲרִים, אִם יֵשׁ לוֹ מְעַט מִשְׁלוֹ, צָרִיךְ לָזַרְזוּ עֲצָמוֹ
לְכַבֵּד אֶת הַשִּׁבְת, עֵינַי שָׁם. כִּי עַל שִׁבְת צָרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לוֹ
עַל-כָּל-פָּנִים יוֹתֵר מִמָּה שִׁיֵּשׁ לוֹ בְּכָל יוֹם מִימֹת הַשָּׁבוּעַ, וְאֶפְלוּ עֲנִי
צָרִיךְ לְרֵאוֹת שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יִצְמָצֵם עֲצָמוֹ, וַיִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לוֹ עַל
שִׁבְת, וְאֵל יֹאמֶר: אֵיךְ אֲחַסֵּר פְּרִנְסָתִי בְּשֵׁאֵר יָמִים? ! אֲדַרְבְּהָ, חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצָה טו:): כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, חוּץ מֵהוֹצָאוֹת שִׁבְת וְהוֹצָאוֹת בְּנֵי לְתַלְמוּד תוֹרָה. וּכְבָר
רְמָזוֹ: "מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מִתְּשָׁרֵי וְעַד תְּשָׁרֵי חוּץ
מִתְּשָׁרֵי", תְּשָׁרֵי רֵאשֵׁי תְּבוּת: תְּלִמּוּד תוֹרָה, שְׁבִתוֹת, רֵאשֵׁי
חֲדָשִׁים, יָמִים טוֹבִים; כִּי בְּאַמֶּת בִּסְפָר "אוֹר זְרוּעַ" (הַלְכוֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ,
סִימָן תנג) מְבִיא יְרוּשְׁלָמִי: אֵף הוֹצָאוֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ. עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ
שֶׁהוּא עַל הוֹצָאוֹת שִׁבְת אָסוּר לְקַמֵּץ, וְאֲנִי תָמִיד רָגִיל לֹאמֵר: הֲרֵי
אִם נִגְזַר עַל הָאָדָם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁבְּשָׁנָה זוֹ יְהִיָּה עֲנִי מְצַמָּצֵם
בְּפְרִנְסָה, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה טו:): חוּץ מֵהוֹצָאוֹת שִׁבְת וְיָמִים טוֹבִים, וְהוֹצָאוֹת
בְּנֵי לְתַלְמוּד תוֹרָה, שְׁזָה תָמִיד יְהִיָּה לָךְ. וְלָכֵן כְּדֹאֵי לְקַנּוֹת עַל שִׁבְת
שֶׁפַע כְּזָה, שִׁישָׁאָר לוֹ עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ, וּמִמִּילָא יְהִיָּה לוֹ שֶׁפַע גְּדוֹל,
אֵף שֶׁנִּגְזַר עָלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שִׁיְהִיָּה לוֹ צְמָצוּם כָּל הַשָּׁנָה, כִּי הֲרֵי
אָמְרוּ: חוּץ מֵהוֹצָאוֹת שִׁבְתוֹת. וּבְאַמֶּת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה
טו:): לוֹ עֲלֵי וְאֲנִי פוֹרְעַ — עַל צָרְכֵי שִׁבְת. נִמְצָא, שֶׁמָּה שֶׁאֶפְלוּ
לוֹוִין עַל צָרְכֵי שִׁבְת — הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם. וְלָכֵן מִי שִׁישׁ
לוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, עֲצָתוֹ אֲמוּנָה — לְכַבֵּד רַק אֶת הַשִּׁבְת, וְלְקַנּוֹת
לְיָלְדִים כָּל מִינֵי מַעֲדָנִים עַל שִׁבְת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְשַׁלֵּם. וְלָכֵן
עַל צָרְכֵי שִׁבְת אָסוּר לְקַמֵּץ כָּלֵל. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁבְת)

קי אשר ה' תקוז בנחל

קית): כל המענג את השבת, נותנים לו נחלה בלא מצרים; כי ברגע שהוא משתדל שיהיה לו בלא מצרים על שבת, בן הקדוש-ברוך הוא משלם חזרה מדה כנגד מדה. ולכן ראה לא להיות קמץ על צרכי שבת, והכל יתהפך לטובה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ה' תקוז.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שלישי לסדר וישב ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! חזק ואמן מאד ללמד הרבה "לקוטי-הלכות" שחבר מוהרנ"ת ז"ל, שזה יוריד את הגאות שנקנסה בך.

כל אדם צריך שיהיה לו צדיק להתייעץ עמו, אין דבר כזה שהוא יודע לבד. ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עב): סימן שהוא מקרב אל צדיק אמת, אם נופלת עליו שפלות וכו', עין שם; ולכן לדעתי, תלמד הרבה "לקוטי-הלכות", והוא יהיה הרבי שלך. אני זוכר כשהייתי בחור צעיר בתחלת ההתקרבות, ועבר אז מה שעבר וכו', אין חברים שמבינים אותך, והלב בוער לעבודת השם יתברך, ואין עם מי לדבר וכו', אזי תמיד אמרתי לנפשי: אני הולך עכשו אל מוהרנ"ת ז"ל, והוא מדבר אלי. כל-כך היתה לי הרגשה ב"לקוטי-הלכות", אשר עד עכשו זה לי כל ההתחזקות מכל מה שעובר מבית ומבחוץ וכו', ולכן שמע בעצתי ולא תתחרט.

הדורש שלומך באהבה רבה...

אֲשֶׁר ה' תִּקְחָה בְּנַחֵל קִיא
ה' תִּקְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר
לִי מְאֹד, נֵר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוּ
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן מֵד):
הָאֱמוּנָה תְלוּיָהּ בַּפֶּה שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (תְּהִלִּים פֹּט, ב'): "אוֹרְיָע
אֱמוּנָתְךָ בְּפִי", כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר מֵאֱמוּנָה, בָּא לִידֵי אֱמוּנָה; כִּי הֶעֱקָר
בְּזָה הָעוֹלָם זֶה אֱמוּנָה, שֶׁהִיא מֵדַת הַמַּלְכוּת, שֶׁמְמַלִּיךְ עַל עֲצָמוֹ
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁכֹּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִּיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְהָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִמָּשֵׁךְ אֶת
עֲצָמוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִכֹּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו; כִּי בְּאֲמַת
אֵין בִּלְעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ,
אֲלֹא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִם זוֹכֵה הָאָדָם וּמְכַנֵּס עֲצָמוֹ בְּזָה,
אֲזִי כֹל הַחַיִּים שֶׁלוֹ כְּבָר חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי; כִּי כֹל הַצְּרוּת
וְהִיסוּרִים וְהַסָּכָל שֶׁאָדָם סוֹבֵל בְּזָה הָעוֹלָם, זֶה מִפְּאֵת שְׂמוּצִיא אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִחַיּוֹ הַפְּרָטִיִּים, וְנִדְמָה לוֹ שִׂישׁ אֵיזוֹ מְצִיאֹת שֶׁל
טִבֵּעַ, מְקַרָּה וּמִזֵּל, שֶׁאֲזוֹ מְרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד; כִּי בּוֹ בְּרַגַּע
שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְבָרִחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי כֹל חַיּוֹ מִשְׁתַּנֵּים לְטוֹבָה.
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לֵג): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה יִסְלַח
לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

וְלִכֵּן אֵף שְׂמֵרִים לָךְ הַחַיִּים, וְאַתָּה מְרַגֵּישׁ שֶׁכֹּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
כְּנִגְדָּךְ, וְכֹלָם עֲזוּבוֹ אוֹתְךָ — אֵל תִּתְיָאֵשׁ, בְּרַח לָךְ עֲכָשׁוֹ לְמִקּוֹם
פְּנוּי, וְתִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲפֵלוּ רַק חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ
מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שִׂיאִיר לָךְ מִחַךְ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה מְאֹד. כִּי עַל-יְדֵי הַדְּבֹר שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶה נִקְרָא אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדָּוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל

קִיב אֲשֶׁר ה' תִּקְבֹּט בְּנַחֵל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), על-ידי-זה מַעֲלָה שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה, שֶׁעֲשׂוּעִים כָּאֵלוֹ, שֶׁלֹּא עָלוּ מִיְמוֹת עוֹלָם. וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּתְצַיֵּר בְּדַעְתָּךְ, אִיךָ שָׁכַל הַבְּרִיאָה כְּלָה הִיא אֱלֻקוֹת, אֹרֶךְ הַיָּמִין סוּף הַמְּאִיר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן הָאֶרֶץ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ מִזִּיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (יחזקאל מג, ב): "וְהָאֲרֶץ הָאֵרֶץ מִכְּבוֹדוֹ".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ה' תִּקְבֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אֹרֶךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רָאָה לְהִיּוֹת רְגִיל בְּאַמִּירַת הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ, הַמְּטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּכָר מִהַדּוּרוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁל סִפְרֵי הַזֶּהֱרַק עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, שֶׁמִּמֶּשׁ חִיוֹת לְנֶפֶשׁ לְקָרָא בָּהֶם, אֲפֹלוּ בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא. וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן קח), שְׁרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי כָּל-כֶּף קִדְּשׁ אֶת הַזֶּהֱרַק, עַד שֶׁגַּם הַלְשׁוֹן בְּלָבָד מְעוֹרֶרֶת וּמְחַזְּקֶת אֶת הָאָדָם.

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר לֹא לִיגַע אֶת מַחְךָ יוֹתֵר מִדְּאִי, שְׁנֵה נִקְרָא צְמֻצוֹם, תִּכְרַךְ-וּמִידָה שְׁאֵתָה מְרַגֵּשׁ לְחוּץ, בְּרַח לָךְ וְלָךְ לִישׁוֹן. וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר פַּעַם לְאַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: נִאֲהֵר הֵיט דְּעַם שְׁלֵאָף, רָאָה רַק לְשִׁמּוֹר עַל הַשְּׁנָה; וְכֵן אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן קי): בְּיוֹתֵר מוֹעִילָה הַשְּׁנָה

אֲשֶׁר ה' תִּקַּל בְּנִחַל קִיג

לְאַמוּנָה, כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם בְּלִבּוֹלִים וְקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, שְׂיִלְף לִישׁוֹן, וְאִזּוּ יִקּוּם עִם גְּדֻלוֹת הַמַּחֲזִין.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תִּקַּל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה, הָרַב הַנּוֹעֵלָה בְּמִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, זוֹכֵה וּמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הָרַבִּים תְּלוּי בּוּ ... שְׂיִחֶיהָ לְיָמִים טוֹבִים, אָמֵן.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת סִפְרָכֶם בְּעֵינַי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וְהָרִי זֶה נִפְלָא מְאֹד. אֲבָל תְּמוּהָ אֶתְמָה — לְמָה לֹא הִכְנִיס אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר הֵם יְסוּד הַתְּשׁוּבָה בְּדוֹר הַזֶּה, וּלְבִסּוֹף כָּלֵם יִתְקַרְבוּ אֵלָיו, וַיִּלְכוּ לְאוּרוֹ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית?! כִּי דְבָרֵיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ בּוֹעֶרֶת וּמְלַהֶבֶת אֶת הַלֵּב, וְהֵן עֲצוֹת קְלוֹת וּנְעִימוֹת לְעֵבֶר אֶת חַיֵּי יוֹם יוֹם, וּבְלַעֲדֵי עֲצוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשׁוֹת לֹא שִׁיף כָּלֵל. וְכִמּוֹ שֶׁהַתְּבִטָּא רַבְּנוּ ז"ל (חַיֵּי-מוֹהֲרַנ"ן, סִימָן רצט): קָדָם שְׂיִרְדֶּה נִשְׁמַת הַצַּדִּיק, הָיָו יְכוּלִים לְהַתְקַרֵּב אֶפְלוּ בְּלַעֲדָיו, אֲבָל עֲכָשׁוּ כְּשֵׁישׁ כְּבָר הַצַּדִּיק, אִי אֶפְשָׁר בְּלַעֲדָיו כָּלֵל. וְהַהֲסָבֵר לְזֶה פְּשׁוּט מְאֹד, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוֹרִיד אֹר כְּזֶה, עַד שֶׁהִכִּי גְרוּעַ גַּם-כֵּן יְכוּל לְהַתְקַרֵּב כְּבָר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אוּרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא אֹר כְּזֶה, עַד שֶׁאֶפְלוּ הִכִּי גְרוּעִים בְּעוֹלָם, שֶׁעֲבָרוּ עַל עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת עַד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן: נְדָה, שְׁפָחָה, גּוֹיָה, זוֹנָה וְכוּ', כָּל מִינֵי עֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כָּל מִינֵי פְרִיטוֹת וּמִיתוֹת בֵּית-דִּין, הַשֵּׁם יְרַחֵם, רַק רַבְּנוּ ז"ל יְכוּל לְתַקֵּן. וְלִכֵּן לֹא בְּחֻנָּם, שְׂזָה לְעַמֵּת זֶה יִרְדֵּ הַסִּמְ"ךְ-מ"ם לְהַפְרִיעוֹ וּלְמַנְעוֹ וּלְעַכְבּוֹ, וְעוֹמֵד עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה וְעַל כָּל פְּרִט וּפְרִט כְּחוּמָה בְּצוּרָה, וְאִינוּ נוֹתֵן לְעֵבֶר. עִם כָּל זֹאת כְּבָר הַכְרִיז: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", כִּי מִדְּתוֹ נִצַּח, וּמִי הָאֲמִין לְפָנָי כְּמָה שְׁנַיִם, שְׁתַּהֲיָה

קיד אשר ה' תקלא בנחל

נעשית מהפכה בעולם, על-ידי דבר רבנו ז"ל. וזה רק לעת התחלה, אבל יבוא יום, ואור רבנו ז"ל יכבש את לבבות נשמות ישראל לאלפים ולרבבות, עד שיגיע המספר למליונים נשמות קדושות, נשמות ישראל, שנפלו למקום שנפלו, על-ידי הערב-רב ושלוחיו, ובפרטיות הרע-בנים שהקימו במערכת שלהם, כדי להכשיל את נשמות ישראל בטרפות ונבלות, שהשוק היום מופץ בהם, וכן בענייני טהרת המשפחה, שהזניחו מאד מאד, עד שיש המון מקנאות, שפלל אין בהם שום פקוח, וכן בעניני ערוב ובעניני חנוף תורני, הפל קרס ונפל, רחמנא לצלן, ותהלה לאל, עכשו יורדת רוח קדשה וטהרה מפרום, ואור רבנו ז"ל זורח בכל העולם, ועוד יזרח עד מאד. ולכן כל מי שכותב ספר בעניני תשובה, ההכרח — אם רוצה להצליח, שיעתיק את דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ואז יצליח, שספרו יתפשט בעולם.

מה אמר לכם! ספר שיתקבל בעולם, צריך הבעל מחבר להתזיק במה שהוא כותב, לא שיכתב דברים שהוא בעצמו אינו אווז בהם, ואפלו ספר התחזקות, אם אינו מרגיש שהוא שבור בקרס הנשבר, והוא בעיני עצמו בטל ומבטל לגמרי, וטועם טעמי מיתה, לא יועיל ספרו לאחרים כלל. וזה בדוק ומנסה! וזה כלל לכל מחבר ספר מוסר, הדרך או התחזקות. הקדוש-ברוך-הוא יברך אתכם בברכת התורה.

הדורש שלומכם באהבה רבה מאד...

ה' תקלא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שלישי לסדר וישב ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר ה' תְּקַלָּא בְּנַחֵל קִטּוּ

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׁמִירַת הַזְּמַן, לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלָּךְ, כִּי הַזְּמַן "שְׁעוֹבֵר" כְּבָר אַף פְּעַם אֵינוֹ "חֹזֵר". וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל כָּל יוֹם וְיוֹם, לְמַלֵּא אוֹתוֹ עִם הַרְבֵּה טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

מָה אָמַר לָךְ! אֲשֶׁרִי מִי שְׂיָכוֹל לְקַחַת מַסְכַּת בְּרָכוֹת, וְלַעֲבֹר עָלֶיהָ מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וּכְשִׁזּוֹכָה לְסִימָה מִתְחִיל מַסְכַּת שְׁבֵת, וְגַם עָלֶיהָ חֹזֵר מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וּמִרְבוּי חֲזָרָה עַל כָּל מַסְכַּת כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, מִמֵּילָא יִדְבֵּק בְּמַחֲךָ, וּמָה גַם שְׂבַמְשֶׁף הַזְּמַן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ לְקוּט מְפָרְשִׁים עַל הַפֶּל, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חֶשֶׁק חֲדָשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְלַמֵּד וְלִקְנוֹת סִפָּרִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְיִכְנִס בְּךָ חֲמִידוֹ דְאוֹרִינְתָא, חֶשֶׁק הַתּוֹרָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂאָדָם חֹזֵר פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר עַל מַסְכַּת אַחַת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵר, כִּי הַעֲקָר הוּא הַחֲזָרָה.

וּבְאַמַּת יֵשׁ שְׁתֵּי שֵׁיטוֹת בְּסִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל: אוֹ לְהִתְחִיל מַסְכַּת וּלְגַמְרָהּ, וְלְהִתְחִיל עוֹד מַסְכַּת, עַד שְׂיִגְמֹר אֶת כָּל הַש"ס כָּלוּ, אוֹ לְחֹזֵר עַל מַסְכַּת אַחַת הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּגִרְסָא. וּדְבָרִים אֵלוֹ הֵם הַפֶּל כְּפִי הָאָדָם. אָבֵל אָסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוֹלָם, כִּי מִי שְׂמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּסִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הַמוֹבָא בְּאַרְיִכוֹת בְּדְבָרָיו הַקְדוּשִׁים [עֵין הַיֵּטֵב בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו, וּבְקוּוֹנְטֵרַס סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד הַבְּנוּי עַל שִׂיחָה זו], יִרְאֶה אֶל מָה יְכוֹלִים לָבוֹא, עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְכַמָּה יְכוֹלִים לְהַסְפִּיק לְלַמֵּד בְּמִשְׁךְ הַחַיִּים, אִם לוֹמְדִים בְּדְרָךְ זו: תַּנ"ךְ, מִשְׁנֵיּוֹת, בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תוֹסַפְתָּא, רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, סִפָּרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלָם, וְעוֹד הַמוֹן לְמוֹדִים, רַק הַפֶּל בְּנִיחוּתָא, וְלֹא לְהַעֲמִיס עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדְּאִי, שְׂאֵז רְבוּי הָאוֹר יָבִיא שְׂבִירַת הַפֶּלִים.

הַעֲקָר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלָל, לֹא צְרִיכִים שׁוּם דְּבָר. וּכְמֵאֵמֶר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אַבוֹת ב, טז): 'לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֵּר וְאִי אַתָּה רִשְׁאִי לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה', וְזוֹ עֲצָה נְפִלְאָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

קטז אֲשֶׁר ה' תְּקַלֵּב בְּנַחֵל
ה' תְּקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ז בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי מִתִּיבְתָא "הַיְכַל-הַקִּדְוֶשׁ", הַיְוָ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה עֲזָרְנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְנִזְכָּה בְּשָׁבוּעַ הַבָּא שׁוֹב לִימֵי
חֲנֻכַּת הַקְּדוּשִׁים. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׁיֵמִי
חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הַוָּדָא, שְׁעֲלִינוּ לַהֲוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ. חַג הַחֲנֻכָּה הוּא
חַג נִפְלָא מְאֹד, חַג בּוֹ עִם יִשְׂרָאֵל נִצְחָה אֶת הַחֲשָׁךְ, עַל-יְדֵי הָאוֹר
שֶׁל גֵּר חֲנֻכָּה. הַיְוָנִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם, גָּזְרוּ גְזֵרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל,
וְאַחַת מֵהֵן הִיְתָה, שְׁלֹא לְהִזְכִּיר שֵׁם ה', רָצוּ לְעַקֵּר, כְּבִיכּוֹל, אֶת זְכַר
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ מִהָעוֹלָם, עַד כְּדֵי כָּף, שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ד'): "וְחֲשָׁךְ" — זֶה גְלוּת יָנוּן, שְׁהִחְשִׁיכָה
עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרוֹתֶיהָ, שְׁהִיְתָה אוֹמְרַת לָהֶם: כְּתָבוּ עַל קַרְן
הַשּׁוֹר, שְׁאִין לָכֶם חֶלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל. הַמְּלַחְמָה הַזֹּאת קָיָמַת כְּכֹר
אַלְפִים שָׁנָה. הַיְוָנִים הֵם אוֹתָם יְוָנִים, אֶלָּא שְׁבָכַל דוֹר וָדוֹר יֵשׁ לָהֶם
שֵׁם אַחֵר. בְּדוֹר הַזֶּה, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הָעַרְב־רַב הִתְעַרְבוּ בְּנִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצִים לְהַחְשִׁיף אֶת עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא נִזְכִּיר אֶת שֵׁם ה'.
וְזוֹ הַמְּלַחְמָה בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֲשָׁךְ. הַחֲשָׁךְ מִתְגַּבֵּר מְאֹד מְאֹד,
וְלִדְאָבוּנוּ הָרַב, מְדֵי פֶעַם בְּפֶעַם אָנוּ מְקַבְּלִים 'צְבִיטָה' מִן הַשָּׁמַיִם,
כְּדֵי שְׁנַתְעוֹרֵר לַחֲזוֹר לְבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אֲבָל זֶה עוֹלָה לָנוּ בְּקַרְבָּנוֹת וּבְדָם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים
(מְנַחוֹת נג.): מַה זֵּית אֵינוֹ מוֹצִיא שְׁמֵנוֹ אֶלָּא עַל-יְדֵי כְּתִית, כָּף יִשְׂרָאֵל
אֵינֶם חוֹזְרִים לְמוֹטָב, אֶלָּא עַל-יְדֵי יִסּוּרִים; כְּשׁוֹרְצִים לְהוֹצִיא שְׁמֵן
זֵית זָךְ, כּוֹתְשִׁים הֵיטֵב אֶת הַזֵּיתִים, וּכְכֹל שְׁפוֹתְשִׁים יוֹתֵר, יוֹצֵא שְׁמֵן
זָךְ יוֹתֵר. לְצַעֲרֵנוּ, אֵינָנוּ מְבִינִים שְׁפָה אַחֲרַת, רַק כְּשָׁחַס וְשְׁלוֹם,
קוֹרָה אֵיזָה אֶסוֹן, אֲזוֹ מִתְחִילִים לְהַצְטַעַר וּלְפַחַד וְכוּ', אֲבָל פְּלֵא עַל
גְּבֵי פְּלֵא, תִּקְףָה כְּשַׁחוּלְפִים יוֹמִים שְׁלֹשָׁה שׁוֹכְחִים, וְלָמָּה מְחַכִּים?

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֵּב בְּנַחֵל קִיּוֹ

שָׁשׁוּב יַעֲזֹרֵנוּ אוֹתָנוּ מִלְּמַעְלָה?! וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִהְתַּחִיל לְגִלוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַבֵּר בְּקִמְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ, כְּתוּב בְּזֵהָר (נִשְׂא קַח): וְכֹפֵא מָאן דְּאֲחִיד בְּיָדוּהִי דְחִיבָא. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק בְּיַדֵי הַחִיבִים. אָדָם הֶרְחֹק מְבוֹרָאוֹ, אִינוֹ יוֹדֵעַ מִי מְנַהֵג אֶת הַבִּירָה, יֵשׁ לוֹ סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה, אֲזִי מְצֹנָה עֲלֵינוּ לְקַרְבוֹ וְלִהְתַּחֲזִיק בְּיָדוֹ, לְגִלוֹת לוֹ אֶת הָאֲמוּנָה בְּבוֹרָא עוֹלָם, לְהִתְזַיֵּרוֹ לְצוֹר מִתְּחַבְּתוֹ. מַה נִּקְרָאת חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה? אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לֵה): חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה זֶה לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיף לְהַחְדִּיר בְּעֵצְמָנוּ דְּבָר זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, שְׁלַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה לֹא שָׂף לְבֶן-אָדָם, אֲלֹא לְהַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הֵינּוּ אָסוּר לַעֲשׂוֹת גַּם מְזֵה פּוֹלִיטִיקָה, וְלוֹמֵר: "אֲנִי שְׂבִיתִי בְּתַשׁוּבָה דְּרָף קְבוּצָה זוֹ אוֹ פְּלֶג זֶה וְכוּ', וְהֵהוּא חֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה דְּרָף זוֹ וְזוֹ" וְכוּ', וּמְזֵה בְּעֵצְמוֹ עוֹשִׂים עֲסָקִים, זֶה גַם-כֵּן שָׂקֵר. עֲלֵיכֶם לִידַע, אֲשֶׁר חֲזָרָה בְּתַשׁוּבָה זֶה בְּקִי לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חוֹזְרִים בְּקִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא מְשַׁנָּה עַל-יָדֵי מִי. זוֹ נִקְרָאת אֲמַת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חוֹתְמוֹ אֲמַת (שְׂבֵת נֵה); וְאִם תִּתְּדִירוֹ אֶת הַדְּבָרִים בְּתוֹךְ תוֹכְכֶם, וְתִכְתְּבוּ אוֹתָם עַל לוח לְבָבְכֶם, אֲזִי כָל חִיבֵיכֶם יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרִי.

וְכֵן רְאוּ לְהִרְגִיל עֲצַמְכֶם לְתַת תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׁעוֹשֶׂה וְעֹשֶׂה עִמָּכֶם. אָנוּ רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם מְסִתּוֹכְבִים מְמַרְמְרִים, אֲנָשִׁים הוֹלְכִים שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים, עֲצוּבִים וּמְפַחְדִים, בְּשַׁעֲה שֵׁישׁ לָהֶם לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּהֶם יוֹם יוֹם, שְׁעֵה שְׁעֵה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָהֶם יָדִים, רַגְלִים, עֵינַיִם, אָזְנַיִם, בְּעוֹד שֵׁישׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְרַב רַבְבוֹת סוֹכְלֵי חֲלָאִים וּפְצוּעִים, יִשְׁלַח לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי עַם יִשְׂרָאֵל, וְכִבֵּר לֹא נִשְׁמַע מִשׁוּם צָרוֹת. וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאוּ לְתַת תּוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, אִם יִחַפֵּשׁ וַיִּבְקֹשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, יִמְצָא אֶת גִּדְּל הַחֲסָד וְהִרְחַמְתִּים שְׁנַעֲשֶׂה עִמּוֹ עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, אֲשֶׁר זֶה כָּל הַסּוּד שֶׁל חֲנֻכָּה, שְׂצָרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

הָאֲרִ"י ו'ל אוֹמֵר, שְׁכַל חַג וְחַג שְׁנַכְנֵס, אִינְנוּ סְמַל שְׁהִיָּה לְפָנָיו

קִיחַ אֲשֶׁר ה' תִּקְלַב בְּנַחֲל

אֲלֵפִים שָׁנָה, סְפוּר הַיּוֹנִים הַשֶּׁיף לְעֵבֶר, אוֹ מַעֲשֵׂה הַמֶּן-עַמְלָק שֶׁהָיָה פַעַם וְכַדוּמָה, אֲלֵא בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ לָנוּ יוֹנִים וְהַמֶּן-עַמְלָק אַחֲרֵים, וְלָכֵן בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֲנַחְנוּ זוֹכִים אֶל הַגֵּם מִחֶדֶשׁ. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְקַבֵּל אֶת חַג הַחֲנֻכָּה מִחֶדֶשׁ, וְלִדְעַת שְׁעֵכֶשׁוּ אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִלְחָמָה בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין מֵר לְמַתָּה, הַיּוֹנִים רוֹצִים לְהַחֲשִׁיף אֶת עֵינֵינוּ, שְׁלֵא נִזְכִּיר שֵׁם שְׁמַיִם, שְׁלֵא נִדְבֵר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעָלִינוּ זֶה לְעַמַּת זֶה לְהָאִיר אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּלִבּוֹת נְשׁוּמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁפָלָם יִזְכוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְאַחַד יַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'): כְּפִי הַסֵּלַח נָא' שֶׁקְּבָלְנוּ בַיּוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סֵלַח לָנוּ עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ, כִּף אָנוּ זוֹכִים לְחֲנֻכָּה. וּבְאֵמַת מַה הַקָּשֶׁר בֵּין הַדְּבָרִים? אֲלֵא בַיּוֹם הַכַּפּוּרִים אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא מוֹחֵל עַל עֲוֹנוֹת עַם יִשְׂרָאֵל; מִשֶּׁה רַבְּנוּ בִקֵּשׁ מִהַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ: "סֵלַח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה" (בְּמִדְבָר יד, טו), הִיָּה זֶה אַחַר חֲטָא הַמְרַגְלִים, שֶׁדְּבָרוּ רַע עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְגָרְמוּ אֶז חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כט): אַתֶּם בְּכִיתֶם בְּכִיָּה לְחַנּוּם, אֲנִי אֶקְבַּע לָכֶם בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת; כִּי בְּאוֹתוֹ לִילָה שֶׁשָּׁבוּ הַמְרַגְלִים מִלְּרַגֵּל אֶת הָאֶרֶץ וְדִבְרוּ בְּרַעְתָּהּ, וּבְכוּ כָּל הָעָם וְכוּ', בְּאוֹתוֹ לִילָה נִגְזַר, שֶׁיְהִיָּה תִשְׁעָה בְּאָב לְדוֹרוֹת, שָׁבוּ אַרְע חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וּמִשֶּׁה רַבְּנוּ בִקֵּשׁ מִחִילָה בְּעַד עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִכְלָה אוֹתָם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּאֲמָרוֹ: לְמָה צְרִיכִים כָּל הָעָם לְסַבֵּל, בְּעֵטָים שֶׁל הַמְרַגְלִים שֶׁהִסִּיתוּ אוֹתָם לָזֶה, וּבִקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵךְ: "סֵלַח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה" וְכוּ', כִּי יִדַע שֶׁבְּזֶה הַחֲטָא תְלוּי חֲרַבְּן הַבַּיִת, וּכְשִׁזְכָּה לְפַעַל בִּקְשָׁתוֹ, מִזֶּה נַעֲשֵׂה בְּחִינַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת, בְּחִינַת חֲנֻכָּה, הַפֶּךְ חֲרַבְּן הַבַּיִת.

וְהִנֵּה בְּזִמְן בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ כְּשֶׁאָדָם חֲטָא — הֵבִיא קָרְבָּן, וְהִתְנַדָּה עַל הַקָּרְבָּן, עַד שֶׁהִחֵל לְהָאִיר לוֹ הָאוֹר אֵין סוּף. כִּי מֵהוּ עוֹן? שְׁעוֹבֵר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ הָאוֹר אֲלֵקִי, אֵינְנוּ מְרַגִּישׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת כְּפִירָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם;

אֲשֶׁר ה' תִּקְלַב בְּנַחֵל קִיט

כִּי בָּזָה שְׂאֵדָם חוּטָא, נִכְנָסַת בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְאִינוּ רוֹאֵה אֹר. וְעַל-כֵּן הָיָה הַתְּקוּן לָזֶה בְּזִמְנֵי בְּנֵי הַבַּיִת, שֶׁהָאִיר שָׁם אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵדָם שְׁחָטָא וְהַחֲשִׁיד לּוֹ, הֵבִיא קֶרֶבֶן בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וְשְׁחָטוּ אֶת הַקֶּרֶבֶן, וְחָשַׁב הַחוּטָא: לְעוֹלָם הָיוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לִי אֶת כָּל הַנְּעֻשָׁה לְקֶרֶבֶן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחֵם עָלַי, וְלָקַח אֶת הַבְּהֵמָה בְּמִקְוָמִי, וְהַחֵל לְהַתְּנוּדוֹת וּלְהַתְּחַרֵּט וְכוּ', וְשׁוֹב הָאִיר לּוֹ אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְהֵנָּה לְדַאֲבוּנָנוּ, חֶרֶב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְנַחֲשֵׁף הָאֹר, אֲבָל עֲזָרְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכַשְׁנִכְנִסוּ הַיּוֹנִים לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וּפְרָצוּ פְרָצוֹת וְטִמְאוּ אֶת כָּל הַשְּׂמָנִים, נַעֲשֵׂה לָנוּ גֵס, שְׁנוֹתֵר פֶּף שְׁמֵן אֶחָד חֲתוּם בְּחֻתְמוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל, זֶה מְרַמֵּז עַל הָאֹר אֵין סוּף שְׁנוֹתֵר אֲצֵל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁמֵן זֵית זַף, הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. וְלָכֵן מֵאֵז שֶׁהִדְלִיקוּ אֶת הַנְּרוֹת בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, וְהַכְּנִיעוּ אֶת הַיּוֹנִים, שְׂרָצוּ לְהַחֲשִׁיד אֶת עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, מֵאֵז אָנוּ חוֹגְגִים אֶת חַג הַחֲנֻכָּה עַל גְּדֹל הַגֵּס שֶׁהָיָה לָנוּ בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׂמָצָאוּ אֶת פֶּף הַשְּׂמֵן וְהָאִירוּ בּוֹ אֶת הַמְּנוֹרָה, עַל אֵף שֶׁקָּלַפְתָּ יוֹן הַתְּגַבְּרָה וְהַתְּפֹשֵׁטָה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הִיְהוּדִים נִצְחוּ, וְנָפְלוּ רַבִּים בְּיַד מְעַשִּׂים, טִמְאִים בְּיַד טְהוּרִים.

וְהֵנָּה אָנוּ נִמְצָאִים עִתָּהּ בְּגִלוֹת אֲרָכָה, וּמְצַפִּים בְּכָל רִגְעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹרִיד לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ מִן הַשְּׂמַיִם, וְלָכֵן כְּפִי ה'סֶלַח נָא' שְׂאָנוּ זֹכִים לּוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׂבָאִים אֶז לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְבַקְשִׁים סְלִיחָה עַל עֲבֹרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמִקּוֹם, וְכֵן מְתַפְּיִסִים עִם הַזּוֹלָת, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (יומא פו:): עֲבֹרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחַבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; גְּנַבְתָּ, בִּזְיַתָּ, הִצַּקְתָּ, גְּרַמְתָּ עוֹל לַזּוֹלָת, וּמְכַל שְׂכָן לְצַדִּיק, חָס וְשָׁלוֹם, לֹא יִכַּפֵּר לָךְ, עַד שֶׁתְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה, מְחִילָה וְכַפְרָה. אִם אָדָם שָׁב בְּתַשׁוּבָה עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, מִגִּיעַ יוֹם הַכַּפּוּרִים וְאֵז מֵאִיר לּוֹ הָאֹר, וְזֶה מְתַגַּלָּה בְּחֻנְפָּה; כִּי כָל אֶחָד כְּפִי מֵה שְׁזוּכָה לְפַעַל בְּקִשְׁתָּ "סֶלַח נָא" בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַן פָּגַם חֶרֶבֶן הַבַּיִת, כְּמוֹ-כֵן נַעֲשֵׂה בְּחִינַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת, בְּחִינַת חֲנֻכָּה, נִמְצָא, שֶׁחֲנֻכָּה נַעֲשֵׂה עַל-יְדֵי "סֶלַח נָא", וְעַל-כֵּן רָמַז מִשָּׁה רַבְּנוּ צְרוּף חֲנוּכָּה בְּפִסּוּק "סֶלַח נָא", כִּי "סֶלַח

קב אשר ה' תקלג בנחל

נא לעזר העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת — ראשי תבות חנכה, כי חנכה נעשה על-ידי "סלח נא", וכפי ה"סלח נא" שקבלנו ביום הכפורים, בחנכה אנו מרגישים את האור אין סוף ברוך הוא המאיר עלינו. וזה הסימן אם באמת נתקבלה תשובתנו — אם נכנסה בנו בחנכה תשוקה חדשה, ואנו מרגישים את האור האלקי, אמתת מציאותו? תברך בעת הדלקת הנרות. וזה הקשור בין חנכה ליום הכפורים.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיאיר עלינו האור אין סוף ברוך הוא בימי חנכה הקדושים, ונזכה להתאחד יחד כל עם ישראל, לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בשמחה עצומה, ובמו עינינו נזכה לראות בגלוי שכינה, ובבגן בית-המקדש, ועם ישראל יתקבצו מכל קצוות תבל לשוב לארץ ישראל, ואמות העולם יפלו בבאר שחת, ונעבד לפניו יתברך ביראה ופחד ובאהבה גדולה, ונודה לשמו בכל יום תמיד.

הדורש שלומכם...

ה' תקלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, ט"ז בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך! העקר צריך לדעת, שכבוד תלמיד חכם חשוב מאד מאד אצלו יתברך, ולהפך — בזיון תלמיד חכם, חמור במאד מאד, ועונו גדול מנשא. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן סא): אמונת חכמים הוא היסוד ביהדות, שצריכים להאמין בחכמי ישראל, בגדולי התורה, שמנהיגים צבור, ועל התלמידים להזהר מאד בכבודם. וכן לגביה, בהיותה בחור ושיבה, עליה לכבד ולקר

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֵּד בְּנַחַל קַבָּא

אֶת רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה וְלִצִּיַּת אוֹתוֹ, וְאִם קָבְעוּ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד שֵׁם כָּף וְכָף, עֲלִיף לְנֶהֱגַג כֵּן וְלֹא לְהַמְרוֹת אֶת פִּי רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה וְכוּ'.

וְלַעֲנִין לַמּוֹד הַסֵּפֶר "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן" שִׁשָּׁאֲלָתָּ, בְּכֹל יְשִׁיבָה לּוֹמְדִים לַמּוֹד מוֹסֵר, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שְׁמִי שְׁלוֹמֵד "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן", הֲרִי זֶה לוֹ בְּכַחֲנִית לַמּוֹד מוֹסֵר, וְלִכֵּן אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִם רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה וְלְהַסְבִּירוֹ, יַעַן שֶׁבְּכֹל יְשִׁיבָה יֵשׁ שְׁעוֹר מוֹסֵר, עַל-כֵּן יִתִּיר לָכֵם לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה כְּרַבֵּעַ שְׁעָה אוֹ חֲצִי שְׁעָה שְׁעוֹר בְּ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן". אֲבָל לֹא לְצִאת בְּחֻצָּפָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִקְפִּיד עַל כָּף מְאֹד, וְדָרַשׁ מֵאֲנָשָׁיו לְנֶהֱגַג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל. וְהִתְבַּטָּא פַּעַם: אִם קִיסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים יְלָדֵיהֶם אֵלַי לְלַמֵּד דֶּרֶךְ אֶרֶץ; כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ו"ל הִנֵּה דֶרֶךְ אֶרֶץ יְסוֹד גְּדוּל.

וְלִכֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה, כִּי כְבוֹד תְּלַמִּיד חָכָם חָשׁוּב מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְיַדֵּי הַתְּנַהֲגוֹת רְאוּיָהּ וּנְאוּתָהּ, תִּגְרַם קְדוּשַׁת שֵׁם שְׁמַיִם, וַיִּמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִשְׁאֲלוֹת לְבָב לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלַחָה רַבָּה...

ה' תְּקַלֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁב, ט"ז בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיֶּקֶר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְפָדְיוֹן — לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁמְתְּקוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

אוֹדוֹת שִׁאֲלָתְךָ וְכוּ'; בְּשִׁלְחֵן עָרוּךְ מוֹבָא, שְׁבֻזָּה שְׁהָאָב מוֹסֵר אֶת הַיָּלֵד לְמַלְמֵד תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, בְּזָה יוֹצֵא יְדֵי חוֹבַת חֲנוּךְ; כִּי הַיּוֹם אֲנָשִׁים טְרוּדִים עַל הַמַּחְיָה וְעַל הַפְּלִפְלָה, וְקָשָׁה מְאֹד בְּפָרְנֶסָה, וְעַל-כֵּן קָשָׁה לָאָב לְשַׁבֵּת רַב הַיּוֹם וְלַלְמֵד עִם בְּנוֹ, אֲשֶׁר

קכב אָשֶׁר ה' תְּקַלֵּד בְּנַחַל

בְּאֵמֶת זֹה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה — שֵׁשֶׁב הָאֵב עִם הַבֵּן וַיִּלְמְדוּ בְּצוּרָא, וַיַּעַן שְׂאִין הַזְּמַן לְזֶה, עַל-כֵּן שׁוֹלַח הָאֵב אֶת בְּנוֹ לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְכוּ', וְהַמְלַמֵּד שֶׁמְלַמֵּד אֶת הַבֵּן תּוֹרָה, מְעַלָּה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאִלוֹ יִלְדוּ (סְנֵהֲרִין י ט:), וַיֵּצֵא יְדֵי חוֹבַת חֲנוּף. עִם כָּל זֹאת עַל הָאֵב מִנַּחַת חוֹבַת מְצוֹת חֲנוּף, שְׂאִינָה קִיָּמַת לְגִבֵּי הַמְלַמֵּד. כִּי לְמַלְמֵד יֵשׁ כְּשֵׁלְשִׁים תַּלְמִידִים, וְכַמָּה שֵׁשֶׁשְׁקִיעַ בָּהֶם, לֹא יוּכַל לְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אִישִׁית לְכָל אֶחָד, לֹא יוּכַל לְהַעֲנִיק אֶת הַחֲיוּף, הַחֵם וְהַאֲהָבָה הַמֵּיחָדָת לְכָל אֶחָד. וְלִכֵּן הַחֹב הַמָּזַח עַל הָאֵב לְתַת הַרְבֵּה יַחֵס לִילְדָיו, וְלְהַתְעַנֵּן בָּהֶם וּבְמַצָּבָם. וַיַּעֲרֹף לְעֲצָמוֹ חֹשֶׁבוֹן: "אֵף שְׂאִי טְרוּד בְּפִרְנֶסָה, בְּעֶסְקִים, בְּרוּחִים, בְּהַפְסָדִים וְכוּ', אָבֵל יֵשׁ לִי בֵּן קָטָן וְכוּ', אִם לֹא אֲשָׁקִיעַ בְּחֲנוּכוֹ, מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּצֵא מִמֶּנּוּ בְּעוֹד כַּמָּה שָׁנִים" וְכוּ'. וְכַפִּי שְׂאִנּוֹ עֲדִים כְּהַיּוֹם, לְדַאֲבֹנְנוּ, שְׂיִלְדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַהוֹרִים תּוֹלְשִׁים שְׁעָרוֹת רְאִשֵׁיהֶם, וְסוֹפְקִים כְּפִים בְּצַעַר וּבְעִגְמַת גֹּפֶשׁ בַּל תִּתְאַר, בְּשַׁעָה שְׁהִיו יְכוּלִים לְמַנֵּעַ אֶת זֹאת, לוֹ הָיוּ מְקַדִּישִׁים כָּל יוֹם וַיּוֹם כְּעֹשְׂרִים דְּקוֹת בְּעַבּוּר הַבֵּן וְהַבַּת וְכוּ', לְהַעֲנִיק לָהֶם חֵם וְאֲהָבָה וַיַּחֵס, וְלִשְׂאֵלָם בְּשִׁלוּמָם, וְלְהַתְעַנֵּן בְּהַתְקַדְמוֹתָם וְכוּ', לְדַאֲג לְהַצְלַחְתָּם, לְתַת לָהֶם אֵינן קִשְׁבַת, וְאִז אִם מְשִׁקִיעִים בְּיִלְדִים — יוֹצֵא מֵהֶם פְּרִי הַלְוִלִים, וּכְדָגְמַת עֵץ הַשְּׂדֵה, כְּשֶׁמְשִׁקִיעִים בְּגִדּוּלוֹ, וּמְטַפְלִים בּוֹ וּמְטַפְחִים אוֹתוֹ, יוֹצֵא אֵילָן יִפְהֵ, וּפְרוֹת עֲרֻבִים, כֵּן הָאָדָם עֵץ הַשְּׂדֵה, אִם מְשִׁקִיעִים בְּיִלְדוֹ, מְעַנִּיקִים לוֹ חֵם וְאֲהָבָה, מְשִׁקִים וּמְטַפְחִים אוֹתוֹ, לְבִסוּף זוֹכִים לְקַצֵּר פְּרוֹת מְשִׁבְחִים.

וְעַל כָּלֵם — הַחֲנוּף מִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ; הָאֵב וְהָאֵם צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד לֹא לְרִיב בֵּינֵיהֶם, לֹא לְקַלֵּל זֶה אֶת זֶה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה זֶה עַל זֶה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלְהַתְנַהֵג בְּצִנִּיעוֹת וּבְדַרְךָ אֶרֶץ, לֹא לְדַבֵּר עַל אַחֲרִים, לְנַהֵג כְּבוֹד בְּזוּלַת, לְהַקְפִיד עַל קָלָה כְּבַחְמוּרָה, עַל הָאֵב לְשִׁמּוֹר עַל תְּפִלוֹת בְּזִמְן וּבְמַגִּין וְכוּ', כִּי הַיִּלְדִים קוֹלְטִים הַיֵּטֵב אֶת הַתְּנַהֲגוֹת הַוִּרְיָהֶם, וּמְחַקִּים אוֹתָם, וְאִם מְהוּיִם הַהוֹרִים וְגַמָּא אִישִׁית חַיּוּבִית, הַיִּלְדִים אֵף הֵם מְתַנַּהֲגִים כְּרֵאוּי, וְגִדּוּלָם כְּפִרֵי מִתַּק עֲרֻב לְחֹף.

אֲשֶׁר ה' תַּקְלֵד בְּנַחֵל קִכְג

הַכֶּפֶל הַדָּבָר — עַל הַהוֹרִים לְעַבֵּד תַּחֲלָה עַל מִדּוֹתֵיהֶם, שְׁלֹא יִהְיוּ כְּעֶסְגִּים, שְׁמִדַּת הַכַּעַס לֹא תַעֲבִירֶם עַל דַּעְתֶּם וְכוּ', שְׁלֹא יִתְנוּ לְיַלְדֵיהֶם דְּגָמָא שְׁלִילִית בְּנִדּוֹן. וּמִכָּל שְׂכָן אִם רוֹאִים הַיַּלְדִּים אֶת אֲבֵיהֶם גּוֹרֵם עוֹל לְזוּלַת, וּמַצִּיק וּמַצֵּר לוֹ וְכוּ', בְּנִדְאֵי יַחֲקוּ אוֹתוֹ גַּם-כֵּן, אֲשֶׁר אֵין לָהּ חֲנוּף שְׁלִילִי מִזֶּה, וְכֵן הַבַּת מְחַקֶּה אֶת אִמָּה בְּכָל הַנְּהַגוֹתֶיהָ, וּכְמֵאֲמַר הַפְּסוּק (יְחֻזְקָא ל טו, מד): "כְּאִמָּה בְּתָה"; וְעַל-כֵּן הַחֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָה נו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאָבוּהּ אוֹ דְּאִמָּיהּ; מַה שְׁהִתִּינוּק מִדְּבַר בַּחוּץ, רָאָה אֶת זֹאת בְּבֵית מֵאֲבִיו וּמֵאִמוֹ.

וְלָכֵן מְלַבֵּד שְׁנוֹתָנִים לְיַלְדִּים חֲנוּף תּוֹרְנִי, עַל-יַדֵּי שְׁלִיחָתָם לְמוֹסְדוֹת חֲנוּף טְהוֹרִים וְקְדוֹשִׁים, יְצוּקִים עַל אֲדָנֵי הַתּוֹרָה וְהַיִּרְאָה, אִךְ אֵין דֵּי בְּזָה, אֶלָּא צְרִיף גַּם לְהַשְׁקִיעַ בְּחֲנוּכְכֶם בְּבֵית, וְלֹא לְהַתְנַעַר מִחוּבָה. וְלְהִרְאוֹתָם דְּגָמָא אִישִׁית נִפְלְאָה. אֲסוּר לְהַתְפָּרֵץ עַל הַיַּלְדִּים, צְרִיף לְתַת לָהֶם הַרְבֵּה מִחֲמָאוֹת וּמְלִים טוֹבוֹת, יַלְדִּים מִחֲפִים לְחַם שֶׁל הַהוֹרִים, אֲשֶׁר לֹא יִקְבְּלוּ אֶת הַחַם הַזֶּה בְּשׁוּם מְקוֹם, מִשׁוּם אִישׁ חֲנוּף — רַק בְּבֵית. וְלָכֵן מִחַד גִּיסָא — צְרִיף לְהַכְנִיס יַלְדֵיו לְמְקוֹם לְמוֹד קְדוֹשׁ וְטְהוֹר, וּמֵאִידָךְ — צְרִיף לְהַשְׁקִיעַ בְּחֲנוּכְכֶם בְּבֵית.

וְעַל הַכֹּל — לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּגִים לְפָנֵי בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, שְׁיִצְלִיחַ בְּחֲנוּף יַלְדֵיו, וְיִשְׁפֹּף דְּמַעוֹת פְּמִים עַל לְכַתֵּם בְּדַרְךְ הַיִּשְׁרָה, וְשִׁירוֹהָ נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם. וּבַפְּרָט בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, תַּרְבֵּה הָאִשָּׁה צְקוֹן לַחַשׁ וְתַחֲנָה, שְׁיִהְיוּ יַלְדֵיהָ מְצַלְחִים וּכְשָׁרִים, צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּיֹת, עוֹבְדֵי ה' וְיִרְאֵי אֱלֹקִים, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם בְּכָל עֲנִינֵיהֶם בְּרוּחָנוּיֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וּמַה שְׁפַתְכֶם אוֹדוֹת בְּנֵךְ וְכוּ'; רָאָה, הֵבֵן וְהַתְּבוּגֵן — אִם הַיֶּלֶד מִתְחַצֵּף לְהוֹרָיו, סִימָן שְׁמִשְׁהוּ מַצִּיק לוֹ, אוֹיֵל זְקוּק הוּא לְיִתְרָה תְּשׁוּמַת לֵב, וְהוּא מְסַכֵּן, אֵינוֹ מְקַבֵּל שׁוּם יַחַס, אֵינוֹ רוֹאָה אוֹתָךְ מִשְׁבֵּת לְשִׁבְתָּהּ, הֵיּוֹת שְׁאֲתָה טְרוּד מְאֹד, עַל-כֵּן מִתְמַלֵּא כַּעַס, וְיִשׁ לוֹ תַרְעֵמַת בְּלָבוֹ עֲלֶיךָ, סוּף כָּל סוּף יֵלֵד הוּא, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ

קכד אָשֶׁר ה' תְּקַלֶּה בְּנַחַל

לְהַתְּבַטֵּא, אִיךָ לְהוֹצִיא וְעִמּוּ וְעִצְבִּי, אֲזִי מוֹצִיא אֶת הַכֶּעַס עַל-יָדֶי חֲצָפָה, רוֹצֶה לְהַרְגִּישׁ אֶת הוֹרְיוֹ, וְאִינוּ יוֹדְעַ פִּיֶּצֶד, אֲזִי מְחַפֵּשׁ דְּרָכִים אִיךָ לְהוֹצִיאֵם מִכְּלִיָּהֶם, לְעוֹרֵר הַתִּיחֵסוּתָם. וְהַהוֹרִים שְׁטוּרִידִים כָּל-כֶּף, מְחַמֵּת שְׁמֻטְפָּלִים הֵם בְּעוֹד יְלָדִים, וְהַפְּרָנְסָה בְּדַחַק רַב, וּבִקְשֵׁי מְסִימִים אֶת הַחֹדֶשׁ, וַיִּשְׁנֵם הוֹצֵאוֹת גְּדוּלוֹת: מְסִים, מִים, חֲשֵׁמֶל, צָרְכֵי מְזוֹן וְעוֹד, וְכֵאֵן הַיְלָדִים קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים, אֲשֶׁר זֶה דְּרָךְ בְּרִיאָה בְּעֵבוֹרָם לְהוֹצִיא הַחוּצָה אֶת רוּחָם הַסּוֹעֶרֶת, וְלַחֵן פְּרָקָן לְמַרְצֵם הַתּוֹסֵס, וְלְהוֹרִים אֵין כַּח וְכוּ', אֲבָל הַיְלָדִים אֵינָם מְבִינִים לָמָּה אֵי אֶפְשֶׁר לָהֶם לְהִשְׁתַּוְּבֵב וְכוּ', וּבִפְרָט כְּשֵׁרוֹאִים אֲצֶל חֲבָרִיָּהֶם, שָׂאב הַמְשֻׁפָּחָה מְעִנִּיק לִילְדָיו תְּשׁוּמֵת לֵב מְרַבִּית, מְשֻׁמָּחַם וּמְהַנֶּה אוֹתָם וְכוּ', וְאֵלוֹ הֵם אֵינָם רוֹאִים אֶת אֲבִיהֶם מִבְּקָר עַד עָרֵב, וְאֵין לָהֶם אֵתוֹ שְׂפָה מְשֻׁתֶּפֶת, כְּאֵן נוֹצֵר מְשֻׁקַע בְּלָבָם, וּבִרְבוּת הַיָּמִים מְתַפּוֹצֵץ הַמְשֻׁקַע וּמְתַחֲצָפִים. וְאֵתָם בְּתוֹר הוֹרִים מְפִים אֶת הַיְלָד הַחֲצוּפֵי הַזֶּה, וְהוּא נֶעֱשֶׂה מְתַסְפֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְעִצְבָּנִי וְכַעֲסָן עוֹד וְעוֹד, וּבִמְקוֹם לְהִבִּין מַה סִּבַּת הַהִכָּאָה וְכוּ' — מְתַפְרַע יוֹתֵר, וְהַהוֹרִים גַּם אֵינָם מְבִינִים סִבַּת הַהִתְפָּרְעוֹת, וּמְעַנִּישִׁים אוֹתוֹ שׁוֹב וְשׁוֹב, וְגוֹרְמִים לְהִתְמַרְדּוֹתוֹ הַגְּדוֹלָה מְאֹד וְכוּ', וְנֶעֱשֶׂה מְעַגֵּל סְגוּר וְחוֹזֵר חֲלִילָה, וְכֵן נֶעֱשֶׂה בְּהִרְבֵּה בְּתֵי יִשְׂרָאֵל לְדָאֲבוּנָנוּ, וְצָרִיכִים לְתַקֵּן הַמְעֻנָּת.

וּמְחַמֵּת טְרִדוֹתֵי עֲכָשׁוּ — הַהִכָּרַח לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ, וּמֵאַחַל לָךְ רַב נַחַת...

ד' תְּקַלֶּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל אֵתֵר וְאֵתֵר, הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים עֲכָשׁוּ לְפָנֵי יְמֵי חֲנֻכָּה

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֶּה בְּנַחֵל קֹכָה

הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן יד), שְׁלֹכֵן שְׁמַיִם אֶת גַּר חֲנֻכָּה לְפֶתַח בֵּיתוֹ, אֲשֶׁר זֶה מְרַמֵּז, שְׁצַרִּיכִים לְהַאֲרִי אֶת הַדְּבִיר עִם גַּר חֲנֻכָּה, כִּי פֶתַח הָאָדָם זֶהוּ הַפֶּה, וְצַרִּיכִים לְשַׁמְרוֹ מְאֹד לֹא לְדַבֵּר רַע: לְשׁוֹן־הַרֶע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת. וְזֶהוּ שְׁנַר חֲנֻכָּה מְאִיר עַל הַפֶּתַח דִּיקָא, עַל פֶּתַח הָאָדָם שֶׁהוּא הַפֶּה, שְׂיִהְיֶה שְׁמוֹר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כֹּל דְּבַר אֲסוּר הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ וְנִדְעָתוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵין ראש השנה יח:), שְׂאֲחַת מִן הַגְּזֵרוֹת שְׁגָזְרוּ הַיּוֹנִים הֵיטָה, שְׁלֹא לְהִזְכִּיר שֵׁם שְׁמַיִם עַל פִּיהֶם, וּכְשֶׁנִּכְרְה מַלְכוּת חֲשֻׁמוֹנָאֵי וְנִצְחוּם, הִתְקִינוּ מִזְכִּירִים שֵׁם שְׁמַיִם אֲפֹלוּ בְשִׁטְרוֹת; הֵינּוּ אַחַת מִגְּזֵרוֹת הַיּוֹנִים הֵיטָה, שְׁלֹא לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, תְּדַבְּרוּ מִהַכֹּל, אֲבָל לֹא מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. לְמִדֵּים מִכָּאֵן מֵהִי קִלְפַת הַטְּמָאָה, טְמֵאת הַיּוֹנִים, שְׁלֹא לְהִזְכִּיר שֵׁם שְׁמַיִם בְּפֶה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא נְשֵׁא טז): מִיּוֹם שְׁבָרָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ דִּירָה בַּתְּחֻתּוֹנִים; תְּאַוּתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, כְּכֹכֹל, שְׁנִגְוֹר עִמּוֹ בְּיַחַד, וְכִיצַד? כְּשֶׁתְּמִיד נִדְבֵר מִמֶּנּוּ וְנִשְׁיַח אֵלָיו. שְׁנֵי אֲנָשִׁים גָּרִים יַחַד, וּמְכִירִים זֶה אֶת זֶה, וְכִיצַד? עַל־יְדֵי שְׁמִדְבָרִים וּמְשִׁיחִים זֶה עִם זֶה, אֲבָל אִם גָּרִים בְּצוּתָא וְאִינֵם מְדַבְּרִים זֶה לְזֶה, וּמִכָּל שְׂכַן שְׁשׁוֹנָאִים זֶה אֶת זֶה, הָרִי כְּאִינֵם דָּרִים יַחַד, כְּמֵאמָרָם ו"ל (יְבֻמוֹת קיב:): אִין אָדָם דָּר עִם נַחֲשׁ בְּכַפִּיפָה אַחַת; לֹא יִמְלִט לְגוֹר בְּיַחַד וְלֹא לְדַבֵּר. וְזֶה בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ, בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאִין עֶרְךָ כָּלֵל, כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא תְּמִיד, סִימֵן שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שׁוֹרָה בּוֹ וְדָר אֲצֵלוֹ, כִּי הוּא מְדַבֵּר תְּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְזֶהוּ שְׁמִצְיָנוּ אֲצֵל יוֹסֵף הַצַּדִּיק (בְּרֵאשִׁית לט, ג): "וַיֵּרָא אֲדוֹנָיו כִּי הִנְיָה אֹתוֹ, וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה הִנְיָה מְצֻלִים בְּיָדוֹ". נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׂאֵלָה, אִיךָ גוֹי אָרוּר טְמֵא, מְצַרִי מְזֻהָם, רָאָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא עִם יוֹסֵף, כִּיצַד רָאָה וְכִיצַד יָדַע, וְכִי הִכִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיָדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גָּר עִם יוֹסֵף? אוֹמֵר רַש"י: 'שֵׁם שְׁמַיִם שְׁגוֹר בְּפִיו', יוֹסֵף הַצַּדִּיק תְּמִיד דְּבַר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, וּבְמָה שְׁאָדָם מְדַבֵּר — בְּזֶה הוּא אוֹחֲזוֹ. וְלִכֵּן בִּימֵי חֲנֻכָּה צַרִּיכִים לְהִדְלִיק אֶת גַּר

קבו אָשׁר ה' תקלה בנחל

החנכה בפתח הבית, אומר רבנו ז"ל: פתח הבית — זהו הפה, שם תאיר את אור האמת.

ולכן הדבר הראשון ראו לקבל על עצמכם — לדבר תמיד מהבורא יתברך שמו. הבעל עם האשה, ההורים עם הילדים, לשיח ולספר רק מהקדוש־ברוך־הוא, עם הידידים והחברים — לדבר רק מהקדוש־ברוך־הוא, היכן שתלכו תהיו מזכירים שם שמים תמיד, וכך תזכו להוריד את השכינה בעולם. ודבר זה צריך להיות בראש מעינכם. כי ברגע שאדם מדבר רק מהבורא יתברך שמו, זה סימן שנעשה מרכבה לשכינה, כי הוא בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא.

וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שימי חנכה הם ימי הודאה, כל שמונת ימי החנכה ראו לתן תודה והודאה להקדוש־ברוך־הוא על הנסים והנפלאות, על התשועות והנחמות, שעשה עמנו בימים ההם בזמן הזה. אומר האר"י ז"ל, אשר כל חג וחג שהיה בעבר, חוזרת מהות החג ונעשית גם עכשו בהנה, אין זה שהיו פעם יונים, ועכשו אנו חוגגים את ימי החנכה ומדליקים גרות רק זכר לגם שהיה לפני אלפים שנה, בנדאי אין מקרא יוצא מידי פשוטו, ונקבע חנכה לדורות, על שלא מצאו החשמונאים שמן טהור להדליק בו את המנורה, כי היונים טמאו את כל השמנים, ולבסוף נמצא פך שמן קטן חתום בחותמת הכהן הגדול, והיה בו מספיק ליום אחד, ונעשה גם והאיר לשמונה ימים — זה עקר הנס. אף מלבד זאת, כל שנה ושנה יש לנו אותו הנס, הכיצד? אלא היונים שהיו לפני אלפים שנה, נמצאים גם היום, אלא שבכל דור ודור יש להם שם אחר. הערכ־רב בארץ ישראל, שרוצים להשפית שם הנו"ה מפיהם של ישראל, שלא יזכירו שם ה', וכן רוצים לעקר את השבת, את החודש, המילה, המקוה, טהרת המשפחה ושאר גזרות רעות, עד שמליון ילדים אינם יודעים מה זה "שמע ישראל הנו"ה אלקינו הנו"ה אחד", וטמאו כל השמנים, כל המחות טמאים, רחמנא לצלן, וכמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן לו), שהנואף — מחו מתלבש. וכן אומר רבנו ז"ל (שם, סימן ס'), שהמח יונק מהשמנים שבגוף, נמצא, שהמח זה

אֲשֶׁר ה' תקלה בְּנַחַל קְחוּ

הַשָּׁמֶן. וְאִם-כֵּן טָמְאוּ כָּל הַשְּׂמָנִים, כָּל הַמַּחֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, קַלְקְלוּ אוֹתָם, אֲנָשִׁים מְרַתְקִים אֶל כָּלִי הַתְּקַשְׁרֹת, וְיִכּוּלִים לְשַׁבֵּת שְׁעוֹת לְצַפּוֹת וּלְהַאֲזִין לְכָלִי הַמְשָׁחִית, וּלְבִלּוֹת זְמַן יָקָר בְּקַרְיַאת עֲתוּנִים. וּמִי הֵם אֵלֹה הַפְּתָבִים, מִי הֵם אֵלֹה הַשְּׂדֵרָנִים וְהַקְרִינִים? אֲנָשִׁים נּוֹאֲפִים, קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שְׂאֲנָשִׁים אֵינָם מְסַתְּפָלִים עַל הַמְצִיאוֹת, אֵינָם מְנַסִּים לְהִבִּין אֲמַתוֹתָם שֶׁל דְּבָרִים וַיִּשְׁרוּתָם, אֲלֹא מְשַׁפְּעִים מְשֻׁטֶפֶת הַמַּחֲ שֶׁל אוֹתָם קְרִינִים וְשְׂדֵרָנִים נּוֹאֲפִים, לִיצְנִים וְרִיקָנִים, וּפְעָמִים אַף גְּנָבִים, גְּזֻלָּנִים וְעַבְרָנִים, וְאִיךָ יִתְכַן — אָדָם, שְׁעֵשָׂה כָּל הַעֲבֵרוֹת שְׁבַעוֹלָם, הַיּוֹם יְכַנִּס דַּעוֹת בְּקֶרֶב בְּנֵי-אָדָם?! וּמִמֶּנּוּ וּמִדַּעוֹתָיו הַפּוֹזְבוֹת צְרִיכִים לִהְיוֹת מְשַׁפְּעִים?! אֵין זֹאת אֲלֹא טְמֵאת קִלְפַת הַיּוֹנִים שְׁבַדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר טָמְאוּ כָּל הַשְּׂמָנִים, זֶהְמוּ כָּל הַמַּחֹת שֶׁל בְּנֵי-הָאָדָם וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם מְשַׁפְּעִים מִהַעֲתוּנִים וְכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת, הַמְּלֵאִים שְׁקָר וּרְעוֹת רוּחַ, הַכְּלוּלִים מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת, וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים.

אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְשׁוֹלַח לָנוּ צַדִּיקִים בְּכָל דוֹר וָדוֹר, וּמוֹצֵאִים פֶּה שָׁמֵן שֶׁל פֶּהֶן גְּדוֹל, הַחֲתוּם בְּחוֹתְמוֹ, וְאִישׁ אֵינוֹ יָכוֹל לְהַכְחִישׁוֹ, אֲשֶׁר זֶה דַּעַת הַצַּדִּיק הַאֲמֵת, וּמַהִי? "אֲתָה הַרְאֵת לְדַעַת, כִּי הַיְוִ"ה הוּא אֱלֹקִים, אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ" (דְּבָרִים ד, לה); הַמְּגַלֶּה וּמְפָרְסֵם לְעַם ה': "תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂאֲנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיַדִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, הַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל". אֲבָל הָאוֹר כָּל-כָּף גְּדוֹל, עַד שְׂאִי אֶפְשָׁר לְקַבְּלוֹ, וְלָכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה מִתְּנַגְּדִים לָאוֹר הַזֶּה, כִּי רַבּוּי הָאוֹר גּוֹרֵם רַבּוּי הַחֹשֶׁךְ, כִּי מֵרַב אוֹר מְסַתְּנוּרִים, וְאֵין יְכוּלִים לְרְאוֹת, פָּנִס הַמַּאִיר סָמוּךְ לְעֵינַיִם, אֵינוֹ מְאֻפָּשֵׁר לְרְאוֹת מְאוּמָה. וְלָכֵן עַל גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצַּדִּיקִים יֵשׁ הַרְבֵּה מִחֲלָקֶת, כִּי הֵם מְגַלִּים גְּלוּי אוֹר כְּזֶה — "תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת, וְאֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשֻׁלוֹת, שְׂיֵשׁ טָבַע, מְקַרָּה וּמְזֹל", מִחַ הַצַּדִּיקִים קְדוּשׁ וְטָהוֹר כָּל-כָּף, שְׂיֵשְׁנָם רַק מַעֲטִים הַמְּסַגְּלִים לְקַבֵּל מֵהֵם אֶת הָאוֹר הַנֶּזֶק הַזֶּה, וְאֵלֹה שְׂאֵר הַמַּחֹת הַפְּגוּמִים, אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל אוֹר נִפְלֵא כְּזֶה,

קכח אֲשֶׁר ה' תקלה בנחל

ובמקום שהחוטאים והפגומים יודו בתסרונום ובמגרעתם ובכפגמם, אשר עקב חטאתם כי רבה, אינם יכולים לקבל את דברי הצדיק, אשר הם סלת נקיה ומבררת היטב, עוד משליכים הם את הקולר ותולים אותו בצואר הצדיק, ומעזים פניהם לחלק עליו. ואף-על-פי-כן הצדיק, בחינת מתתיהו ובניו, אינו מתפעל מכל זאת, וממשיך לגלות ולפרסם את האור לכל העולם בליו.

ואיך תדעו, אחי ורעי היקרים, שאתם פן זכיתם לגלוי האור הזה? וזה לכם האות — אם תרגילו עצמכם לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים והרחמים שעשה ועושה עמכם, ותשיחו תמיד בינכם לבין קונכם, ושם שמים שגור יהיה על פיכם, שתשיחו בין הבריות ממנו יתברך, מגדלו וטובו וחסדיו הגמורים. כי ימי חנכה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), הם ימי הודאה, שצריכים להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו. הקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו הרבה נסים, עד שאומרים חכמינו הקדושים (נדה לא.): לעולם, אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; כלנו מלאים נסים ונפלאות, אבל איננו מודים בהנסים, רב רבם של בני-אדם הולכים ממקרים, מרים חיהם כלענה, הם שבורים ורצוצים, אין להם כלום, והם מלאי טענות ומענות, עניות ודחקות, מריבות ומחלוקות, מר להם מאד. ומאין זה נובע? מחמת שאינם מרגישים את הקדוש-ברוך-הוא. עד שיש בני-אדם, שהם בכעס עליו יתברך, רחמנא לצלן, וישנם שנפלו כל-כף בחשך ואפלה, שנכנסה בהם כפירות ואפיקורסות, וישנם אף שמתלוצצים מכל הענין של לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ושואלים: "למה צריכים לדבר אליו יתברך?!" ואינם קולטים שהשאלה הזו היא בכלל כפירות ומינות. ובטוחים הם בעצמם, וחושבים: "מהי פשר ההתבודדות אליו יתברך, ומה הענין בזה?!" ואינם שמים על לב, שהם משפעים מהדעות הנפסדות של אלו היונים, היונקים מקלפת זון הארורה, שטמאו כל השמנים; כי אם אינם מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, אם אינם נותנים תודה והלל ושבח לפניו יתברך, סימן שחסר אצלם האור האלקי, אשר זה משי"ח יכניס בעולם,

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֶּה בְּנַחֵל קַבֵּט

לְשֵׁי"ח וְלִסְפָּר, וְלִדְבַר וְלִהַתְּבוּדָה, וְלִהוֹדוֹת וְלִהֲלֵל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמוֹכָא בְּסִפְרִים: מְזוֹנָה יְמִין, חֲנֻכָּה שְׁמַאל — רְאֵשֵׁי תְבוּת: מְשִׁי"ח. בְּיַמֵּי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים מִתְחִיל לְהֵאִיר וְלִהְתְּנוּצֵץ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׂיֻזְכָּה כָּל אֶחָד לְהִרְגִישׁ אֶת הַבוֹרָא יְתֻבְּרָךְ שְׁמוֹ. וּבְרִגְעַ שְׂזוּכִים לְהִרְגִישׁוֹ יְתֻבְּרָךְ, כָּל הַחַיִּים חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי; כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי-אָדָם, הֵן רַק מִפְּנֵי שֶׁהוֹצִיאוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִחַיֵּיהֶם, כִּי אִם הָיוּ חַיִּים עִם הַשֵּׁם יְתֻבְּרָךְ, וּמְדַבְּרִים תְּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יְתֻבְּרָךְ, אֵף פְּעַם לֹא הָיוּ חֹסְרִים דְּבָר. מִתִּי יִשְׁנֶן צְרוּת? בְּעַת הַסְּתֵרֶת פְּנִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים לֵא, יז): "וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מִקְּהָם וּמִצְאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וְצְרוּת, וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי מִצְאוּנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה"; בְּרִגְעַ שְׁמוֹצִיָּאִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהַחַיִּים הַפְּרֻטִּיִּים, אֲזִי מְרַגִּישִׁים אֶת כְּאֵב הַצְּרוֹת וְצַעַר הַיְסוּרִים, בְּעַת שְׂאִין נוֹתְנִים תּוֹדָה לְפָנָיו יְתֻבְּרָךְ, וַיֵּשׁ רַק טְעֻנוֹת כְּלַפֵּי שְׁמֵיָא, חַס וְשְׁלוֹם, אֲזוֹ הַחַיִּים מְרוֹרִים מְאֹד, וְחַשִּׁים מִמֶּשׁ יְסוּרֵי תַּפְתּוֹ.

וְלָכֵן, אַחֲרֵי הַיְקָרִים! הִנֵּה מְמַשְׁמָשִׁים וּבָאִים יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, רְאוּ לְהוֹדוֹת וְלִהֲלֵל וּלְשַׁבַּח לְבוֹרָא יְתֻבְּרָךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַחֻסְדֵי חֲנָם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם, תְּנוּ תּוֹדָה לְפָנָיו עַל שֶׁאַתֶּם בְּרִיאִים וְאֵיתְנִים, יֵשׁ לָכֶם עֵינַיִם לְרֵאוֹת — תּוֹדוּ לְפָנָיו, כְּמָה אֲנִישִׁים אֵינֶם רוֹאִים?! יֵשׁ לָכֶם אֲזֵנַיִם לְשִׁמְעַ, פֶּה לְדַבֵּר — שְׁבַחוּ לְפָנָיו, כְּמָה בְּרִיּוֹת אֵינֶן שׁוֹמְעוֹת, חֲרָשִׁים וְאַלְמִים?! יֵשׁ לָכֶם אֵיבָרִים מִתְּפַקְדִים — הֲלָלוּ עֲזוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ; כְּמָה בְּנֵי-אָדָם מְשַׁתְּקִים, וְאֵינֶם יְכוֹלִים לְלַכֵּת בְּכַחוֹת עֲצָמָם, וְצַמוּדִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, לְכִסָּא גְּלַגְלִים?! לְמָה תְּהִלְכוּ מְדַכְדְּכִים, מִמְּרָמְרִים וּמְדַכְּאִים?! תְּנוּ שְׁבַח וְשִׁירָה לְקַל הַנוֹרָא, שְׂיֵשׁ לָכֶם אִשָּׁה בְּרִיאָה, יְלָדִים בְּרִיאִים, אֲשֶׁר אֵין צַעַר וְעֻנָּשׁ גְּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה, שְׂיֵשׁ לְאָדָם יְלָדִים סוֹכְלֵי חֲלָאִים. וְאִם אֵינְכֶם רְגִילִים בְּתוֹדָה וְהוֹדָא עַל כָּל הַחֻסְדֵי חֲנָם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם הַבוֹרָא יְתֻבְּרָךְ, אֵין זֹאת אֱלָא מִהַכְּפִירוֹת שֶׁחֲדָרָה לְלַבְבְּכֶם.

וְלָכֵן דִּיקָא בְּחֻנְכָּה, שְׁמַאִיר בּוֹ הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, רְאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לוֹמַר תּוֹדָה לְפָנָיו יְתֻבְּרָךְ, וּלְשַׁבַּח וְלִהֲלֵל עַל הָעֶבֶר

קל אֲשֶׁר ה' תקלה בַּנְחַל

וְהַהוּא, וְאִזִּי יִתְרַחֵב לְבוֹ וַיִּזְכֶּה לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבָּא, וְלִשְׂאֵל כָּל צְרֻכָיו וּמִבְקָשׁוֹ לְעֵתִיד, וַיִּדְבֵּר וַיְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו. וְאִם תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּדִבְרֵךְ זֶה, בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, תִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשָּׁרִים. כִּי כְּשֶׁאֵין לְאָדָם עִם מִי לְדַבֵּר — אֵין לָךְ אִמְלָל וּבּוֹדֵד מִמֶּנּוּ, וְהַעֲנֵשׁ הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר, שְׂיִכּוּלִים לְהַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם — שְׂמִכְנִיסִים אוֹתוֹ בְּבֵית-סֵהֶר, אַבָּל גַּם שָׁם יֵשׁ לוֹ עוֹד אֲסִירִים, שְׂיִכּוּל לְנַהֵל עִמָּהֶם שִׂיחָה, אַבָּל כְּשֶׁמִּכְנִיסִים אָדָם לְצִינוּק, מִסְּפֵן הוּא עַד מָאֵד, לְבַד, בּוֹדֵד וְגַלְמוּד, וּמִמָּשׁ יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ, כִּי הַשְּׁעָמוּם, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.) זֶה שְׂגָעוֹן, שְׂנוּבֵעַ מִהַבְּטָלָה, שְׂמִבְיָאָה לְיַדִּי חֶסֶר מַעַשׂ וְזָמָה. אַבָּל אִם אָדָם חֲזָק בְּאִמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא אֵךְ פַּעַם אֵינוֹ לְבַד, כִּי תְּמִיד מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ צְרִיף מְאוּמָה, אֲדַרְבָּה, כְּכֹל שְׂעוּבֵר עָלָיו יוֹתֵר צַעַר וּמִכְאוּב, יֵשׁ לוֹ אֶל מִי לְפָנוֹת. וְזוֹ הַמַּתָּנָה הַגְּדוֹלָה וְהַיְקָרָה בְּיוֹתֵר, שְׂקִבְלָנוּ מִרְבָּנוּ ו'ל. וְסוּד זֶה יִגְלֶה מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ. וְלִכֵּן מְשִׁיחַ נִקְרָא עַל שֵׁם מְשִׁיחַ אֱלֹמִים, כִּי עַד בֹּא מְשִׁיחַ, אֵין יוֹדְעִים מִהַעֲצָה הַנּוֹרָאָה — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשׁוֹחֲקִים מִהַעֲנִיֵן הַזֶּה, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהוּא הַיְסוּד וְהַעֲקֵר — לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ; כִּי עַל-יַדִּי שְׂאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, סִימֵן שֶׁהוּא חֲזָק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִרְגִּישׁ אֶת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְדַבֵּר זֶה יִכְנִיס מְשִׁיחַ בְּשָׁלְמוֹת אֶצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-כֵּן בֵּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים רָאוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָכֶם מִחֲדָשׁ לְהַתְּחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל: לְעוֹלָם, הִיִּיתֶם צְרִיכִים לְהַתְּבוּדֵד כָּל הַיּוֹם, אֶלָּא מִחֲמַת שְׂאֲנֵי רוּאָה שְׂזָה קָשָׁה לָכֶם, אִזִּי תִתְּבוּדוֹ לְכָל הַפְּחוֹת שְׂעָה אַחַת בְּיוֹם; וּבְאִמַּת מַה זֹאת אוֹמְרֵת לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֲלֹא אָדָם מְגַבֵּל בְּזִמְנוֹ, הוּא קָם בְּבִקְרָה, וְצְרִיף לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, אַחֲר־כֵּף לֵילֵךְ לְבֵית-הַפְּנִסָּת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, אַחֲר־כֵּף לְאָכַל פֶּת שְׁחֲרִית, אַחֲר־כֵּף לְלַמַּד תּוֹרָה, אוֹ לְעַסֵּק לְצֻרְכֵי פְרִנְסָה, וּבִיעַת מְנַחָה — תְּפַלֵּת מְנַחָה, וְאַחֲר־כֵּף שָׁב — זֶה לְתַלְמוּדוֹ וְזֶה לְעַסְקוֹ וְכוּ', אַחֲר־כֵּף תְּפַלֵּת עֲרֻבֵית וְכוּ', אַחֲר־כֵּף שָׁב לְבֵיתוֹ לְאָכַל, וּמִי שֶׁלֹּא לָמַד כָּל הַיּוֹם, צְרִיף עֲכָשׁוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֶּה בְּנַחַל קְלָא

לתורה, ואחר-כך להתפנות לילדיו ולחננוכם, להתעניין בשלומם, איך עבר עליהם היום וכו', ואחר-כך תקוין חצות, עוד למוד תורה, קריאת שמע שעל המטה ושנה, ואם-כן איך מובנת שיחת רבנו ו"ל שאמר, שיהיה לכם כל היום התבודדות, ומחמת שאין לכם זמן, אזי רק שעה אחת תתבודדו? אלא אדם צריך להרגיל עצמו מהרגע שפוקח עיניו בבקר, עד שעוצמן בלילה — להזכיר עצמו מהקדוש-ברוך-הוא, כמובא (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן נד), שפך מנהג יראי ה', שתתקף-ומיד בשמתעוררים, מזכירים עצמם, אשר מלא כל הארץ כבודו, והקדוש-ברוך-הוא אתנו, עמנו ואצלנו, ונמצא בזה היום, וצריך לקבל הרמזים מזה היום. וכך מתלבשים ומדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הולכים למקוה ומשיחים בדרך אליו יתברך, הולכים לתפלה ומדברים עמו יתברך, עושים קניות — מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הולכים לכולל, מדברים בדרך אליו יתברך, או בעת העבודה כשטרוד בעסקיו — יזכיר עצמו ממנו יתברך וכו' וכו' וכן הלאה בכל שעות היום, זה נקרא כל היום התבודדות. אבל לזכות להגיע לזה, אדם צריך להיות דבוק באין סוף ברוך הוא, עד שאצלו מחלט בהחלטה גמורה, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובמדרגה זו עדין איננו אוהז, על-כן אמר רבנו ו"ל: תחיו עם שעה אחת ביום התבודדות, שעה אחת ביום תערכו לכם חשבון הנפש — "איך אנו מתנהגים בינינו לבין המקום ברוך הוא, בינינו לבין הבריות, האם אנו מקימים את המצוות פראוי? האם איננו עוברים על זדונות, רחמנא לצלן?! האם העינים שלנו קדושות וטהורות?!" וכדומה שאר מצוות עשה ולא תעשה שאננו הבורא יתברך שמו; אדם צריך תמיד לבקש ולחפש איך הוא מתנהג בינו לבין קונו, וכן צריך תמיד לבקש ולחפש איך מתנהג עם בשר ודם, בינו לבין חבירו, אם אינו גונב וגזיל, אם פורע חובותיו, אם אינו גורם עול לזולת וכו'. ומפאת פגעי ומקרי הזמן, וטרדות הפרנסה והפלפלה, בני-אדם כהיום כל-כך שבורים ורצוצים, עד שאינם יכולים לצמצם עצמם אפלו שעה אחת ביום, ולעסוק בחשבון הנפש ובהתבודדות, כי על כל אחד עובר משבר זה או אחר, עד ששוכח ממנו יתברך. ולכן לכל

קלב אָשׁר ה' תקלה בנחל

הפחות ראו 'לגנב' כמה וכמה פעמים ביום 'חמש' דקות בלבד של התבודדות, בבקר לתפס חמש דקות ולשיח עם הקדוש-ברוך-הוא; קמים בבקר ומתלבש, תדברו אז חמש דקות עמו יתברך. ומה תבקשו? שהיום הזה תזכו לקשר עצמכם אליו יתברך, היום הזה לא תדברו לשון-הרע, רכילות וליצנות, היום הזה לא תהיה לכם מחלקת עם אף אחד, היום הזה לא תעברו על אסור גזל, היום הזה לא יתקרבו אליכם המשחיתים, היום הזה לא יתקרב אליכם איזה רע וכו', אחר-כך תאמרו ברכות התורה, ותלכו למקנה, וכן לתפלה, ואחר-כך 'תגנבו' עוד חמש דקות התבודדות, אשר הן חולפות ביצף וכו', אחר-כך במשך היום תמצאו עוד חמש דקות פנויות לשיח עמו יתברך, וכן הלאה בצהרם ואחר הצהרם ובערב וכו' וכו', וכך אט אט נצטרפות ונצטרבות כל חמש הדקות לשעה שלמה. מי שיהיה תמים — יזכה להראות את זאת, ויכניס את רצון רבנו ז"ל, אף מי שיהיה חכמולוג, יאמר: "הלא רבנו ז"ל אמר 'שעה שלמה' וכו', הן אמת שהוא צודק שאמר כך רבנו ז"ל, אבל אינך יכול להתבודד שעה שלמה רצופה, ולכן לא תתבודד בכלל! על-כן העקר לידיע, שצריך להיות חכם גדול בעבודת השם יתברך. רבנו ז"ל אמר: מה שהצליח בעבודת השם יתברך, מפאת שהיה חכם, אף שהשלמות היא תמימות, אבל כדי להיות תמים, צריך להיות חכם גדול. וכמו בגשמיות, אנו רואים בני-אדם שאינם מטעים את עצמם — הם מצליחים. וככל שהם פקחים יותר — מצליחים יותר. ולכן גם בתמימות צריכים את מדת החכמה. ומי שאינו רוצה להטעות עצמו — יצליח. ולכן אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד. וכן אמר, שגם בתמימות אסור להיות שוטה, וצריכים לזכור את הכלל הזה בכל דבר — מפני שאיני יכול לקיים את המצוה, לא אקים על-כל-פנים קצת מהמצוה! ?

ולכן יען שבאים עכשו ימי חנכה הקדושים, שהיונים טמאו את כל השמנים, זיהמו את המחין, ראו לשמח על נעם חלקכם, אשר בנחל שם גורלכם, שזכיתם להתקרב אל רבנו ז"ל, שמחזק ומעודד

אֲשֶׁר ה' תְּקַלָּה בְּנַחֵל קִלְג

וּמִשְׁמַח אֶתְכֶם, וְלוֹלֵא רַבְּנוּ ו'ל הֵייתֶם אֲבוּדִים לְגַמְרִי. וְלִכֵּן רָאוּ
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לְבוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׁזָכִיתֶם בְּזָכוֹת חַנּוּם
מִמֶּשׁ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו'ל, וְאֵינְכֶם חוֹלְקִים עָלָיו.

וְרָצִיתִי לְהַעֲמִידְכֶם עַל נִקְדָּה חֲשׂוּבָה בְּמַאֵד מְאֹד; בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הִקְפִּידוּ לְבוֹא אֵלָיו שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
בְּשָׁנָה: בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁעַל זֶה אָמַר רַבְּנוּ ו'ל, שְׁצָרִיכִים לְמָסַר נַפְשׁוֹ
לְבוֹא אֵלָיו, וְעַד כְּדֵי כַּף, שֶׁהִתְבַּטָּא בְּחַרִּיפוֹת: "כֵּן לֵאכֹל לֹא לֵאכֹל,
כֵּן לִישׁוֹן לֹא לִישׁוֹן, כֵּן לְלָמַד לֹא לְלָמַד, כֵּן לְהִתְפַּלֵּל לֹא לְהִתְפַּלֵּל
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַעֲקֹר תְּבוֹאוּ אֶצְלִי. וְהִגַּם שְׁצַדִּיקִים אַחֲרֵים אָמְרוּ
אֲחֵרֵת, מִמֵּילָא יֵשׁ עָלֵי הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת, אִז תְּהִיָּה עוֹד קִשְׁיָה". וְכֵן הָיוּ
רְגִילִים אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו לְנִסְעַ לְרַבְּנוּ ו'ל בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה, וּבְשַׁבּוּעוֹת.
וְאַחַר הִסְתַּלְּקוֹת רַבְּנוּ ו'ל, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הִקְדוּשִׁים מְסֵרוּ נַפְשָׁם
לְהָיוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל רַק בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא בְּשָׂרָא זְמָנִים, כִּי
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּבַר פְּתוּחַ וּבְגָלוּי שְׁיָבוֹאוּ אֵלָיו, וְאָמַר שְׁמִי שְׁמַאֲמִין
בוֹ, שְׁיַעֲשֶׂה כְּרוֹז בְּכָל הָעוֹלָם שְׁיָבוֹאוּ אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְזֶה
סוֹבֵב אֶפְלוֹ אַחַר הִסְתַּלְּקוֹתוֹ, כִּי דְבַר מְזֵה סְמוּךְ מְאֹד לְהִסְתַּלְּקוֹתוֹ,
וְיָדַע הַיָּטֵב שֶׁהוֹלֵךְ לְהִסְתַּלֵּק, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הִזְהִירָנוּ שְׁנָבוֹא אֵלָיו
אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ וְכוּ'. אֲנַחְנוּ תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ו'ל הִלּוּמִדִּים סְפָרִיו
הַקְּדוּשִׁים: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, "סְפָר-הַמִּדּוֹת", "סְפָרֵי-מַעֲשֵׂי־חַיִּים",
שִׁיחוּתֵינו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבְּ"שִׁיחוּת-הַר"ן" וּבְ"חַיֵּי-מוֹהַר"ן", אֶצְלָנוּ
רַבְּנוּ ו'ל חַי, כִּי מִי שְׁלוֹמֵנו סְפָרֵי הַצַּדִּיק, הַצַּדִּיק חַי אֶצְלוֹ. וְלִכֵּן
אַחַר הִסְתַּלְּקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, עָקַר הַהִשְׁתַּלְּקוֹת לְהַגִּיעַ אֵלָיו לְרֹאשׁ
הַשָּׁנָה וְתוֹ לֹא, וְאֶפְלוֹ שָׁנָה בָּא כָּל-כָּף קִשְׁיָה לְעֹזֵב אֶת בֵּיתוֹ, וְלְהָיוֹת
בְּקַבּוּץ רַבְּנוּ ו'ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיִשְׁנֶנּוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְנִיעוֹת וּטְרָדוֹת
וְכוּ', לֹא מִסְתַּפְּלִים עַל שׁוֹם דְּבַר, לוֹקְחִים אֶת הַשֶּׁק עֲצָמוֹת, שָׁנָה
הַגּוֹף, וּמְבִיאִים אוֹתוֹ אֶל קַבּוּץ רַבְּנוּ ו'ל. אֲבָל בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה נִשְׂאָר
כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ, וּמִתְאַסְּפִים יַחַד בְּבֵית-הַכְּנֻסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ
ו'ל, כִּי צָרִיכִים הָאָבוֹת לְהָיוֹת עִם הַיְלָדִים וּשְׂאָר בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה, וְלֹא
לְנִסְעַ מְחוּץ לְבֵית. חֲנֻכָּה הוּא חַג שֶׁל חֲנוּךְ, שְׁמַחְנֻכִּים אִז אֶת
הַיְלָדִים בְּחֲנוּךְ טְהוֹר וְקְדוּשׁ, הַיְלָדִים רוֹאִים אֶת הָאָב מְדַלֵּק גִּירוֹת,

קלד אָשׁר ה' תקלה בַּנְחֵל

וּשְׂמֵחִים יַחַד, וּמְסַפְּרִים נְפִלְאוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ. וְכֵן בְּשִׁבוּעוֹת
אֵין עוֹזְבִים אֶת הַבַּיִת, וְנִשְׁאָרִים עִם כָּל בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה וְכוּ'. וְאֵין
לְחִקוֹת מְנַהֵג אֵלֹה הַחֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ, שְׁנוֹסְעִים בְּחִנּוּכָה וּבְשִׁבוּעוֹת
וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין זֶה רְאוּי כָּלֵל וְכוּ', וּמִשְׁאִירִים אֶת הַיְלָדִים בְּלִי
הַשְּׂגָחָה כָּלֵל וְכָלֵל, כִּי רַק עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֹּהִירָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל לְבוֹא
אֵלֵינוּ אֲפֵלוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, אֲבָל לְעֹזֵב אֶת הַמְּשֻׁפָּחָה בְּשִׁבְתָּ
חִנּוּכָה וְכוּ', אֵין עַל זֶה שׁוֹם מְקוֹר. אָנוּ לוֹמְדִים אֶת תּוֹרַת רַבְּנוּ וְ"ל,
וְרַבְּנוּ וְ"ל חֵי אֲצַלְנוּ!

בְּעֵינֵי הַדְּלָקָת גַּר חִנּוּכָה, זֶה הַפֶּעַם הַיְחִידָה בְּשָׁנָה, שְׁצָרִיכִים
לְהַתְּפִלֵּל עַרְבִית בְּזִמְנָה, וְאַחַר עַרְבִית צָרִיף לְשׁוֹב תְּכַף לְבֵיתוֹ, כִּי זִמְנָה
הַדְּלָקָת גַּר חִנּוּכָה מִשְׁתַּשְׁקַע הַחֲמָה, וְלֹא יַעֲזֹב אֶז אֶת הַבַּיִת לְצֵאתָ
לְעַסְקֵי הַרְבִּים וְכַדוּמָה, אֲלֹא יִדְלִיק תְּכַף אַחַר עַרְבִית אֶת הַנְּרוֹת, וְכֵן
יְנַהֵג שְׁמוֹנָה יָמִים, שְׁיִקִּים אֶת הַמְּצוּהָ בְּשִׁלְמוֹת, וְיֵשֵׁב עִם יְלָדָיו אַחַר
הַדְּלָקָה לְיַד הַנְּרוֹת, וְיִסְתַּכֵּל עַל אוֹרָם הַנֶּהוּ וְהַטְּהוֹר, אֲשֶׁר מְאִיר אֶז
הָאוֹר הַגָּנוּז, וְיִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וּדְבָקוֹת וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ
שְׁמוֹ. וְיִכּוֹל לְפַעַל אֶז הַכֹּל אֲצֵלוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִבְקָשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן עַל
פְּרֻנְסָה, זְוִיג, יְלָדִים, בְּרִיאוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן רָאוּ לְהַקְפִּיד עַל עֵינֵי זֶה,
וְאַחַר-כֵּן בְּהַמְּשִׁיף הָעַרְבָה תּוֹכְלוּ לְצֵאתָ וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל,
וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסִם אֶת אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, כְּדִגְמַת
מִתְתַּיְהוּ וּבְנֵי, שְׁלֹא הַתְּבִישׁוּ מֵאֵף אַחַד, וּפְרָסְמוּ בְּרִישׁ גְּלִי אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם, וְחָרְתוּ עַל דְּגִלְיָהֶם: "מִי כְּמוֹךָ
בְּאֵלִים הַנְּי"ה", זֶה לְעַמַּת זֶה כְּנִגְדֵי הַיְּנִינִים, שְׁרוּצִים לְהַסְתִּיר שֵׁם ה'
וּלְעַקְרוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, אָנוּ תְּלַמְּדֵי רַבְּנוּ וְ"ל נְגַלָה וּנְפָרְסִם לְכָלֵם אֶת
שֵׁם הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְנַעֲשֶׂה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, שְׁכַלְם
יִדְעוּ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל אֵף הַצָּרוֹת שְׁפוֹקְדוֹת אֶת עַמְּנוּ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רָאוּ תְּכַף אַחַר תְּפִלַּת עַרְבִית לְקִים מְצוֹת הַדְּלָקָת
גַּר חִנּוּכָה אִישׁ וּבֵיתוֹ, וְאַסוּר קָדָם הַדְּלָקָה לְעֵשׂוֹת שׁוֹם מְלֹאכָה
וּלְמוֹד, אֲלֹא יוֹשְׁבִים לְיַד הַנְּרוֹת עִם הַיְלָדִים בְּצוֹתָא, וְשָׂרִים בְּקִדְשָׁה
בְּיַחַד, וְתִבְקָשׁוּ כָּל מַה שְׁיֵשׁ בְּלִבְכֶם, וְאַחַר-כֵּן יִהְיֶה לְכֶם עַרְבָה שְׁלֵם
לְהַפְּצַת אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וְאַל תְּצַדְקוּ הַרְבֵּה וְאַל תִּרְשְׁעוּ הַרְבֵּה,

אֲשֶׁר ה' תקלה בְּנַחַל קלה

מסביר מוהרנ"ת ז"ל, שלפְּעָמִים אָדָם רוֹאֵה שְׁאִינוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה בְּצַדִּיקוֹת, אֲזִי נַעֲשֶׂה רָשָׁע הַרְבֵּה, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלָכֵן אֶצֶל רַבְּנֵי ו"ל הִיָּה עֵקֶר 'מַעֲט גַם-בֵּן טוֹב'; יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שָׂאִם אֵינָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה — אֵינָם עוֹשִׂים פְּלוֹם, אֶף שׁוֹגִים בְּזֶה מְאֹד, כִּי לַעֲתִים 'מַעֲט גַם טוֹב', מַעֲט מֵהָאֹר דּוּחָה הַרְבֵּה מֵהַחֲשֵׁף, כֹּל גַּם חֲנֻכָּה הִיָּה עַל-יְדֵי פֶף שְׂמֵן קָטָן, מַעֲט שְׂמֵן שֶׁהִיָּה חֲתוּם בְּחוֹתְמוֹ שֶׁל כַּהֵן גְּדוֹל, וּמִזֶּה נִשְׁפָּע שְׁפָע הָאֹר וְהַטְּהָר; יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתֹּכֹחוּ לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים לְרַבְּנֵי ו"ל בְּאַמֻּת, וְתַפְרְסֵמוּ אֶת אֹרֹי הַקְּדוֹשׁ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

ידוע, שְׂאֲחַת מְגֻזְרוֹת הַיּוֹנִים הִיָּתָה עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה. אוֹמֵר 'בְּעַל הַטּוֹרִים' עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כו, כב): "וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֲרַת, וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחוּבוֹת, כִּי הִרְחִיב ה' לָנוּ וַיַּפְרִינוּ בְּאַרְצָךְ", 'כְּנָגֵד יוֹן, שְׁגֻזְרוֹ שְׁלֹא יִטְבְּלוּ, לְמַנְעֵם מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה, וְנַעֲשֶׂה לָהֶם גַּם, וְנִזְדַּמֵּן לָהֶם מְקוֹה בְּבֵית לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, וְזֶהוּ "וַיַּפְרִינוּ בְּאַרְצָךְ". זֶה לַעֲמַת זֶה כְּנָגֵד קְלַפַּת יוֹן הַרְשָׁעָה, שְׂמַטְמֵאֵת אֶת כָּל הַמַּחֲוֹת, וּמְזַהֶמֶת אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַהֲרֵאוֹת, וּבְכַוְנָתָם הַרְעָה לְפָרֵץ פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רְאוּ הָעֵקֶר לְהַרְבּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, וְלִהְקַפִּיד עַל הַלְכוֹת טְהָרָה, לְשֹׁמֵר עַל יַלְדֵיכֶם כְּבַבַּת עֵינֵיכֶם, וְלִהְשִׁיגֵיחַ בְּחֻנוּכְם הַטְּהוֹר, לְהַקִּים דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל, קְדוֹשִׁים וּכְשָׁרִים.

וְתִרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּבֵית-הַפְּנִסָּה "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" בְּעִירוֹ דִּיקָא, וְרַצִּיתִי מְאֹד, שְׂבָכָל עִיר וְעִיר יִהְיֶה קְבוּץ שְׁלָנוּ בְּבֵית-הַפְּנִסָּה שְׁלָנוּ הַנִּקְרָא "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", וְנִזְכָּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֹרֹי רַבְּנֵי ו"ל, שֶׁהוּא אֹרֹי שֶׁל מְשִׁיחַ.

וְאַבְקָשְׁכֶם מְאֹד, שְׁתַּתְּפְּלוּ בְּעַבּוּרֵי, אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְשִׂאזְכָּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל כָּל רְצוֹנֵי וְכַסּוּפֵי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

קלו אֲשֶׁר ה' תִּקְלוּ בַּנַּחַל
ה' תִּקְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהִיקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ גִּגַּן עָלֵינוּ ... נִרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

וְשִׂמְחָתִי כְּעַל כָּל הַיּוֹן, שְׂזָכִיתִי לְשִׂמְחַת אוֹתְךָ, כִּי אֲנִי מִצְדֵי מְאֹד
מְאֹד מִצְטָעֵר עַד עֲכָשׁוּ, לָמָּה לֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ בְּקִיּוּמְךָ
מִצּוֹת מִיֵּלָה לְבִנְךָ שְׂיִחְיָהּ, אִךְ כִּבְרַתְּכִי לָךְ, שְׂאֲנִי רוֹאֶה בְּזֶה רַק
יָד ה' שְׂסַבֵּב אוֹתִי, כְּדִי שְׂאֲתֶה תִּזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת סִנְדְקָאוֹת, וְתִזְכָּה
לְעִשְׂרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שְׂגִבּוּלֵי הַקְּדֻשָּׁה מִתְפַּשְׁטִים, וְאֲתֶה נִכְנָס
בְּכַתִּי הַסֵּהֵר לְקִרְבֵּךְ אֶת הָאֲסִירִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמִי יוֹדֵעַ
מָה וְלָמָּה סִבֵּב עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל הַסְּבוֹת בְּחַיִּיךָ, עַד שְׂאֲתֶה
עֲצָמְךָ תִּהְיֶה אֲסִיר בְּכֹלָא, וְשֵׁם תִּתְּנוּעַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאַחֵר כֶּף תִּזְכָּה
שְׂיִתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ הָאוֹר הַגָּנוּז, שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עַל אוֹרוֹ
נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית א, ד): "וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב", וְהַצְדִּיק נִקְרָא
טוֹב, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבֵּה, פְּרָשָׁה א, סִימָן כ') עַל
מִשֶּׁה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׂנִקְרָא טוֹבָיָה, עַל שֵׁם טוֹבוֹ, כִּי זֶהוּ עֵקֶר
שְׁלֵמוֹת מְדֻרְגָת הַצְדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמִתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתָיו שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר נֶאֱמַר אֶצְלוֹ "טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו" (תְּהִלִּים קמ"ה, ט), כְּמוֹ-כֵן הוֹלְכִים הַצְדִּיקִים עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַטוֹב
וְהַרְחַמְנוּת, וְהֵם מְרַחֲמִים עָלֵינוּ וּמוֹצְאִים בָּנוּ אֶת הַטוֹב, וּמְקַרְבִּים
אוֹתָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְגַלִּים לָנוּ אֱמֵת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הָעֵקֶר רֵאֶה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א, סִימָן סא), שְׂצָרִיכִים לְהֶאֱמִין גַּם בְּעֲצָמוֹ, וּפְרָשׁוֹ
מוֹהַרְנ"ף ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, פְּקָדוֹן, הַלְכָה ה', אוֹת ז'), הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים
לְהֶאֱמִין, שְׂגַם הוּא יְכוּל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְגַם הוּא חֲשׂוֹב
בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶהוּ בְּכֹלֵל אֱמוּנַת חֲכָמִים. וְעֵקֶר פְּגָמוֹ שֶׁל אָדָם

אֲשֶׁר ה' תִּקְלוּ בְּנַחֵל קְלוּ

הֲרֵאשׁוֹן הִיָּה, שְׁלֵא הָאֱמִין בְּעֲצָמוֹ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן כְּשִׁחָטָא, נָפַל
בְּדַעְתּוֹ מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁגָּרַם חֲרָבָן לוֹ וּלְכָל הַדּוֹרוֹת, וְאָנוּ עוֹסְקִים
לְתַקֵּן פְּגָמָיו. וְעַקֵּר הַתְּקוּן הוּא דִּיקָא, שְׁנִתְחִיל לְהָאֱמִין בְּעֲצָמָנוּ,
שְׁגָם אָנוּ חֲשׂוּבִים אֲצִלוּ יְתִבְרָךְ, וּבְאִפְּן הַזֶּה מְתַקְנִים פְּגָם אָדָם
הֲרֵאשׁוֹן.

וְעַל-כֵּן, חֲמַדַּת לְבָבִי! חֲזַק וְאֱמִץ מְאֹד מְאֹד לְהָאֱמִין בְּךָ
בְּעֲצָמְךָ, שְׁיֵשׁ לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וּלְקַרֵּב אֶת
כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת אוֹתָן נִפְשׁוֹת שְׁנִתְפָּסוּ בְּטַקְלָא, וּמִנְחִים
בְּכַף הַקָּלַע, וְהַכְּנִיסוּ אוֹתָם לְתֵאִי הַכָּלָא, אֲשֶׁר עָלִיהֶם הִרְחַמְנוֹת
גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְאִין שׁוּם בְּרִיָּה מִבְּחוּץ שְׁתַּדַּע מַה קוֹרָה שָׁם,
וְהִרְחַמְנוֹת עָלֵיהֶם עַד אִין סוּף, וּמִי שֶׁנִּכְנַס וְעוֹזֵר לָהֶם, אִין קָץ
לְזַכּוֹתוֹ וּשְׁכָרוֹ.

וּמִסְפָּרִים עַל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁהִתְאַכְסֵן פַּעַם
בְּאִיזוֹ עִירָה, וּבְעַל-הַבֵּית הַיְכָן שֶׁהִתְאַכְסֵן הִיָּה אֹז פְּרִנָּס הַחֲדָשׁ (רֵאשׁ
הַקְּהֵלָה), וְדָרְכוֹ שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ הִיָּתָה, שְׁתַּמִּיד הִתְפַּלֵּל
עִם הַמְּנִיָן שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן גַּם שֵׁם בְּעִירָה לֹא שָׁנָה אֶת מִנְהַגוֹ, וְהִתְפַּלֵּל
בְּבֵית בְּעַל-הַבֵּית, וְלֹא נִכְנַס לְבֵית הַכְּנֻסֶת, וּבְעַל-הַבֵּית שְׁהִיָּה (פְּרִנָּס
הַחֲדָשׁ) רֵאשׁ הַקְּהֵלָה, הַצָּרֵף לִילָף לְבֵית-הַכְּנֻסֶת לְהִתְפַּלֵּל כְּנֵהוּג.
וְהִיָּה שָׁם בְּעַל דְּרָשָׁן אֶחָד, וְאָמַר שֵׁם דְּרָשָׁה בְּשִׁבְת-קִדְשׁ אַחַר
הַצָּהֳרַיִם, וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע חִפָּה לְבַעַל-הַבֵּית לְסַעֲדָה
שְׁלִישִׁית, וּבֵין כֶּף בָּא הַגַּבְּאִי שֶׁל בֵּית-הַכְּנֻסֶת, וְסִפֵּר לְבַעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהַבְּעַל דְּרָשָׁן מוֹכִיחַ וּמְבַיֵּשׁ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמְלַשִּׁין עָלֵיהֶם
לְשָׁמַיִם, וּמְפָחִיד אוֹתָם בְּעֵנְשֵׁי קָשִׁים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְהַקְּפִיד מְאֹד
מְאֹד הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע עַל זֶה, וְצָנָה אֶת הַגַּבְּאִי, שְׁיִקְרָא
אֵלָיו אֶת רֵאשׁ הַקְּהֵלָה שֶׁהוּא מְחַפֵּה עָלָיו, וּבֵין כֶּף פְּרִנָּס הַגַּבְּאִי
לְאַחַד, שֶׁהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע כָּאן, וְאִינוּ מְרַצָּה כָּלֵל מִהַבְּעַל
דְּרָשָׁן, וְהִתְחִילוּ לְהַשְׁתַּמֵּט אֶחָד אֶחָד מִבֵּית-הַכְּנֻסֶת, עַד שֶׁנִּשְׁאָר שָׁם
לְבַד. וּכְשֶׁבָא פְּרִנָּס הַחֲדָשׁ, הוֹכִיחַ אוֹתוֹ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ
זי"ע, מַדּוּעַ מִנִּיחַ לְדָרֵשׁ לְבַעַל דְּרָשָׁן כֹּזֵה? וְהַשִּׁיב לוֹ, שְׁלֵא יָדַע מַה
יְדָרֵשׁ.

קלח אשר ה' תקלו בנחל

וּלְמַחְרָתוֹ בָּא הַבַּעַל דְּרָשָׁן אֶל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע,
וּשְׁאָלוֹ הַרְבֵּי: מִי אַתָּה? וְהָשִׁיב: אֲנִי הוּא הַבַּעַל דְּרָשָׁן, וּמִפְּנֵי מָה
אַתָּם בְּכַעַס וּבְרִגּוֹז עָלַי?! וְהִתְחִיל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע
לְבַכּוֹת בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וְצָעַק מְרַב בְּכִיתוֹ: אַתָּה תִּלְשִׁין עַל עַם
יִשְׂרָאֵל?! אַתָּה תּוֹכִיחַ אוֹתָם וְתַפְחִיד אוֹתָם?! הֲאִם אַתָּה יוֹדֵעַ מִי
הֵם אֲנָשֵׁי בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲנָשִׁים הַעוֹסְקִים בְּמִשְׁא וּמִתָּן, שְׂבוּרִים
וְרִצּוּצִים, וְאֵין לָהֶם פְּרֻנְסָה, וְנוֹסְעִים לְדַרְכָּם לִירִיד, לְיוֹמָא דְשׁוּקָא
וְזֶה מִתְאַנֵּחַ, שֶׁהוּא כָּל-כָּף רְחוֹק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מִתְאַנֵּחַ, שְׁעֵדִין
לֹא הִתְפַּלֵּל וְלֹא הִנִּיחַ תְּפִלִּין הַיּוֹם, וְזֶה מִתְאַנֵּחַ שְׁעֵדִין לֹא הִתְפַּלֵּל
מִנְחָה, וּכְבָר עֶבֶר זְמַן הַשְּׁקִיעָה, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְאַנֵּחַ עַל מַצְבוֹ
הַרוּחָנִי, הֲאִם אַתָּה יוֹדֵעַ מָה נַעֲשֶׂה לְמַעַלָּה מִכָּל הָאֲנָחוֹת שְׁלָהֶם,
שֶׁהֵם מִתְאַנְחִים עַל חֶסְרוֹן הַרוּחָנִיּוֹת שְׁלָהֶם?! הֲלֹא מְלֹאכִים
וּשְׂרָפִים וְאוֹפְנִים מְזַדְעָזְעִים מֵהֶם, וְאִיךָ מְלֹאךָ לְבָךְ לְבִישָׁם
וְלְהוֹכִיחָם בְּפִתְחֵיהֶם?! וְרַעַשׂ עָלָיו הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב מְאֹד מְאֹד, עַד
שֶׁחֲזַר מִדְּרָכּוֹ וְנַעֲשֶׂה תִלְמִיד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע. וְהִתְחִיל
לְנַסֵּעַ עַל פְּנֵי הַמְּדִינָה וְלְדַרְשׁ דְּרָשׁוֹת שֶׁל הַתַּחֲזָקוֹת וְשִׂמְחָה, לְקָרֵב
לְבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים.

אֲחֵי הַיְקָר! כֵּן הַדְּבָר עֲכָשְׁיוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִשְׁתַּלְּטוּ שָׁם
הַעֲרַב-רַב, שְׂזוּ הַגְּלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה, וְהַבְּרוּר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַעֲבִירוּ
עַל הַדָּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כְּמַעַט שְׁנֵי מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וּבִפְרָטִיּוֹת אֲחִינוּ הַיְקָרִים הַסְּפָרְדִּים, הַעֲבִירוּ מַעְלִיָּהֶם אֶת עַל הַתּוֹרָה
וְהַמְצוּוֹת, וְנִתְקַוּוּ אוֹתָם מִחֵיק אֲבוֹתָם וּמֵהַמְסַרְת שֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת, עַד
שֶׁנִּפְקְדוּ לְגַמְרֵי וְנַעֲשׂוּ עֲבָרִינִים, וְנִתְפַּשְׁטוּ בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי חֵלֶק גְּדוֹל
כָּרַבַּע מְלִיוֹן כָּבֵד בְּרַחוּ וְיָרְדוּ מֵהָאָרֶץ, כִּי לְהִיּוֹת כְּגוֹיֵי הָאָרֶץ, עַל
זֶה לֹא צְרִיכִים לְהִשָּׂאֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן בְּרַחוּ, וְחֵלֶק גְּדוֹל —
הֵן בְּאַרְץ וְהֵן בְּחוּץ לְאַרְץ נַעֲשׂוּ עֲבָרִינִים וּפּוֹשְׁעִים גְּדוֹלִים, וְהַכְּנִיסוּ
אוֹתָם בְּכֹלָא, כִּידוּעַ לָךְ דְּבָר זֶה, וְאֶת שְׂבָרוֹן הַלֵּב שִׁישׁ מְזֶה —
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ, וְכֵן בְּנֻדָּא מִחֵמַת שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, נִתְעוֹרְרִים
בְּכָל פַּעַם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂבָא לְעֶזֶר לָהֶם, וְלְהוֹצִיאָם מֵהַחֲשָׁךְ

אֲשֶׁר ה' תִּקְלוּ בְּנַחֵל קִלְט

וְהִבֵּץ שֶׁנִּפְלוּ בוֹ, וְאֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְסִפּוֹר זְכוּתוֹ בְּשָׁמַיִם. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ
חֶפֶץ חֶסֶד, וְרוּצָה בְּתִשׁוּבַת הַרְשָׁעִים וְלֹא בְּמִיתָתָם, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי
עַד יוֹם מוֹתוֹ יִחַפֵּה לוֹ, אִם יָשׁוּב — מִיַּד יִקְבְּלוּ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזֵק בְּעִבּוּדְתְךָ, וּבְשִׁכְרֵךְ זֶה יִשְׁפִּיעַ לְךָ הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵּךְ שֶׁפַע דְּקִדְשָׁה לְצֵאת מַחֻבוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהִרְבּוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם
בְּעוֹלָם.

הַמְּבָרְכְךָ בְּבִרְכַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תִּקְלוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֶמְדָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נִצְחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי.

וְשִׂמְחֵתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מִחֲזִיק בְּחֶמְדְךָ, וְעוֹסֵק
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, חִילְךָ לְאוֹרֵיתָא, וְתִהְיֶה חֲזֵק מְאֹד מְאֹד
בְּדַעְתְךָ, לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַעֲקָר הוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה — הֵן לְחֲזֵק אֵת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת
הָאֱמוּנָה, וְהֵן לְחֲזֵק אֵת הָאֲחֵרִים בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה, וְהָאֱמוּנָה הִיא גְלוּי
שְׂכִינָה, כִּי הַמְּאֲמִין בוֹ יִתְבַּרֵּךְ, מִשְׁרָה עָלָיו שְׂכִינָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְעַל-כֵּן
אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשָׁה זו, פְּרָשָׁה פו, סִימָן ז'): בְּכָל
מְקוֹם שֶׁהִצְדִּיקִים הוֹלְכִים — הַשְּׂכִינָה הוֹלְכַת עֲלֵיהֶם, עֵינֵי שָׁם; כִּי
הִצְדִּיקִים תָּמִיד דִּבְקִים בוֹ יִתְבַּרֵּךְ וּמֵאֲמִינִים בוֹ, וְעַל-כֵּן בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהוֹלְכִים — הַשְּׂכִינָה הוֹלְכַת עֲלֵיהֶם דִּיקָא. וְזֶה גַם מֵה שְׂאֲמָרוֹ
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה פב, סִימָן ו'): צִדִּיקִים מְרַבְּבוּתוֹ שֶׁל מְקוֹם; כִּי אִף

קמ אֲשֶׁר ה' תְּקַלֵּז בְּנַחַל

פַּעַם אֵינָם מְסִיחִים דַּעְתָּם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן הֵם נֹעֲשִׂים מְרַכְּבָה לוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁכִּבְיָכוֹל הוּא רוֹכֵב עֲלֵיהֶם.

מָה אָמַר לָךְ, אַחֵי הַיְקָר! מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּדַבָּר זֶה, הַיְנוּ לַחֲשֹׁב תְּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, הֲרִי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וּמִסָּפָר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִדְּבַר זֶה, הֲרִי זֶה בָּא אֶל בְּטוֹל אֲמַת אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵךְ (עֵיִן לְקוּשִׁי-מוֹהָרִין, חֶלֶק א', סִימָן נב), וְנִכְלָל בְּמַחֲזֵיב הַמְצִיאוֹת, וְרוֹאֶה וּמְרַגֵּישׁ, אֵיךְ שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ הִיא מְחִיב הַמְצִיאוֹת, הַיְנוּ עֲצָם עֲצָמֵי חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם פְּרוּד כָּלֵל.

חֲמֻדַּת לְכַבִּי! דְּבַר זֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּאַחֲרִים, כִּי זוֹהִי מִצְוָה רַבָּה — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ לְאַחֲרִים. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לַחֲשֹׁב, כְּאִלוֹ הוּא נִבְרָא יְחִידִי, וְעָלָיו מִנַּח הַחֹזֵב — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּמוֹ אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (יִחְזַקְאֵל לֵג, כד): "אֶחָד הָיָה אֲבָרָהֶם", וְעַל-כֵּן הוּא גָּלָה וּפְרָסֵם אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ יוֹתֵר מִכָּלֶם, כִּי תְּמִיד רָאָה שָׂאִין אַחַר שְׂיַעֲשֶׂה דְבַר זֶה. וְכַמוֹ-כֵּן צָרִיךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לַחֲשֹׁב וּלְצַיֵּר תְּמִיד בְּדַעְתּוֹ שָׂאִין בְּלַעֲדָיו רַק הוּא, וְרַק הוּא מְרַגֵּישׁ אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן עָלָיו מִנַּח הַחֹזֵב לְגַלוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְפָרְסָמוֹ לְכָל שְׁכֵנָיו וּלְכָל חֲבָרָיו וּקְרוֹבָיו.

אַחֵי הַיְקָר! רָאָה לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים מְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, כִּי הוּא תִקּוֹן גְּדוֹל לְפָנָם הַבְּרִית, וּבְכַפְרֵט לְגַלוֹת לָהֶם אֶת סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זוֹהִי הַצְּלָחָה נִצְחִית. וּמִי שֶׁמְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, זוֹכָה לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזוֹכָה אַחֲרֵי-כֵן לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

לְרַבְּנוּ ז"ל הָיָה תְּלִמִּיד, וְהָיָה שְׁמוֹ: ר' בְּעַר מִטְּשֶׁהֲרִין, וְדָרְכוֹ הָיָה לְבוֹא בְּכָל שָׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּשַׁבַּת אַחַת קְבוּעָה, שֶׁשַּׁבַּת הַזֹּאת שַׁבַּת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, מְלַבֵּד הַזְּמָנִים הַקְּבוּעִים, שֶׁהֵיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֵּז בְּנַחֵל קִמָּא

מִתְקַבְּצִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הִיָּה הוּא עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שַׁבַּת קְבוּעָה, וְכֵּה נִסֵּעַ וְכֵּה אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

פַּעַם אַחַת לֹא בָּא בְּשַׁבַּת זֹה רַק בְּשַׁבַּת אַחֲרָת, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל: מִדּוּעַ לֹא בָּאתָ אֵלַי בְּשַׁבַּת שְׂכָכְרַי קְבוּעָה לָּךְ כַּמָּה שָׁנִים? וְהַשִּׁיב, יַעֲזֵן כִּי נִתְאַרַח אֶצְלוֹ נֶכֶד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׁהֵלָה נִסֵּעַ בְּעִירוֹת לְקַבֵּץ מַעוֹת בְּעִבּוּר פְּרִנְסָתוֹ, וְעָכְשׁוּ הִיָּה בְּטִשְׁהָרִין וְנִתְאַרַח אֶצְלוֹ, עַל-כֵּן לֹא הִיָּה יְכוּל לְבוֹא. וְהַשִּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: מִפְּנֵי זֶה מְנַעַתָּ אֶת עֲצָמְךָ מִלְּבֹא אֵלַי?! הַצְּרִכְתָּ לְקַחַת מִקַּל וּלְהַכּוֹתוֹ, מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעִבוּדָה, וּפְרִנְסָה יִתֵּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

וּמִשִּׁיחָה זֹה אָנוּ לְמִדִּים שְׁנֵי דְבָרִים: א. אִם קוֹבְעִים לְעֲצָמֹם שַׁבַּת קְבוּעָה לְנִסֵּעַ אֶל הַצְּדִיק, אָסוּר לְבַטְּלָהּ בְּשׁוּם אַפֵּן שְׂבַעוּלָם, תִּהְיֶה אֵיזוֹ סִפָּה שֶׁרַק תִּהְיֶה, צְרִיכִים לְבוֹא וְלְנִסֵּעַ אֶל הַצְּדִיק בְּזִמְן שְׂקָבֵעַ לוֹ. ב. נֶכֶד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע הַרוֹצֵה לִילֵף בְּדַרְכֵי סָבוֹ, הוּא צְרִיף לִישֵׁב בְּבֵיתוֹ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָהּ וּבְעִבוּדַת הַשֵּׁם, וְאֵל יִדְאָג בְּעִבּוּר פְּרִנְסָה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִמִּילָא יִתֵּן לוֹ וְלֹא יַעֲזוֹב אוֹתוֹ. וְדָבָר זֶה סוֹבֵב עַל כָּל פֶּה בְּרִשְׁרָאֵל הַרוֹצֵה לִילֵף בְּדַרְכֵי הַחֲסִידוֹת, שְׂגֵלָה הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, הוּא צְרִיף לִישֵׁב בְּבֵיתוֹ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְעִבוּדָה, וְאֵל יִדְאָג בְּעִבּוּר פְּרִנְסָתוֹ, רַק יִבְטַח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂלֹא יַעֲזוֹב אוֹתוֹ וּפְרִנְסוֹ בְּכַבוֹד.

וּבַפְּרָטִיּוֹת אַתָּה הַיָּקָר לִי מְאֹד! מֵאַחַר שֶׁסָּבַב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אַתָּה, שְׁתִּהְיֶה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, רְאֵה לְדַבֵּר עִמָּהֶם מִהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵל יִקְלוּ בְּעֵינֶיךָ הַדְּבוּרִים פְּשׁוּטִים שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם, כִּי הַלוֹמֵד יֵלֵד לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה? כְּמוֹ שְׂפּוֹתַב עַל נֵיר חֲדָשׁ (עֵין אֲבוֹת ד, כ); וְהַקְּטָנִים — כָּל דְּבוּר שֶׁהַמְּלַמֵּד לוֹמֵד עִמָּהֶם, נִחְזַק וְנִרְשָׁם וּמִצְטַיֵּר בְּשִׁכְלָם וּבְלִבָּם, וְהֵם זוֹכְרִים אֶת זֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם. וְעַל-כֵּן אַתָּה רְאֵה לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂעוּרִים קְבוּעִים כְּסִדְרָן, כְּמוֹ שֶׁהַזְּהִיר אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וְכֵּן תִּהְיֶה רְגִיל לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד בְּקִבְעוֹת, מִהַרְגַּע שְׂאֵתָה

קמב אָשֶׁר ה' תְּקַלֵּז בְּנַחֵל

פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם בְּשַׁעַת קִימָה, עַד שְׁאַתָּה סוֹגְרֵן בְּשַׁעַת שְׁנָה,
וּבְאַמְצַע תִּלְמַד עִם הַיְלָדִים בְּחֹדֶר, אֲשֶׁר הִיא מְצוּה רַבָּה.

וְכֵן תִּדְבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים הַיְקָרִים חֲבֵרֶיךָ וּשְׁכֵנֶיךָ דְבוּרֵי אַמוּנָה
וְהַתְּחִזְקוֹת, וּבְכֶף תְּבַלֶּה אֶת יְמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ, וְתַמְשִׁיף עַל עֲצָמְךָ
עֲרֹבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּפְרַנְסָה יִמְשִׁיף עָלֶיךָ הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּשַׁפַּע גְּדוֹל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

כְּתִיב בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (דְּבָרִים יט, יב): "וּשְׁלַחוּ זְקֵנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ
אִתּוֹ מִשָּׁם וְנִתְּנוּ אִתּוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וְמֵת", וּמוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן
(חֶלֶק א', סִימָן ס'), כִּי צָרִיךְ לְהֶאָרִיךְ אֶת יָמָיו בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּתוֹסֶפֶת
מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְתוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְזֶה עֵקֶר זְקֵנָה דְקִדְשָׁה
אֲרִיכוֹת יָמִים, כִּי לְהִפָּךְ — הַיֵּצֵר הָרַע מְקַצֵּר אֶת יָמָיו, הַיְנוּ
שְׂמֵבִלְבָלוֹ לְבִלְתֵּי לְלַמֵּד וּלְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְבִיאֵו לְחֻטָּאִים
וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים. וְעֵקֶר הַיֵּצֵר הָרַע הוּא הַדְּמִים, כְּמוּבָא (בְּלִקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עב); וְעֵקֶר עֲבוּדַת הָאָדָם — לְגֹאֵל אֶת הַדָּם
מֵהַיֵּצֵר הָרַע וְלְהַמִּיתוֹ, הַיְנוּ לְבִטְלוֹ.

וְאִיךָ זוֹכִים לָזֶה? עַל-יְדֵי זְקֵנָה דְקִדְשָׁה, שְׂמֵאָרֶיךָ יָמִיו בְּתוֹסְפוֹת
קִדְשָׁה וְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תּוֹרָה וְתַפְלָה, הַתְּבוּדוֹת וְשִׂמְחָה, שְׂזָה
הָעֵקֶר וְהִיסוּד בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.
וְכְמוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק ב', סִימָן מח): תְּכַף-וּמְיָד כְּשֶׁנִּכְנָסִים
בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֲבָרָה גְּדוֹלָה כְּשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרָה שְׁחָרָה.
וְצָרִיךְ לְהַתְּחַזֵּק וּלְאַמֵּץ עֲצָמוֹ וּלְבוֹא לְשִׂמְחָה, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד
מְאֹד, וְזוֹכָה עַל-יְדֵי-זֶה לֵישׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי. כִּי מֵה שְׂאִיִן הָאָדָם
בְּיִשׁוּב הַדַּעַת — הַכֹּל מְסַבֵּת הָעֲצָבוֹת וְהַמַּרָה שְׁחָרָה (עֵיִן לִקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י', עֵיִן שם); וְעַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה מְבִטְלִים אֶת הַיֵּצֵר
הָרַע. "וּשְׁלַחוּ זְקֵנֵי עִירוֹ" (דְּבָרִים יט, יב), הַיְנוּ עִיר שְׁנִקְרָאת אָדָם, כְּמוֹ
שְׂכַתוֹב (קֹהֶלֶת ט, יד): "עִיר קִטְנָה" וְכוּ', צָרִיךְ לְשַׁלַּח וּלְהַתְּנַהֵג
בְּכַחֲנִיַת זְקֵן, וְלָקְחוּ אִתּוֹ מִשָּׁם, יִקְחוּ אֶת הַיֵּצֵר הָרַע מֵהַגּוֹף

אֲשֶׁר ה' תְּקַלַּח בְּנַחֵל קִמַּג

מִהָעִיר, "וְנָתַנּוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם", כִּי יִזְכֶּה לְגֹאֵל אֶת דָּמוֹ מִהַיָּצָר הָרַע, "וְנִמְתָּ" וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי. הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִזְכְּנוּ לָזֶה, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

כְּשֶׁאָדָם מֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כְּשֶׁקָּם — הוּא אֲצִלּוֹ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה מִמָּשׁ כִּמוֹ שֶׁעֲכָשׁוּ נוֹלָד מִחֲדָשׁ, אֲזִי כָּל הַיּוֹם יֵלֶךְ אֲצִלּוֹ בְּנֶקֶל וּבְזִרְיוֹת, מֵאֲחֵר שֶׁהוּא בְּעֵינָיו כִּמוֹ שֶׁנוֹלָד עֲכָשׁוּ. מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁזֹּכֵר אֶת יוֹם הַקְּאֵתְמוֹל, אֲזִי הַכֹּל הוֹלֵךְ אֲצִלּוֹ בְּכִבְדוֹת, וּבְעֵינָיו כְּמַת מִמָּשׁ, וּמֵיֶאֱשׁ לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְעַל-כֵּן בְּיַדֵּעָה בְּרוּרָה, אֲשֶׁר כָּל יוֹם הִיא בְּרִיאָה חֲדָשָׁה אֲצִלּוֹ, יִזְדַּרְזוּ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבַּרְךָ.

ה' תְּקַלַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבָרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח נִצָּחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי וְשִׂמְחֹתִי לְשִׂמְעַ מִמֶּךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! עֵקֶר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ לְגַמְרֵי (פְּרִישׁ — טְרִי), וְאֶז דִּיקָא מְצַלִּיחִים, וְאָסוּר לְהִתְיַשֵּׁן עִם הַהִתְקַרְבוּת. וּבְדָבָר זֶה רוֹאִים בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבְּשִׂעָה שֶׁהוּא בְּחוּר — מְחַפֵּשׁ אֵיזָה חֲזוּק, וְאִם זוֹכָה, הוּא מִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִתְחִיל לְהִתְנַהֵג בְּדַרְכֵי וְעֲצוֹתָיו, אֲבָל אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁמִּתְחַתֵּן, הוּא כְּבָר מִתְקַרֵּר, וְלֹאט לֹאט מִתְרַשֵּׁל וְחוֹזֵר חֲזָרָה, כִּי הַכֹּל נִתְיַשֵּׁן אֲצִלּוֹ. וְכֵן יֵשׁ אֲבָרְכִים שֶׁהִתְקַרְבוּ, אֲבָל בְּמִשָּׁךְ הַזְּמַן שֶׁעוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר מִבֵּית וּמְחוּץ — מְרִירוֹת וְיִסוּרִים, דְּחֻקוֹת וּבִלְבוּלִים, אֲזִי בְּמִשָּׁךְ הַזְּמַן מִתְקַרְרִים וּמִתְרַשֵּׁלִים וּמִתְחַמְּקִים חֲחוּצָה וְכוּ', וְנִתְרַחֲקִים מִרַבְּנוּ ז"ל. וַיֵּשׁ שְׂאִינִם מִתְרַחֲקִים לְגַמְרֵי אֶלֶּא מִתְקַרְרִים וְכוּ', וְשׁוֹם בְּרִיָּה אֵינָה יוֹדַעַת זֹאת. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִשָּׁמֵר מְאֹד מְאֹד עִם מִי

קמד אָשֶׁר ה' תקלח בנחל

לְדַבֵּר, יְכוּל לְהִיּוֹת בַּחוּץ שְׂיֵשׁ לוֹ שֵׁם שֶׁל מְקַרְב, אָבֵל בֵּינוּ לְבֵינוּ
הוּא מְקַרְר וּמְרַחֵק, וְלֹא דֵי שְׂלֵא יַחֲזֵק אוֹתוֹ, אֶלֶּא גַם יִקְרַר אוֹתוֹ.

וְעַל-כֵּן עָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו'ל צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם
הַיּוֹם הַהִתְקַרְבוֹת מִחֲדָשׁ, כְּאֵלוּ עֲדִין לֹא הִתְקַרְב, כִּי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, שְׂאֵז דִּיקָא מְצַלִּיחִים (עֵינ לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן סב). וְעָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו הוּא עַל-יְדֵי שְׂקִידָה בְּסִפְרָיו,
שְׂשֵׁם גְּנוּזִים פְּנִיו, שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ (עֵינ לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב);
וּבְאִפֵּן הַזֶּה תְּמִיד יֵאִיר בּוֹ אוֹרוֹ הַגְּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, שְׂיֵשׁ בּוֹ כַח
לְעוֹרֵר וְלַחֲזֵק וְלֶאֱמֹץ אוֹתוֹ בְּכָל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׂעוֹבֵר עָלָיו.

עָלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְר! כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת,
וּבְכַרְטִיּוֹת מִי שְׂרוּצָה לְנַחֵק מִחֲשַׁבְתּוֹ מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרוּצָה לְדַבֵּק
עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂכִינָה, בּוֹדֵאֵי שְׂעָלָיו מִתְּגַבְּרוֹת הַקְּלָפוֹת לְהַפִּילוֹ
וְלְהַחֲטִיאוֹ. וְעַל-כֵּן מִי שְׂכָבֵר יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, הוּא צְרִיךְ
הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּאַמְּצוֹת חֲזָקָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, שְׂלֵא יִתְאַחֲזוּ בּוֹ
הַקְּלָפוֹת וְהַקְּטָנוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, רַק יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ תְּמִיד
עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבַעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה.

אודות מה שְׂעָבֵר וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבֵּיתֶךָ — זו אֲשַׁתֶּךָ, עָלֶיךָ
לְדַעַת כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עָקַר הָאֲשֶׁר וְהַתְּקוּהָ הַרוּחָנִית לְהַנְצִל מִכָּל
פְּגָעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, הוּא רַק כְּשִׁבוּרָחִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ לְגַמְרֵי, וְלֹא
שְׂמִים לֵב אֶל שׁוּם דְּבָר. וְהֵינּוּ כְּשִׂאָדָם רוּצָה רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ,
וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל טָפֵל נִגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי שׁוּם דְּבָר לֹא יִמְנַע אוֹתוֹ, אֲדַרְבָּה
יִהְיֶה שְׂנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשֵׂא אֶחָד, מֵאַחַר שֶׁהוּא רַק רוּצָה אֶת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי לֹא יִשְׁגִּיחַ עַל אֲשַׁתּוֹ, מָה הִיא רוּצָה, מֵאַחַר שֶׁרְצוֹנוֹ הוּא
רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי מִמִּילָא יִתְבַּטֵּל רְצוֹן אֲשַׁתּוֹ לְרְצוֹנוֹ,
שֶׁהוּא רְצוֹן הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבַּרֵךְ. וְעַל-כֵּן מָה שְׂאֲשַׁתּוֹ עוֹשָׂה,
אֵינּוּ מִתְּנַגֵּד לָזֶה, כִּי מָה אֲכַפֵּת לוֹ? ! הֲלֹא כָּל רְצוֹנוֹ וְכַסּוּפָיו לַעֲשׂוֹת
רְצוֹן קוֹנוֹ, וְאִם אֲשַׁתּוֹ עוֹשָׂה דְּבָר מָה שְׂלְכְאוּרָה נִגְדַּת דַּעַתּוֹ, זֶה רַק
מִשְׂפָּה וְלַחוּץ, מֵאַחַר שֶׁלּוֹ בַּעֲצָמוֹ אֵינּוּ רְצוֹן אַחַר, רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹן

אֲשֶׁר ה' תְּקַלַּח בְּנַחֵל קָמָה

קוֹנוֹ, וְהוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ. אָבֵל תִּכְפֹּר-וּמִיָּד כְּשֶׁהוּא עוֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִתְרַחֵק וְנִעְתָּק מֵהַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, אִזּוֹ תִּכְרַף מִתְחִילוֹת לֵהִיוֹת בְּעִוֹת בְּבֵית, כִּי אִזּוֹ יֵשׁ לְכָל אֶחָד רְצוֹן אַחֵר, וּמִזֶּה בָּאָה הַהִתְנַגְּדוֹת וְהַמְחַלְקֵת וְהַקְּנָאָה וְהַשְׁנָאָה בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, מֵאַחַר שֶׁהוּא רוֹצֵה אֶת שְׁלוֹ, וְהִיא רוֹצֵה אֶת שְׁלֵה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְקוֹטְטִים, וְהַחַיִּים נִהְפָּכִים לְמָוֹת, וְהָעוֹלָם הַזֶּה לְגִיְהוֹנוֹם, וּשְׁנִיָּהֶם סוֹבְלִים, וְלִבְסוּף עוֹד יִצְטָרְכוּ לִתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן עַל הַכֹּל, וְאוֹי לִי מִיִּצְרִי, אוֹי לִי מִיִּצְרִי!

וְאוֹלֵי יְכוּלִים לְהִלְבִּישׁ אֶת כָּל זֶה בְּדַבְרֵי הַמְדַרְשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן א'): אִם זָכָה אָדָם — אוֹכֵל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, שְׁנֹאָמֵר (תְּהִלִּים קֹלֵט, ה'): "אֲחֹר וְקִדְּם צִרְתָּנִי", וְאִם לֹא — בָּא לִתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן, עֵינַי שָׁם; הִינּוּ כַּנִּל, אִם הָאָדָם זוֹכָה וּמֵהַפֶּךְ פָּנָיו לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵּךְ, וְאִין לוֹ רְצוֹן אַחֵר, רַק לְקַיֵּם רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִזּוֹי אָדָם כִּזֶּה אֵינּוּ מִשְׁגִּיחַ עַל שׁוֹם דְּבָר, וּמִקְשָׁר הַכֹּל אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵּךְ, וְעוֹבֵד אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ מִכָּל דְּבָר, אֲפִלּוּ מִתְּכִלִּית הַגְּשָׁמִיּוֹת, שֶׁהוּא עֲנִיָּן שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַחֲזוֹר הַסְּתָרָה, וּמִקְשָׁרוֹ אֶל פְּנִים קִדְּם, שֶׁהוּא עוֹלָם הַבָּא, וּמִמְשִׁיף רוּחַחִיּוֹת חִיּוֹת אֲלֵקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאִזּוֹ אֲשֶׁתּוֹ וְאֲכִילָתוֹ וּמִשָּׂא וּמִתְּנוֹ — הַכֹּל רַק אֲלֵקוֹת, מֵאַחַר שֶׁאִין כָּאִן רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְאִין לוֹ רְצוֹן אַחֵר, רַק לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִזּוֹ יוֹרֵשׁ וְאוֹכֵל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת: עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁאִין לוֹ שׁוֹם מִחֻלְקֵת — לֹא עִם אֲשֶׁתּוֹ וְלֹא עִם אַחֲרִים בְּמִשָּׂא וּמִתְּנוֹ וְכוּ', וְעוֹלָם הַבָּא, כִּי מִרְגִּישׁ רַק עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זִיו חִיּוֹת אֲלֵקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ מִמֶּשׁ. וְאִם לֹא, אִם אֵינּוּ עוֹשֶׂה דְּבָר זֶה, בָּא לִתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן, כִּי אִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּתְרַן, וְעַל הַכֹּל יִתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן, וְיִהְיֶה מֵר לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שְׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! אֵיִצְצָךְ וְיִהִי ה' עִמָּךְ; אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֵׁם סִימָן ט'): לֹא אִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְלֹא אִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְלֹא שְׁנִיָּהֶם בְּלֹא שְׁכִינָה; כִּי הַהִכָּרַח לָךְ לְאִשָּׁה, וְכֵן הַהִכָּרַח לְאִשְׁתְּךָ לְבַעַל, וּמֵאַחַר שֶׁסָּבַב הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ שֶׁהִתְחַתְּנָתֶם, וְנָתַן לָכֶם בָּנִים, בְּוֹדָאֵי אַתֶּם זְוֹוג מִן הַשָּׁמַיִם, וּמֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, שֶׁאִין אַתֶּם

קמו אֲשֶׁר ה' תקלח בַּנְחַל

מסִתְּדָרִים, וּבִפְרָט אֶתָּה בְּעֵינַי חֲמוּתָךְ וְכוּ', כָּל זֶה עַל שְׁלֹא הִכְנַסְתָּם אֶת הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא הָאֲמוּנָה, בְּבֵיתְכֶם; הֵינּוּ לְמַסָּר אֶת עֲצָמְכֶם לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵז דִּיקָא יִלְךְ הַכֹּל כְּסֻדָּר; הֵינּוּ אֶתָּה רְאָה לְמַסָּר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְתַדַּע שְׂאִשְׁתְּךָ מְצִילְתְּךָ מֵהַחֲטָא, וּמַגְדִּילַת אֶת בְּנִיךָ, וּבְדַבְרֵךְ זֶה אֶתָּה צְרִיךְ לְכַבְּדָהּ וּלְאַהֲבָהּ מְאֹד (יְבָמוֹת סג), וְלֹא תִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר אַחֵר בְּעוֹלָם, הֵינּוּ אֵיזָה חֲסָרוֹן אוֹ אֵיזוֹ מְדָה רְעָה שְׂיִשׁ בָּהּ, אֶתָּה רְאָה לְרֵאוֹת בָּהּ רַק טוֹב, וְהוּא — שְׁעַל יְדָה אֶתָּה נְצוּל מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וּמַגְדִּילַת אֶת בְּנִיךָ, וְאַפְלוּ אִם לֹא הִצִּילָה אוֹתָךְ, אוֹ אֵינָה מְצִילַת אוֹתָךְ רַק מֵעֲבָרָה אַחַת, כְּכֹר גַּם-כֵּן כְּדַאי לָךְ לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ עַד מְאֹד מְאֹד. וּמְכַל שְׂכֵן, שְׂבָרַב הַשָּׁנִים הִצִּילָה אוֹתָךְ מֵהִרְבֵּה הִרְבֵּה עֲבֻרוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה רְאוּי לָךְ לְאַהֲבֹת אוֹתָהּ וּלְכַבְּדָהּ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְחַפֵּשׂ אַחֵר הַמוֹמִין וְהַחֲסוּרוֹת שְׂבָהּ (אֲשֶׁר בְּנֻדְאֵי נִמְצְאִים בָּהּ, כִּי אֵין לָךְ אָדָם שְׁלֹא יִהְיוּ בוֹ אֵילוֹ חֲסוּרוֹת וְחִלְשׁוֹת וְכוּ').

אָחֵי הַיָּקָר! בְּשַׁעַה שְׂתַמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד רַק אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְנִיס אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתְךָ, וְתַדַּע כִּי אִשְׁתְּךָ זֹו הִיא דִּיקָא חֲלֻקָּה, וְהַבְּנִים הָאֵלוֹ הֵם דִּיקָא נְחֻלְתְּךָ, אֲזוֹ לֹא תַעֲלֶה בְּדַעְתְּךָ שׁוֹם מִחֲשָׁבָה וְשׁוֹם דְּאָגָה וְשְׂבִירָה וְכוּ', אַדְרָבָה תַּהְיֶה שְׂמַח בְּחֻלְקָךְ, וְלֹא תַתְּנַגֵּד אֵלֶיהָ כָּלֵל, אִם רוּצָה לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה, וְלִקְנוֹת בְּמָקוֹם אַחֵר וְכוּ', אִם יֵשׁ לָהּ סְבוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', מַה לָּךְ לְהַתְּעַרֵב בְּזֶה?! הֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכֹל מָקוֹם, וְיִכּוּלִים לְהַתְּקַרֵּב וּלְהַתְּדַבֵּק בוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל מָקוֹם, בְּכֹל שְׂכוּנָה, בְּכֹל קְרִיָּה, בְּכֹל עִיר וּבְכֹל מְדִינָה, כִּי הֲלֹא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל. וְעַל-כֵּן מַה אַכְפַּת הֵיכָן גְּרִים? הֲלֹא גַם שָׁם בְּמָקוֹם הַחֲדָשׁ נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לְהִיּוֹת כָּל-כָּף שְׂבוּר וְכוּ', אוֹ לְהַתְּחַלֵּף בְּבִלְבוּלִים וּסְפָקוֹת וְכוּ', וְלְהִיּוֹת בְּקִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ'? אָחֵי, אָחֵי הַיָּקָר! בְּרַח לָךְ אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא לְבַדּוֹ נִמְצָא, וְאֵין נִמְצָא זולָתוֹ.

אָחֵי, אָחֵי הַיָּקָר! כְּשִׂישׁ לְאָדָם מִחֲשָׁבָה זֹו, אֲזִי מְרַגֵּשׁ וְטוֹעֵם עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו הָעוֹלָם הַבָּא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵין לָךְ עוֹד דְּבָר נְעִים

אֲשֶׁר ה' תְּקַלֵּט בְּנַחֵל קִמּוּז

וְעָרַב כְּמוֹ הַיְדִיעָה הַזֹּאת, וְאָז דִּיקָא מְרַגֵּישׁ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּמְהַפֵּךְ גְּשָׁמִיּוֹת לְרוֹחַנִּיּוֹת וְרוֹחַנִּיּוֹת לְגְשָׁמִיּוֹת וְכוּ'.

וּמַחֲמַת שְׁעוֹמְדִים עֲכָשׁוּ עָלַי אֲנָשִׁים — אֶקְצֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תְּקַלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַ נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת מַחֲלַת הָעֲצָבִים שְׁסוּבֵל, הִיָּה טוֹב שֶׁתִּלְךָ אֶל רוֹפֵא, וְהוּא
יִתֵּן לְךָ פְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְאֵין בְּנֵה שׁוֹם בּוֹשָׁה כָּלֵל. רְאֵה לִישׁוֹן בְּכָל
יוֹם כָּל צָרְכְּךָ, וְגַם רְאֵה לְאָכֵל טוֹב, וְתִשְׁמַר מִמֵּאֲכָלִים מְלוּוָחִים,
וְהַרְגֵל עֲצָמְךָ לְטִיֵּל הַרְבֵּה בְּאֹוִיר, וּבְשָׁעָה שְׁאֵתָה מְטִיֵּל, תְּדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, הִיָּנוּ רְאֵה לְדַבֵּר וּלְהוֹצִיא מִלְּבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל עֲגִינֵיךָ,
וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוּת, כְּמוֹ שְׁאֵתָה מְדַבֵּר עִם חֵבֶר טוֹב. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאֵתָה מְדַבֵּר עִמּוֹ, וּבּוֹדָאֵי יִמְחַל לְךָ
עַל כָּל מַה שְׁעָשִׂיתָ, וּמַה שְׁעַדִּין אֵתָה עוֹשָׂה וְכוּ'.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְהַרְגֵל עֲצָמְךָ
לְשִׁמְעַת בְּכָלֵי זְמַר נְגוּנִים הַמְשִׁמְחִים, וְאָז וְשָׁב וְרָפָא לְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

קמח אָשֶׁר ה' תִּקַּם בַּנַּחַל
ה' תִּקַּם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי, אָף מְרַב
הַטְרָדוֹת שְׂמַתִּיו בְּצַד, וְלֹא יֵצֵא לִי לְכַתֵּב לָךְ עַד עַכְשָׁו, שֶׁשֶׁלְּפָנַי
אֵלַי בְּעֵנֵי הַבְּעֵיָה וְהַצָּרָה שֶׁסּוֹבֶבֶת אוֹתְךָ בְּבֵיתְךָ.

וְהִנֵּה פְתַבְתִּי מִכְתָּב לְאַשְׁתְּךָ, אֶקְנֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיֹעִיל,
וְתִהְיֶה דַעְתָּה אֶל דַּעְתְּךָ, וְתִדְוֶרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה רַבָּה, וְתַחֲזְקוּ אֶחָד אֶת
הַשֵּׁנִי, וְתִהְיֶה לְעֶזֶר זֶה לְזֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! לְהִנְהִיג בֵּית צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם
כְּשֶׁלְּמָה הַמְּלָךְ, כִּי בְּבֵית הָאִשָּׁה אוֹ הָאִישׁ הֵם כְּמוֹ דוֹד שֶׁל חֲמֵרִי
נֶפֶץ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי גְפָרוֹר אֶחָד יִתְפּוֹצֵץ וַיְהִרֶס אֶת כָּל הַבַּיִת, כְּמוֹ-כֵן
מְרַב הַמְּתַח שְׁשׂוּרָה עַל-פִּי-רַב אֶצֶל הָאִשָּׁה אוֹ אֶצֶל הָאִישׁ, אֲזִי עִם
כַּעַס וּקְפִידוֹת קִטְנָה יִתְפּוֹצֵץ כָּל הַבַּיִת וַיֵּצֵא לְמִדְוֵרֶת אֵשׁ, וְהַהֲבָעָה
לְלֶהֱבֵא יֵצֵאָה, וַיִּקַּח זְמַן הַרְבֵּה, עַד שֶׁיִּחְזְרוּ וַיּוֹכְלוּ לְתַקְּנוּ, אוֹ אֶפְלוּ
לְכַבּוֹת הָאֵשׁ. וְעַל-כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, כְּשֶׁרוֹאֶה דוֹד עִם חֲמֵרִי
נֶפֶץ, בְּמִקּוֹם לְנִגְעַע עִם גְּפָרוֹר, שׁוֹפֵךְ מִים מִכָּל הַצְּדָדִים, עַד שֶׁמִּבְטָלוּ
לְגַמְרִי, וְאֵינִי יָכוֹל כְּבָר לְהִתְפּוֹצֵץ כָּלֵל, כִּי נַעֲשֶׂה מְלֵא מִים וְנִתְבַטַּל
כַּחוּ. כְּמוֹ-כֵן בְּבֵית, כְּשֶׁרוֹאִים וּמְרַגִּישִׁים אֶת הַמְּתַח הַחֲזֵק, צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַכְנִיס אֶהְבָּה וְשִׂמְחָה בְּבֵית,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטַּל הַמְּתַח. וְדַבֵּר זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אוֹ מִהָאִשָּׁה אוֹ
מִהַבְּעַל, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ יוֹתֵר שֶׁכָּל, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

אֲחִי הַיְקָר! הַסְּבָלָנוֹת הֵיא יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיִּים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר
אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי סְבָלָנוֹת. וְלִזְכוּת לְסְבָלָנוֹת הָרִי זֶה עַל-יְדֵי רַבּוּי
שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵו, שֶׁמְכַנִּים בְּאָדָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. כִּי
הַזְּכוּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, נִבְנִית אֶצְלוֹ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁזְּכוּה
עַל-יְדֵי אֲמוּנָה לְסְבַל עַל כָּל הַבָּא עָלָיו, כִּי יוֹדַע אֲשֶׁר הַכָּל מִמְּנוֹ

אֲשֶׁר ה' תְּקַמָּא בְּנִחַל קַמְט

יְתַבְּרָהּ, וּמְקַבֵּל הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הוּא מְעִין עוֹלָם הַבָּא (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ד').

חֲמֻדַּת לְכַבֵּי! בְּרַח לָךְ אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִקְבַּע לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּזוֹהַר וְתַקּוּנִים, בְּרַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עֲרוּף, לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, לְקוּטֵי-הַלְכוֹת וְכוּ', וְעוֹד מֵהַ שְׁתַּבַּחַר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲבֹר לָךְ יוֹם וְעוֹד יוֹם וְכוּ', וּבֵין כֶּף וּבֵין כֶּף תִּסְפָּר לְפָנָיו יְתַבְּרָהּ אֶת כָּל לְבָבָהּ, וּלְאֵט לְאֵט תִּמְשִׁיף עַל עֶצְמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו יְדִידוֹת חַיִּית אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרָהּ, וְתִתְעַנֵּג מֵרַב אוֹרוֹ יְתַבְּרָהּ, הַמְּאִיר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ רַק עַל-יְדֵי רַבּוּי דְבוּרִים אֵלָיו יְתַבְּרָהּ, שְׁעוֹשָׁה כְּלֵי לְקַבֵּל שְׁפַע אוֹר רוּחָנִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכָּתֵב אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִנָּתֵק הַקֶּשֶׁר, חֵס וְשְׁלוֹם.

ה' תְּקַמָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָהּ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח בְּכֶסֶל ה'תשד"ב.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ", קִדְּשׁ קִדְּשִׁים, דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֻזְקוֹ וְאֲמִצּוֹ בְּעֶבְדוּת הַשֵּׁם יְתַבְּרָהּ — תּוֹרָה וְתַפְּלָה, בְּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה. וְרֵאוּ לְהִיּוֹת חֻזְקִים מְאֹד בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י וְהַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם, בְּאֶפֶן שְׁתַּסִּימוּ אֶת הַפְּרָשָׁה בְּכָל שָׁבוּעַ: שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְבַרֵּר אֶת הַטּוֹב מִהֲרַע (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן

קנ אֲשֶׁר ה' תְּקַמָּא בְּנַחֵל

(ט), והוא תקוּן הַבְּרִית, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, הוּא מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ נִזְהָר בְּדָבָר זֶה.

עֲלֵיכֶם לִשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְכֶם מִפְּעַס וּקְפִידוֹת, אֲשֶׁר כָּל פְּעֻסָּה הוּא מִשְׁגָּע וּמְטַרֵף מִמֶּשׁ, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, כִּי הַפְּעַס הוּא פְּחָלֵי הַנִּכְפָּה (מַחֲלַת הַנִּפְּלָה), שְׁנִכְנַס בְּאָדָם לְעֵתִים קְרוּבוֹת אוֹ רְחוּקוֹת, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמֹר. וְדָבָר זֶה בָּא לְאָדָם מְרֹב גְּאוּתוֹ, כִּי עַל-פִּי-רֹב רַק בְּעַל גְּאוּה הוּא פְּעֻסָּה וְעֲצֻבָנִי עַד מְאֹד, כִּי רוּצָה וְרוּצָה וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מָה הוּא רוּצָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה כּוֹעֵס וּמְקַפֵּיד וְנוֹפֵל בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי.

וּבְאֻמַּת צְרִיף כָּל אֶחָד לְבוֹא אֶל בְּטוּל כְּזֵה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁלֹא יִרְצָה שׁוֹם דָּבָר, רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם עֹדִין רוּצָה אֵיזָה רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, עֹדִין הוּא מִנַּח בְּעַמְקֵי דְתַהוּמָא רְבָא, וְעֹדִין לֹא יֵצֵא מִחַל אֶל הַקֹּדֶשׁ כַּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְכָל הָעֲבוֹדוֹת וְהִיגִיעוֹת שְׁלוֹ עֹדִין לְרוּחַ. כִּי הָאָדָם צְרִיף לְבוֹא אֶל בְּטוּל כְּזֵה, עַד שְׁלֹא יִרְצָה — לֹא מְדַרְגּוֹת וְלֹא הַשְּׁגוֹת, לֹא פְּרִסוּם, לֹא כְּבוֹד וְלֹא מְמוֹן וְכוּ', רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצֻמוֹ, וְאִזּוּ כְּשֶׁאוֹחֵז בְּדַרְגָּה זוֹ, שְׂאִינוֹ חִפֵּץ בְּשׁוֹם דָּבָר — רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵף פְּעַם לֹא יִקְנֵא בְּהַשְּׁנִי, וּמִמִּילָא לֹא יִכְעַס וְלֹא יִקְפִיד, כִּי אֵין לוֹ עַל מִי לְהַתְּנָאוֹת, כִּי הֵלֵא כָּל פְּעֻסוֹ וְהַקְּפִידוֹת הוּא רַק מִחֲמַת גְּאוּתוֹ הַסְּרוּחָה וְכוּ', שְׁמִקְנֵא בְּכָל בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, זֶה נְדָמָה לוֹ לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ ... וְכוּ' וְכוּ', וְעַל כֵּן הוּא נִשְׁבֵּר מְרֹב גְּאוּתוֹ, וְכוֹעֵס וּמְקַפֵּיד עַל כָּל הַבָּא תַחַת יָדוֹ. אֲבָל כְּשֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּבְטוּל גְּמוּר, וְאִינוֹ רוּצָה שׁוֹם דָּבָר רַק אֶת עֲצֻמוֹ, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא הוּא, וּמִשָּׁם מְמַקְוֵמוֹ וּמִמְצַבּוֹ הוּא רוּצָה לְדַבֵּק עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָדָם כְּזֵה לְעוֹלָם לֹא יִכְעַס וְלֹא יִקְפִיד וְלֹא יִשְׁבֵּר כָּלֵל, כִּי אִינוֹ חִפֵּץ בְּשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, רַק לְהַדְּבִיק נַפְשׁוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֻמַּת.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְזַכּוֹת לָזֶה אֵי אֶפְשָׁר, כִּי אִם עַל-יְדֵי רַבּוּי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר וְלִשְׁיַח עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּקַבִּיעוֹת עֲצוּמָה, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת,

אֲשֶׁר ה' תִּקְמָא בְּנַחַל קִנְא

כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, כִּי תִפְלֶה וְהִתְבּוֹדְדוּת יָבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל בְּטוּל כְּזֶה, עַד שִׁיִּכְלַל לְגַמְרֵי בְּמַחֲיֵב הַמְצִיאוֹת הוּא וְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), וַיִּמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חֵיוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרוֹ וּלְרַחֲקוֹ וּלְנַתְקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

מָה אָמַר לָכֵם! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְעוֹלָם, לֹא לִפְלֵ בְרוּחְכֶם מִשׁוּם בְּרִיָּה בְעוֹלָם, וּבִכְפָּרְטִיוֹת מִכָּל מִינֵי עֲרֻב־רֵב אֲשֶׁר הִתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ מִחֲדָרִים אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאֵלָם. עֲלֵיכֶם לְדַעַת כִּי בְּלִי לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הָאָדָם מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל כָּלֵל, וְמִי שֶׁלּוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּבָר הֵלֵךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּאָפֶן וּבְצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי הִמְתַּמִּיד בָּהֶם תָּמִיד!

חֲדָלוּ לָכֵם מֵאַנְשִׁים חֲטָאִים, וּבִכְפָּרְטִיוֹת מֵאֵלוּ בְעֲלֵי מַחְלָקַת וּבְעֲלֵי כַּעַס וּרְצִיחָה, שֶׁהֵם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מְטַרְפִּים לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, כִּי בְעַל מַחְלָקַת וְכַעַס, הוּא מְשַׁנֵּעַ מִמֶּשׁ, וְזֶה מַחְלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כְּשֶׁאֵר הַמַּחְלּוֹת. וּבִכְפָּרְטִיוֹת בְּשַׁעֵה שְׂבָא עַל הָאָדָם כַּעַס וּרְצִיחָה, הוּא אִזְ כְּחוּלָה נִכְפָּה מִמֶּשׁ, הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִשְׁמְרֵנוּ. וְעַל-כֵּן הִחְמִירוּ מְאֹד מְאֹד בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ שֶׁלֹּא לְהִסְתַּפֵּל עָלָיו אִזְ כָּלֵל, כִּי הוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, וְהוּא מְשַׁקֵּץ וּמִתְעַב אִזְ בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאַתֶּם רוֹאִים אָדָם כְּזֶה, שֶׁהוּא תָּמִיד בְּכַעַס, וּמִתְגַּרְהַ בְּמַחְלָקַת, תִּדְעוּ שֶׁהוּא אִישׁ חוֹלְנֵי, וְתִבְרָחוּ מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוּרְחִים מִבְּעֲלֵי רֵאָתָן, שֶׁהִיא מַחְלָה הַמְדַבְּקַת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְעַקֵּר הַבְּרִיחָה שֶׁלָּכֶם יִהְיֶה לְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁשֵּׁם תִּמְצְאוּ מְרֻגָּע לְנַפְשְׁכֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

קנב אָשׁר ה' תקמב בנחל
ה' תקמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"א בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב להיקר והנעלה, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה,
זכותו גנן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות בנך, ראה להכניסו תכף-ומיד לאיזה חדר — או אצל
אשכנזים או אצל ספרדים, אבל למען טובת הילד אל תניחהו בבית,
כי חכמינו הקדושים מאד מאד הקפידו על דבר זה, ואמרו, שאסור
לשנות בין מהבנים (שבת י:), ומה גם שהאב מחיב ללמד את בנו
תורה (עין ברכות מז:). ויען שהמציאות מוכיחה, כי אין לאב כל היום
זמן ללמד עמו, על-כן צריך להכניסו לתלמוד תורה, ואם אינו
עושה כן, עון בטול תורה של הבן מנח על האב. ועל-כן עשה מה
שתעשה, שתכניס את בנך בתלמוד תורה, ואל תהיה חכם בעיניך,
כי לא יצא טוב אם הילד ישאר בבית.

ואודות לישיב אצל ציון האר"י ז"ל, ולאסף שם צדקה, לדעתי,
יש בזה דין 'עני המהפך בחררה' שנקרא רשע, כי הלא שם מקבץ
אברך אחר, ובאלו הפרוטות הוא מפרנס את משפחתו, על כן חדל
תחדל מלקבץ שם בשום אפן שבעולם, כי זה עקר פרנסתו, והשם
יתברך מקפיד על דבר זה מאד מאד, שלא לנגע בפרנסתו של חברו.
חסדי השם יתברך, כל הארץ לפניך, והשם יתברך ימשיך עליך חן,
ותצליח בכל מקום בעולם.

אחי היקר! חזק ואמץ להדביק נפשך בו יתברך בתמימות
ובפשיטות גמורה, וכל מה שתשמע — תקשרו אליו יתברך,
ותתבונן בהדבורים, אז תראה ותבין ותשפיל, כי הכל קולו יתברך.
וזה סוד הנבואה שמשמיעין לו מלמעלה, וזה שומע וזה אינו
שומע. וכעין שאמרו במדרש על פסוק (בראשית מב, א): "וירא יעקב
כי יש שבר במצרים", יעקב ראה כי יש סבר ותקוה, והשבטים לא
ראו, עין שם. ודבר זה סובב על כל פרט ופרט בהחיים, מי שדבוק

אֲשֶׁר ה' תִּקְמַג בְּנַחַל קִנְג

בו יתְבַרֵךְ, רוֹאֵה וּמְבִיֵן וְשׁוֹמֵעַ וּמְרַגֵּישׁ אִוְרוֹת רוּחָנִיִּים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר
חִבְרוּ חֶסֶד מִכָּל זֶה. וְעַל-כֵּן הֶעֱקַר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יתְבַרֵךְ, וְלֹא לִפְל
בְּדַעְתּוֹ מִשׁוֹם דָּבָר שְׁבַעוּלָם.

וְקַבְּלָתִי אֶת הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ וְהֵם נְאִים. רְאֵה לְחַדֵּשׁ עוֹד,
כִּי הוּא תִקְוֵן גְּדוּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תִּקְמַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"א בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבֶךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

אֲחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוּל עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
יְהִי אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וּצְרִיכִים לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרוֹ הָרָע. וְעַקֵּר הַיִּצָּר הָרָע
יוֹצֵא מִכֶּחַ אֶל הַפַּעַל עַל-יְדֵי כַּעַס וְקִפְדוּת, כִּי סֵתֵם בְּנֵי-אָדָם, עַקֵּר
כַּעֲסֵם הוּא רַק עַל-יְדֵי פָגַם הַבְּרִית שְׁפָגְמוֹ (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמט);
וּבִפְרָטִיּוֹת בְּפָגַם הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁדָבָר זֶה מְכַנֵּס בְּלִבָּם, שְׁיִהְיֶה
תְּמִיד רָעִים (בִּיזוּ) עֵינֵי שָׁם; אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נִקְרָא הַחֲטָא הַזֶּה בְּשֵׁם
רַע, "וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה'" (בְּרֵאשִׁית לח, ז); כִּי הַחֲטָא
הַזֶּה מְבִיא אֶת הָאָדָם לְיְדֵי כַּעַס, שֶׁהוּא בִּיזוּ, לְהִיּוֹת אִישׁ רַע. וְכֵן
אוֹנֵן שֶׁהוּא לְשׁוֹן אַבְלוּת, שְׁגוֹרֵם לְעַצְבוֹן וְלִדְפָאוֹן גְּדוּל. וְעַל-כֵּן
הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת נִמְשָׁכִים מִהַיִּצָּר הָרָע.

אָבֵל גַּם הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים, אָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן עב), עַקֵּר הַיִּצָּר הָרָע שְׁלֵהֵם גְּבוּרוֹת וְדִינִים, עֵינֵי שָׁם; וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּמִדְרָשׁ (פְּרָשָׁה זו, פְּרָשָׁה פט, סִימָן א'), שְׁכָל זְמַן
שֶׁהַיִּצָּר הָרָע בְּעוֹלָם, אִפְּל וְצִלְמוֹת בְּעוֹלָם, נַעֲקָר יִצָּר הָרָע מִהַעוֹלָם,

קנר אָשׁר ה' תקמד בנחל

אין אפֿל וְצִלְמוֹת בְּעוֹלָם, עֵינִ שָׁם; וְעַקֵּר הַיַּצָּר הָרַע הוּא בְכַעֵס וְקִפְדוֹת.

על-כֵּן עֲשֵׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה לְקַרֵּר אֶת כַּעֲסֶךָ, וְתִמְשִׁיךְ בְּעֲצָמְךָ אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכֶּה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִפְטַר מִהַפְעֵס וְהַקִּפְדוֹת, שֶׁהוּא חֲלִי רַע הַמְּכַלֶּה אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי בְרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שֶׁיִּזְכֶּה לְמַדַּת אֲרֶךְ אַפִּים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה יִכְנִיס מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי הַמְּשִׁיחַ עוֹד עֹכָשׁוּ אֶת הַמַּדָּה הַיְקָרָה הַזֶּה!

רְאֵה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שְׁלֶךְ: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׁעוֹר אֶחָד מֵהֵם, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ בְּנֻדְאֵי.

וְכֵן תִּכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד מְאֹד, וְתִהְיֶה בִּיחַד בְּאַהֲבָה, וְתִשְׁמַר מֵאִיזָה כַּעֵס וְקִפְדוֹת בְּבֵית, שֶׁמַּחְרִיב אֶת הַבַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם. וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּסֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעֵס, וְשֵׁם תְּרָאָה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ...

ה' תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ מַקְזָן, כ"ג בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַבְּחוֹר הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ גָּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

אֶת מְכַתְּבְּךָ הַקּוֹרֵעַ לְכַבוֹת — לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ בְּפִרְטוּיּוֹת — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת.

וּכְבֹּר נִשְׁבְּרוּ בְּיַדֵי הַרְבֵּה קוֹלְמוֹסִים, וְנִשְׁפָּף הַרְבֵּה דִּיו עַל קֶטֶב זֶה, הֵינּוּ פָּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זְרַע לְבִטְלָה, מַה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּכְבֹּר נִדְפְּסוּ הַמּוֹן מְכַתְּבִים מֵעֵין זֶה, וְכֵן נִדְפְּסוּ כְּמָה

אֲשֶׁר ה' תִּקְמֵד בְּנִחַל קִנְיָה

סְפָרִים יְקָרִים, כְּמוֹ: "שְׁמִירַת הַבְּרִית", "אוֹת בְּרִית", וּבְקָרוֹב יֵצֵא לְאוֹר "תְּקוּן הַבְּרִית", "קִדְשַׁת הַבְּרִית", "שׁוֹמֵר הַבְּרִית", וְשֵׁם הַרְבִּיתִי לְכַתֵּב מִזֶּה — קָחֵם מִשָּׁם, וּתְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּבְפִרְטוּיֹת לְעֵין בְּהַקְדַּמַת הַסֵּפֶר "שְׁמִירַת הַבְּרִית", וְעֲלִיו אֵין מֵה לְהוֹסִיף, וּמִכָּל שָׁכֵן מֵה לְגַרְע.

אִךְ פָּטוּר בְּלֹא כְּלוּם — אֵי אֶפְשָׁר, וּבְפִרְטוּיֹת כְּפִי שְׁאַתָּה מְצִיר לְעֲצָמְךָ, בָּאוּ מִים עַד נִפְשׁ, וְכִמְעַט שְׁאַתָּה מֵת מִחַמַּת חִלְשָׁה וְעֲצָבָנוּת, עַל-כֵּן אֶמְרָתִי אֲרוּצָה דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֵלֶיךָ, אוֹלֵי יְרוּחַ לְךָ (בְּוֹדָאֵי יְרוּחַ לְךָ, אִם תִּסְתַּכֵּל בְּעֵין אֲמֵת, וּתְסַלֵּק דַּעְתְּךָ, וּתְצִיֵּת כָּל הַנְּאֻמָּר בָּאֵין).

קִדְּם כָּל עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מֵה דַּהֲוָה הָוָה, אֶתָּה צְרִיךָ לְהִתְחִיל לְחֻשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת וְעֻצוֹת — מֵה עוֹשִׂים עַל-כָּל-פָּנִים מֵעַכְשָׁו, לְהַנְצִיל וּלְבָרַח מֵהַרְע הַכּוֹלָל שְׁנֹלְפֵדֶת בּוֹ. בְּוֹדָאֵי עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁאַתָּה מִנְחָ בְּעַמְּךָ הַחֻשָׁף, וְאַתָּה נִמְצָא בְּסַכָּנָה גְּדוּלָה עַד מְאֹד מְאֹד, אֲבָל חֵס לְךָ לְהִשְׁאֵר בְּדַאָּגָה וּבְמִרְרוּת, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁאִסוּר לְהַנִּיחַ שְׁיִהְרַס אוֹתָךְ הַמְצָפוֹן — אֵיךְ בְּאַתִּי לְדַבֵּר כֵּזֶה?! מֵאַחַר שְׁבִימֵי נְעוּרֶיךָ הָיִיתָ מִתְמִיד גְּדוֹל, וְיָדַעְתָּ מֵה שְׁלֵמֶדֶת וְכוּ', כָּל זֶה עֲלִיךָ לְדַעַת, מוֹסִיף אֵשׁ עַל הַמְדוּרָה שְׁלֶךְ, וְהַמְצָפוֹן הוֹרֵס אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, עַד שְׁאַתָּה מִתְיָאֵשׁ מֵהַחַיִּים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁבַתְקָךָ דַּחְקוֹתָךְ זְכִיתָ לְהִתְוֹדַע מִרְבֵּי אֲמֵת כֵּזֶה, אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיִחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב, לוֹלֵי שְׁהַסְמִ"ךָ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ יֵצֵא כְּנִגְדּוֹ לְהִלָּחֵם בְּכָל מִינֵי לִיִּצְנָנוֹת וְכוּ', אֲבָל אֵלוֹ הַנְּפָשׁוֹת הַזּוֹכִים לְהִתְוֹדַע מִמֶּנּוּ, וְשׁוֹבְרִים כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְעוֹמְדִים חִזְק בְּדַעְתָּם לְאַחֵז אֶת עֲצָמָם בּוֹ ז"ל, הוּא מוֹצִיאָם — כָּל אֶחָד מֵהַבָּיָן שְׁלוֹ, וּמִרְחֻצוֹ וּמִנְקָהוֹ וּמִקְשָׁטוֹ בְּקִשׁוּטִים נִפְלְאִים. וְהִנֵּה מֵאַחַר שְׁגָם אֶתָּה בְּתַקְּךָ לְכָלוּךָ מֵעֲשִׂיךָ, גַּם-כֵּן זְכִיתָ לְהִתְוֹדַע מִמֶּנּוּ, כָּל עַקֵּר עֲצָתְךָ עַכְשָׁו הוּא — לְהִשְׁלִיךְ אֶת שְׁכָלְךָ הַפְּגוּם וְלִשְׁמַע לְגַמְרֵי אֵל רַבְּנוּ ז"ל, עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה שְׁתַּעֲשֶׂה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג); אִךְ שְׁיִדְמָה

קנו אֲשֶׁר ה' תִּקְמֵד בְּנַחַל

לך כפי דעתך ושכלך, שצריכים לעשות או להתנהג אחרת, עליך להשליך ממך שכלך המבלבל לגמרי, ולשמע בקולו, ואז דיקא תצליח לצאת (עין שיחות-ה'ר"ן, סימן סז); כי עקר תקוון של כל הנפולים והרחוקים, המבהלים והמבלבלים, הוא דיקא להשליך מעצמם שכלם, ולצית את החכם, עין שם. ורבנו ז"ל אמר (שיחות-ה'ר"ן, סימן ט), שאפלו אותן הנפשות, שנלכדו בפח יקוש ורגילים בעברות, רחמנא לצלן, אם יעשו לעצמם קביעות חזקה ללמד בכל יום ויום כף וכף, סוף כל סוף התורה תוציאם מהחשך. ומקבל אצל אנשי שלומנו הקדושים, פי פונת רבנו ז"ל היתה על ח"י פרקים משניות, מי שיהיה חזק באמירת ח"י פרקים משניות בכל יום ויום, סוף כל סוף התורה הקדושה תוציא או מהבץ והחשך, ובפרטיות חשך וזהמה כזו שאתה נפלת בה.

והנה אני יודע שיצרך יסיתך: "מה? אני צריך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות? האם זה יועיל לי?! הלא אני עלוי ובעל ראש טוב?!" עליך לידע, כי אתה מנח בסכנה גדולה, ואם תצית את רבנו ז"ל, יש תקנה לאחריהך.

ועל כן מהר מהר, אהובי, אחי היקר! ברח לך אל המשניות, ותאמר ח"י פרקים משניות בלי שום חכמות והשפלות של הבל, ונה יועיל לך הרבה מאד מאד.

הדבר השני — אתה צריך לשמר מאד מאד לאכל מאכלים צדינים, כדי להחזיר לך את הכח שאבד ממך על-ידי הוצאת זרע לבטלה. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן פד): תקוון הגוף קדם תקוון הנפש; ועל-כן תשמר מאד מאד לאכל ולשתות דיקא הרבה, ולא תעסק בסגופים ובפרישות, כי הכל הקל ורעות רוח. והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר פעם: חזר קטן בגוף זה חזר גדול בנשמה; הינו פי כשנחלש האדם, כבר אינו יכול ללמד ולהתפלל וכו', ועל-כן הסגופים והפרישות והחמרות הם קרן נפלאה אצל הבעל-דבר, פי באפן הזה הוא לוכד את האדם לגמרי בפח יקוש.

אֲשֶׁר ה' תְּקַמֵּד בְּנַחֵל קִנּוּ

על-כן שָׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל בְּרִיאֹת גּוֹפֶךָ, וְתֹאכַל וְתִשְׁתֶּה דִיקָא
וְכֵן תִּישֵׁן כָּל צָרְכֶךָ, כִּי מְרַב הַעֲוֹנוֹת, גְּהֶרְסוּ לְךָ הַעֲצָבִים לְגַמְרִי,
רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְעַל-כֵּן אֶתְּךָ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְּׁמַצּוּיִם אוֹתְךָ,
בְּאִפְּן שֶׁתִּחְזֹר אֶל הַמַּחִין שְׁלֶךָ.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהוּא הַעֲקָרִי וְהַתְּקוּן הַכִּי
גָּדוֹל — לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְלִשְׂמַחַת עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, וְלִשְׂמַחַת אֶת
עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים וְלִשְׂמַחַת אַחֲרִים, וְאִין לְךָ עוֹד תְּקוּן הַבְּרִית
כְּמִי שֶׁזוֹכֵה לִשְׂמַחַת תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְאִף מִי שֶׁפָּגַם בְּפָגְמֵי הַבְּרִית, וּבְכַפְרֵי הַבְּרִית בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל
הוֹצֵאת זֶרַע לְבַטְלָה, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לִשְׂמַחַת, וְהוּא עֲצָבֵנִי מְאֹד, בְּכַעַס
וּבְקִפְדוּת וְגַם בְּמִרְרוּת עֲצוּמָה, כִּי חֲטָא זֶה הָיָה חֲטָאָם שֶׁל עַר
וְאוֹנָן, כַּמּוּבָא בְּפִרְשַׁת וַיִּשָּׁב, וְעַר נִקְרָא עַל שֵׁם רַע לְבָבוֹ, שֶׁהָיָה
תְּמִיד (בִּיזוֹ) רַע מְאֹד (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קמט), וְאוֹנָן נִקְרָא עַל שֵׁם
הַעֲצָבוֹת וְהָאֲבָלוֹת, שֶׁזָּהוּ אוֹנָן, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(סְנֵהדְרִין מו:), שֶׁאִין אֲנִינּוֹת אֶלָּא בְּלִב. וְאֲמָרוּ (מְדַרְשׁ רַבָּה, פִּרְשַׁת וַיִּשָּׁב,
פִּרְשָׁה פה, סִימָן ה'): אוֹנָן שֶׁהִבִּיא אֲנִינָה לְעֲצָמוֹ, עֵין שֵׁם, לְשׁוֹן אֲבָלוֹת
חֲזָקָה, כִּי אוֹנָן הוּא כְּשֶׁמְתוֹ מִנְּחָ לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ וַיִּל
(ירוּשְׁלָמִי הוֹרִיֹת פ"ג) אִיזוֹ אֲנִינָה? מִשְׁעַת מִיתָה עַד שְׁעַת קְבוּרָה, עֵין
שֵׁם. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁחֲטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל עַר וְאוֹנָן, הוּא תְּמִיד
אִישׁ רַע, וּבְכַעַס עִם כָּל בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְאִין לוֹ סְבָלָנוֹת אֶל אִף
אֶחָד, וְכֵן הוּא תְּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוּת וְאוֹנָן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְעַל-כֵּן
מִי שִׁיּוֹדַע שֶׁפְּכָר חֲטָא בַּחֲטָא הַזֶּה, הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִהְיֶה לוֹ סְבָלָנוֹת לְכָל
בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְאֵל יִכְעַס וְאֵל יִקְפִיד עַל שׁוּם בְּרִיָּה, רַק יִהְיֶה מְאָרִיךְ
אִפּוֹ עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לִשְׂכַחַת הַכֹּל, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לַעֲשׂוֹת
בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תִּחְשַׁב מִהֵיחֹס שְׁלֶךָ וּמִהַעֲבֹר שְׁלֶךָ,
כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, אֶתְּךָ צָרִיךְ עֲכָשׁוֹ לַצָּאת מִהַבֵּץ, אֶתְּךָ צָרִיךְ
עֲכָשׁוֹ לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְעַל-כֵּן מַה יֵּשׁ לְךָ עִם הַעֲבֹר?! וְרַבְּנוּ וַיִּל

קנח אָשֶׁר ה' תקמה בַּנְחֹל

אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן כו), שְׁאֲצֹל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסָרוֹן, אֲבָל אֲצִלִּי שְׂכָחָה הִיא מַעֲלָה גְדוֹלָה וְנִפְלְאוֹה עַד מְאֹד, כִּי בְּאִפְסוֹן הַזֶּה אָדָם יַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, שֵׁשׁ הַרְבֵּה לְכַתֵּב לָךְ, אִךְ הַהֲכָרַח לְקַצֵּר, וְנָא וְנָא לְעֵינַי בְּהַקְדַּמַת סֵפֶר "שְׂמִירַת הַבְּרִית", וְשֵׁם תִּמְצָא דְבָרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, תְּקוּנִים קְלִים לְכָל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית, אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֱחֹז בָּהֶם!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

תְּכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ מִכְתָּבִי זֶה.

ה' תקמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ד בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ יַרְדְּפוּ לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַרְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת כָּל אֲשֶׁר נִדְּבַר בִּינֵינוּ, וְעֲלֵיכֶם לְדַעַת כִּי כָּל אֱלוֹ הַשִּׁיחוֹת וְהַסְּפוּרִים שְׂאֵנִי מְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֲתָכֶם, הוּא רַק כְּדֵי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק לְבָבְכֶם לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

וְעַל-כֵּן נָא וְנָא שְׁלַבֵּל יִהְיֶה לְרִיק יִגִּיעֵי וְטָרְחֵי, רַק תִּרְאוּ לְקַיֵּם הַכֹּל. וְהַעֲקֵר הוּא תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לַהֲיוֹת רַגִּיל תָּמִיד לְהוֹדוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּנַדֵּעַ וּלְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר זֶהוּ הַחֲסָד הַכִּי גְדוֹל, וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים.

וּבְכַרְטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה, הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁשֵׁם נִפְשְׁכֶם בְּחַיִּים, וְחֻלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם הוּא בְּ"הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" שְׂבוּנָה רַבֵּנוּ וְ"ל. וְלִמְעַן טוֹבַתְכֶם הַנְּצַחִית, שְׂמָרוּ מְאֹד מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוּפְכֶם, כִּי כְּשֶׁהַגּוּף נִחְלָשׁ, אֲזִי גַם הַנְּשָׁמָה

אֲשֶׁר ה' תְּקַמָּה בְּנִחַל קִנְיָן

נִחַלְשֵׁת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר כָּבֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמַחֲזֵן מִיִּשְׁבִּים, וְאֵי אֶפְשָׁר כָּבֹד לְלַמֵּד שׁוֹם שְׁעוֹר, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת דִּיקָא כְּכֹל צְרִיכִיכֶם.

וְהַעֲקָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל — לְשֹׁמֵר אֶת הַשְּׁנָה, מֵעַן דַּאֲרָף הֵיטָן דְּעַם שְׁלֹאָף, כִּי אִם אֵין הָאָדָם יִשָּׁן כָּל צְרִכּוֹ, אֲזִי הוּא מְבַהֵל כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלֵּילָה. עַל-כֵּן שְׁמָרוּ מְאֹד מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפְכֶם, וּבִאֲפֻן הַזֶּה תִּזְכּוּ לְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּמַחֲזֵן מִיִּשְׁבִּים, וְכֵן תִּזְכּוּ לְהַתְּמִיד וּלְהִיּוֹת וּלְטַיִל בְּכֹל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! נָא וְנָא אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים, וְרָאוּ לְהַתְּמִיד מְאֹד מְאֹד בְּסַפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַק עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְהַקְרִיא עַל שְׁמוֹ ז"ל. וּבִיּוֹתֵר רָאוּ לְחַזֵּר עַל "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד כָּל הָאָדָם, וּתְבַקְשׁוּ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מְדָה וּמְדָה בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת.

וּבְעַנְיַן הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, תִּהְיוּ רְגִילִים מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיוּ כָּל-כָּף רְגִילִים בְּזֶה, עַד שְׁלֹא תַעֲשׂוּ שׁוֹם דְּבָר קָדָם שֶׁהַתְּבוּדָתָם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִכְנִיס בְּכֶם יְשׁוּב הַדַּעַת וּדְבָקוֹת אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִמְשִׁיף עֲלֵיכֶם הָאָרָה נוֹרָאָה מִזִּיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הֵיּוֹת שְׁהִיּוֹם עָרַב חֲנֻכָּה, רָאוּ לְלַמֵּד אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת הַשִּׁיכוֹת לְחַג הָאוּרִים, וְעַל-כָּל-פָּנִים תְּמַצִּית הַהֲלָכוֹת הַמוֹבָאוֹת בְּסִפְרֵי "נֵר לְהַצַּדִּיק", שֶׁנֶּעְתַּק מִהַגְּאוֹן רַבִּי יַעֲקֹב מְלִיסָא ז"ל, מְסַפְרוֹ "דֶּרֶךְ הַחַיִּים". וְכֵן תִּרְאוּ לְחַזֵּר עַל-כָּל-פָּנִים הַפְּנוּנוֹת פְּשָׁטִיּוֹת שֶׁנִּדְפְּסוּ כְּבָר מִהַסְדּוֹר "אוֹר הָאוּרוֹת".

וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה כָּל יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הָעֵבֶר, וּלְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא. וּבְפִרְטֵיּוֹת בְּשִׁעָה שְׁמֵאִירִים הַגְּרוֹת, אֲזִי הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

וּלְמַעַן טוֹבְתְכֶם הַנְּצַחִית, בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ, תִּקְבְּלוּ עֲלֵיכֶם הַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה בְּלִמּוּד וּשְׁקִינָה בַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבַתְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה עַל-כָּל-פָּנִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, שֶׁתְּתַפְּלְלוּ בְּכֹל יוֹם שְׁחֲרִית,

קס אָשֶׁר ה' תִּקְמוּ בְּנַחַל

מִנְחָה, מַעְרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, לָאֵט לָאֵט עִם נִגּוּן
הַמְעוֹרָר, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ.

וְכֵן תִּתְמִידוֹ בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד תּוֹרָה: מִקְרָא — פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ
וְרִשׁוּ"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִשְׁנָה — ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא — הַרְבֵּה
דְּפִים גְּמָרָא, מְדַרְשׁ מִפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, רַמְבַּ"ם — עַל-כָּל-פְּנִימֵי פֶּרֶק
אֶחָד, טוּר — עַל-כָּל-פְּנִימֵי סִימָן אֶחָד, שְׁלַחַן עֲרוּךְ מַעֲט אוֹ הַרְבֵּה
— כְּפִי הַפְּנָאִי, זֵהר וְתִקּוּנֵים — אֲפִלוּ קִצַּת מְאֹד מִסְגָּל לְנִשְׁמָה.

וְעַל כָּלֵם — רָאוּ לְשִׁקְד בְּסִפְרֵי רַבְנֵי ו"ל, שֶׁהֵם הַסְּלֵ'ם לְעֵלוֹת
מַעֲלָה מַעֲלָה, וְלִהְשֵׁתֵלֵם וְלִבְא אֶל תְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיַּצִּית
וְיִתְנַהֵג כֶּף, וְיִקְיֵם בְּתִמְיִמוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲזִי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן
תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת שְׁנוּי אֲצִלְכֶם לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְכֶם...

ה' תִּקְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַי מִקֵּץ, כ"ד בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי זֶה פִּעְמִים.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ. וְאִין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה
(אֲבוֹת ו, ג), שְׂאֲתָה מִתְמִיד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-פִּי דִרְךָ הַתָּם וְהַפְּשׁוּט
שֶׁקִּבְלָנוּ מִרַבְּנֵי ו"ל, כֶּף יַעֲזֹר לְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂתַמְשִׁיךָ בְּעַקְשָׁנוֹת
גְּדוּלָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

וְהִנֵּה הַלִּילָה יִהְיֶה חַג הָאוּרִים, חַג שְׁבוּ נִתְגַּלָּה אוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ,
שֶׁהוּא יְבִשֶׁר סְלִיחַת עֲווֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי כְּפִי ה'סִלַּח נָא,
כֵּן זוֹכִים לְחַנּוּפָה בְּבִנְיָן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
ד'), אֲשֶׁר תִּתְחַדֵּשׁ לָנוּ מִצְוֹת הַדְּלָקַת גְּרוֹת הַמְּנוֹרָה בְּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ,

אֲשֶׁר ה' תִּקְמוּ בְּנַחַל קִסָּא

אֲשֶׁר יִדְלִיק הַכֶּהֵן הַגָּדוֹל בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְלַעֲת עֵתָה בְּגִלוּתֵנוּ וְכִינוּ
עַל-יָדֵי מַתְתֵיָהוּ וּבְנָיו, שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים, שְׁלוּחָמַיִם עִם קְלַפְת יָוֵן,
שֶׁהֵם הַכַּפִּירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יָכוֹל לִהְיוֹת פֶּהֶן
בְּבֵיתוֹ, וְיִדְלִיק אֶת הַמְנוּרָה, וְלֹא עוֹד אֵלָּא בְּהֶאֱרָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה, כִּי
בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הֵיְתָה הַמְנוּרָה רַק שֶׁל שְׁבַע גֵּרוֹת, כְּנֶגֶד: חַג"ת
נְהִי"ם — ז' יָמֵי הַשְּׁבוּעַ, וְעַכְשָׁו בִּימֵי חֲנֻכָּה, עַל-יָדֵי כַּח הַצַּדִּיקִים
הָאֲמֵתִיִּים, נִפְתָּחִים לָנוּ שְׁעָרֵי הַבֵּינָה, שֶׁהוּא הַגֵּר הַשְּׂמִינִי, הָאֲרַת
עוֹלָם הַבָּא, רִוְחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתוֹךְ שְׁבַעַת הַיָּמִים.

וְעַל-יָדֵי עֲבוֹדָתֵנוּ בִּימֵי חֲנֻכָּה אֱלוֹ, לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹר הַצַּדִּיק
הָאֲמֵת בְּעוֹלָם, לְהַאִיר לְכֻלָּם אֶת הַדַּעַת הָאֲמֵת, שֶׁדִּיקָא בְּתַקְרָף
דְּחֻקוֹתֵנוּ וְגִלוּתֵנוּ וְלְכַלּוֹכֵנוּ לְמַטָּה מִעֲשָׂרָה טְפָחִים, אָנוּ גַם-כֵּן
יְכוּלִים לְזַכּוֹת לִהְיוֹת כְּהַנִּים, וְלִהְדָּלִיק אֶת הַמְנוּרָה בְּבֵיתֵנוּ דִּיקָא,
וְלִהַאִיר לָנוּ וְלִאֲחָרִים אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז, שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ. כִּי
הָאוֹר הַזֶּה, גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, לְמַעַלָּה מִכָּל הַלְּבוּשִׁים וְהַסְתָּרוֹת,
זֶהוּ דִּיקָא נִקְרָא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

וְהִנֵּה בְּנֵדָאֵי יְקָרִים מְאֹד חֲדוּשִׁיךְ שֶׁאַתָּה מְחַדָּשׁ בְּתוֹרָה, וְרָאָה
לְהַתְמִיד בְּזֶה, וּבַכַּפְרֵטִיּוֹת כְּפִי דְרַבְרָךְ דְּרַבְרָךְ הַצְרוּפִים וְהַגִּימְטְרִיּוֹת, אֲשֶׁר
רַבְנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְאֶצְלוֹ כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה רֵאשִׁי תְּבוּת
וְסוּפֵי תְּבוּת, הוּא עֵינֵן אַחַר לְגַמְרֵי (כְּמוֹכָא שִׁיחָה זוּ בְּמָקוֹם אַחֵר).

וּבְחֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, זַכְּנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְחַבּוּרִים גְּדוּלִים עַל
כָּל הַ"עֵץ חַיִּים" וְהַ"פְּרִי עֵץ חַיִּים" וְהַשְּׂמוּנָה שְׁעָרִים, מְפָרְשִׁים
וּמְבֹאָרִים בְּבֵאוֹר קַל, עַד שֶׁנַּעֲרִים יוֹדְעֵי סֵפֶר יְבִינוּם, כִּי הַכֹּל לְעַבְדָּא
וְלַמַּעֲשֶׂה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי כָּל חֲדוּשֵׁינוּ הֵם רַק עַל-פִּי
דְּרַבְרָךְ הַפִּשׁוּט, בְּלִי שׁוּם מְסַפְרִים וְגִימְטְרִיאוֹת, כִּי כָּל כְּוִנְתָּנוּ, שֶׁיִּכְנַס
אוֹר רַבְנוּ ז"ל, שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל-כֵּן כָּל
דְּבוּרֵינוּ נִכְתְּבוּ בְּדְרַבְרָךְ קָלָה, כְּדֵי שֶׁהַכֹּל יְבִינוּ.

וְאַתְמוֹל אֲמַרְתִּי לְאֶחָד שֶׁבִקְשׁ מִמֶּנִּי לְדַבֵּר עִמוֹ דִּיקָא בְּלִשׁוֹן
קְבֵלָה וְכוּ', שֶׁאֶצְלָנוּ הַקְּבֵלָה הַכִּי עֲמָקָה הִיא הַמְשַׁכַּת אוֹר אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁיִּרְגִישׁוּ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ אֲתָנוּ וְאֶצְלָנוּ מִמָּשׁ, וְצָרִיכִים

קסב אָשֶׁר ה' תקמו בַּנְחַל

לְהַכְנִיִּים אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר עִמָּךְ, וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר עִמָּךְ, שְׁזֶה נִקְרָא אֲצִלְנוּ קִבְלָה עִמָּךְה וְכו', עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְהִזְיֹז אֵיבָר מִמֶּשׁ — הֵן יָד אוֹ רֵגֶל, וּמִכָּל שֵׁפֶן הָעֵינַיִם וְהָאָזְנַיִם, הַחֹטֵם וְהַפֶּה, קֶדֶם שְׂיִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר עִמָּךְ, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאֲחֹז בְּזֶה !

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, הַיּוֹם עָרַב חֲנֻכַּת תְּשׁוּבָה, נִעֲשֶׂה בְּדִיּוּק עֲשָׂרִים שָׁנָה מֵאֹז עָרַב חֲנֻכַּת תְּשׁוּבָה, שֶׁהִתְחַלְתִּי לְהִתְפַּתֵּחַ עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְיֵצֵא מִזֶּה עַד עַכְשָׁיו בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ מ' חֲלָקִים סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל" [מִהַדְוִירָה יְשָׁנָה], אֲשֶׁר רַב טוֹב וְאוֹר הַגְּנוּז בּוֹ — אֲשֶׁרִי שְׂיֵאֲחֹז בָּהֶם ! וְתִכְלִית כְּנֻגַת חֲבוּרָם הוּא, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַהִשְׁאָרָה מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד שְׂיִכַת לְחֲנֻכָּה, כַּמּוּבָא הַמְשִׁיךְ הַדְּבָרִים בְּהַתּוֹרָה, כִּי מִשֵּׁם מְרַמְזִים הָאוֹרוֹת הַשְּׂיִכִּים לְחֲנֻכָּה. וְדָבָר זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל עֲבוּדָתֵנוּ — לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹר הַהִשְׁאָרָה שֶׁל רְבֵנוּ ז"ל גַּם עַל אַחֲרִים, אֲשֶׁר זוֹהִי מִצְוֹת גַּר חֲנֻכָּה, שְׂיֵאִיר לְחוּץ דִּיקָא, וְאֵף שֶׁהַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הַתְּרַמּוּדִיִּים עוֹמְדִים עַדִּין, וּמְכַסִּים אֶת "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ" שְׁבוּנָה הַצַּדִּיק (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלָק א', סִימָן נט), כִּי עֵינֵיהֶם טְרוּטוֹת בְּקִנְיָה סְרוּחָה, וְגוֹרְמִים רַעוֹת רַבּוֹת גַּם עַל אֵלוֹ הַמְּקַרְבִּים בְּגִי-אֲדָם לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, עֵין שָׁם ; אַף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי מִצְוֹת גַּר חֲנֻכָּה, שֶׁהִיא — לְגַלוֹת תּוֹרָה בְּרִישׁ כָּל חוּצוֹת, בְּחִינַת יְפוּצוֹ מְעִינּוּתֵיךְ חוּצָא דִּיקָא, שְׁזֶה גַר חֲנֻכָּה, שְׂמִצְוֹתָה לְהֵאִיר בְּחוּץ, וּלְקַרֵּב בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה סוּף כָּל סוּף, שְׂיִכְלוּ רְגְלֵי דְתְרַמּוּדֵי, וְיִמְשְׁךְ הַשְּׁלוֹם הַנִּפְלָא בְּעוֹלָם (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלָק א', סִימָן יד).

זֶה אֲשֶׁר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה הוּא עֲנִין הַשְּׁלוֹם וְהֶאֱחָדוֹת בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל, שְׂשָׁרְשָׁם הוּא הַי"ב שְׂבָטִים, י"ב אֲבָנִים שְׂצִרְיָכִים לְהַכָּלֵל בְּאֶבֶן אַחַת שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהִיא הָאֶבֶן שְׂתָהִה (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלָק א', סִימָן סא). וְעַל-כֵּן לְעוֹלָם יוּצֵא חֲנֻכָּה בְּפָרְשִׁיּוֹת וַיִּשָּׁב מִקֶּץ, שְׂשֵׁם נִתְבְּאָרָה הַמְּחַלְקַת וְהַפְּרוּד שְׂבִין הַשְּׂבָטִים, וְאַחֲרֵי-כֵן הַחֲבוּר וְהַשְּׁלוֹם וְהֶאֱהָבָה שְׂבִינֵיהֶם, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי גַר חֲנֻכָּה, לְהֵאִיר אוֹרוֹ

אֲשֶׁר ה' תִּקְמוּ בְּנִחָל קִסָּג
יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, נַעֲשֶׂה הַשְּׁלוֹם בֵּין הַשְּׂבָטִים, שְׁמֵהֶם נִמְשָׁכִים כָּלֵל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְזֶה אֲשֶׁר בְּבִרְכַת "תִּקְעוּ בְּשׁוֹפָר", שְׁשֵׁם מְדַבֵּר מִקְבוּץ הַפְּזוּר
(שְׁמֵשׁ יוֹצֵאת כָּל הַגְּלוּת וְהַמְחֻלְקֵת, כִּי לֹא יִחְלַק אֶחָד עַל בֵּר
יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא אִם-כֵּן פִּזְרָם קָדָם וְרָעוּ לְבַטְלָהּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן), "וְקִבְּצֵנוּ
יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ", צִוָּה הָאֲר"י ז"ל לְכַוֵּן בְּשֵׁם הַנְּי"ה בְּרוּךְ
הוּא בְּנִקּוּד קְבוּץ כְּזֶה. וְהֵם אַרְבַּע פְּעָמִים, הֵינּוּ תַחַת כָּל אוֹת מֵשֵׁם
הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר בִּיחַד הֵם י"ב נִקְדוּת, לְהוֹרֹת שְׁמִבְקָשִׁים
שִׁיתְחַבְּרוּ וְיִתְקַבְּצוּ הַמְּפֹזְרוֹת, וְיִתְאַחְדוּ הֵי"ב נִקְדוּת, שְׁהֵם הֵי"ב
שְׂבָטִים, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-כֵּן בְּרַכָּה זֹאת הִיא בְּהוֹד, וְכֵן חֲנֻכָּה הוּא לְתַקֵּן אֶת מַדַּת
הַהו"ד, שְׁנַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים דְּנ"ה כְּפִדּוּעַ, שֶׁהוּא
הַפְּרוּד, בְּסוּד "וְהַדְּנ"ה בְּנִדְתָּהּ" (וַיִּקְרָא טו, לג), כִּי עַל-יְדֵי דְבִנְיָיִם
אֲסוּרִים, שֶׁהָרָאוֹן הוּא לְשׁוֹן-הַרְעָה וּמְחֻלְקֵת, גּוֹרְמִים דָּם נִדְּהָה
לְהַשְׁכִּינָהּ, שֶׁהוּא הַפְּרוּד (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט).

וְעַל-כֵּן זֶה עִקְרֵי כְּוָנָתֵנוּ עִכְשָׁו בִּימֵי חֲנֻכָּה, לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם, לְגָלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שְׁעַל יְדוֹ תִּהְיֶה
הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, כִּי הוּא יִפְתַּח אֶת הַפֶּה שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִי
רְגִיל לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת תּוֹדָה,
וְהוֹדָאָה, שְׁעַל יְדוֹ נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא (עֵינֵי
לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב').

חֲמֻדָּת לְכַבֵּי! הַהִכָּרַח לִי לְקַצֵּר, כִּי גַם אֶת כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב
בְּחַפְזוֹן, מְרַב טְרִדוֹתֵי עִכְשָׁו, וְאַתָּה מְצַדֵּךְ רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב בְּכָל
שָׁבוּעַ, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֶכְתֵּב לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

קסד אָשׁר ה' תקמו בנחל
ה' תקמוז
ה' תקמוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ד בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר ויזרח.

מכתבך משבוע שעבר — לנכון קבלתי.

חכמינו הקדושים אומרים (אבות ד, ה): הלומד תורה על מנת ללמד, זה נקרא תורה לשמה; כשהודי לומד תורה לא רק בשביל עצמו, אלא כדי לקרב יהודים אחרים אל התורה וקיום המצוות, ולבסוף להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, זה נקרא תורה לשמה. ולכן יכולים לקיים את שניהם: מצד אחד — ללמד הרבה תורה בכל יום בהתמדה גדולה, ומצד שני — ללכת להפיץ אור רבנו ז"ל, שאלו ספרי רבנו ז"ל, שרצה מאד ששפיץ תורתו לכל עם ישראל, וכמו שמובא בדברי ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שצריכים לקרב רחוקים, לקיים (משלי ה, טז): "פוצו מעינותיך חוצה", אלה שהם בחוץ — לקרבם אל התורה. ומוהר"ן קדם הסתלקותו הניח צוואה לחסידי ברסלב, ואמר: העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה, להפיץ תורת רבנו ז"ל, שפידוע, דברי רבנו ז"ל מחזקים ומעודדים ומשמחים את כל בר ישראל. ולכן יכולים לקיים את שניהם: הן ללמד הרבה תורה, והן להפיץ את הספרים לנשמות ישראל הצמאות לדבר ה'.

ובענין של רכישת רכב וכו', זה באמת המשך שיחתו של רבנו ז"ל שאמר, (תני-מוהר"ן, סימן רל), שטוב היה, שיהיה לאיש פשר סוסים, שישע בכל פעם עם בני הנעורים לתוף איזה יצר וכיוצא, ושם ידברו יראת שמים, ויהיה להם התבודדות וכו'; כי כשיש לאברך רכב, הוא מקצר את הדרך לשיבה, לכולל וכו', וכן מונע מעצמו הרבה בטול תורה, ועל כלם — אינו צריך להדחק באוטובוס מלא פריצות. ולכן ממליץ לכל אברך, שיהיה לו רכב מעצמו, ועם הרכב יכולים לקיים הרבה מצוות: כשנוסעים בדרך, ורואים ישישים הממתינים לתחבורה צבורית, ואם נוסעים בלאו

אָשֶׁר ה' תקמח בְּנַחַל קסה

הָכִי לְאוֹתוֹ כּוּוֹן, יְכוּלִים לְקַחְתָּם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת אוֹ לְמַחֲזוֹ חֲפָצִים, שֶׁהָרִי בְּמִילָא נוֹסְעִים לְכוּוֹן זֶה וְכוּ' וְכוּ'.

וְהַעֲקָר — שֶׁהָרֵכֵב יִהְיֶה לָךְ לְעֶזֶר וְסִיּוּעַ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, שֶׁתִּזְכֶּה לְשָׁמֵר אֶת הַזְּמַן וּלְנַצְלוֹ בְּיַתֵּר שְׂאֵת, וְכֵן תִּשְׁמַר עַל עֵינֶיךָ לֹא לְהַפְשֵׁל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דְרָךְ נִפְלְאָה מְאֹד, הַשְׂיִכַת לְכָל יְהוּדֵי וְהִיא: "הַתְּבוּדוֹת"; כָּל יְהוּדֵי צָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב'), סִימָן ה'): הַתְּבוּדוֹת הֵיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַכֹּל, דִּהְיִנוּ שְׂאָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו. וְכִשְׂאָדָם חֲזַק בְּזָה, הוּא אִף פַּעַם אֵינוֹ לְבַד, וְאֵינוֹ צָרִיף אֶת אִף אֶחָד, אֶלָּא תָּמִיד מְדַבֵּר לְבוֹרָא עוֹלָם, וְזֶה הַשְׁעָשׂוּעַ הָכִי גְדוֹל שֶׁמַּעֲלָה לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שֶׁיְהוּדֵי הַנִּמְצָא בְּתַכְלִית הָרַחוּק, וְהִנֵּה מִשְׁתוֹקֵק לְהַתְּעַלּוֹת אֶל בּוֹרָאוֹ, וְלְהַתְּקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, אֵין יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזוֹ זְכוּת זוּ! וְזֶה גּוֹרֵם לְאָדָם לְצַאת מֵעֲצָמוֹ, וְלְהַרְגִישׁ שֶׁאֵינוֹ מִתְּבַיֵּשׁ מֵאִף אֶחָד, וְלַחוּשׁ שֶׁהוּא אִף פַּעַם אֵינוֹ לְבַד, כִּי הֵיכֵן שֶׁנִּמְצָא הוּא מוֹצֵא שֵׁם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָבֵל כְּדֵי לְזַכּוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ צְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בְּאִמוּנָה, לִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבַתּוֹף כָּל עֲלָמִין וְכוּ' וְלֹא

קסו אָשֶׁר ה' תַּקְמַט בְּנַחַל

לְבוֹשׁ מְשׁוּם בְּרִיָּה, וּכְשֶׁאָדָם חֹזֵק בְּאַמוּנָה, הַיְכֵן שְׂיִהְיֶה יְדָבָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְעָמוּ יִתְבָּרַךְ. וְאֵת הָאַמוּנָה הַזֹּאת מְקַבְּלִים עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק, כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ו'), שְׁעַל-יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, זוֹכִים לְעֲצוֹת וְלְאַמוּנָה, לְתַפְלָה וְלְנִסִּים. וְלִכֵּן מִמְּלַץ לְלַמֵּד הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תְּמַצָּא הַתְּחִזְקוֹת וְהַנְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִמְּעַמַּד בְּעוֹלָם הַסּוֹעֵר הַזֶּה, שְׁכָלוּ מְלֵא פְחָדִים וְיִרְאוֹת חִיצוֹנוֹת, וְחוֹשְׁשִׁים מֵהַמְּחָר יְבִיא, וּכְשֶׁאָדָם לּוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, נְחַקְקֵת בּוֹ אַמוּנָה לִידַע, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאַלְקוֹת זֶה הַכֹּל, וְאִזּוּ נִפְתַּח פִּיו לְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ.

וְלִכֵּן אֶסוּר לְהַתְיָאֵשׁ, וְלֹא לְהַכְנִס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ, וְאִין דְּבָר כְּזֶה שְׂאִינוֹ מוֹצֵא עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַחֲבֵרָה, כִּי בְּרַגַע שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַיְכֵן שְׁשָׁמִים אוֹתוֹ, הוּא מְגַלֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסוֹכְבִים אוֹתוֹ, הוּא מְפָרְסֵם אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר יֵלֶךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תַּקְמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזּוּר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְּזַן ה'תּשׁד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ...

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

בְּעֵינַי שְׁשָׂאֵלְתָּ וְכו', יֵשׁ כָּאֵן בְּעֵינָה חֲמוּרָה, מִצַּד אֶחָד צָרִיכִים לְהַבִּין אֶת הַהוֹרִים שֶׁהַשְּׁקִיעוֹ בִּילְדָה וְכו', וְאֵיךְ הֵם יְכוּלִים לְבַלַּע גְּלוּלָה מְרָה כְּזוֹ וְכו', אֲשֶׁר זֶה קִשָּׁה לָהֶם מְאֹד וּבְצַדֵּק וְכו', וּמִצַּד שְׁנֵי הַבַּת צְעִירָה וְתַמִּימָה, וְאֵינָה מוֹדַעַת לְסַפְּנוֹת הַחַיִּים וְכו', וְזֹאת עָלֶיהָ לְדַעַת, כִּי הַהוֹרִים רוֹצִים רַק אֶת טוֹבְתָהּ, וְאִם אֵינָם מְסַכְּמִים לְשִׁדּוּף וְכו', בּוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ, וְלִכֵּן עָלֶיהָ לְבַדֵּק מְדוּתָיו, וְלֹא כֹל מֵהַשְּׁהַלֵּב חוֹמֵד — הַשְּׁכָל גְּאוֹת וְכו', כִּי עָלֶיהָ לְחַשֵּׁב עַל

הַעֲתִיד — הָאֵם בְּאֵמַת יִצְלִיחַ הַקֶּשֶׁר הַזֶּה?! וְכֵן תִּקַּח בְּחֻשְׁבוֹן, שְׂאֵם מְצַעְרִים הוֹרִים, לֹא יֵאָרֶךְ זְמַן רַב וְהַגְלָגַל חוֹזֵר, וּמִקְבָּלִים אֶת זֹאת חֲזוֹה, דֶּרֶךְ הַיְלָדִים, שְׂמֵשִׁיבִים מִדָּה כְּנִגְדַּי מִדָּה, כִּי כִּפּוּד אָב וְאֵם הִיא מִהַחֲמוּדָה שֶׁבְּחֲמוּדוֹת (יְרוּשָׁלַיִם קְדוּשִׁין דָּף כ:). עַל-כֵּן עַל הַבַּת לְשֵׁים הֵיטֵב לָבֶה לְעַנְיָן — לְצַעַר הוֹרִים זֶה חֲמוּר מְאֹד! וְאֵם הֵם מְמַלִּיצִים לָהּ שְׂלֵא תִגְמַר אֶת הַשְׂדוּף — מִסְתַּמָּא יֵשׁ לָהֶם עַל מַה לְסַמֵּךְ. וּבְיִבְרָאִי אִם סִבְתָּם — שְׂאִינָם רוֹצִים שֶׁהַבַּת תִּתְחַתֵּן בְּכָלֵל וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה הַלְכָה בְּשִׁלְחָן עָרוּף לְהִתְחַתֵּן וְלְהוֹלִיד יְלָדִים, לֹא צְרִיכָה לְשִׁמְעַ בְּקוֹלָם, אָבֵל בְּעַנְיָן זֶה, שְׂיֵשׁ לָהֶם סִבָּה נְכוֹנָה וְטוֹבָה שְׂלֵא לְהִסְפִּים לְשְׂדוּף פְּלוֹנֵי וְכוּ', צְרִיכָה לְשִׁמְעַ בְּקוֹלָם, וְלֹא תִלְךָ בְּשִׂרְיוֹת לָבֶה וּבְקִשְׁיוֹת עֲרָפָה, וְתִצִּית לְדַבְרֵיהֶם.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת...

ה' תִּקַּן.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזְרֵי לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר מִקֵּץ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיְקָר! עַקֵּר הַתְּכָלִית בְּנֵה הָעוֹלָם רַק לְלַמַּד תּוֹרָה, לְיֹשֵׁב בְּכוֹלֵל בְּד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה וְכוּ', וּלְמַלְא כָּל יוֹם וְיוֹם עִם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגֻדוֹת, וּבְמִשְׁפָּח הַזְּמַן אֲבָרְךָ צְעִיר הַלּוֹמֵד בְּכוֹלֵל וְלוֹמֵד בְּהַתְמָדָה רַבָּה, יְכוּל לְהַתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה. וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ כּוֹלֵל כְּזֶה, תִּמְשִׁיף לְלַמַּד בְּהַתְמָדָה רַבָּה, וְאִם אֵתָּה רוֹצֵה גַם לְקַרֵּב רְחוּקִים, תִּקַּח לָךְ יוֹם, שְׂאֵז אֵינְךָ לּוֹמְדִים בְּכוֹלֵל, כְּגוֹן עֲרַב שַׁבַּת, וְתַעֲסֵק בְּקִרְוֵי רְחוּקִים שְׂעֵה שְׂעֵתִים, כִּי כִּיּוֹם יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת בְּקִרְבֵּי עִם יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד — לְהוֹלִיד נְפָשׁוֹת וּלְקַרֵּב נְשָׁמוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית יב, ה): "וְאֵת הַנְּפֹשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְצוֹ", שְׂזֵה הִיָּה אֲבָרְהָם אֲבִינוּ, הִרְאֵשׁוֹן שְׂפָרְסָם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל בְּאֵי עוֹלָם (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה מַג, סִימָן ז'), עַל

קסח אָשֶׁר ה' תְּקַנָּא בְּנַחֵל

אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲזִי כֹל יְהוּדֵי בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל מְכָרָח שְׁעָה שְׁעֵתִים וְשִׁלַּשׁ לְצֵאת בַּחוּץ וּלְקָרֵב רְחוּקִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תְּקַנָּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הָאֲבֵרָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְכַתְּבֶךָ הָאָרְךְ — לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וּמִפְּאֵת טְרוֹדוֹתֵי הַרְבּוֹת, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבֶךָ.

אוֹדוֹת חֲנוּךְ הַיְלָדִים וְכוּ'; רֵאשִׁית, צְרִיכִים לְתַת לָהֶם הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, כִּיּוֹם רַב הַמְּקָרִים שְׁיִלְדִים מְדַרְדְּרִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְיוֹצֵאִים לְתַרְבּוֹת רְעָה, זֶה בָּא מִחֲמַת שְׁאִינָם מְקַבְּלִים מִסְפִּיק תְּשׁוּמַת לֵב וְיַחַס מִהַהוֹרִים, וְאִינָם מִתְעַנְּיָנִים מִה חָסֵר לָהֶם. וְלִכֵּן הַעֲצָה הַיְעוּצָה — לְמַסֵּר אֶת כָּל כְּלוֹ בְּעֵבֶרְךָ. חֲנוּךְ הַיְלָדִים הוּא הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב, כִּי הַיְלָדִים הֵם הַעֵינִים שְׁלֵנוּ, וְצְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם הַרְבֵּה, וּלְהַזְהֵר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּבֵית כָּלִי מִשְׁחִית, עֲתוּנִים וְשֹׁאֵר תְּמוֹנוֹת זְהֻמָּה, שְׁתִּהְיֶה לְיְלָדִים סְבִיבָה קְדוּשָׁה וְטָהוּרָה. וְעַל כָּלֵם — הַרְבֵּה תְּפִלָּה, לְבִקְשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת הַתְּפִלוֹת וּבִזְכוּת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁיִמְסְרוּ עֲצָמָם לְהַנִּיחַ אֶת הַיְלָדִים בְּמִקּוֹם טָהוֹר וְקָדוֹשׁ, יִזְכּוּ לְנַחַת מֵהֶם.

וּבִקְאֻמַּת, הַחֲנוּךְ מִתְחִיל מִמְּנוּ בְּעֲצָמוֹ, עַל הָאָדָם לְחַנּוּךְ עֲצָמוֹ תְּחִלָּה, הַיְלָדִים רוֹאִים אֶת הַהוֹרִים כְּדִגְמָא וּמְחַקִּים אוֹתָם. אִין יְכוּלִים לְבִקְשׁ מִהַיְלָדִים לְהַשְׁתַּפֵּר בְּאִיזָה פְּרָט, כְּשֶׁהַהוֹרִים לְקוּיִים בּוֹ וְכוּ'. וְעַל-כֵּן עַל הַהוֹרִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה עֲרָכִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת. רַבְּנֵי ז"ל חִבְּר "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְרָצָה מְאֹד שְׁנַלְמַד בּוֹ תְּמִיד, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וּבְלִי מִדּוֹת אָדָם הוּא כְּחִיָּה טוֹרְפָת. וְלִכֵּן עַל הַהוֹרִים

אֲשֶׁר ה' תִּקְנֶב בְּנַחֵל קֶסֶט

בְּעֶצְמָם לְלַמַּד מֵדוֹת וְדַרְךְ אֶרֶץ, קִדְשַׁת וְשִׁמִּירַת הַדְּבֹר, לֹא לְהַפְקִירוֹ
לְדַבֵּר כָּל דְּבַר אֲסוּר, וְהַתְּנַהְגוּתָם בְּבֵין אָדָם לְחִבְרוֹ תִּהְיֶה לְמוֹפֵת,
וַיִּלְדִים בְּרִי דַעַת, וּכְשֵׁרוּאִים שֶׁהַהוֹרִים מְקַפִּידִים עַל קִלְהַ כְּבַחְמוּרָה,
שׁוֹמְרִים עַל דְּבוּרָם, מִתְּנַהְגִּים בְּדַרְךְ אֶרֶץ, אֵינָם מְדַבְּרִים לְשׁוֹן־הָרַע,
רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וּמְכַבְּדִים אֶת הוֹרֵיהֶם, הֵם גַּם נוֹהֲגִים כֹּף,
שִׁמְכַבְּדִים אֶת הוֹרֵיהֶם בְּלִי כָּל תְּנָאִי. וְכֵן בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט הַחֲנוּף
מִתְחִיל אֲצֵל הַהוֹרִים, כְּפִי שֶׁהֵם יִתְנַהְגּוּ, אִף הַיִּלְדִים כֹּף יִתְנַהְגּוּ. אִף
לֹא יִתְכַן שֶׁהַהוֹרִים לֹא יִקְפִידוּ עַל מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ וּמְצוּוֹת
שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, וַיִּתְבְּעוּ מֵהַיִּלְדִים שֶׁכֵּן יִכְבְּדוּ בְּנֵי־אָדָם, וְכֵן
יִדְקְדְּקוּ בְּמְצוּוֹת. הַהוֹרִים צְרִיכִים לְחַנּוּף עֶצְמָם, וְזֶה הַחֲנוּף הַטּוֹב
וְהַיִּפָּה בְּיֹתֵר — לְהִרְאוֹת דְּגָמָא אִישִׁית חַיּוּבִית. הוֹרִים צְרִיכִים
לְהִתְגַּבֵּר עַל מִדַּת הַפֶּעַס, אֲסוּר לְהִתְרַגֵּז עַל הַיִּלְדִים, אִף שֶׁהֵם
מוֹצִיאִים מִהַדַּעַת וּמִשְׁתוֹכְבִים וְכוּ', צְרִיכִים סְבָלָנוּת בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט.
וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְפִיד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיִּלְדִים וְכוּ'.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, אִם הַהוֹרִים מְחַנְכִים אֶת עֶצְמָם, הַיִּלְדִים מִמִּילָא
נַעֲשִׂים מְחַנְכִים, וּמְלַבֵּד זֹאת לְתֵן לָהֶם הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת־לֵב וַיַּחֲס, וְעַל
כָּל־ם — לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחְתָּם, וְלִשְׁפֹּף דְּמַעוֹת כַּמִּים לְמַעַן
חֲנוּכָם הַטָּהוֹר וְהַכָּשֵׁר, וְשִׁיזְכוּ לְרוֹוֹת מֵהֶם רַב גַּחַת וְאֲשֶׁר דְּקִדְשָׁה.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ...

ה' תִּקְנֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר מִקֵּץ ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ...

מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

יְדִידֵי הַיָּקָר! הַהִרְגָּעָה הַכִּי טוֹבָה לְהִרְגִיעַ אֶת עֶצְמוֹ וְאֶת כָּל־ל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה עַל־יְדֵי אַמוּנָה, בְּרַגְעַ שְׁאָדָם מְחִדִּיר בְּעֶצְמוֹ
אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּודַע שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אָבָא בְּשָׁמַיִם, וְהוּא שׁוֹמֵר

קע אָשר ה' תקנב בנחל

אותנו, ויש לנו על מי לסמוך, אזי אין לו מה לפחד. אבל צריכים להיות מאוד מאוד חזקים באמונה, שאין לנו רק את הבורא ותברך שמו, וככל שאדם יחדיר בעצמו אמונה ברוחה ומזפכת, בן ישמר מכל מיני מזיקים ומשחיתים. ובזה ששומעים תרועת מלחמה, אומרים חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): בשעה שאמות העולם מתגרות זו בזו — צפה לגאולה. עם ישראל עברו אלפים שנה סבל נורא ואים, כל מיני מיתות משנות ושפיכות דמים וכו', הגיע הזמן שנגאול, ואחד מסימני הגאולה — כשאמות העולם מתגרות זו בזו, ולא היתה התגרות כבעת זו, ולכן זה צריך לדחוף אותנו יותר ויותר לאבינו שבשמים, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם. עלינו לדעת, שאין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים.

ולכן צריך כל אחד להרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם, שזה נקרא בלשון רבנו ו"ל: התבודדות, דהינו שאדם ירגיל עצמו לדבר אליו ותברך פדבר איש אל רעהו והבן אל אביו בשפת האם שלו, וכשיהודי מדבר אליו ותברך, שורה עליו השכינה, ואז אינו צריך לפחד משום ברירה שבעולם. ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וירא א'): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, הוו זהירים בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו; נמצא, שאצלו ותברך יקר מאוד ענין התפלה, כשיהודי מתפלל לפניו ותברך, מסביר החנוף במצות עשה של ודוי (פרשת נשא): על-ידי ודוי דברים שאדם מתודה על עוונותיו, בזה הוא מגלה את פנימיות לבבו שמאמין בבורא ותברך שמו, שהכל זה אלקות, וישנה השגחה פרטית, אין טבע, מקרה ומזל, וככל שיהודי מחדיר בעצמו אמונה בבורא כל עולמים — נצול מכל רע.

וכן ראינו, שכל אלו שהיו חזקים באמונה, לא פחדו משום דבר, ועברו את הגרוע מכל, ויצאו ללא פגע. ולכן יען שעתה מפחידים אמות העולם, שתהיה מלחמה וכו', עלינו לקים את דברי הנביא שאמר (ישעיה כו, כ): "לך עמי בוא בחדרך סגר דלתך בעדך

אֲשֶׁר ה' תִּקְנֶה בְּנִחַל קֵעָא

חֲבִי כַמְעַט רַגַע", אֵין לָנוּ אֵלָא לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלִהְתַּחַבֵּא בְּסִתְרָא צַל כְּנִפְיוֹ. עֲלִינוּ לְזִכְרֵי, שְׁאָנוּ צְרִיכִים רַק אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וּבְרַגַע שְׁנַחֲדִיר בְּעֶצְמָנוּ אֶמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת כְּזוֹ, וּנְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָנוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִבְקֹשׁ כָּל צְרִיכּוֹ בְּשִׁפְהָ שֶׁהוּא רְגִיל בָּהּ, אִזּוּ מְבַטֵּחַ לָנוּ, שְׁלֵא יֵאָרַע לָנוּ מְאוּמָה. אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּאֶמוּנָה וּבַתְּפִלָּה, אִזּוֹ יִהְיֶה לְבוֹ סְמוּךְ וּבְטוּחַ שְׁלֵא יֵאָנֶה לוֹ שׁוּם רַע.

וְעַקֵּר הַחֹב הַמֵּנַח עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּעֵת כְּזוֹת, יַעַן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עִתָּה מִשְׁבָּרִים גְּדוֹלִים, וַיִּשְׁנֶן כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת צְרוּרוֹת, הוֹרִים שְׁכוּלִים, יְתוּמִים וַיְתוּמוֹת, הֶעֱקֵר לְהִתְעַסֵּק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְלִהְרַבּוֹת בְּגִמְלוֹת חֶסְדִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבַּרַךְ כְּמִדָּה זוֹ, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל' (יִלְקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תִּקְבָּב): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה, יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח לְפָנַי שְׁלָמָה; שְׁלָמָה הַמְּלַךְ הַקָּרִיב בְּכָל יוֹם אֶלְךָ קִרְבָּנוֹת, וְכָל קִרְבֵּן הַקָּרִיב אֶת כָּל עוֹלָם וְעוֹלָם, וְהִיָּה סְפוּג בְּיַחְוָדִים וּבְכִנּוּת, אֲבָל הַחֶסֶד שֶׁיְהוּדֵי עוֹשֶׂה עִם זוּלָתוֹ, חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבַּרַךְ יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבָחִים וְהַקִּרְבָּנוֹת שֶׁל שְׁלָמָה הַמְּלַךְ. וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִתְעַסֵּק עִכְשָׁו הַרְבֵּה מְאֹד בְּגִמְלוֹת חֶסֶד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזוּרוּ וּלְאַחֲיוֹ יֵאמֶר חִזְק, וְלִהְתְּבַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר מְעַשֵׂי חֶסֶד, לְשִׁים לֵב — הָאֵם בְּעִיר פְּלוֹנִיָּת, וּבְרַחֲוֹב פְּלוֹנִי, וּבְבֵית פְּלוֹנֵי יֵשׁ יְשִׁישִׁים וַיְשִׁישוֹת, שְׁזָקוּקִים לְעִזְרָה, אוֹ יִשְׁנִם אֶלְמָנָה וַיְתוּמִים, שְׁאֵין לָהֶם מַה לְאָכֹל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וּלְדַאֲבוֹנָנוּ הַרֵב, בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת הַתְּרַבּוֹ הָאֲסוֹנוֹת, שְׁאֵלוּ הַפְּרָאֵי אָדָם הַיִּשְׁמַעְאֵלִים רְצָחוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, נְשָׁמוֹת נְקִיוֹת, חַפּוֹת מִפְּשַׁע, וְאֵין שׁוּם לְמוֹד זְכוּת עַל אֵלוֹ הַרְשָׁעִים, פְּרָאֵי אָדָם הַיִּשְׁמַעְאֵלִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם, וְהוֹתִירוּ מִשְׁפָּחוֹת שְׁבוּרוֹת, וְאֵין מִי שְׁיִדְאָג לָהֶם. לָכֵן אָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, מֵנַח עֲלִינוּ הַחֹב לְדָאָג לָהֶם, שְׁיִהְיֶה לָהֶם לְצְרִיכֵי שְׁבֵת, בְּגוּד וְאֶכֶל וְכוּ', וּבְזֶה מְקַרְבִים אֶת הַגְּאֻלָּה.

יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל' (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי ו', יט) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נ"א, טז):

קעב אָשׁר ה' תקנג בנחל

"ובצל ידי כסיתיך", זה גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים זוכה לישוב בצלו יתברך, וכן נתחזק באמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, אזי נזכה להנצל מכל מרעין בישין, ונגאל גאלת עולם. הדורש שלומך...

ה' תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ ה'תשד"ם.

שלום רב לידידי היקר לי מאד, שוטה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

לנכון קבלתי את מכתבך. ומאד מאד שמחתי שאתה מחזיק בתפקד ואתה מתמיד מאד מאד בתורה הקדושה.

מה אמר לך! אין דבורים בפה להודות ולהלל להשם יתברך, על כל החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו להתקרב ולהתודע אל רבנו ו"ל, ומאחר שפבר זכינו לאורו, עלינו לילך ולהתחמם מאורו, עד שגם אנחנו נזכה לבוא אל תכליתנו הנצחית, שבשביל זה נבראנו.

חכמינו הקדושים אמרו (מדרש רבה, פרשת בראשית, פרשה יג, סימן ט"ז): לא נברא האדם אלא לעמל, אם זכה — הוא עמל בתורה, ואם לא זכה הוא עמל בארץ, אשרי לאדם שהוא עמל בתורה, עין שם. ורואים בחוש, פי הנה יום והנה לילה, ולא נשאר לו לאדם אלא הנקדות הטובות שזכה לחטף בכל יום ויום. ואמרו (שם, פרשה יב, סימן יג): יום יוצא יום נכנס, שבת יוצאת שבת נכנסת, חדש יוצא חדש נכנס, שנה יוצאת שנה נכנסת, עין שם. וזה מה שאנחנו חוזרים בכל יום ויום ב"היכל-הקדש", שנוזקה לזכור את תכליתנו הנצחית.

ועל-כן, חמדת לבבי! ראה גם אתה לדבר הרבה עם בני-אדם, ותבנה "היכל-הקדש", פי רבנו ו"ל מאד מאד רצה, שתמשך ההשראה ממנו, על-ידי בן ותלמיד. ויש לומר, שצריכים לקרב את

אֲשֶׁר ה' תִּקְנֶנּוּ בְּנִחָל קַעֲג

בְּנֵי אֵל רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן לְקַרְב אַחֲרֵים שֶׁהֵם תְּלַמִּידִים, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֶעֱקֵר לְהַכְנִיס בְּעוֹלָם לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא תוֹרָה וְהוֹדָאָה, תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שֶׁהוּא תְּקוּן מִדַּת הַהו"ד, כִּי בְּפוּרִים, אֲזַ עֲקַר תְּקוּן הַנְּצ"ח, שֶׁהוּא הַשְּׂמִחָה וְהַחֲדוּוּהָ, וּבְחֻנֻּכָּה אֲזַ עֲקַר תְּקוּן הַהו"ד, שֶׁהוּא הַתּוֹרָה וְהוֹדָאָה, תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת. וּשְׁנֵי הַיָּמִים טוֹבִים הָאֵלּוּ קִבְּלֵנוּ בְּגִלוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּקוּר חוֹלִים, שֶׁהֵשֵׁם יְתַבְּרֵךְ בָּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ לְבַקְרָנוּ בְּבִיתָנוּ (עֵין לְקוּטִי־הַלְכוֹת, הַשְּׂמִת הַבְּקַר, הַלְכָה ד', אוֹת יד); כִּי הִיָּתָה לָנוּ מִצְוָה לַעֲלוֹת וְלָרֵאוֹת וְלַהֲשִׁתַּחֲוֹת לְפָנָיו יְתַבְּרֵךְ בְּשִׁלְשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ, לְהַכְנִס לְבֵיתוֹ בְּבִית־הַמִּקְדָּשׁ, לְקַבֵּל אוֹר פָּנָיו, הָאֲרַת זִיו אוֹרוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְלַהֲתַעַנֵּג מִעֲרַבּוֹת יְדִידוֹת זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבְּרֵךְ. אֲבָל מֵאֲז שֶׁנַּחֲרַב בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ, בְּטִלָּה עֲלִית הַרְגֵל, וְנִתְּפוּרָנוּ בְּגִלוּת, וְרַע וְמָר לָנוּ, וְאָנוּ חוֹלִים, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת לְרַגְל, עַל־כֵּן הַמְּשִׁיחַ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עָלֵינוּ, עַל־יְדֵי צַדִּיקֵינוּ הָאֲמִתִּיִּים בְּתוֹךְ גְּלוּתָנוּ, שֶׁעָבַר עָלֵינוּ מַה שֶׁעָבַר מִהֶמֶן עֲמַלְק וּמִטִּיט הַיָּזוּן, דִּיקָא מִתּוֹךְ קְלָפוֹת אֵלּוּ, נִתְּהַפֵּךְ לָנוּ לְשְׁנֵי יָמִים טוֹבִים — שְׂמִחָה וְהַתְּבוּדוֹת, וְזֶהוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ בָּא אֵל בֵּיתָנוּ לְבַקַּר אוֹתָנוּ. וְהוּא רָמַז נִפְלָא לְכָל אָדָם, אֲפֵלוּ שְׁנוּפֵל בְּכָל פַּעַם בְּטִיט הַיָּזוּן, וְהֶמֶן עֲמַלְק — כָּלֵל הַסְּפִקוֹת, מְקַרְרִים אוֹתָנוּ, אַף־עַל־פִּי־כֵן אֶסוּר לָנוּ לִיאֵשׁ אֶת עֲצָמָנוּ כָּלֵל, רַק גַּם מִשֵּׁם לְהַמְּשִׁיחַ עַל עֲצָמָנוּ אוֹרוֹ יְתַבְּרֵךְ, עַל־יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְעַל־יְדֵי תְּקֵף הַשְּׁשׁוֹן וְהַשְּׂמִחָה, שֶׁכָּל זֶה בְּחִינַת חֲנֻכָּה וּפוּרִים.

חֲמִדַּת לְבָבִי! חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמִחָה עֲצוּמָה וּתְשׂוּמַח אַחֲרֵים, וְכֵן תְּתַמִּיד לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְלַהֲשִׁתוֹקֵק אַחֲרָיו יְתַבְּרֵךְ בְּכִסּוּפִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים, וְלֹא לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְזַכּוֹת לְשׁוּם קְדוּשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק כְּשֶׁהוּא חֲזַק וְאַמִּיץ עַד מְאֹד, אֲפֵלוּ שְׁלֹא יִרְאֶה שׁוּם דְּבָר, גַּם־כֵּן לֹא יַעֲזוֹב אוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ. הֶעֱקֵר לְהִיּוֹת חֲזַק בְּמִצְוֹת קְרוּב רְחוּקִים, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל — לְפָרְסֵם לְמוֹדוֹ בְּעוֹלָם. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִמָּן נה): אֵין עֲרֵךְ לְמִצְוָה

קעד אָשר ה' תקנד בנחל

שְׁעוֹשֶׁה אָדָם לְעַצְמוֹ לְבָדוֹ, אֶפְלוֹ שְׁתַּהֲיֶה רַבָּה, לְמַצָּנָה שְׁתַּמְשֵׁךְ
מִמָּנָה זְכוּת לְרַבִּים, אֶפְלוֹ שְׁתַּהֲיֶה קִטְנָה, עֵינֵי שָׁם.

וְאָמַר (שָׁם, סִימָן פּב): הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בַּמַּצּוֹת שְׁעוֹשֶׂה
בָּהֶם גַּם רְצוֹן הַבְּרִיּוֹת יוֹתֵר מִבְּמַצּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, עֵינֵי שָׁם.
וְאִיִּה אֵיפֹה יֵשׁ עוֹד מַצָּנָה רַבָּה כְּזוֹ, כְּמוֹ זְכוּת הַרְבִּים, לְזְכוּת עוֹד
בְּגֵי נְעוּרִים וְאֲבָרְכִים, שְׂיִדְעוּ מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, מִלְמוּד נִפְלָא כְּזֹה,
מִסְדֵּר-דִּרְךָ-הַלְמוּד כְּזֹה, מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת כְּזוֹ?!

עַל-כֵּן עֲשֵׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, כְּדֵי לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם,
וְהוּא תְּקוּן נִפְלָא לְפָגֵם הַבְּרִית, בְּסוּד (יְרֵמְיָה טו, יט): "אִם תּוֹצִיא יָקָר
מִזּוּלָּל" (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן יד): מְזִילוּתָא דְגְלוּתָא, עֵינֵי שָׁם.
וּבְנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם בְּפָרְנִסְתָּךְ, כִּי מִי שְׁמוֹסֵר
נִפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי זוּלָּתוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹתֵחַ לְפָנָיו כָּל הָאוֹצְרוֹת,
וְזוֹן וּמְפָרְנֵסוֹ בְּהִרְחָבָה. הָעֵקֶר לְצֵאת מִהַקְטָנוּת וְצִמְצוּם הַדַּעַת. כָּל
סוּדוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמַדְרַגָּה הַכִּי גְדוֹלָה,
עַד שְׂיִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיוֹן, וְלִבְרוּחַ מְכָל מִינֵי לְצִים וְעַרְב־רַב וְלַעֲשׂוֹת בְּעַצְמוֹ
נִפְשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּבִנְיַן "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֹה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

הַבְּחוּר.... אָמַר לִי, שְׂאֲגִיד לְךָ, שְׁתַּלְּךָ אֶל ... בְּבִנְיַת-בְּרַק, וְהוּא
יִתֵּן לְךָ סְפָרִים כְּפֹה שְׁתַּרְצֶה, אֲנִי שְׁלַחְתִּי לְךָ כְּפֹה מֵאוֹת סִדְרֵ-דִּרְךָ-
הַלְמוּד וּבֵית אָמוֹנָה.

ה' תקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ מַקְצֵ, שְׁבֵת חֲנֻכָּה ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל הַחֲתָן הַיָּקָר לִי מְאֹד,
שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר
וְיִזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל,
עַל-יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה שְׁזָכִינוּ לְהַדְפִּיס, וּבְסוּפוֹ הַשִּׁיחוֹת
וְהַחֲדוּשִׁים הַמְחֻזְקִים לְצֵאת מִפְּגָמֵי הַבְּרִית, וּבִפְרָטִיּוֹת מֵהוֹצָאת זְרַע
לְבִטּוּלָה, אֲשֶׁר לְפִי דְעַת הָאָר"י ז"ל, אֲמִירַת תְּקוּן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמִּטָּה כְּפִי הַסֵּדֶר הַזֶּה, הוּא תְּקוּן גָּמוּר. וְכֵן מוּבָא בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת
(קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, חֶלֶק ב'), עֵינֵי שָׁם. אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִינוּ, שְׁזָכִינוּ
לְהַתְּדַע מֵרַבֵּי אֲמַת בְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יְתָבְרָךְ עַל הַחֲסֵד חֲנָם
שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְּךָ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה, שְׁלֵא תֵאָבֵד חֲצוֹת
לִילָה אַחַד; מְנַהֲגֵנוּ — לְהִיּוֹת עַר עַד חֲצוֹת, וְכֵן אַתָּה יָכוֹל לְהַתְּנַהֵג,
וּבְאִפְסָן הַזֶּה לֹא יִהְיֶה הַדְּבָר מוּזָר בְּעֵינֶיךָ כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה תַתְּמִיד אֲזוּ
בַתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, וְאַחֲר־כֵּן תֵּאֲמַר תְּקוּן חֲצוֹת וְתִלְךָ לִישָׁן.

וְאוֹדוֹת הַתְּבוּדוֹת בְּשָׂדֶה, כָּל זְמַן שְׁאֵתָה בְּחוּר, אַתָּה יָכוֹל
לְקַיֵּם זֹאת בְּנִקְלָה, אֲבָל אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה לֹא כְּדַאי לְשִׁבֵר אֶת הַבֵּית
בְּשִׁבִיל זֶה, וּמִי שְׁלָבוּ חֲזֵק עִמּוֹ יְתָבְרָךְ בְּאֲמַת, וְיוֹדַע אֲשֶׁר מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, הוּא מֵתְבוּדָד כָּל הַיּוֹם, הֵיכָן שָׁרַק הוֹלֵךְ וּבָא, הוּא
מְדַבֵּר עִמּוֹ יְתָבְרָךְ.

וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְהַשְׁכִּיל לְהַסְתִּיר דְּבָר זֶה מִבְּנֵי-אָדָם, כִּי זֶהוּ
עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַדְּבִוּר אֲמַת, שְׁמִדְבָר אֶת זֹאת עִם אֲמַת. וְאֲמַת הוּא
כְּשֶׁאִינוּ עוֹשֶׂה אֶת זֶה לְמַעַן לְהַתְּפָאֵר לְפָנֵי בְּנֵי-אָדָם, רַק כְּנִגְנוֹתוֹ
לְשִׁפּוֹף שִׁיחַ אֵלָיו יְתָבְרָךְ.

וּבּוֹדָאֵי מַה טוֹב לְהַעֲלִים דְּבָר זֶה גַם מֵאִשְׁתּוֹ, וּמִכָּל שְׂכֵן שְׁלֵא
יִתְעַקֵּשׁ דִּיקָא לְצֵאת בְּלִילוֹת בְּשָׂדֶה וְכוּ' כִּי הָאִשָּׁה מִפְּחָדַת מְדַבְּרִים
כְּאֵלוֹ, וְעַל-כֵּן לֹא כְּדַאי בְּכָלֵל לְדַבֵּר מִנוּשָׂא זֶה (וְזֶה בְּרוּר, וְכָךְ
תַּתְּנֶהג, וְתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה).

וְאוֹדוֹת הַנְּהַגוֹת, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, אֵינֵן בְּזָה הַפְּרֵשׁ בֵּינֵן
חֲסִידִים לְלִיטָאִים, כְּמוֹ שְׁבַלְבְּלוּ אוֹתְךָ, יֵשׁ לָנוּ שְׁלִחָן עָרוּף, וְצְרִיכִים

קעו אָשׁר ה' תקנד בַּנְחֵל

להתנהג על-פי השלחן ערוך, עיין בארח חיים (סימן רמ), ובכל הפוסקים על סימן זה, ומה יש להוסיף או לגרע מזה, ומה שיף חלוקי דינים בין חסידים לליטאים, ספרדים ואשכנזים, תורה אחת לכלנו, ובפרטיות בענינים אלו וכו', ועל-כן אין כדאי להתבלבל כלל.

העקר מאחר שעבר עליך כבר בחיים חיותך מה שעבר בפגם הברית, והשם יתברך זכה אותך עם אשה, אתה צריך להחזיק אותה בחשיבות גדולה, כי על ידה תנצל מעברות, ועל כן הזהיר אותנו רבנו ז"ל לשמור מאד מאד בכבוד האשה (עיין שיחות הר"ן, סימן רסד); ואמרו חכמינו הקדושים: דינו שמגדלת את בנינו, ומצלת אותנו מחטא (עיין יבמות סג:).

ואודות ההנהגה עמה וכו', מספרים שפעם שאל אברהם שאף התחתן את איש האלקי ר' אברהם בר' נחמן ז"ל (בעל מחבר ספר "באור הלקוטים"), אשר ידוע שהוא היה איש קצוני לגמרי ופרוש וכו', ושאלו האברהם הזה שהיה מאנשי שלומנו: איך עליו להתנהג עם אשתו? ענה ואמר לו: בני, העקר שמר את עצמך מפריתות! ויותר לא דבר עמו. והיה מוכן מדבריו מאמרם ז"ל (נדריים כ:): כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו עושה, עין שם; העקר לשמר את עצמו מפריתות, שהוא הענין החמור של אסור נדה, שאז מוכרחים לפרש, והיא אסורה עליו אז באסור כריתות (ומהאי טעמא ראוי ללמד בקביעות הלכות נדה, באפן שיהיה בקי בהלכה, ובפרטיות בשנה ראשונה, שמאד מאד צריכים להזהר בזה, כדי שלא יכשל באיזה אסור, חס ושלום, אשר יכול לצאת מזה אסור כריתות אחר-כך, השם יתברך ישמר).

אודות הפרנסה, צריכים לשמר מאד מאד על הכסף, לא לבזבזו כלל, חס ושלום, כדי שלא יצטרך אחר-כך להיות מחזיר על הפתחים, ויבטל מלמוד תורה. והתכם — עיניו בראשו, לשמר את כספו מאד מאד, כאשר הזהירנו רבנו ז"ל על זה. ואמר: הלא האדם

אָשֶׁר ה' תקנה בְּנַחֵל קעז

מבטל כל-כף הרבה בעבור המעות, ולבסוף הוא מאבד את זה בידים, רחמנא לצלן.

ואודות סדר הלמוד, אמרו חכמינו הקדושים (פסחים קיב:): מצוה וגוף טהור נושא אשה, עין שם; ועל-כן אשרי ואשרי מי שיכול להתחתן בגיל צעיר, ויהיה לו גוף טהור לעסק בתורה. על-כל-פנים מאחר שאתה הולך כבר להתחתן בשעה טובה ומצלחת, ראה לעשות עכשו סדר בכל יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך כסדרן דיקא, בכל יום ויום בשקידה רבה, ואז דיקא תצליח, כי אין לך טוב מתורה. והשם יתברך יצליח דרכך תמיד.

הדורש שלומך...

ה' תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, כ"ח בכסלו ה'תשד"ם.

שלום וברכה להאברהם היקר ... גרו יאיר ויזרח לגיחה נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי זה כמה פעמים.

וטוב אתה עושה, שאתה כותב לי בכל פעם מכתב, אף שאי אפשר להשיב בקביעות על כל מכתב, כי בזה בעצמו שתוציא מפיד הצרופים רעים שלך שנגרמו על-ידי עוונותיך, אזי לאט לאט יחזרו ויתחברו שבתי עצמותיך, עד שתזכה שיאיר גם עליך אורו יתברך, אור העולם הבא בעולם הזה ממש, ותרגיש ערבות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך בגלוי נפלא (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד').

ומה שעדין אינך מסדר, והכל הולך לך שלא כסדר, כבר גלה לנו רבנו ז"ל, שכל זה נמשך לאדם מרב גדלותו וגאנותו, שיש בו גאות: "אני אמלך", שרוצה להיות משהו בזה העולם, ורוצה להיות עדין איזו מציאות בזה העולם. כל זה מרב גאותו, כי הזוכה לבטל

קעח אָשֶׁר ה' תקנה בַּנְחֹל

אַת עֲצָמוּ מְכַל וְכַל, וּמִקְשֶׁר בְּמַחְשַׁבְתּוֹ רַק אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, לוֹ הוֹלֵךְ
כְּבֹר הַכֹּל כְּסֹדֵר, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ עֲדִין שְׁלֵא כְּסֹדֵר, זֶה סִימָן
שֶׁהוּא מְלֵא גְאוּת וְיִשׁוּת (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פב).

וּמְכַל שְׁכַן כְּשֶׁעֲדִין אַתָּה שׁוֹכַח אֶת טְנוּף מַעֲשֵׂיךָ, וְאַתָּה שׁוֹאֵל
קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת וְכוּ', כְּאֵלּוֹ אַתָּה כְּבֹר יְכוֹל לְהַכְנִיס אֶת רֹאשְׁךָ הַפְּגוּם
בְּעֵנְיָנִים רוֹחֲנִיִּים כְּאֵלּוֹ, שְׁמוֹת וְיִחוּדִים וְכוּ' וְכוּ', הֲלֵא אִם רַק תִּפְתַּח
אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַסְּעִיף הָרִאשׁוֹן
מֵאוֹת אָמֵת, כְּבֹר תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת, אִם תִּסְלַק אֶת דַּעְתְּךָ וּמַחְךָ הַפְּגוּם,
וְתִהְיֶה לְךָ אָמוּנַת חֲכָמִים, לְהֶאֱמִין בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׁכַל מַעֲשֵׂיהֶם
וְדַבּוּרֵיהֶם שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים מְרָמוּזִים, כִּי כָּל
מַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פְּשׁוּט כָּלֵל, רַק יֵשׁ לָהֶם כְּנֻגוֹת עֲמֻקּוֹת בְּכָל דְּבָר (עֵין
לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מב).

רַבְּנֵי ז"ל מִתְחִיל אֶת סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת שְׁלוֹ: "מִי שְׁרוּצָה לְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּהֶשֶׁם יִתְבַּרֵּךְ, עַד שְׁיִלֵּךְ בְּמַחְשַׁבְתּוֹ מֵהִיכָל אֶל הִיכָל, וְיִרְאֶה
אֶת הַהִיכָלוֹת בְּעֵינֵי הַשְּׁכָל, יִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִלּוֹמַר שְׁקֵר אֶפְלוֹ
בְּטַעוֹת" עֵין שָׁם. הוּי טַפְשׁ, אִישׁ גַּס וּמְזֻהָם וְכוּ' וְכוּ', מָה אַתָּה
חוֹשֵׁב שְׁכֻנַּת רַבְּנֵי ז"ל בְּסְעִיף הָרִאשׁוֹן? מָה הוּא עֲנִין שֶׁל הַלִּיכָה
בְּמַחְשַׁבָּה מֵהִיכָל לְהִיכָל, וְיִרְאֶה אֶת הַהִיכָלוֹת בְּעֵינֵי הַשְּׁכָל וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! בְּאִפְּן שְׁיִרְצָה הָאָדָם לְזַכּוֹת לְאִיזוֹ דְּרָגָה בְּזֶה
הָעוֹלָם, צָרִיךְ לַעֲמֹד וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּבִכּוֹת
עֲצוּמוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מְכַל סְעִיף וְסְעִיף שֶׁל "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" תְּפִלּוֹת
וּבִקְשׁוֹת, וְיִבְכֶה הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכֵךְ יִתְנַהֵג יָמִים וְשָׁנִים,
אִזִּי סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לָזֶה.

אָבֵל בּוֹדָאֵי מִי שְׁיִשֵּׁן עַד אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם, וְאֵינוֹ נֹזֶהר כָּלֵל
בְּהַשְׁלֵשׁ תְּפִלּוֹת, וּמְכַל שְׁכַן שְׁאִינוֹ פּוֹתַח סִפְרֵ כָּלֵל בְּשׁוּם פֶּעַם, וְהוּא
כְּרוּךְ אַחַר אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וּמְזֻהָם וּפְגוּם בְּפָגַם הַבְּרִית כְּחִמּוֹר וּכְפָרֵד,
וְרֵץ אַחֲרֶיהָ כְּכֹלֵב וְכוּ', עִם מַח פָּגוּם כְּזֶה, אִיךְ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת,
שְׁיִזְכֶּה אֶפְלוֹ לְאָמוּנָה פְּשׁוּטָה?! וּמְכַל שְׁכַן לְהַגִּיעַ לְאִיזוֹ הַשְּׂגָה?!
וּמְכַל שְׁכַן כְּשֶׁנִּכְנַס בְּלִבּוֹ הַמְזֻהָם וְהַמְטָנָף לְהַקְשׁוֹת קִשְׁיוֹת עַל דְּבָרֵי

אָשֶׁר ה' תְּקַנָּה בְּנַחֵל קַעֵט

הַצַּדִּיקִים, בְּיָדָאֵי רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עָלָיו, כִּי בְּלֹא אַמוּנַת חַכְמַיִם, הָאָדָם אָבוּד לְגַמְרֵי, וְזֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ מְטַנֵּף כְּמוֹ בֵּית-הַכֶּסֶס מִמַּשׁ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא).

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת תַּלְמִיד בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", עָלֶיךָ קֹדֶם לְהִקְיָא אֶלְךָ פְּעָמִים אֶת הַהִקְדָּמוֹת הַהַפּוּכּוֹת שֶׁלְמַדְתָּ אֶצֶל מְטַרְפִּים כְּמוֹךָ... וְתַתְּחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּסַפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְהַשִּׁיחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁבְ"חֵי-מוֹהַר"ן" וּבְ"שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְתַתְּבַדְּד הַרְבֵּה עִמּוֹ וְתִבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִירֵת, מְנַחֵה, מְעַרֵּב וְחִצּוֹת, בְּעֵתָן וּבְזִמְנֵן דִּיקָא, וְלֹאט לֹאט בְּמַתִּיקוֹת, עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה, וְתַקִּים אֶת מְצוּוֹתָיו וְתִבְרַךְ בְּזִהִירוֹת גְּדוּלָה מְכֹל שֶׁפֶן שְׁלֹא יַחֲסֹר לְךָ יוֹם בְּלִי הַנְּחַת תְּפִלִּין כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רְגִיל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

וְתַתְּחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּמַקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ וְכוּ', וְאִז בְּלִי הָאֵי וְאוּלֵי תוּכַל לְהַקְרָאוֹת בְּשֵׁם תַּלְמִיד מְ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲבָל לֹא בְּאִפְּן מְגֻשֵׁם וּמְזוּהָם כְּמוֹ שֶׁאַתָּה נִמְצָא בּוֹ לְעַת עֵתָה וְכוּ'. וּמְכֹל שֶׁפֶן שֶׁנִּכְנָסוֹת בְּךָ בְּכָל פְּעַם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ' וְכוּ' — מִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ וְכוּ', וּמִי רוֹצֵה מִמֶּךָ וְכוּ', שֶׁתִּפְגַּס אֶל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים?! הֲלֹא אִם בְּאַמַּת כְּוָנְתָךָ לְשֵׁם שְׁמַיִם, אֵל תִּשְׁאַל שׁוֹם קִשְׁיוֹת, וְתַצִּיַּת מַה שֶׁאוּמְרִים לְךָ, וְאִם עֲדִין יֵשׁ לְךָ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, עָלֶיךָ לְבַכּוֹת וּלְבַכּוֹת אֲלֵיו וְתִבְרַךְ בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִצְעָק: שְׁמַע יְיָ קוּלִי אֲקָרָא (תְּהִלִּים כז, ז), אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מו), שֶׁהוּא רֹאשֵׁי תְבוּת: ק'שִׁי'א', מִי שִׁישׁ לוֹ עֲדִין קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, עָלָיו לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ וְתִבְרַךְ, שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ מִמֶּנּוּ הַקִּשְׁיוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהַזְּהֵמָה שֶׁנִּכְנָסָה בּוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עֵינֵי שָׁם. וּבְאַמַּת כְּפִי קִלְקוּל מַעֲשִׂיךָ, אֵי אֲפֹשֶׁר לְךָ לְבַא אֶל תְּקוּנָךְ, רַק עַל-יְדֵי שֶׁתִּזְכֶּה לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁבְּזֶה תִּהְיֶה נַעֲשֶׂה גַם-כֵּן בְּבַחֲיַנְתָּ בְּשָׂר, שֶׁתִּשְׁמַע אֶת קוֹל הַצַּדִּיק, וְיֵאִיר גַּם לְךָ מִהֲאֶרֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת. וְהַשְׁמוּשׁ הוּא

קפ אָשׁר ה' תקנו בַּנְחַל

בפשיטות, על-ידי אספת מעות בשבילו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב).

והעולה על הכל — על-ידי שתשמש את רבנו ז"ל בהפצת ספריו הקדושים, אשר הזכות הזו עולה על כל הזכויות, פי אף שהאדם עדין הכי פגום והכי מלכלף בעולם, אם מתמיד בדבר זה — לשמש את רבנו ז"ל בהפצת ספריו הקדושים, ומקרב גם את האחרים אל דעת הצדיק האמת, על-ידי-זה יזכה לאט לאט להוריד ממנו את כל הטמאה שנכנסה בו, ויזכה להתקרב באמת אל רבנו ז"ל, ויעלה מעלה מעלה וכו', עד שיזכה להכלל בו יתברך. אשרי הזוכה לצית, אשרי הזוכה להכיר את מקומו, ואשרי מי שיש לו אמונת חכמים!

הדורש שלומך...

ה' תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, כ"ח בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי עם המעות להדפסה, ותשואות חן לך על זה, כי לעזר להדפיס ספרי רבנו ז"ל, אין צדקה למעלה מזו. ובפריטיות, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסד), שצדקה היא תקון הברית, עין שם. ודעת לנכון, שעקר הצדקה הזו סובבת על הדפסת והפצת ספריו, להחזיר בגי-אדם בתשובה. ובפריטיות אותם האנשים שפכו נלכדו בפח יקוש, וקשה להם לצאת, ועל-ידי שזוכים לתן להם איזה ספר מספרי רבנו ז"ל, גם הם נתעוררים בתשובה, וחוזרים אליו יתברך.

הנני מקיים בקשתך, ואני תמיד מבקש עליכם בתוך שאר נשמות ישראל, השם יתברך ישלח לכם רפואות וישועות בגשמיות

אֲשֶׁר ה' תִּקְנוּ בְּנַחֵל קפא

וּבְרִוּחַ נְיֻוֹת. וּבְפִרְטֻיּוֹת שִׁישְׁלַח הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשְׁתָּךְ,
שְׁלֵא תַעֲבֹר שׁוּם נְתוּחִים, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי
מַחֲלוֹת וְכוּ'.

מה טוב ומה נעים אם תרגיל את עצמך לומר בכל יום יום
"יום שלם של תהלים", באופן שתזכר לסיום בכל שבוע כל ספר
תהלים, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג): אמירת
תהלים מסגל לתשובה. פי באמת צריכים סיעתא דשמיא לזכות
לתשובה, פי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפלו מי
שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער
של התשובה השני, לו, ואפלו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער
של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה, ועל-ידי
אמירת תהלים, אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא
מתעורר לעשות תשובה. ועל-ידי אמירת תהלים זוכה להגיע אל
השער והאות השני, לו ולפתח השער, ועל-פני הוא דבר גדול מאד
לעסוק תמיד באמירת תהלים, פי תהלים היא התעוררות גדולה מאד
מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו תמיד.

ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רה): תהלים
בגימטריה שם ה', פי הקלפה מכניסה באדם יללה ומרירות,
ומכשלת אותו בפגם הברית, ועל-פני אמירת תהלים מסגלת מאד
מאד להכניע את הקלפה ההיא.

ובפירטיות מי שזוכה לומר בכל יום יום העשרה מזמורי
תהלים, שגלה רבנו ז"ל על פגם הברית, שזהו תקון גמור, אך מלבד
זאת אשרי ואשרי מי שיזכר לומר בכל יום יום הרבה מזמורי
תהלים, ובפירטיות אתה, שאתה צריך עכשו הרבה נסים ונפלאות
וישועות, אזי הרגל את עצמך לומר בכל יום יום מלבד העשרה
קאפיטלך תהלים, הנקראים 'תקון הכללי', שתהיה רגיל גם לומר
בכל יום יום "יום תהלים", באופן שתזכר לסיום בכל שבוע את כל
ספר התהלים.

והיו הרבה מאנשי שלומנו, שזכו לסיום בכל יום יום את כל

קפב אָשׁר ה' תקנו בַּנְחַל

סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וּמוֹהַרְנֵי"ת ו"ל בְּעֶצְמוֹ הִיָּה לוֹ שְׁעוֹר לֹאמֹר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אִךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה הָיוּ לוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, הֵינּוּ שְׂאֵמֶר פְּעָמִים אֶת הַיּוֹם, כְּדֵי שְׂיַעֲלֶה בַּיַּחַד מִסֵּפֶר כַּפֵּ"ר (כִּי יֵשׁ בַּתְּהִלִּים ק"ן מְזֻמָּרִים, וּפְעָמִים ק"ן עוֹלָה כַּמְנִיחַן כַּפֵּ"ר).

וְאַלּוֹ הַשְּׁלֵשָׁה זְמָנִים, שֶׁהָיָה רָגִיל לֹאמֹר שְׁנֵי שְׁעוּרִים בְּיוֹם אֶחָד, בְּאַפְּן שְׁסִיִּם פְּעָמִים בַּשָּׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים: א. יָמֵי הַשׁוֹכְבֵי"ם. ב. יָמֵי הַסְּפִירָה. ג. יָמֵי אֵלּוּל. וְגַם רַבְּנוֹ ו"ל סֵפֶר לָנוּ, אִיךְ שְׁבִימֵי נַעֲרוּתוֹ וְקִטְנוּתוֹ, הָיָה רָגִיל מְאֹד מְאֹד בְּאַמִּירַת סֵפֶר תְּהִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְמַה שְּׁזָכָה.

וְעַל-כֵּן, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז לֹאמֹר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וַיְמָה גַּם שֶׁתְּהִיָּה רָגִיל לְבֹא אֶל שְׁעַר הַשָּׁמַיִם וְשֵׁם תֵּאמְרֶם.

וְכֵן הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאֵדָם זֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַמְשַׁכַּת רִיחַנִּיּוֹת אֱלֻקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֲחֹז בְּזֶה!

וּבְכַאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁסֵּפֶר הַתְּהִלִּים, זֶה הָיָה הַהִתְבּוֹדָדוֹת שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְעַל-כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמוֹ סֵפֶר תְּהִלִּים, עַל-יְדֵי תְּפִלָּתוֹ וְהַתְּבּוֹדָדוֹתוֹ וְשִׁפְיַכַת לְבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, לְסֵפֶר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל מָה שְּׁמַעִיק לוֹ וְכָל מָה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפָרְטִיּוֹת, וּבְפָרְטֵי פְּרִטִּיּוֹת, כִּי כֵן הָיְתָה דְּרָכּוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, לְסֵפֶר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאוּבָיו וְכָל מָה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִיךְ שְׂרֹדְפִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

וְאִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר מְכַל שִׁיחַתּוֹ וְתְּפִלָּתוֹ שְׂמֵשִׁיחַ וּמְתַפְּלֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, נַעֲשֶׂה מְזֶה סֵפֶר תְּהִלִּים לְמַעְלָה, הָיָה מְתַמִּיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי שֵׁם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן יִהְיֶה נַעֲשֶׂה עִם הַסֵּפֶר תְּהִלִּים שֶׁלוֹ כְּמוֹ שְׁנַעֲשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם עִם סֵפֶר תְּהִלִּים שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁלָּךְ מְאֹד מְאֹד יְקָרִים בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵךְ,

אֲשֶׁר ה' תקנז בנחל קפג

והוא מחכה ומצפה שתדבר אליו איך שהוא, עם השכרון לב שלך ועם הבלבולים שלך, ועולים מזה שעשועים גדולים.

ועל כלם — ראה להיות שמח מאד מאד על נעם חלקך, שיש לך חלק בהפצת אורו ונדעתו של רבנו ז"ל בעולם, אשר בנדאי מי שעוזר לזה שיתפשט אורו בעולם, יש לו חלק בהגאלה הנצחית.

הדורש שלומך...

ה' תקנז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, כ"ח בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ובכל יום יש במחשבותי לכתב לך, אך טרדותי רבו מאד, ובפרטיות אחרי שהבטחתי לך בליל ששי, תקף-ומיד אחר הדלקת גר הנפכה, לכתב לך, כבר עבר מאז ערב-שבת-קדש ושבת-קדש, ולא עלה בידי לענות לך. ומכל זה רואים, איך ימינו כצל עובר, ולא נשאר לאדם פלום, רק מה שחוטף בכל יום ויום, כי הימים והלילות פורחים, הנה יום והנה לילה, ומה שזכו לחטף בהם אינה טוב אמתי ונצחי — זה נשאר.

והנה כשהאדם מכניס בדעתו פריחת הזמן, אז כבר אינו מתפחד משום ברירה, מאחר שממילא יעבר היום והלילה יהיה איך שיהיה, כי אי אפשר לתפסו כלל. ועל-כן מה ולמה לי להתפחד מאחר, ומה יעשה לי אדם?!

ואל כל זה זוכים על-ידי הדבקות בו יתברך, כי כל מה שהאדם זוכה לדבק עצמו בו יתברך, כמו-כן רואה ומרגיש איך שפורח

קפד אשר ה' תקנו בנחל

הזמן. וזו תהיה דעתו של משיח, שיכניס גלוי אלקות בעולם בגלוי כזה, עד שיראו כי אין שום זמן כלל. ועל-כן ממילא (תהלים ב, ז) "אני היום ילדתיך" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), בכל יום ויום ירגיש את עצמו אדם חדש לגמרי, ועל-כן מה שיך להיות שבור, ומכל שכן שממילא יעבר היום, ועל-כן מה ולמה לי להתפחד ממשישהו, יהיה מי שיהיה, מאחר שכל מחשבותי דבוקה בו יתברך?!

על-כן, אהובי, אחי היקר! חזק ואמץ בכל מיני אפנים, וראה להמשיך על עצמך דבקות בו יתברך, שתציר בעצמך תמיד אורו יתברך, ואיך שמשוכב אותך, ואתה עומד באמצע, ובכל תנועה שרק תפנה — תרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ואז אין לך ממה לירא כלל.

ומוהר"ן ת"ו"ל דבר פעם עם אנשי שלומנו, איך שאין צריכים להתפחד משום דבר, ובפרטיות לצאת בלילה להתבודד, וספר כי פעם אחת היה יהודי, אשר טבעו היה פחדן גדול, ואף פעם לא יצא מביתו, והיו בני משפחתו מאד מצטערים על כך, כי בעוונותינו הרבים, פחדן הפוחד מכל דבר ומכל אדם וכו', זוהי מחלה, רחמנא לצלן. ולא ידעו לשית עצות בנפשם — מה לעשות עמו.

בימים ההם היה מאד שכוח, שמפעם לפעם היו באים לכפרים ולעירות הקטנות מחנות היידמניקים (גויים רועי צאן פראיים, רוצחים ואוכלי אדם), והיו מתנפלים על דלת העם, ובוזזים ורומסים וחומסים וגוזלים והורגים אותם, ועל-פירב היו אחינו בני ישראל הקרבנות שלהם, וכשרק שמעו שהם סמוכים לאיזה כפר או עירה קטנה שגרו בה יהודים, היו בורחים לנפשם, ובאפן הזה היו נצולים על-כל-פנים בנפשותם, אף שגזלו להם כל מה שהיה להם.

פעם היתה בריחה באותה עירה שגר היהודי הפחדן, ומרב מהירות שהיה אמצע הלילה, שכל אחד רץ לנפשו, שכחו ממנו בני משפחתו לגמרי, כי היה סגור בתוך חדר מרב פחד, ובפרט שהיה זה אמצע הלילה. ויהי כשכבר הגיעו לתוך העיר באמצע הלילה,

אֲשֶׁר ה' תִּקְנֶנּוּ בְּנַחֵל קֹפֶה

נִזְכְּרוּ בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ מִמְּנוֹ, וְהִצְטַעְרוּ מְאֹד מְאֹד עָלָיו, וְדַמּוּ בְּנַפְשָׁם, שֶׁבּוֹדָאֵי יַהֲרֹגוּ אוֹתוֹ הַגּוֹיִים עִכְשָׁו, וּבְתוֹךְ שָׁהֵם מְדַבְּרִים מִמְּנוֹ, וְהָיָה שֵׁם הַמּוֹן רַב מֵאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, שֶׁבְּרַחוּ לְנַפְשָׁם בְּאֲמֻצֵּעַ הַלַּיְלָה אֶל תּוֹךְ הַיַּעַר, וְהִנֵּה הוּא שָׁם בֵּין הַבָּאִים. וַיְהִי הַדְּבָר לְפָלֵא בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיו. וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ — אֵיךְ לֹא הָיָה מִתְיָרָא לְצֵאת בְּאֲמֻצֵּעַ הַלַּיְלָה לְבַד אֶל תּוֹךְ הַיַּעַר? וְהַשִּׁיב: מְרַב פֶּחַד שְׁהֵיָה לִי מִהַגּוֹיִים הַנִּ"ל, שֶׁכַּחֲתִי שְׁאַנִּי בְּטַבְעֵי פֶחַדְן, וְרַצְתִּי אֶל תּוֹךְ הַיַּעַר... וְהָיָה מוֹהַרְנִ"ת ו"ל חוֹזֵר עַל זֶה תָּמִיד, שְׁמֵרַב פֶּחַד שְׁהָאֲדָם צָרִיךְ לְפֶחַד מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא צָרִיךְ לְשַׁפַּח שֶׁהוּא פֶּחַדְן מִבְּשָׂר וְדָם. וְהַזְכִּיר אֶז אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (בְּפִרְשַׁת שְׁלַח דָּף קנח:) עַל כָּלֵב בֶּן יְפֻנֵה, אֵיךְ לֹא הִתְיָרָא לְלַכֵּת לְבַד לְחִבְרוֹן לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל קַבְרֵי הָאֲבוֹת? אֲלֵא מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדַחְקָא לֹא מִסְתַּכֵּל עַל מִיָּדִי [מִי שֶׁהוּא בְּעֵת צָרָה אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר], אֵף שְׁהִיּוּ אֶז שָׁם הַגְּבוּרִים: אַחֲמִזָּן, שְׁשֵׁי וְתַלְמֵי מִיִּלְיָדֵי הָעֶנְק, אֵף מְרַב מְרִירוֹת לֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר. בֶּן הַדְּבָר עִם כָּל בְּרִיָּה, כְּשֶׁהוּא בְּאֲמַת חוֹשֵׁב תָּמִיד עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנְּצַחִית, וּמֵה יִהְיֶה עִמוֹ, הָאֲדָם הַזֶּה כִּבֵּר אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה, וְאֵינּוּ מִתְפַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ שְׁמָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם.

וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּתְמַיֵּד בְּסַפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר שָׁם תִּמְצָא רַב טוֹב הַצָּפוֹן, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה מְגַלֵּה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, כָּל מֵה שְׁגָנוֹז וְנִסְתָּר בְּתוֹךְ הַנַּחֵל. כִּי עַל רַבְּנוּ ו"ל נֶאֱמַר (מְשַׁלֵּי כ, ה): "מִיָּם עֲמָקִים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ, וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָגָה", הֵינּוּ כִּי תוֹרַת רַבְּנוּ ו"ל הֵם מִיָּם עֲמָקִים, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצְאוּ, אֲשֶׁר מְכַנִּיסָה עֲצָה בְּלֵב אִישׁ, לִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג וְאֵיךְ לְצֵאת מִהַבּוֹר וְהַבֵּץ, שְׁנִפֵּל וְנִשְׁלַף לְשָׁם. אֵף מְרַב עֲמָקִים צְרִיכִים לְאִישׁ תְּבוּנָה, שְׁיִוָּכַל לְדַלּוֹת מִהַמִּים הָעֲמָקִים (עֵינִי לְקוּסֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'). וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ רַבָּה פֶּרֶשֶׁת וַיִּגַּשׁ, פֶּרֶשֶׁת צַג, סִימָן ג') הַפְּסוּק הַזֶּה נִדְמָה לְבָאָר עֲמָקָה מְלֵאָה צוֹנֵן, וְהִיּוּ מִיָּמֵיהָ

קפו אשר ה' תקנח בנחל

צוננין ויפים, ולא היתה בריה יכולה לשנות הימנה, בא אחד וקשר חבל בחבל, נימה בנימה, משיחה במשיחה, ודלה הימנה ושטה, התחילו הכל דולין הימנה ושותים, עין שם. ודבר זה סובב ביותר על ספרי "אשר בנחל", שהם חבל בחבל, נימה בנימה, משיחה במשיחה, ודולים מספרי רבנו ז"ל עצות עמקות, באפן שכלם יוכלו לשנות מהנחל נובע בו מקור חכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו'; אשרי ואשרי מי שזוכה להתמיד בהם!

אחי, אחי היקר! ראה להתמיד בכל יום יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור, שלחן ערוך. וכו' אי לא יעזב אותך השם יתברך, כי על-ידי שתזכה לאחז את עצמך בספרי רבנו ז"ל, ובפרטיות לקיים את עצת התפלה, אזי ממילא תזכה סוף כל סוף לצאת מפל החשך, ויאיר עליך אורו יתברך בגלוי נפלא.

הדורש שלומך...

ה' תקנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, כ"ט בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברך היקר והנעלה, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי עם המעות להדפסה, ותשואות חן לך על זה.

ושלחנו לך כבר ספרים מספרי רבנו ז"ל שבקשת, גם שלחנו לך הרבה ספרים, והם קונטרסים "בית אמונה", למען הפיצם בין אחינו בני ישראל, והיא זכות הרבים לדורות עולם, כי רבנו ז"ל אמר, שאם לא פועלים אצל אדם, רק בשעה שמדברים עמו, הוא מנתק מחשבתו אליו יתברך, אפלו רק דקה, כבר גם-כן טוב מאד

אֲשֶׁר ה' תִּקְנֶה בְּנִחַל קִפּוּז

מָאָד, מְכַל שֶׁכֵּן עַל-יְדֵי סֵפֶר, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁתְּמִיד יִתְעוֹרֵר וַיִּתְחַדֵּשׁ אֶצְלוֹ הָאוֹר וְהִדְיָעָה בְּאַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אָחֵי הַיְקָר! מֵאַחַר שֶׁזִּכִּיתָ לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, רָאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, שֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְדַעַת מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי גַם הִדְיָעָה מְמַנּוּ, הֵינּוּ מַעֲצוֹתָיו וְלִמּוּדָיו הַטּוֹבִים, גַּם-כֵּן מְסַגֵּל מָאָד מָאָד לְהִנְשָׂמָה, וּמְכַל שֶׁכֵּן כְּשֶׁזֹּכִים לְהִתְמַיֵּד בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְלִקְנִים עֲצוֹתָיו — אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִבְטִיחָנוּ, שֶׁיָּבִיא אוֹתָנוּ לְמָה שֶׁאֲנִי צְרִיכִים לְבוֹא בְּעוֹלָם, וּבְלִבְד שֶׁנִּזְכָּה לְאַחֵז אֶת עֲצֻמְנוּ בּוֹ ז"ל.

חֲמִדַּת לְבָבִי! בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת סְבֵלֵן גְּדוֹל עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְהַסְבֵּלְנוֹת תְּלוּיָה בְּאַמוּנָה, כָּל מָה שֶׁמְכַנִּים בְּדַעַתוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן מְצַלִּיחַ לְקַרֵּר אֶת עֲצָבָיו, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת מְאָרִיף אַף (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קִנְה), וְזוֹכֵה לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי בְּאַמְתַּת כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת, וְעַקֵּר הַנְּסִיווֹן, שֶׁכָּל פֶּעַם נִכְנָסוֹת בְּאָדָם מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת וַיִּשּׁוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה הַנִּקְרָאת מְלָכוּת, אֲזִי דִּיקָא נִכְנָסִים מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל'; וּבְחֵלֶק ב', סִימָן פּד).

וְהַעֲצָה לָזֶה — לְהִתְפַּלֵּל בְּכַח, הֵינּוּ לְקַשֵּׁר אֶת הַמִּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר, שֶׁאֲזִי עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצֻמוֹ בּוֹנֵה כְּלֵי הַנִּקְרָא "אֲנִי", וּמְמַשִּׁיף עַל עֲצֻמוֹ כָּל הָאוֹרוֹת וְהַבְּרָכוֹת וְהַשְּׁפָעוֹת, שֶׁנִּמְשָׁכִים בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עג).

כִּי בְּאַמְתַּת הַשְּׁפָעוֹת, שֶׁהֵם אוֹרוֹת חַיּוֹת מִחֲשָׁבוֹת יְדִיעוֹת אֱלֹקוֹתוֹ, נִשְׁפָּעוֹת לְאָדָם הָעַקֵּר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, כִּי הַמַּחֲזִין נִמְשָׁכִים רַק בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּזֵה מְחִיָּה אֶת עֲצֻמוֹ כָּל הַיּוֹם שֶׁבֵּין הַתְּפִלוֹת. וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְהַפְרִיד בֵּין תְּפִלָּה לְתְּפִלָּה: שְׁחִרִית בְּבִקְרָה, מְנַחֵה אַחַר הַצְּהַרִים, מְעַרִיב בְּלִילָה, וְחֻצוֹת בְּאֲמָצַע הַלֵּילָה, וּבְאַפָּן הַזֶּה בֵּין הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ בֵּין תְּפִלָּה לְתְּפִלָּה עֲדִין יִשְׁאֵר אֶצְלוֹ מַחֲזִין וְאוֹר, שֶׁהֵם יְדִיעוֹת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּתוֹךְ לְבוֹ וּמַחוּ, הֵינּוּ לְיַחַד אֶת הַלֵּב עִם

קפח אָשֶׁר ה' תקנט בנחל

המח, ותמיד יחשב רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה יתלהב לבו לדבר
בחמימות אליו יתברך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנו).

כי כפי תנועת השכל, כן מתחמם ומתלהב הלב, ואז נפתח לבו
לדבר עמו יתברך, אשר זהו עקר השלמות שיגלה משיח בעולם,
כי נקרא משיח על שם משיח אלמים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן
פג), והוא התגלות דעת דמשה גלוי אמתת מציאיותו יתברך
בהתגלות נפלאה, עד שנתבטל לגמרי לגבי האין סוף ברוך הוא (עין
לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), ועל-ידי-זה נפתח פיו לדבר עמו, בסוד
(במדבר יב, ה): "פה אל פה אדבר בו" וגו'; (דברים לד, י): "ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים" וגו'; כי
עכשו עדין לא קם, אבל כשיבא משיח, שהוא משה בעצמו, אזי
יזכה לכל ישראל שיעלו אל מדרגתו, עד שכל ישראל יהיו נביאים,
וידברו עמו יתברך פה אל פה, ויכירו אותו יתברך פנים אל פנים,
אשרי הממשיך על עצמו אורות אלו עוד עכשו!

ואל כל זה זוכים על-ידי התקרבות אמתית אל רבנו ז"ל, ועקר
ההתקרבות אליו היא רק על-ידי שקידה רבה, שקידה נפלאה,
בספריו הקדושים, כי אחרת אין זו נקראת התקרבות כלל, רק מטעה
את עצמו, כי פניו, שכלו וחקמתו בתוך ספרו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן קצב). וככל שמתמיד יותר בספרו, יותר מסתכל בפניו
הקדושים, וכמו-כן הוא מאיר פניו אליו יתברך, ונעשה יחוד שלם;
אשרי הזוכה לשקד בספרי רבנו ז"ל תמיד!

הדורש שלומך...

ה' תקנט

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, כ"ט בכסלו ה'תשד"ם.

שלום רב.

את מכתבך עם הקסטה — לנכון קבלתי, ושמעתי הכל, למען

אֲשֶׁר ה' תִּקְנֶט בְּנַחַל קִפְט

קַיִם מֵאֲמָרָם ו"ל (סִנְהֶדְרִין ז.) עַל פִּי (דְּבָרִים א, טז): "שָׁמַע בֵּין אַחֲיִכֶם וּשְׁפָטָתֶם צָדֵק" — אֲזַהְרָה לְבֵית דִּין שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קֹדֶם שְׂיָבֵא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ, עֵינֵי שָׁם. וְאִף שְׁכָל דְּבִוְרֵיךָ מְלֵאֵי עֲזוּת וְעִקְצוּת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי עוֹנֶה לָּךְ, כִּי אֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּבֵא בְּתָרָא טז): אֵין אָדָם נִתְפָּס בְּשַׁעַת צַעְרוֹ; וְכֵן אָמְרוּ (פְּסִיקְתָא זוּטָא): אֵין אָדָם נִתְפָּס בְּשַׁעַת כְּעֶסוֹ, עֵינֵי שָׁם. וְהִנֵּה בְּעֵצָם כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלֹךְ הִיא רַק נִקְדָּה אַחַת — שְׂאִינוּ מְקִיִּים מְצַנֵּת עוֹנֶה כָּלֵל, וְכָל הַמְרִיבוֹת שְׁלֹךְ מְסֻתוֹבֵב רַק עַל נִקְדָּה זוֹ, וּבִוְדָאֵי אֵת צוֹדְקָת עַל-פִּי הַתּוֹרָה. וְכֵן אֲנִי כּוֹתֵב לוֹ עֲכָשׁוּ מִכְתָּב, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁכַתְּבֵתִי לָךְ, אֲבָל מֵצַד הַשְּׁכָל וְהַהֲגִיֹן, אֲנִי עוֹמֵד בְּשִׁלְי מַה שְּׂאֲמַרְתִּי לָךְ פֶּה אֶל פֶּה, כִּי בְּדֶרֶךְ מְרִיבוֹת וְצַעְקוֹת, וּמִכָּל שְׂכֵן לְסַפֵּר אֵת כָּל עֲסָקִיכֶם לִפְנֵי הַשְּׁכָנִים, לֹא תִפְעַלֵי כָּלֵל, רַק עוֹד תַּחֲמִירֵי אֵת הַמְּצָב. וּמִכָּל שְׂכֵן עֲכָשׁוּ אֵת מוֹצִיאָה שָׁם רַע וּמְגַנֶּה עֲלָיו, שְׂאֵת בְּעֵצְמָךְ מוֹדָה, שְׂזָה רַק שָׁם רַע, מֵרַב צַעְרָךְ הַקָּשָׁה, בְּוִדָאֵי הַחֲמִרָת בִּיּוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵת הַמְּצָב, וּמִי יוֹדֵעַ אִם כְּבָר יֵשׁ אֵיזָה אִפֵּן לְתַקֵּן אֲצִלוֹ, כִּי שָׁם רַע כְּזֶה מִשְׁפִּיל אֵת מִי שֶׁהוֹצִיאוֹ עֲלָיו שָׁם רַע עַד עֶפְר מִמֶּשׁ.

חֲכָמֵינוּ ו"ל הִקְדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (מְדַרְשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, פְּרָשָׁה יז, סִימָן יב): מַעֲשֵׂה בְּחֻסִּיד אֲחֵד שְׁהִיָּה נְשׁוּי לְחֻסִּידָה אַחַת, וְלֹא הֶעֱמִידוּ בָנִים זֶה מִזֶּה, אָמְרוּ אֵין אָנוּ מוֹעִילִים לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלוּם, עֲמַדוֹ וּגְרָשׁוֹ זֶה אֵת זֶה. הֵלֶךְ זֶה וְנִשְׂא רְשָׁעָה אַחַת (הֵינּוּ הַחֻסִּיד הַתַּחֲתוֹן עִם מְרֻשַׁעַת), וְעִשְׂתָּה (הֵינּוּ הַמְרֻשַׁעַת) אוֹתוֹ (אֵת הַחֻסִּיד) רְשָׁע, הֵלֶכָה זֹאת וְנִשְׂאָה לְרְשָׁע אֲחֵד (הֵינּוּ הַחֻסִּידָה הַתַּחֲתָנָה עִם רְשָׁע) וְעִשְׂתָּה (הֵינּוּ הַחֻסִּידָה) אוֹתוֹ (אֵת הַרְשָׁע) צִדִּיק, הָיִי — שְׁהַכֵּל מִן הָאִשָּׁה, עֵינֵי שָׁם.

הֵינּוּ כִּי בֵּיַד הָאִשָּׁה לְהַפֵּךְ אֵת לֵב בַּעֲלָהּ, אִם הוּא רְשָׁע, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ אִם הוּא צִדִּיק, תִּמְיֵד בֵּיַד הָאִשָּׁה לְהַפֵּךְ אֵת לְבוֹ אֲלֵיָּהּ, אִם רַק תִּדְעֵי אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג. וּבִוְדָאֵי בְּדֶרֶךְ פְּרַעוֹת וּקְטָטוֹת וּקְלָלוֹת וּבְזִיוָנוֹת, לְסַפֵּר לְשְׁכָנִים וְכוּ' וְכוּ', כְּזֶה לֹא פּוֹעֲלִים כְּלוּם, רַק מִחֲמִירִים וּמְחַרִּיפִים אֵת הַמְּצָב, וּמִכָּל שְׂכֵן שָׁם רַע מְגַנֶּה כְּזֶה, בְּוִדָאֵי

קצ אֲשֶׁר ה' חֲקַנְט בְּנַחַל

מִחֲרִיף אֶת הַמַּצָּב מְאֹד מְאֹד, וּמְלַהֵיב אֶת אֵשׁ הַמַּחְלָקֶת וְהַשְּׂנֵאָה וְהַקְּנָאָה בֵּינֵיכֶם.

וְעַל-כֵּן עָלִיף לְדַעַת, כִּי כָּל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת תְּלוּי רַק בְּיַדְיָ וְלֹא בְּיָדוֹ, בְּאִיזָה אִפֵּן שֶׁתִּלְכִי עִמּוֹ, בְּדַרְכֵי נַעַם וְאַהֲבָה, כִּפֹּה תִקְבְּלִי סוּף כָּל סוּף חֲזָרָה, אֲבָל בְּזָה שֶׁאֵת חוֹלְקֶת נִגְדוֹ, בְּזָה לֹא יוֹעִיל כָּלֵל, רַק יַחְמִיר אֶת הַמַּצָּב.

וְכָל זֶה אֲמַרְתִּי לָךְ פֶּה אֵל פֶּה, וְאֵת בְּעִצְמֵךְ הַיְדִית, שֶׁעוֹר רַק לְזִמְן קָצֵר... וְהַזְמַן קָצֵר הִזָּה רַק בְּזִמְן שֶׁהִיְתָה לָךְ סִבְלָנוּת... כִּי תַכְף-וּמִיד כְּשֶׁרַק הַתְּפוּצָצוֹ לָךְ הַעֲצָבִים, חֲזָרָה לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת וַעֲצָקוֹת וְכוּ', וְעַל כֵּן הֶחֱרִיף כָּל הָרִיב.

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שֶׁהַשְּׁלוֹם-בַּיִת תְּלוּי רַק בְּיַדְיָ וְלֹא בְּיָדוֹ כָּלֵל, רַק צְרִיכִים לְסִבְלָנוּת גְּדוּלָה. אֲבָל לֹא לְצִאֵת עִם שֵׁם רַע מְגַנָּה כְּזֶה, הַמּוֹכִיחַ שֶׁאֵת רוּצָה מַחְלָקֶת. וְעַל זֶה פִּתְבַּחְתִּי לָךְ אֶת מַכְתָּבִי הַקּוֹדֵם.

וְעַל-כֵּן אִם אֵת רוּצָה שִׁישְׁתַּנּוּ הַיְחָסִים בֵּינֵיכֶם, תַּתְחִילִי אֶת (דִּיקָא) לְהַתְנַהֵג כְּרֵאוּי, אִף שֶׁבַתְחַלָּה יָבוֹא לָךְ כָּל הַעֲנָנִין קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵת לֹא יוֹתֵר מִבְּשֶׁר וְדָם, הַעֲצָבִים יְכוּלִים לְהַתְּפוּצֵץ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִם אֶחָד עוֹשֶׂה תְּמִיד דִּיקָא, וּמִתְעַקֵּשׁ לְהִיּוֹת רַע, אֲבָל עָלִיף לְדַעַת, כִּי זֶה רַק לְזִמְן קָצֵר, כִּי אִם הַצַּד שֶׁכָּנָגְד רוּאָה, שֶׁעַל אִף כָּל הַצָּרוֹת וְכוּ' הָרֵאשׁוֹן מִתְנַהֵג וּמְדַבֵּר בְּצוּרָה יְפָה, אֲזִי הָרַע שָׁלוֹ מִתְּפוּצֵץ, וּמִתְחִילִים לְהִיּוֹת חַיִּים נוֹרְמָלִים.

וְאֲנִי עֲשִׂיתִי אֶת שְׁלִי, דְּבַרְתִּי עִם שְׁנֵיכֶם, וְהַסְבַּרְתִּי לְשְׁנֵיכֶם בְּפִרְטִיּוֹת, אִף שְׁנֵיכֶם עֵקֶשְׁנִים, וְעַל-כֵּן בָּא עֲלֵיכֶם מֵה שְׂבָא, וְהַבַּיִת נִתְהַפֵּךְ כְּגִיהוֹם מִמֶּשׁ.

וְעַל-כֵּן אֲכַפֵּל בְּבִקְשָׁתִי, שֶׁתַּחֲזִירִי אֶל הַמְדַרְשׁ הַנִּזְל, וְתִרְאִי שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בְּיַד הָאִשָּׁה — אִם לְהַפִּיךְ אֶת בַּעַל צִדִּיק לְרָשָׁע, אוֹ אִם לְהַפִּיךְ אֶת בַּעַל רָשָׁע לְצִדִּיק.

אֲשֶׁר ה' תִּקַּם בְּנַחֵל קִצָּא

וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יְרַחֵם כְּכֹר עַל שְׂגִיכֶם, וַיִּכְנִיס בְּכֶם דַּעַת וְתִשְׁלִימוּ,
כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל שְׂבָעִים שָׁנָה, וַיִּכְבֵּר מִזֶּה הַלֵּךְ וּפְרַח הַרְבֵּה
כְּמַעַט חֲצִי. וְעַל כֵּן מָה וְלָמָּה כְּדָאֵי לְמַרְר אֶת הַחַיִּים כָּל-כָּף, בְּשִׁבִיל
עוֹד כְּמָה שָׁנִים שְׁיִישׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם (אֲשֶׁר גַּם עַל כֵּל זֶה אֵין אָנוּ
בְּטוֹחִים כְּרַגַּע)?! וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׂבָעִים
שָׁנָה, נִדְמִים בְּדַעַת הָעֲלִיּוֹן כְּרַבֵּעַ שְׁעָה מִמָּשׁ (עַיֵן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק
ב', סִימָן סא); וְעַל-כֵּן בְּשִׁבִיל הַחֲצִי מְרַבֵּעַ שְׁעָה, שֶׁהוּא שְׂבָעָה וַחֲצִי
רְגָעִים, שְׁיִקְחוּ כָּל הַחַיִּים, כְּדָאֵי לְמַרְר לְעַצְמוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים?!

רְאֵי לְהַשְׁלִים אִתּוֹ, וְתִתְחִילִי מֵעַצְמִי לְהִתְנַהֵג בְּצוּרָה יָפָה, וְאִז
בְּנִדְאֵי יִשְׁתַּנֶּה (לֹא בְיוֹם אֶחָד וְלֹא בְשָׁבוּעַ אֶחָד וְכוּ'), אֲכַל סוּף כָּל
סוּף יִשְׁתַּנֶּה, אִם אֵת תִּהְיֶי עֵקֶשׁנִית רַק לִילֵךְ בְּדַרְךָ הַטוֹב וְאֶהְבָּה
וְחִסָּד, אֲכַל אִם לֹא תִשְׁמָעֵי, אִזֵּי אֵינִי יָכוֹל לְעֹזֵר לָךְ כָּלֵל, כִּי מָה יֵישׁ
לִי עוֹד לְהוֹסִיף עַל כָּל הַמְּכַתָּב הַזֶּה?!

הַמֵּאחַל לָךְ הַצְּלָחָה...

ה' תִּקַּם.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, כ"ט בְּכֶסֶל ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מֵימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מְכַתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה בְּעִנְיַן הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ,
אֲכַל כְּכֹר יְדוּעַ מֵאִמֵר הָעוֹלָם: בְּאִפְּן שְׁיִהְיוּ צְרִיכִים לְחֵלֶק, צְרִיכִים
שְׁנֵי צְדָדִים, וְעַל-כֵּן כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה וּמִבִּין — שְׂגִיכֶם אֲשִׁמִּים. וְהִנֵּה
לְאִשְׁתְּךָ כְּתִבְתִּי אֶת הַמְּגִיעַ לָהּ, וְעַכְשָׁו אֲכַתֵּב לָךְ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי כָּל הַמְּרִיבוֹת שְׁלָה סוֹבְבוֹת רַק עַל נִקְדָּה אַחַת
שֶׁהִיא בּוֹשָׁה לְהוֹצִיא מִפִּיהָ, וְהִיא מְצוֹת עוֹנָה, אֲשֶׁר בְּדַבָּר זֶה הִיא
צוֹדֶקֶת שְׁאֵינָה מוֹצִיאָה מִפִּיהָ, כִּי דָבָר זֶה הוּא מְצַד הַצְּנִיעוּת,

קצב אָשֶׁר ה' תִּקַּס בַּנְחַל

שְׁהַטְבִּיעַ הַקְדוּשָׁה בְּרוּחָהּ הוּא בְּאִשָּׁה, וְכִמּוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י עַל הַפְּסוּק (בְּרַאשִׁית ג, טז): "וְהוּא יִמְשַׁל בָּךְ", עֵינַי שָׁם. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִצְוֹת עוֹנָה הִיא מִצְוֹת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, כַּמְבָאָר דִּינִים אֱלוֹי בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֲבֹן הַעֲזָרָה, סִימָן עו), וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ סִימָן זֶה, כָּל הַדִּינִים הַשִּׁיכִים לְפָרֹט זֶה. וְעֵינַי (בְּסַעֲיָה יא): אֲסוּר לְאָדָם לְמַנַּע מֵאִשְׁתּוֹ עוֹנָתָהּ, וְאִם מְנַעָה כְּדִי לְצַעְרָהּ, עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה דְיוֹעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע', עֵינַי שָׁם. וְזוֹ הַלְכָה מְפָרֶשֶׁת בְּגִמְרָא וּבְרַמְבַּ"ם וּבְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְאִין שׁוּם פּוֹסֵק אַחֲרֵת, אֲלֵא אִם כֵּן חָלָה אוֹ תִשָּׁשׁ כַּחוּ, וְאִינוּ יָכוֹל לְבַעַל, יִמְתִּין שְׂשֵׁה חֲדָשִׁים עַד שְׂיִבְרִיא, וְאַחֲרֵכָּךְ הוּא יִטַל מִמֶּנָּה רְשׁוּת, אוֹ יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתֻבָּהּ, עֵינַי שָׁם. וְעַל-כֵּן אִינִי רוֹאֶה שׁוּם הַתֵּר עֲלֶיךָ, וְאִם מִצַּד הַמַּחֲלָקֶת, עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁלּוּם, וּבְפָרֹטִיוּת כִּי כָּל הַמַּחֲלָקֶת שְׁלָה עֲלֶיךָ הִיא רַק, מִפְּנֵי שְׂאֵתָהּ מוֹנַע מִמֶּנָּה מִצְוֹת עוֹנָה, וְזֶה בְּרוּר לִי, אִךְ הִיא בּוֹשָׁה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, עַל-כֵּן הִיא מְגִיבָה בְּכָל מִינֵי מַחֲלֻקוֹת וּמְרִיבוֹת וּלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ'. וְלָכֵן לְדַעַתִּי, אִם תִּשְׁנֶה אֶת הַנְּהַגוֹתֶיךָ אֵלֶיךָ וְכוּ' וּתְקַרְבָּה, אֲזִי הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה, בְּלִי שׁוּם סֶפֶק סֶפֶקָא.

אודות מה שעובר עליך מימי נעורֶיךָ, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת רַבִּים, וְאִין שׁוּם עֲצָה לְבָרַח וּלְהִנָּצֵל מִפְּגַעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, רַק אֲצַלּוּ יִתְבַּרְךָ, הִינּוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צו), שֶׁאִפְלוּ אִם אִינוּ יָכוֹל לְדַבֵּר רַק דְּבוּר אֶחָד לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, גַּם-כֵּן טוֹב מְאֹד. וְעַל-כֵּן יִהְיֶה חֲזָק בְּדַעַתוֹ לְדַבֵּר אוֹתוֹ הַדְּבוּר פְּעָמִים אֵין מְסֻפָּר, מְכֹל שֶׁכֵּן כְּאֲשֶׁר זוֹכָה, שְׂמֵרֵב לֵב נִשְׁבֵּר רַגִּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ — אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה. וְזָכוּר תְּזַכֵּר מֵאֲמָרָם ז"ל (סִנְהֵדְרִין מג:): בְּזִמְן שְׂבִית-הַמִּקְדָּשׁ קָיָם אָדָם מְקַרֵב עוֹלָה — שְׂכַר עוֹלָה בְּיָדוֹ, מְנַחָה — שְׂכַר מְנַחָה בְּיָדוֹ, אֲבָל מִי שֶׁדַּעַתוֹ שְׂפִלָּה, מַעַלָּה עֲלָיו הַכָּתוּב כְּאֱלוֹי הַקְּרִיב כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלָם, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים נא, יט): "זִבְחֵי אֱלֹקִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה", וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׂאִין תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסֶת, שְׁנֹאֲמַר (שם): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", עֵינַי שָׁם. וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עָבַר עֲלֶיךָ בַּחַיִּים מֵהַשְּׁעֵבֵר, וְעַדִּין עוֹבְרֶת עֲלֶיךָ

אֲשֶׁר ה' תִּקַּם בְּנִחַל קִצָּג

מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף, עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרָת, רַק לְכַרַח אֱלֹו יִתְבַּרַךְ עִם הַשְּׁבָרוֹן לֵב, וְלִבְכוּת לְפָנָיו כַּאֲשֶׁר בּוֹכָה יִלְד קֶטֶן, וְכֹל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שְׂבוּר בְּעֲצָמוֹ, הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב לְמַעְלָה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּשֶׁמְצַעְרִים אוֹתוֹ וְאֵינוֹ עוֹנָה, אֵין לְשַׁעַר וְלִסְפָּר מָה יָכוֹל לְזַפּוֹת עַל-יְדֵי-נָה; כִּי בְּאֵמֶת, כָּל אָדָם צָרִיף לִידַע, כִּי אֵין לָךְ עֲצָה שְׂיוּכַל לְעֲלוֹת לְמַדְרָגוֹת רְמוֹת בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, רַק עַל-יְדֵי הַכְּנָעָה עֲצוּמָה, שְׂיִבּוֹ אוֹתוֹ, וְיִשִּׁימוּ אוֹתוֹ עַד עֶפֶר מִמֶּשׁ, וַיִּהְיֶה בְּפִי כָּל אָדָם, הֵינּוּ שְׂכֵלֶם יְדַבְּרוּ עֲלָיו רַע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלֹא יִתְכַּה וְלֹא יִקְוֶה לְשׁוּם גָּמוּל עוֹלָם הַבָּא, אֲדַרְבָּה, כְּפִי מַעֲשָׂיו יִרְגִישׁ שְׂאֵין לוֹ עוֹלָם הַבָּא, וְכֵן אֵין מַגִּיעַ לוֹ כָּלֵל, רַק עוֹבֵד אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּאַהֲבָה, בְּלִי שׁוּם קְוֹי שְׂכָר כָּלֵל, וּמִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ כְּמוֹ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפַחוֹתִים מִיִּשְׂרָאֵל, וּכְמוֹ עוֹף קֶטֶן הַפּוֹרַח בְּאוֹר, וּכְמוֹ תוֹלַעַת קִטְנָה הַרוֹחֶשֶׁת עַל הָאָרֶץ. וְאִזִּי כְּפִי הַהַכְּנָעָה שְׁלוֹ, כֵּן יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אַחֲר־כֵּן אֶל בִּטּוּל כְּזֶה, עַד שְׂיִתְחַיֵּל לְהֵאִיר לוֹ אוֹרוֹ הַגָּנוּז, וְיִשְׁמַח בּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, כִּי יִתְחַיֵּל לְהִרְגִישׁ, אֲשֶׁר אֵין לוֹ בְּעוֹלָם לֹא אָבֹא וְלֹא אֵמָא, לֹא אַח וְלֹא אַחוֹת, לֹא אִשָּׁה וְלֹא בָּנִים, לֹא חֲבָרִים וְלֹא יְדִידִים, אֶלֹא אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, וְיִכָּלֵל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרַךְ.

אָבֵל כָּל זֶה צָרִיף לְהֵיּוֹת עִם לֵב אֵמֶת, כִּי לְמַעְלָה עֶקֶר הַחֲשִׁיבוֹת כְּשֶׁהוּא עִם אֵמֶת, כִּי בְּלֹא אֵמֶת — אֵינוֹ שׁוֹהַ כָּלֵל, וְזוֹרְקִים אוֹתוֹ לְחוּץ בְּלֹא כְּלוּם וְכוּ', אָבֵל אִם כּוֹנְנָתוֹ הִיא בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת מְרַגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ כֵּן הַבְּרִיָּה הִכִּי שְׂפִלָּה, אֵין לְשַׁעַר וְלִסְפָּר כָּלֵל אֶל מָה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ, וְכֹל הָעוֹנוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכְיוֹת מִמֶּשׁ, וְיִזְכֶּה לְהֵיּוֹת נִכְנָס וְיוֹצֵא בְּלִי רְשׁוּת, וְתַמִּיד יֵאִירוּ לְפָנָיו עֵינָיו שְׂמוֹת וַיְחַוִּידִים, קוֹל לוֹ קוֹל אֱלֹו (יוֹמָא ד:) הוּא שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאַחַר הָעוֹמֵד עַל יָדוֹ, אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ שׁוּם דְּבָר כָּלֵל, הוּא עוֹמֵד בֵּין אֱלֹפֵי אַנְשִׁים, וְשׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִים הַנִּכְרְזִים לְמַעְלָה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְשׁוּם בְּרִיָּה אֵינָה שׁוֹמַעַת.

רְאֵה, אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אֶל מָה יָכוּלִים לְזַכּוֹת, עַל-יְדֵי לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה וְשְׂפִלוֹת אֵמֶתִית, אָבֵל דִּיקָא אֶז צְרִיכִים לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ, שְׂלֹא יִפֹּל בְּאֵיזוֹ מְרִירוֹת שֶׁל עֲצָבוֹת וְדַכְּאוֹן, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׂלֹא יָבֹא לִידֵי כַּעַס וְקִטְטוֹת, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה בֵּן רְגַע מְאֻבָּד אֶת הַכֹּל.

קצד אָשׁר ה' תקסא בנחל

השם יתברך ישמרנו מכל מיני פּעס וריב ומחלָקת, וּנְזִפָה לְדַבֵּק
אֶת עֲצָמָנוּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הדורש שלומך ומאחל לך שים שלום.

הדורש שלומך...

ה' תקסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, א' בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, שוּתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַעֲקָר רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ הַרְבֵּה מְאֹד,
אֲשֶׁר פֶּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, וְאִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ
מַעֲלַת הַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, הָיָה מְדַבֵּר פֶּל הַיּוֹם פֶּלוֹ,
הֵיכֵן שָׂרַק הוֹלֵךְ הָיָה מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וּבְאֵמַת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה תְּלוּי כְּפֵי הָאֱמוּנָה שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי אִם
הָיָה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלִב שְׁלֵם, שְׁמַלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, בְּוַדַּאי הָיָה
מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוּלָה, וְהָיָה מְדַקְדָּק מְאֹד לְכַוֵּן דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל
שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת בִּידִיעָה בְּרוּרָה וּבְלִב שְׁלֵם, עַל-פֶּן אֵינוֹ
מִתְלַהֵב פֶּל-כֶּף וְאֵינוֹ מְדַקְדָּק פֶּל-כֶּף (עַיֵן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
כו); וּמִזֶּה בָּא לְכָל אֶחָד הַהִתְרַשְׁלוֹת מִזֶּה. וְעַל-פֶּן רָאָה וְגַם רָאָה
לְהַרְבוֹת בְּדְבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת רָגִיל לְשַׁפֵּט אֶת עֲצָמְךָ — אֵיךְ
וּבְמָה אֶתָּה מְבַלֶּה אֶת יְמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, כִּי שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדָדוֹת הֵיא, כְּשִׁמְבִיאָה
אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא שְׁמַרְחִיקוֹ, כִּי אַז הֵיא הַתְּבּוֹדָדוֹת שֶׁאֵינָה
כְּרֵאוּי, הַמְּבִיאוֹ לִידֵי פְעֵס וּקְפֻדוֹת (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּעֵס, סִימָן לה), כִּי

אֲשֶׁר ה' תְּקַסֵּא בְּנַחֵל קִצָּה

הַתְּבוּדוֹת צְרִיכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת דְּרָכּוֹ, וְלִהְיֵאוּ שִׁיקִים אֶת הַשְּׁלַחַן עֲרוּף, כִּי אַחֲרַת מִשְׁהוֹ אֵינוֹ כְּשׁוֹרָה. וְשִׁלְמָה הַמְּלִךְ אָמַר (מִשְׁלִי ל, ו): "אֵל תּוֹסֵף עַל דְּבָרָיו פֶּן יוֹכִיחַ בְּךָ וְנִכְזַבְתָּ"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל זֶה (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, פְּרָשָׁה יט, סִימָן ג), שְׁלֹא תַעֲשֶׂה אֶת הַגָּדֵר יוֹתֵר מִן הָעֵקֶר, שְׁלֹא יִפֹּל וַיִּקְצָץ הַנְּטִיעוֹת, עַיִן שָׁם. כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָדָם רוּצָה לְפָרֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ מִבְּנֵי-אָדָם, וְעוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ גְּדָרִים וְסִיגִים, וּבֵינֵן כֶּף פּוֹרֵץ בְּעֲצָמוֹ אֶת הַגָּדֵר, כְּגוֹן: שְׁמִתְבוּדָה, וְלִבְסוּף אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן עֲשָׂרָה, לוֹמַר "קְדֻשָׁה" ו"בְּרָכוֹ" "אָמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא" וכו', אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר בְּשִׁכְלֵ אָנוּשִׁי מֵהַ שְׁנַעֲשֶׂה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי עֲנִיּוֹת כָּל אָמֵן, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קיט:), שְׁקוֹרְעִים לוֹ גִּזְרֵי דִין שֶׁל שְׂבָעִים שָׁנָה, וּבְעֵבוֹר קְדֻשָׁה אַחַת כָּל הַמְּלָאכִים מְקַנְאִים בּוֹ.

נִמְצָא, כְּשִׁמְתְּבוּדָה הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אָבֵל מִתְּרַשֵׁל מְלוֹמַר "קְדֻשָׁה" ו"בְּרָכוֹ" "אָמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא" עִם הַצְּבוּר, סִימָן שְׁמִשְׁהוֹ לֹא בְּסִדֵּר עִם הַהַתְּבוּדוֹת שְׁלוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת אֶצְלָךְ, שְׁכַל-כֶּף נִכְנָסֶת בְּמִדַּת הַשָּׁנָה, עַד שְׁאַתָּה עֲצֵלָן גְּדוֹל, רַחֲמָנָא לְצֵלָן.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! זְכוֹר מֵאִמְרָם ו"ל (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, פְּרָשָׁה יז, סִימָן ה'): תְּחַלֵּת מִפְּלֵת שָׁנָה דְּמָךְ לִיָּה (יִשְׁן לְעֲצָמוֹ) וְלֹא לְעִי בְּאוּרֵיִתָּא (וְאֵינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה), וְלֹא עֵבִיד עֵבִידָתָא (וְאֵינוֹ עוֹבֵד בְּמִלְאכָתוֹ). וְעַל-כֵּן עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַהַתְּבוּדוֹת צְרִיכָה רַק לְחַדֵּשׁ אוֹתָךְ, וְלַעֲזוֹר אוֹתָךְ וְלַחַזֵּק אוֹתָךְ, וְרַק עַל קִטְבָּ זֶה צְרִיכָה לְהִבְיָאָךְ הַהַתְּבוּדוֹת, שֶׁהוּא יָשׁוּב הַדַּעַת עֲמַק עֲמַק; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְבוּדָה בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמִיִּשְׁבֵּב דַּעַתּוֹ, שְׁלֹא יֵצֵא מִגְּדֵר הַשְּׁלַחַן עֲרוּף.

וְעַל-כֵּן אֶצֶל רַבֵּנוּ ו"ל הָיוּ שְׁנֵיָהֶם עֲקָרִים: שְׁלַחַן עֲרוּף וְהַתְּבוּדוֹת. רָאָה לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמָךְ שַׁעוֹר בְּשְׁלַחַן עֲרוּף, עַל-כָּל-פָּנִים בְּקִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף, וּבְחַיֵּי אָדָם, וְשְׁלַחַן עֲרוּף הַרְבֵּה, וְהִבֵּן אִישׁ חִי, בְּאִפְסָן שְׁתַּהֲיָה בְּקִי בְּהִלְכָה. וְכֵן רָאָה לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם

קצו אָשֶׁר ה' תְּקַסֵּב בְּנַחֵל

יָוִם — בֵּין בְּבִית וּבֵין בְּדֶרֶךְ, תָּמִיד יִהְיוּ שְׁפֹתוֹתַיךָ מְדַבְּרוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תְּקַסֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשׂ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַבְחוֹר הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, אֶף מְרַב טְרוֹדוֹתֵי לֹא הָיָה הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ תְּכַף-וּמֵיָד.

מְאֹד נִהְנֵיתִי מֵהַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ, וְתַהֲיָה רְגִיל תָּמִיד לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קה), שֶׁהוּא תְּקוּן גָּדוֹל בְּשִׁבְלֵי הַרְהוּרִים רְעִים עֵינַי שָׁם. וְאָמַר (שָׁם סִימָן קיח), שֶׁעֲכָשׁוּ בְּנִקְל מְאֹד לְחֲדָשׁ בַּתוֹרָה, מִחֲמַת שֶׁכָּבַר נִתְפָּשְׁטוּ חֲבוּרִים קְדוּשִׁים מִהַרְבֵּה צְדִיקִים שְׁבֹדוֹרְנוּ, וְכַפִּי הַשִּׁיחוֹת וְהַתְּגִלוֹת שֶׁנִּתְפָּשְׁטוּ בְּיָמֵינוּ, בְּנִקְל מְאֹד לְחֲדָשׁ בַּתוֹרָה, עֵינַי שָׁם. וְדָבָר זֶה יִזְרַז בְּעִבוּר מְצִיאַת זְוִיגָךְ. וְהַעֲקָר שֶׁיִּהְיוּ חֲדוּשֵׁיךָ עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא מִים שְׁאִין לָהֶם סוּף. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שָׁם סִימָן פט), שֶׁהִדְעַת מְשֻׁדָּקֵת כָּל הַשְּׂדוּכִים וְהוּא הַצְּדִיק; וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְבֹא אֵלָיו לְשִׁמְעַת תוֹרָה, כִּי הוּא מְחַבֵּר וּמְשַׁדֵּךְ דְּבַר תוֹרָה מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, כִּי דְבָרֵי תוֹרָה — עֲנִיִּים בְּמְקוֹמָם וְעֹשִׂירִים בְּמְקוֹם אַחֵר (רוֹשְׁלֵמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דף יז.); וְכִשְׁמַחְבְּרִים דְּבָרֵי תוֹרָה מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, מִזֶּה נֶעֱשֶׂה הַחֲדוּשׁ, כִּי מֵה שְׁמוּבָא כָּאֵן, אֵינּוּ מוּבָן רַק עַל-פִּי הַקְּדָמוֹת הַמוּבָאוֹת בְּמְקוֹם אַחֵר, עֵינַי שָׁם. וְעַל-כֵּן כְּשׁוֹזוּכִים לְהַכְנִיס אֶת דְּעַתּוֹ בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמִתְדַּשִּׁים חֲדוּשִׁים עַל-פִּי הַקְּדָמוֹתֵיו הַקְּדוּשׁוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יִנְכָּה לְמַצֵּא אֶת זְוִיגוֹ בְּנִקְל.

אֲקוּהָ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁעַדִּין אֶתָּה מִחֲזִיק בְּתַמְךָ, לְגֵרִם הַרְבֵּה

אָשֶׁר ה' תַּקְסֵב בְּנַחֵל קִצּוֹ

גְּמָרָא, כְּאֲשֶׁר דִּבְרַתֵי עַמְרָה, וְכֵן לְהִיּוֹת רְגִיל לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי דָבָר זֶה מְזַכֵּךְ מְאֹד מְאֹד אֶת נַפְשׁ הָאָדָם; אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה חֶזֶק בְּזֶה, לֹאמַר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הִרְבֵּה דַפִּים גְּמָרָא וְהִרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי הוּא סְגָלָה לְהִרְגֵי אֶת יִצְרוֹ הָרַע הַבּוֹעֵר בּוֹ בְּכָל מִינֵי תַאֲוֹת. וּבַפְּרָטִיּוֹת הִיא סְגָלָה נוֹרָאָה לְהִרְגֵי אֶת הַיִּצָּר הַמְכַשִּׁיל אֶת הָאָדָם בְּתַאֲוֹת נְאוּף, כִּי תַלְמוּד"ד בְּגִימְטְרִיָּה הַקְּלָפָה הַמְחַטֵּאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְעַל-יְדֵי לְמוּד תַלְמוּד — יִבְטַל אוֹתָהּ (עִין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד); וְכֵן מִשְׁנֵי"ה רְאִשֵי תְבוֹת (תְּהֵלִים ל, ד): "הַעֲלִית מִן שְׂאוֹל נִפְשֵׁי", כִּי עַל-יְדֵי שְׁלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, הוֹרְגִים מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי אֶת הַיִּצָּר הָרַע, כַּמּוּבָא בְּכַתְבֵי גוּרֵי הָאָר"י וְתַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע.

נָא וְנָא אַל תְּדַאֵג כְּלָל, כִּי בָא יָבֵא הָעֵת שֶׁל מְצִיאַת הַזְּוֹג, וּמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ הַעֲקֹר — שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֲלֵיו עַל זֶה. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זְוִיגָךְ הוּא רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן אַל יִחְלִישׁ אָבִיךָ אֶת דַּעְתְּךָ, שֶׁתִּלְךָ אֶל שְׂדֵכְךָ זֶה... אוֹ שְׂדֵכְנִית זו... כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים לְמַקּוֹם. הַעֲקֹר לְהִיּוֹת רְגִיל לְבַקֵּשׁ הִרְבֵּה בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוּ כִּד חֵם גְּבִיָה אִיתְהַפֵּךְ, הִינּוּ כְּשֵׁיכְמוֹרוֹ רַחֲמֵיו — תִּתְהַפֵּךְ מִדַּת הַדִּין, שֶׁהִיא הָאֵשׁ, אֶל מִדַּת הַרַחֲמִים, וַיִּמְצְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַיַּחֲוּד הַשְּׁלָם שֶׁל (יִשְׁעִיָּה נב, ח): "עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן" (עִין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב').

חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק עַלִּיז וְשִׂמְחָה, וְתַאֲחוֹ אֶת עֲצָמְךָ בְּרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא כָּל תְּקוּנָתְךָ וְהַצְּלָחָתְךָ, וְלַעוֹלָם אַל תַּעֲזֹב אוֹתוֹ בְּשׁוּם אַפֶּן שֶׁבַּעוֹלָם, וְאִזּוּ דִּיקָא תְּבָא אֶל תְּקוּנָתְךָ. וְאִיךָ מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמֶם עִם רַבְּנוּ ז"ל? עַל-יְדֵי שְׂקִידָה רַבָּה בְּסַפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד בְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁנִּלְמַד בְּסַפֵּר זֶה, וְאִזּוּ תִפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידְנוּ, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּעַלִּי תְּשׁוּבָה אִמְתִּיִּים, וּבְעַלִּי דַעַת וְהַשְׂגָּה, אֲשֶׁרִי הַמְצִיַת!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תִּקְסֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח לְקִרְאָת כָּל
מִכְתָּב שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב אֵלַי.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי יִשׁוּעַתָּךְ תְּלוּיָה
רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא בְּיַד בֶּשָׂר וְדָם.

וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֶת כָּל אֶחָד מִנְּסִים בְּזֶה הָעוֹלָם בְּנִסְיוֹנוֹת
אֲחֵרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן. וְעַקֵּר הַנִּסְיוֹן הוּא בְּנִקְדָּת
הַשְּׂמֻחָה, שְׂרוּצִים לְרְאוֹת אֵיךְ שְׂיַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, וְעַל-כֵּן אֶת
זֶה זוֹרְקִים לְתוֹךְ תְּאַנּוֹת נְאוּף, וְאֶת זֶה לְתוֹךְ תְּאַנּוֹת אֲכִילָה, וְאֶת זֶה
לְתוֹךְ תְּאַנּוֹת מְמוֹן, וְרוּצִים לְרְאוֹת אֵיךְ יַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא יִפֹּל
בְּאִיזָה יְאוּשׁ וְדִכְאוּן. וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעִנְיַן הַמְּמוֹן, שֵׁם מְאֹד מְאֹד שְׂכִיחַ,
שְׂיִפֹּל הָאָדָם בְּעֲצָבוֹן וּבְדִכְאוּן. כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ
רְבָה, פְּרָשָׁה מִשְׁפָּטִים, פְּרָשָׁה לֹא, סִימָן יב): אֵין בְּעוֹלָם קָשָׁה מִן הָעֲנִיּוֹת,
שְׂהִיא קָשָׁה מִכָּל הַיִּסּוּרִים שְׂבַעְעוֹלָם; וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת
רְבָה, פְּרָשָׁה לֹא, סִימָן ב'): כָּל הַיִּסּוּרִים לְצַד אֶחָד, וְהָעֲנִיּוֹת לְצַד אֶחָד
וְהוּא שׁוֹקֵל נֶגֶד הַכָּל.

וּבְאֵמַת עַקֵּר הַנִּסְיוֹן הוּא רַק כְּשֶׁחֹשֵׁב, שְׂבִידוֹ וּבְכַחוֹ תְּלוּיָה
הַפְּרָנְסָה — אֲזוֹ נִשְׁבֵּר, אֲבָל כְּשִׂיּוּדֵעַ שְׂהַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא
תְּמִיד שֹׂמַח, וְאִינוֹ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרָה, וְעוֹבֵר עַל כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת. וְזֶה
מֵה שֶׁאָמַר דּוֹד הַמְּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהֵלִים קטו, ד): "עֲצִיבֵיהֶם כְּסָף
וְזָהָב מְעֻשֵׂי יְדֵי אָדָם", מְתִי בָּא הָאָדָם בְּעֲצָבוֹן וְנִכְנָס בְּעֲצָבִים?
כְּשֶׁחֹשֵׁב כִּי כְּסָף וְזָהָב מְעֻשֵׂי יְדֵי אָדָם, וְעַל-כֵּן הוּא שְׂבוּר — לְמָה
לְאַחַר יֵשׁ וְלִי אֵין? ! אֲבָל כְּשִׂיּוּדֵעַ שְׂ"לִי הַכְּסָף וְלִי הַזָּהָב נְאוּם ה'"
(תְּנִי ב, ח), אֲזִי הוּא תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֹׂמַח, וְאִינוֹ מִפְּחַד כָּלָל, כִּי בּוֹדָאֵי

אָשֶׁר ה' תְּקַסֵּג בְּנַחֵל קִצֵּט

לא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וְסוֹף כָּל סוֹף יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 וְ"ל הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים, פְּרָשָׁה לֹא, סִימָן ג'): אֲשֶׁרִי אָדָם
 שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּנִסְיוֹנוֹ, שֶׁאֵין שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁאֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מְנַסֶּה, הָעֲשִׂיר מְנַסֶּהוּ — אִם תִּהְיֶה יָדוֹ פְּתוּחָה לְעֲנִיִּים, וּמְנַסֶּה אֶת
 הָעֲנִי — אִם יָכוֹל לְקַבֵּל יְסוּרִים וְאֵינוֹ כּוֹעֵס, עַיִן שָׁם.

וְעַל-כֵּן הָעֶקֶר רְאֵה לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן, כִּי הוּא רַק לְפִי שְׁעָה, וְאִם
 תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא תִפֵּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק תִּבְטַח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי
 יִתְהַפֵּף לְךָ הַכֹּל לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, וַיְהִיָּה לְךָ שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהִצְלָחָה.

אֹדוֹת שֶׁאֲלַתְּךָ בְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (בְּכֹא מְצִיעָא עה:), שְׁמִי שְׁמִלּוֹה
 מְעוֹת בְּלִי עֲדִים, הָרִי הוּא מִן הַצּוֹעֲקִים וְאֵינָם נִעְנִים, זֶה אֵינוֹ סוֹכֵב
 עַל תְּפִלָּה, וְזֶה רַק לְגַבֵּי בֵּית-דִין, אִם הֵהוּא לֹא רוֹצֵה לְהַחֲזִיר לוֹ,
 הוּא מִן הַצּוֹעֲקִים וְאֵינָם נִעְנִים, כִּי אֵין בֵּית-דִין יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ
 כְּלוּם, אֵין לוֹ שְׁטֵר וְאֵין לוֹ עֲדִים, וּמָה יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ?! וְעַל
 זֶה כְּוִנָּתוֹ, אֲבָל לֹא עַל תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה מוֹעֵלֶת תָּמִיד. וּכְשֶׁאָדָם
 מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בַּתְּפִלָּה, וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אֶפְלוֹ אִם אֵין לוֹ
 שְׁטֵר, וְאֵין לוֹ עֲדִים הַלּוֹה יָבֵא וַיִּחְזִיר לוֹ, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת,
 לֹא פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר, כִּי בֵּית-דִין לֹא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ כְּלוּם, מֵאַחַר
 שֶׁאֵין בְּיָדוֹ — לֹא שְׁטֵר וְלֹא עֲדִים, אֲבָל כְּשֶׁמְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 אֲזִי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְכַנִּים בְּלֵב הַלּוֹה, וּבֵא וּמְחֲזִירוֹ בְּרִצּוֹנוֹ הַטּוֹב וְעוֹד
 מִפִּיֶסוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִדְרָשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת וַיִּגַּשׁ, פְּרָשָׁה צג,
 סִימָן א'): בְּרַח מִן שְׁלֹשׁ: בְּרַח מִן הַפְּקֻדוֹנוֹת, וּמִן הַמְּאוּנִים,
 וּמִלַּעֲשׂוֹת עֲרִבוֹת בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִצּוֹל מִצָּרוֹת.

וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמוֹ מֵאַחֲרִים, שְׁלֹא יִלְכְּדוּ אוֹתוֹ
 בְּאִיזוֹ רִשְׁתָּה אוֹ מְלַכְדָּתָה, שֶׁכָּבֵר לֹא יוֹכֵל לְצַאת מִמֶּנָּה, כְּגוֹן: לוֹקֵחַ
 פְּקֻדוֹן, וְאַחֲרֵיכֵן בָּא וְאוֹמֵר: "הַפְּקֻדָּתִי אֶצְלָךְ כְּפִלִּים" וְכַדוּמָה, אוֹ
 לְהִיּוֹת עָרֵב לְחֵבְרוֹ, וְאַחֲרֵיכֵן אֵינוֹ מְשַׁלֵּם, וְהוּא מְכַרְח לְשִׁלֵּם.

חֲמֻדָּת לְכַבֵּי! חֲזַק וְאַמֵּץ וְתִמְשִׁיף לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל
 שָׁבוּעַ, וְאֲנִי מְצַדִּי אֶרְאֶה לְהַשִּׁיב לְךָ, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ר אֲשֶׁר ה' תְּקַסֵּד בְּנַחֵל
ה' תְּקַסֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַבְּחוֹר הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ... נֵרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַת נִצְחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְהַדְפָּסָה — לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי. וּתְשׁוּאוֹת
חֵן לְךָ עַל זֶה, כִּי אֵין צְדָקָה גְּדוּלָּה כְּמוֹ צְדָקָה לְמַעַן זְכוּת הַרְבִּים,
כִּי כָּל הַמְּזוּפָּה אֵת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אֲבוֹת ה, כב). וְאֵין
לְךָ עוֹד זְכוּת הַרְבִּים יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִהַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמַחְזִירִים
בְּנֵי-אָדָם בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה בְּעֵבוֹר זֶה, הֲרִי
זֶה יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בַּתְּשׁוּבָתוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ. אֲשֶׁרִי הַמַּתְמִיד לְהַדְפִּיס וּלְהַפְּיץ
סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר כָּל גְּאֻלְתָּנוּ תְּלוּיָהּ בַּדְּבָר הַזֶּה.

רְאֵה לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּמַצַּנֵּת כְּבוֹד אָב וְאָם, כִּי הִיא מִן
הַחֲמוּרָה שְׁבַחְמוֹרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'), וְעַקֵּר הַמַּצָּוָה הוּא,
שְׁתַּתְנַהֵּג בְּטוֹב וּתְשַׁקֵּד בַּתּוֹרָה, שְׂאֵז יֵאמְרוּ בְּנֵי-אָדָם: אֲשֶׁרִי רַבּוֹ
שְׁלֵמְדוֹ תּוֹרָה, אֲשֶׁרִי אָבִיו וְאִמּוֹ שְׂזָה יֵצֵא מִחֲלָצִיָּהֶם! וּלְהַפּוֹף —
אִם הוֹלֵךְ בְּטֵל, הֲרִי זֶה הוּא מְצַעֵר אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ, וּמְצַעֵר אֶת רַבּוֹ,
כִּי יוֹצֵא שֵׁם רַע עָלֵיהֶם, וּבְנֵי-אָדָם אוֹמְרִים: אוֹי לְרַבּוֹ, אוֹי לְאָבִיו
וְאִמּוֹ, שְׂזָה יֵצֵא מִחֲלָצִיָּהֶם (יוֹמָא פו.); וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְשָׁמֵר עַל דְּבָר
זֶה מְאֹד מְאֹד, וְעַקֵּר הַכְּבוֹד אָב וְאָם, שְׂיִהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר אָמַתִּי, וּבְזָה
מְכַבְּדֵם בְּחִיָּהֶם וּמְכַבְּדֵם בְּמוֹתָם (קִדּוּשֵׁין לא:): (לְאֲרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים
טוֹבוֹת).

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּשַׁעַת הַשְּׁעוֹר בִּישִׁיבָה, שְׁתַּכְנִיס אֶת
מִתְּךָ לְמָה שְׁהָרֵאשׁ יְשִׁיבָה מְלַמֵּד, כִּי הַהֲכָרַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר
עֵינֵן לְחַדֵּד אֶת מַחוֹ, וְהוּא יֵצֵר הַרַע גְּדוּל לֹא לְהַכְּנִס לְשְׁעוֹר. וְעַל-כֵּן
שְׁמַע בְּקוֹלִי וְאִיעֲצֵךְ, וַיְהִי ה' עִמָּךְ, שְׁתַּכְנִס בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֶל הַשְּׁעוֹר
וּתְשַׁמַּע הַיִּטֵּב, וְגַם תִּשְׁאַל כָּל סְפָקוֹתֶיךָ מִה שְׂאִינְךָ מִבֵּין, כִּי לֹא
הַבִּישָׁן לְמַד' (אֲבוֹת פָּרָק ב'): וּבִיָּתֵר הַזְּמַן — אוֹ תְּלַמֵּד בְּעֲצָמְךָ

אֲשֶׁר ה' תְּקַסֶּה בְּנַחֵל רַא

מְשֻׁנֵּיּוֹת, אִם תִּזְכֶּה ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אוֹ תִלְךָ אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְדַבֵּר עִמּוֹ מִרְבֵּנוּ ז"ל.

וְהַעֲקֹר שָׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׁלֹא תִגְרַם, חֵס וְשְׁלוֹם, לְפָרוּד, כִּי לֹא יֵאָבֶה ה' סִלַּח לָךְ, אֶתָּה צְרִיף לְהִתְנַהֵג שָׁם בְּצוּרָה נְאוּתָה, וְלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּחַיִּים הַפְּרֻטִּים שְׁלָהֶם. גַּם תִּרְאֶה לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, שְׁלֹא תִסְתַּוֵּב בְּחִדּוֹר אִשְׁתּוֹ, כִּי הִיא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּידָה עַל דְּבַר זֶה.

רְאֵה כְּבָר לְצֵאת מֵהַיְלָדוֹת וְהַקְטָנוֹת שְׁלָךְ, כִּי לְאֵט לְאֵט אֶתָּה מִתְבַּגֵּר, וְעֵדִין הַשֶּׁכֶל שְׁלָךְ עוֹמֵד עַל מְקוֹם אֶחָד וְאֵינוֹ מִתְפַּתַּח כָּלֵל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדְבֵר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ. וְכֵן תִּתְמַיֵּד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל לְהִתְמַיֵּד בְּסֵפֶר זֶה, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד כָּל הָאָדָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

אֶקְוֶה שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי, וְתִכְבֵּד אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, וְלֹא תִבְרַח מֵהַיְשִׁיבָה, רַק תִּפְגַּס אֶל תּוֹךְ הַשְּׁעוּר. וְכֵן תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

ה' תְּקַסֶּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְשִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע מְטוֹב בְּרִיאוּתָךְ, כֵּן יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׁתַּזְכֵּי לְעֵבֹר אֶת חֲדָשֵׁי הָעֵבֹר וְתִלְדִּי בְּנִקְלָה.

הַעֲקֹר אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי עַל-יְדֵי אֶמוּנָה הָאָדָם נִשְׁמָר מִהַכָּל, וְעַל-כֵּן תִּחְזִיקֵי אֶת עֲצָמָךְ בְּאֶמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְתִבְקָשִׁי בְּכָל

רב אשר ה' תקסו בנחל

יום ניום ממנו יתברך, שהכל יעבר בשלום, בלי שום קשוי, ובלי שום יסורים, ותאמרי בכל יום העשרה מזמורים שגלה לנו רבנו ז"ל, והם מסגלים להצלחה, לבריאות, לישועה ולכל טוב.

מוכא בספרים, שאשה הנזקרת לאכל סעדת מלוג מלכה, על-ידי-זה יהיה לה הולדה בנקל, ועל-פן ראי להזהר בזה, והשם יתברך יעזר לך. בימי העבור טוב מאד להפגס הרבה לבית-המדרש ולבית-הכנסת באפן שהולך ישמע קול תורה וקול תפלה, והוא מסגל מאד מאד, שיגדל לתלמיד חכם גדול ולצדקת גדולה.

אודות הפרנסה; לדעתי, אל תחליפי עכשו את מקום פרנסתך, וכשתלדי בשלום, אז תתישבי בדבר. לעת עתה ראי להתחזק מאד, ולעזר לבעלך שיוכל לישב באהלה של תורה בלי שום מניעה ועכוב. ולמען טובתך, ראי לשמור מאד על בריאותך וראי לנוח הרבה.

והשם יתברך ישמיעני מכם בשורות טובות בסימן טוב ובמזל טוב.

המאחל לכם הצלחה בגשמיות וברוחניות..

ה' תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, א' בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב לאהובי, ידידי הנקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ולהשיבך — יקצרו המון יריעות.

אודות התחזקות שאפה צריך, תאמין לי, אהובי, אחי הנקר! פי אין ברירה בעולם שאינה צריכה התחזקות, ואשרי מי שבורח אל תוף ספרי רבנו ז"ל, ושם ימצא התחזקות הרבה על כל פרט ופרט בחייו.

ומה טוב ומה נעים, אם תקח את עצמך בידיך, ותתחיל ללמד ספרי רבנו ו"ל בשקינה רבה, כי עקר ההתקרות אל רבנו ו"ל תלויה רק כפי שמתמיד בספריו הקדושים. על-כן היה ראוי שתעשה לעצמך שעור קבוע בכל יום ב"לקוטי-מוהר"ן" וב"ספר-המדות" וב"ספורי-מעשיות", אשרי מי שזוכה לסימם בכל חדש, והוא דבר לא קשה, העקר הרצון לזה.

וחסדי השם יתברך, קם עכשו דור חדש, תלמידי רבנו ו"ל, המקימים זאת, אשריהם ואשרי חלקם!

ראה, אהובי, אחי היקר! לשקד הרבה בשאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא אותי. ועל-כן איני יודע מה אתה מחפה ומצפה בכליון עינים אחר מכתב ממני, הלא כל המכתבים נכתבו בשבילך, ראה לעין בהם, ויהיה נחשב כאלו כבר כתבתי לך.

ושמעתי מאברך אחד מאנשי שלומנו, שספר לי, שהוא מקבל בכל יום יום ממני עשרה מכתבים, ולא הבנתי פונתו, והשיב לי, שיש לו שעור לעין בכל יום יום בעשרה מכתבים, והוא מדמה לעצמו כאלו זה נכתב בשבילו... ובאמת עליך לידע, כי הפל נכתב רק בשבילך, שתזכה גם-כן להתקרב אליו יתברך. ונא ונא לא לחשב בכל יום יום — אולי תקבל מכתב ממני. ר' יצחק בן מוהרנ"ת ו"ל בהיותו בימי נעוריו, היה מצפה בכל יום יום למכתב מאביו, וכשלא קבל, כתב לאביו בקובלנא — היתכן שאינו כותב אליו? כי זה כל חיותו! ובשביל שאינו מקבל מכתב ממנו, הרי הוא מתבטל מתורה ותפלה. והשיב לו מוהרנ"ת ו"ל: "בני, פלך מהקטנות הזו, כי זה רק דרך בני הנעורים, שפל דבר קטן מבלבל אותם, בנדאי כל מכתב ממני מחיה אותך, אבל אסור לפל בנדעתו אם לא מקבלים", והאריך לו בזה. ובפרטיות אתה, כבר יש בידיך יותר מארבעת אלפים מכתבים, ראוי לך לעין בהם בכל יום יום, ותחזק את עצמך בתמימות ובפשיטות גמורה.

העקר ראה לבקש הרבה את השם יתברך, שתזכה להגיע לאמונת חכמים, כי עקר האמונה בו יתברך זוכים גם-כן רק על-ידי

רד אָשֶׁר ה' תַּקְסוּז בְּנַחַל

אַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי הֵם הַמְּגַלִּים אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְכָל הַפּוֹגֵם
בְּאַמוּנַת חֲכָמִים נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת (גִּטִּין נז), וְאֵינוֹ יָכוֹל לִתֵּן עֲצָה
לְנַפְשׁוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא). וְעַל אַמוּנַת חֲכָמִים צְרִיכִים
לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי זֶה יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, לִיַּדַע
שְׁמַעְשִׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם אֵינָם פְּשׁוּטִים (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
מב); וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים שְׁנֹגְזוּ עָלָיו. וְעַקֵּר
שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים — לְהֵאֱמִין גַּם בְּעֲצָמוֹ, שֵׁישׁ בּוֹ כַּחוֹת
עֲצוּמִים גַּם-כֵּן לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

נָא וְנָא אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! הַחֲזוּק בְּרַבְּנוֹ ז"ל וּבַתְלִמִּידוֹ שֶׁכָּכֵל
דוֹר וְדוֹר, וַתִּטְהַר אֶת עֲצָמָךְ מִהַצּוּאָה שְׁנֹדְבָקָה בָּךְ, וְהוּא — פָּגֵם
אַמוּנַת חֲכָמִים. וְאִיךָ מְטַהְרִים אֶת עֲצָמָם? עַל-יְדֵי מַיִם, כִּי יֵשׁ מַיִם
הַמְטַהְרִים אֶת הָאָדָם מִהַצּוּאָה הַזֹּאת שֶׁל הַמּוֹתְרוֹת, וְהַמַּיִם הֵם: מְקוּנָה
וְהַתְּבוּדָּה, כִּי שְׁנִיָּהֶם נִקְרָאִים מַיִם, וְעַל יָדָם הֵינּוּ מֵי שְׁנֹזְהָר
בְּטָבִילַת מְקוּנָה, וְנִזְהָר בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, זוֹכָה לְזַכָּךְ וּלְטַהַר אֶת
מַחוֹ, וְזוֹכָה לְאַמוּנַת חֲכָמִים.

רָאָה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תַּקְסוּז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְיַדֵּי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי בְּרִגְעַ זֶה, וְחִשְׁתִּי לְכָתֹב לָךְ.

לְדַעְתִּי, אַל תִּמְכּוֹר אֶת הַמְּכוֹנִיּוֹת, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, בְּדֶרֶךְ גֵּס
יֵשׁ לָךְ אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן מַה לָּךְ לְמַכְרוֹ? וּמֵי יוֹדַע מַה שְׁיִצֵּא אַחֲרֶיךָ,
וְתִשָּׂאֵר עִם מְכוֹנִיּוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ'.

אֲשֶׁר ה' תְּקַסֵּז בְּנִחַל רה

ואודות לְלַכֵּת לַעֲבֹד אֶצֶל אָבִיךָ, זֶה בְּעֵינֵיךָ טוֹב, וּמִי יִתֵּן
שְׂיִתְרַצֶּה אָבִיךָ, כִּי עֲבוּדָה עַל מְקוֹם אֶחָד, זֶה יוֹתֵר טוֹב מֵעֲבוּדָה
שֶׁל טְלָטוּלִים, וּמֵה גַם לִילֵךְ כְּעֵנִי בַפֶּתַח וּלְבַקֵּשׁ הַזְמָנוֹת וְכוּ' וְכוּ',
יוֹתֵר טוֹב לֵהִיֹּת מֵיֵשֵׁב בְּמְקוֹם אֶחָד.

וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִרְחִיב לְךָ בַּפְּרָגְסֵתְךָ, וְתִזְכֶּה לְשַׁפֵּעַ דְּקָדְשָׁה
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אֲבָל בְּתוֹךְ כֶּךָ חֲטָף וְאָכַל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תּוֹרָה
וּתְפִלָּה, כִּי זֶה מְזוֹנֵךְ הַנִּצְחִי. וְרַבְּנוּ ז"ל עוֹרֵר פַּעַם אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְאָמַר לוֹ: לָמָּה לֹא תִלְמַד?! הֲלֹא מֵה תַּפְסִיד?! הַתּוֹרָה
תַּעֲשֶׂה אוֹתָךְ בַּעַל עֶשֶׂר גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל שֶׁכֵּן הָאֲשֶׁר הַרוּחָנִי
שֶׁתִּזְכֶּה שֶׁם בְּעוֹלָם הָעֵלְיוֹן. וְעַל-כֵּן, חֲמִדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים
לַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפד): קַבֵּעַ
לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, שְׁצָרִיכִים לְגֹזֵל מִהַזְמַן הַיָּקָר לַתּוֹרָה, וְתִלְמַד כְּסֻדְרָן
דִּיקָא, בְּמְקוֹם שֶׁאֵתָּה אוֹחֵז: מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וּמְדֻרָשׁ, וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ.
אִפְלוּ מַעַט דְּמַעַט, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

וְכֵן רְאֵה, שֶׁלְבַל יִחְסַר לְךָ יוֹם שֶׁלֹּא תִלְמַד בְּמֵה פְּסוּקִים עִם
פְּרוּשׁ רַש"י וְהַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁעַד שֶׁבַת-קִדְשׁ תִּסְיִים אֶת פְּרִשְׁת
הַשְּׁבוּעַ: שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שֶׁהוּא תְּקוּן נִפְלָא לְנִשְׁמַת
הָאָדָם.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבָּת, דף ג.ג.): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שְׁמַיִם
בְּצַעְרוֹ — כּוֹפְלִים לוֹ פְּרָגְסֵתוֹ; הֵינּוּ בְּשַׁעַה שֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת
וּבְדַחְקוֹת, וּמֵר וּחֲשָׁף לוֹ, וְאֵינוּ מְרַגֵּשׁ אֶת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו אוֹרוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְכַמַּעַט שֶׁיֵּאבֹד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת מְרַב מְרִירוֹת, גַּם אִזּוֹ יִשְׁתַּף
אֶת שֵׁם שְׁמַיִם, הַנּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא בְּצַעְרוֹ, הֵינּוּ שְׂיַדַע כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ
נִמְצָא שֶׁם אִתּוֹ, עֲמוֹ וְאֶצְלוֹ, וְהַכֹּל כְּדֵי לְנִסּוֹתוֹ אֶל אֵיזָה צַד יִפְנֶה
בְּשַׁעַת הַצַּעַר וְהַדַּחַק, אִזּוֹ דִּיקָא יָבֵא וְיִתְגַּלֶּה אֵלָיו אֲדוֹן הַכֹּל וְיֵאִיר
לוֹ, וְיִכְפַּל לוֹ פְּרָגְסֵתוֹ.

וְתִכְלַל, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים אָסוּר
לְהַתְיַאֵשׁ כָּלֵל. וְאִם הֵייתִי מְסַפֵּר לְךָ אֶחָד מִנֵּי אֵלֶיךָ, מִמֵּה שֶׁכָּבַר עָבַר
עָלַי בְּחַיִּי, לֹא תֵאֱמִין אֶת גְּדֹל הָעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת, הַמְרִירוֹת וְהַחֻבוֹת

וכו', עד שהרבה פעמים לא הִיָּה לי מה לתן לְאָכַל לְבִנֵי בֵיתִי וְלִילָדֵי בְלִי גִזְמָא, וְהִלַּכְתִּי נֶעַ וְנָד וְכוּ', אֲכַל לֹא נִפְלְתִי בְדַעְתִּי, אֲדַרְבָּה, דִּיקָא אֲזוּ בְכִיתִי וְדִבַּרְתִּי הֲרֵבָה עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְנִתְקַרְבְּתִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יְתַבְרַךְ.

אָחִי, אָחִי הִיָּקֵר! אֵלֶיךָ טַעַמֵי מִיתָה הֲרַגְשָׁתִי, וּבְפָרְטִיּוֹת בְּשַׁעַת הַמַּחְלָקָת, שָׁקְמוּ עָלַי פּוֹחָזִים וְרִיקִים, בְּעָלֵי תַאֲוֹת, נוֹאֲפִים וּמְגַשְׁמִים וּפְגוּמִים מְאֹד, וְכַמָּה נוֹלְדוּ בְּפִסּוּל מִמֶּשׁ, כַּאֲשֶׁר הָשֵׁם יְתַבְרַךְ יוֹדֵעַ זֹאת, וְהִדְבִּיקוּ עָלַי וְעַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, הַמְּגִלִּים אֲמִתּוֹתוֹ יְתַבְרַךְ, כְּרוּזִים בְּרַחֲבוֹת וּבְשִׁנְקִים וְכוּ'. וּבְחִסְדֵי הָשֵׁם יְתַבְרַךְ, בְּרַחְמֵי יוֹתֵר אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְלֹא נִפְלְתִי בְדַעְתִּי, אֲךָ שֶׁהִיָּתָה לִי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

וּבְשִׁכְרֵי שֶׁחֲזַקְתִּי מֵעַמָּד — עֲזֹר לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבּוּרִים יָפִים וְנִפְלְאִים עַד מְאֹד, שֶׁנִּתְפַּשְׁטוּ בְּכָל קִצְוֵי תַבַּל מִמֶּשׁ. וְתַהֲלָה לְהָשֵׁם יְתַבְרַךְ, הַקְּבוּץ שֶׁלֵּנוּ נִתְפַּתַּח מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ לָנוּ כְּבֹר סְנִיפִים בְּכַמָּה חֲלָקֵי הָעוֹלָם. יַעֲזֹר הָשֵׁם יְתַבְרַךְ, שִׁירְחִיב גְּבוּלָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּתַלְמִידִים, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִגָּאֵל בְּשִׁלְמוֹת, וְהִמְלִיךְ בְּעַצְמוֹ יָבֵא בְּהִיכָלוֹ, הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ, בִּירוּשָׁלַיִם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ ...

ה' תְּקַסֵּחַ.

בְּעֶזְרַת הָשֵׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִיר הִיָּקֵר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצַח נְצָחִים.

אֵת מְכַתְּבְּךָ עִם סֵף הָאֵלֶיךָ דוֹלַר לְהַדְפָּסָה — לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְתַשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּים עֲשָׂרָה חֲלָקִים מְסַפְּרֵי שְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שֶׁכְּבָר נִגְמְרוּ אֲצֶל מְסַדֵּר הָאוֹתִיּוֹת, וְצָרִיכִים לְצַלֵּם אֵת זֶה, וְהַפִּיס רִיק. וּמָה גַם שְׂאֲנִי מְלֵא חוֹבוֹת עַל הַדְפָּסָה, וְהָשֵׁם יְתַבְרַךְ יִרְחִיב לִי.

אודות השבועה שִׁנְשַׁבְעָתָ וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלָן, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עוֹן הַשְּׁבוּעוֹת חָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְעֲלִיךָ לִילֵךְ
תַּכְּף-וּמְיָד אֲצֵל רַב וְלִשְׁאֵל שְׁאֵלָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ וּלְהַפְצִיר בּוֹ,
שְׂיִמְצָא לְךָ אִיזוֹ דְּרָךְ אוֹ פֶתַח לְהִתְחַרֵּט בְּאִפְּן שְׂיִבְטְלָה.

וְעֲלִיךָ לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד מִכָּאן וּלְהִבָּא עַל שְׁבוּעוֹת, כִּי הוּא עוֹן
חָמוּר מְאֹד מְאֹד לְהִשְׁבַּע. הַכֹּפֵל הַדְּבָר, לְךָ תַּכְּף-וּמְיָד אֲצֵל רַב
מִבְּהָק, וּתְסַפֵּר לוֹ וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ אִיזוֹ הַתְּרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תַּקְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגֹשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן נִפְשׁ — לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, וַיִּמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים, וַיִּשְׁלַח
לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגוּף וּבְנַפְשׁ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתֵּרְאִי לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְבַעֲלֶךָ, הוּא
כָּל-כֶּף טוֹב, וְהוּא מְעַרְיָךְ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, אֲכַל הַעֲצָבוֹן שְׁלֶךְ מִשְׁבֵּר
אוֹתוֹ לְגַמְרִי. הֲלֹא בָּזָה שְׂתֵהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִינָה, תַּעֲזָרִי לוֹ לְעֵבֵר עַל
הַכֹּל.

אודות החנוות, אִם שְׂגִיכֶם מִסְפִּימִים — תִּגְמְרוּ עִם זֶה, וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתֵרוּ רַב גִּחַת
מִהִילָדִים. אֲנִינָה עוֹד לְהִתְרַאוֹת עִמָּכֶם כְּשֶׁאֲהִיָּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה בַּחַיִּים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָכֶם...

ה' תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, א' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאבְרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... וְעַם זִוְגָתוֹ ... תְּחִי'.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם, שֶׁתִּרְאוּ לַהֲיוֹת בְּשָׁלוֹם גָּדוֹל, וּלְבַל
תִּתְקוּטְטוּ כָּלֵל, חַס וְשָׁלוֹם.

וְתִרְאוּ לְקַיֵּם מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת הַרְיִזוֹן, סִימָן ב'):
סִגְלָה לְהַרְיִזוֹן, שֶׁתִּשָּׂא אֶצְלָה עֵץ קָטָן מִגַּג שְׁעַל קֶבֶר הַצַּדִּיק, אוֹ
מִגִּגַּט, וְלִתֵּן צִדְקָה, עֵין שָׁם. וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לָכֶם עֵץ מֵעַל קֶבְרֵי רַב
אָמִי וְרַב אָסִי, שֶׁהִבֵּאתִי עִמִּי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁהֵייתִי שָׁם, נִזְכַּרְתִּי
מִכֶּם, וְנִכְנַס בְּמַחְשַׁבְתִּי אֲזִי לְחַתּוֹךְ חֲתִיכַת עֵץ שֶׁמְכַסֶּה אֶת קֶבְרֶם.
וְרָאִי לְקִנּוּת מִגִּגַּט קָטָן, וְתִשָּׂאֵי אֶת הָעֵץ וְהַמִּגִּגַּט בְּכִיסוֹ תָּמִיד,
וְתִרְבִּי בְּצִדְקָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְתִפְקְדוּ בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה — זָרַע שֶׁל קִימָא. וּמִי יִתֵּן שִׁיְהִיו תְּאוּמִים, כִּי כֶּף נִכְנַס
בְּמַחְשַׁבְתִּי, כִּשְׁהֵייתִי שָׁם בְּקֶבְרֶם שֶׁל רַב אָמִי וְרַב אָסִי, הַקְּבוּרִים
סָמוּךְ אֶחָד לַשְּׁנַיִ בְּעִיר הַקִּדְּשׁ טְבֵרְיָה. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלָּתִי בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כָל דָּבָר
שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְבִיא בְּסֵפֶר הַמִּדּוֹת, זֶהוּ פָּסֵק הַלְכָה מִמֶּשׁ! וְאֵין לְגַרְעַ
מִזֶּה כָּלֵל, רַק לְקִימוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת! וְגַם אֲנִי נִתְתִּי לְאִשְׁתִּי
תְּחִי' אַחַר הַחֲתֻנָּה, עֵץ מֵעַל גַּג קֶבֶר הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי
וּמִגִּגַּט, וְהִרְבִּיתִי בְּצִדְקָה, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עֲזָרְנִי בְּדַרְךְ גַּם גְּלוּי, כִּי
הִרְוִפָאִים יֵאָשׁוּ אוֹתָנִי וְכוּ', וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עֲזָר לָנוּ בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

אָשֶׁר ה' תַּקְעָא בְּנַחֵל רַט
ה' תַּקְעָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ב' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד.

אֲחִי הַיְקָר! חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת מְאַרְיָךְ-אֶף עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאַל
תִּהְיֶה בְּכַעַס, חֵס וְשְׁלוֹם, וְדַבֵּר זֶה תְּלוּי בְּאַמוּנָה, כְּפִי שֶׁמְכַנִּים אֶת
עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ-כֵן הוּא מְאַרְיָךְ אָפוֹ. מֵה אָמַר
לְךָ, אֵין לְךָ טוֹב מְאַמוּנָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּמַדַּת
הָאֲמוּנָה, וְחוֹקֵק בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ
בְּאֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַפֵּר אֶת כָּל לְבוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, אֵין לְשַׁעַר
מַעֲלָתוֹ בְּשָׂמִים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא כְּלִי
הַשֹּׁפֵעַ, לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ שֹׁפֵעַ רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; כִּי הַדְּבוּר הוּא
כְּלִי הַשֹּׁפֵעַ לְקַבֵּל בּוֹ שֹׁפֵעַ רַב (עֵיִן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן לב);
וְעֲקָר הַשֹּׁפֵעַ הוּא אֱלֹקוֹת, שֶׁתְּמִיד יִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וַיִּתְעַנֵּג בְּנֵעָם זֵיו שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ, שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים
הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה נִפְלְאָה, לֹא זָכוּ לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי תִּפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת. וְהוּא בְּעֲצָמוֹ אָמַר בְּסוּף יָמָיו: בְּאִם הִיָּה יוֹדֵעַ בִּימֵי
קִטְנוּתוֹ וְנַעֲרוּתוֹ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, לֹא הִיָּה מְסַגֵּף אֶת
גּוֹפוֹ כָּלֵל, רַק הִיָּה מִתְאַמֵּץ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שִׁיחָה
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ. וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אֲחִי הַיְקָר! אַל תִּהְיֶה שָׁבוּר מִשׁוֹם
דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק רְאֵה לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם
רֵעֵהוּ, וְאֶף שֶׁנִּדְמָה לְךָ עֲדִין, שֶׁאֵין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לְךָ, כָּל זֶה מְרַב
הַעֲוֹנוֹת, שֶׁסְּלִקְתָּ אֶת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה, מִמֶּךָ. אָבֵל אִם תִּהְיֶה
חֲזַק בְּדַבֵּר זֶה יָמִים וְשָׁבוּעוֹת, וְחֲדָשִׁים וְשָׁנִים, אֲזִי תִּזְכֶּה שִׁיחֲזוֹר
וַיֵּאִיר לְךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזִי תִּהְיֶה הַהַתְּבוּדוֹת שֶׁלְּךָ כְּדַבֵּר אִישׁ עִם

רי אֲשֶׁר ה' תקעב בנחל

רעהו, ובלבד שתהיה עקשן גדול על דבר זה. העקר — תראה להיות תמיד בשמחה, ותכניס בבית רוח שמחה ואהבה, ולעולם אל תכניס אימה יתרה בביתה, ומכל שכן שלא תצעק עליה, ולא תריב עמה, רק הכל בשלום ואהבה, ואז טוב לה כל הימים.

הדורש שלומך...

רבנו ז"ל אמר: "הלא פשהשם יתברך עוֹר, אזי ההתבודדות שלו הוא כדבר איש עם רעהו, ואשר זה עקר השלמות של התפלה".

ה' תקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ה' בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, שוטה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגנצח נצחיים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ולהשיבך — יקצרו המון יריעות.

ראה, אהובי, אחי היקר! להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ושם תמצא מרגע לנפשך. ומי שמרגיל את עצמו בכל יום בספרי רבנו ז"ל, כבר אינו צריך התחזקות מבחוץ כלל; כי ספרי רבנו ז"ל מחיים ומחזקים הרבה, אשרי שיאחו בהם! כי עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל, הוא רק על-ידי שקידה בספריו הקדושים, ולא חסר כלל שישתובב בין אנשי לצוֹן המתקראים עצמם וכו', כי הכל הקל ורעות רוח וכו'. צריכים לזכור היטב היטב את אחריתו בכל יום ויום, וכעין שאמרו חכמינו ז"ל הקדושים (בראשית רבה, פרשה צו, סימן א'), על פסוק (דברי-הימים א' כט, טו): "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה" — והלואי כצלו של כחל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף, דכתיב (תהלים קמד, ד): "כצל עובר", "ואין מקוה" — ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעין ואומרין בפיהם

אֲשֶׁר ה' תַּקַּעב בְּנַחַל רִיא

שָׁהֵן מִתִּים, עֵינַי שָׁם. אֲבָל זְעִירִין אֵינוֹן שְׂיִזְכְּרוּ אֶת זֶה הַיֵּטֵב לִפְנֵי עֵינֵיהֶם, כְּעֵינַי שֶׁהָיָה רָגִיל בְּפִיו שֶׁל ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ז"ל בְּשֵׁם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: "אֵין נְדָאוֹת כְּיוֹם הַמִּיתָה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין עוֹד שְׂכַחָה כְּיוֹם הַמִּיתָה, שְׂאֵין מִי שְׂיִזְכֹּר זֹאת כָּלֵל".

וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עָבַר בְּחִיָּף מֵהַ שָׁעָבַר, רָאָה לְעֹזֵב אֶת עֲצָמָהּ מִכָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְעָלֶיהָ לְחַקֵּק בְּדַעְתָּהּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹן מְצַמְצָם לֹא בְּמֵאָה שְׁעָרִים, וְלֹא בְּכַנֵּי-בֵרֶק, אֶלָּא בְּתוֹךְ סִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְשִׁקֵּד בּוֹ, הוּא דִּיקָא זוֹכֵה לְרֵאוֹת פְּנֵיו, שֶׁכָּלוּ וְחִכְמָתוֹ (עֵינַי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב); וּמִי שְׂאֵינוֹ שׁוֹקֵד בּוֹ, לֹא יוֹעִיל כָּלֵל מֵהַ שְׂמִסְתּוֹבֵב בְּמֵאָה שְׁעָרִים, אוֹ בְּכַנֵּי-בֵרֶק, הַכֹּל דְּמִיוֹנוֹת וְרַעוֹת רוּחַ. יְמֵי חַיֵּינוּ הַזֶּה, וְכָל יוֹם שֶׁהוֹלֵךְ בְּלֵי לַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּזֶה הַיּוֹם, הוּא אֵינוֹן מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל כָּלֵל. וּבְיוֹם שֶׁיִּלְמַד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, בּוֹ כְּיוֹם יְזַכֵּה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְּרֵהּ, וַיְדַבֵּר וַיִּפְרֹשׁ שִׁיחַתּוֹ אֵלָיו יְתַבְּרֵהּ, וְאֵז דִּיקָא יִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי טַעֲמִים וְנַעֲמִוֹת כְּיוֹם הַזֶּה מְרוּחְנֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְּרֵהּ, הַשּׁוֹפֵעַ בְּכָל יוֹם וְיוֹם דִּיקָא. וְכַעֲיִן שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל: "כָּל יוֹם וְיוֹם יֵשׁ לוֹ הַשְּׁפַע שְׁלוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׂשֵׁם אֶת לְבוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל הַשְּׁפַע שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם.

אָחֵי הַיָּקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי כָּל פְּרָשָׁה, חֲמֵשׁ וְרִש"י וְהַתְּרַגּוּם שְׁלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, זֶה מֵאִיר עַל הָאָדָם אוֹר נִפְלָא, וְעוֹשֶׂה תְּקוּנָה לְנַשְׂמָתוֹ, כָּל פֶּרֶק מְשֻׁנִּיּוֹת וְדָף גְּמָרָא שְׂזוֹכִים לְלַמֵּד עִם הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל (הַיְנוּ עַל-פִּי סֵדֵר דְּרֵיף הַלְמוּד שְׁלוֹ), הוּא מְתַק מְדַבֵּשׁ, וּמֵאִיר עַל נַפְשׁוֹ עֲרֻבוֹת נַעֲמִוֹת זֵיו אוֹר אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְּרֵהּ, עַד שְׂיִזְכֵּה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יְתַבְּרֵהּ בְּבִטּוֹל גְּמוּר. עַל-כֵּן רָאָה לְהֵיּוֹת חֲזַק בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם דִּיקָא, חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה אֶפְלוֹ עִם מַעֲט דְּמַעֲט, כִּי רַק זֶה יִשְׂאֵר לָהּ מֵהַיּוֹם הַזֶּה. וּמְכַל שְׂכָן, כְּשֶׁתְּזַכֵּה גַם לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרֵהּ כְּיוֹם הַזֶּה, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הוּא צָנוּר הַמְּשַׁפֵּיעַ שְׁפַע וּבִרְכָה וְהַצְלָחָה לְיוֹם הַזֶּה, הַיְנוּ הַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ עִמּוֹ יְתַבְּרֵהּ, מִמְּשַׁכֵּת הַשְּׁפַע וְהַרוּחְנֵיּוֹת וְהָאוֹרוֹת

ריב אֲשֶׁר ה' תקעג בנחל

למטה, שִׁינְזָה לְהַרְגִישׁוֹ יְתִבְרֶךָ. אֲשֶׁרִי שְׂיֵאֲחֹז בְּזָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְאִז טוֹב לוֹ לְנִצַּח נְצָחִים.

הדורש שלומך ...

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, עֲלֶיךָ לְדַעַת פִּי רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא רַק בְּסִפְרֵי
הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא בְּמִקּוֹם אַחֵר כָּלֵל, וּבְלִי סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים הָאֲדָם
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד בְּהַתְקַרְבוֹתוֹ אֵלָיו, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת
עֲצָמוֹ!

ושלום לזונתך היקרה תחי'.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְבַעֲלֶךָ בְּכָל הָאֲפָנִים, כִּי
הוּא עוֹבֵר עֲכָשְׁיוֹ שְׁלֵבִים קָשִׁים בְּהַחַיִּים, וְהוּא צָרִיךְ לְעֶזֶר כְּנִגְדּוֹ,
אֲקַנְהָ שְׂאֵת תְּהִי לוֹ לְעֶזֶר גָּדוֹל. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ
תְּהִלִּים נט): אִשָּׁה טוֹבָה אֵין סוֹף לְטוֹבָתָהּ. וַיֵּשׁ לוֹמֵר, אִם הָאִשָּׁה הִיא
טוֹבָה וְהוֹלֶכֶת בְּדַרְךָ טוֹב עִם בַּעֲלָהּ, אֵין סוֹף לְטוֹבָתָהּ — אֶל מֵה
שְׁהִיא יְכוּלָה לְגַרֵם לוֹ וְלָהּ. כִּי בְּאֵמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(סִנְהֶדְרִין דָּף כה:): אִשָּׁה כְּבַעֲלָהּ; וְעַל-כֵּן כְּשִׁיחָהּ טוֹב לְבַעַל, מִמִּילָא
יְהִיָּה טוֹב לְאִשָּׁה, כִּי אֲשֶׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ דְמִיא (מְנַחֲת דָּף צג:); וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ, פָּרָק ט'): אִשָּׁה כְּשֶׁרָה עוֹשָׂה רְצוֹן
בַּעֲלָהּ, עֵינֵי שָׂם.

השם יתברך יעזור לך, שתזכי לראות ימים טובים ונעימים,
ותרוו רב נחת מהילדים יחד עם בעלך היקר.

הנ"ל...

ה' תקעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ה' בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו לצעירי התלמידים,

אֲשֶׁר ה' תִּקְעַג בְּנַחֵל רִיג

תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים, דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיּוֹנִ"ה
עַלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּמִיחָד, יַעַן שְׂאֵתֶם עוֹד בַּחֲוָרִים צְעִירִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם בְּזִכּוֹת חֲנָם לְהַתְּוֹדֵעַ מַרְבָּנוּ ו"ל
וְלִהְיוֹת בְּחֲדָרוֹ, וּבְהִיכְלוֹ כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד, שֶׁהוּא "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ",
מְאֹד מְאֹד תִּשְׁמְרוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, כִּי מֵה שֶׁתִּלְמְדוּ בְּשָׁנִים אֵלוֹ — זֶה
יִשְׁאָר עִמָּכֶם בְּזַכְרוֹן כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, כִּי בִימֵי הַבְּחִירוֹת — אִזְ עָקֵר יְפִי
הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ ו"ל הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת דָּף קנט.): יִנְקוּתָא
קְלִילָא דְוִוְרְדָא, בְּעוֹד שֶׁהִפְרַח צְעִיר אִזְ עָקֵר הִיפִי שְׁלוֹ. וּכְמוֹ-כֵן
בַּחֲוֹר צְעִיר, כָּל מֵה שֶׁהוּא צְעִיר יוֹתֵר, וּמִתְחִיל לְהִשְׁתַּוְּקֵק אֶתְרִיו
יְתִבְרֵךְ, וּמִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ, זֶה עָקֵר יְפִיו וְזֶה
עָקֵר הַצְּלָחָתוֹ, כִּי אַחֲר־כֵּן, כְּשֶׁכָּבַר מִתְחַתֵּן, צְרִיף לְרַחֲמִים רַבִּים
שִׁישְׂאָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ.

וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי וְרַעֵי הַיָּקָרִים! הֵן אֵמֶת אֵתֶם כּוֹתְבִים לִי
בְּכָל פַּעַם מְכַתְּבִים, אֲבָל קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי לְהִשְׁיב לְכָל אֶחָד
בְּפִרְטוּיּוֹת, וּבְשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת הִתְחַלֵּתִי לְכַתֵּב מְכַתְּבִים כְּלָלִיִּים לְכָל
תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהוּא הַיְכָלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וּבְחֲסָדֵי הַשֵּׁם
יְתִבְרֵךְ הַמְכַתְּבִים עֲשׂוּ פְעֻלָּתֶם לְטוֹבָה, כִּי תִהְיֶה לְהַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ, כָּל
הָאֲבָרְכִים הַיָּקָרִים, הַנִּמְנִים עַל תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הֵם מְתַמְּיָדִים בְּיוֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן מִתְמַיָּדִים מְאֹד בְּכָל
חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: תַּנ"ךְ, מִשְׁנֵיּוֹת, בְּבִלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֶפֶתָא,
רַמְבַּ"ם, טוֹר, וְשִׁלְחַן עֲרוּף, זֶהֲרֵ וְתַקּוּנִים, מְדַרְשׁ רַבָּה, וּמְדַרְשׁ
תַּנְחוּמָא, כָּל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְהַמְפָּרְסָמוֹת אֵינָן צְרִיכוֹת
לְרֵאָיָה, וְכֵן הַמּוֹן בַּחֲוָרִים בְּכָל קְצוֹת תֵּבֵל הַנִּמְנִים עַל תְּלַמִּידֵי
"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", מְקִימִים אֶת זֶה. אֲבָל עֲכָשׁוּ בְּאֵתִי בְּבִקְשָׁה שְׁטוּחָה
לְבַנֵּי הַנְּעוּרִים דִּיקָא: רְאוּ לְשִׁמּוֹר עַל זְמַנְכֶם הַיָּקָר, אֲשֶׁר בְּשׁוּם מְמוֹן
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תּוּכְלוּ לְקַנּוֹתוֹ, וְכָל יוֹם וְיוֹם מִימֵי הַבְּחִירוֹת שְׁנֵה כְּמוֹ
כְּמֵה שָׁנִים לַעֲת זְקֵנָתוֹ, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, כִּי בִימֵי הַבְּחִירוֹת, אִזְ הַחֲשֵׁק
גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹב אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, וְלִדְבֵק עַצְמוֹ בּוֹ יְתִבְרֵךְ,
וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ כָּל הַמְדַרְגּוֹת שִׁיזְכוּ הַצְּדִיקִים הַקְדָּמוֹנִים וְכו'.

ריד אֲשֶׁר ה' תקעג בְּנַחַל

וְכָל מַה שֶׁנִּזְקָן הָאָדָם, כְּמוֹ-כֵן נִתְחַשֵּׁף מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וְאוֹבֵד חֲשָׁקוֹ, וְנוֹפֵל לַיָּדִי זְקֵנָה דְסִטְרָא אַחְרָא, עַד שֶׁדָּבַר זֶה מְבִיאֵו לַיָּדִי יְאוּשׁ וְדִכְאוֹן, כְּאֵלוֹ כְּבָר אִף פַּעַם לֹא יֵצֵא מִהַבּוֹץ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁכָּל עֲנִין הַרוּחָנִיּוֹת לֹא שִׁיף אֵלָיו כָּלֵל.

על-פֶּן, אֶהוּבִי, אַחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! כָּל הַצְּלַחְתְּכֶם הַנְּצַחִית תְּלוּיָהּ אִף וְרַק וְדִיקָא עֲכָשׁוּ, בִּימֵי הַנְּעוּרִים, כְּפִי שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיָדְכֶם, וְתִתְחִילוּ לְהִתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבְהִתְבּוֹדְדוּת, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכּוּ לְזַכֵּר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. כִּי כְּפִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בִּימֵי הַנְּעוּרִים, כִּי יִמְשֹׁף כָּל הַחַיִּים, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּסִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכּוּ לְזַכֵּר אֶת זֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם. וְתֹאמִינוּ לִי, שֶׁכָּל מַה שֶׁאֲנִי זֹכֵר מִסִּפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל בְּכַרְט, וּבְשֵׁאֵר חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָלֵל, הַכֹּל מִימֵי הַנְּעוּרִים דִּיקָא, כִּי מַה שֶׁלְּמַדְתִּי אֶז — זֶה נִדְבַק בְּמַחְשְׁבֹתַי וּבִדְעָתִי, וְהַכֹּל חֵי נִגְדַּ עֵינַי. וְכֵן בְּזֶה שְׂזוּכִים לְהִדְבִּיק בְּעֲצָמוֹ בִּימֵי נְעוּרָיו אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִיף שֶׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, כְּמוֹ-כֵן זֶה כְּבָר נִשְׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים, עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן בְּעֵלְמָא הַדִּין.

וּבְכַאֲמַת, יֵשׁ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת בְּרֵאֵיָה; יֵשׁ רֵאֵיָה אַחַת שְׂרוּאָה גְּשָׁמִיּוֹת עוֹלָם הַזֶּה, וְיֵשׁ רֵאֵיָה אַחַת שְׂרוּאָה רוּחָנִיּוֹת עוֹלָם הַזֶּה, הַיְנוּ מִי שֶׁמְסַתְּפֵל עַל הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, הוּא מְהַפֵּךְ אֵין לִישׁ, וּמִי שֶׁמְסַתְּפֵל עַל רוּחָנִיּוֹת עוֹלָם הַזֶּה, הוּא מְהַפֵּךְ יֵשׁ לְאֵין. וּבְכַאֲמַת צָרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם, לְכָלֵל רֵאֵיָה בְּרֵאֵיָה, לְרֵאוֹת אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת מִתּוֹךְ רוּחָנִיּוֹת, וְאֶת הַרוּחָנִיּוֹת מִתּוֹךְ גְּשָׁמִיּוֹת, וְאֶז לְעוֹלָם לֹא יִתְרַחַק מִהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ; כִּי עַקֵּר הַרְחוּק שֶׁמִּתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, הוּא רַק עַל-יָדֵי שֶׁמְפָרִידִין בֵּין רוּחָנִיּוֹת וּבֵין גְּשָׁמִיּוֹת, וְאֶז שִׁיף יְרִידָה וּנְפִילָה, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מְקַשֵּׁרם יַחְדָּו, וּמְהַפֵּךְ יֵשׁ לְאֵין וְאֵין לִישׁ, אֲזִי לְאָדָם הַזֶּה כְּבָר אֵין הַפְּרָשׁ בֵּין עוֹלָם הַזֶּה לְבֵין עוֹלָם הַבָּא, כִּי תְּמִיד עֵינָיו רוֹאוֹת רַק רוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

אֲבָל עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי לֹא בְּנִקֵּל זוֹכִים לְבוֹא אֶל מְדֻרְגָה זוֹ, וְלַעֲיִנִים קְדוּשׁוֹת כְּאֵלוֹ, אֶלָּא עַל-יָדֵי הַרְגֵל שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים, וְהַעֲקָר

אֲשֶׁר ה' תקעג בנחל רטו

— לְהִתְחִיל מִימֵי הַנְּעוּרִים דִּיקָא, אֲשֶׁר אֶז טֹבֵע רַתְחַת הַדְּמִים לְעוֹרֵר אֶת הַתְּאֻנָּה בְּכַנֵּי הַנְּעוּרִים, וְלְהִסִּיתֶם לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם וְכוּ', וּמְכַל שְׂפָן עַל רְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת. וְעַל-כֵּן אִם מִמְּשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אַחַר יֵצְרוּ הָרַע, אֲזִי נִכְשָׁל עַל-יְדֵי-זֶה בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וּמְקַלְקֵל אֶת חוּשָׁיו הַרוּחָנִיִּים. כִּי הֶעֱקַר תְּלוּי בְּעֵינַיִם, כִּי הָעֵינַן רוֹאֶה וְהַלֵּב חוֹמֵד וְכָלִי מַעֲשֵׂה גּוֹמְרִים (טוֹר אֶרֶח חַיִּים, סִימָן א'). אֲכַל כְּשֶׁבַחֹר צָעִיר מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ מִימֵי נְעוּרָיו לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַרוּחָנִיּוֹת שֶׁבְּכָל דְּבַר, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, כִּי אֲצִלוּ הַכֹּל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וּמְהַפֵּךְ יֵשׁ לְאִין וְאִין לְיֵשׁ, וְאֶז שׁוֹם דְּבַר לֹא מְבַלְבֵּלוּ, וְאִינוּ בָּא לְיַדֵּי הַרְהוּר רַע אוֹ הִסְתַּפְלוֹת רָעָה, מֵאַחַר שֶׁלִּפְנֵי עֵינָיו הַכֹּל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא. וְאֶז כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּדָבַר זֶה מִימֵי הַנְּעוּרִים, אֶז דִּיקָא זוֹכָה, כְּשֶׁמִּתְחַתֵּן וּמִתְבַּגֵּר יוֹתֵר, שֶׁעֵינָיו כְּבָר לֹא רוֹאוֹת, כִּי אִם רוּחָנִיּוֹת אֱלָקוֹת, וְהוּא רוֹאֶה תְּמִיד לִפְנֵי עֵינָיו מִרְאוֹת וְחִזְיוֹנוֹת, שְׁמוֹת וְיַחֲוּדִים אֲשֶׁר לֹא נִרְגָּשׁ מִבְּחוּץ כָּלֵל.

וְכִמוֹ שֶׁהוּא עִם הָעֵינַיִם, כְּמוֹ-כֵן הוּא עִם הָאֲזְנַיִם, כְּמוֹ שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ מִימֵי קִטְנוּתוֹ וּבְחַרוּתוֹ לְשִׁמְעַ קוֹל הַפְּנִימִי שֶׁבְּכָל דְּבַר, כִּי הֲלֹא אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ-כֵן כְּשֶׁמִּתְחַתֵּן וְנִעֲשֶׂה אָדָם הַשָּׁלֵם, וּמְכַל שְׂפָן כְּשֶׁמִּתְבַּגֵּר יוֹתֵר, זוֹכָה לְשִׁמְעַ קוֹלוֹת רוּחָנִיִּים וּכְרוּזִין דְּלִעִילָא, אֲשֶׁרֵי הָאֲזֵן הַשׁוֹמֵעַם, וְכִשְׁבָּא אֵלָיו אֵיזָה אָדָם, נִשְׁמַת הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ מִגְּלָה לוֹ כֹּל מַה שֶׁעֲשֵׂה וְכוּ'.

וְכִמוֹ-כֵן הוּא עִם הַחֻטָּם, שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְנִשְׁף עִם הַחֻטָּם אוֹר הָאֵין-סוּף לֹא אֲוִיר, רַק יוֹדַע שְׂאִין בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהָאֵף נוֹשֵׁף אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְאִינוּ כּוֹעֵס, אֲזִי סוּף כָּל סוּף יִרְגִּישׁ וְיָרִיחַ תְּמִיד רִיחַ גִּין-עֵדֶן.

וְכִמוֹ-כֵן עִם הַפֶּה, כְּפִי שֶׁיִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִם אַחַר רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה דִּיקָא, וְכֵן יִרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי בְּמִשְׁף הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים יִהְיֶה כְּבָר כָּל-כֶּף דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַד שֶׁאֲפִלוּ כְּשֶׁמְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, הוּא מְדַבֵּר אֶז עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְדָבַר זֶה נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵין כָּל חַי.

אָבֵל עֲלֵיכֶם, צְעִירי הַצֶּאֱן, תִּלְמִידִים יִקְרִים לְדַעַת! כִּי לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, הוּא דִּיקָא כְּשִׁמְתַחֲלִים בְּיַמֵּי הַנְּעוּרִים, בְּיַמֵּי הַבְּחָרוֹת, בְּעַת רַחֲתֵת הַדָּמִים, שֶׁהַעֲיִנִים שְׁלוֹ בּוֹעֲרוֹת לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְכוּ', וְהָאֲזִנִּים רוֹצוֹת לְשִׁמְעַ כָּל מַה שֶּׁמְדַבְּרִים וְכוּ', וְהַחֲטָם בְּכַעַס וּרְצִיחָה וּנְקִימָה וּנְטִירָה וְכוּ', וְהִפָּה מְכָרַח לְפִטְפֹּט כָּל אֲשֶׁר עוֹלָה עַל לְבוֹ וְכוּ', דִּיקָא אֲזִי בְּשַׁעַת תְּבַעֲרַת הַיָּצָר הָרַע, כְּשֶׁרוֹצֶה לְהַכְשִׁיל לוֹ אֶת הַחוּשִׁים הָאֵלוּ, שֶׁכָּל הָאָדָם תְּלוּי בָהֶם, וְדִיקָא אֲזִי, כְּשִׁמְתַגְבֵּר עַל יָצָרוֹ, וּמְקַדֵּשׁ אֶת הַעֲיִנִים, הָאֲזִנִּים, הַחֲטָם וְהִפָּה, לְרֵאוֹת וּלְשִׁמְעַ וּלְהַרְגִישׁ וּלְדַבֵּר רַק רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מִתְחִיל עוֹד מִיַּמֵּי הַבְּחָרוֹת וַיְמִי הַנְּעוּרִים, וְעוֹסֵק בְּשִׁמְרַתָּם בְּשִׁקְיָה רַבָּה יוֹם-יוֹם, אֲזִי דִיקָא כְּשִׁיזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וּמְכַל שְׁכָן כְּשִׁיִּתְבַּגֵּר, אֲזִי יִרְאֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּרְגֵּשׁ וַיִּדְבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת עַד מְאֹד מְאֹד. אָבֵל אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׂאֵל תַּחֲשׁבוּ שְׂזֶה דְבַר קָל, זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה, רַק הַעֲקָר תְּלוּי בְּהַרְצוֹן וּבַחֲשֵׁק הַחֲזֵק לְהַגִּיעַ אֶל כָּל זֶה, וְאֲזִי — כְּשִׁמְתַחֲלִים מִיַּמֵּי הַבְּחָרוֹת וַיְמִי הַנְּעוּרִים, וּמִתְמִידִים בְּזֶה יוֹם יוֹם, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יָצָרוֹ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו וּמְבַקֵּשׁ לְהַמִּיתוֹ (עֵין קְדוּשִׁין ל.), וְהוּא מִתְגַּבֵּר עַל הַעֲיִנִים, הָאֲזִנִּים, הַחֲטָם וְהִפָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם דִּיקָא, וְאִינוֹ עוֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ לְפִטְפֹּט כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְאִינוֹ כּוֹעֵס וּמְקַפִּיד עַל שׁוֹם דְּבַר, וְאִינוֹ הוֹלֵךְ לְשִׁמְעַ שׁוֹם דְּבַר אֲשֶׁר אִינוֹ נוֹגֵעַ אֵלָיו, וְאִינוֹ הוֹלֵךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי דִיקָא אַחֲרֵי הַתְּמַדָּה כְּזוֹ, אֲזִי יִזְכֶּה לְרֵאוֹת וּלְשִׁמְעַ וּלְהַרְגִישׁ וּלְדַבֵּר פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ" (יִשְׁעִיָּה סד, ג.).

אֲחִי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂדַבְּרֵי אֱלֹהֵי עֲדִין לְלַעַג וּלְיַצְנוֹת בְּעֵינֵי הַבּוּרִים, הַרִיקִים וְהַפּוֹחֲזִים, כִּי עֵינֵיהֶם לֹא יִרְאוּ, וְאֲזִנֵּיהֶם לֹא יִשְׁמְעוּ, וְאִפְּסֵם לֹא יִרְחוּן כָּל זֶה, מֵאַחַר שֶׁלֹּא הִשְׁתַּוְּקוּ אֶל דְּבָרִים אֵלוּ מִיַּמֵּי בְחָרוּתָם, רַק כָּל אֶחָד הִלֵּךְ אַחֲרֵי טַפְשׁוֹתוֹ וְדַמְיוֹנוֹ, שְׂקוּרָאִים "עֲבוּדוֹת" וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי מְמִילָא אֵין לָהֶם אֶפְלוֹ מְשֻׁג, שִׁישׁ אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, כְּאֲשֶׁר מוּבָא בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל הַבֵּן מְלֻךְ וּבֵן שְׂפָחָה, שֶׁשְׁנֵיהֶם כְּבָר הָיוּ בְּחֶדֶר הַצַּדִּיק (שֶׁהוּא אָדָם הַיֵּצֵר), אִךְ הַבֵּן מְלֻךְ שָׁמַע שִׁישׁ כְּלֵי כְּזֶה, אֲזִי הִתְחִיל לְחַפֵּשׂ אַחֲרֵיהָ,

אֲשֶׁר ה' תַּקְעַג בְּנַחֵל רִיז

וְהִבֵּן שִׁפְחָה הִיָּה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ רַק אֵיךְ חוֹזְרִים וְכוּ', וְאֵיךְ מְשִׁיגִים לְחֵם וְכוּ', וְעַל-כֵּן כָּשָׁבָא אֶל הַצְדִּיק, נָתַן אֶת הַכְּלִי רַק לְהִבֵּן מְלָךְ, עֵינַי שָׁם. כִּי הֶעֱקַר תְּלוּי כְּפִי שֶׁהָאָדָם מְשִׁתַּקֵּק אֶל אֵיזָה דְבָר, אֹז דִּיקָא יִשְׁיג אֶת זֶה.

עַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אַתֶּם עוֹד בַּחוּרִים צְעִירִים, וְכָל הָעוֹלָם וְכָל הַחַיִּים לְפָנֵיכֶם, רְאוּ לְשִׁמּוֹר אֶת זְמַנְכֶם הַיָּקָר, וְשִׁמְרוּ מְאֹד עַל עֵינֵיכֶם וְעַל אָזְנוֹיְכֶם וְעַל הַחֹטֵם וְהַפֶּה שְׁלָכֶם, לְרֵאוֹת וּלְהִתְבּוֹנֵן רַק אַחַר הָאֱלֻקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְבָר, וּלְהִטּוֹת אֶזְנוֹ וּלְשִׁמְעַע בְּכָל דְבָר אֶת הַרוּחָנִיּוֹת שֶׁבְּדְבָר. וְאֵל תִּתְעַצְבְּנוּ וְאֵל תִּכְעֶסּוּ עַל חֲבָרֵיכֶם כָּלֵל, וּמְכַל שְׂכָן שְׂאֵל תִּפְטְפוּטוּ דְבָרִים בְּטָלִים, כִּי זֶה הִיא תְּאוּהָ גְדוּלָה אֲצֵל בְּנֵי הַנְּעוּרִים יוֹתֵר מִשְׂאָר מְדוֹת רְעוּת, וְאֹז אִם תִּקְיְמוּ זֹאת וְתִתְמִידוֹ בְּזֶה מְאֹד — אֹז תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת.

וְאִם הֵייתִי מְסַפֵּר לָכֶם רַק אֶחָד מֵאֵלֶיךָ, אֵיךְ שֶׁהִקְפַּדְתִּי בְּשִׁמִּירַת הָעֵינַיִם, הָאָזְנוֹיִם, הַחֹטֵם, וְהַפֶּה, הֵייתֶם מְשִׁתּוֹמְמִים, אֵיךְ עֲבַדְתִּי עַל כֶּף מִימֵי הַנְּעוּרִים דִּיקָא, בְּהִתְמַדָּה וּבְשִׁקִּינָה רַבָּה, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת עַל דְבָרִים בְּטָלִים, נִשְׁמַרְתִּי בְּזֶה יָמַי וְשָׁנַיִם, וְהָיוּ לִי נִסְיוֹנוֹת רַבִּים עַל כֶּף, כִּי הָיוּ לִי הַרְבֵּה חֲבָרִים, שְׁלֵא הָיוּ נִזְהָרִים בְּזֶה, וּכְדָרְךָ בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁמְפֹטְפוּטִים כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחָם. וּבְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אֲנִי תְּמִיד הִתְחַמַּקְתִּי מֵהֶם, וְשִׁקְדְתִּי בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי, וּבְמִקּוֹם לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ עִם חֲבָרִים פְּטוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים, בְּרַחְתִּי אֶל קוֹנֵי. וְהָיוּ לִי עַל זֶה נִסְיוֹנוֹת רַבִּים, אֲבָל רַב הַחֲשֵׁק וְהִתְשׁוּקָה שֶׁהָיָה לִי לְחַקּוֹת אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, הִיא שֶׁעֲמַדָּה לִי. וְאֵל תִּחְשְׁבוּ כִּי קִנִּיתִי וְנִכִּיתִי מִן הַהֶפְקֵר כָּלֵל, רַק הַשְּׁפָלְתִי, תְּהִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מְאֹד מְאֹד בִּימֵי בְּחֻרוֹתַי, וְכִמְעַט שְׁלֵא דְבִרְתִּי עִם אַחַר כָּלֵל, וְאִפְלוּ כְּשֶׁדְּבַרְתִּי, הָיוּ אֵלָיו רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְהִיא שֶׁעֲמַדָּה לִי.

עַל-כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן וּמְפָצִיר בְּכֶם, בְּנֵי הַנְּעוּרִים, תְּלַמִּידֵי הַיָּקָרִים, הַלּוּמְדִים בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים, נָא וְנָא אֵל תְּהִיּוּ בְּטָלָנִים! וְשִׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד אֶת דְּבוּר פִּיכֶם, לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְכֶם כָּלֵל, רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אוּ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה

ריח אֲשֶׁר ה' תקעג בַּנְחַל

וְהִשְׁגַּחַה פְּרִטִית. וְכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס וּבִקְפִידוֹת כָּלֵל, וְכֵן מִנְעוּ עֲצָמְכֶם מִלִּילָה לְשִׁמְעַ כָּל מָה שְׁמֹסְפָרִים, אוּ מָה שְׁאַחַר מְדַבֵּר וְכוּ'. וְכָלֵל זֶה תִּנְקָטוּ — בָּאֵם אַתֶּם צָרִיכִים לְשִׁמְעַ דְּבַר זֶה, אֲזִי יִבְאוּ וַיִּסְפְּרוּ אוֹתוֹ לָכֶם בְּעֲצָמְכֶם, וְכָל זְמַן שְׁלֹא בָאִים וּמֹסְפָרִים אֵת זֶה לָכֶם, סִימָן שְׁאִין זֶה עֲנִינְכֶם כָּלֵל.

וְכֵן תִּרְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד אֵת הָעֵינַיִם, וּבִפְרִטוֹת בְּעֵת הַבְּחֵרוֹת, בְּעֵת רִתְחַת הַדָּמִים, וְאֲזִי כְּשֶׁתִּקְדְּשׁוּ אֵת הַחוּשִׁים הָאֵלּוּ, אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר אֵל מָה תִּזְכּוּ.

אֲקַוֶּה לַהֲשֵׁם יִתְבַּרְךָ שֶׁתִּשְׁמְעוּ לְדְבַרִי אֱלֹהִים, וְאִם שְׁנִדְמָה עֲכָשׁוּ כְּחוּכָא וּטְלוּלָא, וּמָה גַם שְׁאַחֲרַיִם צוֹחֲקִים מִזֶּה וְכוּ', אֲבָל בְּאַמֶּת, אִם לֹא תִתְחִילוּ מֵעַכְשָׁו, תִּהְיֶה אֲבִדָּה שְׁאֵינָה חוֹזֶרֶת, וּמְעַנֶּת אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְתַקֵּן.

נָא וְנָא לְהֵיוֹת חֲזָקִים בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת בְּכָל יוֹם יוֹם, כִּי דְבַר זֶה הוֹרֵג אֵת הַיֵּצֵר הַרַע לְגַמְרִי, וּמִשְׁרָה בְּהָאֲדָם גִּשְׁמָה חֲדָשָׁה, וּמִשְׁנָה אֵת טְבֵעוֹ מִהַפּוֹף אֵל הַהַפּוֹף. וְאִם שְׁאַתֶּם מְסִימִים חֲמֵשׁ פְּעָמִים וְעֶשֶׂר פְּעָמִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין אֵינְכֶם רוֹאִים שׁוּם שְׁנוּי וְכוּ', זֶה רַק כְּפִי מִרְאִית הָעֵינַן, כִּי בְּאַמֶּת אַחַר כָּל פְּרָק וּפְרָק, מְכַל שְׁפָן אַחַר כָּל מַסְכַּת וּמַסְכַּת, מְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן אַחַר כָּל סִדֵּר וְסִדֵּר, וּמְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן אַחַר סִיּוּם פְּעַם אַחַת שֶׁשָׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, הַגִּשְׁמָה שְׁלָכֶם מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי, כִּי מוֹרִידָה מֵעֲצָמָה הַמּוֹן לְכִלּוֹף וּכְתָמִים וְטִיט וְאַבָּק שְׁנֹדֵבֵק בָּהּ, עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיכֶם הַרְעִים וְכוּ' מִשְׁךָ יָמִים וְשָׁנִים. וְאִם תִּתְמִידוֹ בְּזֶה, אֲזִי סוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ וְתִרְגְּשׁוּ וְתִטְעֲמוּ נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת רוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה חִלּוּק וְהִפְרָשׁ לָכֶם בֵּין עוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא כָּלֵל.

אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ, וּמָה נָעִים גּוֹרְלָנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שְׁם נְחַלְתָּנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבַּרְךָ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם הַזֶּה. חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנְעִימִים, אֲשֶׁרִינוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

אֲשֶׁר ה' תקעד בנחל ריט

ה' תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' בְּטִבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַ נְצָחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְלִהְשִׁיבְךָ — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת.
וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁנִּדְפְּסוּ כְּכֹר יוֹתֵר מֵאֲרַבְּעַת אֲלָפִים מִכְתָּבִים, חֹזֵר בָּהֶם,
וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגֵּעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּלֵם נִכְתְּבוּ בִשְׂבִילְךָ מִמֶּשׁ.

אוֹדוֹת בְּרִיאוֹת גּוֹפֶךָ, רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת,
כִּידוּעַ מְאֹמֵר הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: "אִז עָס וְוֹעֵרֵט אַ קְלִיִּין
לְאִיךְ אִינן גּוֹף, וְוֹעֵרֵט אַ גְּרוֹיִסְעֵר לְאִיךְ אִינן דֵּי נְשָׁמָה" (כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה חוֹר
קֶטֶן בְּגוֹף נֶעֱשֶׂה חוֹר גְּדוֹל בְּנְשָׁמָה). הֵינּוּ כִּי כְּשֶׁנֶּחַלֵּשׁ כַּחוֹ כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה
חוֹלָה, לֹא עֲלִינוּ, אֲזִי כְּכֹר אִינּוּ יִכּוֹל לְלַמֵּד וְלִהְתַּפְּלֵל וּלְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ הַקְּדוֹשׁוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֵּעַם: "וּוֹעֵן אַ מְעַנְטֵשׁ אִיז
גְּעוֹזוֹנֵט, דָּאָרְף עַר טָאן אִינן עֲבוֹדַת ה'. אִוּן אִז עַר וְוֹעֵרֵט
פֶּאָרְשֶׁלְאָפֵט זָאל עַר אַוּוֹעֵקְלִיִּיגֵן דְּעַם שְׁעַר אִוּן דְּעַם אִיִּיזוֹן" (כְּשֶׁאָדָם
בְּרִיא, הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת בְּעֲבוֹדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁנֶּעֱשֶׂה
חוֹלָה, צָרִיךְ לְהִנָּיֵחַ כְּלֵי אֲמֻנָתוֹ, וְלְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת
גּוֹפּוֹ). הַעֵקֶר צָרִיךְ לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁנָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם אִינּוּ יִשֵּׁן כָּל צָרְכּוֹ
אוֹ יִשֵּׁן הַרְבֵּה, אֲזִי נִתְקַלְקַל מִחוּ, וּמִזִּיק לוֹ מְאֹד (עֵיִן לְקוֹיטִי-מוֹהֵרֵן,
חֵלֶק א', סִימָן רַנְג). גַּם צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵה שְׂאוּכָלִים, שְׁלֹא יִהְיֶה אִינְה
קְלִקוּל בְּהַמְאָכָלִים, כִּי דְּבָר זֶה יִהְרַס אֵת בְּרִיאוֹת גּוֹפּוֹ, כַּאֲשֶׁר הָאָרִיךְ
בְּזֶה הַרְמַב"ם ז"ל. וְלִפְעָמִים הָאָדָם מְרַב תְּאַנּוֹתוֹ, אִינּוּ מְסַתְּפֵל וְאִינּוּ
מִתְבוֹגֵן כָּלֵל מֵה שְׂאוּכָל, רַק אוֹכֵל כָּל הַבָּא תַּחַת יָדוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
וְעַל-יְדֵי-זֶה הוֹרַס אֵת בְּרִיאוֹת גּוֹפּוֹ לְגַמְרִי.

הַעֲנִינִי, שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְאָכַל פֶּת בְּדֶרֶךְ, וְאִינן שָׁם רַק פֶּת עֲכוּוֹם;
הָאֵמֶת אֲגִיד לְךָ, שְׂאִינן בְּזֶה הַתֵּר רַק בְּשַׁעַת הַדְּחַק גְּדוֹל, וְגַם בְּזֶה
יֵשׁ מְקַלִּין וַיֵּשׁ מִחְמִירִין, כַּמּוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יִוְרֵה דְּעָה, סִימָן קִיב),
עֵיִן שָׁם; אֲבָל הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה, יַעֲן שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְהִשְׁאָר שָׁם מְשֻׁף

רכ אָשׁר ה' תקעה בַּנַּחַל

שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת, הִזָּה טוֹב שֶׁתִּלְוֶה אֶל הַעֲכוּוֹ"ם, וְתִתְנוּדַע בְּדִיוֹק מֵהַ
מְכַנְּיִם בְּתוֹךְ הַלְחָם, וְאִם אֵין שָׁם שׁוֹם חֲשָׁשׁ, הִינּוּ הֵן בְּהַקְמַח וְהֵן
בְּהַלִּישָׁה, שְׂאִינָם מְעַרְבִין שׁוֹם דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ שְׂאֵלָה, וְיִתְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ
שְׂיַיִחַ לָךְ לְהַדְלִיק אֶת הַתַּנּוּר בְּשַׁעַה שְׁמַתְחִיל לְאַפּוֹת, וְאַתָּה תַעֲמַד
שָׁם מְשַׁעַת הַלִּישָׁה וְעַד סוֹף הָאַפָּיָה, אֲזִי אַתָּה יְכוּל לְאַכֵּל אֶת הַלְחָם
בְּלִי פִקּוּק. וְלִדְעָתִי, אִם תִּסְבִּיר לוֹ הֵיטֵב, אֲזִי לֹא יִקְפִיד וְיִרְשָׁה לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תקעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' בְּטֵבֵת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנֹצַח נְצָחִים.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, שְׁנִפְלֹתָ אֶל פֶּחַ יְקוּשׁ שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית — הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה,
רַחֲמָנָא לְצִלוֹ.

וְהִנֵּה, יְדִידֵי הַיְקָר! הַעֲבֵר אֵין, הַעֲקָר מִכָּאן וּלְהַבָּא רְאֵה לְשִׁמּוֹר
עַל עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ ו"ל הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה,
פְּרָשָׁה כב, סִימָן ו'): יֵצֵר הָרַע בְּתַחֲלָה הוּא וְעָשָׂה אוֹרַח, וְאַחֲרֵיכֶן הוּא
נֹעֲשֶׂה בַעַל-הַבַּיִת, עֵינֵי שָׁם.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה נֹעֲשֶׂה
אֲצִלְךָ בַעַל-הַבַּיִת, הִינּוּ אַף שְׁנִכְשֵׁלְתָּ כְּבָר בְּהַחֲטָא הַמְּזוּהָם הַזֶּה,
עַל-כָּל-פָּנִים אֵל תִּפַּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, לְהִיּוֹת בְּמִרְיוֹת וּבַעֲצָבוֹן, חַס
וְשְׁלוֹם, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה אַתָּה עוֹזֵר לוֹ לְרַצּוֹת לְשִׁלֵּט עַל הָאָדָם.

וְאָמַר הָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל (בַּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר
"בְּאוֹר הַלְקוּטִים"): הַבַּעַל-דְּבָר אֵינוֹ שׁוֹנֵא אֶת הָאָדָם רַק בְּרוּחָנִיּוֹת,
אֲלֵא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת רוּצָה לְרֵאוֹת בְּמַפְלָתוֹ וּנְפִילָתוֹ וְעֲצָבוֹתוֹ וְכוּ'. וְעַל
כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה תְּכֶף וּמִיד לְגַרְשׁוֹ מִמֶּךָ, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי

אֲשֶׁר ה' תקעה בְּנַחַל רכא

למוד התורה הקדושה, כמו שאמרנו הקדושים (שם): אם בא יצרך להשחיקך, שמחהו בדברי תורה, עין שם; ועקר הלמוד למען שבירת היצר ובטולו — הוא למוד ואמירת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם. ועל-פֶּן, אֶהוּבִי, אחי היקר! חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד לְלַמֵּד ולומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת חק ולא יעבור, ואף שְׁזָה יִגִּיעַ לך בְּכַבְדוֹת, אף עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, אַתָּה מְשַׁתִּיק אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי. וּרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן יט): אִפְלוֹ אוֹתָם הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְעַדִּין עוֹשִׂים וְכוּ', עֲלֵיהֶם לְקַבֵּעַ לְעִצְמָם שְׁעוֹר קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּף וְכֶף, וכח התורה יוציאו. וּמְקַבֵּל אֶצְלָנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכֶּף וְכֶף סוֹכֵב עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְעַל-פֶּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְקַיֵּם דְּבַר זֶה. גַּם תִּהְיֶה נִזְהָר לומר בְּכָל יוֹם וְיוֹם ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהֵם הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרִים עִם הַתְּפִלָּה שְׁאַחֲרֶיהָ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: תְּכַף-וּמְיָד שְׁאַמְרָה, אֵין לוֹ מָה לְדַאֵג כָּלֵל.

הַעֲקָר אֵל תִּהְיֶה עֲצָבִי כָּלֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר בָּא בְּדַרְךָ כָּלֵל מִחֻטָּא הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה (שיחות-הַר"ן, סימן רמט); וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספר-הַמְדוּת, אוֹת כַּעַס, סימן ב'): מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעַס יִשְׁכֵּן בְּבֵיתוֹ, וְלֹא יְדוּרוּ אַחֲרָיו בְּמִקוֹמוֹ. עֵינֵי שָׁם; כִּי עַל-יְדֵי הַחֻטָּא הֵמָּה הִזָּה אַתָּה מִתְּעַצְבֵּן וְנִעְשָׂה בְּכַעַס, עַד שֶׁנִּכְנַסְתָּ בָּהּ מִחֻשְׁבָּה לְבָרוּחַ מִהַבֵּית וּלְגַרֵשׁ אוֹתָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל-פֶּן בָּא רַבְּנוּ ז"ל וּמִזְהִיר אוֹתָךְ, לְבַל תִּהְיֶה בְּכַעַס, בְּאִפְּן שֶׁתִּשְׁאַר בְּבֵיתָךְ, וְלֹא יְדוּרוּ אַחֲרָיו בְּבֵיתָךְ. הֵן אָמַת כִּי יִדְעָתִי אֶת מְכַאוּבֵי לְבָבְךָ וְאֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת וְכוּ', אַף אֵינְךָ יוֹדֵעַ אִם הַשְּׁנִיָּה תִּהְיֶה יוֹתֵר טוֹבָה בַּפְּרָט הִזָּה וְכוּ'.

עַל-פֶּן רְאֵה רַק לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיא תִּשְׁתַּנֵּה לְגַמְרֵי, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם, שׁוֹם דְּבַר לֹא יוֹכֵל לְעֲשׂוֹת. תִּרְאֶה לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהַנִּיחַ אֶת הַתְּפִלִּין בְּמִקוֹמָם דִּיקָא, הֵינּוּ הַשְּׁלֵיִד יִהְיֶה תְּמִיד מְכוּן נֶגֶד הַלֵּב, וְאִם זָזוּ, תִּחְזֹר וּתְסַדְּרֵם בְּאִפְּן שֶׁתְּמִיד יִהְיוּ נֶגֶד הַלֵּב, וְהַשְּׁלֵי-רֵאשׁ צְרִיכִים לְהִזְהַר שֶׁיִּהְיֶה קִצָּה הַתְּחַתּוֹן שֶׁל הַתִּיתוּרָא מִנַּח עַל מְקוֹם הַתְּחַלַּת עֲקָרֵי הַשְּׁעָר, וְלֹא יִהְיֶה מִנַּח עַל הַמִּצַּח, חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁהוּא דְרָךְ

רכב אָשׁר ה' תקעו בנחל

קראים. ולכן צריכים לספר את השער שם לגמרי, באפן שיראה תמיד שקצה התחתון של התיתורא יהיה מנח על מקום התחלת עקרי השער. ובזכות מצות תפלין — תנכה למחין נקיים.

הדורש שלומך...

ה' תקעו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויחי, ז' בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם הנקר לי מאד ... שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו גגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה ללכת כל-כך שבור ובמרירות ובדכאון וכו', עליך לדעת כי זה בא לך מפגמי הברית שלך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות עצבות, סימן א'): מי שלא תקן חטאות נעורים, דאגה באה עליו; על-ידי-זה שאתה מאד מאד פגום, על-ידי-זה נופלות עליך דאגות תמיד, על-כן ראה לעסק בתקונך היחידי בעולם, להיות אף ורק בשמחה עצומה, כי שמחה היא תקון גמור לפגם הברית. ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא, פרשת שמיני): לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא מי שמצר היום מצר למחר. עין שם; על-כן אשרי ואשרי מי ששמח היום, ולא ידחף את השמחה למחר, כי לא תדע מה ילד יום. ואצל רבנו ז"ל היה העקר "היום" הזה, הינו באשר גלה לנו הגלוי על-פי: "היום בקולו תשמעו" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב); שצריכין להיות שמח היום, היום דיקא, ולא לדחף מיום לחברו. וידוע מה שכתב מוהרנ"ת ז"ל לר' עוזר: שמעתי שאתה רק עם ההתעוררות (נאר פרום), וגם עם התחזקות (און פרייליך אויף), אני לא כף קבלתי מרבנו ז"ל, אלא (נאר פרייליך), רק בשמחה והתחזקות (און פרום אויף) עם התעוררות גם.

אֲשֶׁר ה' תַּקְעוּ בְּנִחַל רַכָּב

וְעַל-כֵּן עָשָׂה מַה שֶּׁתַּעֲשֶׂה לְשִׂמְחָת אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְעַקֵּר הָעֲצָלוּת וְהַשְּׁנָה וְהַכְּבֻדוֹת שְׁנוּפֵל עֲלֶיךָ — כָּל זֶה מֵרַבּוּי הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה וְהַדְּכָאוֹן שְׁנוּפֵל עֲלֶיךָ תָּמִיד, וְכֵן הַגָּאוֹת, שְׂאֵתָה רַק רוּצָה גְדוּלוֹת וְאַנָּא אֲמַלְךָ, לְהִיּוֹת רֹאשׁ כָּל הַתְּלַמִּידִים וְכוּ' וְכוּ'. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לָבֹא אֶל בְּטוּל כְּזֶה בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יִרְצָה שׁוּם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה נִקְרָא עֲלִית הַמַּלְכוּת עַד אֵין סוּף (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַע"ז); וְצָרִיךְ הָאָדָם תָּמִיד לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא יִקְנֹא שׁוּם אָדָם וְשׁוּם צַדִּיק — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי אִם הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַע"ח). עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל זְמַן שְׂאִין הָאָדָם לֹמֵד סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, עֲדִין רְחוּק הוּא מִמְּנוֹ לְגַמְרֵי, וְכָל הַתְּקַרְבוֹתָיו הֵיא רַק בְּדַמְיוֹן גְּדוּל. רְאֵה לְהַזְהִיר לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַתְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחֵה, מַעְרִיב, תְּצוֹת, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאֵל תַּחֲסִיר שׁוּם מְזֻמּוֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי כָּל סֵדֵר הַתְּפִלוֹת, עַל סוּדוֹת וְקִשּׁוּר עוֹלָמוֹת נִבְנוּ, וְאִם מְחַסֵּר אֵיזֶה מְזֻמּוֹר, גּוֹרֵם פְּגָם גְּדוּל לְמַעְלָה. אֲשֶׁרֵי הַמְּדַקְדָּק הַיָּטִב הַיָּטִב בְּסֵדֵר תְּפִלָּתוֹ וְאוֹמֵר בְּנִגּוּן, שְׂאֵז מְלַבִּישׁ לְהַשְׁכִּינָה לְכוּשֵׁין נְהוּרִין (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ב), וְיִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ זְכוּת וְאוֹר הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה מְזֻכּוֹת הָאֲבוֹת: אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דָּוִד, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

אוֹדוֹת הַצְּדָקָה, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הֵיזָה חֲסֵר מִמְּכַתְּבֵךְ הַמֵּאָה דוּלָר שֶׁשְׁלַחְתָּ, וּמִסְתַּמָּא נִגְנַב בְּדָאָר; וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאֵי לְשַׁלַּח עוֹד פְּעַם בְּדָאָר מְעוֹת, רַק כְּשֵׂאֵתָה שׁוֹלַח, רְאֵה לְשַׁלַּח בְּדָאָר רְשׁוּם דִּיקָא, וְגַם אֵז תַּקַּפֵּל אֶת זֶה עִם כְּמָה נִירוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תַּקְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, ה' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה, יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְכָל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ,

רכד אָשׁר ה' תקעז בַּנְחֵל

"חסידי בְּרֶסֶלֶב", תלמידי "היכל הקדוש", קדש קדשים, די בכל אַתָּר וְאַתָּר, הוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! באתי לבקש אתכם מאד מאד, שתשמרו על היכלו של רבנו ז"ל, ותחזיקו את זה יקר מאד, הינו לרחק משם כל מיני לצים, או חנפים, או שקרנים, או מספרי לשון-הָרַע ודברים בטלים, פי על אלו נאמר (תהלים עט, ב): "באו גוים בַּנְחֵלְתְּךָ טְמָאוּ אֶת הַיֵּיכָל קִדְשְׁךָ".

עליכם לדעת, כי אצלנו אין מקום — רק לתורה ולתפלה ולהתבודדות, שהיא עבודת השם יתברך, ומי שרוצה דבר זה, ימצא אצלנו פנת יקרת (א טייער וינקל), אבל מי שאינו חפץ בעבודת השם יתברך, אזי ממילא המקום יקיא אותו, ויתרחק מאתנו, כי אצלנו יש חשיבות רק לעבודת השם יתברך, ודברים אחרים — הכל הבל ורעות-רוח, שאין לו שום מקום אצלנו כלל. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ושומר כל יום ויום, למלא את היום בתורה ובתפלה, מצוות ומעשים טובים, והעולה על הכל שיחה בינו לבין קונו, אשר בזה מקשרים את היום שלמטה אל היום שלמעלה. ובאמת רואים, אשר עקר ההתרחקות שמתרחקים ממנו יתברך, הוא רק מחמת שדוחפים מיום לחברו, כי נדמה אשר יום הזה אינו יום, וכן דוחפים מיום ליום, ובין כך עוברים הימים בהבל וריק ומאומה אין בידם. והנה חכמינו ז"ל הקדושים אמרו (אבות ב, ב): טוב תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון; ופרש הרב מטשהרין ז"ל: משפחת — לשון שכחה, הינו כשאדם עוסק בתורה ובמשא ומתן, הוא שוכח מלחטא, מה שאין כן כשהולך בטל, אזי ממילא יחטא.

ועל-כן מה טוב ומה נעים לבלות את היום בתורה ובתפלה, ומחמת שאי אפשר בקביעות דבר זה, וצריכים לבטל בעבור דרך ארץ, שהוא משא ומתן, אמרו על זה אנשי שלומנו היקרים, שמה טוב ומה נעים שגם החצי השני, שהוא הדרך-ארץ — המשא ומתן, שיהיה עסק קדוש, הינו לילך בעבור צדקה, אשר מכל פסיעה נברא

אֲשֶׁר ה' תַּקְעוּ בְּנִחַל רַכָּה

מְלֵאךָ חֲדָשׁ, אוֹ לְהַפְיֵץ סִפְרִים מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי מְקַרְבֵּן אֶת כָּל־לֵיטוֹת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ לְגִדְלָתוֹ, וְהוּא מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם. וּבַעֲבוּר דְבָר זֶה עַל־כָּל־פְּנִים הַהִכְרַח לְבַטֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם — הֵן מֵצַד סִבַּת פְּרִנְסָה, הֵן מֵצַד סִבַּת שְׂלֵא תִתְבַּלְבַּל דַּעְתּוֹ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, עַל־כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים כְּשֶׁבְלִבוֹלוֹ הוּא בַּעֲסַק קְדוּשָׁה, אֲשֶׁר גַּם מִזֶּה יִתְפַּרְּס.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! נָא וְנָא לֹא לְהֵיטוּב בְּטַלְנִים, וְאֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם, הַעֲקָר לְצֵאת מִקְטְנוֹת הַמַּחֲזִין. וּבַפְּרָטִיּוֹת כָּל הָאֲבָרְכִים, תְּלַמִּידֵינוּ הַיְקָרִים, אֲסוּר לְהֵיטוּב בְּקִטְנוֹת וּבְצִמְצוּם הַמַּחֲזִין וְכוּ', כָּל הָעוֹלָם שֶׁל הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־כֵּן צָאוּ לַחֹץ וּתְגַלוּ אֶת אֲמַתּוֹ יִתְבָּרַךְ וְעֲצוּתוֹ וְדַבּוּרֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל. וְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ יַחְזִיר לָכֶם עַל־יְדֵי־זֶה שְׂפַע גְּשָׁמִי, כִּי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה נִתְבַּעֵים וְנוֹתְנִים, אִם מְדַבְּרִים עִם אֶחָד דַּבּוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְעֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל, הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת, הֲרֵי הוּא מְקַבֵּל בְּסִכָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתוֹרֵם בְּעֵינֵי יְפָה.

וְעַל־כֵּן מֵה וְלָמָּה לָכֶם לַחֲיוֹת בְּקִטְנוֹת וּבַעֲנִיּוֹת וּבְצִמְצוּם? ! רְאוּ לְהַדְבִּיק אֶת עֲצֻמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יַחְזִיר לָכֶם שְׂפַע גְּשָׁמִי, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְפַל בַּחֲבוּבוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִקְיֵם אֲצֻלְכֶם שְׁנֵי הַדְּבָרִים יַחַד: "טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ", וְזֶה יִהְיֶה בַּעֲסָקֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִתְפַּרְּסוּ. וְאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת וַיְחִי, פְּרָשָׁה צֶה, סִימָן יז) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית מֵט, טו): "וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסַבֵּל, וַיְהִי לְמַס עֶבֶד", "וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב" — זֶה הַתּוֹרָה, אִם אֵתָה רוּצָה לְרֵאוֹת מְנוּחָה כִּי טוֹב, תִּרְאֶה לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד מְקוֹם מְנוּחָה יוֹתֵר טוֹב, כְּמִי שְׂבוּרָח אֶל הַתּוֹרָה וְשׁוֹקֵד בָּהּ, "וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה" — זֹאת הַתּוֹרָה, אִם אֵתָה רוּצָה לְהַרְגִישׁ אֶת הַנְּעִימוֹת שֵׁישׁ בְּאֶרֶץ, הַתְּמִיד בַּתּוֹרָה וְתִתְקַשֵּׁר אֶל תּוֹךְ הַתּוֹרָה, וְזֶה יְבִיא אוֹתָךְ לְהַרְגִישׁ נְעִימוֹת אֲפִלוֹ בְּאֶרְצֵי שְׂלֵף. כִּי הַמְּרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַעֲקָר שְׂמָקִים מֵה שְׁלוּמֵד, עַל־יְדֵי־זֶה מְקַשֵּׁר אֶת תְּכֵלִית הָאֶרְצִיּוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּשׁ אֶת הַנְּעִימוֹת שֵׁישׁ אֲפִלוֹ בְּאֶרְצֵי, וְהַתְּעוּרוֹרוֹת, הֲרֵי הוּא מְקַבֵּל בְּסִכָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתוֹרֵם בְּעֵינֵי יְפָה.

רכו אָשׁר ה' תקעז בַּנְחַל

"ויט שְׁכֵמוֹ לִסְבֵּל" — זוֹ הַתּוֹרָה, אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת, בְּאִפְּן שִׁיזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְהַשְׁאִר דְּבוּק בָּהּ, עֲלִיו לָתֵת שְׁכֵם עִם סְבֻלָּנוֹת, כִּי צְרִיכִים לִסְבֵּל הַרְבֵּה הַרְבֵּה, כִּי אֵינוֹ בָּא בְּנִקְלָל כָּלֵל, "וַיְהִי לְמַסַּע עֲבָד", אֲף-עַל-פִּי-כֵן עֲלֶיךָ לְדַעַת, בְּנִי, מַה שֶּׁאָמַר הַתַּנָּא (אֲבוֹת פְּרָק ב'): אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה הַרְבֵּה, אַל תַּחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ, כִּי לְכָף נּוֹצְרָת; הֵינּוּ שְׂאֵל תַּחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ וְתַתְּנָאָה, שֶׁהֲנֵךְ כָּבֹד "עוֹבֵד", כִּי אִז — "וַיְהִי לְמַסַּע עֲבָד", עֲבוֹדְתְךָ הוֹלֶכֶת לַס"מ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כִּי עֲקָר יִנְיָקְתוּ הוּא רַק מַגְדֵּלוֹת וַיִּשׁוֹת, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּאִפְּן כְּזֶה, שֶׁתְּמִיד יִמָּצָא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּהּ, וּכְעֵין שְׁמוּבָא בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ (מִצְרַע נג): אִמָּאֵי אֵיקָרִי תּוֹרָה? דְּאוּרִי וְגַלִּי מַה דְּהוּי סְתוּם מַנִּיה; כִּי רַק בְּאִפְּן הַזֶּה צְרִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְמַצָּא אֶת הָאֱלֻקוֹת שְׁבָהּ, וּבְזֵה מְבַטֵּל אֶת הַסְּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי.

עַל-כֵּן רְאוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמָּה — לְשֵׁם נְשִׁמְתְּכֶם, וְלֹא לְמַעַן לְהַתִּיּוֹר, מְכַל שְׂכֵן לֹא לְקַנְטֵר, רַק בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גְּמוּרָה, לְשֵׁם אֵל עֲלִיוֹן. וְאֵל תַּתְּעַצְבוּ וְאֵל יִרַע לְבַבְכֶם אִם אַתֶּם שׁוֹכְחִים, כִּי מוּבָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, כִּי מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּתַקּוּנֵיהֶם: כָּל תּוֹרָה דְּלִית בָּהּ "אֶהְבָּה וַיִּרְאַה", שֶׁהֵם הַשְּׂנִי גְּדִפִין (שְׂנִי כְּנַפִּים), לֹא פְּרַחַת לְעִילָא; זֶהוּ סִימָן אִם לְמַד תּוֹרָה לְשִׁמָּה אוֹ לֹא — אִם אַחַר הַלְמוּד נִדְּמָה לוֹ שֶׁעֲדִין לֹא לְמַד כְּלוּם, וְנִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ הַכֵּל, הוּא סִימָן שֶׁפְּרַחַת לְעִילָא, וְעַל-כֵּן לֹא נִשְׁאָר לְמַטָּה כָּלֵל, וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא שְׁבוּר, אֲבָל אִם נִכְנָסָה בּוֹ אִיזוֹ יִשׁוֹת וְגֵאוֹת שֶׁלְמַד הַרְבֵּה, וְכֵן זוֹכֵר הַיֵּטֵב לְנַגַּח אֶת אַחַר, זֶה סִימָן שֶׁתּוֹרָתוֹ נִשְׁאָרָה לְמַטָּה וְלֹא עָלְתָה לְמַעְלָה, וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב.

אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְקַרֵּב וּלְהַתְדַע מִרְבָּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, חֲבָלִים נְפָלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים, אֲשֶׁרֵינוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְכֶם...

אֲשֶׁר ה' תקעח בַּנְחַל רכז
ה' תקעח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ב בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִיחַ הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אָנִי מְרַגֵּישׁ הַיָּטֵב, אֶךְ
הַיִּיתִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ לָעַת כְּזֹאת לְנִסְעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל-כָּל-פָּנִים
לְעִשְׂרֵה יָמִים, וּמִסְתַּמָּא תִּבְקֵר בְּלִילָה בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם, וְאָנִי מְרַגֵּישׁ
שֶׁשָּׁם יִשׁוּעָתְךָ. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּצֵּא מִצְרוּתְךָ, וַיִּזְמִין לְךָ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּת זוּגָךְ, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְפָנֵם הַבְּרִית".
וּפַעַם אַחַת אָמַר לְאַחַד: "לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לִילָךְ רַגְלֵי כְּפֵי עֵצִים
קְדָשְׁתָּהּ". וְאָמַר, שֶׁ"אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא מְקוֹם הַנְּסִיִּים", וְאָמַר,
שֶׁ"מְקוֹמוֹ הוּא רַק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל לָעַת עֲתָה הוּא מִתְּגוֹרֵר
בְּבִרְסָלָב". וְהָאִישׁ הָאֵלֶּקִי ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל (בַּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר
"בְּאוֹר הַלְּקוּטִיִּים") אָמַר, שֶׁאֵת רַבְּנוּ ז"ל יְכוּלִים לְמַצֵּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
אֲצֵל "שַׁעַר הַשָּׁמַיִם", הַכֶּתֶל הַמְּעַרְבִי, וְהוּא בַּעֲצָמוֹ — הֵיטָה דִּרְכוֹ
לֵישֵׁב שָׁם הִרְבֵּה מְאֹד בַּהִיּוֹתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּידוּעַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

ה' תקעט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ב בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רכח אָשׁר ה' תקעט בַּנְחֹל

הַעֲקָר — רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְחִזּוֹק עֲצוֹם, וּבַפְּרָטִיּוֹת אֵלּוּ הַרוֹצִים לְהַפְנוֹס בַּפְּרָדָּס הַחֲכָמָה, לְמַצֵּא אֶת אֲמַתַּת אֱלֹקוֹתוֹ? תִּבְרָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, מִתְחִילִין לְרַדֵּף אוֹתָם, עַד שֶׁמִּגְרָשִׁין אוֹתָם לְחוּץ לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לְצַלָּן (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יֵא).

וְהַעֲקָר לְזִכּוֹת לְעַמֵּד אֶצֶל הָאָדָם, שֶׁמִּרְמֵז עַל הַצְדִּיק, אֲשֶׁר עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: מֵאֵי כִּי זֶה כָּל הָאָדָם? כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי הוּא הַמְּשִׁיף אֱלֹקוֹתוֹ? תִּבְרָךְ בְּעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי הַזִּזְכָּה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֵא, וְיִוָּכַל לְטַיֵּל בְּתוֹךְ הַגֵּן, וְיִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עַדוֹנָא דְנַחֲלָא עֲמִיקָא, וְיִתְעַנֵּג בְּגֵן סְדְרִין דְּאוּרֵיתָא.

חֲמַדַּת לְכַבֵּי! בְּאֲמַת מִי שֶׁמִּתְבּוֹנֵן כִּי הַכֹּל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּה גַם שֵׁם אֱלֹקוֹתוֹ? תִּבְרָךְ גַּמְצָא, אִזִּי אֵין שׁוּם הִסְתַּרְתָּה, כִּי מוֹצֵא אֶת אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכָל מְקוֹם, וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֵלָיו? תִּבְרָךְ גַּם מִמְּקוֹמוֹ וּמִמְדַּרְגָּתוֹ, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ? תִּבְרָךְ פֶּה אֶל פֶּה, לֹא-כֵן לְמִי שֶׁעֲדִין נִסְתַּרְתָּ הַהִסְתַּרְתָּ, לוֹ הַחַיִּים מְרִים וּמְרוֹרִים מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין לוֹ לְמִי לְסַפֵּר וּלְפַרְט כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל עֲנִינּוֹ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. וְזֶה כָּלֵל הַגְּלוּת, שֶׁאֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּעֲצָמוֹ נִגְעֵלִים וְנִסְתַּר, וְחוֹשְׁבִים כְּאֵלוֹ הַכֹּל טַבַּע, וּמִי שֶׁעֵין שְׁכָל לוֹ, יוֹדֵעַ תִּכְרָף, שֶׁהוּא יִתְבְּרָךְ מִתְעַלֵּם וּמִסְתַּתֵּר בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִז מְגַלֶּה אֶת הַהִסְתַּרְתָּה לְדַעַת גְּדוֹל (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר״ן, חֵלֶק א', סִימָן נו), וְזוֹכָה לְהַשִּׁיג נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת דִּיקָא בְּזֶה הָעוֹלָם. וּכְעֵין שֶׁאָמְרוּ בַּמְדַּרְשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה כד, סִימָן א'): אֲרַכִּיטְקוּסוּ שְׁכָנָה אֶת הַמְּדִינָה חֲדָרִים וּבִיבִים וּמְעֵרוֹת, לְאַחַר יָמִים נַעֲשֶׂה גִבְאֵי, הִיוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה מְטַמְיִין מִפְּנֵי בְּתוֹךְ הַחֲצֵרוֹת וּבְתוֹךְ הַמְּעֵרוֹת, אָמַר לָהֶן: אֲנִי הוּא שְׁכָנִיתִי אֶת הַמְּעֵרוֹת, וּמִפְּנֵי מַה אַתֶּם מְטַמְיִין עֲצָמְכֶם בְּהֵן? ! כִּף בְּנֵי-אָדָם שׁוֹכְחִים מִמֶּנּוּ יִתְבְּרָךְ, שֶׁהוּא בְּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא יוֹדֵעַ מַה בְּחֻשְׁכָּה, וְהַטְּפָשִׁים הָאֵלוֹ אוֹמְרִים: מִי רוֹאֵנוּ? ! וּמִסְתִּירִים אֶת עֲצָמָם בְּעוֹלָם, כְּאֵלוֹ אֵין מִי שְׂרוּאָה אוֹתָם, וְאוֹמֵר הַמַּעֲשֵׂה לְעוֹשֵׂהוּ לֹא עֲשֵׂנִי, וְיִצֵּר אוֹמֵר לְיוֹצְרוֹ לֹא הִבִּין, וּבְאֲמַת זֶהוּ עֲקָר הַיְרִידָה

אֲשֶׁר ה' תַּקַּעַט בְּנַחֵל רַכַּט

והנפילה של האדם. לא-כן מי שזוכה לדבק עצמו בו יתברך בדבקות אמת, עד שלא יהיה למראה עיניו רק אלקותו יתברך, אזי זוכה להפוך את הצורה ליוצרה והנטיעה לנוטעה, וזוכה לגלוי נבואה ורוח-הקדש ברור, מאחר שאין בדעתו ובמוחו רק אלקותו יתברך לבד.

וזה כלל התורה הקדושה, שאמרו ישראל (שמות כד, ז): "כל אשר דבר הוי"ה נעשה ונשמע"; כי אז, בשעת קבלת התורה, נפתחו לפניהם כל העולמות, והיתה אחדות גדולה בין כלל נשמות ישראל, כמו שכתוב (שמות יט): "ויצענו כל העם יחדו" ויאמרו, כל אשר דבר הוי"ה נעשה"; כי אי אפשר להשיג שום דבר מהתורה, כי אם כשמתאחדים יחד עם כלל נשמות ישראל, ואוהבים את כל בר ישראל (עין שיחות הר"ן, סימן צא); בענין סגולה להתמדה — לא לדבר על שום בר ישראל, עין שם. וזה שאמר רבי עקיבא: ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה, שלא תאמר: הואיל ונתבזיתי — יתבזה חברי עמי, הואיל ונתקללתי — יתקלל חברי עמי, אמר רבי תנחומא: אם עשית כן, דע למי אתה מבזה — בדמות אלקים עשה אותו, כי תכף-ומיד כשרק מפריד את עצמו ממנו יתברך, אזי נעשה פרוד בין כלל נשמות ישראל ומפריד בין הדבקים, ואין רואה שום דבר בעולמות העליונים, כי אומר הואיל ואני נתבזיתי — יתבזה חברי, הואיל ואני נתקללתי — יתקלל חברי, ובאמת אם עשית כן, דע למי אתה מבזה — בדמות אלקים עשה אותו. עליו לדעת כי הכל אלקות גמור, ומה שיש לבזות ולקלל את חברו?! ואז, כשנחלקת אצל האדם ידיעה זו, ואינו מבזה ואינו מקלל שום בריה, רק שומע בזיונו ושותק ודומם, אזי מלך עולמים עושה משפטו, ונפתחים לו כל העולמות.

וזה: כל אשר דבר הוי"ה, בסוד הד' שמות: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה), הינו בשעת קבלת התורה, שאמרו וצענו יחדו דיקא: "כל אשר דבר הוי"ה נעשה", כי נפתחו לפניהם כל העולמות (העולה רל"ג עם הפולל כמנין דבר הוי"ה), והרגישו כל מיני נעם, "אני אמרתי אלקים אתם" (תהלים פב, ו), כי

נִכְלְלוּ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, לוֹלֵא חֲטָא הֶעֱגַל שְׁנַעֲשָׂה עַל-יְדֵי-זֶה פְּרוּד, כִּי כָּל אֶחָד צוֹעֵק עַל הֶעֱגַל שְׁלוֹ: "אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה הָאִישׁ מִשֶּׁה לֹא יִדְעֶנּוּ מָה הָיָה לוֹ" (שְׁמוֹת לֵב, א), שְׁמִפְרִידִים אֶת עֲצָמָם מִהֲצַדִּיק הָאָמֵת, וּמִזֶּה נִתְהַוָּה הַפְּרוּדִים, עַד שְׁאֵין מֵאֲמִינִים שִׁישׁ דְּבַר כֹּזֵה — שְׁאָדָם גּוֹשׁ הַיּוֹשֵׁב בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וּבּוֹכָה אֱלֹיו יִתְבַּרַךְ, אִז אִם הוּא עֲקָשָׁן, נִפְתָּחִים לְפָנָיו כָּל הָאוֹרוֹת, וּמִשִּׁיג אֵיךְ שְׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מָלֵא אוֹרוֹת (עֵין לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קלג); וְהֲצַדִּיקִים דְּבַקִּים בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, וְאוֹרָם וְזִינָם מֵאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִז נִפְתָּחִים לְפָנָיו כָּל הָאֲרָבָעָה עוֹלָמוֹת, וּמִטִּיל בָּהֶם כְּמוֹ בִּגְן נִהְדָּר.

מָה אָמַר לָךְ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! גַּם כְּשֶׁכָּבַר נִמְצָאִים בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, צְרִיכִים זְכִיָּה מִה לְחַפֵּשׁ, הַבֵּן מְלֻךְ הָאָמֵתִי הוּא חַפֵּשׁ אַחַר הַכְּלִי, שְׁעַל יָדוֹ יְכוּלָה אֶפְלוֹ כָּל בְּהֵמָה וְחַיָּה לְנַגֵּן הַנְּגוּן הַיָּפֵה, מִה שְׁאֵין כֵּן הַבֵּן שְׁפָתָה הָאָמֵתִי, הוּא מְחַפֵּשׁ אַחַר לְחָם, אַחַר גֶּשֶׁם, לְחִזּוֹר לְבֵיתוֹ (עֵין כָּל זֶה בְּהַמְעַשָּׂה שֶׁל הַבְּנִיִּים שְׁנַחֲלָפוּ, עֵין שָׁם). יְכוּלִים לְשַׁבֵּת בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְתַּעַנֵּג בְּעַרְבוֹת זִיו הָאוֹר שְׁמֵאִיר בְּהִיכְלוֹ, הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ שְׁבוּנָה, וְלִהְתַּעַנֵּג מִהֲעַרְבוֹת וְהַנְּעִימוֹת שִׁישׁ בָּהֶם, אוֹ, חֲלִילָה וְחַס, יְכוּלִים לִישֵׁב שָׁם, וְלִהְתַּקּוּטֵט וְלִילֵךְ לְחַפֵּשׁ אַחַר כֶּסֶף, זֶה בָּא בְּכַדּוֹ — תְּלַמּוּד תּוֹרָה שְׁלוֹ, זֶה בָּא בְּחֵבִיתוֹ — הַכּוֹלֵל שְׁלוֹ, וְזֶה בָּא בְּקוֹרְתּוֹ — בְּהַקְרָיָה שְׁלוֹ, וְנִשְׁבַּר כְּדוֹ שֶׁל זֶה בְּחֵבִיתוֹ שֶׁל זֶה אוֹ בְּקוֹרְתּוֹ שֶׁל זֶה, כִּי כָּל אֶחָד מְקַנָּא בְּהַשְׁנִי, אוּלַי עוֹשֶׂה יוֹתֵר כֶּסֶף מִמֶּנּוּ. הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יַצִּילֵנוּ מֵהֶם וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, וְנִזְכָּה לְאַחֲזוֹ אֶת עֲצָמָנוּ בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂרָצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ הַרְבֵּה מִה שְׂדַבְרָנוּ בְּכָל שַׁבָּת, אֵיךְ טְרַדוֹתֵי רַבּוֹ, וְגַם זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ עַל רַגְ"ל אַחַת בְּחַפְזוֹן גְּדוֹל, וְעוֹד חִזוֹן לְמוֹעֵד.

עוֹד רָצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ בְּשָׁבוֹעַ שְׁעֵבֵר מִה שְׂדַבְרָנוּ בְּסַעֲדָה ג' עַל-פִּי הַתּוֹרָה ט"ז, אֵיךְ לֹא עָלְתָה בִּינִי. וְחַשְׁבֹּתִי אוּלַי אֶכְתֵּב לָךְ מִה שְׂדַבְרָנוּ בְּסַעֲדָה ג' בְּשָׁבוֹעַ זֶה, עַל-פִּי הַתּוֹרָה נ', אֵיךְ מֵרַב טְרַדוֹתֵי

אֲשֶׁר ה' תִּקַּפ בְּנִחַל רְלֵא
עֲכָשׁוּ — הִהְכַּרְח לִי לְקַצֵּר, וְקִצַּת יִכְתֹּב לְךָ מוֹסֵר כְּתָב זֶה, שְׁמִסְרִתִּיו
לְיָדוֹ שֶׁהוּא יִשְׁלַח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

אֵל תִּשְׁכַּח לְכָתֹב לִי עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, וְאוּלַי עַל-יָדֶי-
זֶה אֶתְעוֹרֵר גַּם-כֵּן לְכָתֹב לְךָ מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ.

ה' תִּקַּפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ב בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

אֵת מִכְּתָבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

לְדַעֲתִי, חֲזוֹרֵי קִצַּת לְבֵיתְךָ, וְאֵין לְךָ מֵה לְפָחַד, אֲדַרְבָּה, תִּסְבִּירִי
לְהוֹרִיךְ אֵיךְ בְּאוּנֵיבְרִסִּיטָה שֶׁשְׁלַחוּ אוֹתְךָ — הַכַּל הַפְּקָר, רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, וְהִנְאוּף פְּתוּחַ שָׁם, וְכִמְעַט כִּמְעַט שְׁמוֹשְׁכִים אוֹתְךָ לְבוֹץ וְכו',
וְעַל-כֵּן אֵת לֹא רוֹצֵה יוֹתֵר לְהִשָּׂאֵר שָׁם.

אֲנִי מְקַנֶּה שְׂאֵם תִּסְבִּירִי לְהוֹרִיךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר קוֹרָה שָׁם, וְגַם
לְקִיַּחַת הַסַּמִּים בְּרִישׁ גְּלִי וְהִזְנוֹת וְהִנְאוּף וְכו', בְּנִדְאֵי יִסְכִּימוּ אִתְּךָ,
שְׁלֹא תַחְזוֹרֵי שָׁם. אֲבָל אֵת מִצְדֶּךָ תַּהֲיִי חֲזֻקָה מְאֹד בְּאֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַגְּלִי אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין
עֲצָה אַחֲרַת בְּעוֹלָם רַק לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְחֻזַּק
אֵת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּבּוֹנֶה אֵת הַדַּעַת, וּמְכַנִּיס שְׁמִחָה וְתַקְנָה
בְּהַחַיִּים.

וְעַל-כֵּן אִם, חֲלִילָה וְחַס, הֵם לֹא יִרְצוּ לְשִׁמְעַ וְכו', אֵת פְּטוּרָה
מִהַכַּל, וְתַכְנִסִי לְלִמּוֹד בְּבֵית-סֵפֶר חֲרָדִי דִּיקָא, אֲשֶׁר, תַּהֲלֶה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ. יֵשׁ הַיּוֹם הַרְבֵּה, וְתַגְּלִי בַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, וּלְבַסּוּף יוֹדוּ לְךָ
הַהוֹרִים עַל הַצַּעַד הַטוֹב שֶׁעָשִׂית.

רלב אֲשֶׁר ה' תִּקְפֵּא בְּנַחֲל

נָא וְנָא לֹא לִפְחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְאַחֲזוּ בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁאָדָם אוֹחֲזוּ אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֵין לוֹ כְּבָר
מִמֶּה לִירָא וּלְפָחַד כָּלֵל.

הַמֵּאחֲל לָךְ כָּל טוֹב וְהַצְלָחָה.

ה' תִּקְפֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ב בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַבְחֹר הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֲל נוֹבַע מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת מֶה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הִרְבֵּה בַּפְּגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטְלָה, רַחֲמָנָא לְעֻלְךָ, הִנֵּה הַיּוֹם מִתְחִילִים יְמֵי הַשְׁוֹבְבִים, הַיְנוּ
בְּאַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יָמִים הָאֵלוּ שְׁקוֹרִין בָּהֶם אֵלוּ הַפְּרָשִׁיּוֹת: שְׁמוֹת,
וְיֵאֲרָא, ב'א, ב'שֶׁלַח, י'תָרוֹ, מ'שְׁפָטִים, יְמִים אֵלוּ מְאֹד מְאֹד מְסֻגְלִים
לְתַקֵּן אֶת פְּגָם הַיְסוּד, שְׁפָגְמוֹ בּוֹ בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁהַמְשִׁיכוֹ אֶת
הַטָּפָה מִהַמְחִין דְּרָךְ חוּט הַשְּׂדֵרָה עַד חוּץ מִהַיְסוּד. כִּי בְיָמִים אֵלוּ
קוֹרִין אֶת כָּל גְּלוֹת מְצָרִים, שְׁהַצְרִיכוֹ לְעִבֹר אֶת כּוֹר הַבְּרִזָּל, "וְיִמְרְרוּ
אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, בְּחִמְרֵם וּבְלִבְנֵים" (שְׁמוֹת א, יד), הַכֹּל הִיָּה כְּדִי
לְתַקֵּן חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁהוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה (עֵין עֲרוּבִין יח:). וְעַל-כֵּן
הַיָּמִים הָאֵלוּ נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה חוֹזְרֵת אוֹתָהּ הַהֵאָרָה,
כְּדִי לְתַקֵּן כָּל אֶחָד פְּגָמוֹ כְּפִי שְׁרָשׁוֹ בְּנִשְׁמַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! מֵאַחַר שְׁזָכִיתָ לְהַתְּוַדַּע מִרְבְּנוֹ ז"ל,
שְׁהוּא סוּד דַּעַת דְּמִשְׁהָ, מֶה שְׁהִיָּה הוּא שְׁיִהִיָּה, שְׁרָשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ,
רְאוּי לָךְ לְהִיּוֹת שְׁמִיחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף בֵּא תָבֵא עַל תְּקוּוּנָךְ,
וְאַף שְׁבִין כָּךְ וּבִין כָּךְ אַתָּה נוֹפֵל עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', אַף-עַל-פִּי-כֵן
עַל-יְדֵי גִדְל כַּח הַצְּדִיק, יַחְזוֹר וְיִמְצָא וְיִאָּסֵף לָךְ אֶת כָּל הָאֲבֹדוֹת
שְׁאֵתָה אֲבֹדְתָ, כִּי (תְּהִלִּים קיב, י'): "תֵּאֲנוֹת רְשָׁעִים תֵּאֲבֹד" וְהַצְּדִיק חוֹזֵר

אֲשֶׁר ה' תִּקְפֹּב בְּנִחַל רִלְג

וּמוֹצֵא אֶת הָאֲבֹדוֹת וּמְחַזְיָרֵם (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפח;
וּבְחֶלֶק ב', סִימָן פח); עֵינִי שָׁם.

וְהַעֲקָר — רָאָה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּתַקוּן הַבְּרִית. וְרַבְנֵנוּ
ז"ל אָמַר בְּפָרוּשׁ, שְׂאֲפִלוּ אוֹתָן הַנְּפֹשׁוֹת הַנִּכְשָׁלוֹת עַדִּין בְּעִבְרוֹת,
אִם יַעֲשׂוּ לַעֲצָמָן חֶק קְבוּעַ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךָ — כִּחַ
הַתּוֹרָה יוֹצֵיאֵם (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן יט). וּמִקְבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי
כֶּךָ וְכָךָ הֵם ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

כִּי בְּאֲמַת הַיְסוּד הוּא בְּדַגְמַת ו', וְהוּא"ו הִזָּה הוּא בְּדַגְמַת חוּט
הַשְּׂדֵרָה, הַמוֹשֵׁף אֶת הַטֶּפֶה מֵרֹאשׁ הַי"ו, שְׁנִרְאָה כְּעֵין יו"ד שֶׁהוּא
הַמַּחַ, עַד הַסּוֹף שֶׁהוּא הַיְסוּד, וְעַל-כֵּן בְּאִפְּן לְתַקֵּן אֶת זֶה, צְרִיכִין
לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, כִּי הַי"ו הֵם שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנֵי'ה',
שְׂמִכְנִיס בְּהֶאֱדָם גִּשְׁמֵ'ה' חֲדָשָׁה, כִּי עַל-יְדֵי הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה
אִבֵּד אֶת גִּשְׂמָתוֹ, וְהַמְשַׁנָּה מְשַׁנָּה אֶת טֹבַע הָרַע, וּמְכַנִּיסָהּ בּו
תְּשׁוּקָה חֲדָשָׁה לְחֹזֵר אֵלָיו יְתַבְּרֶה, וְגַם מִכָּה אֶת הָרַע שְׁנֹכְנִס בּו (עֵינִי
לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'). וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק
בְּתַקוּנוֹ, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שְׂמִמְשִׁיף עַל
עֲצָמוֹ אוֹר נוֹרָא וְעֵלְיוֹן מְאֹד מְאֹד.

גַּם רָאָה לְהִזְהַר לִילֵף בְּיָמִים אֵלוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֶל מִקְוֵה שֶׁהוּא
הַבֵּינָה, אֲשֶׁר שָׁם מְקוֹם הַתְּשׁוּבָה, בְּהַכְּנִסוֹ אֶל תּוֹף הַמִּקְנָה שֶׁהוּא
הַבֵּינָה, זוֹכֶה לְטִהַר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וְתֹאמַר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הַתַּקוּן
הַכִּלְלִי — הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרִים עִם הַתַּפְּלָה שְׂאֲחַרְיָה, וְאִז טוֹב לָךְ לְנִצָּח.
הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תִּקְפֹּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶה, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבָרֶף הַנִּקְרָ לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנִּחַל נוֹבַע מִקּוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ זָאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח גְּצָחִים.

רלד אָשׁר ה' תקפב בַּנְחַל

אַתּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגַם הַמְּעוֹת לְצַרְךָ פִּרְנֶסֶת בֵּיתִי, וַתְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ בְּעִבּוֹר זֶה.

לִדְעָתִי, כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ הֵן רַק מִפְּנֵי שֶׁהִפְקַרְתָּ אֶת דְּבוּר פִּיךָ, וְאַתָּה מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רִוְחֶךָ. כִּי בְּאַמַּת כְּשֵׁאָדָם זוֹכָה לְשִׁמּוֹר אֶת דְּבוּרוֹ, הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים בְּרוּכִים, כִּי אֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, לֹא-כֵן כְּשֶׁמִּפְקִיר אֶת דְּבוּרוֹ — מִתְבַּלְבֵּל מִחוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

עַל-כֵּן הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן שֶׁלְּךָ צָרִיךְ לִהְיוֹת — לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד אֶת הַדְּבוּר, וְלֹא לְהִפְקִירוֹ, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה בְּבֵיתְךָ, כִּי אֲשַׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ יִכְבְּדוּ אוֹתְךָ יוֹתֵר, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל אִם מְפֹטְפֹטִים הַרְבֵּה עִמָּהֶם, נוֹפֵל הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁלוֹ אֲצִלָּם, מְכַל שְׁכָן אֲצֵל הַיְלָדִים, אֲבָל אִם הָאָבָא שׁוֹתֵק הַרְבֵּה וּמִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה, אֲזִי גַם הַיְלָדִים מְכַבְּדִים אוֹתוֹ, וּמְכַל שְׁכָן אֲשֶׁה, כִּי הִיא רוֹאָה שֶׁהַבַּעַל אֵינוֹ מִתְעַרֵּב בְּעַנְיָנֶיהָ כָּלֵל.

וְעַל-כֵּן, אֲהוּבִי, אָחִי! שְׁמֹר פְּתָחֵי פִיךָ מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה, וְהִתְמַד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן דִּיקָא, וְאֲזוּ תִרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיֶּיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה...

רַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁעָצוֹר בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם, עֵינַי שָׁם; זָכַר דְּבוּרִים אֵלוֹ, כִּי תִצְטַרְךָ לְזֶה בְּחַיֶּיךָ, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁתְּקָה, הוּא תְּמִיד מְנַצָּח, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא יְכוּלָה לְרִיב עִמּוֹ; כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל רִיב הוּא רַק כְּשֶׁעוֹנִים לְחַבְרוֹ, אֲזִי הִלָּה חוּזֵר וּמִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲבָל אִם שׁוֹתֵק, אֲזִי שׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לוֹ.

אֲשֶׁר ה' תִּקְפֹּג — ה' תִּקְפֹּד בְּנִחָל רְלָה

ה' תִּקְפֹּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנִּחָל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבְּלָתִי.

חֲמִדַּת לְכָבִי! אַתָּה צָרִיךְ לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְךָ לְכָף זְכוּת, כִּי הִיא בְּעֶצְמָה סוֹבְלַת מְזָה כְּמוֹךְ, וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ רַק לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁיִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה תִּכְפֹּף-וּמְדִד, וְתַעֲשֶׂה כָּל הַסְּגָלוֹת שְׁגָלָה לָנוּ רַבָּנוּ וְ"ל בְּעֵבוֹר זֶה, וְזֶה בְּנִדְאֵי יִצְלִיחַ בְּצִרוּף תִּפְּלָה.

א. אִשָּׁה שְׂאִין לָהּ וְסֵת וְדַמְיָה מְרַבִּים, רְפוּאָתָה — שְׁתִּשְׁתָּה יִין שֶׁהִסְתַּכַּל בּוֹ צְדִיק אֲמַתִּי. ב. אִשָּׁה שְׁשׁוּפַעַת דָּם, תִּכְתַּב אוֹתִיּוֹת "לֹא אֶחָד" וְתִשָּׂא עָלֶיהָ. ג. סְגָלָה לְהַחֲזִיר לְאִשָּׁה וְסֵתָה — עַל-יְדֵי הַכְּנָסַת אוֹרְחִים. ד. אִשָּׁה שֶׁהִיא מְרַבָּה בְּדַמִּים — בְּעֵלָה יִזְהַר בְּנִטְיִילַת יְדִים. ה. אַחַר הַטְּבִילָה שְׁתַּתֵּן צְדָקָה. ו. בְּעֵלָה יִלְמַד מִסְּכַת נְדָה, וְאַחֲרֵיכֶן יֵאמֶר שִׁיר שֶׁל יוֹם.

אֶקְוֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵם תִּקְיָמוּ שְׁשֵׁה דְבָרִים אֵלוֹ, וּבִיּוֹתֵר תִּתְפַּלְּלוּ הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִסְפְּרוּ לְפָנָיו צְרוּתֵיכֶם, בְּנִדְאֵי יִשְׁתַּנֶּה בְּמִשְׁךְ זְמַן קָצָר מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה וְרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

ה' תִּקְפֹּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנִּחָל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח נְצָחִים.

אוֹדוֹת שְׂאֲכַלְתָּ בְּשׁוּגַג בִּיּצִים עִם טַפַּת דָּם, וְאַתָּה כָּל-כֶּן שְׁבוֹר;

רלו אָשֶׁר ה' תקפה בנחל

הנה מה דהנה הנה, קבל על עצמך מהיום והלאה להנהר מאד
לבדקם היטב.

וכן תאמר 'תקון הכללי' – העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו
ז"ל, ואמר שהוא תקון הכללי לכל החטאים (עין לקוטי-מורה"ן, חלק
א, סימן כט), ותתן לעניים צדקה י"ב ביצים, ושב ורפא לך, ואל
תבלבל את עצמך יותר מזה.

הדורש שלומך...

ה' תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, י"ג בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב וכל טוב סלה, יגיעו ויירדפו לכלליות אנשי שלומנו,
"חסידי ברסלב", תלמידי "היכל הקדוש", קדוש קדשים, די בכל
אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! זכרו היטב, כי הימים האלו נקראים ימי
שוֹבְבֵי"ם, ובימים אלו יכולים לתקן את פגמי הברית, כמובא בדברי
רבנו האר"י ז"ל, כי בשבועות אלו קורין הפרשיות של גלות
ושעבוד מצרים, שהיה בשביל פגמו של אדם הראשון, שפגם
בבריתו, והצרכו נשמות ישראל לחזור ולהתגלגל בשעבוד מצרים,
ולהתחטות ולהזדבב שם בכור הברזל, בעבודה קשה, בחמר
ובלבנים, בקשי ובמרירות וכו', ואחר-כך קורין הפרשיות של
הגאולה וקבלת התורה. ועל-כן ימים אלו מאד מאד מסגלים לתקן
כל אחד את פגמו, אם זה בדבור, אם זה במחשבה, אם זה במעשה,
כי פגם הברית נחלק לשלש בחינות אלו: יש אחד שרק מהרהר,
אשר הוא גם-כן חמור מאד מאד, כי עוקר את עצמו מכל העולמות,
ויש אחד שרק מדבר נבול פה ונאוף, אשר הוא גם-כן חמור מאד,
ויש אחד שפוגם במעשה בפעל ממש, רחמנא לצלן, אשר כל אחד
ואחד הוא פגם בפני עצמו, מכל שכן מי שחוטא בשלשתן ממש,
הינו במחשבה, דבור ומעשה, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר את

אֲשֶׁר ה' תִּקְפֶּה בְּנִחַל רְלוּ

עצמו לגמרי מכל העולמות, ונופל בדיוטא התחתונה, ומרים ומוררים לו החיים, רחמנא לצלן. ועל-כן מי שיודע שפגם — או במחשבה, או בדבור, או במעשה, או בשלשון, יראה לתקן את מעשיו ודבוריו ומחשבותיו בימים אלו, אשר מאד מאד מסגלים לזה. "מחשבה" — לחשב רק ממנו יתברך, איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל, וליחד יחודים קדושים משמו יתברך בכל מיני צרופים השכיכים וקשורים אל העולמות, ועל-ידי זה ימשיך על עצמו הארה עצומה. וכן "דבור" — שינגיל את עצמו לדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית עם חבריו ועם מידעיו, וכן יתבודד הרבה עמו יתברך, וילמד התורה הקדושה, שכל זה הוא תקון הדבור. "מעשה" — שיקים הרבה מצוות מעשיות ממש, הינו ללכת הרבה בעבור צדקה ולהזיע, וכן להפיץ ספרי רבנו ז"ל, אשר כל זה הוא תקון גדול לפגם הברית. ובפרטיות אשר בדרך-כלל בארבעה ימים אלו הקרירות מאד מאד חזקה בחוץ, וממש פקוח נפש לצאת, כי הקר והשלג כבד מאד מאד, אף-על-פי-כן צריכים לדעת, כי רבנו ז"ל וכל הצדיקים קימו תשובת גלגול שלג, שבא על פגם הברית, כי של"ג אותיות שג"ל שהוא תאות המשגל. ועל-כן אם צדיקים קדושים ונוראים כאלו, שלא טעמו טעם חטא מימיהם, כי לא היתה להם שום הסתכלות ושום שמיעה ושום דבור בזה העולם וכו', מסרו את נפשם והשליכו את עצמם אל תוף השלג, פן ואולי היה אצלם איזה דמיון של חטא, אנו מגשמים ופגומים מאד מאד בכל מיני לכולכים, מה נענה אבתריהו?! הלא אנו צריכים לעשות את זה באהבה ובשמחה עצומה.

וכן בקיץ בשעה שהחם גדול מאד מאד, והולכים לקבץ צדקה או להפיץ ספרי רבנו ז"ל, מתקנים את החם שחממו את עצמם לעברה, רחמנא לצלן. כי יש שני מיני גיהנום: של שלג, ושל אש, גיהנום של שלג, על-ידי שנתקרה מעבודת השם יתברך, מחמת פגם הברית, בחינת: "אשר קרף בדרך" (דברים כה, יח) — עשה אותך קר, וגיהנום של אש, על אשר חמם את עצמו לעברה, רחמנא לצלן. ובזה שעוסקים בהליכה לצדקה בשעת הקר והחם, מתקנים את

רלח אָשׁר ה' תקפה בנחל

בחינת המעשה, ובזה שתמיד מדברים עמו ותברך — בין בקרירות ובין בחמימות, וכן לומדים תורה, בין בירידה ובין בעליה, אזי מתקנים את הדבור שפגם בו בנאוף, ובזה שתמיד חושבים ממנו לתברך, הן בקטנות והן בגדלות, ומשתדלים ליחד יחודים קדושים, אזי מתקנים את המחשבה שפגם בה בהרהורים רעים, רחמנא לצלן.

מאד מאד אתם צריכים לשמר על ימים אלו, ולידע כי כל יום ניום הוא יום, והיום הזה — כשעובר, פבר לא יחזר אליכם לנצח, ומה שזוכים לתפס ביום הזה במחשבה, דבור ומעשה, זה קרן נוראה ונפלאה, אף עליכם לדעת, כי הבעל דבר אינו מניח פרגע, וגם לו יש כל מיני תכניות לאדם על היום הזה דיקא, לעקרו מחי החיים. ועל-כן מי שעיני שכל לו, החכם עיניו בראשו, רואה בראש היום מה יהיה בסוף היום, הוא מזרז את עצמו מהבקר להתמיד בתורה ובתפלה עד שהולך לישון, כי יודע אשר לבסוף יתחרט על שלא התחיל מבראש, הינו מתחלת היום. על-כן ראו למלא את היום עם טוב אמתי ונצחי.

ועליכם לדעת, כי כל יום מתחיל במצר ובדחק דיקא, וצריכים להשתדל להרחיבו מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'); ובכל יום ניום עובר על האדם מה שעובר, כל מיני קטנות וירידות והשלכות, הספרות וחשכות וכו', ומה שזוכה להפך הפל אליו ותברך, אזי חי חיים נצחיים, חיים מתקים, חיים ארפים, אשרי לו!

נא ונא שלבל יחסר לכם יום בלי אמירת 'תקון הפללי' — העשרה מזמורים עם התפלה הקדושה שאחריה, שמאד מאד מסגל לתקן הכל. וכן, שלבל יחסר לכם יום מבלי לומר ח"י פרקים משניות, אשר דבר זה הוא יסוד מוסד לתקון פגם הברית, כי היצר הרע עושה את האדם משגע, ולמוד ששה סדרי משנה הוא בדגמת אות ו', שהוא צורת מקל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), שמכניע ומשבר ומבטל את השגעון שנדבק בו מרב עוונותיו המרבים שחטא בפגם הברית, והנא"ו הם הששה סדרי משנה, גם הנא"ו מרמז על ההמשכה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד); כי הנקדה של

אֲשֶׁר ה' תִּקְפוּ בְּנַחֵל רִלֵט

הוא"ו היא בחינת מלאפוס — המזחין, שמשם נמשך הזרע, והוא"ו בעצמו הוא ההמשכה דרך חוט השדרה וכו', אשר זהו כל הפגם שמוציאו לבטלה, רחמנא לצלן. על-כן על-ידי למוד ששה סדרי משנה בכל יום יום, משנה את טבעו לגמרי, וממשיך על עצמו דעת שער נ' של מ'ש'ה', שנוזקה בשלמות בביאת המשיח, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג'): אין הגליות מתפנסות אלא בזכות המשניות; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ועוסק בתקונו, ואומר בכל יום יום ה'תקון הפללי'. וכן לומד ח"י פרקים משניות, ונזהר בטבילת מקנה, ושופך את נפשו אליו יתברך, ועוסק במצוות מעשיות דיקא, ובפרטיות שהולך בעבור צדקה, שאז אין לו כבר ממה לפחד כלל.

מה אמר לכם! את כל זה קימתי בשלמות, בתכלית השלמות. היו ימי חרף קשים שהלכתי בעבור צדקה, והרבה פעמים בדרך חשבתי שקפאו רגלי, רחמנא לצלן, מרב קר, והצרכתי לעמד ולשפוף אותם, להרגישם אם הם אצלי וכו' וכו', ובקיץ בשעת החם חשבתי שאשרף מרב חם, אף-על-פי-כן עזרני השם יתברך, ומסרתי נפשי לכל זה ויותר מזה. והשם יתברך יעזר שאזכה לתקן את כל אשר שחתתי ופגמתי בזה העולם, ויהיה לי תקון בעלמא דאתי בזכות רבנו ז"ל.

הדורש שלומכם...

ה' תִּקְפוּ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ד בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו גג עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי, ושמתתי מאד מאד.

חסדי ה', שאתה מחזק את עצמך מאד עם אחיד, פן ראוי לך

רמ אָשֶׁר ה' תּקִפּוּ בְּנַחֵל

וְלָנוּ לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, עַל שְׂזָכְנוּ לְהִתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְגַם זְכִינוּ לְהַפְגִּים בְּהִיכְלוֹ, "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאֵין אָנוּ חוֹלְקִים עַל זֶה, כְּאֲשֶׁר הִתְבַּטָּא מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: מ'איז וואו מ'איז, און מַעַן וויל נאך קריגן אויף אזוי איין רבי'ן, אוי. (האָדָם מִנַּח בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיו עִם רַבּוּי עֲוֹנוֹתָיו, וְעוֹד תִּפְּץ לְחַלֵּק עַל רַבֵּי כְּנֵה, אוי).

רָאָה אֵיךְ שְׂבַמְעַט הִתְדָּשִׁים הָאֵלֶּה, שְׂאִתָּה יוֹדַע מִחֲדָרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֶל מַה זְכִיתָ, אִתָּה מְסִים בְּכָל חֲדָשׁ שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּזֶה רָאוּי לָךְ לִהְיוֹת שְׂמַח מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין לָךְ עוֹד תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא לְאָדָם, כְּמוֹ רַבּוּי הָאֲמִירָה בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׂבִזָּה הוֹרֵג אֶת יִצְרוֹ הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ. וְאִף שְׂאֲמָרוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּקָרִירוֹת וְכוּ'.

אָחִי, אָחִי! אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן תִּזְכָּה, כִּי יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ סוֹף כָּל סוֹף הָאָרֶת שְׂעַר י', מִדְּרָגָתוֹ שֶׁל מ'ש'ה', שְׂזָכָה לְהִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֶל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂאֲמַר (שְׂמוֹת טו, ז): "וְנַחֲנוּ מ'ה"; כִּי בְּאֲמַת זֶהוּ עֵקֶר הַשְּׂלֵמוֹת — שְׂיִזְכָּה הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו אֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֶל כָּל זֶה יִזְכָּה עַל-יְדֵי שְׂיִהְיֶה רְגִיל בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה. וְאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז'): אֵין הַגְּלִיּוֹת מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּזָכוֹת לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת, עֵינֵן שָׁם; וְלְמוֹד מְשֻׁנָּה בְּכָל יוֹם מְשֻׁנָּה אֶת טֵבַע הָאָדָם. וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים מַעְלַת אֲמִירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, הָיוּ חוֹזְרִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל ח"י פְּרָקִים. אָחִי הַיְקָר! אֵל תִּסְתַּכֵּל אִם זֶה הוֹלֵךְ בְּקָרִירוֹת, אִתָּה רָאָה לִהְיוֹת חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִזּוּ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת. גַּם רָאָה לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אָחִיךָ עַל דְּבַר זֶה, כִּי אֲמִירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, הוּא סְגֻלָּה גְּדוּלָּה לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׂגָעוֹן מִהָאָדָם, כִּי הוּא י"ו הוּא פְּדָגְמַת מִקַּל (עֵינֵן לְקוּיִי-מוֹהֲרַנְ"ן, חֵלֵק א', סִימָן א'); וְהוּא נִגְדָּה הוּא י"ו סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, הַמְּבַטֵּל אֶת הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּאוֹת שֶׁל הָאָדָם, וּמְבִיאָו לִהְיוֹת מ"ה לְגַמְרֵי, וְעַקֵּר שְׂגָעוֹן כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק הַגְּאוֹת, כִּי בְּאֲמַת מִי שְׂמַבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא אִף-פְּעַם לֹא יִשְׁתַּגַּע. וְעַל-כֵּן

אֲשֶׁר ה' תִּקְפוּ בְּנַחֵל רְמָא

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְבַטֵּל עֲצָמוֹ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ אֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה בְּעַמְקֵי עַמְקִים בְּמִצְרִים מִמֶּשׁ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִזְכֶּה לְצֵאתוֹ. וְזֶה (שְׁמוֹת א, א) : "ה' בָּאִים מ'צְרִימָה" רְאֵשֵׁי-תְבוּת וְסוֹפֵי תְבוּת : מ"ה, אֶפְלוּ כְּשֶׁבֵא אֶל מִצְרַיִם, שֶׁהוּא מִצְרַיִם, צְמָצוּם וְקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, אִף הוּא מַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ אֶל בְּחִינַת מ"ה, יִזְכֶּה לְצֵאת מִשָּׁם, וַיִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, כַּמּוּבָא בְּ"פְרִי עֵץ חַיִּים" עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר ו, כד) : "יִבְרַכְךָ ה' הַיּוֹם וַיִּשְׁמְרְךָ", שְׁסוֹפֵי תְבוּת גִּימְטְרִיא מ"ה, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שֵׁם מ"ה נִמְשַׁכַּת הַבְּרָכָה וְהַשְּׂמִירָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, עֵינַן שָׁם; וְכַפִּי שְׁפַתְכֶנּוּ — שְׁלֹזְכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרַגַּת מ"ה, הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי אֲמִירַת מִשְׁנֵי"ה, עַל-כֵּן רָאָה אֶתָּה וְאֶחִיךָ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמִירַת מִשְׁנֵי"ה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִזְכְּרוּ אֶל בְּחִינַת מ"ה, וְתִמְשַׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְשְׂמִירָה.

גַּם רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְלַמֵּד פְּרָשָׁה, חֲמֵשׁ וַרְשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כִּי בְּיוֹם שְׁלוֹמֵי חֲמֵשׁ וַרְשׁ"י, נִמְשַׁכַּת עֲלָיו יִרְאֵת שְׂמִים, כִּי הַלְמוּד הַזֶּה מְאֹד מְאֹד מְסֻגָּל לִירְאֵת שְׂמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה כָּבֵד עַד יוֹם שְׂשֵׁי בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִיִּים אֶת כָּל הַפְּרָשָׁה — שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּפְרוּשׁ רְשׁ"י.

וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה גַּם לְסִיִּים אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה וְהַמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא מִפְּרָשַׁת הַשְּׂבוּעַ, אֲשֶׁרִי לוֹ! כִּי אִזּוֹ כָּבֵד אֵין צְרִיךְ שׁוּם סִפְרָ מוֹסֵר כָּלָל, כִּי אֲנִידוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְעוֹרְרוֹת וּמְמַשְׁיכוֹת אֶת לֵב הָאָדָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד.

וְלִמְעַן טוֹבְתֵךְ הַנְּצַחִית, רָאָה לְשַׁקֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל דְּלִתוֹת הַגְּמָרָא, כִּי אֵין לָךְ מְדָה טוֹבָה הַיְמָנָה, וְתִלְמוּד גִּימְטְרִיא הַקְּלִפָּה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָנָם הַבְּרִית (עֵינַן לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד); וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּדֵי שֶׁהוּא גְּמָרָא, יִזְכֶּה לְבַטֵּל מִמֶּנּוּ תְּאֻנֹּת נְאוּף לְגַמְרִי.

אֶחִי הַיְקָר! הַחֲזוּק בְּרַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ תִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת כָּל הָאֲבֹדוֹת שְׁלָךְ (עֵינַן לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפח); וְעַל-יְדֵי שְׂתַאֲחֹז אֶת עֲצָמְךָ בְּרַבְּנֵנוּ ז"ל, הֵינּוּ בְּשִׁקְיָדָה רַבָּה בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, (כִּי בְּלֹא זֶה לֹא

רמב אָשֶׁר ה' תקפז בנחל

נִקְרָא מְקַרְב כָּלֵל, וּבְכָלֵל לֹא שֵׁיף לֹמֵר שְׂאוּחֻז אֶת עֲצָמוֹ בְּרַבְנוּ ו'ל), עַל-יְדֵי-זֶה עוֹד תִּקְבַּל שְׂכָר גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ בַּמִּדְרָשׁ (פְּרָשָׁה זו): לֹא דִיָּן לְצַדִּיקִין שְׂמַחֲזִירִין לְהֵן אֲבַדְתָּן, אֲלֵא שְׂנוּטְלִין שְׂכָר; כִּי הַצַּדִּיק מַחְזִיר אֶת אֲבַדְתּוֹ, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, שְׂאֲבָדָה מִמֶּנּוּ עַל-יְדֵי פָּגַם הַבְּרִית, וְהוּא עוֹד מְקַבֵּל שְׂכָר, כִּי עַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, זוֹכָה לְמֵלֵא עֲצָמוֹ עִם תּוֹרָה וְתַפְלָה, מְצוֹוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

אָחִי, אָחִי! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְתִכְבְּדָהּ מְאֹד מְאֹד, וְתִרְאֶה לְחִיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְכַבּוֹד, אֲזִי תִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמְךָ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִתְבַטֵּל הַקֶּשֶׁר, אֲפִלּוּ רַק שְׁתֵּי שׁוּרוֹת רְאֵה לְכַתֵּב לִי.

ה' תקפז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׂלוֹם רַב לְהַאֲבָרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִהְפֹּךְ אֶת כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ רַק אֶל טוֹב, וּבְמִקּוֹם שְׂאֲדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א). וּבְאֵמֶת מְאֹתוֹ לֹא תִצָּא הֶרְעוֹת, וּבּוֹדְאֵי מַה שֶׁהוּא? יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד, הוּא בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן, וְשֵׁם גְּנוּזִים חֲסִדִים וְטוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, אִךְ אֲנִי מְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ תְּמִיד: וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן וְיִמְסֹר אֶת הֶרְחָמִים בְּיַדֵּנוּ, שְׂיִמְשִׁיף עָלֵינוּ הַטוֹב הַנוֹרָא וְהַנְּגִלָּה מִמֶּשׁ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ב); וּכְשִׁזְכּוּהָ לְהִסְתַּפֵּל וּלְהִתְבּוֹגֵן בְּהַטוֹב הַגְּנוּז, אֲזִי זוֹכָה לְהַרְגִישׁ חֵי הָעוֹלָם הַבָּא

אָשֶׁר ה' תִּקְפוּ בְּנִחַל רמג

בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'); וַיְכוּל לְהִיּוֹת אָדָם מְסֻתָּבֵב בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִךְ מִחֻשְׁבָּתוֹ וּמְחוּ נְכַלְלִים כְּבָר לְגַמְרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא.

אָחִי הַיְקָר! רְאֵה רַק לְהִתְקַדֵּם בְּיִרְאַת הַשֵּׁם, וְאַל תִּסְתַּפֵּל תְּזַרְהַ כְּלָל. עֲלִיף לְדַעַת, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד'), וְעֲלִיו לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל נִקְדָּתוֹ בְּעוֹלָם, וּכְשֶׁיִּדַּע יְדִיעָה זֹאת, אֲזִי לְעוֹלָם לֹא יִקְנֵא וְלֹא יִחְשַׁב מֵאַחַר כְּלָל, וַיִּזְכֶּה לְחִיּוֹת חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים טוֹבִים וּבְרוּכִים.

רְאֵה לְרַחֵק מִמֶּךָ הַדְּאָגָה לְגַמְרֵי, כִּי זֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ אֶל שׁוּם דְּבָר, רַק אֶל מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן גָּדוֹל. עֲלִיף לְהִיּוֹת חֲזָק בְּשִׂיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְכָל מֵה שְׁלוּחֶיךָ לְךָ תִּסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו. וְדַבֵּר זֶה יְכוּלִים בְּכָל מְקוֹם: בְּרַחֲוֹב וּבִשְׂדֵה, בְּבֵית וּבְעִבּוּדָה וְכוּ' וְכוּ', רַק יִמְצָא לְעַצְמוֹ מְקוֹם פְּנוּי, וַיִּסְפֹּר וַיִּדְבַר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ וְשָׁב וְרָפָא לוֹ, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל לְמַעְלָה.

עֲלִיף רַק לְחַפֵּשׂ וְלִמְצֹא הַטּוֹב שְׂבָבָה, וְרְאֵה לְדוֹן אֶת עַצְמְךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְכִמוֹ שְׂאִסּוֹר לְשֹׁנֵא אֶת שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי אִסּוֹר לְשֹׁנֵא אֶת עַצְמוֹ כְּלָל, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְגַם צְרִיף לְדוֹן תָּמִיד לְכַף זְכוּת אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת בְּנָיו, וַיִּמְצָא בָהֶם רַק אֶת הַטּוֹב.

וְאַל דְּבַר זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׂמֵרָגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד רַק אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ פּוֹנֶה אֶל רְהָבִים וְשִׁטִּי כְּזָב (עֵינִי תְהִלִּים מ, ה); כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרָגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהִמְשִׁיךְ עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וּמְכַנְּסִים בְּדַעַתוֹ רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי זוֹכֶה לְעַצְבִּים חֲזָקִים, וְאֵינוֹ מִתְּנַרֵּא מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוֹלָם, וְאֵינוֹ רְגִישׁ אֶל שׁוּם דְּבָר וְאַל שׁוּם אָדָם, אֲדַרְבָּה, הוּא נִעְשֶׂה מִשְׁפִּיעַ וְלֹא מְקַבֵּל. כִּי בְּדַרְךָ-כְּלָל מִי שֶׁהוּא בְּטָבְעוֹ אִישׁ רְגִישׁ, כָּל דְּבָר קָטָן מְעַצְבָּן אוֹתוֹ וּמְפּוֹצֵץ לוֹ הַעַצְבִּים וְעוֹשֶׂה מַחְלָקָת, וְעַל-כֵּן אִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים

רמד אָשֶׁר ה' תקפו בַּנְחַל

(פְּסָחִים קיג:): הַרְתַּחֲנִין חִיֵּהוּן אֵינָם חַיִּים; מֵאַחַר שֶׁהֵם כָּל כָּף רְגִישִׁים, וְכָל דְּבַר קָטָן מְדַכָּא וּמַעְצִבֵן אוֹתָם תְּמִיד.

אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תִּחְשָׁב רַק מִמְּנוֹ יְתַבְרַךְ, וְלֹא מֵאֲשֶׁתְּךָ וּלְדִידְךָ, אֲזוּי מִמִּילָא יִהְיֶה לְךָ כְּלִי לְקַבֵּל כָּל הַרוּחָנִיּוֹת; כִּי אֵי-אֶפְשָׁר לְתַפֵּס וּלְהַשִּׁיג שׁוּם רוּחָנִי, כָּל זְמַן שֶׁהוּא מְקַשֵּׁר אֶל אֵיזָה עֲנָנָן שֶׁל זֶה הָעוֹלָם. לְדַעֲתִי, תִּמְעַט הַרְבֵּה בְּדַבּוּר, וְאֲזוּ יִכְבְּדוּ אוֹתְךָ כְּלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת אֲשֶׁתְּךָ וְחִמוּתְךָ.

נָא וְנָא לֹא לְדַאג כָּלֵל, כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וְהַגּוֹף אֶפְשָׁר כִּי בָּא הַיּוֹם זְמַנּוֹ, וּמָה שֶׁיַּעֲשֶׂה הַזְּמַן, לֹא יַעֲשֶׂה הַשֶּׁכֶל, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה כְּדַאִי לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם עִם כָּל מִינֵי תַכְנִיּוֹת עַל לְהַבָּא, מִי יוֹדֵעַ מָה יֵלֵד יוֹם?! וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְחַיּוֹת עִם הַגְּלוּי שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, עַל-פִּי: "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ" (עֵין לְקוּיִטִּי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ערב), שֶׁהָעֵקֶר לְחֻשָׁב רַק מֵהַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲזוּ דִּיקָא יַצְלִיחַ לְרַחֵק מִמְּנוֹ כָּל מִינֵי דְאָגוֹת וּמְרִירוֹת, כִּי עַל יוֹם אֶחָד יְכוּלִים לְקַבֵּל הַכֵּל.

הָעֵקֶר — רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאִין לְךָ מְדָה טוֹבָה הַיְמָנָה, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׁלוּמֵד בְּסִדְרֵי-דִרְדֵּר-הַלַּמּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּמְרַגִּיש כָּל מִינֵי עֲרָבוֹת וְנַעֲמִיּוֹת, כִּי הַתּוֹרָה מְקַשֶּׁרֶת אֶת נַשְׁמַת הָאָדָם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי אוֹרִיָּתָא, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּשְׂרָאֵל חַד הוּא, וְהַתּוֹרָה הִיא הַמְקַשֶּׁרֶת בֵּין אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְכַנִּסָּה בּוֹ תִקְנָה וְאֵמוּנָה וּבִטְחוֹן וְעֶרֶךְ בַּחַיִּים. אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם: "מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשָׁא", "וּרְמַב"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ", מְכָל לַמּוּד שְׁעוֹר אֶחָד, וְזוֹכֵר מֵאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: "מְעַט גַּם כֵּן טוֹב". וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְאַחֲזוּ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְחֲזוֹר בְּהֵם הַרְבֵּה מְאֹד, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגֵּעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מֵהֵם, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל פּוֹתְחִים אֶת קַשְׁיּוֹת הַגִּידִים לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּהֵם!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל שָׁבוּעַ עַל-כָּל-פָּנִים מִכְּתָב אֶחָד, וּבְעֶזְרָתוֹ
יִתְבַּרְךָ, אֲרָאָה לְהַשְׁיֵב לְךָ. נָא וְנָא לֹא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ כָּלֵל.

ה' תִּקְפַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻקְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְגֻצַח נְצַחִים.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

שְׁמַחְתִּי שְׁעֲדִין אַתָּה מִחֲזִיק בְּתַמָּךְ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, עָלֶיךָ
לְדַעַת כִּי אֵין דְּבַר טוֹב מְזֵה, וְכֵן אֵין מְקוֹם לְהַסְתֵּר מִפְּגְעֵי הַזְּמַן, כִּי
אִם אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְכַרֵּחַ בְּכָל יוֹם רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּמִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לְבוֹ,
אֲזִי זוֹכָה, שְׁסוּף כָּל סוּף נִפְתָּח לוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חִיוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁמַרְגִּישׁ מִמֶּשׁ כְּאֵלֵינוּ הַכֹּל אֵין סוּף מִמֶּשׁ, וְהוּא
עוֹמֵד בְּאֲמֻצָּע וּמִסְתַּכֵּל עָלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִגִיעַ לְמַדְרָגָה זוֹ, כִּי
אֵין לְךָ טוֹב מִהַדְּבָקוֹת.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! לָמָּה לְךָ לִפְלֵ כָּל כֶּף בְּדַעְתְּךָ? ! רְאֵה אֶת גְּדֹל
הַנְּסִים שְׁעָשָׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׁזָכָה אוֹתְךָ בְּאִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת כְּזוֹ,
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הַעוֹשָׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה ט'), רְאֵה לְהַחֲזִיק
אֶת הַמַּתָּנָה שֶׁל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְתִרְאָה תְּמִיד
רַק לְחִזֵּק אוֹתָהּ וּלְשַׁמְחָהּ, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יַעֲזֹר לָהּ לְהוֹלִידָהּ בְּנִקְלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּעֵקֶשְׁנוֹת
גְּדוּלָה, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מְזֵה. וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה, חֲמֵשׁ
וְרִש"י וְהַתְּרַגּוּם. גַּם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּפִמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וּמְדַרְשׁ
רַבָּה מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וּבְאִפְּנֵי הַזֶּה לֹא יִחְסֹר לְךָ יוֹם בְּלִי הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שְׁכָן בְּרוּחָנוּיּוֹת

רמו אָשֶׁר ה' תִּקְפַח בְּנַחַל

— מִמְשַׁכֶּת אֹר וְחַיִּית וְזִיו וְדַבְּקוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל!

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי לֹא בְחֻנָּם עֵבֶר עֲלִיף בְּחַיִּיף מֵה שְׁעֵבֶר, כִּי אִם שְׂתִזְכֶּה לְבֹא לְדַבְּקוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלוֹתָיו: "שְׁחַרִּית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, חֲצוֹת" לְאֵט לְאֵט, וּמִקְשֶׁר מִחֻשְׁבֹּתוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, וּמִכּוֹן עַל-כָּל-פָּנִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחִים לוֹ פְּתָחִים לְצֵאת מֵהִטְמָאָה וְהַחֲשֵׁף וְהַשְׁקֵר שְׁנֵפֵל לְשֵׁם, וּמִתְחִיל לְהֵאִיר לוֹ. כִּי תִבּוֹת הַתְּפִלָּה, כְּשֶׁאוֹמְרָם בְּפִשְׁטוּת, שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת הַמְּפַסְּקוֹת בֵּינוֹ לְבֵינוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְלִבְדֵי שִׂיאֵם אֶת תִּבּוֹת הַתְּפִלָּה בְּאֵמֶת גְּדוֹל (עֵינֵי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט' וְסִימָן קיב); וְהַעֲקֵר — שְׂיִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתְּבָה מִמֶּשׁ, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּשַׁעֲה שְׂמִזְכִּיר אֶת שְׂמוֹ יִתְבַּרֵךְ — יִדְעוּעֵ אֹז, וְעַל-יְדֵי שְׂיִהֵה חֲזֵק בְּדָבָר זֶה, מִמִּילָא יִתְגַּלֶּה הָאֹר הַגְּנוּז, שְׂמֵאִיר לְכָל אָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אִךְ נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵהָאָדָם, מִפְּנֵי הַנְּחֻשִׁים וְהַעֲקָרִבִים, שֶׁהֵן הַמְּחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, הַמְּמַנּוֹת לְגַרֵשׁ אֶת הַחֲיָבִים (עֵינֵי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פד); וְעַל-כֵּן דִּיקָא מִתּוֹךְ הַצָּרָה, אִם רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִינוֹ חֲפִץ לְהַפְטִיר מֵהַתְּפִלָּה, אֲדַרְבָּה, הוּא שֶׁר אֶת תִּבּוֹת הַתְּפִלָּה עִם נִגּוֹן שְׁלוֹ, אֲזִי מֵאִיר אֶת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה, בְּגוֹנִין נְהוּרִין וְכוּ', וְזוֹכֵה לְאֲמוּנַת חֲכָמִים בְּרָה וְנִקְיָה, לִידַע שְׂמַעְשֵׁיהֶם וְדְבוּרֵיהֶם אִינוֹ פֶּשׁוּט כָּלֵל (עֵינֵי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מב); וְעַל-יְדֵי שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, יְכוּל לִתֵּן עֲצָה לְנִפְשׁוֹ. כִּי מְרִירוֹת הַצָּרָה שְׁעוֹבְרֶת עַל כָּל אָדָם הוּא רַק — כְּשֶׁרְחוּקָה מִמֶּנּוּ עֲצָה שְׁלֵמָה, וְאִינוֹ יְכוּל לִתֵּן עֲצָה לְנִפְשׁוֹ, שְׂאִין לָךְ צַעַר וְיִסּוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִחֻלְקַת הָעֲצָה (עֵינֵי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא), אִךְ עַל-יְדֵי שְׂמֵאֵמִין בְּהַחֲכָמִים הָאֲמֵתִיִּים, וְהַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים חֲשׁוּבִים בְּעֵינָיו, אֹז יֵשׁ לוֹ כְּבֹר עֲצָה שְׁלֵמָה עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַתְמִיד בְּסִפְרֵי הַחֲכָמִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כִּי רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִמְצָא בָּהֶם, וְהַעֲקֵר — אֶת גְּלוּי הָאֱלֻקוֹת שְׂיֵשׁ בָּהֶם.

כִּי בְּאֵמֶת צְרִיכִים לְבֹא אֶל בְּטוּל וְדַבְּקוֹת כְּזוֹ, עַד שְׂאֵפְלוֹ בְּשַׁעַת עֲסָקוֹ הַגְּשָׁמִיִּים יִזְכֹּר, שֶׁהוּא שְׁעוֹר קוֹמָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמֵאֵמֶר

אָשֶׁר ה' תִּקְפֹּט בְּנִחַל רִמּוֹ

רַבְּנוּ ו'ל: מַה שֵׁיךָ, אָדָם עוֹשֶׂה תְּנוּעָה כָּךְ ... בְּיָדוֹ, נַעֲשֶׂה כָּךְ ...
בְּהַעֲלֵמוֹת, עוֹשֶׂה תְּנוּעָה כָּךְ ... בְּיָדוֹ, נַעֲשֶׂה כָּךְ ... בְּהַעֲלֵמוֹת. עוֹד
אָמַר, שָׂאם יִהְיֶה אֶת הָאָדָם, הֵינּוּ לְגִלוֹת אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ, הֵיוּ
רוֹאִים אִיךָ שֶׁבְּכָל גֵּיד תְּלוּיִים אֲלֵפִים וְרִבּוּת עוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ
כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּוֵּב בְּעֵינָיו וּבְצַרְכּוֹ הַגְּשָׁמִיִּים, צָרִיךְ לִידַע פִּי כָּל
הַעֲוֹלָמוֹת עוֹמְדִים עָלָיו, וְהוּא כֹּסֵא לְהַשְׁכִּינָהּ, אִיךָ גַּם עַל זֶה צָרִיכִים
אָמוּנָה, שֶׁיֵּאֱמִין בְּעֶצְמוֹ שֶׁגַּם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מַעֲשֵׂיו
וּמְחַשְׁבוֹתָיו וְתְּנוּעוֹתָיו וְדַבּוּרָיו עוֹשִׂים רָשָׁם לְמַעַלָּה.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! מֵאַחַר שֶׁאַתָּה מִמִּילָא מִסְתַּוֵּב בְּעֵבֹר צְדָקָה,
מִדּוּעַ לֹא תִקַּח עִמָּךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲבִילָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו'ל?!
וּבְפִרְטִיּוֹת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וְתַפְיִצִים בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁתַּגְּלָה
לְעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁפַּע רוּחָנִי, גְּלוּי אִוְרוֹ הָאֵין-סוּף בְּרוּךְ הוּא, יִשְׁפִיעַ
עָלֶיךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁפַּע גְּשָׁמִי — מְעוֹת, שֶׁתּוּכַל לְפָרְנֵס אֶת
עִצְמָךְ וְאֶת בְּנֵי בֵיתְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תִּקְפֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ לְכָלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
"חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", קִדְּשׁ קִדְּשִׁים, דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אָחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ אִיךָ הֵימִים וְהַלִּילוֹת פּוֹרְחִים, וְאִי
אֶפְשָׁר לְתַפְסֵם כָּלֵל, רַק עַל-יְדֵי הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכָל יוֹם:
"שְׁחִרִית, מִנְחָה, מְעִרִיב, תְּצוֹת", וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: "מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדְרָשׁ", שְׁזוֹכִים לְחֻטֵּי
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְהַמְצוּוֹת וְהַמְעַשִּׂים טוֹבִים שְׁעוֹשִׂים וּמְקִיְמִים בְּכָל
יוֹם וְיוֹם.

רמח אָשֶׁר ה' תִּקְפֹּט בְּנַחֵל

נָא וְנָא רְאוּ לְהַסְתַּפֵּל עַל אַחֲרֵיתְכֶם, וְאֵל תְּהִיּוּ בְּטֹלָנִים כָּלְלִי!
מֵאַחַר שְׂסַבֵּב הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ וְעָשָׂה לָנוּ חֶסֶד חַנּוּם כְּזֶה, שְׁנִזְכֶּה
לְהַתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ו'ל, עֲלִינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, שְׁאָמַר (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מ"ט): "אִיר דְּאַרְפֹּט זִיף וַיֵּיעַר יֶאֱגֵן אִיר זְאֹלֵט נֶאֱפֵךְ
עֲפָעס קַעֲנֵעֵן כְּאַפֵּן", אַתֶּם צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד כִּדֵּי שְׁתּוּכְלוּ עוֹד
לְהַשִּׁיג מִשְׁהוּ, עֵינֵי שָׁם; הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁקְלָקְלָנוּ בְּחַיֵּינוּ כָּל-כָּף כָּל-כָּף,
עֲלִינוּ לְהַזְדַּרֵּז וּלְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר בְּיַדֵּינוּ.

וְהִנֵּה רַבֵּנוּ ו'ל אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אֵיךְ אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה, וְכִי מִסְפִּיקִים יְמִיכֶם וְכַחְכֶּם כְּלַכֶּם לְתַקֵּן פָּנֶיךָ אַחַד מִמֶּה
שֶׁקְלָקְלָתֶם? ! רַק אֲנִי עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּשִׁבְלֵיכֶם, וַיֵּשׁ לְאֵל יְדֵי לְתַקֵּן
הַכֹּל וְכוּ' (עֵינֵי חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ש"ד); וּבְאַמַּת אָנוּ צְרִיכִים לְהַתְבַּוֵּן בְּמָה
אָנוּ אוֹחֲזִים אֶת עֲצָמֵנוּ בְּרַבֵּנוּ ו'ל, אִם לֹא עַל-יְדֵי שְׁקִינָה רַבָּה
בְּסִפְרוֹ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי בְּקִשׁוֹת,
שְׁנִלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְהִבְטִיחַ לָנוּ הַבְּטָחוֹת,
שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה וּבְעֲלֵי הַשְּׂגָה וּבְעֲלֵי מַח גְּדוֹל, עַל-יְדֵי
שְׁקִינָה בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ (עֵינֵי חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָנִים: שְׁמוֹ, שְׁמוֹ, שְׁמוֹ, שְׁמוֹ, שְׁמוֹ, שְׁמוֹ).
וְכֵן אָמַר, שֵׁשׁ בְּסִפְרוֹ עֲמֻקּוֹת עֲצוּמָה, וּמִצְוָה גְּדוֹלָה לְלַמֵּד בְּסִפְרוֹ,
וּיִפְתַּח אֶת קִשְׁיוֹת גִּידָנוּ, וְנִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה עַל יָדוֹ, עֵינֵי שָׁם.

וְעַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל תַּלְמִיד
מִתַּלְמִידֵי רַבֵּנוּ ו'ל, הַלּוֹמֵד בְּחִדְרוֹ וְהִיכְלוֹ: "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", שֶׁבְּכָל
יּוֹם וַיּוֹם יִלְמַד אֶת הַתּוֹרוֹת הַשְּׂיֻכוֹת לַיּוֹם הַהוּא בְּחִדְשׁ, כְּפִי
שֶׁחֲלַקְנֵהוּ לַיְמֵי הַחִדְשׁ, וְאִם אַרְעֵ מְאִיזוֹ סְבָה, שֶׁחֲסַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם,
אֲזַ אֵל תִּסְתַּכְּלוּ חֲזָרָה כָּלְלִי, רַק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְלַמֵּד אֶת הַשִּׁיף לַיּוֹם
הַזֶּה, וְאַפְלוּ אִם לֹא הִסְפַּקְתֶּם לְגַמֵּר אֶת כָּל הַשִּׁיף לְהַיּוֹם הַהוּא,
גַּם-כֵּן אֵל תִּתְבַּלְּבוּ כָּלְלִי, רַק לְמַחֵר לְהַתְחִיל לֹא הֵיכֵן שְׁנִשְׁאַרְתֶּם,
אֲלֹא זִיקָא מִהַשִּׁיף לְהַיּוֹם הַהוּא, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּחִדְשׁ הַבָּא
תְּשַׁלְּמוּ אֶת הַחֲצֵי הַשְּׁנַי שֶׁחֲסַרְתֶּם, וּבְאַפֵּן הַזֶּה תִּזְכּוּ לְהִיּוֹת בְּקִיאִים
מְאֹד מְאֹד בְּ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל: אִם לֹא
הִסְמַ"ךְ-מ"ם, הִנֵּה הַסִּפֵּר הַזֶּה מְחַיֵּב לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְהִנֵּה

אֲשֶׁר ה' תִּקְפֹּט בְּנִחַל רִמְט

מְעוֹרָר אֶת כָּל הָעוֹלָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֵךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ מְכַסֶּה וּמְסַתֵּיר אֶת סִפְרוֹ (עֵינַי תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנב).

עַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים, תִּלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ"! מֵאַחַר שֶׁאֲנִי תִלְמִידֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, נָא וְנָא שְׁנַהֲיֵה הַרְאֵשׁוֹנִים לְקַיֵּם זֹאת, וְנִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְנִזְכֶּה לְסִימּוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ, וְאִם לֹא — עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשָׁנֵי חֹדָשִׁים, אֲבָל הָעֵקֶר תִּלְמָדוֹ בְּאַפֵּן הַזֶּה — לְלַמֵּד הַשֵּׁיף לַיּוֹם הַזֶּה, וְאִם לֹא מְסַפִּיקִים, מִחֲמַת אֵינְהָ אֲנִי וְטַרְדֵּהָ, אֲזַי לְהַשְׁלִים בַּחֹדֶשׁ הַבָּא וְלֹא לְמַחֲרָת, כִּי בַיּוֹם הַמְּחַרָּת יִרְאֶה לְלַמֵּד מֵהַ שֵּׁשִׁיף לַיּוֹם הַזֶּה, וּבְאַפֵּן הַזֶּה תִּצְלַיְחוּ מְאֹד מְאֹד.

כִּי עַל לְמוֹד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" עוֹמֵד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ לְמַנְעַ, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּחְבּוּלוֹת כְּנֶגְדּוֹ, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכּוּ לַעֲשׂוֹת גַּם תַּפְלָה קְדוֹשָׁה מִדַּעְתְּכֶם עַל כָּל תּוֹרָה שֶׁתִּלְמָדוּ, בְּאַפֵּן שֶׁתִּזְכּוּ גַם לְקַיֵּם כָּל מָה שֶׁאַתֶּם לוֹמְדִים, שֶׁאֵז נַעֲשֶׂה מִזֶּה יַחֲוֹד וְשֶׁעֲשׂוֹעַ גְּדוֹל לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר עוֹד לֹא עָלוּ שֶׁעֲשׂוֹעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם (עֵינַי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כה).

אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! עַלִּיכֶם לְחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁזִּכְיֶתֶם לִידַע מִרַבְּנֵנוּ ז"ל, וּזְכִיֶתֶם לְהַכְנִס אֶל הַיְכָלוֹ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", עַל-כֵּן רְאוּ לְכַבֵּד אֶת הַמְּקוֹם מְאֹד מְאֹד, וּרְאוּ לְבָנוֹת בְּכָל עִיר וְעִיר בְּכָל מְדִינוֹת הַמְּלָךְ, מִלְּכוֹ שֶׁל עוֹלָם, בֵּית-הַמִּדְרָשׁ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְפַּעֲלוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" נִקְרָאִים דִּיקָא אֵלוֹ הַזּוֹכִים לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְדַבֵּר זֶה הוּא יְסוּד מוֹסֵד אֲצִלְנוּ.

נָא וְנָא לֹא לְשַׁכַּח מִלְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם: מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, שֶׁהוּא נֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, אֲשֶׁר מִי שֶׁזּוֹכֶה לְלַמֵּד בָּהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מִמְּשִׁיף עַל נִשְׁמָתוֹ הָאֲרֵזָה עֲצוּמָה מִהַד' עוֹלָמוֹת, עַד שֶׁבְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יֵאִירוּ עָלָיו אוֹרוֹת נִשְׁגָּבִים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִרְגִישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

אחי ורעי היקרים! עליכם להזהר לומר בכל לילה ולילה קדם השכיבה, את סדר הקריאת שמע של האר"י ז"ל, ותתודו על כל פגמיכם שפגמתם ביום הזה: בעינים ובאזנים, בהחטם ובהפה, ותאמרו את הד' "יהי רצון", לתקן את הד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ולבקש הרבה ממנו יתברך, שהזכות של הד' למודים: מקרא, משנה, גמרא, מדרש — תעמד לזכותכם.

מה אמר לכם! מי שמרגיל את עצמו להתבודד עמו יתברך, וסוגר את העינים, ומבטל את עצמו אליו יתברך, ומתחיל ליחד יחודי שמותיו יתברך: ע"ב — יו"ד ה"י וי"ו ה"י. ס"ג — יו"ד ה"י וא"ו ה"י. מ"ה — יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ב"ן — יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה (כדגמת הנדפס כבר בספר ברית שלום, שהוא הסדר של הד' עולמות), אין לשער ואין לספר את גדל הענג והתענוג שאתם גורמים למעלה בכל העולמות, בסוד (תהלים סח, לה): "תנו עז לאלקים", ומשם נמשך על כל העולמות אור וחיית וזיו, וזה שמי שמכין את עצמו היטב בקדשת העינים, האזנים, החטם והפה, מקבל את פני השכינה ממש, וזוכה לראות ולשמע ולהרגיש ולדבר נוראות ונפלאות.

אבל, חס ושלום, כשפוגמים ב"העינים" על-ידי "ליצנות", שמתפלל בעין רעה ולצון על חבירו, מחשיף ממנו אור "האצילות". וכשפוגמים ב"האזנים" על-ידי "חנפה", ששומע כל דבר רע וטפשות שזה חונף את זה, מחשיף ממנו אור "הבריאה". וכשפוגמים ב"החטם" על-ידי "כעס", שמתכעס על כל בריה ומתעצבן ברציחה, אזי מחשיף ממנו אור "היצירה". וכשפוגמים ב"הפה" על-ידי "לשון-הרע", ומדבר כל העולה על רוחו, מחשיף ממנו אור "העשיה". והן הד' פתות שאינן מקבלות פני השכינה, הינו אם פוגמים בהד' דברים האלו, אזי לא זוכים להרגיש ולראות ולשמע ולדבר מהשכינה, כי הכל כבה ממנו, ומה גם שאינו מאמין שיש דבר כזה, מאחר שהוא אינו יודע שאינו יודע מחייו וכו', אזי אומר שגם האחר אינו יודע וכו'.

אֲשֶׁר ה' תִּקְפֹּט בְּנַחַל רְנָא

וּבְאֵמַת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אִם תִּזְכּוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כָּל מָה שְׁמַצִּיחַ אֶתְכֶם, אֲזִי תִזְכּוּ לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת
 בְּמַדְרָגָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, תַּעֲנוּג וְעִנּוּג וְזִיו, וְתִזְכּוּ לְהַרְגִישׁ
 תְּמִיד אֶת אֲמַת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִיחַדוּ תְּמִיד יַחֲוִידִים אֵלּוּ מֵעִילָא
 לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְעִילָא וְכוּ' וְכוּ', וְתִמְשִׁיכוּ אֹר הַשֶּׁבֶת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי
 הַחַל; כִּי בְּאֵמַת מִי שְׂזוּכָה לְהַכִּין אֶת עֲצֻמוֹ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחַל בְּקִדְשֵׁת
 הַדְּבִיר, הַמַּעֲשֵׂה וְהַמְחַשְׁבָּה, אֲזִי זוּכָה לְהַרְגִישׁ עַל-כָּל-פְּנִימִים בְּשֶׁבֶת
 טַעַם עוֹלָם הַבָּא. וְזֶה אֲשֶׁר אָנוּ מְזַמְיִנִים בְּכָל סַעֲדָה שְׂיָבֵא לְאֹכַל
 אֲתָנוּ חֶקֶל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין, שֶׁהוּא שֵׁם אֲדִנְי"י וְזַעִיר אֲנַפִּין, שֶׁהוּא
 שֵׁם הַיְי"ה וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, שֶׁהוּא שֵׁם אֱהִי"ה, אֲשֶׁר בִּיחַד נִתְיַחֲדִים
 בִּיחֻד קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה: יֵא"א, הַה"ד, וִי"נ, הַה"י, שֶׁהֵם הַצְּרוּף
 וְהִיחֻד שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת: הַיְי"ה, אֲקִי"ק, אֲדִנְי". אֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה
 לִיחַד בְּכָל סַעֲדָה וְסַעֲדָה שֶׁל שֶׁבֶת-קִדְשׁ, שְׂאֵז מְרַגִּישׁ אֹר נוֹרָא
 וְנִפְלְאָא, תְּשׁוּקָה, זִיו וְחַיּוּת, נַעַם וְעִרְבּוּת מְאֹרֹו יִתְבָּרֵךְ, עוֹלָם הַבָּא
 בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמֶּשׁ. וְזֶה שְׂאֵנוּ אוֹמְרִים: "מַעֲיִן עוֹלָם הַבָּא יוֹם שֶׁבֶת
 מְנוּחָה, כָּל הַמַּתְעַנְּגִים בָּהּ יִזְכּוּ 'לְרַב' שְׂמַחָה", מֵהוּ 'לְרַב' שְׂמַחָה?
 אֵלּא זֶה מְרַמֵּז נֶגֶד הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיָּאָה,
 יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, שְׁעוֹלָה יַחַד לְר"ב (רל"ב).

כִּי בְּשֶׁבֶת-קִדְשׁ, אֲזִי מְאִיר הָאֹר הַגָּנוּז, תַּעֲנוּג שֶׁבֶת, זִיו הָעוֹלָם
 הַבָּא, הַתְּגִלוֹת הָעוֹלָמוֹת בְּהֶאֱרָה נוֹרְאָה, וְאָנוּ מְבַקְשִׁים תְּמִיד, שְׂנוּזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ אֶת זֹאת לְאֲמֻצֵּעַ הַשְּׁבוּעַ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחַל, וְאֲשֶׁר בְּנִקְל
 לְזַכּוֹת לָזֶה, אִם רַק שׁוֹקֵדִים הַרְבֵּה בְּ"מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ",
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁהוּא נֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת: מִקְרָא בְּעֲשִׂיָּה, מְשָׁנָה
 בִּיצִירָה, גְּמָרָא בְּבְרִיָּאָה, מְדַרְשׁ בְּקַבְלָה, אֲגָדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 בְּאֲצִילוֹת. וְזֶה שְׂפַתוֹב אֲצֵל יוֹסֵף, שֶׁהוּא אֶחָז בְּשִׁלְמוֹת תְּקוּן הַמַּחִין,
 תְּקוּן הַבְּרִית, "וַיִּדְגּוּ 'לְרַב' בְּקֶרֶב הָאָרֶץ" (בְּרֵאשִׁית מ, טז), כִּי יוֹסֵף
 זָכָה לְהִקְרָא: "בֶּן פּוֹרְ"ת יוֹסֵף בֶּן פּוֹרְ"ת עֲלֵי עֵינַי" (שֵׁם מַט, כב),
 וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת כ. וְעוֹד): אֵל תִּקְרִי עֲלֵי עֵינַי אֵלּא עוֹלֵי
 עֵינַי, שְׂאִין הָעֵינַי שׁוֹלְטֵת עֲלָיו, כִּי הוּא זָכָה לְאוֹרוֹת מֵהַנִּקְבָּא
 דְּפִרְדֵּשְׁקָא, שֶׁהֵם הַד' שְׁמוֹת עִם הַפְּתָרִין שְׁלֵהֶם (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן).

רנב אָשֶׁר ה' תִּקְפֹּט בְּנַחֵל

חֶלֶק א', סימן ב'; שֶׁהוּא הַסֵּלֶם לְעֵלוֹת עַל יְדוֹ אֶל הַד' עוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי רְבוּי תְּפִלָּה, שָׂאזּ זֹכִים לְהַכְנִס בְּהִיכַל הַמְּשִׁיחַ, כְּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ מְשִׁיחַ לְהַבְעֵל-שֵׁם-טוֹב זי"ע: כְּשִׁפּוּצוֹ מְעִינֹתָיָהּ חוּצָה, וַיִּכְלוּ הַקְּלָפוֹת, וַיּוֹכְלוּ לְעֵשׂוֹת יְחוּדִים וְעֵלִית נִשְׁמָה כְּמוֹךְ, אֲשֶׁר זֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס בְּאֶרֶץ הָעֵלְיוֹנָה, בְּסוּד "לְרֵב" תְּרַבֶּה נַחֲלָתוֹ" (בַּמִּדְבָּר כו, נד), עַל-יְדֵי הַד' שְׁמוֹת שְׁעוּלִים רל"ב — תְּתַרְבֶּה נַחֲלָתוֹ מִנַּחֵל הָעֵלְיוֹן הַנוֹבֵעַ בּוֹ מִקּוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה וְכוּ'.

אחי ורעי היקרים! מאחר שִׁכְפָּר סְבַלְתֶּם כָּל-כָּף כָּף מִחֲלָקֶת וּבְזִיזוֹנוֹת, אָפְלוּ מְאֹלוֹ הַמִּתְקַרְאִים עֲצָמָם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִכָּל שֶׁכֶן מֵה שֶׁסְבַּלְתֶּם מֵאֲחֵרִים וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן זְכִיתֶם לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאַתֶּם נִשְׁאַרְתֶּם לְהִיּוֹת תְּלַמִּידִים בְּהִיכָלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל: "הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", נָא וְנָא אַל תִּהְיוּ בְּטֹלָנִים, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק רְאוּ מָה עוֹמֵד לְפָנֵיכֶם — הַסֵּלֶם ... וּמִבְקָשִׁים מִכֶּם רַק שֶׁתַּעֲלוּ וְתִתְעַלּוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר ... וְעַל — כֵּן רְאוּ לְהִתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: ס'פֶּרֶת-הַמִּדּוֹת, ס'פּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, ל'קוּטִי-מִוְהַר"ן, שְׁרָאשִׁי-תְּבוּת: ס'ל'ס', וְתִתְבוּדְדוֹ הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְיַחַד אֶת הַיְחוּדִים שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן (כִּפְסֵדֵר הַזֶּה), וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד אֶת הָעֵינַיִם, הָאָזְנַיִם, הַחֻטָּם וְהַפֶּה, שֶׁהוּא: לִיצְנוּת, חֲנֻפָּה, כְּעֵס וּלְשׁוֹן-הַרֶעַ, כִּי אֵלוֹ הַד' כְּתוּבֵי אֵינָן מְקַבְּלוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה (סוּטָה מ.ב.), כִּי בְּכָל כְּתָה תְּלוּיִים תְּלַמִּידִים וְעַנְפִּים רַבִּים, הִינּוּ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁיֵּשׁ בְּעֵינַיִם זֶה נִקְרָא כְּתָה, וְכֵן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁיֵּשׁ רַק בְּאָזְנַיִם וּבַחֻטָּם וְהַפֶּה וְכוּ', כָּלֵם גּוֹרְמִים שֶׁיִּסְתַּתֵּר מִמֶּנּוּ אֹרֶךְ הַשְּׂכִינָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְעַל-כֵּן רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם, וְאַל תִּבְלוּ אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלְכֶם, וְתִרְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמֶת, וְתִתְמִידוֹ מִדֵּי יוֹם כְּיוֹמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעַט אוֹ הַרְבֵּה, וְאִזּוּ בְּרַבּוֹת הַזְּמַן, עַל-יְדֵי שְׂקִינָה רַבָּה, אִם לֹא תִהְיוּ בְּטֹלָנִים, תִּזְכּוּ לְדַבְּרִים יְפִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵי הַמְּאָמִין וְאֲשֶׁרֵי הַמְּצִיִּת, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא לְנַצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

אֲשֶׁר ה' תקצ בנחל רנג

ה' תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעַ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר
לִי מְאֹד מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ
... גֵּרוֹ וַיֵּירַח וַיִּזְרַח לְנֹצַח נֹצְחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנֹכַח קַבְלָתִי, וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת,
וּבִפְרִטִיּוֹת כִּי סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" בִּיְדֶךָ, הַפֶּה בְּהֵם
וְתִמְצָא שֵׁם טוֹב אֲמַתִּי וְנֹצְחִי.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי "מִהַיְוִ" הַמְצַעְדֵי גָבַר כּוֹנְנוֹ" (מְשִׁלִי כ, כד), כֹּל
נְסִיעָה וְכֹל פְּסִיעָה — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית,
לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל אֵיזוֹ שְׁלִיחוֹת פְּרִטִית לְאֵיזָה בַר יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-כֵּן עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲפִלוּ
בְּמִדְיָנָה רְחוֹקָה כְּזוֹ שֶׁנִּשְׁלַחְתָּ לְשֵׁם, כִּי בְּיָדָי יֵשׁ לְךָ לְהַעֲלוֹת
נַחַת-רוּחַ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמְּקוֹם שְׁאֵתָה נִמְצָא שֵׁם, וְלִרְאוֹת לְקַרֵּב
וּלְחַמֵּם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גַּם שֵׁם.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, אֲשֶׁר בְּנַחַל
שֵׁם גּוֹרְלֶךָ וְנַחֲלָתְךָ, וְתִרְאֶה לְהַשְׁקוֹת עוֹד נְשָׁמוֹת מִהַנַּחַל הַזֶּה וְתַחֲמֶה
אוֹתָם.

אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה בְּכֻלָּל,
הֵינּוּ: "שְׁחִרִית, מְנַחֶה, מְעַרֵּב, חֲצוֹת", וּבְעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה בְּפָרִט,
הֵינּוּ בְּהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ. וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵינ-סוֹף,
וְאֵי-אֶפְשׁוֹר לְהַשִּׁיגוֹ וּלְתַפֵּס בּוֹ כְּבִיכּוֹל, כִּי אִם עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַב חֲסָדָיו, שְׂרָצָה שְׁנוּזָה לְהַבִּינּוֹ וּלְהַרְגִישׁוֹ
וּלְהַשִּׁיגוֹ, נָתַן לָנוּ רְשׁוּת לְכַנּוֹתוֹ בְּפִנּוּיִים הָאֵלוֹ שֶׁנִּסְדְּרוּ בְּסִדּוֹר
הַתְּפִלָּה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֻלְק א', סִימָן טו). אַךְ עֲלֶיךָ לְדַעַת, יַעַן
שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא כָּל-כָּף גְּדוּלָה וְחִשׁוּבָה, עַד שֶׁיְכּוֹלִים עַל יְדָהּ לְהַשִּׁיג

רנד אָשׁר ה' תקצ בנחל

וּלְהַרְגִישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד שִׁיתְגַּלוּ לְפָנָיו כָּל הַסְתָּרֵי תוֹרָה, רְזִין וְרִזִין דְּרִזִין, עֵינַי שָׁם; עַל-כֵּן הִבְעַל-דְּבָר מְאֹד מְאֹד אֹרֵב עַל בְּנֵי-אָדָם הַרוֹצִים לְהַכְנִס בְּפִרְדָּס הַתְּפִלָּה, כִּי מֵרֵב עֲוֹנוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם, בְּרָא, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מְשַׁחֲתִים הַמְתַּלְבָּשִׁים בְּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת, הַבְּאוֹת לְבַלְבְּלוּ בְּעֵת תְּפִלָּתוֹ (עֵינַי חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקְר), וּמְגַרְשִׁים אוֹתוֹ מִשָּׁם, הֵינּוּ מֵהַתְּפִלָּה, כִּי יָכוֹל לומר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, אֲבָל מַחְשָׁבוֹתָיו מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, רַק לֹא בְּתִבּוֹת הַתְּפִלָּה, אָשׁר לְפִי דְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, זֶהוּ עֵקֶר הַמַּבּוּל, לְשׁוֹן בְּלָבוּל (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מַד), שָׁבָא עַל-יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שָׁבָא מְשַׁחֲתִים, שֶׁהֵן מַחְשָׁבוֹת רְעוּת, לְבַלְבְּלוּ וּלְגַרְשׁוּ וּלְסַלְקוּ מֵהַתְּפִלָּה, שְׁלֹא יִשְׁיג וְלֹא יִרְגִישׁ וְלֹא יִטְעַם אֶת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁיְכוּלִים לְהַשִּׁיג בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, הַמְחִיָּה וּמְקַיְמָת אֶת כָּל קוּמַת הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (שָׁם ט'), שֶׁהָעֵקֶר לומר הַדְּבוּרִים עִם אֲמַת, שְׂאֵז יֵאִיר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ; כִּי בְּאֲמַת צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ תִּבּוֹת הַתְּפִלָּה, וּלְקַשֵּׁר מַחְשָׁבוֹתוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, לְהַבִּין עַל-כָּל-פָּנִים פְּרוּשׁ הַמַּלּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בּוֹנֶה לְעֲצָמוֹ כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ הַשִּׁפְעַת הָאֱלֻקִּי (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עַג). וְאִף שֶׁהִבְעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דִּיקָא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה מְשַׁמֵּיעִין אֶת עֲצָמָם כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְרְעוּת לְבַלְבְּלוּ (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל'), אִף-עַל-פִּי-כֵן מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂכָל, וְיִוְדַע מַהִי תְּפִלָּה, וְלִמָּה יִזְכֶּה עַל-יְדֵי תְּפִלָּתוֹ, אֲזִי מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשַׁעַת תְּפִלָּתוֹ לְקַשֵּׁר מַחְשָׁבוֹתוֹ אֶל דְּבוּרָיו (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ'), וּמְטִיל מִתְּבָה לְתִבָּה, וּמְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים נְאִים וְנִפְלְאִים; כִּי כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, הוּא נִדְמָה כְּמִי שֶׁנִּכְנָס בְּגֵן-עֵדֶן מִמֶּשׁ, וְהוּא מְלַקֵּט אֶז צִיצִים וּפְרָחִים, שֶׁהֵן תִּבּוֹת הַתְּפִלָּה, וְעוֹשֶׂה מֵהֶם אֶחָד, הֵינּוּ שֶׁמְקַשְׂרִים אֶל אֶחָד יָחִיד וּמִיָּחָד (עֵינַי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סה).

ועל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתֶיךָ הַקְּבוּעוֹת מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא, לְאֵט לְאֵט מְלָה בְּמְלָה, וּתְכוּן פְּרוּשׁ הַמַּלּוֹת, וְאִפְלוּ כְּשֶׁתְּרַצֶּה הַמַּחְשָׁבָה לְלַכֵּת — תַּחֲזִירָהּ, כְּמוֹ שֶׁמַּחֲזִירִים אֶת

אֲשֶׁר ה' תִּקַּץ בְּנִחַל רְנָה

הסוס לאפסר שלו, כמו שגלה לנו רבנו ו"ל, אשר המחשבה — אפשר להטותה ולהחזירה אל מקומה, כי אי-אפשר לשתי מחשבות שתחשבה דבר אחד. ובדרך-כלל כשאדם מתחיל להתפלל איזו ברכה או איזו תפלה או איזה מזמור, תכף-ומיד נוטה מחשבתו מדבורי התפלה, ומתחיל לחשב מחשבות אחרות, אפלו מחשבות קדושות, שעושה לעצמו תכניות בתוך התפלה — מה ילמד היום וכמה ואיך וכו' וכו', ואילו מצוות יעשה ויקים היום וכו' וכו', כל זה הם בכלל מחשבות זרות, מאחר שזה בא באמצע התפלה, כי האדם צריך בשעת התפלה לבא אל בטול כזה, עד שלא ירגיש אפלו את עצמו, כי אם את המלך בעצמו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה); וידבק עצמו אל האלקות שבתוך תבות התפלה, וכמו שפרש הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: "בא אתה וכל ביתך אל התבה" (בראשית ז, א), הינו אל תבת התפלה, שתפנס לגמרי בתוך תבת התפלה, ואל תניח את מחשבתך לילך ולהפרד מהתבה, ואז דיקא באפן הזה, ינצל מהמבול — שהם הבלבולים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מד).

מה אמר לה, ידידי היקר! כל אילי נביות לא יספיקו לגלות חללה של רשות אמתת אלקותו יתברך, ואל מה יכולים להגיע על-ידי תפלה והתבודדות, כשהאדם מרגיל את עצמו לדבר מעצמו, ומחדש תפלות ודבורים מדעתו, אין לשער ולספר איך הוא מטטה את השמים, שהיא מחשבתו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), מכל מיני עננים המכסין את עיניו, שהן המחשבות זרות הבאות בתוך התפלה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'); כי כשאדם עושה מעצמו תפלה ובקשה, ומדבר אליו יתברך בדבורי דעתו, על-ידי-זה אין המחשבות זרות שלו יכולות לבלבלו כל-כף, כי עשה דרך ושביל חדש, אשר הרוצחים אינם יודעים מדריך זו עדין (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן צו). ועל-ידי שיהיה חזק ואמיץ ימים ושנים בתפלה והתבודדות, ושיחה בינו לבין קונו, יזכה סוף כל סוף להגיע אל מח ברור ומזכך כזה, עד שיזכה להתפלל התפלות הקבועות בלי מחשבות זרות כלל.

אָחֵי הַיְקָר! אָנִי מְעוֹרָר אוֹתְךָ בְּיוֹתֵר עַל תְּפִלָּה, כִּי שָׁם בְּמָקוֹם רְחוֹק כְּזֶה שְׂאֵתָה נִמְצָא, בְּמְדִינַת אוּרוּגְוַי, מִשָּׁם — אִם מִתְּפִלָּלִים וּמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, מְעַלִּים שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד, שְׁלֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כָּאֵלוּ מִימּוֹת עוֹלָם, כִּי נִמְצָאִים שָׁם רַק מְעַט דְּמַעַט מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְעֻזּוֹתֵינוּ הַרְבִּים, נִתְרַחֲקוּ כְּמוֹ שְׁנִתְרַחֲקוּ, וּכְשֵׁאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, תִּלְמִיד רַבְּנוּ ז"ל, בָּא לְשָׁם, וּמִתְּפִלָּל תְּפִלָּתוֹ, אֲזִי מְעוֹרָר וּמְחַיֶּה אֶת כָּל חֻלְקֵי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, שֶׁל הַמְּדִינָה הַהִיא, וּמְמַשִּׁיף שְׁפַע רוּחֵנוּ וְשְׁפַע גְּשָׁמֵי לְכָל הַדְּרִים בְּמְדִינָה הַהִיא. וְצָרִיךְ לְהִשְׁכִּיל לְהַמְשִׁיף אֶת הַשְּׁפַע רַק לְאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרַק הַתְּמַצִּית וְהַפְּסֻלֶת שֶׁיִּלְךְ לְאֲמוֹת הָעוֹלָם. וְצָרִיךְ לְכוּן בַּתְּפִלָּתוֹ, שְׁכַלְלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים בְּמְדִינָה הַהִיא יִחְזְרוּ בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוֹדַת הַתְּפִלָּה, וְתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בַתּוֹךְ תְּבוֹת הַתְּפִלָּה, וְתַמְשִׁיף עַל עֲצָמְךָ עֲרֵבוּת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל עֶרֶב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, בְּלִי גְדֵר.

ה' תקצא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ד בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל הָעֲלִיּוֹן, הַנּוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה מְסוּד שְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

אֲשֶׁר ה' תִּקְצֵא בְּנִחַל רְנוּ

מָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב לִי עַל צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה, מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ מִבֵּית
וּמְחוּץ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂמֵתִיגְבֹרֶת עָלַיךָ תְּאוֹת נְאוּף, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְהִנֵּה כְּתִיב (שְׁמוֹת ב, כג): "וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה
וַיִּזְעְקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹקִים מִן הָעֲבֹדָה, וַיִּשְׁמַע אֱלֹקִים אֶת
נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת בְּרִיתוֹ" וְגו', וְרָאִיתִי בְּסֵפֶר "אֲמַרִי יְהוּדָה",
שִׁפְרָשׁ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִּימְטְרִיָּה: כ"ל מ"ה דְּעַבְי"ד רַחֲמָנָא לְט"ב
עַבְי"ד (בְּרִכוֹת ס), הֵינּוּ "וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ",
הֵינּוּ שְׂמֵתוֹךְ קָשִׁי הַשְּׁעֵבוֹד צַעֲקוֹ תְּמִיד: 'כָּל מ"ה דְּעַבְי"ד רַחֲמָנָא
לְט"ב עַבְי"ד', לָכֵן עַל-יְדֵי-זֶה "וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹקִים וַיִּשְׁמַע
אֱלֹקִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת בְּרִיתוֹ" וְגו', עֵינַי שָׁם. וַיַּעֲלֶה
בְּקִנְיָה אֶחָד עִם מֵה שִׁפְרָשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה),
עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁבִתוֹךְ הַצָּרָה וְהַמְרִירוֹת
צְרִיכִים לְמַצֵּא הִרְחַבָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְטֹר לְגַמְרֵי מֵהַצָּרָה, עֵינַי שָׁם.

וְהִנֵּה אֵינִי שׁוֹם תְּכָלִית בְּעוֹלָם רַק תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לְכַרַח
תְּמִיד אֶל הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ הַבַּעַל תְּפִלָּה, שֶׁהוּא מְשִׁיחַ
בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּלֵךְ וְכוּבֵשׁ אֶת כָּל הַפְּתוּת (עֵינַי סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יב);
אֵךְ הָאָדָם, בְּשַׁעֲה שְׁרוּצָה לְהַתְּפַלֵּל, אִזְ דִּיקָא מְשַׁמֵּיעֵינַי עֲצָמָם כָּל
הַמְּחֻשְׁבוֹת וְהַטְּרָדוֹת וְהַבְּלוּלִים לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ (עֵינַי לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן ל'; וּבְחֶלֶק ב', סִימָן פד). וְעַקֵּר הַבְּלוּלִים הוּא רַק מֵהַעֲנַנִּין
דְּמַכְסִּין עַל עֵינָא, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִפְּגַמֵי הַבְּרִית שָׁלוֹ; כִּי בְּאֵמַת
מִי שְׂזוּכָה לְשֹׁמֵר אֶת בְּרִיתוֹ, אִזִּי מַח מְחַשְׁבֹתוֹ נְקִי, וְזוּכָה לְרֹאוֹת
בְּאוֹר אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ מִמֶּשׁ, עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאֶה בְּשׁוֹב הַנְּיָ"ה צִיּוֹן (יִשְׁעִיָּה
נב, ח), שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת, אֵךְ מְחַשְׁבָּה שְׁפָגָם בְּפָגָם הַבְּרִית, אִזִּי מֵתַפְסָה
וּמְסַתֵּר הָאוֹר מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי, וְאֵינּוּ זוּכָה לְרֹאוֹת אֶת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת
יְדִידוֹת זִיו הָאוֹר, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם, שְׁכַל-כֶּף נָפְלוּ בְּחַשְׁכוֹת, עַד
שְׂמֵתִיזְאֻשִׁים לְגַמְרֵי מַחֲיִיָּהֶם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַד שְׁכַמְעֵט יֵאָבְדוּ אֶת
עֲצָמָם לְגַמְרֵי.

וְעַל-כֵּן עַקֵּר הַעֲצָה — לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב
מִתּוֹךְ הָרַע דִּיקָא, וּלְהַרְחִיב דַּעְתּוֹ, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתֵן תּוֹדָה

רנח אָשֶׁר ה' תִּקְצֵא בְּנַחַל

וְהוֹדָאָה, שֶׁהוּא שֶׁעָשׂוּע עוֹלָם הִבָּא (עֲיֵן לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), וַיִּחַפֵּשׂ תְּמִיד אַחַר נְקֻדַּת הַטּוֹב שָׁבוּ, וְאִיף שֶׁעֲדִין לֹא אָבַד תְּקֻנָּתוֹ וַתּוֹחַלְתּוּ, חַס וְשְׁלוֹם.

וְכֵן יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֹמַר: כִּ"ל מ"ה דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְט"ב עֵבִיד, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ וַיּוּכַל לְהִתְפַּלֵּל, וְאָז דִּיקָא תִּתְקַבַּל תְּפִלָּתוֹ אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֹּר אֶת בְּרִית"וֹ שֶׁכָּרַת אֲצֵל הָאֲבוֹת וְהוֹרִישׁ אוֹתָהּ אֵלֵינוּ, הֵינּוּ שְׂיֵהֵיָהּ נִזְכָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ מַה הִסְבִּיחַ שֶׁל פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁלָּנוּ, וּמִי וּמָה הִזָּה בְּעוֹכְרָנוּ, וּמִי וּמָה גָרַם לָנוּ.

אָחִי, אָחִי הֵיקָר! אֲסוּר לְהִיּוֹת שָׁבוּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפֹלוּ אִם נִכְשַׁל כְּבָר כְּמוֹ שֶׁנִּכְשַׁל, עֲדִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִתּוֹ, עֲמוֹ וְאֲצִלוֹ, וְעֲלִיו לֹמַר: 'כֹּל מַה דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטֹב עֵבִיד', כִּי לְפַעְמִים הָאָדָם נִכְשַׁל בַּפָּגָם וְכוּ', כְּדֵי שֶׁיִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל עוֹד דְּבָרִים (עֲיֵן לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ז); כִּי לְפַעְמִים טַמְאָה קִטְנָה מְבַלְבֶּלֶת אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹב (עֲיֵן לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'); וְעַל־כֵּן אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כְּלָל, מְכַל מַה שֶׁעֵבֵר וְעוֹבֵר עָלָיו בְּכָל מִינֵי קִטְנוֹת וַיִּרִידוֹת וְהִשְׁלָכוֹת וְכוּ'.

אָחִי, אָחִי הֵיקָר! רְאֵה מַה שֶׁעֵבֵר עָלֶיךָ בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, אֵילוּ יִרִידוֹת וְקִטְנוֹת, דְּחֻקוֹת וּמְרִירוֹת, יִסּוּרִים וּבְלִבּוּלִים וְכוּ', וְהִפְלַל לְכָל לְבַטֵּשׁ אוֹתָךְ, כְּדֵי שֶׁתִּזְנָקָה לְהִיּוֹת נַעֲשָׂה כְּלִי לְקַבֵּל אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאִף שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ מְכַאוֹבֵי נַפְשְׁךָ וּלְבָבְךָ, שֶׁאִתָּה יוֹרֵד מְטָה מְטָה וְכוּ', אַף־עַל־פִּי־כֵן תִּדַּע כִּי "צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו" (תְּהִלִּים קמ"ה, יז), כִּי לֹא־ט לֹא־ט אִתָּה גַם עוֹלָה מְעֵלָה מְעֵלָה, וְאִף שֶׁעֲדִין אֵינּוּ נִכְרַ אֲצִלְךָ כְּלָל, מֵאֲחַר שֶׁהָאָדָם הוּא רַק גִּשְׁמִי, וְקִשָּׁה וְכַבֵּד לוֹ לְהִרְגִישׁ מַה נִּקְרָא עֲלֶיהָ וְהָאָרֶה וְכוּ', וְאִף שֶׁקִּצַּת מִתְנוּצֵץ לְהָאָדָם כְּפּוּם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ מִגְדֵּלֶת אֲדוּנָנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲבָל כָּל זֹאת הוּא רַק נִצּוֹץ דְּקִיק, כִּי עֵצָם הִזִּיו וְהָאֹר וְהַחַיּוֹת וְהָעֲרֻבוֹת שֶׁל זֶה לֹא יִרְגִישׁ, רַק עַל־יְדֵי שֶׁקִּינָה רַבָּה בְּתִפְלָה וְהַתְּבוּדָּה וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבִין קוֹנוֹ יָמִים וְשָׁנִים מִמֶּשׁ, וְכֵן לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתּוֹת הַתּוֹרָה: "מְקַרָא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ", "רַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עֲרוּךְ", "זֵהר וְתַקוּנִים". וְאֲשַׁרִּי

אֲשֶׁר ה' תִּקְצֵא בְּנִחַל רִנַּת

מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כִּלְלֵל, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֵל עוֹבֵר,
וְהַיּוֹם כְּאֵן וּלְמַחֵר בְּקֶבֶר, וְשֵׁם יִתְפָּרֵד הַגּוֹף מִהַנְּשָׁמָה וְכוּ'.

אָחִי, אָחִי הִיָּקֵר! נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר בְּעֲצָמְךָ כִּלְלֵל, כִּי אֵין
חֶקֶר לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְמָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שֶּׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה
לְעֲשׂוֹת מִמֶּךָ וְכוּ', אֲבָל זֹאת תִּדַּע, מֵאַחֵר שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לָקַח אֶת
עֲצָמוֹ דִּיקָא עֲלֵיךְ, וּמִכְשִׁיל אוֹתְךָ בְּלִכְלוּף מְגִנָּה כְּזֶה בְּכָל פַּעַם, עֲלֵיךְ
לְתַת לוֹ בְּחִזְרָה כְּפֹל כְּפֹלִים בְּשִׁנּוּי וּבְעֵינָיו, וְאֵיךְ? עַל יְדֵי הַפְּצַת
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבַר הַמְּשַׁבֵּר וּמַבְטֵל אֶת
הַסְּטָרָא אַחֲרָא, וּמַעֲבִירוֹ מִן הָעוֹלָם — כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל.

וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם הוּא עֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל
עַמּוּנוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעֹזֵב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיּוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְעֹזֵב אוֹתָם, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ
עַלֵינוּ, מִפְּנֵי שְׁאַנְחָנוּ מְגִלִים וּמִפְּרִסְמִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי דְבַר
זֶה הוּא כִּלְלֵל גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת: "הֵיכֵן שֵׁישׁ קְבוּץ שֵׁישׁ עֲלֵיהֶם מִחֻלְקֵת,
מִסְתַּמָּא עוֹשִׂים דְּבַר טוֹב" (עַל-כָּל-פְּנִיָּם כְּשֵׁאִינָם יוֹצְאִים, חֵס
וְשְׁלוֹם, מְגִדֵר הַשְּׁלִחָן עָרוּף, כִּי אֲזוּ הֵם קָשֶׁר וְשְׁעִים שְׁאִינָם נִמְנִים).
וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהַמְּצִיאוֹת מְרָאָה, שֶׁכָּלֵם לָקַחוּ אֶת עֲצָמָם עַל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִתְלוֹצְצִים מֵהֶם מְאֹד, וְהַחֲן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁלָּהֶם נִפְל מְאֹד
מְאֹד אֲצֵל רַב אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מְאֹז שֶׁקְטָרְג הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ
עַל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְהַפֵּל נִרְאָה כְּצַחוּק בְּעֵינָי שְׁאָר הַחֲסִידִים
וְהַלִּיטָאִים, כִּי נִדְמָה לָהֶם עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַה שְׁנִדְמָה וְכוּ' וְכוּ'.
וְכֵן הִיא הַמְּצִיאוֹת, שֶׁעֲנִין רַבְּנוּ ז"ל עֲדִין הוּא לְלַעַג וּלְקַלְס בְּעֵינָי
הַחֲרָדִים (וְאֵף שֶׁהַיּוֹם כְּבָר מִסְתוֹכְבִים אֵלוֹ הַבְּעֲלֵי פְדִים וּבְעֲלֵי
חֲבִיּוֹת וּבְעֲלֵי קוֹרוֹת הַמְּשֻׁלְחִים, שֶׁהוֹלְכִים בְּעִבּוֹר תִּלְמוּד תוֹרָה
וַיִּשְׁיבָה וְכוּלָל וְקָרְיָה, וְרוֹצִים לְהַרְאוֹת לְהָעוֹלָם נִהְיֶה כְּכֹל הַגּוֹיִם
וְכוּ', שֶׁחֲסִידוֹתֵנוּ הִיא פְּחִסִידוֹת אַחֲרֵת וְכוּ', כֹּל זֶה רַק דִּמְיוֹן גְּדוֹל).
וּבְאֵמֶת מִי שִׁיּוֹדֵעַ בְּאֵמֶת מַהִי חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, רוֹאֵה אֶת הָאֵמֶת, כִּי
אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמֵתִיִּים אֵין שׁוּם 'קוֹנִיצִים' כִּלְלֵל, לָנוּ יֵשׁ רַבִּי
שֶׁל לְפָנָי מֵאֲתִים שְׁנַיִם, וְעַל-כֵּן אָנוּ מְשַׁתְּדִלִים לְהַתְנַהֵג כְּדַרְכָּם שֶׁל
חֲסִידִים שֶׁל לְפָנָי מֵאֲתִים שְׁנָה, וְאֵף שֶׁעֲדִין קָשָׁה וְכָבֵד עַלֵינוּ מְאֹד

מֵאֵד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין אָנוּ מְנִיחִים אֶת עַצְמָנוּ כָּלֵל, רַק כּוֹסְפִין וּמִשְׁתַּוְּקָקִים מֵאֵד מֵאֵד לְהִתְעַלּוֹת תָּמִיד וְכוּ'.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, תְּלַמִּיד רַבְּנוּ ז"ל חוֹשֵׁב תָּמִיד רַק עַל אַחֲרֵיתוֹ, וּמֵה יֵשִׁיב לְשׁוֹלְחוֹ דָּבָר, בְּשַׁעַה שְׂיָבֵא לְקַחַת נִשְׁמָתוֹ מִמְּנוּ וְכוּ'. וְזֶה בְּכָל־לַיּוֹת, וּבַפְּרָטִיּוֹת — אֵלוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים, הַמְּסֻתָּוֵבְבִים בְּהֵיכַל רַבְּנוּ ז"ל: "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", קְדוֹשׁ קְדוֹשִׁים, עֲלֵיהֶם הַמְּלַחֲמָה מִבְּפָנִים וּמֵאַחֲוֹר, מִבַּיִת וּמִחוּץ, כִּי הַסְּטָרָא אַחְרָא אֵינּוּ יְכוּל לְסַבֵּל אוֹתָם כָּלֵל, כִּי תַחֲלָה וְרֵאשׁ כָּל מַחְשְׁבוֹתָם וּמַעֲשֵׂיהֶם וְכִסּוּפָם — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוֹלְכִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, בְּלֵי שׁוּם פֶּחַד וּבְלֵי שׁוּם בּוֹשָׁה, בְּרִישׁ גְּלִי, לְהַפְיֵץ סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר רַק עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ אִוְרוֹ בְּעוֹלָם. וְשֵׁנִית, כִּי הֵם יוֹדְעִים הֵיטֵב הֵיטֵב אֵיךְ לְבַלּוֹת אֶת הַיּוֹם, מִמֶּשׁ שְׂאִינָם פּוֹסְקִים לְבִטְלָה כָּלֵל, רַק כָּל דְּבוּרָם הֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִתְמַיְדִים וּמִטִּילִים בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה: "מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ", "רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ", "זֵהר וְתַקּוּנִים" וְכוּ' וְכוּ'. אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה אוֹתָם, וְהִתְפַּלּוֹת שְׁלֵהֶם: "שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת", וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְהַכְּסוּפִין שְׁלֵהֶם — עֵין לֹא רְאֵתָה.

עַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁלַקַּח אֶת עַצְמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עֲלֵינוּ כָּל-כָּף, אֲבָל כָּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ כְּלוּם, כִּי אֲנַחְנוּ מוֹכַנְיִם לְהַפְּנֵס בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם לְמַעַן קַיִם אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הַדְּקָדוּקִים.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מֵה שְׁתּוּכַל, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רְאֵה לְחַטֹּף בְּכָל יוֹם וְיוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּהַרִיגַת הַיֵּצֵר הָרַע מִהָאָדָם, וְכֵן תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּסְיִם אֶת הַמְּדַרְשׁ רַבָּה מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְתַלְמֵד חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם, וּבִאֲפֹן הַזֶּה לֹא יִחְסֹר לְךָ יוֹם מִבְּלֵי לְמוּד מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הֵם נִגְדֵי הַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, כִּי הַמְּקַרָּא הוּא בְּעֲשִׂיָה, מְשַׁנָּה בִּיצִירָה, וּגְמָרָא בְּבִרְיָאָה, וְהַמְּדַרְשׁ שֶׁהִיא קַבְּלָה,

אָשֶׁר ה' תְּקַצֵּב בְּנַחֵל רִסָּא

רִזִּין וְרִזִּי דְרִזִּין, אַגְדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים — הוּא בְּאַצִּילוֹת. אָשֶׁרִי
מִי שְׁשׂוֹקֵד בְּהֵם בְּכָל יוֹם, אָשֶׁרִי לוֹ וְאָשֶׁרִי חֵלְקוֹ!

וְנָא וְנָא לְטָבַל מִפְעַם לְפַעַם בְּמִקְוֵה שֶׁל הָאָרֶץ ו"ל, וְלוֹמַר אֵת
ה'תְּקוֹן הַכְּלָלִי, עַל-יַד צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ, שֶׁהוּא סְמוּךְ לְבֵיתָךְ, וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת, יִשְׁמַע גַּם תְּפִלָּתֵנוּ, וְיַעֲזֹר לָךְ שִׁיתְּהַפֵּךְ הַכֹּל
לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: יֵשׁ עֲנָנִן שְׁנַתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ ...

ה' תְּקַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו בְּטַבַּת ה'תְּשׁד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נִצְחָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ, בֶּן תִּרְאֶה לְהַחֲיוֹת אוֹתִי עַל-כָּל-פָּנִים
בְּכָל שְׁבוּעַ עִם שְׁתֵּי שׁוֹרוֹת מִכְתָּב יָדְךָ.

גַּם אֲנִי שְׂמַח מְאֹד מְאֹד אוֹדוֹת הַמְּשֻׁרָה שֵׁישׁ לָךְ בְּפִרְנֶסָה, אָשֶׁר
יְדוּעָה דַעַת רַבֵּנוּ ו"ל בְּזֶה, שֶׁאָמַר, שְׁחַפֵּץ מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ פִּרְנֶסָה
קְבוּעָה, וּבְמִקּוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת (עִין טִי-מוֹהֲר"ן,
סִימָן תַּקֵּא). וּכְמוֹ-כֵן אִתָּה יְכוּל בֵּין פֶּךָ לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידִים וְיִתֵּר
הַמְּלַמִּידִים וְעִם הַהוֹרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, אָשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וּבְפִרְטוּת לְשִׁיר הַשִּׁיר: "מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין
שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל
עוֹלָם", אָשֶׁר רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד): כָּל
אֲמוּנָה יֵשׁ לָהּ זִמְרָה וְנִגּוֹן, וְאוֹתוֹ הַזִּמְרָה הַמְּיַחֵד לְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
(שְׂמַמְלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין), שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה מִכָּל
הַמִּינֵי חֲכָמוֹת וְאֲמוּנוֹת שְׁבַע עוֹלָם, הֵינּוּ אֲמוּנָה בְּהָאוֹר אֵין-סוּף עֲצָמוֹ,
הַסּוֹבֵב כָּל עֲלָמִין (וּמְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין), אוֹתוֹ הַזִּמְרָה הוּא גַם-כֵּן

רסב אָשֶׁר ה' תקצב בנחל

לְמַעַלְהָ מִכָּל הַנְּגוּנִים וְהַזְמִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הַשִּׁיכִים לְכָל חֻכְמָה וְאַמוּנָה וְכוּ', כִּי הוּא הַזְמַר הַשֵּׁיף לְהַאֲמוּנָה בְּהַאֲוֹר אֵין-סוּף עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא לְמַעַלְהָ מִן הַכָּל, עֵינֵי שָׁם. וְהַנְּגוּן הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ שְׁתֵּי תְּנוּעוֹת: אַחַת שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה אָנוּ מִתְּחִילִים, וְאַחַת שֶׁל שְׂמֵחָה, אֲשֶׁר בְּזֶה אָנוּ מְסִימִים, וּמִי שְׂזוּכָה רַק לְכַנֵּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁל הַנְּגוּן, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁזוּכָה לְעֵצָם עֵינָיו וְלִהְתְּבוֹנֵן בְּאַמַּת בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי מִתְּעוֹרֵר וּמִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֵה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה, וּמִמָּשׁ יִרְגִישׁ אֵיף שֶׁנִּשְׁמָתוֹ מִתְּכַפֵּסֶת בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא. אֲשֶׁרִי הַשֵּׁר אֶת הַשִּׁיר הַזֶּה תְּמִיד, וְיִרְגִישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וְנִעְיָמוֹת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי לוֹ!

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד לְשִׁקֵּד בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא דְבָרִים כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא תִּמְצָא בְּשׁוּם סִפֵּר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי נִתְחַבֵּר בְּסִיעֵתָא דְשָׁמַיָא בְּזִכּוֹת רַבּוּי הַתְּשׁוּקָה שֶׁל כָּל מִינֵי שְׂבוּרֵי לֵב וְדַכְּאֵי רוּחַ, אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מְשַׁרְהָ שְׂכִינָתוֹ בִּינֵיהֶם, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה, כְּבָר הַכָּל גְּלוּי, בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל. וְעַל-כֵּן אֵין עוֹד סִפֵּר בְּעוֹלָם שֶׁנִּתְחַבֵּר רַק עַל-יַדֵּי תְּשׁוּקַת הַנִּשְׁבָּרֵי לֵב, שֶׁהֵם כְּלִי יִתְבַּרֵּךְ, כִּי מְלֶךְ בְּשֵׁר וְדָם אֵינוֹ מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֵלִים נִשְׁבָּרִים, אֲדַרְבַּה, גְּנָאֵי הוּא לוֹ, לֹא-כֵן מְלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲצִלוּ זֶה חֲשִׁיבוֹת כְּלִים נִשְׁבָּרִים, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהֵלִים לֵד, יט): "קְרוֹב ה' לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ", וְכָל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" נִתְחַבְּרוּ דִּיקָא עַל-יַדֵּי תְּשׁוּקַת אֵלוֹ הַנִּשְׁבָּרֵי לֵב וְהַדַּכְּאֵי רוּחַ. וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׁמַרְגִישִׁים שָׁם אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעֲצָמָה, אֲשֶׁרִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם!

וְטוֹב מְאֹד אֶתָּה עוֹשֶׂה, שְׂאֵינְךָ חִפְּץ לְדַבֵּר עִם לְצִים, רְאֵה לְהִתְרַחֵק מֵהֶם, תִּתְחִיל לְדַבֵּר עִמָּהֶם מְאַמוּנָה, וְאִז אִם יִרְצוּ לְשִׁמְעַ, הֲרֵי טוֹב וְיִשְׁאַרוּ, וְאִם לֹא, מִמִּילָא יִבְרַחוּ.

הַהֲכַרְח לִי לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

אֲשֶׁר ה' תִּקְצַג בְּנִחַל רִסְג
ה' תִּקְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ז בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִיחַ הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנִּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאֵיךְ שְׁאַתָּה מִתְחַזֵּק לִילָךְ
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא עוֹד אֵלֶּא אַתָּה גַם מְחַזֵּק אַחֲרַיִם, אֲשֶׁר אֵין לְךָ
דָּבָר גְּדוֹל מִזֶּה. וְאֵיךְ שְׁנִדְמָה לְכֹאֲרָה כְּבִטּוֹל זְמַן, אֲבָל בְּאַמַּת זֶהוּ
רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנִזְכָּה לְהֵאִיר וּלְהַדְלִיק יְתֵר נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁגַם-כֵּן
יֵאִיר לָהֶם בְּהַשְׁגַּת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְיִשׁוּ נֵעַם עֲרֻבוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁלֵהַחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה, הוּא
תִּקְוִין גְּמוּר לְפָנֵם הַבְּרִית (לְקוּיִטִּי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד), וְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ
תְּמִיד, שְׁנִזְכָּה לְעִסְקָה בְּזֶה, וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לְקַיֵּם צְוֹאת וְאִזְהַרְתָּ רַבְּנוּ ז"ל
בְּזֶה, וּלְהַרְבּוֹת לְדַבֵּר עִם אַחֲרַיִם מִרַבְּנוּ ז"ל וּלְמַעַצְוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת. וַיֵּשׁ
בְּזֶה שְׁתֵּי מַעֲלוֹת: אַחַת שֶׁזוֹ טוֹבָה לְעֲצֻמוֹ, כִּי בְּאִפְּן הַזֶּה נַעֲשֶׂה אוֹר
יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר, כִּי בְּזֶה שְׁמַחְזֵק אַחֲרַיִם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּעֲצֻמוֹ
מִתְעוֹרֵר מִדְּבוּרֵי עֲצֻמוֹ וּמִתְחַזֵּק מִעֲצֻמוֹ. וְהַשְׁנִית, שְׁעוֹשֶׂה טוֹבָה
לְחֻבְרוֹ וּמְקַרְבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זוֹהִי הַמְּצוּהָ הַכִּי גְּדוֹלָה בְּמִצְוֹת
צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסִדִים — לְדַבֵּר עִם אַחֵר, כִּי כְּשֶׁעוֹשִׂים טוֹבָה
לְהָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֵין לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר מַעֲלָתוֹ, וְהַעֲקָר —
כְּשֶׁעוֹזְרִים לוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׁמַכְנִיִּסִים בּוֹ דַּעַת, אֲזִי מִמִּילָא נִתְקַן גַּם
בְּגִשְׁמִיּוֹת. וְעַל-כֵּן הוּא עֲנִין נִפְלָא לְדַבֵּר תְּמִיד עִם אַחֲרַיִם מִרַבְּנוּ ז"ל,
וְדַבֵּר זֶה הִזְיָה נְהוּג בְּכָל הַדּוֹרוֹת אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיָּקָרִים, הֵיכֵן
שְׁהִיָּה גֵר אַחַד, כְּכֹר יְדַעוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר, שְׁאַצֵּל אָדָם זֶה יְכוּלִים לְשִׁמְעַ
הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וְאֵיךְ רוֹצֶה לְחַדֵּשׁ דְּבָר זֶה, שְׁכָּל תְּלַמִּיד מִתְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל,
הַלּוֹמֵד וְשׁוֹתֵה בְּהִיכָלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", שְׁהִיָּה רְגִיל
לְדַבֵּר עִם אַחֲרַיִם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל וְהַתְּחַזְּקוֹת.

רסד אָשׁר ה' תקצג בַּנְחַל

וְכֵן רָאָה שִׁיחֵיו בְּבֵיתָךְ סִפְרִים מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, בְּאֶפֶן שְׁמִי
שָׂרָק יָבֵא אֵלָיו, כְּכֹר יִהְיֶה לוֹ מוֹכֵן הַכֹּל — דְּבוּרִים וּסְפָרִים.

אֲשֶׁרֵינוּ, שְׁאֲנוּ זֹכִים לְדַעַת מְרַבְּנוּ ו"ל וּמַעֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת,
וּבִפְרָטִיּוֹת מִיִּסוּד הַעֲצוֹת, שֶׁהֵיא תִפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל תִּפְלֵ בְּדַעַתָּךְ כָּלֵל מִשׁוּם דְּבָר
שְׁבַעוּלָם, רַק הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת מְאָרִיף אִף עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט
בְּחַיִּיךָ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרַךְ אֶת כָּל לִבָּךְ וְכָל מֵה
שִׁעוּבֵר עֲלֶיךָ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְאִף שְׁבַתְחֻלָּה יְדַמָּה לְךָ
שְׂאִין מִי שְׁשׁוּמֵעַ לְךָ, אַחִי, אַחִי הַיְקָר! אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה כָּלֵל, כִּי
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה לְמַעְלָה.

וְכֵן הִתְמַד מְאֹד מְאֹד בְּשַׁעוּרִים כְּסִדְרָן, עַל־פִּי סִדְר דְּרָךְ הַלְמוּד
שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְתִזְכֶּה לְאֵט לְאֵט לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה: תַּנ"ךְ, מִשְׁנֵיּוֹת, בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפְתָּא, מְכִילְתָּא,
סִפְרָא, סִפְרֵי, מְדֻרָשׁ רַבָּה וְתַנְחומָא, זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל כָּלֵם
— רָאָה לְהִתְמַיֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שְׂאִין לְךָ מְדָה טוֹבָה מֵהֵם, אֲשֶׁר
מְכַנִּים בְּהֶאֱדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ.

רָאָה בְּשַׁעָה שְׂאִתָּה מְדַבֵּר עִם אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסִּפְרָדִים,
שֶׁתִּדְבַר הַרְבֵּה מִהִנְקָדָה זֹו שֶׁל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵל יְאַמִּינוּ וְאֵל
יְשִׁימוּ לֵב אֵל כָּל שׁוּטָה וּפְתִי, שְׁקוּרָא אֶת עֲצָמוֹ מְקַבֵּל וְנוֹתֵן
תַּקוּנִים, חוּזֵי חֲזִיּוֹנוֹת וְקוּרָאֵי מְזוּזוֹת וּמְסַתְּכָלִים עַל הַיְדִים וְכוּ' וְכוּ',
הַכֹּל דְּמִיּוֹן וְרַעוּת רִיחַ. כִּי כְּשֶׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
בוֹ יְתִבְרַךְ, וּמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יְתִבְרַךְ וּמְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר
עִמוֹ יְתִבְרַךְ, אֲזִי יְכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַטֵּבַע לְגַמְרֵי, וְלִהְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ
כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְיִמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים,
אֲשֶׁרֵי שִׁיאַחַז בְּזָה!

וְכֵן לְעוֹרְרָם הַרְבֵּה עַל אַמִּירַת מִשְׁנֵיּוֹת, אִם אֶפְשָׁר ח"י פְּרָקִים

אָשׁר ה' תקצד בַּנְחַל רסה

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׁהִיא סִגְלָה לְהַרְג אֶת הַיֵּצֶר הָרַע לְגַמְרֵי. וְכֵן לְעוֹרְרֵם
עַל אֲמִירַת 'תִּקְוֹן הַכְּלָלִי', שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁהוּא תִקְוֹן הַכּוֹלָל עַל
כָּל הַחֻטָּאִים (עֵינ לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט); וְאֲשָׁרִי מִי שְׁיֵאמְרוּ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עִם הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, אֲשָׁרִי לוֹ וְאֲשָׁרִי חֶלְקוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ ...

ה' תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרְא, י"ט בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיֵּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

גַּם קִבְּלָתִי הַחֲדוּשִׁי תוֹרָה שְׁאֵתָה מְחַדָּשׁ, וְהֵן דְּבָרִים נְאִים
וּמְתַקְּבָלִים עַל הַדַּעַת, וְהֵיךָ טוֹב מְאֹד שְׁתַּרְשֵׁם אֶת זֶה אֲצַלְךָ בְּפִנְקָס
וְלֹא לְשַׁלַּח אֵלַי, כִּי כֵן בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן יִתְרַבּוּ אֲצַלְךָ קוֹנְטְרָסִים שְׁלָמִים,
וּבְכָל פֶּעַם יִהְיֶה לְךָ מַה לְדַבֵּר וּמַה לְשִׁיחַ עִם בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר הוּא
דְּבָר גְּדוֹל עַד מְאֹד.

וּרְבַנּוּ ז"ל הִזְהִיר אוֹתָנוּ — הֵן לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, לְחַזְקָם
וּלְאַמְצָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵן לְחַדָּשׁ הַרְבֵּה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה,
וּבְאִפְּן הַזֶּה יִהְיֶה לְךָ שְׁנִיחָה יָחֵד.

אֲחֵי הַיֵּקָר! הָאָדָם צְרִיף לְקַדָּשׁ וּלְטַהַר אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו, דְּבוּרָיו
וּמַעֲשָׂיו, אֲשֶׁר בְּכָל־לִיּוֹת הֵם נִגְדַע עֲשִׂיָה, יִצִּירָה, בְּרִיאָה, וְהֵם נַעֲשִׂים
כְּלֵי לְקַבֵּל אֶת אוֹר הָאֲצִילוֹת; כִּי כִפִּי שְׁהָאָדָם מְקַדָּשׁ אֶת מַעֲשָׂיו,
אֶת דְּבוּרָיו וְאֶת מַחְשְׁבוֹתָיו, כְּמוֹ-כֵן נַעֲשֶׂה כְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ שְׁפַע אוֹר
גְּלוּי הָאֲצִילוֹת.

וְכֵן בְּפִרְטִיּוֹת — כְּשֶׁאָדָם מְקַדָּשׁ אֶת הַפֶּה, הַחֻטָּם, הָאָזְנִים,
הָעֵינַיִם, נַעֲשֶׂה בְּדַגְמַת הָעוֹלָמוֹת, וּמֵאִיר בּוֹ שֵׁם: ע"ב, ס"ג, מ"ה,

ב"ן, אֲשֶׁר אֵין לָּךְ עוֹד עֲרֻבוֹת וְנַעֲיֵמוֹת בְּהַחַיִּים יוֹתֵר מִזֶּה, שְׂאֵדָם זוֹכָה לְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִיַּחַד שְׁמוֹתָיו אֵלּוּ תִּמְיֵד לְפָנַי עֵינָיו, מִמַּשׁ עוֹלָם הֵבֵא תִּרְאָה וְתִרְגִּישׁ בְּחַיִּיךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת מֵאֵמֶר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: כְּשֵׂאֵדָם פּוֹגֵם בַּמַּחְשָׁבָה — יֵשׁ לוֹ צָרוֹת מִבְּנָיו וּמִבְּנוֹתָיו, וּכְשֵׂאֵדָם פּוֹגֵם בְּדַבּוּרוֹ — יֵשׁ לוֹ צָרוֹת מֵאֲשֶׁתּוֹ, וּכְשֵׂאֵדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו — יֵשׁ לוֹ צָרוֹת מִבְּנֵי-אָדָם, מִמַּעֲבָדָיו וּמִפּוֹעֲלָיו. וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְהִזְדַּרֵּז לְתַקֵּן אֶת הַמַּחְשָׁבָה, דַּבּוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם כְּלֵי הַנֶּפֶשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה, בְּאִפֶּן שְׁנוֹזְכָה לְהִרְגִישׁ בָּהֶם תִּמְיֵד עֲרֻבוֹת נַעֲיֵמוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבַּרְךָ.

חֲמִדַּת לְבָבִי! אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִסֵּכַת עֲרוּבִין, דף נד.): אִם אָדָם מַשִּׁים אֶת עַצְמוֹ כְּעֲרוּגָה הַזֹּה, שֶׁהַכֹּל דָּשִׁין בָּהּ, וּכְבֹּשֶׁם זֶה, שֶׁהַכֹּל מִתְבַּשְׂמֵין בּוֹ — תִּלְמוּדוֹ מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, עֵינַי שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאָה לְדַבֵּר עִם כָּל יְדִידָיו שָׁם, בְּעִיר הַקְּדוֹשׁ צֶפֶת יצ"ו, דַּבּוּרֵי אֱמוּנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִז תִּצְלִיחַ, כִּי גַם תִּלְמוּדֶךָ יִתְקַיֵּם בְּיָדֶךָ; כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִדְבָרִים עִם אַחֵר, נַעֲשֵׂה אוֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר (עֵינַי לְקוּטֵי-מוֹהַב"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפד): כְּשֵׂמִדְבֵּר עִם אַחֵר, חוֹזֵר הַדַּבּוּרִים לְעוֹרְרוֹ גַם-כֵּן, עֵינַי שָׁם. הֵעֵקֶר רָאָה לְהִיּוֹת תִּמְיֵד שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב, וּתְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיִרְחִיב לָּךְ בְּפִרְנֹסֶתְךָ, כִּי מִפֶּתַח שֶׁל פְּרִנְסָה נִמְצָא רַק בְּיָדוֹ וְלֹא בְּיָד בָּשֶׂר וְדָם, וְעַל-כֵּן אֵין לָּךְ מִמֵּי לִירָא כָּלֵל. הַחֲזֵק בְּשַׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל יוֹם: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּבָה, אֲפֵלוּ קִצַּת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ ...

אֲשֶׁר ה' תקצה בְּנַחַל רסז
ה' תקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, י"ט בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, וְאִיךָ אַתֶּם מְסַתְּדִרִים, אִף שְׁעֵדִין קֶצֶת קִשָּׁה, אִף-עַל-פִּי-כֵן עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי חֲכָמִינוּ ז"ל הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ, כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא אֶחָד מֵהַדְּבָרִים הַנִּקְנִין בִּיְסוּרֵינָּה. כִּי שְׁלֹשָׁה דְבָרִים נִקְנִים בִּיְסוּרִים: תּוֹרָה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעוֹלָם הַבָּא (בְּרִכוֹת ה.); מִכָּל שֶׁכֵּן מִי שְׁרוּצָה שְׁלֹשָׁתָן יַחַד: לְגוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלִלְמַד תּוֹרָה וְלִזְכוֹת לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵהַ שְׁעוֹבֵר. אֲבָל כְּשֶׁאֵדָם מִכְּנִיס בְּדַעַתוֹ אֶמְתַּת אָמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, הָרִי מִמְתִּיק מִמֶּנּוּ הַכֹּל, כִּי עַל-יְדֵי אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים בְּבֵית שְׂיָחִיו, צְרִיכִים סְבִלְנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי הַיְלָדִים יְכוּלִים לְעֲצֹבֵן מְאֹד מְאֹד, אִף תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל גַּם עַל חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזִכָּה עִם יְלָדִים, כִּי כַּמָּה אֲנָשִׁים עֲשִׂירִים הָיוּ מְשֻׁלְּמִים כָּל הוֹן דְּעִלְמָא, כְּדִי שְׂיִזְכּוּ לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן מִי שְׂיֵשׁ לוֹ יְלָדִים, עָלָיו לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת פְּרִנְסָה, הָעֵקֶר רַק לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיִרְחִיב לָכֶם, וּמֵה שְׂתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת — שׁוֹם דְּבָר אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְאִין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה, לְעֲשׂוֹת בְּעֲצָמָה תְּפִלָּה בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִילָה, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְהַסְבִּלְנוֹת הִיא הָעֵקֶר בְּהַחֲיִים, הֵן לְגַבֵּי הַיְלָדִים וְהֵן לְגַבֵּי הַבְּעַל, בְּדַרְכֵי נַעַם פּוֹעֵלִים תְּמִיד יוֹתֵר בְּנִקְל מֵאֲשֶׁר בְּעֲצָבָנוֹת וְכוּ', שְׂרַק מְבִיאָה לִיְדֵי דְכָאוֹן וּמְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת, שְׂמוֹשֶׁכֶת אַחֲרֵ-כֵן עֲצָלוֹת וּבִטְלָה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עֲלֵיכֶם, וַיְמַשִּׁיךְ עֲלֵיכֶם רַק שְׁפַע, בְּרָכָה

רסח אָשֶׁר ה' תִּקְצוּ בְּנַחַל

וְהִצְלַחְתָּהּ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִּצְלִיחוּ תָּמִיד: הֵן בְּפָרְנֶסָה וְהֵן בְּבְרִיאוֹת
— לְכֶם וּלְיִלְדֵיכֶם, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם כָּל טוֹב...

ה' תִּקְצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר וְאַרְא, כ' בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וְהִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ כָּבֵר מִכְתָּב וְכֵן לְזוּגְתְךָ, וּמִסְתַּמָּא תִּקְבְּלוּ
בְּקָרוֹב, כִּי הִדְאָר מִתְעַכֵּב בְּעֵתִים הַלְלוּ.

אֲחִי הַיְקָר! חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, לְהִזְהַר
לְהִתְפַּלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֶה, מְעֵרִיב, וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר
דִּיקָא מְלָה בְּמִלָּה. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּכָל תְּבָה וְתָבָה — שָׁם מֵאִיר
אַלְקוֹת, וְלִזְכוּת לְהִרְגִישׁ אֶת הָאֱלֻקוֹת שְׁבִתְבוֹת הַתְּפִלָּה, צְרִיכִים לְבֹא
לִידֵי זְכוּת וְטְהָרַת הַמַּחַ מִחֻשְׁבָּה; כִּי בְּאַמֶּת מִי שְׁמִטָּה אֲזַנּוּ אֶל תְּבוֹת
הַתְּפִלָּה, יִבִּין וַיִּשְׁכִּיל נִפְלְאוֹת, אֲךָ יַעַן שֶׁהַתְּפִלָּה כָּל-כָּף גְּבוּהָה,
עַל-כֵּן מְגַרְשִׁים אֶת הָאָדָם מִהַתְּפִלָּה, עַל-יְדֵי מִחֻשְׁבוֹת זָרוֹת
וְהִרְהוּרִים רָעִים וּבְלִבּוֹלִים וְכוּ', אֲשֶׁר בָּאִים דִּיקָא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה (עֵינִי
לְקוּטִי מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ל'). וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי עֲצוֹת
וּפְעֻלוֹת לְזְכוּת לְטְהָרַת הַמִּחֻשְׁבָּה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה: א' — לְתַת צְדָקָה
קִדְּם הַתְּפִלָּה. ב' — לְהִתְבּוֹדֵד הִרְבָּה קִדְּם הַתְּפִלָּה. ג' — מְחִיאַת כַּפַּיִם
בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. ד' — לַעֲמֹד עַל מְקוֹם אֶחָד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְלֹא
לְהִסְתּוֹבֵב. ה' — לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא. ו' — לְהִתְפַּלֵּל לְאֵט לְאֵט,
מְלָה בְּמְלָה, עִם נְגוּן הַמְּעוֹרָר. וְתִכְף-וּמְיָד כְּשֶׁרַק תִּרְצֶה מִחֻשְׁבָּתוֹ
לְצֵאת מִתְּבוֹת הַתְּפִלָּה, יִחְזִירָה לְמְקוֹמָה.

מָה אָמַר לְךָ, רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּטַבִּילַת מְקַנָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,

בְּנֹדָאֵי אִם אֶפְשָׁר לְלַכֵּת בְּבִקְרָא קֹדֶם הַתְּפִלָּה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם קָם מִשְׁנָתוֹ, וּמִתְחִיל לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ מְשִׁיחַ דְּבָרִים בְּטָלִים כָּלֵל וְהוֹלֵךְ לְמִקְנָה, מְאִירִים לוֹ הַמַּחֲזִין לְגַמְרֵי בְּאֶפֶן אַחֵר. אָבֵל אִם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לִילֵךְ קֹדֶם הַתְּפִלָּה, כָּל הַיּוֹם כְּשֶׁר לְטְבִילַת מִקְנָה, כִּי עֲנִין מִקְנָה הוּא חוֹבֵת הַיּוֹם, שְׁצָרִיכִים לְרֹאוֹת לְטָבֵל בְּכָל יוֹם בְּמִקְנָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה עִמּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְמִקּוֹם שְׂיִטְבְּלוּהוּ אֲנָשִׁים — יִזְכֶּה לְטָבֵל אֶת עֲצָמוֹ, עַל-כֵּן בְּשַׁעַת טְבִילָה צָרִיכִים לְהִרְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּתִשׁוּבָה, אוֹלֵי עֲכָשׁוּ הֵיא הַפַּעַם הָאֲחֵרוֹנָה שְׂזוּכָה לְטָבֵל בְּמִקְנָה לְבָד.

אָחֵי הַיִּקְרָ! עֲלִיךָ לְדַעַת, בְּשַׁעַת שְׁאֲדָם טוֹבֵל גּוֹפּוֹ כָּאֵן לְמִטָּה, נִשְׁמָתוֹ נִטְבָּלַת לְמַעַלָּה, וְעַל-כֵּן הוּא עֲנִין נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל בְּטְבִילַת מִקְנָה, וּכְשֶׁאֲדָם נִכְנָס אֶל תּוֹךְ מִימֵי הַמִּקְנָה, הָרוּחַ רָעָה סָרָה מִמֶּנּוּ, כִּי הָאֲדָם מַחְבִּיא אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ מִימֵי הַמִּקְנָה, וְהָרוּחַ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, כִּי טָבַע שֶׁל הָרוּחַ לְהַפְרֵד מֵהַמַּיִם. וּמוֹהֲרֵינָּה ז"ל אָמַר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיר אֶת הַנְּשִׁמָּה שְׁנִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ בְּשַׁעַת שְׁנָה, רַק עַל-יְדֵי טְבִילַת מִקְנָה. וְעַל-כֵּן נִמְצָא, שְׂטוֹב לְטָבֵל תְּכַף-וּמְיָד בְּבִקְרָא סְמוּךְ לְקִמְתּוֹ.

וּבְעֲנִין הַקִּימָה, עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי צָרִיכִים לְהִזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּכַרְכוֹת הַתּוֹרָה, כִּי הֵיא מִצְוָה רַבָּה עַד מְאֹד, וְיֵשׁ פּוֹסְקִים שְׁנֵיהֶם מְדַאֲוֵרִיתָא. וְעַל-כֵּן תְּכַף-וּמְיָד כְּשֶׁקָם וּמִתְלַבֵּשׁ וְיוֹצֵא לְצַרְכָּיו, יִרְחֹץ פָּנָיו וְעֵינָיו וּפִיו, וְאַחֵר הַנְּגוּב יִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, שְׁהַחְזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וַיִּבְקֶשׁ הַרְבֵּה, שְׁהִיּוֹם הַזֶּה יֵלֵךְ עִמּוֹ כְּסֹדֵר, וַיִּקְשֹׁר אֶת הַיּוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְאֵל רַבְּנוּ ז"ל (עֲיֵן שִׁיחוֹת-הַרְבֵּי, סִימָן ב'), וַיִּתְחִיל לְבָרֵךְ בְּרַכַּת צִיצִית: "עַל מִצְוֹת צִיצִית", וַיֹּאמֶר בְּרַכַּת "עַל נְטִילַת יְדַיִם" וְ"אֲשֶׁר יִצַּר", וַיִּצְרַף אֵלָיָהּ "אֶלְקֵי נִשְׁמָה" (כִּי הֵיא בְּרַכָּה הַסְּמוּכָה אֵלָיָהּ), וְאַחֲרֵי-כֵן יְבָרֵךְ בְּרַכּוֹת הַתּוֹרָה, וּבְמִשְׁנַת "אֵלוֹ דְּבָרִים" יוֹסִיף מְדַעַתוֹ הַרְבֵּה מֵאֲמָרֵי תְּכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַמְּעוֹרְרִים לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאִם רוֹאָה שְׁעוֹבֵר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, תְּכַף-וּמְיָד אַחֲרֵי-כֵן יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע, וַיֹּאמֶר: "הֲרִינִי מִקְבֵּל עָלַי עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּאַהֲבָה, וְהֲרִינִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוֹת

עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית, וְיֵהי נֶעֱמַ אֲדָנָי אֶלְקִינוּ, וּמַעֲשֵׂי יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ, וַיִּתְחִיל לְקִרְוֹת הַשְּׁלֹשׁ פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע. וְטוֹב לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּפֶתְמִיד, כִּי בְּאִפְּן זֶה אֶף-פַּעַם לֹא יַעֲבֹר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע (מְלַבֵּד בְּשֶׁקֶם קִדְּם אֹר הַיּוֹם, שְׂאֵז אֵינוֹ יָכוֹל לְצִאת בְּזֶה יְדֵי חוֹבֵת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית, כַּמּוֹבָן).

אָחֵי הַיְקָר! אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים פ.א.): מִפְּנֵי מַה תִּלְמִידֵי חֲכָמִים, אֵין בְּגִיָּהֶם תִּלְמִידֵי חֲכָמִים? מִפְּנֵי שְׁלֹא בִּרְכוּ בַתּוֹרָה תְּחִלָּה, עֵינַי שָׁם; וְכֵן לְמַה הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ אֵינוֹ נֶעֱשֵׂה תִלְמִיד חָכֵם, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁכָּבַר לוֹמֵד שׁוֹכַח מַה שְׁלוּמֵד? הַכֹּל בָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְרַשֵּׁל מִלְּבַרְךָ בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה בְּכּוֹנְנָה. וּמַה גַּם שְׂמִדְבָר קִדְּם לְכוּן, וּמִסְתַּוָּבֵב וְעוֹסֵק בְּעֵסְקָיו, וּבְדָבָר זֶה רַבִּים נִכְשָׁלִים (וְהוּא רַק מִפְּאֵת חֶסְרוֹן יְדִיעָה); כִּי בְּאֵמֶת אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר קִדְּם שְׂמִדְבָרִים בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, וְלֹא כְּמוֹ עַמֵי הָאָרֶץ, שְׂמִדְבָרִין בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה צְרִיכִים לְבַרְךָ תִּכְף-וּמִיד בְּקוּמוֹ מִמִּטָּתוֹ, אַחַר עֲשִׂית צְרִכּוֹ וּרְחִיצַת יְדָיו וּפְנָיו וּפְיוֹ, וַיִּתְחִיל לוֹמַר הַבְּרִכּוֹת הַנּוֹזְכְרוֹת, קִדְּם שְׂעִיעֵשֶׂה אֵיזָה דָּבָר, וַיִּתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְאִם אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד אֲזַ גַּם מִשְׁנָה, זֹהֵר, גְּמָרָא, כְּדֵי שְׂיִקְיָם (שִׁיר הַשִּׁירִים ז, ג): אֵל יַחֲסֹר ה' מִיָּגִ'ג': הַיִּתְבּוֹדְדוֹת, מִשְׁנָה, זֹהֵר, גְּמָרָא — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אָבֵל אִם אֵי אֶפְשֶׁר לוֹ לְלַמֵּד, אֲזַ עַל-כָּל-פָּנִים אֵל יַחֲסִיר בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה, וְכַמְעַט שְׁלֹא כְּדֵי לְצִאת מִבֵּיתוֹ בְּלֵי אֲמִירָתוֹ, כָּל-כּוֹף חַמּוּרָה מִצְוָה זֹ! וַיֵּשׁ בְּזֶה סוּדוֹת גְּדוּלִים, וְכֹל הַהֶאֱרָה לְהָאָדָם, שְׂיִזְכֶּה שְׂיֵאִיר לוֹ אֹר הַתּוֹרָה, תְּלוּיָה בְּזֶה.

חֲמִדַת לְבָבִי! תִּדַע כִּי עַל-פִּי הִלְכָה אֵתָה חַיֵּב לַעֲשׂוֹת תִּקּוּן לְנִשְׁמַת אַחִידָה, וְאִף שְׁזֶה הָיָה אֲנִס מִצְדָּה, כִּי אֵתָה הָיִיתָ יָלֵד קִטָּן וְאִמָּךְ חַיֵּבֵת בְּדָבָר, כִּי זֹו תִקְלָה שְׂיִצְאָה מִצְד הָאִם, לְהַנִּיחַ בְּנִים קִטָּנִים לְבֵד בְּבֵיתָ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מִצְד הִלְכָה אֵתָה מְחִיב לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ בְּשָׁבִיל נִשְׁמַת אַחִידָה, כִּי יֵשׁ בְּיָדְךָ דִּין רְצִיחָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֵתָה צְרִיף לְתִקּוּן גְּדוּל, וְתִקּוּנָךְ — שְׂתַכְנִיס אֵת עֲצָמְךָ בְּפַעֲלֵלוֹת, לְהַחִיּוֹת בְּגִי-אָדָם וּלְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְדָבָר זֶה זֹוֹכִים עַל-יְדֵי

אֲשֶׁר ה' תִּקְצוּ בְּנַחֵל רַעַא

הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁתִּזְכֶּה בְּמִשְׁךָ הַיָּמִים
וְהַשָּׁנִים לַחֲזוֹר וּלְהִדְפִּיס אִיזָה סֵפֶר בְּעֶצְמָךְ, וְלְהַפִּיצוֹ בְּכָל תְּפוּצוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי בִזְהָ שֶׁהֲרַגְתָּ וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת בְּזֶה בְּנֵי-אָדָם.

הָעֵקֶר — רְאֵה לְלַמֵּד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ מִשְׁנֵיּוֹת, אִם אֲפֹשֶׁר לֹאמַר בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וּלְהִזְכִּיר אֶת שֵׁם אֲחִיךָ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, מֵה
טוֹב וּמֵה נָעִים. וְכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּתְקִים מִצְוֹת כַּבוּד
אִם בְּשִׁלְמוֹת, וְתִרְאֶה לְהַחֲיוֹת אוֹתָהּ וּלְשִׂמְחָהּ וּלְדַבֵּר עַל לְבָהּ.
וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים וְיִרְחִיב לְכֶם, וְתִזְכּוּ לַחֲזוֹר אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת וּבְתִמִּים, כִּפִּי שֶׁהוֹרָה אוֹתֵנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל.

... הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ ...

ה' תִּקְצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"א בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה, יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ לְכָל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
"חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים, דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וָאֲתֵר, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְיָקָרִים! חֲזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל יִכְנֹס בְּכֶם שׁוֹם
חֲלִישׁוֹת וּקְרִירוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בֵימֵי
הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר אֵין לְכֶם יָמִים טוֹבִים מִיָּמִים אֵלוֹ. הָעֵקֶר רָאוּ לְנַצֵּל
אֶת הַזְּמַן הַיְיָקָר, וְתִהְיוּ רְגִילִים לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְמִקּוֹם
לְפָטֶט דְּבָרִים בְּטִלִּים, רָאוּ לְפָטֶט עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּתְסַפְּרוּ לוֹ אֶת כָּל
לְבָבְכֶם וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר הַמְּשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה
לְמִטָּה, וּמִקְשָׁר אֶת הַנְּשִׁמָּה לְמַעְלָה, כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת. וְרַבְּנֵינוּ
ז"ל הִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ הִרְבֵּה מְאֹד בְּעֶצְהָ זוֹ, וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ,
שֶׁהָעֵקֶר שֶׁהוּא בָּא אֶל מִדְּרַגְתּוֹ הִיָּה רַק עַל-יְדֵי שְׁהִיָּה בְּבַחֲיַנַּת
פְּרָאֲסִטִּיק מִמֶּשׁ, הֵינּוּ שֶׁדְּבַר הִרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה כְּמוֹ אָדָם פְּשוּט, וּבְסוֹף יָמָיו בְּעִלְמָא הַדִּין אָמַר: בְּאֵם שְׁהִיָּה
יִוֹדַע בֵּימֵי הַנְּעוּרִים אֶת גְּדֹל הַמַּעְלָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲזִי לֹא

ערב אָשׁר ה' תקצו בנחל

הָיָה מִסְגָּף אֶת גּוֹפּוֹ כַּל-כָּף, וְרַבְּנוּ ז"ל בָּלָה בְּעַנְיָן זֶה יָמִים וְלֵילוֹת שְׁלָמִים, תָּמִיד דִּבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָף בָּלָה אֶת יָמָיו וְשָׁנוּתָיו, עַד שְׁזָכָה לְמָה שְׁזָכָה.

וְעַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ בָּמוֹ עֵינֵיכֶם אֵיךְ שֶׁהִזְמַן בּוֹגֵד בְּנוּ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לֵילָה וְהִנֵּה הַפֶּל פּוֹרֵחַ, מְדוּעַ לָכֶם לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּפִטְפוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים? יוֹתֵר טוֹב לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן בְּדַבּוּרִים, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הֵן אָמַת, כִּי קָשָׁה וְכָבֵד לְאָדָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּקִבְעוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הֵהָכְרַח לְבִטּוֹל קֶצֶת, כִּי לְפַעֲמִים בְּטוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָה (מִנְחוֹת צ ט:) , וִיכוּלִים לְהִתְבַּלְבֵּל לוֹ הַמִּזְחִין, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל-כָּל-פָּנִים בְּעֵת הַבְּטוּל טוֹב לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהוּא זְכוּת הַרְבִּים, כְּמוֹ הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְאַסְפַּת צְדָקָה עַל הַדְּפֻסֹת סִפְרִים חֲדָשִׁים.

הַעֲקָר רְאוּ לְהִתְמַיֵּד גַּם בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאַל יִחְסַר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לַמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר, וְשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲפֵלוֹ מְעַט דְּמַעַט מְכַל שְׁעוֹר, כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁבֶּרֶת אֶת הַרוּחַ שְׁטוּת שְׁנֹכְנָס בְּאָדָם עַל-יְדֵי עוֹנוֹתָיו, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא אָמַר: בְּרֵאשִׁית יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאשִׁית תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּנַגְדּוֹ (עֵין קְדוּשִׁין ל); וְאִם פָּגַע בָּךְ מְנוּל זֶה, מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדָרַשׁ; וּבִיּוֹתֵר מוֹעִיל לְשִׁבְרֵת הַיֵּצֵר הָרַע — לַמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַמְּחַיִּים וּמְחַזְקִים הַרְבֵּה.

וְעַל-כֵּן תִּרְאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וּבְ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וּבְ"סִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂי־יִת", וּבְהַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל: בְּ"חַיֵּי-מוֹהַר"ן" וּבְ"שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְזֶה לֹא יִתֵּן לָכֶם לִפְלֵל וְלַחְזוֹר, חֵס וְשָׁלוֹם, לְאַחֹר, רַק אֲדַרְבֶּה, תִּתְקַדְמוּ תָּמִיד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אַחֵי וְרַעֵי! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁחִזַּק בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְפָרְנֵסוֹ. וְכַמוּכָא בְּסִפְרֵי חֲסִידִים (סִימָן ש"ט) עַל פְּסוּק (מְשָׁלֵי לֹא, יח): "לֹא יִכְבֶּה בַּלֵּילָה גֵרָה", כָּל הַלֵּילָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה כְּאֵנוּת סוֹחֵר, כֵּן הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לְעוֹסְקִים יוֹמָם

אֲשֶׁר ה' תִּקְצַח בְּנַחֵל רַעַג

וְלִילָה בַּתּוֹרָה — כָּל צָרְכֵיהֶם, כְּשֶׁם שֶׁהִסּוּחַר שֶׁשָּׁעָה מְשַׁחֶקֶת לוֹ, מְזַמֵּן לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹאכִים הַמְּמַנִּים עָלָיו, וּמְכַנְיָסִים בְּלֵב אַחֲרִים, לְהִבְיֵאֵם לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂזֵה הַסּוּחַר שָׁם, וּמְכוֹן לֵב הַסּוּחַר לְקִנּוּת, וְאַחֲרֵי-כֵן מְכוֹן לֵב אַחֲרִים לְבֹא שָׁם אֲצֵל הַסּוּחַר, אוֹ הַסּוּחַר אֲצֵלָם לְקִנּוּת, כְּמוֹ-כֵן כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה תְּדוּר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לוֹ מְלֹאכִים מֵרַחוּק לְהִבְיֵא לּוֹ כָּל צָרְכָיו. לְכֹף נִמְשָׁלָה הַתּוֹרָה לְלֶחֶם, כִּי הִיא בְּדִגְמַת הַלֶּחֶם, שֶׁהָאָדָם נוֹסֵעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם לְהַתְּפָנֵס וְכוּ', וּכְשֶׁהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה בַּתְּדוּרוֹת, אֲזִי אֵינוֹ צָרִיף לְעִשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק, רַק מְזַמֵּינִים לוֹ פְּרִנְסָתוֹ בְּבֵיתוֹ בְּקִבְיָעוֹת, וּבְלִבָּד, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְּקָרִים! שִׁיְהִיָּה הַלְמוּד בְּקִבְיָעוֹת עֲצוּמָה.

מָה אָמַר לָכֶם! כְּשֶׁתְּרַגְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת בַּתְּמִימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת, וְתִהְיוּ מְהֻלְכִים בְּדֶרֶךְ יְחִידִי לְהַתְּבוּדָד וְלִהְפִיץ סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וְלֶאֱסֹף צְדָקָה, וְתַתְּמִידוֹ וְתַטִּילוּ בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזוֹ תִזְכּוּ לְבֹא לְדַבְּקוֹת וּלְאוֹר כְּזֶה, אֲשֶׁר עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה תְּרַגְּשׁוּ מִמֶּשׁ. אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ בְּזֶה תְּמִיד וַיִּזְכֶּה לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

ה' תִּקְצַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"א בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָךְ הַיְּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצַחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְּפֶסָה — לְנִכוֹן קִבְּלָתִי.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקִיךְ, שִׁישׁ לְךָ חֻלְקַת בְּעֵסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁל הַדְּפֶסָה וְהַפְּצָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף אֶל מִצְוֶה זוֹ, כִּי הִיא זְכוּת הַרְּבִים לְדוּרֵי דוֹרוֹת.

אֲשֶׁרִינוּ שֶׁזְּכִינוּ לְהַתְּנוּדַע מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, וְאַנּוּ יוֹדְעִים מַעֲצוֹת

עדר אֲשֶׁר ה' תקצט בנחל

נפלאות כאלו, ומה גם שאנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל, אשר זו לנו זכות גדולה.

חזק ואמץ מאד בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר – להיות תמיד בשמחה עצומה, כי מי שתמיד שמח, הרי הוא מצליח (ספר-המדות, אות הצלחה, חלק ב', סימן א').

הדורש שלומך...

ה' תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"א בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב לידידי היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגצח נצחים.

פה תקבל רצוף ספר חדש: קונטרס "אסירי ארץ", שנתחבר היקא לאלו היושבים בבית-הסתר, ולא להפיצו ברחוב, והספרים יהיו שיכים ל... אשר הוא מתעסק במצוה רבה זו, ואני מאד חפץ להדפיסו שם בארץ ישראל, ולחזר ולהדפיסו, עד שלא יהיה אסיר אחד, שלא יהיה אצלו הקונטרס הקטן הזה.

אחי היקר! חזק ואמץ מאד מאד, ואל תהיה, חס ושלום, בקטנות המחין, כי גדול אדוננו ורב להושיע. ובפרטיות אפה, שנכנסת בעסק הרבים, אפה צריך חזק גדול, כי מי שיש לו עסק עם רבים, צריך לסייעתא דשמייא ורחמים רבים, שלא יפל באיזו קטנות או מרירות, חס ושלום, מהרע של אלו הנשמות אשר עוסק לקרבם. ועל זה צריכים להזמין מלאכי לבו, ולהתבודד הרבה עמו יתברך, כדי לבטל את כל הרע מהם.

מי יתן, שתבנה את "היכל-הקדש" בירושלים, אשר שם מקומו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט), כי "והנותר בירושלים קדוש יאמר לו" (ישעיה ד, ג).

אָשֶׁר ה' תר בְּנַחֵל ערה

הַעֲקֵר רָאָה, שְׁאֵתָהּ בְּעֶצְמָהּ תִּהְיֶה חֹזֵק וְאִמִּיץ בְּדַעְתָּךְ בְּאֶמוּנָה
בְּרוּחָהּ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹהֲמֹשִׁיךְ עֲלֶיךָ תִּמְיֵד עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת זִיו אֹרֹךְ
יִתְבַּרְךָ, וְתִתְעַנֵּג בְּשִׂכְיֹת עִזּוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ ...

תַּעֲשֶׂה בְּדִיּוֹק חֲשָׁבוֹן כַּמָּה עוֹלָה הַהֲדַפְסָה, וְיֵשׁ לִי אֶחָד כָּאֵן
שִׁישְׁלֵם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, וְהַסְפָּרִים תִּמְסֹר לִּי ...

ה' תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בֵּא, כ"ו בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִיְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְשִׂמְחֹתִי מְאֹד מְאֹד עַל שְׁאֵתָהּ
מִתְמִיד לְכַתֵּב לִי, אִף שְׁאֲנִי מִתְרַשֵּׁל קִצָּת מְלַעְנוֹת לְךָ תִּכְף-וּמְיָד, אִף
עֲלֶיךָ לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי טְרִדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שְׂרָבוֹ.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵתָהּ צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם,
הַעֲקֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֲלֻקָּה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֲלֹק ב', סִימָן כד): כָּל הַחֲלָאִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם —
כָּלָם בָּאִים רַק מִקְּלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בְּזֶה,
שֶׁכָּל הַחֲלָאִים — עַל-יְדֵי מְרָה שְׂחָרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִחָה — רְפוּאָה
גְּדוּלָה, כִּי טַבַּע הָאָדָם לְמִשָּׁף עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׂחָרָה וְעֲצָבוֹת, מִחֲמַת
פְּגַעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן. וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִין, עַל-כֵּן צְרִיךְ לְהִכָּרִיחַ אֶת
עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה תְּמִיד, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצָמוֹ
עִם כָּל מָה שְׁיָכוֹל.

וּבִפְרָטִיּוֹת אֵתָהּ, אָהוּבִי, אָחִי! מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר עָבַר עֲלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ
מָה שְׁעָבַר, עֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, לְהִרְחִיק מִמֶּךָ
הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, כִּי מָה אֵתָהּ יוֹדַע מָה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת

רעו אשר ה' תר בנחל

ממך, ומי יודע שרש נשמתך וגלגולך וכו', ומה עליך לתקן, על-כן ההכרח לך להתחזק ולהחזיק מעמד במצבך, ואם תחזיק מעמד ולא תפל בדעתך לעולם ולא תתיאש, אז סוף כל סוף אחר הרע יהיה הטוב ותראה נפלאות.

עליך לדעת, אהובי, אחי היקר! כי "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו" (תהלים קמה, ט), ודרך השם יתברך להסתפל רק על הטוב שעושים, ואף שנמצא בהם דברים שאינם טובים, אינו מסתפל על זה, כמו שכתוב (במדבר כג): "לא הביט און ביצקב" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יז).

ועל-כן עליך לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולהמשיך את עצמך רק אל הטוב, להסתפל על עצמך תמיד בעין טובה, וכן להסתפל על אשתי וילדיך בעין טובה ורחמלה, ואז משיך עליך טוב. למה עליך לדאג? סוף כל סוף אתה נמצא בארץ ישראל, ארץ חמדתנו, אשר בזה עצמו ראוי לך להחיות את עצמך תמיד, ולהיות רק בשמחה על נעם חלקך; כי הזוכה לגור בארץ ישראל, בנקל לו לנדבק עצמו באורו האין סוף ברוך הוא — אם לא יהיה בטלן, כי שם יותר קל להתנדבק, כי שם נאמר (דברים יא, יב): "תמיד עיני ה' אלקיה בה, מראשית השנה ועד אחרית שנה", כי שם היא השגחה שלמה. הן אמת כי לגור בארץ ישראל בא בקשי, כי שם נאמר (במדבר יג, לב): "ארץ א'כ'ל'ת' יושביה", ופרש רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפז), שהוא ראשי תבות (תהלים סב, יג): א'תה ת'שלם ל'איש כמעשהו; כי שם, בארץ ישראל, משלמים תכף-ומיד מדה כנגד מדה, אף-על-פי-כן זו מעלה גדולה, כי כף יודע האדם תכף-ומיד, איך לשוב אליו יתברך, ומה צריך לתקן בזה העולם.

העקר — ראה להוציא את עצמך, אהובי, אחי היקר, מהקטנות והצמצום, ותסתפל תמיד רק על אמתת מציאותו יתברך, איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך, והכל לכל אלקות גמור, ואורו שופע

אָשֶׁר ה' תרא בְּנַחַל רעז

בְּכָל מְקוֹם, וּבְיַדַי מִסְתַּכֵּל וּמִשְׁגִּיחַ עָלַיָּךְ וַיַּעְזֹר בְּקִרְוֹב, עַל־כֵּן חֲזַק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

וְיָמָה טוֹב וְיָמָה נָעִים, אִם תִּהְיֶה רְגִיל לֹאמֹר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מְזֻמָּרִים שְׁגָלָה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא 'תְּקוּן הַכְּלָלִי' וּמִסְגָּל לְפִרְנָסָה בְּנִקָּל, שֶׁתְּלוּי בְּתִקּוּן הַבְּרִית (עֵין לְקוּטִי־מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כט).

וּמַחֲמַת טְרִדוֹתַי — אֶקְצֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ה' תרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בּא, כ"ז בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהָאֲבִרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ זָאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַ נִצָּחִים.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

גַּם קִבְּלָתִי אֵת הַמַּעֲוֹת לְהַדְפָּסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה. אֲשֶׁרֶיךָ שָׁיֵשׁ לָךְ זְכוּת גְּדוּלָה כְּזוֹ בְּזְכוּת הַרְבִּים. אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ אֲשַׁלַּח לָךְ סְפָרִים חֲדָשִׁים שָׂאָךְ עִתָּה נִדְפָּסוּ.

הַעֲקָר — רְאֵה לְהוֹצִיא אֵת עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי פְחָדִים שֶׁל הַכֵּל, שֶׁרַק מִבִּיאִים עֲגַמַת נֶפֶשׁ. חֲכָל מְאֹד מְאֹד, שֶׁתְּבַלֶּה אֵת יְמֶיךָ בְּפְחָדִים וּבְמַתַּח כְּזֶה, מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ?! הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפִירוּשׁ (שִׁיחֹת־הַר"ן, סִימָן פג): בְּעִנְיַן הַיְרְאוֹת וְהַפְּחָדִים, שָׂאָדָם מִתִּירָא וּמִתְפַּחַד עַל־פִּירֹב מִכְּמָה דְבָרִים, אוּ מִבְּנֵי־אָדָם שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִזִּיק לוֹ כָּלָל. וְסִיּוֹם רַבְּנוּ ז"ל: וְהִנְרְאָה, שֶׁרַק כְּשֶׁהָאָדָם נִסְתַּלַּק וְשׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ, וְרַגְלָיו אֵל הַדֶּלֶת, אִזּוּ יִהְיֶה לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וַיִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ וַיִּרְאֶה הָאֲמַת, שֶׁכָּל אֱלוֹ הַיְרְאוֹת וְהַפְּחָדִים, שֶׁהִיָּה מִתִּירָא מֵאִילּוֹ בְּנֵי־אָדָם שֶׁעָמְדוּ כְּנִגְדּוֹ, הִיָּה הַכֵּל שְׁטוּת וְהַכֵּל, וּבְחִנָּם הָיוּ לוֹ יְרְאוֹת וּפְחָדִים מֵהֶם, כִּי מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ אָדָם, עֵין שָׁם.

רעה אָשֶׁר ה' תרא בנחל

אחי היקר! כלך מכל זה, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם, אפה שב בקרן זוית, ותעסק בתורה שעורים קבועים כסדרן דיקא, ואל יהיה לך עסק עם שום בריה, רק לקבל את כלם בסבר פנים יפות, ומי שמדבר אליך — תענה לו בערכות ובמתינות דבורי אמונה והשגחה, ועצותיו של רבנו ז"ל, ואם אין מדברים אליך, אפה לא צריך לדבר עם אף אחד, רק שב לך במקומך, ותתמיד מאד בתורה ובתפלה, ואל תפחד משום בריה שבעולם, ובפרטיות מראש הפולל, מה יכול לעשות לך?! הלא פרנסתך תלויה רק בידי הקדוש-ברוך-הוא ולא בידי בשר ודם. לדעתך, אל תלך עכשו מהפולל, כי אז תהנה לך, חס ושלום, ריב עם אשתך, ועם חותנתך, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות פחד, חלק ב', סימן ג'): מי שבורח מן הצרה הוא פקח, עין שם; והחכם עיניו בראשו — רואה ומבין מה שיהיה בסוף. על-כן עשה זאת, בני, והנצל מיד.

ראה להרגיל את עצמך לדבק עצמך אליו יתברך, ותכניס בך תמיד רק אמתת מציאותו יתברך, ותדבר עמו יתברך בלשון שאפה רגיל בה, פאשר ידבר איש עם רעהו, ותטייל לך בבית-המדרש באפן שלא ירגישו עליך שום דבר, וכל מה שרק מעיק ומצער אותך תגלה רק אליו יתברך, ולא לפני בשר ודם, מכל שפן לא לאשתך ולחותנתך, רק אליו יתברך.

אחי היקר! דבר זה — להתבודד עמו יתברך, תעשה כל היום, בכל עת פנויה, לך לטייל קצת, ותשיח ותספר את כל לבך אליו יתברך, ותרכה בדבר זה, ויתר הזמן שב לך בקרן זוית, ותתמיד מאד מאד בלמוד התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', מכל דבר שעור אחד, באפן שתבלה את היום עם תורה ותפלה, ובין כך גם משלמים לך, ועל-כן מה לך לדאג?! מה אמר לך! הרבה פעמים האדם רק מחפש לעצמו צרות ויסורים ועגמת נפש מתחת האדמה. הלא אפה יכול לחיות חיים נעימים, חיים נצחיים, אם רק תכניס את עצמך באמונה בו יתברך, ותדע, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל משגח בהשגחה פרטי פרטית. ועל-כן מה לך לירא ולפחד מאיזה אדם?!

אֲשֶׁר ה' תרב בַּנְחַל רעט

מֵרֵאשׁ הַכּוֹלֵל וְכוּ', מֵאִיזָה חֶבֶר וְכוּ'! אַתָּה רְאֵה לְלַמֵּד רַק לְשִׁמוּ
יִתְבַּרְךָ, וְאַל תִּסְתַּפֵּל כָּלֵל אִם אַתָּה שׁוֹכַח וְכוּ', כִּי כָּבֵד גְּלוּת
הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, עַל-פִּי מִה שְׁמוּכָא בְּתַקּוּנִים (עֵין שֵׁם
דָּף כה:): כָּל פְּקוּדָא דְלִית בֵּיה דְחִילו וּרְחִימו, לֹא פִרְחַת לְעִילָא;
נִמְצָא, שְׁבַמְצוּנָה אוּ לְמוֹד שְׁמֻקִּים וְלוֹמֵד לְשִׁמָּה — פּוֹרַחַת לְעִילָא.
עַל-כֵּן לֹא בְחַנֵּם שְׁנִשְׁפַּח מִמֶּנּוּ, וְרוּצָה עוֹד וְעוֹד וְכוּ', כִּי לֹא נִשְׁאָר
לְמַטָּה, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד רַק לְשִׁמוּ יִתְבַּרְךָ וְלִמְעַן נִשְׁמָתוֹ.

אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, רַק
הַדְּבַק בְּקוּנְךָ, וְלַעוֹלָם לֹא תֵלֵךְ לְשִׁמְעַ מִה שְׁאַחֲרִים מְדַבְּרִים, כִּי מִה
שְׁאַתָּה צָרִיךְ לִידַע — יָבֹאוּ וַיִּגִּידוּ לְךָ, וּמִה שְׁלֹא מְסַפְּרִים לְךָ, סִימָן
שְׁזָה אֵינוֹ עֲנִין שְׁלָךְ.

הַעֲקָר אֵל תִּכְנִים בְּעֲצָמְךָ פְּחָדִים שֶׁל הַכָּל מֵרֵאשׁ הַכּוֹלֵל וְכוּ',
וְלֹא תִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ יִהְיוּ עֵינֶיךָ תָּמִיד תְּלוּיּוֹת,
וְאִזּוּ מִמִּילָא לֹא תִירָא מִשׁוּם בְּרִיָּה. כִּי עַקֵּר הַפְּחַד וְהִירָאוֹת בָּאִים
לְאָדָם רַק כְּשִׁמְסִתְּכֵל וּמְשִׁים לֵב אֲלֵיהֶם, אֲבָל אִם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְהִסְתַּפֵּל רַק אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, אֵין לוֹ שׁוּם פְּחָדִים מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.
חֲזוּק וְאַמֵץ לְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמָר כָּאן, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ לְנַצַּח.

אִם יִרְצָה הַשֵּׁם, בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד מִכְתָּב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

ה' תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח בְּטַבַּת ה'תשרי"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה, יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְכָלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ,
"חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", קִדְּשׁ קִדְּשִׁים, דֵּי בְּכָל
אַתָּר וְאַתָּר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזוּקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאַל תִּבְּלוּ אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהִבָּל וְרִיק, וּמִכָּל

שָׁפֶן שֶׁלְבַל תִּדְחֲפוּ מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, כִּי מָאֵד מָאֵד הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ וְ"ל
עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ערב): הֶעָקֵר "הַיּוֹם אִם
בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ", אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשִׁמְעַע בְּקוּלִי, תִּדְעוּ שְׂאִין לָכֶם רַק
הַיּוֹם הַזֶּה. וּבִקְאֻמַּת כְּשֶׁאֲדָם דּוֹחֵף מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא מִפְּר
אֶת תּוֹרַת ה', וְזֶה הַפְּרוּשׁ (תְּהִלִּים קִיט, קכו): "עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' הַפְּרוּ
תּוֹרַתְךָ", אִם אוֹמְרִים שְׂיֵשׁ לִי "עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה'", וְדוֹחֲפִים מִיּוֹם
לְיוֹם, עַל-יַדֵּי-זֶה "הַפְּרוּ תּוֹרַתְךָ" — תִּתְּבַטֵּל מִמֶּנּוּ הַתּוֹרָה, כְּמֵאֲמַר
הַתַּנָּא (אָבוֹת, פָּרָק ב'): אַל תֹּאמְרוּ לְכַשְׁאֲפָנָה אֲשַׁנָּה, שְׂמָא לֹא תִפְּנָה,
כִּי אֲסוּר לְדַחֵף מִיּוֹם לְיוֹם.

וּבַפְּרָטִיּוֹת בִּימֵי הַנְּעוּרִים, חָבַל עַל כָּל יוֹם יוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְבִטְלָה,
כִּי מֵה שְׂיִכּוּלִים לְתַפְס בִּימֵי הַנְּעוּרִים זֶה אֵין לְשַׁעַר, הֶעָקֵר הַרְצוֹן
הַחֲזֵק, שְׂצָרִיף שְׂיִרְאָה שְׂיִהְיֶה לוֹ רְצוֹן חֲזֵק לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ,
וְאֵז אֵין לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר אֶל מֵה שְׂיִכּוּלִים לְזְכוֹת, הֶעָקֵר לֹא לְדַחֵף מִיּוֹם
לַחֲבֵרוֹ כָּלֵל. וּבְזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַהֲצַלְחָה בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ.
וּבְמִדְרַשׁ קִהְלַת מוֹבָא, שְׁכָל יוֹם יוֹם הוּא דוֹר שְׁלָם, עֵינִ שֵׁם בַּפְּסוּק
(קִהְלַת א, ד): "דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא", עֵינִ שֵׁם; וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ
שְׂהִימִים וְהַלִּילוֹת פּוֹרְחִים מָאֵד מָאֵד, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְכוּ',
וְהַפֵּל פּוֹרַח כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרַח בְּאֹיִר (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'),
וְאִי-אֲפָשֶׁר לְתַפְס אֶת הַיּוֹם, רַק עַל-יַדֵּי שְׂיִחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּכָל
יוֹם יוֹם, וְעַל-יַדֵּי קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת, וְעַל-יַדֵּי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְעַל-יַדֵּי הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, מַעֲרִיב, חֲצוֹת, וְעַל כָּלֵם
— עַל-יַדֵּי שְׂמִחָה, שְׂמִכְנִיסָה הַרְחֵבַת הַדַּעַת.

וּבִקְאֻמַּת עֲלִיכֶם לְהִתְיַשֵּׁב, כִּי הַיּוֹם וְהַלִּילָה מִמִּילָא פּוֹרְחִים, אִם
כֵּן רוֹצִים אוֹ לֹא רוֹצִים, הַפֵּל מִמִּילָא פּוֹרַח, וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה לְהִיּוֹת
שְׂבוּר וּבְעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן? ! יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב, וְלֹא
לְדַאֵג כָּלֵל. וּבְכָלֵל, טוֹב לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף עָסוּק, עַד
שְׂלֹא יִהְיֶה פְּנָאִי אֲפֵלוֹ לְדַאֵג, אוֹ לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת וְתַכְנִיּוֹת וְכוּ', וּמִי
שְׂאִינוּ יָכוֹל לִישֵׁב בְּקַבִּיעוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שְׂיִלֵךְ לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ
וְ"ל וְיִאֲסֹף צְדָקָה, בְּאִפְּן שְׂנוֹזְכָה לְמִילָא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם סִפְרֵי
רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כָּל הַגְּאֻלָּה תְלוּיָהּ בְּדַבָּר זֶה —

אֲשֶׁר ה' תרג בנחל רפא

להאיר את דעת רבנו ז"ל בנשמות כלל ישראל. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל בזה העולם!

הדורש שלומכם...

ה' תרג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, כ"ח בטבת ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לגנח נצחים.

את מכתבך עם המאה דולר — לנכון קבלתי, ומאד מאד אני שמח, שאמה מתחזק בעבודת השם יתברך.

עליך לדעת, כי אלו הנכנסים ב"היכל הקדש" נקראים 'מחצדי חקלא' [מנקים את השדה מהקוצים], ועל-כן החיצונים רוצים להתאחז בזה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט). ועקר העצה להנצל מהם הוא — להתבודד הרבה עמו יתברך, שזה בחינת משפט, לשפט את עצמו בכל עניניו איך מתנהג, ויספר לפניו יתברך את כל לבבו וכל מה שעובר עליו בפרטיות, ועל-ידי רבוי תפלה ומשפט, יזכה להיות מסבב עם אמונה פשוטה, שזה סוד הסמ"ך, צורת עגולא, שירגיל את עצמו להיות מסבב לגמרי עם אלקותו יתברך, והוא עומד באמצע, וכן יזכה ליחד שמו יתברך, שזה סוד המ"ם, צורת רבועא, ליחד שם בן ד' אותיות, שהוא מרבע, וכן השמות של הד' עולמות, שהם בסוד מרבע, אשר כל זה הוא בתוך "היכל הקדש". ועל-כן לא בחנם שהרע רוצה כל-כף להתאחז בו, מאחר ששם לומדים גלוי אלקות כזה, שיהיה מסבב באמונה, ויזכה תמיד ליחד שמותיו יתברך, ועל-כן רודף אחר כל אחד הסטרא אחרא בעצמו, כי משם שרשו, כי "זה לעמת זה עשה אלקים" (קהלת ז, יד), ובכל צד קדשה יש תכף-ומיד צד הטמאה, בשביל הבחירה והנפיון, ועל-כן לא בחנם, שהסמ"ך-מ"ם מכסה כל-כף את

רפב אָשׁר ה' תרג בנחל

"היכל-הקדש", כי הוא מִפְּחַד מֵהַמָּ"ם וְהַסֵּמָ"ף, וְעַל-כֵּן מִתְאַחֵז שָׁם דִּיקָא.

וְזֶה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קד.): מ"ם וְסֵמָ"ף שְׁבִלּוּחוֹת בְּנֵס הָיוּ עוֹמְדִים; כִּי לְזִכְרוֹת לְהַשְׁאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקְּדֹשׁ", שְׁשֵׁם גִּלְמַד הַמָּ"ם וְהַסֵּמָ"ף, עַל זֶה צְרִיכִים נֵס גְּדוֹל, כִּי הַסֵּמָ"ף-מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אָנוּ רוֹצִים שְׂיִזְכֶּה הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִסְתַּכֵּב עִם דְּבָקוֹת כְּזוֹ וַיְחַוִּידִים כְּאֵלוֹ, וְעַל-כֵּן הִבְעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה מֵה שְׁעוֹשֶׂה — לְכַסּוֹת וּלְהִסְתִּיר הַכֹּל. וְהַעֲקָר — שְׁמַעוֹרָר תְּמִיד דִּינָיִם וְקִטְרוּגִים בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, שְׁזָה סוּד נר"ן: עֲשִׂיהָ, יִצְיָרָה, בְּרִיאָה, הִינּוּ הֵן בַּעֲשִׂיהָ — שְׁעֲשֵׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת, לְכַסּוֹת וּלְהִסְתִּיר הַכֹּל, וְהֵן בְּדְבוּר — שְׁמַדְבֵּר כָּל דְּבָר אֲסוּר, לְכַסּוֹת וּלְהִסְתִּיר הַכֹּל, וְהֵן בְּמַחֲשָׁבָה — לְחַשֵּׁב כָּל דְּבָר אֲסוּר, כְּדֵי לְכַסּוֹת וּלְהִסְתִּיר, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁף הַשְּׁלֵשָׁה אֱלֹקִי"ם, שֶׁהֵם יוֹצְאִים דְּרָף הַגְּרוּ"ן (כִּי שְׁלֵשָׁה אֱלֹקִי"ם עוֹלָיִם גְּרוּ"ן), אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצְאִין כָּל הָרַע שְׁמַדְבָּרִים עֲלֵינוּ.

וְהַהֲמַתְקָה הִיא דִּיקָא — לְשַׁבֵּר אֶת שְׁמוֹ, וּלְצַרְפוֹ אֶל מַדַּת הַחֶסֶד, שֶׁהוּא שֵׁם א"ל, וְעַל-יְדֵי שֵׁם זֶה נִמְתַּק הָאֱלֹקִי"ם, וְזֶה: "רוּמָמוֹת א"ל בְּגִרוּנָם" (תהלים קמט, ו), הִינּוּ הָאֵל מִמְתִּיק הַג' אֱלֹקִי"ם שְׁעוֹלִים גְּרוּ"ן. וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מִתְבוֹדֵד תְּמִיד בְּגִרוּנוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְסַתְּלֵק מִמֶּנּוּ כָּל הָרַע, שֶׁהוּא אַחִיזוֹת הַסֵּמָ"ף-מ"ם שְׁבִשָּׁם א"ל, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ בָּא הַפְּעַס וְהַקְּפִידוֹת. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוּדָתָנוּ — לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמָנוּ מִפְּעַס וְקְפִידוֹת, שְׂאֵז תְּהִיָּה לָנוּ שְׂיִכּוֹת אֶל הַמָּ"ם וְהַסֵּמָ"ף, וַיְהִיָּה לָנוּ שֵׁם טוֹב מְבָנִים וּמְבָנוֹת, כִּי עַל-יְדֵי הַמְתַּקַּת הַדִּינָיִם, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָלִים יַחַד הַשְּׁנַיִ שְׁמוֹת א"ל אֱלֹקִי"ם, שְׁזֶה כָּל סוּד הַתְּקוּן הַכֹּלְלִי וְכוּ' (וַיֵּשׁ לְהָאָרִיף בְּזֶה, אִף מְרַב טְרַדוּתִי — אֶקְצָר עֲכָשׁוּ, וּבְפָרְטִיּוֹת — שְׁכָּל זֶה צְרִיף עוֹד הִרְחַבְתִּי הַדְּבוּר עַל-פִּי הַתּוֹרָה נ"ט).

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן דִּיקָא, אֲשֶׁר כָּל לַמּוּד הוּא תְּקוּן מִיַּחַד בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ — עֲשִׂיהָ, יִצְיָרָה,

אֲשֶׁר ה' תרד בַּנְחַל רפג

בְּרִיאָה, אֲצִילוֹת, וּמִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם הָאָרֶה עֲצוּמָה, וּמִזְכֵּכוֹ מְאֹד מְאֹד. וְהַעֲקֹר — שֶׁלְּבַל תֵּאבְּהָ וְתִשְׁמַע לְקוֹל הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, הַרוֹצֵה לְעוֹקְרֵךְ לְגַמְרֵי מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֶלְמָלָא הַמַּחְלֶקֶת עַל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֶלְפִים וְרֹב רַבֵּי רַבּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָיוּ מִתְמַיִדִים בַּתּוֹרָה, וְלִסִּים מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא, אַף מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר שָׁמוּ נִרְמְזוּ בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת: סִיּוּם מִסְכָּתָא אֵינן לַעֲשׂוֹת, הוּא בְּעֲצָמוֹ הַקִּים עָלֵינוּ פְּגוּמִים וְנוֹאֲפִים וּפְסוּלִים, וְלוֹעֲגִים מִכָּל סֵדֶר-דְּרֵךְ-הַלְמוּד, וְאֵף שְׁקוֹרָאִים אוֹתָם נִקְיֵי הַדַּעַת מִירוּשָׁלַיִם, כְּכֹר דְּנָן רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ בְּלִקְוִיטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א, עַל פִּי מֵאֲמָרָם ז"ל (גטין נו.): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת; שֶׁהַטְנוּף וְהַמּוֹתְרוֹת עוֹלָה בְּמַחֵם וְדַעַתָּם. וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ קוֹרָאֵם נִקְיֵי הַדַּעַת, כִּי מִכָּל הֵן אִתָּה שׁוֹמֵעַ לְאוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁאֶחָד לוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים, מוֹחֵו מְלֵא צוּאָה וּמוֹתְרוֹת. וְעֵינן בְּסִפְרֵי חֻסִידִים (סִימָן תתשס"ד), שֶׁבְּכָל דּוֹר כְּשֶׁקָם אֵיזָה צַדִּיק לְפָרְסָם אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עוֹמֵד נִגְדוֹ אֵיזָה רֶשַׁע בְּדַמּוֹת צַדִּיק, וְשׁוֹמְעִים יוֹתֵר אוֹתוֹ, כְּדִי לְכַסּוֹת אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי, כְּדִי שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה אוֹרוֹ, וְעַל-יְדֵי-אֵיזָה מְנַצֵּחַ הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם וְכוּ', עֵינן שָׁם.

מָה אֵמַר לָךְ! אֲשֶׁרֵינוּ, מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלֵנוּ וְנַחֲלֵתֵנוּ, חֻבָּלִים נָפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֻכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֹצַח נְצָחִים.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

רפד אשר ה' תרד בנחל

מאד מאד שמחתי, שהכנסת את שתי הבנות של אשתך במוסד תורני, ראה לשמר עליהן ממש כבנותיך. והעולה על הכל, תכבד מאד את אשתך, תעשה לפנים משורת הדין, אף שנדמה לך שהיא בכעס וברגז עליך, אהה צריך לדון אותה תמיד לכף זכות, כי הבעל צריך תמיד לראות מצדו שיהיה שלום, כי אשה באה מעצמותיו, ועצם הוא דבר קשה, ועל-כן קשה לפיסה, מה שאין בן הגבר — הוא בא מאדמה, שהוא עפר תחות, שנוח להתבטל, והוא מאמרם ו"ל (נדה, דף לא:): ומפני מה האיש מקבל פיוס ואין האשה מקבלת פיוס? זה ממקום שנברא וזה ממקום שנבראת. וכמו שפרש רש"י ו"ל, עין שם; על-כן ראה מצדך להיות תמיד בשלום עם אשתך, ותכבדה ותדבר על לבה דבורים טובים ונחומים, ואל תעשה, חס ושלום, שום בלגן בבית, ואז השכינה תהיה שרויה אצלכם, וממילא תתברכו בכל מלי דמיטב: בני חיי ומזוני, כי במקום השכינה — שם שרויה הברכה.

העקר ראה שיהיה שלום ביניכם, אף שהיא מרגיזה אותך — תצחק בלבך, כי כל זה בא מקטנות המחין והדעת. ואשה בדרך כלל עצבנית, ובפרטיות בשעה שצריכה לקבל וכו', אז היא מאד מאד במתח, וצריכים לחמל עליה ולדונה תמיד לכף זכות, ולהמתיק ממנה כל הדינים, לתקן מה שקלקלה חוה וכו'.

אחי היקר! הרגל את עצמך באמירת תהלים בכל יום ויום, ומי יתן שתוכל לסים את כל ספר התהלים בכל יום ויום במשך ארבעים יום רצופים, ואז יתבטלו ממך כל הדינים, ובמשטר ישכחו ממך לגמרי. העקר לראות בשעה שאומר את כל התהלים, שלא יפסיק באמצע, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, על הפסוק (תהלים קו, ב): "מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו", מי שרוצה למלל, לשון מולל מלילות, את גבורות ה', ישמיע כל תהלתו, שיאמר את כל ספר התהלים בהמשך אחד.

אֲשֶׁר ה' תרה בַּנְחַל רפה
וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה רַק לִישׁוּעוֹת
וּלְנִסִּים תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ה' תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח בְּטַבַּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׂמְעַ, שֶׁקִּבְּלָתָּ אֶת הַסְּפָרִים, וְחִלַּקְתָּ אוֹתָם בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי יִתֵּן שְׂיִקְרִים "יְפוּצוּ מַעְיֵנוּתֶיךָ חוּצָה",
שְׂיִתְפַּשֵּׁט אוֹר וְדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲשֶׁר בְּזָה תְלוּיָהּ
כָּל גְּאֻלְתָּנוּ.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם,
לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תִּנְיַח אֶת עֲצָמְךָ לִפְלַ כְּרֻגַע, חֵס
וְשְׁלוֹם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא, עַל-יְדֵי שְׂתַהֲיָה רְגִיל לְלַמֵּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, כְּפִי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כְּסִדְרָן דִּיקָא: מְקַרָּא,
מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עָרוּף; כִּי אָמַר הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא: בְּרֵאֲתִי יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאֲתִי תוֹרָה תְּכַלִּין כְּנִגְדּוֹ (קְדוּשִׁין דְּרַף
ל); וְכִשְׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, מִתְּבַטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הָרַע לְגַמְרִי, וּבְפִרְטִיּוֹת
— שְׂאִין לוֹ כְּבָר זְמַן לִפְגַּם עִם פִּיּו בְּפִה-רַע (פְּרָעָה). וְזֶה מַה שְׂאָמַר
הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אֶל מֹשֶׁה (שֶׁהוּא אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי) "בֵּא אֶל פְּרָעָה"
(שְׁמוֹת ז, כו), וּפְרָשׁ רַש"י ז"ל: 'וְהִתְרָה בּוֹ', וַיֵּשׁ לוֹמַר 'וְהִתְרָה'
אוֹתִיּוֹת 'הַתּוֹרָה', הִינּוּ מִינָהּ וּבִיָּה אֲבֵא גְזִיל בֵּיָה נְרָגָא, שְׁעַל-יְדֵי
שְׂתַלְמֵד תּוֹרָה, אֵינְךָ צָרִיךְ לְפַחַד מִפֶּה רַע, כִּי הַתּוֹרָה תִּשְׁמַר אוֹתְךָ,
וְכָל דְּבוּרֶיךָ יִהְיוּ כְּבָר רַק מִהַתּוֹרָה.

הַעֲקֵר שְׁבַכְל הַעֲקָרִים, שֶׁתְּכַנִּיס בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ

רפו אָשֶׁר ה' תרו בַּנְחַל

יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ כִּי הַכֹּל לְכֹל אֵין-סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה עוֹמֵד בְּאֲמֻצֵּי וּסְבִיבֵיךָ הָאוֹר, וְתִדְבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ, עַד שֶׁתִּזְכֶּה שְׂיִזְדַּכֶּךָ מִחֶךָ וְדַעְתְּךָ, וְתִיחַד שְׁמוֹתָיו יְתַבְרַךְ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂרֵשׁ כָּל הַיְחוּדִים, שֶׁהֵם הַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, מַעֲלָא לְתַתָּא וּמַתָּא לְעִילָא, פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, וְדָבָר זֶה יִמְשִׁיף עָלֶיךָ עֲרֻבוֹת מְתִיקוֹת הָאוֹר, וְתִרְגִּישׁ עוֹלָמְךָ בְּחַיִּיךָ מִמֶּשׁ.

אָחִי, אָחִי! הַתַּמִּד בְּסַפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, כִּי אֵין לְךָ טוֹב מְזֶה, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּלִמּוּד הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר" בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וּמִי יֵתֵן שֶׁתִּזְכֶּה לְסִימּוֹ בְּכֹל חֹדֶשׁ, כְּפִי שֶׁחֲלָקְנוּהוּ לִימֵי הַחֹדֶשׁ. אֲשֶׁרִי שְׂיֵאֲחֹז בְּזֶה, וְאֵז אוֹר רַבְּנּוּ ו"ל יֵאִיר בּוֹ תַמִּיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תרו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בֵּא, ג' בְּשַׁבָּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיְקָר, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נְרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קְבֻלָּתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׂמְעַע שְׂעֵדִין אַתָּה מְחֻזֵּק בְּתַמְךָ, וְעוֹסֵק בְּסַפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל.

נָא וְנָא, אָחִי הַיְקָר, "הַחֲזוּק בַּמוֹסֵר אֶל תִּרְף" (משלי ד, יג); וְכֵן רְאֵה לֹא לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלְּךָ בְּהֶבֶל וְרִיק, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שָׁעָה וְעַל כָּל רִגַע, שֶׁעוֹבֵר בְּחַשְׁפָּה. רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתַּמִּיד כְּסִדְרָן בְּכֹל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְכוּ' וְכוּ', וְאֵז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה רַבָּה בְּלִמּוּדֶיךָ. תִּאֲמִין לִי, שְׂרָאוּי לְנוּ לְתַת תּוֹרָה וְהוֹדָאָה עַל נַעַם חֲלָקְנוּ, אֲשֶׁר בַּנְּחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאֵנּוּ יוֹדְעִים מְסַדֵּר דְּרָךְ הַלְמוּד הַזֶּה, אֲשֶׁר זֶה מִמֶּשׁ מַתְּנָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּדוֹר הַזֶּה. רְאֵה גַם רְאֵה אֵיךְ הַיְמִים עָפִים וּפּוֹרְחִים, וְאֵם לֹא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ,

אֲשֶׁר ה' תרו בְּנַחַל רפז

מְאוּמָה לֹא יִשְׁאָר עִמָּךְ. הֵן אָמַת אָנִי יוֹדֵעַ מְכַאוּבֵי נִפְשֶׁךָ, בְּמָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִגְמֵי הַבְּרִית וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין זֶה עֲצָה לְהִתְרַחֵק כָּל-כָּף, אֲדַרְבֶּה, תִּטְעַם אֶת הָאוֹר וְתִרְאֶה כִּי טוֹב הוּא. אֲשָׁרִינוּ שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל.

הדורש שלומך...

ה' תרו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ג' בְּשִׁבְט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח נִצְחִים.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי בְּמָה פְּעָמִים, אֶף מְרַב הַטְּרָדוֹת שְׁעָבְרוּ עָלַי בְּשָׁבוּעוֹת אֵלוּ, לֹא יִכְלָתִי לְהֶאֱרִיךְ כָּלֵל, וְלֹא לְהִתְפַּתֵּב כְּמַעַט עִם שׁוֹב בְּרִיָּה.

אֲקוּהָ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁקִבְּלָתְךָ אֶת הַקּוֹנְטֵרַס "אֲסִירֵי אֶרֶץ". וְעַכְשָׁו אֲסַפֵּר לְךָ אֶת כָּל הַסְּפּוֹר שְׁסָבִיב הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְאִיךָ זֶה נִתְגַּלְגַּל עַל יָדֶךָ.

בְּיוֹם ו', עָרַב שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, לְעֵת הַצְּהָרִים, קִבְּלָתִי מִמָּךְ מְכַתֵּב דְּחוּף (אֶקְסֶפֶרְס), וְכוּ אֶתָּה מְבַקֵּשׁ אוֹתִי לְכַתֵּב אִיזוֹ תְּפִלָּה בְּעֵבוֹר אֵלוּ שְׁנִפְּלוּ בְּפִחַ יְקוּשׁ וְאֲסוּרִים בְּבֵית הַסֵּהָר וְכוּ', וְסִפְּרָתְךָ לִי בְּמָה מְקָרִים מוֹעֲזָעִים שְׁקָרוּ בְּשָׁבוּעַ אֶחָד, שְׁאֶחָד תִּלָּה אֶת עֲצָמוֹ, לֹא עָלִינוּ, וְאֶת אֶחָד הִרְגוּ שָׁם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד זָעִיעַ אוֹתִי, עַד שְׁנִכְנַסְתִּי אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם אֶל תוֹךְ הַמְּקוּהָ לְכַבוֹד שְׁבַת, וְטִבְּלָתִי הִרְבֵּה טְבִילוֹת, וְלֹא יָצָא מִמִּחְשַׁבְתִּי כָּלֵל מְכַתְּבֶךָ, וְהִתְאַנַּחְתִּי וּבְכִיתִי אֲזוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִחְמַל כְּכֹר עַל גַּעְרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְטוּת עַל אֵלֶּה שְׁיִושְׁבִים בְּכָלֵא, וְטִבְּלָתִי הִרְבֵּה טְבִילוֹת עִם הַפְּגָנוֹת וְהִיחֻדִים שְׁלִי, וְתִכְף-וּמִיד נִתְעוֹרְרָה בִּי תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְכַתֵּב מִשְׁהוּ לְאֲסִירִים, וַיִּצְאֵתִי עִם הַפְּגָנוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְזֶה מְפָגָנוֹת

רפח אֲשֶׁר ה' תרו בנחל

הָאָרִי ו"ל, וְנִכְנַסְתִּי לְבֵית-הַמִּדְבָּר וַיִּשְׁכַּתִּי שָׁם, וְלִקְחָתִי נִיר וְעֵט וְהִתְחַלְתִּי לְכַתֵּב, וְנִמְשַׁף הַדְּבָר בְּדִיוֹק שְׁעֵתִים וְחֻצִי, וּבְרַב הַזְּמַן, אִף אֶחָד לֹא הָיָה אָז, (אֲשֶׁר זֶה גַם-כֵּן פֶּלֶא, כִּי בְּבֵית מִדְבָּרֵינוּ תָמִיד יֵשׁ מִשְׁהוּ — זֶה אוֹ זֶה וְלוֹמֵד, כִּי לֹא נִפְסַק הַלְמוּד כָּלֵל כִּידוּעַ לָךְ). וְאֲנִי כְּתַבְתִּי וְכַתַּבְתִּי עִם דְּמַעוֹת בְּעֵינַי, וְאִף שָׁבִין כֶּף נִגְשׁוּ אֵלַי כַּמָּה אֲנָשִׁים לְדַבֵּר עִמִּי כְּדַרְכָּם, אִף רְמֹזֵי לֵהֵם שְׁיִלְכוּ כִּי אֲנִי עָסוּק עֲכָשׁוּ (אֲשֶׁר גַּם אֵין זֶו דְּרַפִּי), אִף הִרְגַּשְׁתִּי אֵיזָה דַחֵף פְּנִימִי שְׁדוּחֵף אוֹתִי לְכַתֵּב, וְכַמְעַט שָׁאַנִּי בְּעֲצָמַי לֹא כְּתַבְתִּיו, רַק אֶחְזַתִּי אֶת הָעֵט בְּיָדִי עַל הַנִּיר, וְגַם נִמְשַׁף הַדְּבָר עַד סְמוּךְ לְכַנִּיסַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, שָׁבָא בְּנֵי הַקֶּטָן שְׁיַחֲיָהּ, וְהִפְסִיק אוֹתִי וְאָמַר, שְׁכַבְרֵךְ הַכֹּל מוֹכֵן לְכַבוֹד שַׁבַּת, וְהוֹלְכִים לְהַדְלִיק הַנְרוֹת, וְאִז הִפְסַקְתִּי וְנִגְמַר כֹּל הַקּוֹנְטְרָס.

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן כָּבַר גַּתְתִּיו לְהַמְדַּפֵּס לְהַדְפִּיסוֹ, וְהַדְפִּיסוֹ בְּכַמָּה יָמִים, וְשִׁלַּחְתִּיו לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְהַרְב ... גֵּרוֹ יָאִיר, שֶׁהוּא יַדְפִּיס אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵךְ, וְאַתָּה תִקְחֵם מִמֶּנּוּ וְתַחֲלִקֵם בְּכֹל בְּתִי-הַסְהַר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. (וְהוֹצֵאת הַדְפּוֹס נִתְגַּלְגַּל עַל יְדֵי זוּג אֶחָד, שָׁבָאוּ אֵלַי וְסִפְרוּ לִי מַה שֶּׁעָבַר עַל שְׁנֵיהֶם כְּבָר בְּחַיֵּיהֶם, וְאִיךְ שֶׁשְׁנֵיהֶם יָשְׁבוּ בְּבֵית אֲסוּרִים, וְהִבְעֵל יָשַׁב בְּכֹל יוֹתֵר מִשְׁנָה, וְתַכְף-וּמִדְּהָרָאִיתִי לָהֶם אֶת הַקּוֹנְטְרָס, שְׁכַבְרֵךְ הָיָה מְסַדֵּר לְהַדְפֵּסָה, וְנִתְעוֹרְרוּ שֶׁהֵם מְשַׁלְמִים אֶת כֹּל הַהוֹצָאוֹת, לְזַכְרוֹן סְבָתָם).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל חֻלְקֵךְ שִׁישׁ לָךְ בְּקוֹנְטְרָס הַזֶּה, וְנִתְגַּלְגַּלְהָ הַזְכוּת עַל יְדֵךְ.

אֲקַנְוָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְקַשֵּׁר תַּכְף-וּמִדְּ אֶל הַרְב ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְתֹאמַר לוֹ בְּשִׁמִּי, שְׁיִמְסֹר לָךְ אֶת כֹּל הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁהַדְפִּיס, וְאַתָּה רְאֵה לְחַלְקֵם בְּכֹל בְּתִי-הַסְהַר, וְאִם תִּצְטָרֵךְ עוֹד, נִחְזֹר וְנִדְפִיסְנוּ, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּזַכוּת הַרְבִּים, וּבַפְּרָטִיוֹת עַל שְׁבוּרִים וּמְסַכְנִים כְּאֵלוֹ, הַכְּלוּאִים בְּכֹל, וְאֵינָם רוֹאִים אֶת הַשְּׁמֶשׁ, עֲלֵיהֶם רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד. עַל-כֵּן רְאֵה לְהַחְזִיק בְּעַבֹדְתְךָ, עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִרְאֶה לְעוֹרְרָם לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְזֶה יִהְיֶה לָךְ לְתִשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל.

אָשׁר ה' תרח בנחל רפט

וְאֵל תְּדַאג כָּלֵל אֹדוֹת הַחֹבוֹת שְׁלֶךְ, כִּי כָל זֶה לְמַעַן נְסוֹתְךָ, לְרֵאוֹת לְהִיכֵן תִּפְנֶה בְּעַת צָרָה. עֲלֶיךָ לְדַעַת וּלְזִכֹּר מֵאֲמָרְךָ ו"ל (מְדַרְשׁ שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים כ'): כִּן אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: אִם רְאִיתֶם שֶׁהַצָּרוֹת מְכַסּוֹת אֶתְכֶם, בְּאוֹתָהּ שַׁעַה אַתֶּם נִגְאָלִים וְכוּ', (עוֹד שָׁם כ'): מִתּוֹךְ צָרָה רְנָחָה, שְׁנֹאֲמַר (יְרֵמְיָה ל, ז): "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמְנַגָּה יִנְשַׁע", עֵינַי שָׁם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת בְּהֵר): בֵּין אָדָם — בֵּינָן שְׁמַגִּיעָה לוֹ צָרָה וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה — הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילוֹ, וְאִם לֹא — הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא עָלָיו עוֹד צָרָה, עֵינַי שָׁם. עַל-כֵּן הֶעֱקַר רָאָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתַתּוּדָה תְּמִיד לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִסְפָּר לוֹ אֵת כָּל לְבָבָּךְ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְתִבְקֹשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂיֻצִיאֲךָ מֵהַבוֹץ שֶׁנִּכְנַסְתָּ בּוֹ, וְאָז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים, כִּי הַכֹּל לְמַעַן נְסוֹתְךָ, לְרֵאוֹת אֵל מִי תִפְנֶה בְּעַת צָרָה, אוֹ אֵל חַי הַחַיִּים אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אוֹ לְהַפְּךָ — שֶׁתְּבָרַח, חַס וְשְׁלוֹם.

הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִתֵּן לְךָ הַרְחַבַת הַדַּעַת, שֶׁתְּבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וְתִנְשַׁע בְּמַהֲרָה, רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרָא בְּאֵ, ג' בְּשַׁבַּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

מָה אָמַר לְךָ! אֹדוֹת לְהִתְחַתֵּן שְׁנֵי אַחִים לְשִׁתֵּי אַחֵיוֹת, מוּבָא בְּצִוְאוֹת רַבְּנֵי יְהוּדָה הַחֲסִיד, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: וְלֹא יִשְׂאוּ שְׁנֵי אַחִים לְשִׁתֵּי אַחֵיוֹת, עֵינַי שָׁם; אִךְ בְּשִׂאלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "נִוְדַע בִּיהוּדָה" (אֲבֹן הַעֲזָרָה, סִימָן עט), כָּתַב בְּפִרוּשׁוֹ, שֶׁאֵין מַה לְחַשֵּׁשׁ עַל הַצִּוּוּאָה כָּלֵל, כִּי זֶה שִׁיךְ רַק לְזִרְעוֹ, וּמִתָּר לְקַחַת וּלְהִתְחַתֵּן שְׁנֵי אַחִים לְשִׁתֵּי אַחֵיוֹת, עֵינַי שָׁם.

רצ אָשֶׁר ה' תֵּרַט בְּנַחֵל

וּבִשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "דְּבָרֵי חַיִּים" (אָבֹן הַעֲזָר, סִימָן ח') מְבִיא, שְׂרָק בְּדָבָר אֶחָד הָעוֹלָם מְקַפֵּידִים בְּצַוְאָת רַבְּנֵי יְהוּדָה הַחֲסִיד, שְׁלֹא יִהְיֶה שֵׁם הָאִשָּׁה כְּשֵׁם תְּמוֹתָהּ, וּשְׂאֵר הַדְּבָרִים שֶׁבְּצַוְאָה נֶאֱמָר רַק לְזָרְעוֹ, עַיִן שָׁם. הָרִי שֶׁלֶּךָ לְפָנֶיךָ, שְׂאִין שׁוֹם חֲשֵׁשׁ כָּלֵל בְּדָבָר, עַל-כֵּן לְדַעֲתִי, מֵאַחַר שְׂאֵתֶם כָּל-כֶּף קְשׁוּרִים יַחַד בְּרוּחַ וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה, סִימָן שְׁנֵיהֶם זְרוּג מִן הַשָּׁמַיִם, וְתָרְאוּ לְהִתְחַתֵּן בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב בְּקָרוֹב מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וּמֵאַחַח לָךְ כָּל טוֹב.

ה' תֵּרַט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֹדֵר בֹּא, ג' בְּשִׁבְט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֵאֲבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַח נְצָחִים.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגַם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן.

מָה אָמַר לָךְ! יְדַעֲתִי גַם יְדַעֲתִי מְרֹאֵשׁ מָה יִהְיֶה בְּסוֹף, שְׂאֵשְׁתָּךְ תִּשְׁתַּגַּע, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲנִי הַזֶּה־רִתִּיךָ זֶה יָמִים וְשָׁבוּעוֹת וְחֲדָשִׁים וְכו', שְׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עַל עֲצָבֵי אִשְׁתְּךָ וְלֹא לְהַכְעִיסָהּ, וְלֹא שְׁמַעֲתָ בְּקוֹלִי, הִיִּיתָ חָכֵם בְּעֵינֶיךָ וְכו', וּמָה אֲנִי יוֹכֵל כְּבָר עֲכָשׁוּ לְעִשׂוֹת? רַק לְבַקֵּשׁ רַחֲמֵי שָׁמַיִם, אוֹלֵי יִרְחֵם אוֹלֵי יִחוּס.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי צָרִיכִים לְעֲזֹר בְּבֵית לְאִשָּׁה, וְאִז "כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים" (מְשָׁלִי כו, ט), גַּם הָאִשָּׁה תִּעֲזֹר לְבַעֲלָהּ, וְאִז דִּיקָא יִצְלִיחוּ, כִּי צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה שְׁתוּף פְּעֵלָה בֵּין שְׁנֵיהֶם, וְאֶחָד צָרִיךְ לְהַבִּין אֵת הַשְּׁנִי, וְאִם לֹא, אִזִּי יִגָּרֵם לְשֹׁבֵר עֲצָבִים — אוֹ אֶצֶל הַבַּעַל אוֹ אֶצֶל הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁנִאָרַע אֶצֶלְךָ.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵמַר לְעוֹלָמֵי דֵי, יֵאמַר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵי, וַיִּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עֲמִנּוֹ וּבְתוֹכָם אִשְׁתָּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ...

אֲשֶׁר ה' תרי בַּנְחַל רצא
ה' תרי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ד' בְּשִׁבְט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב יִרְדְּפוּ לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְהֵם,
תְּהִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְאֹד מְאֹד יָפִים, וּמִי יִתֵּן שְׂתַתְּעוּרָר מִחֲדוּשֵׁיךָ
בְּעֶצְמָךְ, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּכִלִּית שֶׁל כְּתִיבַת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה — שְׂתַתְּעוּרָר
הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ מֵהֵם.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמָנִים, וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ חֻשְׁבוֹן
הַנְּפֶשׁ, הֵאֵם נִתְּתָה הַיּוֹם חֻמֶּשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּבוּדָתְךָ עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְהַתְּפִלָּתְךָ שְׁחֵרִית, מְנַחֶה, מְעָרִיב, חֲצוֹת, כִּי הַחֻמֶּשׁ הַזֶּה
צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם.

וְכֵן צְרִיכִים לְהִזָּהֵר לִתֵּן מְעַשֵּׂר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: מְקַרָּא,
מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא (בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפְתָּא), מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר,
שְׁלַחַן עֲרוּךְ, זֹהָר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ'. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֶה אֶת
עֶצְמוֹ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, רַק זּוֹכֵר אֶת אַחֲרִיתוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ לְנִצְחָה. הָעֵקֶר
רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּקִבְיָעוֹת עֲצוּמָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תריא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ה' בְּשִׁבְט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
... גְּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְרֵאוֹת, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְמִיד מְאֹד בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת

רצב אָשֶׁר ה' תריא בַּנְחַל

וּתְשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ! כִּי בְּיָדַי תִּזְכֶּה עַל יָדָם לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן, כִּי נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת ה' וּבִסְיַעְתָּא דִשְׁמַיָא.

וְהִנֵּה בְמָה שְׂאֵתָה מְעוֹרָר, שְׂיֵשׁ שָׁם טְעוֹת בְּחֻשְׁבוֹן וְכוּ', הַחֻשְׁבוֹן הוּא פְּשׁוּט: ד' מְלוּיִין: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, עוֹלָה רל"ב, וּבְצֻרוֹף הַכְּתָרִין: קס"א, קמ"ג, קנ"א, עוֹלָה תרפ"ז, וְעַם הַכּוֹלָלִים הֵם שְׁתֵּי פְּעָמִים ש"י עִם תַּבַּת פ"ה, כִּי בְּזֶה שְׁחַלֵּל בְּרִיתוֹ שְׁנִקְרָא פ"ה, [מִי"ל ה] "אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ" (מִשְׁלִי ל, כ), וְגַם שְׁמִסְתְּמָא חֲלָל פִּיו, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁטוֹבֵל פְּעָמִים ש"י, בּוֹנֵה לְעַצְמוֹ פְּרָצוּף כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׁקָלְקַל, וּמָה שְׁכַתוֹב שָׁם הִיא טְעוֹת, כִּי צָרִיךְ לְכַתֵּב יַעֲלֶה בְּיַחַד פְּעָמִים ש"י וּפ"ה, וְכֵן מָה שְׁכַתוֹב שָׁם וְהַכְּתָר הוּא סוּד הַגְּלָגוּלִים, צָרִיךְ לוֹמַר הָעֵגוּלִים, עֵינֵי שָׁם.

וּמַדִּי דְּבָרֵי בְּהַטְעִיּוֹת, אֲצַא עַל הַכָּלָל כְּלוּ, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת אָשֶׁר טְרַדוּתֵי רַבּוּ בְּעֶסֶק הָרַבִּים כְּמוֹ שְׂרַבּוּ, וּבְכָל שְׁבוּעָה אֲנִי מְקַבֵּל כְּמָה מְאוֹת מְכַתְּבִים מְכַל קְצוּי תַּבֵּל, וְלֹא יוֹצֵא לִי לְכַתֵּב אֶפְלוּ לְרַבַּע מֵהֶם, כִּי הִנֵּה אֲנִי מִתְּכוֹנֵן לְכַתֵּב, וּכְבָר נִכְנַס שְׁבוּעָה חֲדָשׁ עִם מְכַתְּבִים חֲדָשִׁים, וְכֵן שְׁבוּעָה אַחֵר שְׁבוּעָה, וּבֵינֵי כֶּף מִתְאַסְּפִים עוֹד כְּמָה מְאוֹת וְכוּ', עַד שְׁמַנְחִים עַל שְׁלַחְנֵי כְּבָר יוֹתֵר מֵאֲלָפִים מְכַתְּבִים, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מְתִי לְהַשִּׁיב, וּכְשֶׁאֲנִי כְּבָר כּוֹתֵב, אֲנִי כּוֹתֵב בְּמַהִירוֹת רַבָּה, וְהַעֲקָר מָה שְׁמִזְמִין לִי הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּמַקּוֹם, כְּפִי שְׁמַאִיר לִי אֲזוּ בְּמַחְשַׁבְתִּי. וּבִיּוֹתֵר אֲנִי מִתְּעַסֵּק עִם אֵלוּ אֲשֶׁר צָרִיכִים מִמֶּשׁ הַצֵּלָת נַפְשׁוֹת, פְּקוּחַ נַפְשׁ מִמֶּשׁ, וְעַל-כֵּן אֵין לִי זְמַן לְתַרְץ קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת בְּדְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וּבְדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עַל זֶה חִבְּרָתִי אֶת הַסֵּפֶר "שְׁפַת הַנְּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְעַל-כֵּן בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֵינִי עוֹנֶה בְּשֵׂאלוֹת כְּאֵלוּ, כִּי אֵין לִי פְּשׁוּט פְּנְאִי, וְגַם בְּתוֹךְ הַכְּתִיבָה יֵשׁ לִי בְּלְבוּלִים רַבִּים מֵהָאֲנָשִׁים שְׁעוֹמְדִים עָלַי מִהַבְּקָר עַד הָעֶרֶב, וּכְשֶׁכְּבָר נִדְפַס, אֲזִי עַל-פִּי-רַב הַהֲגָהָה נְעִשִׂית עַל-יָדֵי כְּמָה אֲבָרְכִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מוֹצֵאִים אַחֲרֵי-כֶּף טְעִיּוֹת שְׁנִכְנְסוֹת לְדָפוּס, וְלַעֲתִים נְחֻסְרוֹת שׁוּרוֹת שְׁלֵמוֹת, כִּי פְּשׁוּט לֹא יוֹצֵא לִי לְעֵבֶר עַל זֶה שׁוֹב, כִּי אֲנִי כּוֹתֵב רַק פְּעַם אַחַת, וְאֵינִי עוֹבֵר אֶפְלוּ עַל הַמְּכַתְּבִי שְׁכַתְּבִי בְּעַצְמִי, וּבְיָדַי נִכְנְסוֹת טְעִיּוֹת בְּחֻסְר

רצד אָשׁר ה' תריא בנחל

וּמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אַחֲר־כֶּף עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו אֹרֹר הַשְּׂכִינָה
הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר־י שְׂיֵאחֲזוּ בָּזָה!

ב. לְהַעֲלוֹת נִשְׁמוֹת בְּנֵי-אָדָם, וּלְכַרֵּר אֶת הַטּוֹב מִהֲרַע שְׁלֵהֶם,
וּלְכַלֵּל אוֹתָם בְּנִשְׁמַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, כְּדִגְמַת שְׁהִיָּה קִדְּם הַחֲטָא,
שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב בְּגִן-עֵדֶן, וּמִתְעַדֵּן בְּעֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זִיו אֹרֹר יִתְבַּרֵךְ,
כְּמוֹ-כֵן צָרִיף לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא רַק הַטּוֹב אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
וּלְהַעֲלוֹתוֹ גַּם-כֵּן אֶל מִדְּרָגָה כְּזוֹ, שְׁיִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת
אֹרֹר יִתְבַּרֵךְ.

הַעֲקָר הוּא קִדְּשַׁת הַמִּחְשָׁבָה, לְרֵאוֹת שְׁמִחַשְׁבָּתוֹ תִּהְיֶה תָּמִיד
נִקְיָה, וְיִחְשַׁב רַק מִהֲאֵרַת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי עַל-יְדֵי הַמִּחְשָׁבָה
טוֹבָה, וּבִכְרֻטִיּוֹת בְּעַת קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת וְעֶסֶק הַתּוֹרָה וּשְׁפִיכַת לֵב
בַּתְּפִלָּה, שְׂאֵז עַל-יְדֵי הַמִּחְשָׁבָה טוֹבָה בְּכוֹנֶה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
מְעוֹרְרִים כַּח הַמִּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא חֲכָמָה עֲלָאָה, לְהַשְׁפִּיעַ
לְמַטָּה אֹרֹר גָּדוֹל בְּשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁתִּהְיֶה חֲכָמָה תַּתָּאָה שׁוֹרָה
עֲלֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַמִּחְשָׁבָה נִקְיָה, שְׁחֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְתָמִיד
הוּא מִיַּחַד יַחֲוִידִים קְדוּשִׁים, וּמַעֲלָה אֶת רְשׁוֹת הַרְּבִים אֶל רְשׁוֹת
הַיַּחֲוִיד. כִּי יְכוּלִים לְהִסְתַּוְּבַב בָּזָה הָעוֹלָם שְׁהוּא רְשׁוֹת הַרְּבִים וְכוּ',
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא יִהְיֶה בְּרְשׁוֹת הַיַּחֲוִיד, יַחֲוִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים. אֲשֶׁר־י מִי שְׁזוֹכָה לָזֶה, כִּי אֵז יוֹצֵאִים כְּרוּזִין עֲלָאִין בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת עַל הָאִישׁ הַזֶּה: "אֲשֶׁר־י הֵבֵן הַנְּאָמָן, אֲשֶׁר־י לוֹ וְאֲשֶׁר־י
חֲלָקוּ!" וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁתַּבַּח עִמּוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: "רְאוּ יֵשׁ
לִי בֵּן בָּזָה הָעוֹלָם, שְׁמִסְתַּוְּבַב עִם מַח נְקִי, וְתָמִיד חוֹשֵׁב מִמֶּנִּי".

רְאוּ גַם רְאוּ, אֶהוּבִי, בְּנִי, יְדִידִי, חֲבִיבִי, לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה; כִּי עַכְשָׁו בֵּימֵי הַנְּעוּרִים, כְּשֶׁאֵין לוֹ עֵדִין טְרָדוֹת, אֵין
לְמַעֲלָה מְזָה, וְיְכוּל לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. וְעַל-כָּל-פָּנִים שְׁלֵא יַעֲבֹר לָךְ יוֹם בְּלִי לְמוּד מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, זֵהר, תְּקוּנִים, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, מִכָּל
דְּבַר שְׁעוֹר אֶחָד, אֶחָד הַמְּרַבֵּה וְאֶחָד הַמְּמַעִיט, וּבִלְבַד שְׁיִכּוֹן אֶת
דַּעְתּוֹ לְשָׁמַיִם, שְׁקִיל רַבְרָבָא שְׁקִיל זוּטְרָא, לֹא יַחֲסֹר לוֹ יוֹם מִימֵי

אֲשֶׁר ה' תריב בְּנַחֵל רצה

חִייו מֵהַשְּׁעוּרִים הַנ"ל, וְכָל הַמוֹסִיף — יוֹסִיפוּ לוֹ מִן הַשְּׂמִים חַיִּים
וְאֲרִיכוֹת יָמִים, אֹר וְשִׁפְע אֱלֹקִי.

הַהֲכָרַח לְקָצֵר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה...
...

ה' תריב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי זֶה כְּשֵׁשׁ פְּעָמִים, וְלֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ, כִּי הָיִיתִי מְאֹד מְאֹד טְרוּד בְּשָׁבוּעוֹת אֵלּוּ יוֹתֵר מִהַרְגִּיל, כִּי
הִצְרַכְתִּי לְסִיִּם כַּמָּה סְפָרִים יְקָרֵי עֶרְף. יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵזְכָּה
לְהַבִּיאֵם אֵל הַדְּפוּס וַיֵּצֵא לְאוֹר עוֹלָם.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי בְּמָה שְׂאַתָּה כּוֹתֵב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ,
רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִנָּתֵק, חֵס וְשְׁלוֹם, הַקָּשֶׁר בֵּינֵינוּ,
וְאִף שְׁלִפְעָמִים לֹא יוֹצֵא לִי לְכַתֵּב לְךָ, אֶתָּה תַעֲשֶׂה אֶת שְׁלֹךְ,
לְהַמְשִׁיךְ בְּכַתִּיבַת מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

מָה אִמַּר לְךָ! רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,
שְׂזָכִינוּ לְהַתְנַדֵּעַ מְאוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן, אֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וַי"ל, שְׂעֲדִין
נַעֲלָם וְנִסְתָּר כָּל-כָּף מֵרַב הָעוֹלָם, וְלָנוּ הַשְּׁפָלִים וְהַבְּזוּיִים נִתְגַּלָּה,
טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד, הַגָּס שְׂעֲשֶׂה עִמָּנוּ בְּזֶה.

אֲחִי, אֲחִי הַיְקָר! הָעֵקֶר שְׁבָכָל הָעֵקָרִים, לְהִיּוֹת מִקָּשֶׁר אֵל רַבְּנוּ
וַי"ל תְּלוּי רַק — כְּפִי שְׂקִידָתוֹ וְהַתְמַדָּתוֹ בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְעַל-כֵּן
עֲשֵׂה מַה שְׂתַּעֲשֶׂה, וְתִקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר קָבוּעַ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ
בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מִכְּנִיסִים בְּהָאָדָם
תְּשׁוּקָה חֲדָשָׁה לְהַתְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, וְלָרוּץ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְהוּבָא
דְּרַחֲמֵימוֹתָא. רַבְּנוּ וַי"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת רַבְּנוּ רַבִּי זֹשָׁא מְאֲנִיפּוּלֵי זִי"ע,

רצו אשר ה' תריב בנחל

ואמר עליו, שבער עם הלב הראשון כ"ב שנים רצופות, הינו פי בדרך כלל, כשאדם מתעורר לשוב אליו יתברך, בתחלה בוער מאד, כמאמר החכם: "אין לה חזק בתחלת החסידות", אבל אחר-כך כשמתחיל לעבר עליו, הוא מתקרר ונופל בדעתו, עד שמתרחק לגמרי, ומעלתו היתה, שבער עם הלב הראשון כ"ב שנים. ובאמת זהו שבח הכי גדול להאדם, כי עמך ישראל חפצים לירא את שמו, וכל בר ישראל רוצה לחזור אליו יתברך, אבל מרב התמורות שבזה העולם וכו' וגדל הברורים שעובר על כל אחד הבא להפגס אל הקדשה, לבסוף נתקררים. ועל-כן אשרי מי שאוחז עצמו ברבנו ז"ל, ואז לעולם לא יתקרר כלל, כי רבנו ז"ל עולה בכל פעם מעלה מעלה, ועל-ידי-זה הוא יורד גם מטה מטה להגביה את כל הירודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם וחטאתיהם וכו'.

פי באמת עקר ירידת ונפילת האדם והתרחקותו ממנו יתברך, הוא רק כשחושב שכבר עשה תשובה, ואז מתרשל, אבל מי שידע באמת נגעי ומכאובי לבבו, ותמיד שב אליו יתברך, אז לעולם לא יפל, כי מה שיך לפל, עדין אני צריך לילה מעלה מעלה עד אין סוף וכו', ואפלו כשמגיע כבר למדרגה בגלוי אלקותו יתברך פנים אל פנים, ומרגיש את הארת השכינה ממש, הוא אינו מסתפק בזה, רק תמיד עושה תשובה על תשובה הראשונה, כי פן ואולי גשם את השגתו באלקותו יתברך (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר'). וכשאוחז בדרך התשובה הזו, שאף פעם לא יעמד, רק בכל יום ובכל שעה ובכל רגע עושה התחלה חדשה, וחוזר ושב אליו יתברך, אדם כזה אף פעם לא יפל בדעתו, ולא יתרחק ממנו יתברך, כי מה שיך לפל ומאיפה יפל, מאחר שמחזיק שעדין לא התחיל כלל.

מה אמר לה, אהובי, בני היקר! זה למוד עמק בחיים, ואשרי מי שזוכה לקבל את הלמוד הזה מרבנו ז"ל, ומכל שכן מי שזוכה למסור את הלמוד הזה גם לאחר, שאז מעלתו גבוהה עד מאד, כי כל המקיים נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא (בבא בתרא יא.); פי כשמקרבין רק נפש אחת אליו יתברך באמת, אזי המקרב

אָשֶׁר ה' תריג בַּנְחַל רצו

על-ידי התמדת עבודתו בעבודת השם בתְּבָרָה, ועסק הברורים בתורה ובתפלה ובמצוות, יכול להמשיך את אורו ותְּבָרָה לְכָל העולם כּלוּ.

ועל-פֶּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק לְקֶרֶב אַחֲרִים אֵלָיו תְּבָרָה, והוא טוב עֵינַי, וּכְמֵאֵמֶר הַתָּנָא (אבות ב, ח): אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבָּה אֶל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעֲצָמָךְ; וּפְרָשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים, רַק תִּגְלֶה וּתְפָרְסֵם אֶת הַטּוֹבָה, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה שְׁלֵמִדַּתָּ, וְלֹא תַחֲזִיקָה רַק לְעֲצָמָךְ. מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא בְּשִׁבִיל זֶה סָבַב הַשֵּׁם תְּבָרָה שְׁתִּלָּךְ לְגוֹר בְּמִדִּינָה רְחוּקָה בְּדָרוֹם אַמְרִיקָה, כְּדֵי לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם שֵׁם אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בֵּין הָאֲבָרְכִים דְּשָׁם.

ועל-פֶּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ וּמְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעֵיו רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, לְמוֹדֵי וְעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם פְּמִים קָרִים עַל נַפְשׁ עֵיפָה.

הַהֲכָרַח לְקָצֵר עֲכָשׁוּ מִפְּנֵי הַטְּרִדָּה שְׁנֹכְנֵסָה לִי.

תְּקַבֵּל רְצוּף ד' חֻלְקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

מוֹהֲרֵנוּ תָּז"ל הַתְּבַטָּא פְּעַם: אִם ר' אַבָּא קָבַל מִרְבוּ הַרְשָׁב"י, רַק מֵה שְׁפָתַב, אֲזִי אֲנִי קָבַלְתִּי הִרְבָּה יוֹתֵר מִרַבְּנוּ ז"ל.

ה' תריג.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יְתְּבָרָה, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר בְּשִׁלַּח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְאַהוּבֵי דִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצָּח נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קָבַלְתִּי.

רחצ אשר ה' תריג בנחל

ושמחתי שאתה מחזיק בתמך, ומתמיד בספרי רבנו ו"ל בכל יום: "לקוטי-מוהר"ן", "ספרי-מעשיות", "ספר-המדות" ושיחותיו הקדושים ב"חיי-מוהר"ן" וב"שיחות-הר"ן". ובאמת כל אחד אשר נקרא בשם רבנו ו"ל, עליו לקבץ לעצמו בכל יום שעורים קבועים בספרים אלו, פי אי-אפשר לידע מרבנו ו"ל רק על-ידי שקידה נפלאה בספריו הקדושים.

חמדת לבבי! העקר לקדש ולטהר בעצמו את השבעה גרות: "העינים, האזנים, החטם והפה", שהם הז' העננין שהלכו עם ישראל ביציאת מצרים, פי משה רבנו האיר בעם ישראל קדשה וטהרה כזו, עד שכל אחד התחיל לעבד על תקון הז' מדות שלו, שהם בחינת הז' גרות. פי בעינים יש שתי בחינות, וכן באזנים, וכן בהחטם. הינו לשמר על העינים ולהסתכל רק על רוחניות אלקותו יתברך, לא לשמע דברים בטלים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (כתבות ה.), שהן נכוות תחלה, ולשמע זעקת דל ובקול הצדיקים והחכמים האמתיים, לא לכעס ולהקפיד כלל, להתגבר על יצרו הבוער בו בנאוף, וכמו שדרשו חכמינו הקדושים (עין במדבר רבה, פרשה י', סימן ב') על פסוק (שמות כ, יג): "לא תנאף" — לא יהיה בך אף; פי כעס ונאוף תלויים זה בזה. והפה צריך להיות תמיד צנור קדוש, שידבר רק דבורי אמונה והשגחה והתחזקות. דבורי תורה ותפלה. ועל-פן בזה שקדשו עם ישראל אז את השבעה גרות, שהאיר להם משה את דעתו הידיעה בתוך הבחירה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), על-ידי-זה זכו להז' עננים בפעל ממש ביום ובלילה, והאיר לפניהם תמיד שמו יתברך. ועל-פן פתיב (שמות יג, כב): "לא ימיש צמוד ה'ענן יומם ו'צמוד ה'אש לילה לפני העם", פי ביום ובלילה האיר לפניהם שמו יתברך, הו"ה ברוף הוא היוצא מצרופ זה: "ה'ענן יומם ו'צמוד ה'אש לילה", פי על-ידי שקדשו וטהרו את עצמם "בהעינים, האזנים, החטם והפה", על-ידי-זה זכו שהאירו להם העננים ביום ובלילה. ודבר זה סוכב על כל בר ישראל, כפי שיקדש ויטהר את הז' גרות שלו תמיד, יאיר עליו אורו יתברך בהארה ובזיו נפלא, וירגיש את אמתת מצויאותו יתברך

אֲשֶׁר ה' תריג בַּנְחֹל רֹצֵט

בגלוי נפלא תמיד, אשר דבר זה בעצמו ישמר אותו מכל רע. כי כל ירידות ונפילות האדם הן רק על-ידי שאינו זוכה להרגיש אותו יתברך, ואז מסתפל במקום שאסור, ושומע מה שאין צריכים, והוא בכעס וקפידות, ומדבר כל העולה על רוחו, ועל-ידי כל זה מתבלבלת דעתו לגמרי, והוא שרוי בגלות, מה שאין כן, כשמקדשים אותם, אזי מתחיל להאיר לו. ועל-פני ראה לעשות התחלה חדשה מרגע זה, לקדש ולטהר את השבעה גרות, ויתחיל להאיר לך תמיד.

העקר ראה להיות חזק בלמוד התורה הקדושה בכל יום ויום, חק ולא יעבר, שעור במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים, מכל שעור אפלו קצת דקצת, באפן שלא יעבר לך יום בלי למודים אלו, אשר מחיים את נפש האדם, והם מזונו לעלמא דאתי, ואת התפלות: שחרית, מנחה, מעריב, תבונ על-כל-פנים פרוש המלות ותתפלל מתוך הסדור דיקא.

נא ונא אל תהיה בטלן! שמח תשמח את נפשך העלובה והצמאה בכל מיני אפנים, כי אין זו עצה להיות בעצבות, חס ושלום, שדבר זה עוקר את האדם ממנו יתברך. ודע, דכל מה שהאדם סובל הוא רק מחמת מדת העצבון שונכנסה בו, כי העצבות היא הפתח להתדרדר על ידה בעמקא דתהומא רבא, ולהפוך — השמחה מרחבת את הדעת, ומקרבת את האדם אליו יתברך, ומאירה אליו אורו הגנוז המאיר בכל העולם, כמו שכתוב (יחזקאל מג, ב): "והארץ האירה מכבודו".

הדורש שלומך...

פה תקבל רצוף חלקים ל"ג, ל"ד, ל"ה, ל"ו משאלות ותשובות "אשר בנחל" (מהדורה ישנה), תכתב לי אם קבלת את זה.

ה' תְּרִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי וְשִׂמְחָתִי מְאֹד.

תְּרַאֶה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּכְנִיס בִּי, כִּי אֲנִי חֹפֵץ לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ תָּמִיד רַק הַטּוֹב.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתָמִיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כֹל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאַתָּה עוֹמֵד בְּתוֹכוֹ, וְזֶה יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ הָאֲרֶה נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁפוֹתַח אֶת פִּיו לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

גַּם רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּאַמִּירַת יוֹם תְּהִלִּים, וְגַם לוֹמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא תִקּוֹן נִפְלֵא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תְּרִטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ, לְמָה אַתָּה נוֹפֵל כָּל-כָּף בְּדַעְתְּךָ בְּכָל פַּעַם; רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל בְּלִמּוּד "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר

אָשֶׁר ה' תרטז בְּנַחַל שֵׁא

סֵפֶר זֶה לֹא נִיחַ אוֹתָךְ לִפְלֵי. אֲשֶׁרִי הַשׁוֹקֵדִים תָּמִיד בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ
הַזֶּה!

רְאֵה לְשִׁמְחֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים, וּבִפְרִטוּת לְהִיּוֹת רְגִיל
לְשִׁמְעַ כְּלֵי זָמֵר תָּמִיד, שְׁנֵה יִגְבִּיֶה אֶת רוּחְךָ, כִּי הַשְׁמִיחָה פּוֹתַחַת
אֶת הַמַּחֲזִין וְהַדַּעַת, וּמְרַחֶבֶת לוֹ הַפְתָּחִים לְהִפְנֹס אֶל הַקְדָּשָׁה. עֲלֶיךָ
לְעֵבֵד עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה עַל מִצְוֹת הַשְׁמִיחָה שְׁעוּלָה עַל כָּל הַמִּצְוֹת, כִּי
כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה, בְּזֶה מְגַלֶּה טֵהַר לְבוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תרטז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב, לְהַאֲבִירָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה וְנִצְחִים.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת לְהַדְפָּסָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן
לְךָ עַל זֶה.

אֲשֶׁרִיךָ שְׂיֵשׁ לְךָ חֵלֶק בְּהַפְצַת אוֹר רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּפַעַל
מִמֶּשׁ, שְׂאֵתָה בְּעֲצֻמְךָ הוֹלֵךְ מְדֵי פַעַם בְּפַעַם לְהַפִּיץ אֶת סֵפְרֵי רַבְנוּ
ז"ל, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוֹן הַבְּרִית, כִּי בְּזֶה שְׁמַעוֹרְרִין וּמְחַזְקִים
אֶת אַחֲרִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ.

וְאוֹדוֹת חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׂיֵשׁ לְךָ, שְׂרֵאִיתָ בְּאִיזָה סֵפֶר חֲתָמוּ
חוֹתָם: "אִין דַּעַת זְקַנֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ נוֹחָה מִסְפָּרִים אֱלוֹו", "נְדַפְס
בְּלֵי הַסְכַּמַת זְקַנֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ", הַאֲמַת אַגִּיד לְךָ, שְׁפֹלָא בְּעִינֵי מָה
וְלָמָּה תַחֲלֵשׁ כָּל-כָּף דַּעְתָּךְ; קִדָּם עֲלֶיךָ לְדַעַת מִי עָשָׂה חוֹתָם זֶה,
וְאִזּוּ הֵייתָ צוֹחֵק מִעֲצֻמְךָ, אִיךָ נִחְלָשָׁה דַּעְתָּךְ מִשְׁטוֹת כְּזוֹ. הַחוֹתָם
הַזֶּה עָשָׂה אֶחָד אַבְרָהָם בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ גְּדוֹל, שְׁנוֹלֵד אֶצֶל אָבִא שְׁעוֹב
אֶת אֲשֵׁתוֹ וּבְנָיו וּבְרַח עִם אִשָּׁת אִישׁ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִמְלֵל אָבִא

שב אשר ה' תרטז בנחל

עם ששה ילדים, פי הנואף הנ"ל ברח עם אשתו, רחמנא לצלן, והמעשה היה בשכונת ויליאמסבורג פאן בני-יורק, והוא דבר מפרסם לכל, והסוף היה, שהאיש היה מכרח לגרש את אשתו, וגם הנואף גרש את אשתו, והנואף והנואפת התחתנו יחד, ויש להם בת שנולדה בפסול — ממזרת, רחמנא לצלן. וכשתהיה פה פעם, אשלח אותך אל הפתבת שלהם, ותראה את אמתת הדבר (הינו שאינו ספור בדוי).

והשנית, מי שבקי בין אנשי שלומנו יודע היטב מה קורה שם, בעוונותינו הרבים, איש הישר בעיניו יעשה, כל דאלים גבר, אין שם זקן' היום רק כמה בורים זקני עמי הארץ, שאין בהם שלמות (מלבד כמה יחידי סגלה, שהם אנשים רציניים, ואין להם שום עסק עם אף-אחד, כגון וכו', ויותר מזה אין פלוג' והכל שקר), רק אברכים שנתלקטו מכמה מקומות, והם הדיוטים הקופצים בראש, וזה בא בכדו — התלמוד תורה שלו, וזה בא בחביתו — הכולל שלו, וזה בקורתו — הקריה שלו, ורבים ביניהם בשביל ממוץ, ונשבר כדו של זה בחביתו של זה וכו' וכו', כל אחד חושש פן ואולי חברו יעשה יותר כסף ממנו, ועל-כן רבים ביניהם. ומה גם כי הרבה מוסדות בכלל שקר וכזב וכו' וכו', וכל הכסף שהם עושים בעולם, זה רק הודות הספרים שלנו, שעל ידם נתפרסם שם רבנו ז"ל בעולם, פי אצל כל בר ישראל שבאים בעבור 'ברסלב', תכף ומיד עונים: "א ברסלב, לזה אנו נותנים, יש להם ספרים קדושים ונוראים ונפלאים מאד". וכששואלים אותם: "איזה ספר יש לכם?" אזי עונים: "ארץ אפים" ... "מקור השמחה" ... "בית אמונה" ... "אשר בנחל" ... והמפרסמות אינן צריכות לראיה. ואז אלו העזי פנים שותקים ואינם מדברים, פי אם ידברו לא יקבלו שום פרוטה; פי מי שמכיר את אחינו בני ישראל, יוצאי מדינת הונגריה, ובפרטיות הגרים פה בארצות-הברית, שאף פעם לא שמעו מרבנו ז"ל, רק על-ידי זה שאנו מפיצים כבר רבע יובל שנים את כל ספרי רבנו ז"ל, וכך נתגלה להם שיש בכלל חסידות כזו. והאנשים האלו מאד מאד נהנים מהספרים, ונתקיים אצלנו:

אֲשֶׁר ה' תרטז בַּנְחַל שג

"הזורעים בדמעה" — מה שזרענו במסירות נפש עצומה ובדמעות, "ברנה יקצרו" — הם הבורים והלצים באים לקצור ולאסוף את הפרות — המעות, ברנה ושחוק פיהם; כי באמת אם לא הספרים, לא היו יודעים כאן לגמרי מהו ברסלב ומי הוא ברסלב, ודבר זה מפרסם להיודעים את המציאות.

העליתי לך את זאת על הכתב, אשר זה רק טפה מן היס ממה שיש לי לכתב, ובאמת אפלו זה לא מכרח כלל לעבודת השם ותברך, אך אני רואה, שבכל פעם נכנסת בך איזו חלישות הדעת. וכמו־כן בנדאי נכנסת חלישות בעוד המון בני הנעורים שרואים חותם כזה, ומה גם רואים לפעמים קול קורא נגד הספרים, וחתום תחתיו "חסידי ברסלב", אזי הם מאד נחלשים ונסוגים אחור, כי הלא אנשי שלומנו חתמו על זה... הלא זקני אנשי שלומנו אינם אויבים מזה... על-כן ההכרח לרשם על-כל-פנים פעם אחת בספר את הדברים, וידפס ברבים, למען יראו מה הולך כאן, באיזה דור אנו נמצאים, שאלו הפסולים והנואפים והממזרים וכו' וכו', אשר היו צריכים להטמין פניהם בקרקע מרב בושה, בעבור מעשיהם הרעים והמגנים, הם קופצים בראש, ועושים רעש, "שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ" (תהלים עג, ט), "שלח ידיו בשלומיו חלל בריתו" (שם נה, כא).

אחי, אחי היקר! אתה צריך להדביק את נשמתך כל-כף אליו ותברך, עד שלא תהיה איזו מציאות לנתק אותך ממנו ותברך, כי תהיה דבוק בו ותברך כמו בדבק חזק, שאי אפשר להפרידו כלל.

ואל כל זה תזכה על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, שתהיה רגיל לדבר הרבה עמו ותברך, ותספר לפניו ותברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך, וזה יוריד ויסלק ממך כל הפחדים של הבל; כי כשאדם דן את עצמו למטה, אין דנים אותו למעלה, ואין מדת הדין מתלבשת בשום דבר כדי להפחידו (עי' לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו).

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה בו ותברך, ואל תירא ואל תפחד משום ברנה שבעולם. ראה

דש אָשׁר ה' תרטז בנחל

לְצֵאת מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, פְּרִנְסָתָךְ תְּלוּיָהּ רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרְךָ וְלֹא בְיַד
בְּשׂוֹר וְנָדָם, מָה אַתָּה צָרִיךְ לָתֵת דֵּין וְחֶשְׁבוֹן לְבֶשֶׁר וְנָדָם, אֲשֶׁר הַיּוֹם
כָּאֵן וְלִמְחֹר בְּקֶבֶר. אַתָּה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד! שֶׁב בְּקֶרֶן זְוִית,
וְתִלְמַד לְעֲצֻמָּךְ הַשְּׁעוּרִים שֶׁלָּךְ בְּהִתְמַדָּה גְּדוּלָּה, וְאַל יִחַסֵּר לָךְ יוֹם
בְּלֹא מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּף וְכוּ'
וְכוּ', וְעוֹד מֵה שֶׁתְּבַחֵר.

אֵינְךָ צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לָךְ
אָדָם, אֲבָל לֹא כְּדַאי לָךְ לִילָךְ מִשָּׁם, כִּי יְדוּעִים דְּבָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל:
"פְּרִנְסָה אֵין זוֹרְקִים, רַק אִם תִּזְרַק אוֹתָךְ הַפְּרִנְסָה", וְכֵן הוּא מְדַבְּרֵי
רַבְּנֵי הַמַּגִּיד וְ"ל, שֶׁאָמַר: "כְּלִי אֵין שׁוֹבְרִים"; וְעַל-כֵּן כָּל זְמַן שֶׁלֹּא
מְגַרְשִׁים אוֹתָךְ מִשָּׁם, אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ כָּלֵל, וּמְכַל שְׁכַן שֶׁלֹּא
תִּהְיֶה לָךְ חִלְשׁוֹת וְקִטְנוֹת הַדַּעַת כָּל-כָּף מְכַל דְּבַר.

תֵּאֱמִין לִי, כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבַּרְךָ, וּמִתְבּוֹרֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְשׁוֹקֵד בְּדַבְּרֵי תוֹרָה וּמִתְמַמִּיד
בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי וְ"ל, שׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְשַׁבְּרוֹ כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה,
הוּא צוֹחֵק מִמִּתְנַגְּדֵיו.

אַקוּהָ לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שֶׁתַּחֲיֶה אֶת עֲצֻמָּךְ עִם סֵפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחֲל"
חֵלֶק ל"ד (מִהַדוּרָה יְשָׁנָה), וּבְעוֹד כַּמָּה יָמִים נִשְׁלַח לָךְ עוֹד כַּמָּה
חֵלְקִים שִׁיּוּצָאִים עֲכָשׁוּ מִהַפְּרִיכָהּ.

הַדוּרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

נָא וְנָא לְהַחֲזִיק הַלְמוּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא: בְּרִאֲתִי יֵצֵר הָרַע וּבְרִאֲתִי תוֹרָה תְּבַלִּין כְּנַגְּדוֹ (קְדוּשִׁין ל.).
אֲשֶׁרִינוּ, שִׁישׁ לָנוּ סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי וְ"ל.

אָשֶׁר ה' תריז בְּנַחֵל שֶׁ
ה' תריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירֶךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נִרְוֵנוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נִצְחָיִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

וְשִׂמְחָתִי מְאֹד וְאֶתָּה מִתְמִיד בְּעֵבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תּוֹרָה
וְתַפְלָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂאֵתָה זֹכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ
ו"ל בְּעוֹלָם, אָשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

בְּנֻדָּאֵי רְאָה לְצִיַּת אֶת אֲשֶׁתְךָ, שֶׁהִיא רַק מְחַזְקַת אוֹתְךָ לְקַיֵּם
מֵאֲמֵר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ, שְׂיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד לְחֲכָמִים (אָבוֹת א, ד);
וְעַלֶיךָ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עִם הַמַּתְנָה הַטּוֹבָה שֶׁנִּתֵּן לְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
שְׂאֲשֶׁתְךָ מְזַרְזֶת אוֹתְךָ שֶׁתִּלְמַד דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל עִם אַחֲרִים, וְשְׂיִהְיֶה
נֶעֱשֶׂה בֵּיתְךָ "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ". טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

וְצָרִיךָ שֶׁתַּדַּע, שְׂאֵף שְׂיִישׁ לְךָ כְּסוּפִין וּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים לְבֹא לְכָאן,
אֲבָל בְּזֶה שֶׁתִּשְׂאָר בְּאֲשֶׁדוּד, וְתִקְרַב עוֹד בְּגֵי הַנְּעוּרִים, וְתִגְלֶה לְהֵם
מִרַבְּנוּ ו"ל, זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר חָשׁוּב, כִּי הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא
בָּא עַל יָדוֹ (אָבוֹת ה, יח), וּמְכַל שְׂכָן בְּזָכוּי כְּזֶה — לְקַרְבָּם אֵלִיו
יִתְבָּרֵךְ וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שְׂגַם הֵם יִתְחִילוּ לְהַתְּבַרֵּד עִמוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וַיִּתְמִידוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, בְּנֻדָּאֵי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִישׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֶה!

אֲחֵי הַיְקָר! רְאָה לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מַה שֶׁתּוּכַל, וְהַעֲקֵר
— עַל-יְדֵי שֶׁתַּדְּבֵר עִם אַחֲרִים, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נֶעֱשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל
וְאוֹר חוֹזֵר (עֵינִי לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד); כִּי כִּשְׂהוּא לְבַד, אֲזִי
הַדְּבוּרִים יִשְׁנִים אֲצִלוֹ, אֲבָל כִּשְׂמוֹצִיאָם מִפִּיו וּמִדְּבָרָם לְאַחֲרִים —
הֵם חוֹזְרִים אֵלִיו, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים עִם אַחֲרִים — נִתְעוֹרְרִים
בְּעֲצָמָם.

וְעַקֵּר דְּבוּרֵיכֶם יִהְיוּ רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה, כִּי רַק זֹו דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל,

שו אֲשֶׁר ה' תריח בַּנְחַל

וְרַק זֶה עֶקֶר דְּבוּרֵינוּ, אֵין לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרִים כָּלֵל, וְרַק דְבוּרִים אֵלוּ
נְלַמְּדִים אֲצִלְנוּ בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים, חֲדָרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁרֵי הַמוֹסִיף שְׂכָנִים אֶל הַקֹּדֶשׁ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף סִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" חֲלָקֵי ל"ד, ל"ה, ל"ו
(מִהַדוּרָה יְשָׁנָה).

ה' תריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּשִׁלַּח, ז' בְּשַׁבַּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִיךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַע אֵיךְ
שֶׁהַכֵּל הַחַל לְהִסְתַּדֵּר אֲצִלְכֶם.

הָעֶקֶר — רֵאָה לְהַכְנִיס רוּחַ שְׂמֵחָה בְּבֵית, שְׂאֵז יִכְלוּ כָּל
הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם הָעֶצְבוֹן וְהַמְּתַח. וְעֶקֶר הַגְּאֻלָּה בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת
תְּלוּיָהּ רַק בְּמִדַּת הַשְׂמֵחָה, כְּפִי שְׂאָדָם שְׂמַח, כֵּן מְאִיר עָלָיו אוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי עֶקֶר הַשְׂמֵחָה הִיא שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹךְ — כָּל
הַהֶסְתֵּר פָּנִים וְהַהֶעֱלָמָה, הֵם הַקְּלָפוֹת הַמְּכַסּוֹת וּמִסְתִּירוֹת אוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ. עַל-כֵּן עֲשֵׂה מַה שְׂתַּעֲשֶׂה, שְׂיִהְיֶה אֲצִלְכֶם רַק שְׂמֵחָה וְחֲדוּנָה,
וְתַמִּיד תִּשְׂפַח אֶת הָעֶבֶר, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה כְּאֵלוֹ עֲדִין לֹא
הַתְּחִלָּתָ כָּלֵל, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, יִהְיֶה אֵיךְ
שְׂיִהְיֶה. כָּל צְדִיק יֵשׁ לוֹ שְׂבִיל בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וּמְדוֹר בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וְהֵיכַל
בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן מַה שֶׁיִּךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַחֵר? ! כָּל אֶחָד הוּא עֲנִין
אֲחֵר לְגַמְרֵי. וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְחִיּוֹת בְּאִפְּן כְּזֶה, שֶׁלֹּא תְּבַלְּבְלוּ
שׁוּם בְּרִיָּה, הוּא דִּיקָא חַי בְּכָל פְּעַם חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים שְׂמֵחִים,
חַיִּים מְתַקִּים, אֲשֶׁרֵי לוֹ !

אֲשֶׁר ה' תריח בַּנְחַל שז

חֲמַדַּת לְכַבִּי! אֲשֶׁרִי מִי שְׁאוּמֵר בְּכָל לַיְלָה סֵדֵר תְּקוּן חֲצוֹת,
שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן טו), כִּי עֶקֶר אֲמִירַת חֲצוֹת הוּא עַל עֲכָשׁוּ, שְׁאֲנוּ מְעַכְּבִים
אֶת בְּנֵי בֵית-הַמִּקְדָּשׁ וְהַגְּאֻלָּה וְכִיֵּאת הַמְּשִׁיחַ, עַל-יְדֵי מְעֻשִׂינוּ
הַרְעִים. כִּי עֶקֶר חֲרִבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הוּא רַק עַל-יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר
גָּרַמוּ שְׁתַּסְתֵּם דַּעַתְנוּ, וְלֹא נִרְגָּישׁ שׁוֹם הַרְגָּשׁ בְּאַלְקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל.
וּבְזֵה שְׁאֲנוּ בּוֹכִים בְּכָל לַיְלָה בְּחֲצוֹת, אָנוּ זוֹכִים לְהִתְנַחֵם בְּנִחְמָה
בְּכַפְלִים, כִּי כְמוֹ שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם אָנוּ צְרִיכִים לְבַכּוֹת עַל חֲרִבֵּן הַבַּיִת
שֶׁגָּרַמְנוּ הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁעַל-יְדֵי מְעֻשִׂינוּ הַרְעִים שְׁבִיּוֹם הַזֶּה, גָּרַמְנוּ
שְׁלֹא יִבְנֶה בַּיּוֹם הַזֶּה, כֵּן זֶה לְעַמַּת זֶה, עַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת
בְּלַיְלָה זֶה, אָנוּ זוֹכִים לְהִתְנַחֵם בְּכַפְלִים, וּמִמְשִׁיכִים עַל עַצְמָנוּ כֹּל
מִיָּנִי יְשׁוּעוֹת, אֲשֶׁרִי שְׁיֵאחֲזוּ בְּזֵה!

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲפֹלוּ
מְעַט דְּמַעַט מִכָּל סֵדֵר, כִּי הַלְמוּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה,
גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ', מְשֻׁנָּה עַל הָאָדָם
רוּחַ טְהוֹרָה וְדִבְקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְכַפֵּר לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, כִּי לְמוּד
תּוֹרָה מְכַפֵּר וּמְעֻשִׂיר אֶת הָאָדָם, וְנוֹתֵן לוֹ אַחֲרִית וְתִקְוָה טוֹבָה.
אֲשֶׁרִי שְׁיֵצִיַּת וִיקָיִם!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף ד' חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל": חֶלֶק
ל"ג, ל"ד, ל"ה, ל"ו (מִהַדּוֹרָה יְשׁוּנָה), וְכִשְׁתִּקְבֵּלֶם תִּכְתָּב לִי
תְּכָף-וּמְיָד. אֲנִשִּׁי שְׁלוּמָנוּ אָמְרוּ: כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שְׁאָמַר רַבְּנוּ
ו"ל, רַק הוּא אֲחֻז בְּזֵה, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו,
וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמָנוּ אֶת הָאוֹרוֹת וְהַשְּׂגוֹת וְהַהֲנָהגוֹת שְׁלוֹ, וּבְאִפְּן
הַזֶּה גַּם אֲנַחְנוּ נִתְבַּשֵּׂם בָּהֶם.

שח אָשֶׁר ה' תריט בַּנְּחָל
ה' תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ הַיְתָדָרִים.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְכָל־לַיִת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
חֲסִידֵי בְרִסְלָב, תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! תִּדְעוּ שֶׁהַבְּעַל-דֶּבֶר רוֹצֵה לְכַלּוֹת אוֹתָנוּ
לְגַמְרֵי, עַל-יְדֵי הַבָּאָת לְשׁוֹן-הַרְעָה וּרְכִילוֹת הַרְבֵּה מִבְּחוּץ, וּבְכָל פַּעַם
מְבִיאִים סְפוּרִים חֲדָשִׁים מִמְתַּנַּגְדִּים רְשָׁעִים שֶׁקָּמוּ עָלֵינוּ מִבְּחוּץ
וְכוּ', וְזֶה גוֹרֵם בְּלִבּוֹל גְּדוֹל בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ. וּמָה גַם שֶׁמִּתְרַשָּׁלִים
מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל זֹאת, זֶה פְּשוֹט גוֹרֵם לִי
חֲלִישׁוֹת גְּדוֹלָה בְּכַרְיאוּתִי, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי לְרִאוֹת אֵיךְ שֶׁכֶּמָּה
פְּגוּמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, הַדְּיוּטִים קוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, אֲנָשֵׁי בְלִיעַל, שֶׁלֹּא
קָרְאוּ וְלֹא שָׁנוּ וְלֹא שִׁמְשׁוּ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מֵעוֹלָם, נִקְרָאִים עַכְשָׁו
"זִקְנִים" וְ"נְעָרִים" וְקָמִים בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וּמִדְּבָרִים עָלֵינוּ מֵה
שֶׁמִּדְּבָרִים, וְזֶה גוֹרֵם חֲלִישׁוֹת גְּדוֹלָה אֲצִלָּנוּ, וּבִפְרָט לִי זֶה גוֹרֵם
עֲגָמַת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה וְצַעַר וְכֹאֲבִים גְּדוֹלִים.

עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, מִכָּאֵן וְלִהְבֹּא חֲדָלוּ לְכֶם מִכָּל הַהִבְלִים
הָאֵלוּ, אֲשֶׁר אֶל מְאוּמָה לֹא יִבִּיאוּ אוֹתָנוּ, רַק הַיִּשְׂרָאֵל הַשָּׂאוֹל
תַּחֲתִית, כִּי יִמְיֵנוּ כְּצֹל עוֹבֵר, וְכָל יוֹם יוֹם שֶׁעוֹבֵר בְּלִי תּוֹרָה וּתְפִלָּה,
זֶה הַפֶּסֶד גְּדוֹל שֶׁאֵין לְשַׁעַר וְלִסְפָּר כָּלֵל, כִּי כָּל יוֹם יוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם
יֵשׁ כְּנֶגְדּוֹ יוֹם לְמַעַלָּה, וְכִפִּי שֶׁמְמַלְאִים אֶת הַיּוֹם לְמַטָּה, כֵּן נִתְמַלֵּא
הַיּוֹם לְמַעַלָּה. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְזַכֵּר אֶת זֹאת תָּמִיד!

נָא וְנֵא אֲבַקֵּשְׁכֶם מְאֹד מְאֹד, אַחֲרֵי יִגִּיעוֹת וּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ, מִמַּשׁ
דְּמִים תַּרְתִּי מִשְׁמַע, זְכִיתִי לְהִקָּים חֲבָרְיָא קְדִישָׁא כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-
הַבְּרִית וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּבְאִירוּפָה — בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים הַמְתַּמְיָדִים
בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבַהֲתַבּוֹדוֹת, בְּקִימַת חֲצוֹת וּבַשְּׂקִידָה נְפִלְאָה
בְּסִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, עַד שֶׁרַבְּבָם כְּכֹלם בְּקִיָּאִים מְאֹד מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְנֵי
ז"ל, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה בְּעֲצָמוֹ עוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, כִּי רוֹאִים

אֲשֶׁר ה' תריט בְּנַחַל שט

וַיֵּרְאוּ, אֲשֶׁר תִּלְמִידֵי "הַיֵּכַל-הַקֹּדֶשׁ" הֵם עֲנִינְךָ אַחַר לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן
"אֵין לָנוּ לְהוֹכִיחַ אֶת מַעֲשֵׂינוּ לְאַחֲרִים, מַעֲשֵׂינוּ יוֹכִיחוּ אוֹתָנוּ כְּכַר
לְאַחֲרִים". עַל-כֵּן אֶכְפַּל בְּבִקְשָׁתִי, מְאֹד מְאֹד תִּזְדַּהְרוּ, שְׂיִהְיוּ הַד'
אֲמוֹת שְׁלָנוּ "הַיֵּכַל-הַקֹּדֶשׁ", נִקְיִים מִכָּל מִינֵי דְבָרִים בְּטָלִים וְלִשׁוֹן-
הָרַע וְרַכִּילוֹת וְלִיצְנוּת, עֲקַר דְּבוּרֵיכֶם יִהְיֶה תְּמִיד רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה
וְהַשְׁנָחָה פְּרָטִית וְעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, מִי שְׂיִכּוֹל לְשַׁבֵּת עַל מְקוֹם אֶחָד
וְלִלְמַד — אֲשֶׁרֵי לוֹ, וּמִי שְׂאִינוּ יָכוֹל, עַל-כָּל-פְּנִים יִקְבַּע לְעֲצָמוֹ
עֵתִים לַתּוֹרָה, וְהַשְׁאָר יִלְךְ לְהַפְיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וַיִּקְבֹּץ
צְדָקָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסד), שֶׁהוּא
תְּקוּן הַבְּרִית, עֵינֵי שָׁם. וְגַם רַבְּנוּ ז"ל הוֹכִיחַ אוֹתָנוּ הַרְבֵּה, לָמָּה אֵין
אֲנוּ עוֹשִׂים מְצוּוֹת, וּפְרַשׁ מוֹהַר"ן תּוֹרַת ז"ל, שְׂכַוְנָתוֹ הִיְתָה בְּעִבּוּר אֲסַפְתָּ
צְדָקָה לְקַבֵּץ נְדָבוֹת (עֵין שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רנח).

נָא וְנָא לְבָרַח מִכָּל מִינֵי וּפְוָחִים וְסִכְסוּכִים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה
שְׂבַעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂלֵא לְעֲשׂוֹת בְּלִבּוֹל בְּבֵית
מְדַרְשָׁנוּ מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה כָּלֵל, הַמְּקוֹם הוּא רַק פְּנַת יְקָרְתָּ, אֲ טִיעַר
וַיִּנְקַל — לַתּוֹרָה וְלַתְּפִלָּה, חֲצוֹת וְהַתְּבוּדָדוֹת, וַיַּחֲוִידִים וְדְבוּרֵי
אֱמוּנָה וְעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְעַנֵּן אַחַר כָּלֵל.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלַּתְנוּ,
שְׁנִזְכֶּה לְהַפְיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי בֵי כְּנִישָׁתָא חֲדָא
— קְבוּץ קָטָן שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה
וּבַהַתְּבוּדָדוֹת, בְּחֲצוֹת וּבִיַּחֲוִידִים, נִזְכֶּה לְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

שי אָשׁר ה' תרכ בַּנְחַל
ה' תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ח' בשבט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה לְהַאֲבִיחַ הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד
בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לְךָ, אֵין זֶה עֲצָה לְמִשְׁךָ אֶת עֲצָמוֹ כָּל-כָּף אֶל הַצֶּעַר.
עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין לְךָ אָדָם שְׁלֵא עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, רַק כָּל
אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ נִדְמָה לוֹ שְׁעָלָיו עוֹבֵר יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.
וְרַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ אֶת הַסּוּד שֶׁל (תהלים ד, ב): "בַּצֶּר הִרְחַבְתָּ לִי",
שְׁגָלָה דְּוֹד הַמְּלָךְ, הֵינּוּ לְמִצָּא בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת הִרְחַבְתָּ (עֵין לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה), כִּי אֵין עֲצָה לְפַל בְּדַעַתוֹ כָּלֵל, וּבְפָרֵט אֶתֶּה
שְׁעִזְרָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּזִכְיוֹת חֲנֻם מִמֶּשׁ לְהַתְּוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהָעוֹלָה
עַל הַכֹּל, שְׁזָכִיתָ לְאִשָּׁה מִשְׁפָּלָת אֲשֶׁר עוֹזֶרֶת לְךָ בְּהַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ
ז"ל, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מָה וְלָמָּה אֶתֶּה דוֹאֵג כָּל-כָּף, וּמִמִּשְׁיָךְ עֲלִיךָ
יָרְאוֹת וּפְחָדִים שֶׁל הֶבֶל — פֶּן וְאוֹלֵי יִתְוֹדְעוּ וְכוּ', תִּאֲמִין לִי שֶׁהַכֹּל
דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', קֹדֶם — לֹא יִתְוֹדְעוּ, אִם תִּהְיֶה בְּהַצְנַע לְכַת, וְשָׁנִית
— אֶפְלוּ יִתְוֹדְעוּ, כָּל זְמַן שְׁאֲשַׁתְּךָ עוֹמְדָת לְצַדִּיק, אֵינְךָ צָרִיךְ לְפַחַד
כָּלֵל, כִּי הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַזְהֵר מְאֹד
מְאֹד בְּכַבּוּדָּהּ, וְאֵל תִּקְפִּיד וְאֵל תִּכְעַס עָלֶיהָ כָּלֵל, רַק תִּתְקַרְבָּה בְּכָל
מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת וְכוּ', וְתִדּוּרוֹ יַחַד בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה וְכוּ'.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁעִזְרָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם בֶּן נְחֻמָּד, וְאֶתֶּה
בְּרוּךְ ה' בְּרִיא, וְעַל-כֵּן לָמָּה לְךָ לְהַמְּשִׁיךָ עַל עֲצָמְךָ מִתַּח שֶׁל הֶבֶל
וּפְחָדִים וַיָּרְאוֹת נְפוּלוֹת. יֵשׁ מְאֹמֵר הָעוֹלָם עִשְׂרִי-ר' רֵאשִׁי תִּבּוֹת:
עֵינִים, שְׁנֵינִים, גִּידִים, רַגְלִים; מִי שֵׁשׁ לוֹ חוֹשִׁים וְאֵיבָרִים אֱלוֹ, הוּא
הָעֶשֶׂר הַכִּי גָדוֹל, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, כְּמָה וְכְמָה בְּנֵי-אָדָם הֵם
בְּעֵלֵי מוֹמִין, לֹא עָלֵינוּ, וְנוֹלְדוּ לָהֶם בְּנִים כְּאֱלוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אָשֶׁר ה' תּוֹרַת בְּנֵי חַיִּים שִׂיא

וְעַלֶּיךָ חֶמֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְעֲזָרְךָ בְּעֲשִׂיּוֹת כְּזֹו שֶׁהִיא הַבְּרִיאוֹת,
עַל־כֵּן לָמָּה לָּךְ לִפְלִי כָּךְ בְּדַעְתְּךָ בְּכָל פֶּעַם, וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמְךָ
אֶל הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹן וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ'?! אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה נִשְׁבַּר
כָּל־כָּךְ בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ. עַלֶּיךָ לְדַעַת כִּי אִם לֹא תִשְׁמַר אֶת בְּרִיאוֹת
גּוֹפְךָ וְאֶת עֲצָבֶיךָ, הַדְּכָאוֹן יָכוֹל לְהִבִּיא אוֹתְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְשִׁבְר
עֲצָבִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן. עַל־כֵּן נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר לֹא לִפְחֹד כָּל־כָּךְ
מִכָּל דְּבָר, מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת עִמָּךְ בְּזֶה
הָעוֹלָם, וּמָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה עֲלֶיךָ וּמָה זֶה נְפִילָה, שְׂאֵתָה צָרִיךְ
כָּל־כָּךְ לִפְחֹד מִכָּל דְּבָר, עַד שֶׁמִּבִּיא אוֹתְךָ לְדַכָּאוֹן פְּנִימִי, רַחֲמָנָא
לְצַלְן.

בְּעֵינַי סִדְרֵי־דְרַב־הַלְמוּד, כְּדָאֵי לְלַמֵּד מִכָּל שַׁעוֹר אֲפִלוּ מֵעַט
דְּמַעַט, וְלֹא לְהַעֲמִיס עַלֶּיךָ שׁוֹם עַל כָּבֹד, וְאִם אֵי אֲפֹשֶׁר אֲזַי אֵי
אֲפֹשֶׁר, שׁוֹם דְּבָר אֲסוּר שְׂיִהְיֶה לְאָדָם חוֹב וְעַל, כַּאֲשֶׁר גָּלָה לְנוּ רַבְּנֵינוּ
ו"ל (שיחות־הַר"ן, סימן ש"ה).

אֲקוּנָה לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, בְּאִם תְּצִיַת אוֹתִי בְּכָל זֶה, תִּצְלִיחַ דְּרַבֶּךָ
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הָעֵקֶר הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְדַלֵּג עַל הַכֹּל, שְׁקוֹרִין: 'אֵיבָעַר שְׁפָרִינְגֵעֵן',
וְלַעוֹלָם אֵל תִּסְתַּפֵּל אַחֲרֵי־נִית, מַה דִּהְיָה הָיָה, עַלֶּיךָ רַק לְהִתְקַדֵּם
תְּמִיד, לֹא לְחֹשֵׁב עַל הָעֵבֶר כָּלֵל, רַק לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה, וְזֶה יִגְרַם לָךְ שְׂמִחָה וְשְׁלוֹת הַנַּפְשׁ.

הָעֵקֶר תִּשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִכַּעַס וּקְפֹדוֹת, שְׁעוֹקֵר אֶת נַפְשׁ הָאָדָם
וּמְאַבֵּד אֶת קְדוּשָׁתוֹ, וּמּוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת צְלָם אֱלֹקִים שְׁעַלְיוֹ. וְהַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ יַעֲזֹר לָךְ תְּמִיד, הָעֵקֶר אֵל תִּדְאָג כָּלֵל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבְעֲזָרְתּוֹ יִתְבַּרְךָ אֲשַׁתְּדֵל
לְכַתֵּב לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

שיב אשר ה' תרכא — ה' תרכב בנחל

מוהרנ"ת ז"ל היו לו שמונים אברכים שפָּעְרוּ מְאֹד בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַתְּפִלָּה שֶׁלָּהֶם בְּקֶזֶה רְקִיעִים, אֲךָ אַחַר הַמַּחְלָקָת
נִשְׁאַרוּ בַּקַּח מְשֵׁה אֲבָרְכִים, וְאַחַד מֵהֶם הָיָה ר' נַחְמָן.

ה' תרכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַיְקָר וְהַנְּעִלָה, שׁוֹתָה מִיְמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

שֶׁלַּחְנוּ לְךָ הַיּוֹם חֲבִילָה עִם כָּל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲקוּוֹה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתַּחֲיֶיךָ אֶת עֲצָמְכֶם עִם זֶה, כִּי סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְקַשְׂרִים
וּמְיַחְדִּים אֶת נִשְׁמַת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּסִפְרָיו
הַקְּדוּשִׁים, וּמְכַל שֶׁפֶן מוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל וּמְקַיֵּם עֲצוּתוֹ
הַקְּדוּשׁוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת יְסוּד עֲצָתוֹ, וְהִיא — תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת לְדַבֵּר
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲקוּוֹה כְּשֶׁתִּקְבַּל אֶת הַסְּפָרִים תּוֹדִיעַ לְנוּ, וְתִשְׁלַח אֶת נְדָבַת דָּךְ,
לְמַעַן נוּכַל לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ עוֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תרכב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי־שֶׁבֶת־קֶדֶשׁ לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י' בְּשָׁבָט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב יְרֵדְפוּ לְאַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִיְמֵי
הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה
נְצָחִים.

מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אֲשֶׁר ה' תּוֹכַח בְּנִחָל שִׁיג

וְשִׁמְחֵתִי מְאֹד לְשִׁמְעַת מִמֶּךָ, וּמִי יִתֵּן שְׂתַכְתְּבֵנִי לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְעַל־יְדִי־זֶה יִקְרָא בְּךָ: "דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁיַחְנֶנָּה" (משלי יב, כה), עַל־פִּי שְׁנֵי הַפְּרוּשִׁים: 'מִדְּעֵתוֹ' וְ'לְאַחֲרֵים' (יומא עה.), כִּי בְּזֶה שְׂתַכְתְּבֵנִי עַל פְּנֵי הַכְּתָב כָּל בְּעִיּוֹתַיךָ — יָרוּחַ לְךָ.

אודות מה שאני כותב, תהלה להשם יתברך, אין לי להתבייש כלל, אדרבה, מה שרק יצא ויצא מעטי, ראוי להדפיס ולפרסם לכל העולם, ואיני מקפיד כלל, אם יסתכלו בהמכתב שכתבתי לך, כי זה שיהי לך ולכלם, כי כל דברינו נובעים ויוצאים מהנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו, שדבריו שיכים לכלל ישראל.

אחי היקר! עליך לדעת כי החיים מלאים נסיונות, ובכל יום ויום עוברים על כל אחד אשר על פני תבל, כל מיני קטנות וירידות וחלישות הדעת ומרירות והרפתקאות, זה בכה וזה בכה וכו', עד שאין שום בריה שבעולם, שלא יעבר עליה מה שיעבר, וזה סובב אפלו על אמות העולם, ומכל שכן מה שעובר על כלל נשמות ישראל, אשר עליהם ההתגרות יותר גם מאמות העולם, ומכל שכן מה שעובר על החרדים לדבר ה', אשר עליהם ההתגרות יותר, גם משאר עם ישראל, ומכל שכן מה שעובר על אלו המתקרבים אל רבנו ז"ל, אשר עליהם ההתגרות יותר, גם מהחרדים לדבר ה', ומכל שכן וכל שכן מה שעובר על אלו שהם כבר בהיכלא דמלפא "היכל-הקדש", המקימים בפשיטות דבריו הקדושים, ומוציאים מהפח אל הפעל למודו הטוב, אשר עליהם ההתגרות יותר, גם מאלו שמתקרבים אל רבנו ז"ל, כידוע דבר זה. על-כל-פנים התחזקות צריכים כלם, מהקטן והפחות שבאמות העולם, עד הגדול שבגדולים שיושבים ב"היכל-הקדש", כי לכל אחד יש חלישות הדעת וקטנות וצרות ובעיות אחרות, כי אדם לעמל יולד, זכה — עמלו בתורה, לא זכה — עמלו בהבלים. ועל-כן כשאדם זוכה לידע דבר זה, שהחיים מלאים בירידות, אזי יודע מראש איך ללחם ולהתנהג עם הבעיות שלו. קדם — הוא לוקח הכל בקלות, לא מכניס את זאת בתוך תוכו, רק מן השפה ולחוץ, והשנית

שיד אָשֶׁר ה' תרכב בַּנְחַל

רק מן השִׁפָּה וְלַחוּץ, וְהַשְּׁנִית — הוא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהַמְתִּיק מִמֶּנּוּ הַמְרִירוֹת, וְלֹא לְהַשְׁאֵר בְּהַמְרִירוֹת שְׁלוֹ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְכַלּוֹת אֶת בְּרִיאֹתוֹ וְחַיּוֹ בְּשִׁבִיל הַמְרִירוֹת הַזֹּה. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִשְׁכִּיל בְּרֹאשׁ מֵה שְׁיֵהִיָּה בְּסוּף וְלֹקַח הַכֹּל בְּנִקְל, אֲזִי כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו מִשָּׂהוּ, הַכֹּל כְּשֶׁחֹק בְּעֵינָיו. וְכִמּוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ הַרִ"ח [רַבֵּי יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגֵדָד זי"ע, בַּעַל ה'בֵּן אִישׁ חַי' בְּסִפְרוֹ "בְּרַפְת אָבוֹת", עַל מִשְׁנַת (אָבוֹת ג, יב): "וְהָיִי קָל לְרֹאשׁ וְנַח לְתַשְׁחַרְת", אִם הָאָדָם מִקְבֵּל כָּל דְּבַר בְּקָל בְּרֹאשׁ, אֲזִי וְנַח לְתַשְׁחַרְת', כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וּמִשְׁחִיר אֶת פָּנָיו, הוּא כָּבֵר מִקְבֵּלוֹ בְּנִיחָא, מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר הָיָה מוֹכֵן לָזֶה. כְּמוֹ-כֵן כָּל אָדָם, כְּשֶׁהוּא מוֹכֵן בִּידְעָה זֶה, שֶׁהַחַיִּים מְלֵאִים בְּעִוֹת וּמְרִירוֹת, הוּא כָּבֵר מִקְדִּים אֶת עֲצָמוֹ, וְחוֹגֵר עֲצָמוֹ בְּהַתְחַזְּקוֹת וּבְשִׁמְחָה, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי לוֹ!

אָחִי הַיְקָר! אֲמַרו לְחַכֵּם: מֵהוּ גֵדֵר הָאֱמוּנָה? אָמַר: הַבְּטָחוֹן בְּאֱלֹקִים וּרְצוֹת בְּגִזְרוֹתָיו וְהַמָּסַר אֵלָיו; הֵינּוּ הַעֲקָר לְמָסַר אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אֵלָיו יְתַבְרָךְ, וְלִידַע תָּמִיד שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יְתַבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יְתַבְרָךְ. וְהָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרָךְ, וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו כָּל צְרוּתָיו וּמְרִירוֹתָיו, וּמֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיִּקְבֵּל גִּזְרוֹתָיו בְּאַהֲבָה, וְאִזּוֹ בְּנִקְל יַעֲבְרוּ לוֹ הַחַיִּים, מֵאַחַר שֶׁיִּוְדַע שֶׁהַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יְתַבְרָךְ, וּמֵה שְׁצָרִיךְ יֵלֵךְ וַיִּשְׁיחַ עִמוֹ יְתַבְרָךְ, וְלֹא עִם "פְּסִיכּוֹלוֹג" וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְטִיֵּל קֶצֶת בְּחוּץ, בְּשַׁעַה שְׁעוֹבֵרֶת עָלָיו אִיזוֹ צָרָה, וַיְתַבְּוֹדֵד אִזּוֹ עִמוֹ יְתַבְרָךְ, וַיִּשְׁפֹּף אֶת כָּל לִבּוֹ רַק אֵלָיו יְתַבְרָךְ, וְעַל-יְדֵי הַדְּבוּר אֵלָיו יְתַבְרָךְ, שֶׁיִּסְפֹּר לוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כָּל חֻלְקֵי הַבְּעִיָּה וְהַצָּעַר וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה שְׂאִיר הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ עֵינָיו, וַיִּכְנִס בּוֹ יַעֲזוֹת אִיךָ לְצִאת מֵהַצָּרָה וְהַבְּעִיָּה שְׁנִכְנַס אֵלֶיהָ, כִּי אֵין לָךְ הַצְּלָה כְּמוֹ יָשׁוּב הַדְּעַת, שְׁזוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

וְהַשֵּׁם יְתַבְרָךְ יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲסֵק בְּזֶה תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתַּק מִמֶּךָ הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

אֲשֶׁר ה' תרכג בנחל שטו

רָאָה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל שְׁבוּעַ מִכְּתָב אָחֵד, גַּם אֶל תְּתַבְּיֵשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי מִה יַעֲשֶׂה לְךָ אָדָם. בְּעָרֵב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׁלַחְתִּי לְךָ אֲרַבְּעָה חֻלְקִים חֲדָשִׁים מִסְפָּרֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", אֲקִוְיָה שְׁתִּקְבְּלֵם, אִף שֶׁנִּכְתַּב בְּטָעוֹת הַמְּסַפֵּר שֶׁל בֵּיתְךָ — 34, בְּמִקּוּם הַמְּסַפֵּר הַנִּכּוֹן.

ה' תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ב בְּשַׁבַּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּהַצְעַר שֵׁשׁ אֲצִלְכֶם, יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂיִמְתַּק הַכֹּל בְּקִרְוֹב.

לְפִי דַעַתִּי, בְּכֹל הָעֲנָנִין יֵשׁ לְהֵאָשִׁים יוֹתֵר אֶת אַחֻוּתְךָ מִלְּהֵאָשִׁים אֶת בַּעֲלָהּ, כִּי אָנִי דִבְרַתִּי עִמָּה כְּשֶׁהִיָּתָה אֲצִלִּי בַּהִיּוֹתִי בְּעִיר צַפַּת, וְהִסְבַּרְתִּי לָהּ, אֲשֶׁר כְּפִי הַתְּנַהֲגוּתָה עִם בַּעֲלָהּ הִיא גּוֹרְמַת שֶׁהוּא יִבְרַח מִמֶּנָּה. וְעַל-כֵּן אֵינְנִי יוֹדֵעַ לָמָּה אֶת זוֹרְקַת וּמִשְׁלַכַת אֶת כָּל הָאֲשָׁמָה רַק עַל הַבַּעַל, אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁאֵת לֹא יוֹדַעַת בְּכֹלֵל מִה קוֹרָה בִּינֵיהֶם וְכוּ', תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁהִרְבֵּה נָשִׁים הָיוּ מְקוּוֹת לְבַעַל כְּמוֹ שֵׁשׁ לְאַחֻוּתְךָ, אִךְ הַהִתְנַהֲגוּת שְׁלָהּ גּוֹרְמַת לוֹ לְבְרַח מִהִבִּית וְכוּ', וְלֹא אֶת הַכֹּל סִפְרָה לְךָ. וּמֵה שֶׁאֵת כּוֹתֵבְתָּ יִתְכַּן, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי הוּא יִתְחִיל לְהִרְהֹר בְּנוֹשָׂא שְׁנִית... לְפִי מִיטֵב יְדִיעַתִּי הוּא כְּבָר חוֹשֵׁב עַל כֶּף יוֹתֵר מִשְׁנָה, וְאָנִי אֲשֶׁר עִכְבַּתִּי אוֹתוֹ מְלַעֲשׂוֹת צַעַד כְּזֶה, כִּי תָמִיד הִבְטַחְתִּי לוֹ, אֲשֶׁר הַמְּצָב יִשְׁתַּפֵּר בְּבִית, וְלָמָּה לוֹ לְחַשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ'...

אוֹדוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, זֶה הִיִּסוֹד אֲצִלְנוּ, וּבְחֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִי שָׂרַק נִמְנָה עַל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", הוּא בַעַל גְּאָמָן וְעוֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ הִרְבֵּה, וּמִתְמִיד בַּתּוֹרָה בְּשִׁקְיָה עֲצוּמָה, וְכָל הַתְּנַהֲגוּתוֹ הִיא לְאוֹת וּלְמוֹפֵת. וְתִהְיֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵינִי אָנוּ מִתְבַּיְשִׁים עִם אִף תְּלָמִיד מִתְלַמְּדֵינוּ, וּמִי שֶׁאֵינִי מְצִיֵּת אוֹתָנוּ בְּעֲנָנִין שְׁלוֹם-בֵּית, נִדְחָה מֵאִתָּנוּ בְּשִׁתֵּי יָדִים,

שטז אָשר ה' תרכד בנחל

ואין לו מקום אצלנו כלל. אך בכל בעיה כדאי לנתח את כל הבעיה היטב היטב, ולהתבונן תמיד בשל מי בא הריב וכו', ובפרטיות כי ביד האשה — שהבעל ישאר עמה, או שיברח מהבית, ואילו פנים שמראים — כך מקבלים בחזרה... אני מקווה לכתב לשניהם, ואולי אזכה להיות השליח לעשות שלום ביניהם.

אני חוזר ומדגיש, כי אחותך יש לה חלק הכי גדול בסבל שהיא גרמה והמשיכה לעצמה.

המאחל לכם כל טוב...

ה' תרכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, י"ב בשבט ה'תשד"ם.

שלום רב להאברהם היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח נצחים.

את מכתבך לנכון קבלתי.

נא ונא אל תיאש עצמך משום דבר שבעולם, כי השם יתברך אהב, עמך ואצלך. וצריך תמיד להכניס בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל. ועל-ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג), וכן על-ידי אמונה יפתח מחד ותזכה להכנס לפני ולפנים. אשרי המחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לו לנצח.

הדורש שלומך...

אֲשֶׁר ה' תּוֹרָה בְּנִחָל שִׁיר
ה' תּוֹרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ג בְּשַׁבָּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִידֵידי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנִּחָל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד
הַזְהִיר עַל זֶה רַבְּנוֹ ז"ל, כִּי רַק הַחֲכָמִים יְכוּלִים לְרַפֵּא כָּל מִינֵי
מַחְלוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁנִּפְּל בְּפִגְם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה,
בִּימֵי בְּחֵרוֹתוֹ, הוּא צָרִיף לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי
הַחֲטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאֲדָם קְרִירוֹת וְלִיצְנוּת, לְהִתְלוּצֵץ מֵהַחֲכָמִים
הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וְעַל-כֵּן לֹא תִמְצָא חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק,
רַק אֵלוֹ הַפְּגוּמִים מְאֹד בְּפִגְם הַבְּרִית, כִּי "שְׁלַח יָדוֹ בְּשִׁלְמוֹ [זֶה
סִימָן כִּי] חָלַל בְּרִיתוֹ" (תְּהִלִּים נה, כ).

עַל-כֵּן-פְּנִימִים מְאֹחֵר שְׁעוֹר לְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵתָה יוֹדֵעַ מְרַבְּנוֹ
ז"ל, רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, כִּי כָּל
הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוֹ ז"ל תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי שְׁמִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ, כִּי אַחֲרַת
כָּל הַהִתְקַרְבוּת הִיא רַק בְּדַמְיוֹן, וּמִן הַשִּׁפָּה וְלַחוּץ. וְדַעַת לְנִבּוֹן, כִּי
כְּשִׁלּוּמֵידיִים אֵיזוֹ תוֹרָה, וְעוֹשִׂים תְּפִלָּה מִהַתוֹרָה שְׁלֵמוֹ, אֲזִי
כְּשִׁעוֹשִׂים מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת עוֹלָם שְׁעוֹשִׂים גְּדוּלִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ,
כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל.

מָה אֵמַר לְךָ! רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, אֶת גְּדֵל הַחֲסִדִים שְׁעוֹשֵׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַצָּאתָ אֶת בֵּית זוּגָךְ, וּבְקָרוֹב תּוֹלִיד וְכוּ'.
רְאוּי לְךָ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלַתֵּן לוֹ תוֹרָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל
הַחֲסִד חֲנָם שְׁעוֹשֵׂה עִמָּךְ עַד עַכְשָׁו, וְלְבַקֵּשׁ עַל לְהַבֵּא, כִּי הַעֲקָר הוּא
תְּפִלָּה — שִׁיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, וּבְכָל מְקוֹם שְׁאֵתָה רַק הוֹלֵךְ, רְאֵה
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּהְיֶה קְבוּעַ בְּלִמּוּד שְׁעוֹר מְשֻׁנִּיּוֹת

שיח אֲשֶׁר ה' תּרְכוּ בַּנַּחַל

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אִם אֶפְשָׁר ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם — אֵין לְמַעַלָּה מְזֶה בְּתַקוּן הַבְּרִית, וּבַפְּרָטִיּוֹת אֶתָּה, שְׁעוּבָר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוּבָר, אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְהַנְצִל מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלֶךְ, רַק עַל-יְדֵי שְׁתַּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁרֶיךָ — אִם תְּצִיִּית, וְאִז יַעֲבֹר עֲלֶיךָ הַיּוֹם בְּטוֹב וּבִנְעִימִים.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְתִדַּע כִּי כָּל יוֹם הוּא יוֹם, וְאֵל תְּדַחֲף מִיּוֹם אֶל יוֹם כָּלָל, וְכֵן בְּכָל יוֹם תִּדַּע, כִּי הַיּוֹם הוּא יוֹם; כִּי בְּדַרְךְךָ כָּלָל לְמָה עוֹבֵר עַל הָאָדָם מֵה שְׁעוּבָר? מִפְּנֵי שְׂדוּחַף מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, אָבֵל כְּשִׁיתְבָּרַר לוֹ שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְהַיּוֹם הַזֶּה הוּא גַם-כֵּן יוֹם, אִזּוֹ יִשְׁמַר אֶת הַיּוֹם מְאֹד מְאֹד. וְאֵין לְךָ עוֹד אָדָם מְאֲשֶׁר, כְּמִי שְׂיִוִּדַע אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר הַיּוֹם הַזֶּה הוּא גַם-כֵּן יוֹם, וְאִז יִנְצֵל אֶת הַיּוֹם לְדַבְרִים טוֹבִים, אֲשֶׁרֶי הָאוֹחֵז בְּזֶה!

וְרֵאוּי לְךָ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּקוֹנְטֵרַס "שְׁמִירַת הַזְּמַן", שֶׁהוּא כְּלוֹ רֵיחַ-הַקֹּדֶשׁ, וּמִי שְׂיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפּוֹר הַזֶּה, יִדַּע כְּבָר אֵיךְ לְבַלּוֹת אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ, וְלֹא יִלְךְ לוֹ לְבַטְלָה אֶפְלוֹ יוֹם אֶחָד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

תִּכְתַּב לִי תִּכְף-וּמִידָה, אִם קִבַּלְתָּ מִכְתָּבִי זֶה.

ה' תּרְכוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ ה'תּשׁד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהִיָּקָר וְהַנְּעִלָּה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עֲלֵינוּ ... גִּירוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שֶׁאֶתָּה מְשִׁתַּקֵּק לְאַמוּנַת חֲכָמִים. עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁזֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְהַעֲקָר — לְשִׁמְעַ בְּאֲזָנוֹ

אֲשֶׁר ה' תּוֹכֵחַ בְּנַחֲל שֵׁיט

דְּבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים. וְכַמוּכָא בַּמְדַּרְשׁ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כו, סִימָן ט) עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת יח, א): "וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ", יֵשׁ לְאָדָם רַמ"ח אַיְבָרִים, אֲדָה הָעֵקֶר הוּא הָאֵזֶן, כִּי אִפְלוּ כְּשֶׁנִּתְלַכְּלוּ לוֹ כָּל הָאֵיבָרִים בְּחֻטָּאִים, כְּשֶׁשׁוּמַע דְּבָרֵי תוֹרָה — מְבִיא לְעֲצָמוֹ חַיִּים. וְעַל — פֶּן מְבִיא רַבְּנוּ ו"ל (בְּלֻקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כא), אֲשֶׁר הָאֵזֶן מְרַמְזוֹת עַל אֲמוּנַת חֻכְמִים; הֵינּוּ כִּי עֵקֶר אֲמוּנַת חֻכְמִים הוּא לְלַמַּד דְּבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, וַיֵּדַע שֶׁכָּל מַה שֶׁאֲמָרוּ וְכָתְבוּ — צָרִיכִים לְקַיֵּם, וְאִם שֵׁיט לְפַעֲמִים קִשְׁיוֹת עַל דְּבָרֵיהֶם, צָרִיף לְתַלּוֹת בְּחִסְרוֹן דַּעְתּוֹ.

עַל-כֵּן, אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! חֻזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִתְמַיֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי רַק עַל יְדֵם תִּזְכֶּה לֵידַע מִיְהוּ רַבְּנוּ ו"ל, וּמַה הוּא רוֹצֵה מֵאֲתַנּוּ, וּבְלִי לַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל לֹא נִקְרְאת הַהִתְקַרְבוּת כָּלֵל הַהִתְקַרְבוּת, רַק סֵתֶם מִסְתּוֹבֵב וְנִכְנָס וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ, הִיָּה רְאוּי לָךְ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם: בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, מְכַל לַמּוֹד קִצָּת. וְכֵן לְהִיּוֹת רְגִיל לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תְּמִיד — בֵּין בְּבִיתְךָ וּבֵין בְּדַרְךָ, וּבֵין בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק תִּהְיֶה, כִּי מֵלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל. וְעַל-כֵּן בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

הָעֵקֶר אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, לְהִיּוֹת כָּל-כַּף בְּמִרְיוֹת וּבְמִרְהַ שְׁחִרְהַ, רְאֵה לְעֵין בְּכָל יוֹם וְיוֹם כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא: "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ עִם מַה לְהִתְחַזֵּק. וּמִי שֶׁאֵינּוּ מְעִין בְּסִפְרֵי זֶה, אִין לוֹ לְהִתְרַעַם — לָמָּה עוֹבֵר עָלָיו מַה שֶׁעוֹבֵר... כִּי מְלַמְעֵלָה אוֹמְרִים לוֹ: לָמָּה אֵינְךָ לּוֹמֵד "אֲשֶׁר בְּנַחֲל"? ! וְאִם שֶׁעֲדִין כָּל זֶה נִרְאֶה עֲכָשׁוּ כְּלִיצְנוּת, אֲבָל יְבֵא הַיּוֹם שֶׁיִּתְגַּלֶּה וְיִתְפַּשֵּׁט הַסִּפְרֵי הַזֶּה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִז בְּסִפְרֵי זֶה תְּמִיד!

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי בְּסִפְרֵי זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, כִּי אִם מִי שֶׁשָּׁבוּר לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַשְׁרֵאת הַשְׂכִּינָה, אֲבָל תִּכְף-וּמִיָּד כְּשֶׁרַק נִתְרַחֵב לוֹ, אִזּוּ לֹא יַעֲיֵן בְּסִפְרֵי זֶה, כִּי אִין לוֹ כְּבָר שִׁיכּוֹת אֶל רוּחַנִיּוֹת

שכ אָשֶׁר ה' תּרְכוּ בְּנַחַל

כָּלֵל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שׁוֹרָה רַק אֶצֶל שְׂבוּרֵי לֵב, "וְאֵת דְּכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ" (תהלים לד, יט).

וְאֶפְלוּ מֵה שְׁמֹזְכָר בְּהִרְבָּה מִכְתָּבִים מְעַנֵּן הַמַּחְלֶקֶת, גַּם זֶה מִכְרַח לִידַע, כִּי בְּעֻנּוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כְּפִי הַדּוֹר, מִי יוֹדֵעַ מֵה יִהְיֶה בְּדוֹר הַבָּא, שְׂיִחֲשָׁבוּ שְׂאִילוֹ צְדִיקִים חָלְקוּ עָלֵינוּ, עַל־כֵּן הַהִכָּרַח לְגִלוֹת אֶת פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכָּלֵב, שֶׁהַמַּתְנַגְּדִים שְׁלָנוּ הֵם הֵם הַעֲזִי פָּנִים שֶׁבְּדוֹר, "הַכָּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ" (ישעיה נו, יא), וְהֵם נוֹאֲפִים כְּכָלָבִים, וְאֵף שְׁלֹא נִרְאָה בַּחוּץ, אֵף גְּלוּי הוּא לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ; כִּי לֹא יִדְבַר אִישׁ עַל סִפְרִים קְדוֹשִׁים, אֲלֵא אִם הוּא פָּגוּם, כְּכָלֵב הַזֶּה שֶׁתְּמִיד נֹוֹבַח.

וּבְאִמַּת מְצִינוּ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה פְּרָשָׁה שְׁלֵמָה מְעַנֵּן מַחְלֶקֶת קִרְח, וְלִכְאוּרָה לְמָה הַצָּרָף לְכַתֵּב זֹאת, מָה אִכְפַּת לָנוּ מֵה שֶׁהִיָּה? אֲלֵא בְּוֹדָאֵי הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית, לְגִלוֹת שֶׁכָּל דּוֹר וְדוֹר קָמִים קִרְח וּבְנָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (במדבר כו, יא): "וּבְנֵי קִרְח לֹא מָתוּ", וְצָרִיף לְבָרַח מֵהֶם, כִּי אַחֲרַת יַפֵּל בַּפֶּח.

אִם אַתָּה רוֹצֵה בְּאִמַּת לְהַתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֲזִי סִפֵּר "אֲשֶׁר בְּנַחַל" יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד — בְּרוּחֵינִי וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִם אֵינְךָ רוֹצֵה לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כָּל הַסִּפֵּר יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּחוּכָא וּטְלוּלָא. אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבוֹרַח בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

אֲנֹשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הִיקָרִים בְּנוֹ "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר בְּנֵי־בְרַק, רְאוּי לָךְ לְהַצְטַרֵּף עִמָּהֶם, וְעַל־כֵּל־פָּנִים לְבֹא בְּלִיל רְבִיעִי בְּשַׁעַת שְׁלוּמָדִים שֶׁם בְּרַבִּים סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל.

אֲשֶׁר ה' תּוֹכֵנוּ — ה' תּוֹכֵנוּ בְּנִחַל שְׂכָא

ה' תּוֹכֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ ה'תּשׁד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְפָּסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, כִּי רַק זֶה רְצוֹנִי — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַעֲקָר רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלֶךְ, כִּי חָבַל עַל כָּל רִגְעַת שְׁהוּלָה בְּהִבְל וּבְרִיק, כִּי אֵין עוֹד אֲבִדָה כְּאַבְדַּת הַזְּמַן, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַנּוּתוֹ בְּשׁוֹם כְּסָף שְׁבַעוֹלָם.

נָא וְנָא אֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁמֻצְעָרַת אוֹתְךָ, אֲלֵא רְאֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז מִמִּילָא יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנֹן מִמֶּךָ, וְכָל מַתְּנֻגְדֵיךָ יִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ה' תּוֹכֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ ה'תּשׁד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְכָל הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין, הַעֲלִבוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים שְׂאֵתָה סוֹבֵל — תְּקַבֵּל בְּאַהֲבָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), שְׁעָקָר הַתְּשׁוּבָה הִיא לְשִׁמְעַת בְּזִיוְנוֹ וְלִדְם וְלִשְׁתַּק, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְהַעֲשׂוֹת מְרַכְּבָה לְהַשְׁכִּינָה, כִּי נַעֲשֶׂה אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא; כִּי כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה הִיא כֶּסֶּא לְאַלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה אֲשֶׁר הַכֶּסֶּא עוֹלָה כְּמִסְפֵּר אֱלֹהִים, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפֵּר הַטְּב"ע, כִּי הַכָּל מְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשֵׁים

שכב אשר ה' תרכט בנחל

של טבע, מקרה ומזל. ובאמת הכל אלקות גמור הוא, והפלים בעצמם הם אורות ורו"ק.

הדורש שלומך באהבה רבה...

עוד מעט אהיה כבר למעלה, ואתה תקרא את מכתבי זה, ותציר בדעתך איך שקבלת את המכתב ממני מהעולם העליון.

ה' תרכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר יתרו ה'תשד"ם.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו נאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות סב. ועין מגלה יח.): סמא דיסורי שתיקוּתא; הסם הכי טוב להיסורים — לשתיק, לא לדבר ולא להטיח דברים כלפי מעלה, וכן לא לשפך לבו לאף אחד, כי ממילא לא יבינו אותך. ולכן מה ולמה לה להכנס בזה?! יותר טוב לשתיק, ובעת צרה לחפש את ההרחבות, כמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קצה): "בצר הרחבת לי", שצריכים למצא בתוך הצרות הרחבות, ולבסוף יתבטלו לגמרי הצרות. רק לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה יתרחב לך לבקש על להבא.

מבני-אדם אל תפחד, אם אתה יודע שאתה צודק — תהיה חזק, ואל תכניע עצמך אליהם כלל, רק ברח לה אליו יתברך, ותמעט בדבור.

הדורש שלומך באהבה רבה...

אָשֶׁר ה' תרל בַּנְחַל שֶׁכַּח
ה' תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד בְּשָׁבָט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִירָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיְמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גְרוֹ
יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח וְנִצָּחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

וְשִׂמְחָתִי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַע שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּגִמְרָא, וְאֵתָה אוֹחִז
כְּבָר בְּסֵדֶר הַשֵּׁם בְּמִסְכַּת עֲבוּדָה זָרָה.

מָה אִמַּר לָךְ, מִמֶּשׁ הַחֲיִתְנִי! כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ בְּחִירָה עַל כָּל
דְּבָר, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהִבְעַל-דְּבָר מִתְנַפֵּל בְּנִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתוֹ אֵיךְ
לְהִטְעוֹת בְּנֵי-אָדָם, שְׁלֹא יִלְמְדוּ עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ
ו"ל, וְאֵתָה, תְּהִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֲבַרְתְּ עַל הַכֹּל, וְאֵתָה כְּבָר אוֹחִז
כָּל-כֶּף רְחוּק בַּשֵּׁם, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

מָה נֹאמַר וּמָה נִדְבַר, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי לֹא תִמּוּ כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמָיו, שְׁזָכִינוּ בְּזִכְיֹת חֲנֻם לְהַתְּוֹדַע מִרַבְּנֵינוּ ו"ל וּמַעֲצוֹת קְדוּשׁוֹת
כְּאֵלוֹ, וְאֵין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עַל עֲצוֹת כְּאֵלוֹ, סוּף כָּל סוּף הַיָּמִים
וְהַלִּילוֹת פּוֹרְחִים, וְלֹא נִשְׁאָר לְאָדָם רַק מָה שְׁזוֹכָה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם
יוֹם, כִּי אֵין מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים (אֲבוֹת ו, י). וְעַל-כֵּן מִי
שְׁזוֹכָה לְזָכֹר אֶת זֹאת כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּרִיא, מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי
עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ לְחֻטָּף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצָּחִי הַרְבֵּה מְאֹד,
לֹא-כֵן מִי שֶׁהוּא שׁוֹטֵה וּמְשַׁטָּה עֲצָמוֹ, וְהוֹלֵךְ אַחֲרֵי דַעַת הַנּוֹאֲפִים
הַחוּלְקִים עַל הַצְּדִיקִים, הַמְתַּלּוֹצְצִים מִסֵּדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד, עָלָיו
עוֹבְרִים הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת בְּחֻשָּׁף וְרִיק, וּמְאוּמָה לֹא יוֹעִיל לוֹ כָּלֵל, כִּי
יְבֹא הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה וְהַרְגַע שֶׁיִּקְרָאוּ אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה וְכוּ', וּמָה יַעֲנֶה
לְשׁוֹלְחוֹ דְּבָר וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּמְכִיר
אֶת מְקוֹמוֹ, וּבִאֲפֵן הַזֶּה יִזְכֶּה לְחֻטָּף טוֹב הַרְבֵּה; כִּי בְּדֶרֶךְ-כָּלֵל מִי
שְׁחוּלֵק עַל סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ו"ל, וּמְכַל שֶׁפֶן מִי שֶׁמְתַּלּוֹצֵץ

שכר אֲשֶׁר ה' תרלא בנחל

מִזֶּה, כָּל זֶה נִמְשָׁף מְרַב גְּאֻנָּתוֹ, שְׁאִין מִתְאִים לוֹ לְהִיּוֹת רְגִיל
בְּאֲמִירַת פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, דְּפִים גְּמָרָא, סִימְנִים שְׁלַחַן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ',
כִּי מִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְלַמְדָן וּבַעַל רֹאשׁ טוֹב, וּלְבִסּוּף פְּשֻׁעוֹבֵר עָלָיו
קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדְּעַת, אֲזִי אֵינּוּ לוֹמֵד כָּלֵל, כִּי אֵין לוֹ מַח
וַיִּשׁוּב הַדְּעַת. לֹא-כֵן מִי שְׁרָגִיל בְּאֲמִירָה הַרְבֵּה, הוּא לְעוֹלָם לֹא
יִפְסִיק בֵּין בְּגִדְלוֹת וּבֵין בְּקִטְנוֹת, תְּמִיד יְגַרֵס בַּתּוֹרָה וַיִּמְשִׁיף עַל
עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו אֹרֹו יִתְבַּרֵךְ. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק
בְּאֲמִירַת פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְדְפִים גְּמָרָא, וְסִימְנִים שְׁלַחַן עָרוּף בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם. וְכֵן תִּרְאֶה לְהִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה,
שְׁלֹא תִצְטַרֵף לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַפְרָנְסָה שְׁתִּבְאֵ לָךְ בְּנִקְלָ, וְאֲזִי
תִרְאֶה נִפְלְאוֹת.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֻלְקָךְ, אֲשֶׁר
בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָךְ, וְאֵינְךָ חוֹלֵק, חַס וְשְׁלוֹם, עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לָךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ, כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
כְּהִיּוֹם כָּל פְּגוּם וְנוֹאֵף חוֹלֵק עַל הַצְּדִיקִים, וּמִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיר אֶת
מְקוֹמוֹ וְאֵינּוּ חוֹלֵק, בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לוֹ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְלְהִיּוֹת
שְׂמֵחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ה' תרלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר יִתְרוֹ, י"ד בְּשַׁבָּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַבְּחוֹר הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נֹצְחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ הַיְקָר לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חֻלְקָךְ, שְׁזוֹכִיתָ לְהַדְּפִיס אֶת הַקּוּוֹנְטֵרס "קוֹל קוֹרָא אֶל ה'".

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין לְמַעְלָה מְזֻכּוֹת הַרְבִּים, כִּי בְּזֶה שְׁזוֹכִים
לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמְזוֹכִים אוֹתָם לְהַתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם

אֲשֶׁר ה' תרלא בנחל שכה

יתברך, על-ידי-זה מוחל הקדוש-ברוך-הוא גם על עונותיו, כמו שספר לנו רבנו ז"ל הספור מהגביר שהלנה מעות וכו', ואמר להעני: "אם תגבה את חובותי, אמחל גם את חובך" (עין סיי-מוהר"ן, סימן תמו). ועל-כן חילף לאורייתא, ותהיה חזק בזה כל ימי חייה, כמו שעשה זקנה, שהדפיס את ספרי רבנו ז"ל, וסבל בזיונות וחרפות וחלישות הדעת מאנשי שלומנו, ואף פעם לא התפלל עמם יחד, הנה בוחר יותר טוב להתפלל בשטיבלך בשוק, מאשר לתפלל בבית-המדרש במאה שערים, ועשו ממנו ליצי לצנות, והוא שחק מכלם והיה דבוק בו יתברך בדבקות אמת, ותהלה להשם יתברך, זכיתי להפירו מסמוך. כמו-כן אהה ראה להדפיס ולהפיץ את הספרים הקדושים, ואל תסתכל על שום בריה שבעולם. ובזה שתלך בעצמך להפיץ ספרי רבנו ז"ל, ומה גם אם תסבל בזיונות, אזי תכנע גשמיות גופך, ותזכה שיאיר לך השם יתברך אורו יתברך בהארה ובזיו נפלא עד מאד, כי אי אפשר לזכות להארת פני השכינה, אלא כשמכניע גשמיות גופו, וזה זוכים על-ידי בזיונות ושפיכות דמים. וקבלה מצדיקים תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שאמרו: כפי מעלת הבזיונות והשברון לב שזוכים דיקא על-ידי הליכה בדרך לאספת צדקה, הנה ראוי לילך כל החיים על הדרך, אף לא בכל פעם יכולים לילך. וכן אמר רבנו בעל עטרת צבי מזידיטשוב זי"ע: תאמינו לי, בני, באם הנה לי כח, הייתי הולך כל ימי חיי על הדרך.

איך שהוא חזק ואמץ מאד מאד בכל מיני אפנים, יהיה איך שיהיה, ותהיה סבלן גדול כל ימי חייה, ואז דיקא תצליח דרךך.

הדורש שלומך...

שְׂכוּ אֲשֶׁר ה' תְּרַלֵּב בְּנַחֵל
ה' תְּרַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד בְּשִׁבְט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהֶאֱבִירֶךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצַחִים.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְרֵאוֹתֶךָ, וְעַל-כֵּן פְּנִימִים פְּתִיבֵת יְדֶךָ.

אָנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר נִפְשֶׁךָ בְּהַפְצַת דַּעַת רַבְּנוֹ וְ"ל
בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין מַעֲלָה גְדוֹלָה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוֹ וְ"ל פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם
לְהִסְתַּכֵּל רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וְלֹא לְהִיּוֹת מְצַמְצָם וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִבֵּא
לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית, לְאַהֲבַת אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכֶּלֶל, הֵן מִי שֶׁשִּׁיף לְחוּג שְׁלוֹ, הֵן מִי שֶׁשִּׁיף לְחִסְדוֹת שְׁלוֹ, וְהֵן
לְהַפּוֹךְ וְכוּ', צְרִיכִים לְאַהֲבַת אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִצַּד שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ,
שֶׁנִּשְׁתַּלְשֵׁל מֵרוּם הָאֲצִילוֹת וְכוּ'. וְזֶה תְּכִלִּית לְמִוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁל
הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁרָצָה דְּוָקָא לְקַרֵּב אֶת כָּלִּיּוֹת נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל.

מָה אָמַר לְךָ, דְּבַר זֶה לוֹמְדִים בְּ"הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ", קְדָשׁ קְדָשִׁים,
וְזוֹהֵי דַעַת רַבְּנוֹ וְ"ל, שֶׁדַּעַתוֹ יוֹצֵאת וְנוֹבֵעַת מִסוּד כְּתָר שֶׁלֹּשׁ
רֵאוֹנוֹת דַּעַתִּיק וְכוּ', לְגַלוֹת שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ
כָּלֵל, וְהַכֶּל לְכָל עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ מִמֶּשׁ. וְעַקֵּר
הַתְּכִלִּית הוּא רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְכָל
זְמַן שְׂאִין הָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, זֶה סִימָן שְׂאִין אֲמוּנָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת
כָּלֵל. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּפִּיץ אֶת הַרְעִיּוֹן הַזֶּה בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת — כָּלֵם יְכוּלִים לְהַתְּקַרֵּב
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

אָשׁר ה' תרלג בְּנַחַל שְׂכַז
ה' תרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד בְּשָׁבָט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב יִרְדְּפוּ לִידֵידי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימי הַנַּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּחַ נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

וְשִׂמַּחְתִּי לְקִרְאָת חֲדוּשֵׁיךָ הַיְקָרִים, בֵּן תַּתְמִיד בְּזֶה, כִּי רַבְנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה), שֶׁהוּא תַקְוֹן גָּמוּר לְפָנֵם הַמַּחֲזִין,
כִּי כְּנֹגֵד שֶׁחָשַׁב וְהִרְהֵר בְּרַע וְכוּ', יִתְחִיל לְחָשֵׁב בְּטוֹב.

וְהִנֵּה עָקֵר הָאָדָם הוּא הַמַּחְשָׁבָה, כִּי בְּמִקּוֹם שֶׁהָאָדָם חוֹשֵׁב —
שֵׁם כָּל הָאָדָם (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כא), וְהַמַּחְשָׁבָה הִיא
הַנְּשִׂמָה, עֵצֶם הָאֲצִילוֹת מִמֶּשׁ, וְעַל-כֵּן הַיִּצְרִין מִתְגַּבְּרִין רַק
בְּמַחְשָׁבוֹת, יֵצֵר טוֹב הוּא מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת וַיִּצְרֵר הָרַע הוּא מַחְשָׁבוֹת
רָעוֹת (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מט); וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ אֶת
הַנְּשִׂמָה, שֶׁהִיא הַמַּחְשָׁבָה, בְּכָל פַּעַם (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
לה). וְהַעֲקָר — לְחַדֵּד אֶת הַשִּׁכּוֹל וְהַמַּחְשָׁבָה בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּזֶה שִׂמַּחְשָׁבְתוֹ חוֹשֶׁבֶת רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה מְטָהֵר
כְּבָר אֶת כָּל גּוֹפוֹ. וְאֵיךְ מִמְּשִׁיכִין אֹרֹו יִתְבָּרַךְ לְמִטָּה? רַק עַל-יְדֵי
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ס'); כִּי עַל-יְדֵי חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה שֶׁמְגַלִּין, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּבִיכּוֹל, וְלִהְיֶכֶן
נִמְשָׁכֶת הָאֱלֻקוֹת? בְּמַח, עֵינִי שֵׁם.

וְעַל-כֵּן עָקֵר הַתְּשׁוּבָה הוּא עֲזִיבַת הַחֶטָּא, שֶׁיַּעֲזוֹב אֶת
מַחְשָׁבוֹתָיו הָרָעוֹת, וַיִּתְחִיל לְחָשֵׁב רַק מַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת, וַיִּחַדֵּשׁ
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וּמְכַל שֶׁכֵּן מִי שֶׁזוֹכֵה לְיַחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים
בְּסִתְיַמַּת עֵינָיו מִחִזּוֹ דְּהֵאִי עֲלָמָא, שֶׁאֵז נִמְשָׁכֶת עָלָיו אֱלֻקוֹת מִהַד'
עוֹלָמוֹת וְכוּ'. וְזֶה שֶׁדִּיקָא יְתָרוֹ אָמַר: "וְאִתָּה תַחֲזֶה" וְכוּ' (שְׁמוֹת יח,
כא), שֶׁגָּלָה רַבְנוּ ז"ל סוּדוֹ בְּלְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ב,
וְעוֹלָה בְּקִנְיָה אֶחָד עִם כָּל חֲכָמַת הַיָּד וְהַפְּרָצוּף הַמוּבָא בְּזֶהֵר הַקְּדוּשׁ,
עֵינִי שֵׁם. כִּי כְּפִי גְלוּי וּבְרוּר אֹרֹר הַשִּׁכּוֹל שֶׁמְקַבְּלִין מִהַצְּדִיק, בֵּן מְאִיר

שכח אָשֶׁר ה' תרלג בְּנַחֵל

מוֹחוּ בְּאוֹר וְזִיו נוֹרָא וְנִפְלָא עַד מְאֹד בְּשִׁפְעֵי אֱלֹקֵי, עַד שְׂיִכּוֹל לְהִבִּיט בְּפִרְצוֹף הָאָדָם, וְלִידַע אֶת כָּל מַהוּתוֹ, וְכֵן יְכוּל לְקַרְא לוֹ עַל קְנִי הַיָּד וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אָמַר יְתָרוֹ: "עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גְדוֹל ה'" וְכוּ' (שם יח, יא), כִּי עַל-יְדֵי שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ הִתְקַרַּב אֶל הַצְּדִיק בְּחִינַת מִשָּׁה, אֲזַי זָכָה וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא עֲזִיבַת הַחֲטָא. וְעַל-כֵּן אָמַר: עֲתָה-ה' יִדְעָתִי, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוּת: תְּשׁוּבָה עֲזִיבַת הַחֲטָא, כִּי זֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, שְׂיַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכוֹ וְאִישׁ אֲנוֹן מִחֲשׁוֹבוֹתָיו, וְזֶה גַם מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ו'): אֵין 'וְעֲתָה' אֵלָא תְּשׁוּבָה, כִּי רַק זֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה — עֲזִיבַת הַחֲטָא. וְגַם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְלוֹמַר: "מַעֲתָה אֶהְיֶה אִישׁ כָּשֶׁר", וְזֶה 'אֵין וְעֲתָה' אֵלָא תְּשׁוּבָה, כִּי צְרִיף לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר בְּכָל פַּעַם וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, לְהִסִּיחַ דַּעְתוֹ מִהָעֵבֶר, וְלְהִתְחִיל לְחַדֵּשׁ מִחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה. וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעִנְיַן הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, צְרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת וְנִרְגַע לְהִתְחִיל לְחַשֵּׁב מִחֲדָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה!

וּמִחֲמַת טְרִדוֹתֵי הַרְבוּת עֲכָשׁוּ — אֶקְצֹר.

הָעַקֵּר תְּכַנִּיִּם אֶת עֲצָמָךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִרְאֶה לְיַחַד יַחֲוִידִים קְדוּשִׁים בְּכָל פַּעַם, אֲשֶׁר לְפִי דַעַת רַבְּנוּ הָאֲר"י ז"ל עֶסֶק הַיַּחֲוִידִים גְּבִיהַ אֶפְלוּ מִלְּמוּד תוֹרָה, כִּי מְקַשֵּׁר וּמְיַחֵד וּמְשַׁלֵּב כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחְדָּו. אִף גַּם מִזֶּה אֵל תַּנַּח יָדְךָ, לְהִתְמַיֵּד בְּכָל חֻלְקֵי הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, זֶהר וְתַקּוּנִים, רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, מְפָל לְמוּד אֶפְלוּ קִצַּת דְּקִצַּת, אֶבֶל שְׂיֵהִיָּה קְבוּעַ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

אֲשֶׁר ה' תרלד בְּנַחַל שֶׁכֶט
ה' תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְכָל־לַיִּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" קִדְשׁ קִדְשֵׁים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לְבַבְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הִפְלִ לְכָל אֵין-סוֹף בְּרוּךְ הוּא, רַק נִתְלַבֵּשׁ
עֲצָמוֹ בְּלְבוּשֵׁינָהּ הָאֵלוֹ שְׁלֵמָרָאָה עֵינֵינוּ, וּבִידִיעָה זוֹ תִזְכּוּ לְדוֹן אֶת
הִפְלִ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר מִזֶּה נִבְנָה הַשֵּׁ"י עוֹלָמוֹת לְכָל צְדִיק וְצְדִיק
(עֲקָצִין ג, יב).

כִּי בְּאַמַּת הִפְלִ לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְכָל הַחֲלוּקֵי דַעוֹת
וְהַפְּרוּדִים שְׂרָשֵׁם הוּא בְּאַחַד, שְׁכָל זֶה הוּא סוֹד ד' דְּאַחַד, לְהוֹרוֹת
שְׁבָכֵל הַד' רוּחוֹת: מְזֻרָח, מְעָרָב, צְפוֹן, דְרוֹם, מְאִירָה אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ זֶה מִמְשִׁיף לְמִזְרַח וְזֶה לְמַעְרָב וְזֶה לְדְרוֹם וְזֶה
לְצְפוֹן, הִפְלִ צְרִיכִין לְקִשֵׁר וְלַעֲלוֹת אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִזֶּה
נִבְנָה הַשֵּׁ"י עוֹלָמוֹת, כִּי מִהֶפְכִּין אֶת הַיְוִ"ה לְאֵין. וּבְשִׁבִיל זֶה עַל
הַמְּזוּזָה חֲקוּק שֵׁם שְׁד"י דִּיקָא, כְּדֵי לְגַלוֹת הַסוֹד הַזֶּה, שְׁצָרִיף
לְהַכְנִיס אַחְדוֹתוֹ בְּעוֹלָם, לִידַע כִּי מַד' רוּחוֹת בָּא הַרוּחַ, הֵינּוּ שְׁהִפְלִ
נִמְשָׁךְ מֵאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

וְזֶה בְּעֲצָמוֹ שֵׁם שְׁד"י — שְׁאָמַר דֵּי לְעוֹלָמוֹ, כִּי הָעוֹלָם הַתְּחִיל
לְהִתְמַתַּח, עַד שְׁגָעַר בּוֹ הַקֶּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמַר דֵּי, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקֶּדוֹשִׁים (חֲגִיגָה יב.), הֵינּוּ בְּחִינַת צְמָצוּם. כִּי מִחֲלָקֶת
שְׁבִנֵי-אָדָם מְחַלְקִים בֵּינֵיהֶם, מִזֶּה נִתְהוֹה חֲרַבֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי
אֵינָם בָּאִים אֶל אַחְדוֹת אַחַת, רַק כָּל אֶחָד מוֹשֵׁף לְצִדּוֹ, וְעַל-כֵּן בָּא
שֵׁם שְׁד"י לְרַמֵּז, שְׁהַדְלָ"ת רוּחוֹת הֵם מֵאַחְדוֹת אַחַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִתְהַפֵּף הַיְוִ"ה לְאֵין דִּיקָא. וְעַל כֵּן נִחְקַק עַל הַמְּזוּזָה דִּיקָא, כִּי הַבֵּית
שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְהִיּוֹת בְּנוֹי בְּחֻמָּה עֲצוּמָה, כְּמוֹ שְׁפִתוֹב
(מְשָׁלִי כד, ג): "בְּחֻמָּה יִבְנֶה בֵּית", וְעַקֵּר הַחֻמָּה הִיא חֻמַּת

של אשר ה' תרלד בנחל

אַלְקוּת, שְׁמִשִּׁיךְ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה לוֹ תְּמִיד שְׁלוֹם־בַּיִת, כִּי כָּל הַמַּחְלָקֶת הִיא רַק מִצַּד הַכְּפִירוֹת, כִּי הַמְּאָמִין בְּאַמוּנָה אֱמֵתִית, שְׂאִין בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, אֲזִי לְעוֹלָם לֹא יָרִיב עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, אֲדַרְבֵּהּ, יִהְיֶה תְּמִיד בְּשְׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

וַיִּתְחִיל בְּעֲצָמוֹ, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעֲצָמָיו, הֵינּוּ שְׂלֵא יִהְיֶה חֲלוּק בְּמֵאוֹרְעוֹתָיו, כִּי תְּמִיד יִחֲזַק אֶת עֲצָמוֹ — בֵּין בְּעֲלֵיָהּ וּבֵין בִּירִידָהּ, תְּמִיד יִמְצָא אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁכְּרוֹ. וְכֵן יִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִי שׁוֹם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, מֵאַחַר שְׁדַבּוּק רַק בְּחֵי הַחַיִּים. וְכֵן יִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם־בַּיִת עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם אַחֲרִים, מֵאַחַר שְׁמִמְשִׁיךְ תְּמִיד הַד' רוּחוֹת אֶל הָאָחָד — אַחֲדוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר דִּיקָא עַל־יְדֵי־זֶה יִתְהַפֵּךְ אֶצְלוֹ הַי"ש לְאִין, וַיִּזְכֶּה שְׂיֵאִיר עָלָיו שֵׁם שַׁד"י, שֶׁהוּא הַשֵּׁם הַשׁוֹמֵר אֶת הַבַּיִת מִכָּל הַקְּלָפוֹת. כִּי הַמְּזוּזָה מִבְּרַחַת הַקְּלָפוֹת, וְהַמְּזוּזָה מֵאַרְכַּת יָמִים, כִּי הִיא מְגַלִּית שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמֵאִיר מֵהַפְּנִים אֶל הַחוּץ שְׁגַם שֵׁם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבִידֵיעָה זֹו נִתְבַּטַּל מִמֶּנּוּ הַיֵּצֵר. וְעַל־כֵּן יו"ד צַדִּיק' רִי"ש' סוֹפֵי תְּבוֹת ק'ד'ש', כִּי דִיקָא עַל־יְדֵי הַיֵּצֵר הָרַע יְכוֹל לְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזוֹ מַעֲלָה גְדוֹלָה לְאָדָם, כְּשֵׁישׁ לוֹ עֲדִין יֵצֵר הָרַע, וְהוּא מֵתַגְבֵּר עָלָיו, הֵינּוּ לְאָחָד יֵשׁ יֵצֵר הָרַע שֶׁל מַחְלָקֶת, וּלְאָחָד יֵשׁ יֵצֵר הָרַע שֶׁל בִּטְלָה, וּלְאָחָד יֵשׁ יֵצֵר הָרַע שֶׁל גֵּאוּף וְכוּ' וְכוּ', כָּל אָחָד כְּפִי יֵצְרוֹ הָרַע, שְׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת פְּרוּד, שְׁרוּצָה לְהַפְרִידוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהוּא הוֹלֵךְ וּמְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וּמְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר עֲצָמוֹ, זֹו עֵקֶר הַמַּעֲלָה הַשְּׂלֵמָה. וְעַל־כֵּן תְּבַת יֵצֵר כְּזֶה — יו"ד צַדִּיק' רִי"ש', הִיא סוֹפֵי תְּבוֹת: שַׁד"י, כִּי עַל־יְדֵי שֵׁם שַׁד"י, שֶׁהִיא אַחֲדוֹת הַדְּלִ"ת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁמִזָּה נַעֲשֶׂה שַׁד"י עוֹלָמוֹת, נִתְבַּטַּל הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי מֵהָאָדָם.

עַל־כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי וְרַעֵי הַיִּקְרִים! רְאוּ לְהַכְנִים בְּעֲצָמְכֶם תְּמִיד אַחֲדוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְרַק בְּזֶה יִהְיֶה כָּל מַחְסֶם וַחֲוֹשְׁכֶם, וְאֵל תִּתְבַּלְּבוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם. וְכָל זֶה נִלְמַד אֶצְלָנוּ בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל

אֲשֶׁר ה' תרלד בַּנְחַל שלא

"היכל-הקדש", רק אחדותו יתברך, לידע שהכל לכל אלקות גמור, ורק מזה יהיה תמיד דבוריכם.

ותראו תמיד לדין את כל בריה לכה זכות, כי תמשיכו גם בו אחדותו יתברך, ולעולם תברחו ממחלקת, כי אור רבנו ז"ל הוא הפשוט מסוד האינסוף ממש, ועל-כן רבנו ז"ל אינו מצמצם בשום מקום ובשום בן אדם, רק שיך מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים, לכלם שיך אורו הגנוז, ועלינו להפיץ אורו לכל העולם כלו, וזה יכניס את השלום האמתי בעולם.

ועל-כן, אחי ורעי היקרים! ראו קדם בעצמכם לשקד על דלתי ספרי רבנו ז"ל, אשר כל ההתקרבות אליו ז"ל שיכת רק במי ששוקד בספריו הקדושים, כי אחרת הכל דמיון. ואחר-כך ראו להפיץ אורו הגנוז בעולם — להכניס למודו הטוב גם באחרים, והוא תקון נורא ונפלא עד מאד מאד, כי על-ידי החטאים והעוונות גורמים חשיך ופרודים, רחמנא לצלן, כי החשיך אור הצדיק מכל העולמות, ובפרטיות בעולם הזה, ועל-ידי ששוקדים היטב בספריו הקדושים, וכן מפיצים אותו בעולם, מתקנים את כל מה שקלקלו, וזה ניקא מקרב רחוקים אליו יתברך, ומאיר גם בהם את הש"י עולמות, להפוך את הי"ש לאין. ועל-כן למוד רבנו ז"ל הוא רק שלום ואהבה ואחדות, ומי שגורם פרודים ומחלקת, להרי ידוע כי אין לו שום שיכות אל רבנו ז"ל כלל, כי הכל דמיון גדול, רחמנא לצלן.

ויען שכל מגמתנו להפיץ דעת רבנו ז"ל וכן לשקד בספריו הקדושים, על-כן עלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, וראוי לנו להשתדל לברח מכל מיני לצים ובצלי מחלקת ומריבות, שדין יהודאין, רק להתחבא תמיד בתוך תורת רבנו ז"ל, שהיא אורייתא דעתיקא סתימא.

ונא ונא ראו להיות חזקים לגמור את ספרי רבנו ז"ל בכל חדש, הינו את ה"לקוטי-מוהר"ן" וה"ספורי-מעשיות" ו"ספר-המדות" ושיחותיו הקדושות שב"חיי-מוהר"ן" וב"שיחות-הר"ן", ובאפן

שלב אֲשֶׁר ה' תרלה בַּנְחַל

הִנֵּה יָאִיר תָּמִיד לְנֶגֶד עֵינֵיכֶם לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, כִּי בְּלִי לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, כָּל הַהִתְקַרְבוֹת הַיָּאִיר רַק דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּמִשְׁטָה עֲצָמוֹ וּמִשְׁטָה אַחֲרָיִם, וְעוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ וְאַחֲרָיִם מִהִקְרָשָׁה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עָלֵינוּ וְיִצְיָלֵנוּ מִהֶעָרֶב־רַב שְׁנֹתָעָרֵב בִּינֵינוּ, וְכָל אֶחָד אֹמֵר דְּעוֹת, אֵף שֶׁהוּא בּוֹר רֵיק מְלֵא נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְכו'.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַזְּמַן הַיְקָר, וְרְאוּ אוֹ לְשִׁקֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל אוֹ לְהַפְיֵץ אוֹרוֹ, אֲשֶׁר שְׁנֵי יְסוּדוֹת אֵלּוּ הֵם עַקֵּר גְּדוֹל בְּהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּבְהִתְקַרְבוֹת אֵל הַצַּדִּיק, כִּי רַבְּנוֹ ו"ל מְקַרֵב אוֹתָנוּ בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעָלֵינוּ לְעַסֵּק גַּם בַּתְּקוּן אַחֲרָיִם, וְעַל־כֵּן צָרִיכִים שְׁנִיהֶם דִּיקָא.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יָאִיר עָלֵינוּ אוֹרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שָׁם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

ה' תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְאַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת שֶׁהִרְשַׁע חֲרָף וּגְדַף אוֹתְךָ — אֵל תִּדְאָג כָּלְל, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, מְשֻׁפְּטִים ל', סִימָן יט): נִתְבַּיְשְׁתָּ בְּעוֹלָם הִנֵּה, אֵין אַתָּה מִתְבַּיֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא אֵשׁ אֲכֹלָה, לְמָה? שְׂאִין בּוֹשְׁתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הִנֵּה כְּלוּם, אֲלֵא בִשְׁתַּ עֲמִידָתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, עֵינֵי שָׁם; הֲרִי לָךְ שֶׁהַבּוֹשָׁה שֶׁל עוֹלָם הִנֵּה

אֲשֶׁר ה' תרלה בַּנְחֹל שלג

מוריִדה ומחֶסֶרְת אֶת הבוֹשָׁה שֶׁל עוֹלָם הַבָּא. וְתֹאמִין לי שְׁפָדְאֵי
לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, מְלֵה־תְּבַיֵּשׁ בְּעוֹלָם הַבָּא הַקָּיָם. וְעַל-כֵּן
שָׁתַק, אֶהוּבִי, אָחִי! וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר'),
שְׁעָקָר הַתְּשׁוּבָה הִיא הַבוֹשָׁה, שְׁעַל יָדָהּ הוּא מְכַנְיַע אֶת הַדָּם שֶׁבְּחֹלֶל
הַשְּׂמָאֲלִי, וְזוֹכָה שְׂיֵאִיר עָלָיו אוֹר הַכְּבוֹד הַאֱלֹקִי, שְׁתַּמִּיד יִרְגִישׁ אֶת
אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

וְעַל-כֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה עַל בְּזִיוֹן וּבּוֹשָׁה שְׂיֵבֵאוּ עָלֶיךָ, שְׂיִחַרְפוּךָ
יִבְזוּךָ רְשָׁעִים, אָחִי, אָחִי, שָׁתַק, שָׁתַק! כִּי שָׁנוֹת חַיִּים יוֹסִיפוּ לָךְ,
וְתוֹזָכָה לְהַפְּלִל בְּחַי הַחַיִּים, וְאַתָּה מוֹרִיד מִמֶּךָ כָּל מִינֵי דֵינָיִם וְעֲנָשִׁים
קָשִׁים. וְאִם הָאָדָם הִזָּה יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַבוֹשָׁה וְהַבְּזִיוֹן, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין
שְׂמַגְדִּפִין אוֹתוֹ וּמְבִזִין אוֹתוֹ, הִזָּה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה כְּשֶׁבָאוֹת עָלָיו חֲרָפוֹת
וּבּוֹשׁוֹת.

הַעֲקָר רָאָה רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ תַּמִּיד, וְתִהְיֶה רְגִיל רַק לְדַבֵּר
עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת כָּל לְבָבָהּ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וְאֵז דִּיקָא תִרְאֶה נִפְלְאוֹת, כִּי הַב' שִׁי' תִתְּהַפֵּךְ אֶצְלֶךָ אֶל שִׁבְ'ת',
שֶׁהוּא סוֹד הַתְּשׁוּבָה (דְּבָרִים ד, ל): "וְשִׁבְ'תָּ עַד ה' אֶלְקֶיךָ", וְיֵאִיר
עָלֶיךָ אוֹר הַבִּינָה, שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ אוֹר הַשְּׂבֵת, וְתִתְּעַנֵּג בְּעֲרֻבוֹת
נְעִימוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

אֲשֶׁרִינוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ו"ל, וְלוֹמְדִים בְּהִיכְלוֹ "הִיכַל-
הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: חֲסִידוֹת וְנִסְחַת הַתְּפִלָּה אֵינָם סוֹתְרִים זֶה אֶת
זֶה, וְאֵין צְרִיךְ לְשָׁנוֹת הַנִּסְחָה כָּלֵל, יְכוּלִים לְהִיּוֹת חֲסִיד וְלִהְיוֹת לְפָלֵל
נִסְחָה אֲשֶׁכְּנוּ, כִּי אֵין זֶה סוֹתֵר.

שלד אֲשֶׁר ה' תרלו בנחל
ה' תרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ב בְּשִׁבְט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהִיקָר וְהַחֲבִיב, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצַּח נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

מָאֵד אָנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבֵּית
וּמְחוּץ וְכוּ'.

לְדַעֲתִי, כָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְךָ, שֶׁאַתָּה סוֹבֵל כָּל-כָּף, הֵן רַק עַל-יְדֵי
שֶׁהַפְּקָרָת דְּבוּרְךָ, וְאַתָּה מְדַבֵּר וּמְפַטֵּט כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וּמִזֶּה
בָּאִים כָּל הַיִּסּוּרִים שֶׁיֵּשׁ לְךָ מִבְּנֵי-אָדָם, וּמֵאֲשֶׁתְּךָ, וּמִילְדִידְךָ,
וּמֵעֲצָמְךָ, כִּי רַבּוּי הַדְּבוּרִים גּוֹרְמִים לְלַחֵץ דָּם הַמַּחַ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
וּמִזֶּה בָּא חֲלֵי נוֹפֵל בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן כט). וְעַל-כֵּן כָּל זְמַן שֶׁלֹּא תִסְתַּם לְגַמְרֵי פִידְךָ, תִּסְבַּל כָּל מִינֵי
צָרוֹת וְיִסּוּרִים מִבֵּית וּמְחוּץ, וְלֹא יוֹעִיל לְךָ שׁוּם עֲצָה כָּלֵל, וְלֹא שׁוּם
בְּרָכָה וְלֹא שׁוּם סְגֻלָּה וְלֹא שׁוּם קְמִיעַ, כָּלֵל וְכָלֵל לֹא! וְהַעֲקָר אֲצִלְךָ
עֲכָשׁוּ הוּא שְׁמִירַת הַדְּבוּר, לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, אֲשֶׁר זֶה
קוֹבֵר אוֹתְךָ כְּבָר עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְתַחֲף-וּמִדְ שׁוֹתְקָבֵל עָלֶיךָ שְׁמִירַת
הַדְּבוּר לְגַמְרֵי, אֲזוֹ תִרְאֶה נִפְלְאוֹת, שֶׁכֻּלָּם יִכְבְּדוּ אוֹתְךָ וְיִצִּיתוּ אוֹתְךָ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, עָלֶיךָ לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ שְׁמִירַת הַדְּבוּר, וְתַהֲיֶה
רְגִיל לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִסַּפֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל עֲנִינֶיךָ
בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת, בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל. וְתִאֲמִין, שֶׁכָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאַתָּה מוֹצִיא מִשְׁפֹּתוֹתֶיךָ — נִשְׁמַע אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
הוּא יִתְבָּרַךְ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְאִם תּוּכַל לוֹמַר בְּכָל יוֹם וְיוֹם
הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שֶׁגִּלָּה רַבֵּנוּ ז"ל בְּשִׁבְלֵי 'תְּקוּן הַכָּלֵל' —
אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁתִּזְכֶּה לְצַרְף לְזֶה גַם הַתְּפִלָּה שֶׁאַחֲרֶיהָ
מִמוֹהַר"נ ת"ז"ל.

אִינִי יוֹדֵעַ וְאִינִי מִבִּין אֵיךְ אַתָּה רוֹצֵה שֶׁאֲשַׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ יִכְבְּדוּ

אֲשֶׁר ה' תרלוז בַּנְחַל שְׁלֵה

אוֹתָךְ, מֵאַחַר שֶׁהִפְקַדְתָּ לְגַמְרֵי אֶת דְּבוּרֶיךָ, וְאַתָּה מְדַבֵּר וּמְפַטֵּט עִם כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב, עַד שֶׁאַתָּה נִדְמָה לְמִשְׁנַע מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְזֶה מְבִיא אוֹתָךְ בְּאַמַּת לַיְדֵי חֲלֵי עֲצָבִים. כִּי רַבּוּי הַדְּבֹר וְהַפְטָפוּט הוֹרֵג אֶת הָאָדָם, וְעוֹקֵר אֶת דַּעְתּוֹ וּמְשַׁפִּילוֹ עַד הַתְּהוֹם. רְאֵה לְצִיַּת וְאֵז תְּהִיָּה לְךָ יְשׁוּעָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ה' תרלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ב בְּשַׁבַּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירָךְ הַיְקָר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... יָרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֵצַח נֵצַחִים.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת הַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרַת עָלֶיךָ וְכו', אֵתָה צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ בְּעֵצְמָךְ תְּמִיד רַק נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלֹא לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֵצְמָךְ כָּל-כָּךְ אֶל הַצָּעֵר, כִּי כָּל זֶה פּוֹנֵת הַבַּעַל-דְּבָר לְעַקֵּר אוֹתָךְ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְבֹא אֶל יְדִיעָה בְּרוּרָה וּמְזוֹכָכָת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא. וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל גְּלוּי נִפְלֵא זֶה, אֲזִי לֹא שִׁיךְ אֶצְלוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת וְשׁוּם עָלְיָה וְשׁוּם יְרִידָה, כִּי כָּל מְגַמְתּוֹ הִיא רַק לְהַשִּׁיג אֶת אַמַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז נִשְׁפַּע עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְנַעַם וְעֲרֻבוֹת, וְהוּא תְּמִיד שְׂמַח בְּלֵב יִשְׂרָאֵל. אֲבָל תַּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם מְחַפֵּשׂ אִיזוֹ מְדַרְגָּה אוֹ אִיזוֹ הַשְּׂגָה, אֲזִי נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וְסוֹבֵל מִהַעֲצָבִים וְכו'.

וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֵצְמָךְ בְּכֹל מִינֵי אַפְגָּנִים לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְאַפְלוֹ שְׂבַתְחָלָה כָּל עֲבוּדְתְךָ בַּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה הוּא בְּחִשָּׁף וּבְכַמְצוֹם גְּדוֹל, מַה בְּכָךְ? ! אִם תְּהִיָּה חִזּוֹק וְאַמִּיץ לְמִשְׁךָ

שְׁלוֹ אֲשֶׁר ה' תְּרַלַּח בְּנַחֵל

אֶת עֲצָמָהּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי סוּף כָּל סוּף יִתְגַּלֶּה אֵלָיֶךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד,
וְתִרְגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ.

גַּא וְנָא בְּרַח לָךְ מִהִמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, וְשִׂמַּח אֶת עֲצָמָהּ בְּכָל
מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם. וְעַל כָּלֵם הַרְגַל עֲצָמָהּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ אֲפִלוּ
מְעַט דְּמַעַט, וְתִבְקֶשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂתַזְכֶּה לְהִיּוֹת אִישׁ שְׂמִיחַ,
וְתִרְבֶּה לְבִקֵּשׁ עַל שְׂמִיחָה, וְתִרְאֶה לֹא לְכַעַס בְּבִיתְךָ עַל אֲשֶׁתְךָ, חַס
וְשָׁלוֹם. וּמֵאֵד אֲנִי שְׂמִיחַ שְׂאֵתָה חֲזַק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִם תַּחֲזִיק בְּדַבְּרֵי זֶה, אֲזִי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת
רְבוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ...

ה' תְּרַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ב בְּשַׁבָּת ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לְהַאֲבִירֶךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמֵאֵד מְאֹד אֲנִי שְׂמִיחַ
לְשִׁמְעַת מִמֶּךָ בְּכָל פֶּעַם בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ לְבִשְׁרֵנִי תָּמִיד
רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּשׁוֹרָה, סִימָן א'): מִי שֶׁרָגִיל לֹאמֹר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, הוּא נִתְלַבֵּשׁ מִבְּחִינַת אֱלֹהִים, עֵינַי שָׁם; וְהִנֵּה אֱלֹהִים
הַנִּבְיָא יָבֵא וְיַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי הוּא יִכְנִיס אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו
יִתְבַּרֵךְ, וּמִמִּילָא יִהְיֶה נֹעֲשֶׂה שְׁלוֹם, כִּי עַקֵּר הַמַּחְלָקֶת הוּא רַק
עַל-יְדֵי הַסְּתֵרֶת הַיְדִיעָה, שְׁלֹא יוֹדְעִים בִּיְדִיעָה בְּרוּרָה כִּי הַכֹּל אֱלֹקוֹת
גְּמוּרָה הוּא, וְתִכְף-וּמִיָּד כְּשֶׁנִּתְגַּלֶּה לְהָאָדָם יְדִיעָה זֹה, אֲשֶׁר אֵין
בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, אֲזִי הוּא בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם.

זֶה מְעַלֵּת הַמְּקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂנֵקְרָא שְׁלוֹם, כִּי
תִכְף-וּמִיָּד כְּשֶׁמְגַלִּים לְאַחַר אֶת שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ, מִמִּילָא נֹעֲשֶׂה שְׁלוֹם,

אֲשֶׁר ה' תרלט בנחל שלו

שְׁלוֹם בְּעֶצְמוֹתָיו וְשְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְשְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵין חֲבֵרֵנוּ, וְשְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתּוֹ, כִּי עֲנֵנּוּ זֶה — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא מְצֹנֶת עֲשֵׂה שָׁל (דְּבָרִים יא, יט): "וְלַמִּדְתֶּם אוֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם" וְגו', וְכָל הַתּוֹרָה כְּלָה תְלוּיָהּ בְּגִלּוּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְעַל-כֵּן בָּזָה צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל עֲנִינְךָ — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ יִגְרַם לְךָ חֲזוּק גָּדוֹל, כִּי עַל-יְדֵי שְׁתַּדְבֵּר עִם אֲחֵרִים, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל חוֹזֵר (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד), שְׂאֵתָה בְּעֶצְמָךְ תִּתְעוֹרֵר עַל-יְדֵי-זֶה, וְהָאֱמוּנָה תִּכְנִס בְּךָ שְׁלוֹם אֱמֶתִי. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁלוֹם, סִימָן ח'): עַל-יְדֵי שְׁלוֹם בָּאוֹת בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, עֵינֵי שָׁם וְכַנ"ל; כִּי זֶה תְלוּי בָּזָה, כְּפִי שְׁמִבְשׂוּר לְכָל אֶחָד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְעַקֵּר הַבְּשׁוּרָה טוֹבָה לְמִצָּא אֲצֵל כָּל אֶחָד הַטוֹב שָׁבוּ, וּלְגִלוֹת לוֹ אֶת נִקְדָּתוֹ הַטוֹבָה שֵׁישׁ בוֹ, שְׂזָה בְּעֶצְמוֹ הַבְּשׁוּרָה טוֹבָה שְׁמִבְשׂוּרִים לְאָדָם, לְהִיּוֹת יְדוּעַ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִתְּךָ, עִמָּךְ וְאֲצִלְךָ, וְעַל-יְדֵי יְדִיעָה זוֹ יִזְכֶּה לְשְׁלוֹם אֱמֶתִי. וְכָל זֶה יִגְלֶה אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא, אֲשֶׁר בָּא יְבֵא לְפָנָי יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

אֶהוּבִי, אַחִי! מְדִי דְבָרֵי מְאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא; מְנַהֵג אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ", שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֶדֶשׁ פָּרָק ב"תְּנָא דְבֵי אֵלֶיהוּ", וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּיף אִם גַּם אִתָּה תִּתְחִיל לְהַתְנַהֵג כַּךְ וּלְעוֹרֵר גַּם אֲחֵרִים.

ה' תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ה בְּשַׁבָּט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב.

תְּדַעוּ, שְׁמֵן הַשָּׁמַיִם נִגְזַר עַל שְׁנֵיכֶם מִיְתָה, לֹא עֲלֵינוּ, בְּיוֹם אֶחָד, מִפְּנֵי אֵיזָה דִּין גָּדוֹל שֶׁהִזָּה עֲלֵיכֶם בְּשָׁמַיִם. וְהַגְּזֵרָה הִיְתָה,

שלח אָשֶׁר ה' תרמ בַּנְּחַל

שְׁמֹכֹנִית גְּדוּלָה כְּעֵין מִשְׁאִית תְּדַרְסֵ אֶת שְׁנֵיכֶם לַמּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
על-יְדֵי שְׁתַּעֲלָה עַל הַמְּכֹנִית שְׁלָכֶם וְכוּ'. וְתוֹדָה לְהֵשֶׁם יְתַבְרַךְ,
על-יְדֵי הַבְּדִיּוֹן בְּרַבִּים, שְׁקַבְּלֶתֶם שְׁנֵיכֶם אֶצְלָנוּ, נְצַלְתֶּם מַמּוֹת
לְחַיִּים. הֵשֶׁם יְתַבְרַךְ יֵאָרִיךְ יְמֵיכֶם וְשָׁנוֹתֵיכֶם בְּטוֹב וּבְנִעְיָמִים.

וְרָאוּ לְשָׁמֵר אֶת עֲצַמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה מְאֹד מְאֹד לְהַתְנַהֵג
על-פִּי הַתּוֹרָה, "וּצְדָקָה תַּצִּיל מַמּוֹת" (משלי י, ב), וְיִמְשִׁיךְ לָכֶם בְּנֵי,
חַיִּי וּמְזוּנֵי תְּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

תְּאֲמִינוּ, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׂאֲנִי מְדַבֵּר. כֹּל זֶה רָאִיתִי בְּשֶׁבֶת-קַדְשׁ
בְּעֵת שְׁנַתִּי בַיּוֹם. וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אָמַר: אִם לֹא הָיוּ חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ
ז"ל, הָיָה מוֹשֵׁף אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵל הֵשֶׁם יְתַבְרַךְ, וְכֹלָם הָיוּ דְּבָקִים
רַק בּוֹ יְתַבְרַךְ.

ה' תרמ.

בְּעֶזְרַת הֵשֶׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח בְּשָׁבָט ה'תשד"ם.

שְׁלוֹם רַב לִיְדֵידי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מֵימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְאֲנִי מְצַטְעֵר מְאֹד בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה.

לְדַעֲתִי, כֹּל הַצָּרוֹת שְׁלָךְ הֵן רַק על-יְדֵי רַבּוּי פְּטוּיֵי דְּבָרִים
בְּטִלִּים, שְׂאֲתָה מִפְּטַט כֹּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וּמִזָּה בָּאָה לָךְ כֹּל
הַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַיִּסּוּרִים הַקָּשִׁים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.
כִּי בְּאֲמַת אִם הָיָה הָאָדָם מְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְרֵת הַדְּבוּר, וְהָיָה
סוֹפֵר וּמוֹנֵה כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמוּצִיא מִפִּיו, הָיָה חַי חַיִּים מִתְקִים,
חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים עֲרֻכִים, אֲשֶׁרֵי לוֹ! אֲתָה רוֹאָה בְּעֲצָמְךָ, אֵיךְ
שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ הַיְמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשְּׁנַיִם מִמֶּשׁ, וְאֲתָה
עוֹקֵר אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל פֶּעַם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, על-יְדֵי

אֲשֶׁר ה' תרמ בנחל שלט

רבוּי הַיּוֹכּוּחִים וְהַמְרִיבוֹת שְׁלָף, מֵדוּעַ לֹא תַחֲוִס כְּכֹר עַל נִשְׁמַתְךָ וְעַל גּוּפְךָ גַם יַחַד?! שְׁזֶה בְּעֵצְמוֹ שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת: הַגּוּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַנִּשְׁמָה הִיא הָעוֹלָם הַבָּא, וְעַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַדְּבוּר, מְקַשְׂרִים וּמְיַחֲדִים אֶת שְׁנֵיהֶם — הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁמַאִיר בְּגוּפוֹ אוֹר הַנִּשְׁמָה, שְׁמַרְגִישׁ אֱלֻקוֹת בְּעוֹדוֹ בְּגוּפוֹ. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת א, יז): 'לֹא מְצַאֲתִי לְגוּף טוֹב אֲלָא שְׁתִּיקָה', לְגוּף דִּיקָא, כִּי הַגּוּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, שְׁיֵאִיר בּוֹ בְּהֶאֱרָה נּוֹרְאָה וּבְזִיו נִפְלָא, כִּי אִם עַל-יְדֵי רְבוּי שְׁתִּיקָה, שְׂאֵז מִתְלַבֵּשׁ בּוֹ רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, כִּי מֵאֵן דְּנָטִיר פּוּמִיָּה וְלִשְׁנִיָּה, זְכִי לְאַתְלַבֵּשׂא בְּרוּחַ דְּקִדְשָׁא (זֵהר ח"ג קפג:).

וּבְאֻמַּת זֶהוּ פְּלֵא גְדוֹל, אַחֲרֵי שְׂאָדָם יוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, הִנֵּה צְרִיף לְשֹׁמֵר בְּיוֹתֵר אֶת דְּבוּרוֹ, אַף-עַל-פִּי-כֵן הֵיִצֵּר הָרַע מִבְּלָבְלוֹ בַּדְּבָרִים בְּטָלִים כָּל-כָּף, עַד שְׁמַאֲבַד טוֹבוֹת רוּחָנִיּוֹת בְּיָדָיו.

וְעַל-כֵּן רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, וְקִדַּשׁ וְטַהַר אֶת דְּבוּרֵי פִיךָ, וְאֵז תִּרְאֶה נּוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת אֵל מָה תִּזְכֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם. הָעֶקֶר רְאֵה לְצִיַּת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

* * *

כְּרִיף רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיַּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא פְּרִף ל"ד, יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת פְּרִף ל"ה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכְן הַעֲנִינִים

חֶלֶק לַג

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא ה' תסא

יִסְפֹּר סְפוּר נִפְלָא מִהַמְגִיד הַקְדוּשׁ מִמְעֻזְרִיטֵשׁ זי"ע, שְׁשָׁלַח אֶת תְּלִמִּידוֹ הָרַב הַקְדוּשׁ מִקְאֲרְלִין זי"ע לְשְׁלִיחוֹת נְעֻלְמַת לְעִיר מְסִימַת, עִם עֲמַתוֹ הָרַב הַקְדוּשׁ מוֹיטְבֶּסֶק זי"ע, לְתַקֵּן שָׁם נִפְשׁוֹת שֶׁל עוֹבְרֵי עֲבֵרָה, וְהַפֵּל נִסְתַּבֵּב עַל-יְדֵי שְׁנַתְגַּלְהָ לְהָרַב מִקְאֲרְלִין זי"ע בְּרוּח־הַקֹּדֶשׁ מְעֲשֵׂי הַסּוֹפֵר הַצְּבוּעַ.

יג ה' תסב

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת עַל-פִּי הַתּוֹרָה כ"א בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', שְׁעַל-יְדֵי קִדְשֵׁת הַז' גְּרוֹת, זוֹכִים לְחַבֵּר הַיְדִיעָה עִם הַבְּחִירָה, הַטְּבֵעַ לְהַשְׁגָּחָה, וּמַעֲנִין לְהַרְגִישׁ אוֹתוֹ יְתִבְרֵךְ תָּמִיד, וַיִּבְאֵר פְּסוּק בְּפִרְשֵׁת וַיֵּצֵא, וַיְדַבֵּר מִשְׁמַחָה וּמִמְקַנְהָ, וַיִּבְאֵר מְדוּעַ פֶּאֶר אֶת עֲצָמוֹ רַבְּנוּ ו"ל בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל שְׂבַח עֲצָמוֹ.

טז ה' תסג

יְדַבֵּר לְבַת יִשְׂרָאֵל אוֹדוֹת בְּחִינַת אִשָּׁה פְּשֵׁרָה הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעִלְיָה, וְעוֹזֶרֶת לוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וַיִּבְאֵר בְּאֵר הַיֵּטֵב כִּיצַד מְגַדְלִים יְלָדִים בְּחַנוּף מִתּוֹךְ סְבָלָנוֹת, בְּשׁוֹבָה וְנַחַת, בְּלִי הַפְּאוֹת הַפְּאוֹת מִתּוֹךְ כַּעַס וְעֲצָבִים.

יז ה' תסד

יְשִׁיב לְשׁוֹאֲלוֹ דְּבָר, הַכִּיצַד אַחַר שְׁנַתְגַּלְהָ מִכְּשִׁיר הָאוּלְטָרָה סְאוּנְד, מִתְקִים מְאֻמָּרָם ו"ל, שְׁאִין אֶפְשָׁרוֹת לִידַע מַה בְּעַבּוּרָה שֶׁל אִשָּׁה.

יח ה' תסה

יְדַבֵּר מַעֲנִין נְתִינַת פְּדִיוֹן, שְׁשִׁבַח רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד, וְיִזְהִיר לְשִׁמּוֹר הַכ"ד שְׁעוֹת הַקְּמָה, שֶׁהֵם כְּנֻגַד צְרוּפֵי שְׁמוֹתָיו יְתִבְרֵךְ, וּמַעֲנִין הַכ"ד בְּתֵי דִינִים, וַיִּמָּה שְׁמַאִיר בִּיּוֹתֵר בְּחִצּוֹת, וְדַבְרֵי ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן מִמְּעַלַת חִצּוֹת, וַיַּעֲזוּר לַעֲשׂוֹת עֶקֶר מִדְּבוּרִים אֱלוֹ וְלֹא מִמוֹסְדוֹת וּמַעֲנִינִים אַחֲרֵים.

כ ה' תסו

יְדַבֵּר פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת מְשִׁיחַת רַבְּנוּ ו"ל: "חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי לֹא הָיָה בְּעוֹלָם", וַיִּבְיֵא פְּרוּשׁ אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ עַל זֶה, וַיִּבְאֵר גְּדֵל הַחֲדוּשׁ שֶׁיֵּשׁ בְּעֵנִין רַבְּנוּ ו"ל, וּבְפֶרֶט בְּעֵנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, וַיִּבְרִיךְ לְחִזַּק בְּזָה.

אָשֶׁר ה' תִּכַּן הַעֲנִינִים בְּנַחֵל שְׁמַא

ה' תסז

יִחְזַק אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהֵן מִדַּת הַגְּבוּרָה, שְׁסוֹבְלוֹת הַרְבֵּה בְּחִינּוֹת שֶׁל סֶכֶל, וְעַלֵּיהֶן לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר רַק כֹּף יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּנֶקֶל.

ה' תסח

יְדַבֵּר מִהַהִבְטָחָה הַנּוֹרָאָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵנִין צִיוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ, שְׁמִי שְׂאִינוֹ מִשְׁתוֹקֵק עַל זֶה — לְפָתִי יַחֲשֹׁב, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּעֵנִין הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ.

ה' תסט

יְבָאָר — הָאֵם אָבֵל בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה מִתָּר לוֹ לֹאמֹר 'יִזְכְּר' בְּמוֹעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ.

ה' תע

יַעֲזֹר עַל שְׁמִירַת הַדְּבוּר וְעַל גְּדוּל יְלָדִים בְּלִי סֶכֶל.

ה' תעא

יְגַלֶּה, שְׁמִסוּד הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲפֹשֶׁר לְהִבִּין מֵהוּ הַפֶּשֶׁט בְּפִסּוּק: "לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ", וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְחַטֵּף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְלֹא לְאַבֵּד אֶף רַגַע' מִיָּמֵי חַיָּו.

ה' תעב

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַלְמוּד בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן וּבְלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, וְלִמָּה כָּל אֶחָד מֵהֶם מְסַגֵּל.

ה' תעג

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן הַצְּעָקָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתְּחַנֵּן בְּמִתְנַת חַנּוּם, וְלִהְיוֹת סְמוּךְ וּבְטוּחַ, שֶׁהַתְּפִלָּה הַזֹּאת מִתְקַבֵּלֶת.

ה' תעד

יִתֵּן עֲצָה מְפֹרֶטֶת לְמִי שְׁעוֹבֶרֶת עָלָיו עֲנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַיִּחְזַק וַיֵּאמֵן מְאֹד.

ה' תעה

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מַמְעֲלַת הַמִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

ה' תעו

יְדַבֵּר מִהַעֲצָה הַיְחִידָה וְהַמְיַחֲדָת לְשֵׁים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹל עֲנִיּוֹ, וְלִידַע שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלִבְקֶשׁ הַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

ה' תעז לב

יְדַבֵּר מִישָׁרִים לְרַב מִפְּלֵג אֶחָד, אֲשֶׁר חִבֵּר חֲבוּרִים עַל ה'פְּרִי מִגְדִּים',
וַיֵּשׁ עֲלָיו מִבְּקָרִים, וַיַּחֲזֶקוּ וַיֹּאמְצוּ מְאֹד, וַיִּדְבַּר מֵעֲנִין כְּתִיבָה בְּחַל
הַמוֹעֵד, שְׂדֵבְרֵי תוֹרָה הַתִּירוּ, וְכֵן רוֹאִים מִרְבֵּנו ה'פְּרִי מִגְדִּים', וַיִּבְאֵר
דְּבוּר רַבֵּנו ז"ל, שְׁצַרְיָךְ לְלַמֵּד שְׁלַחַן עֲרוּף לִפְנֵי חֲדוּשׁ שְׁמַחְדָּשִׁין.

ה' תעה לג

יְרַחֵק חֲבוּרָה שֶׁל אֲנָשִׁים הַרוֹצִים לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ רַבֵּנו ז"ל, מֵאִישׁ שֶׁעוֹשֶׂה
מְצִיאוֹת מִשְׁתֵּית מִשְׁקָה הַמְשַׁכֵּר, וַיֹּארִיךְ לְגִלוֹת כִּיצַד זֶה בְּפְרוּשׁ נִגְד
דַּעַת רַבֵּנו ז"ל, וַיִּסְפֹּר עִמָּהֶם מַה נִּקְרָא לְהִיּוֹת מְקֻרָב בְּאֵמֶת אֶל רַבֵּנו
ז"ל.

ה' תעט לה

יְדַבֵּר מִסְפָּרו הַעֲתִידִי "סִכָּה שְׁלֵמָה", וַיַּגִּילָה סוּד סִכָּה, אֹרֵחַ הַמְקִיף שֶׁל
אֲמוּנָה, וַיּוֹרָה כִּיצַד מוֹרָה עַל הַכִּנְסַת הַמְקִיפִים לִפְנֵים, וַיִּקְשֹׁר עֲנִין סִכָּךְ
עִם יוֹם הַכְּפוּרִים, סְכוּת וְהוֹשַׁעֲנָא רַבָּה, וַיַּחֲזֶק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

ה' תפ לו

יַחֲזֶק לְמִסֹּר אֶת עֲצָמו לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּלְמַד לְקַח מִסוּד אֲמִירַת
הַלֵּל, שְׁעַקֵּר הַתּוֹדָה וְהַהוֹדָאָה הִיא דוֹקָא בְּחִשְׁבּוֹת, כְּשִׁזּוּכָה לְזֶה בַּעַת
שְׁעֲדִין קָשָׁה לוֹ.

ה' תפא לז

זֶהִיר שְׁלֵא לְהַתְּפָרֵץ עַל אֲשֶׁתוּ בְּכַעַס וְעֲצָבִים, אֲשֶׁר זֶה נוֹבֵעַ מִחֲטָאִים
מִגְנִיִּים, וַיּוֹרָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלְהַקְפִּיד שְׁלֵא לְכַעַס,
וְלַחֲיוֹת בְּרִגְיָעָה וּבְאִוִּירָה טוֹבָה, וַיַּעוֹרֵר עַל כֶּף מְאֹד, וַיַּחֲזֶק עַל כְּבוֹד
הָאִשָּׁה.

ה' תפב לט

זֶהִיר שְׁלֵא לִילֵךְ שׁוֹלֵל אַחֲרֵי אִישׁ שְׁקוּרָא לְעֲצָמוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, וַיִּכְבֵּר
נַעֲשֶׂה מְנַהִיג, וּמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן קְבֵלָה וְכוּ', וְשׁוֹמֵר נַפְשׁוּ יִרְחֶק.

ה' תפג לט

יַעוֹרֵר לְעִשׂוֹת קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, וַיִּסְפֹּר
עַל קְבִיעוֹתוּ בִּימֵי נַעוּרָיו בְּזֶה, וַיַּגִּילָה לְמַה זּוֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה.

ה' תפד מ

יְדַבֵּר מֵעֲנִין 'לְנַעֲנַע הָרֵאשׁ עַל כָּל גֵּל וְגַל', וְהַעֲקֵר בַּעַת צָרָה לֹא לְאֲבֹד
אֶת הָעֲשָׂתוֹנוֹת, וַיִּפְרֹט כִּיצַד צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַהִתְבּוֹדְדוֹת — קָדָם בְּכַחֲנִית

אָשֶׁר ה' תָּכֵן הָעֲנִינִים **בְּנַחַל** **שִׁמְג**

תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְאַחֲר־כֵּן שְׁאַלְתָּ צָרְכָיו, וְזֶה הַחֹב שֶׁל יְהוּדֵי, שְׂיִכְבֹּשׁ
עִם זֶה מְשִׁיחַ אֶת הָעוֹלָם, וַיֵּאמֶץ שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל.

ה' תִּפְח **מג**

וַיְדַבֵּר דְבוּרִים נִפְלְאִים עַל-פִּי הַתּוֹרָה ל"ט שֶׁבַח־לֵךְ ב' בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
וּמִיִּסוּרִים שְׂבָאִים מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, וַיְדַבֵּר מֵעֲבוּדַת הַקִּדְשׁ
שֶׁל הַפָּצָה וְקָרוֹב רְחוּקִים וּמַעֲנִין: "בִּיּוֹם הַהוּא יִבְקֹשׁ עוֹן יִשְׂרָאֵל
וְאֵינָנו".

ה' תִּפּו **מה**

וַיְגַלֶּה בְּיַצֵּד אֶפְשֶׁר לְרְאוֹת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הוּא רַק עַל-יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד
בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וַיְבָאָר עֲנִין הַיְחוּדִים, כְּשֶׁהֵם בָּאִים מִמִּילָא לְפָנָי עֵינֵי
הָאָדָם עַל-יְדֵי תַקּוּן בְּרִיתוֹ, אֲזַי מִתָּר לוֹ לְעֶסֶק בְּיַחּוּדִים.

ה' תִּפּז **מז**

וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְתַּת הַמְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, וַיְגַלֶּה רוּם נְשֻׁבּוֹת
הָעֲנִין, וּמִמָּה צָרִיךְ לְהִזְהַר כְּשֶׁעוֹסְקִים בָּזֶה, וְגִדְל הַזִּכּוֹת וְהַשְׁכָּל כְּשֶׁאֲחַד
מִתְעוֹרֵר לְעֶסֶק בָּזֶה.

ה' תִּפּח **מט**

וַיְבָאָר מִדּוּעַ אֵין כְּדָאֵי לְכַתֵּב עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת עַל פְּרֻכַת, וַיְדַבֵּר נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין שְׂמִירַת הַזְּמַן, אִיךְ שֶׁבְּכָל רֵגַע אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְחֻטֵּף אֵיזָה
טוֹב נִצְחִי, וַיִּתְאַר גִּדְל הַשְּׂטוֹת שְׂמִיבְלִים הַזְּמַן עַל דְּבוּרֵי פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל
הַכָּל, וַיִּסְפֵּר עֲבָדָה נִפְלְאָה מֵר' יִשְׂרָאֵל טִירְהוּוֹיִצָּא מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
וַיַּחֲזֵק לְהַתְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה.

ה' תִּפּט **נא**

וַיְגַלֶּה מִחֻבַּת הַהֶתְחַזְּקוֹת שְׂצָרִיכִים בְּכָל פַּעַם, וּמִגִּדְל כַּחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל
לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב, וַיְגַנֶּה אֵלָיו הַחֹשְׁבִים, שְׂרַבְּנוּ ו"ל הוּא
נִחְלָתָם הַפְּרֻטִית, וְהַהֶפֶךְ הוּא הַנְּכוּן, וַיַּחֲזֵק לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל.

ה' תִּצ **נג**

וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין מֵהִירוֹת הַקְּבוּרָה שֶׁהִיְתָה קְפִידָה עַל זֶה אֲצֵל הַצְּדִיקִים,
וַיְגַלֶּה מְקוּרוֹ בְּדַבְּרֵי הַב"ח, וַיִּזְהִיר לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ הַיֵּטֵב בִּימֵי חַיָּיו,
אִיךְ יִכּוֹל לְזַכּוֹת לְתַעֲנוּג רוּחָנִי אֵין סוֹפֵי עַל-יְדֵי שְׂבִטֵל אֵלָיו יְתַבְרֶךְ,
וּמוֹכֵן לְמִסַּר נַפְשׁוֹ וְכו', וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין זְכוּרֹן עַלְמָא דְאַתִּי.

ה' תצא נד

יְדַבֵּר מִנּוֹרָאוֹת הַהִסְתַּרְהָ, הַהֲעֵלְמָה וְהַכְּסוּי, שְׁנֹתֶעֱלַם אֹרֹךְ רַבְּנוּ ו'ל מִכָּל הָעוֹלָם, עַד שְׁאִין מִחֲשִׁיבִים אוֹתוֹ כָּלֵל, וַיִּגְלֶה שֶׁהוּא לָקַח עַל עֲצָמוֹ לְגִלוֹת הַהִסְתַּר הַזֶּה בְּעוֹלָם.

ה' תצב נה

יִגְלֶה חֲשִׁיבוֹת כָּל יוֹם, וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ בּוֹ מֵאֹד.

ה' תצג נו

יְדַבֵּר מִמַּדַּת הַכַּעַס הַמְּגִנָּה, שֶׁהוֹרֶסֶת אֶת הַבְּרִיאוֹת, וַיִּתֵּן עֲצָה אֵיךְ לְבַצֵּחַהּ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַהִתְבּוֹדְדוֹת שֶׁהִנְחִיל רַבְּנוּ ו'ל לְעוֹלָם.

ה' תצד נז

יְדַבֵּר מִגְּדֹל הַנְּחִיצוֹת לְהִיּוֹת בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, עַל-יְדֵי גְדֹל הַשְּׂקִידָה בְּסִפְרִים אֱלוֹ, וַיְדַבֵּר בְּכַרְטוּטֵי מִכָּל סֵפֶר, וְאֵיךְ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיוּ בְּקִיִּים בְּסִפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, וַיַּעֲוֶר עַל הַמַּדּוֹת וְעַל שִׁיחוֹת חֲבָרִים, וַיִּנְקֹדַת הַהִתְחַדְּשׁוֹת בְּלִמּוֹד סִפְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים.

ה' תצה ס

יִרְחִיק הַסּוֹכֵל מִבְּנֵי-אָדָם מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁל הֶבֶל וּפְכוּחֵי סָרֶק, אֲשֶׁר הֵם הַגּוֹרְמִים לוֹ הַצַּעַר, וַיּוֹרֶה שְׁלֹא לְהִתְעַרֵב בְּמַעֲשֵׂי אַחֲרִים, וַיִּאָּרֶךְ לַחֲזֹק עַל שְׁמִירַת קִדְשַׁת הַדְּבוּר.

ה' תצו סב

יִגְלֶה מַעֲלַת הַעֲנִין לְגִלוֹת אֹרֹךְ רַבְּנוּ ו'ל גַּם לְאַחֲרִים, וַיַּעֲוֶר לְדַבֵּר בְּדֶרֶךְ רַחֲמִים, וַיּוֹרֶה מְתֵי צָרִיךְ לְרַחֵק אֶחָד שְׁאִינוֹ רוֹצֵה לְשָׁמַע, אֲכַל לֹא לְרַחֵקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

ה' תצז סג

מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת הַתַּלְמִידִים בְּמַתִּיבְתָא "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, וַיַּעֲוֶרְרָם עַל יְמֵי נְעוּרֵיהֶם וּבְחֵרוּתָם, וַיְדַבֵּר דְבוּרִים גְּפִלְאִים מְזַכְּרוֹן הַתְּכֵלִית הַנְּצַחִית, שֶׁמָּה שְׁאָדָם חוֹטֵף בְּזֵה הָעוֹלָם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, דְּבָקוֹת וַיְחֻדִים — זֶה יִהְיֶה נֶשְׂאָר מִמֶּנּוּ לְנִצְחָה, וַיִּרְחִיק מִכָּל מִינֵי שְׂקָר שְׁנֹתֶעֱרַב בְּיַגְיָנוּ, רַק לְהִתְקַרֵב לְרַבְּנוּ ו'ל, עַל-יְדֵי סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים בְּאַמְתָּ.

ה' תצח סד

יִגְלֶה מִסּוֹד הָאֲשֶׁר הָעֲצוּם הַשְּׂמוּר לְעוֹסְקֵי תּוֹרָה, וּמְטִילִים בְּכָל חֻלְקֵיהָ, שְׂפָחָה גְדוֹל לְהוֹצִיא אָדָם מִן הַבוֹץ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַבְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ

אֲשֶׁר ה' תָּכֵן הַעֲנִינִים **בְּנַחַל** **שְׁמָה**

ו"ל, וְעוֹשֶׂה עַל זֶה תְּפִלוֹת, וַיְדַבֵּר מִשְׁלוֹם-בַּיִת, וּמֵאַהֲבַת ה' וְאַהֲבַת הַצְּדִיקִים עַל-פִּי סֵפֶר חֲסִידִים, וַיִּמְתִּיק כָּל הַבְּלֹבָלִים הָעוֹבְרִים בַּבַּיִת — עַל-יְדֵי עֲצוֹת נִפְלְאוֹת.

ה' תצט **סט**

יֹזְכִיחַ בְּתוֹכָהּ מַגְלָה אֲשֶׁה קָשֶׁת עֲרֹף, הַהוֹפֵכֶת אֶת הַגֵּן-עֵדֶן הַפְּרָטִי שְׁלָה לְגִיהֵנוֹם עַל־י אַדְמוֹת, וַיְבָרַךְ אֶתְהָתָה תְהַרְסֶנּוּ.

ה' תק **ע**

יִיעֶץ לְבַעַל כִּי־צַד לְהִתְנַהֵג עִם אִשְׁתּוֹ, וְאִזּוֹ אֹלֵי יִהְיֶה סְכוּי לְשְׁלוֹם-בַּיִת, וְשָׁלָא יִצְטַרֵף לְגַרְשָׁה כְּמוֹ שֶׁהִיא רְאוּי לְהִיּוֹת.

ה' תקא **עא**

יְגַלֶּה לְנִמְעָן, שֶׁעַקֵר הִצְלָתוֹ מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא רַבְנוֹ ו"ל, וְהַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו עַל-יְדֵי סִפְרָיו, וַיַּחֲזִקוּ עַל מַחְלַת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ — לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְשָׁמַע לְרוֹפְאִים, וְלִשְׁמֹר מְאֹד עַל בְּרִיאֹת גּוֹפוֹ.

ה' תקב **עג**

יִזְהִיר אַבְרָהָ, שֶׁאִמּוֹ וּמִשְׁפַּחְתּוֹ מְצַעְרִים אֶת אִשְׁתּוֹ — שִׁישְׁמֹר עַל כְּבוֹדָהּ בַּפְּרָט וְעַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ בְּכֻלּוֹ, וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מְעֻבְדֹת הַפְּרָאֲסִיק, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּסְפֹּר שִׁיחָה נְאֻה מִמוֹהַרְנ"ת ו"ל עַל שִׁיחָיו נִעֲשׂוֹת יִשִּׁיבוֹת מִסִּפְרֵי רַבְנוֹ ו"ל, וַיְגַלֶּה שֶׁזֶה נִתְקַים אֲצִלְנוּ וְכוּ', וַיַּחֲזִק מְאֹד עַל הַשְּׂגָחְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִי פְרָטִית.

ה' תקג **עה**

יְדַבֵּר מִשְׁמַחַת הַתְּקַרְבוֹתָנוֹ לְרַבְנוֹ ו"ל, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַזִּזְכָּה לְקָרֵב נִפְשׁוֹת רַק לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ וְלֹא לְאִיזוֹ חֲסִידוֹת, וְכֵן בְּשִׁדּוּכִים לְשֵׁם שָׁמַיִם, כָּל יִשְׂרָאֵל טוֹבִים, אִם הֵם כְּשָׂרִים עַל-פִּי שְׁלַחַן עֲרוּף, וְכֵן אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית הִיא לְאַהֲבֵ אֶף מִי שֶׁאִינּוֹ מִחֲסִידוֹתָו, וַיְגַלֶּה רְצוֹן רַבְנוֹ ו"ל, שֶׁנִּהְיֶה מְעַרְבִים עִם אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם.

ה' תקד **עז**

יְדַרְיָה שֶׁשׁ הַדְּרָכוֹת הַשִּׁיכוֹת לְעַנִּין תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, שֶׁהָעוֹשֶׂה אוֹתָן זֹכֵה לְתַפְלָה וְכָה וְכָרוּדָה בְּכֻנָּה, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

ה' תקה **עט**

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת, שֶׁעַל-יְדֵי דַעְתּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ נִתְבַטַּל הַזְּמַן לְגַמְרֵי, וַיְבָרַךְ שְׁלֹזָה זֹכִים עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל צְדִיק שְׁזָכָה לָזֶה, וְאִזּוֹ לֹא שִׁיף שׁוֹם שְׁנוּי, תְּמִיד דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וַיְגַלֶּה הַנֶּעֱם שְׁבָזָה, וּמִנְחֵי־עוֹת רְשִׁימַת

שמו אֲשֶׁר ה' תִּכְנֶן הָעֲנִיּוּת בְּנֶחֱל

החדושים על גבי הכתב, ומלמוד ח"י פרקים משניות בכל יום, ודבור
אמונה עם הזולת.

ה' תקו פא
יגלה שעקר ההתקרבות לרבנו ז"ל היא רק על-ידי למוד ספרי
הקדושים.

ה' תקז פב
יחזק הנמצא ששלח לו גביע כסף מתנה, ויגלה לו על מה מרמז סוד
הגביע, מדת יסוד, ויעוררו על זה, וידבר מתקון הברית הבא על-ידי
שלום והפך המחלקת, וידבר מהתכלית הנצחית, שמה שאדם חוטף
בלמוד — זה חלקו הנצחי, וממשיך אור נפלא על כל שבוץ ושבוץ.

ה' תקח פד
ידבר מאמונה ומבטול הבא על-ידי התבודדות, ורק לפניו יתברך
מספרים הכל, והשמחה מרחבת המחין, ויבאר זאת, ויגלה למה זוכים
על-ידי קיום המצוות בשמחה, וענין הפיכת היגון לשמחה, דין לחסד
וכו', ולפום צערא אגרא, וירחיק מחובות.

ה' תקט פו
ידבר מישרים לבת ישראל, שתכבד את בעלה, ויורה לה ללמד לקח
מיהודה בן יעקב אבינו, כיצד נענש לפי בחינתו, וזהו מוסר השכל גדול
בעבורנו.

ה' תקי פח
ידבר משכר האשה העוזרת לבעלה ללמוד, ומאמירת "תהלה לדוד"
בכל יום ג' פעמים.

ה' תקיא פח
ידבר נפלאות מהגשר צר שעובר עליו בנה העולם, אף הוא צריך שני
גדרים: שמחה ותפלה, ויגלה, שעל-ידי דבקות ה' אין משנה לאדם
היכן הוא גר, וייעץ לא להתנפח עם זוגתו על עניני הפית הגשמיים
והרהוט וכו', כי אם הכל אפשר להשתמש לקדשה, ואז תניחהו לעבדו
יתברך.

ה' תקיב צ
יגלה שרק השם יתברך יכול לעזר לאדם ולא בשר ודם, והאמונה
הקדושה מגן היא לכל החוסים בו יתברך.

אָשֶׁר ה' תִּכְן הַעֲנִינִים בְּנִחַל שְׁמוֹ

ה' תְּקִיג צא

יְדַבֵּר נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת בְּאֲרִיכוֹת לְרַב נִכְבָּד הַשׁוֹאֵלוֹ — יִנְקְדוֹת בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ו'ל', וְיִטַּיֵּל עִמּוֹ בְּגֵן נְהַדֵּר שֶׁל הַצַּדִּיק, וְבוֹ יִגְלֶה מֵעֲנָן פְּרִיחַת הַזְּמַן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁרָץ וְנִמְהָר מִמֶּשׁ, וּמֵעֲנָן נִצְחִי, וְיִחְזַק עַל עֶסֶק הַתּוֹרָה וְעַל זְכוּרֵן הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית, שֶׁרַק זֶה יִשְׁאֵר מִהָאָדָם.

ה' תְּקִיד צו

יִחְזַק שְׁלֵא לְפַחַד וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאִמּוּנָה, וְיְדַבֵּר מִקְדָּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל יְדֵהּ מִפְּלִתָם שֶׁל רְשָׁעִים, וְיְדַבֵּר מִרְשַׁעַת הָעַרְב־רַב שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ שָׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְגַדֵּל הַקְּלָקוּל הָאֵים וְהַנּוֹרָא שֶׁעָשׂוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן.

ה' תְּקִטו צח

יִגְלֶה בְּיַצַד וְאִיף מִקְבָּלִים הַחֲלֻטוֹת נְבוֹנוֹת, שֶׁמִּסְפִּים עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

ה' תְּקִטז צט

יְדַבֵּר מֵעֲנָן זְהִירוֹת עַל נְתִינַת שְׁמוֹת לְבְנֵי-אָדָם, וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם לְמִי שֶׁנִּתְּנָה לּוֹ שֵׁם בְּדוּי.

ה' תְּקִיז צט

יְזַהֵר עַל בְּטוּל תּוֹרָה, וְלִקְצֹר עִם אֱלוֹ הַמְּרַבִּים לְפִטְטֹט.

ה' תְּקִיח ק

יִגְלֶה מַעֲלַת מִי שֶׁשְּׂרוּי תְּמִיד בְּפָנִים מְאִירוֹת וּשְׂמֵחוֹת, וְיְדַבֵּר מִהַחֻכָּה לְרַכֵּשׁ לְעַצְמוֹ שְׂתֵי שְׂלֵמִיּוֹת: צַדִּיק וְלִמְדוּן, וְיִבְאֵר הֵיטֵב עַל כָּל אַחַת מֵהֶן, מִדּוּעַ זֶה בְּלֹא זֶה אִי אֶפְשָׁר, וְיִגְלֶה מַעֲלַת מִי שֶׁזּוֹכֶה לְבְטוּל נִפְלְאָה, שֶׁאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִהַבְּזִיּוֹנוֹת שֶׁמְבֹזִים אוֹתוֹ, וְיִחְזַק עַל שְׂמִירַת הַזְּמַן הַתְּלוּי בְּשְׂמִירַת הַדְּבֹר.

ה' תְּקִיט קב

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת הָעוֹסֵק בְּגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים, וְיִגְלֶה שֶׁעֲקָרָה הוּא לְהִתְחַסֵּד עִם רְחוּקִים, וְלִקְרַבֵּם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבִפְרָט בְּזְמַן חֲשָׁף כְּזֶה, וְהַמְּנִיעוֹת הֵן סִימָן עַל הַקְּדָשָׁה.

ה' תְּקִכ קג

יִחְיֶה אֶת מִי שֶׁאֵינוֹ מְסַגֵּל לְעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, וְיֵאִיר בּוֹ אוֹר הַשְּׂמִיחָה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

ה' תקכא קד
 בָּאָר — הָאֵם צָרִיךְ לְהַפְסִיק מִלְמוֹד בְּשִׁבִיל לְהִשְׁתַּתֵּף בַּלְוָיָה.

ה' תקכב קד
 יְדַבֵּר מִתְחַלֵּת הַיּוֹם שֶׁהוּא חֲשָׁף, וְאַחֲרֵי־כֵן מֵאִיר, וְזֶה סֵדֵר הַעֲבוּדָה — לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד כְּנֶגֶד הַנְּחָשִׁים וְהַעֲקָרְבִים שֶׁמְבַלְבְּלִים מִחֲשַׁבְתּוֹ, וַיִּפְרַשׁ עַל־פִּי זֶה מֵאַמְרָם ו'ל בְּאֲבוֹת, וַיִּחְזַק עַל מִחְשָׁבוֹת וְדַמְיוֹנוֹת קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים, שֶׁהֵם בְּיָדָאֵי יוֹתֵר טוֹבִים מִהַהֲפֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

ה' תקכג קו
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַמַּקְפִּיד לְכוֹן בְּבִרְכוֹת הַנְּהַגִּין תַּחֲלָה וְסוּף.

ה' תקכד קז
 רַחֲמֵיךָ מִפְּחַד הַמַּכְנִיס בְּאָדָם מְתָחִים וְלִחְצִים מֵיִתְרִים וּמִסְכָּנִים.

ה' תקכה קז
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַשׁוֹמֵר עַל זְמַנוֹ הַיָּקָר, וְחוּטֵף בְּכָל שְׁעָה טוֹב אֲמַתִּי וְנֹצְחִי, וְלִהְיוֹת כָּל עַל הַשְּׁעוֹן, וַיַּעֲמִיק שִׁיחַת מוֹהֲרֵינִי ו'ל, וַיְדַבֵּר מִשְׁלוֹם־בֵּית, וַיִּיַעַץ עֲצַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מֵאֵן דְּבִישׁ לִיָּה בְמִתָּא דָּא וְכוּ'.

ה' תקכו קט
 יְבָאָר דְּבַרֵּי הַפּוֹסְקִים, שֶׁצָּרִיךְ לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁבוּעַ, כְּדִי לִזְכּוֹת לְשִׁבְתָּ בְּהִרְחֻבָּה, וַיַּעֲמִיק כְּמָה דְּבָרִים שְׁלֵא נִכְלָלִים בְּקִצְבַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל־פִּי דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהָאוֹר זְרוּע', וַיְבִיא עֲצָתוֹ לְהִרְחִיב הִרְבֵּה בְּהוֹצָאוֹת שִׁבְתָּ, וּמִזֶּה תִּהְיֶה הִרְחֻבָּה כָּל הַשָּׁבוּעַ.

ה' תקכז קי
 יַעֲוֹרֵר עַל לְמוֹד "לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", וַיִּגְלֶה כִּי־צַד עַל־יְדִי־זֶה נַעֲשֶׂה מוֹהֲרֵינִי ו'ל הַרְבִּי שֶׁל הַלּוֹמֵד בְּסִפְרוֹ.

ה' תקכח קיא
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל הַצְּרוֹת הֵן כְּשִׁמוּצִיאִים אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, חֵס וְשְׁלוֹם, מִהַחֲיִים הַפְּרִטִיִּים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּבוּדוֹת וְעַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה הַמְּשַׁכֵּת הָאָרֶה נִפְלְאָה עַל הָאָדָם.

ה' תקכט קיב
 יִחְזַק אֶת אֲמִירַת וְלְמוֹד הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ, וַיִּגְלֶה אֶת מַעֲלַת הַעֲנִין, וַיְזַהֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַשָּׁנָה, וְלֹא לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה כָּלֵל.

אֲשֶׁר ה' תָּכֵן הָעֲנִינִים בְּנַחַל שִׁמְט

ה' תקל קיג

יֹכֵחַ אֶחָד מִיַּדְיָיו שְׁחָבַר סֵפֶר עַל תְּשׁוּבָה, וְלֹא הִשְׁחִיל שׁוֹם דְּבוּר מִרְבֵּנוּ וְ"ל וּמִהֲרַנְתָּ וְ"ל, שֶׁהֵם יְסוּד הַתְּשׁוּבָה בְּדוּר הַתְּהַפּוּכוֹת הַזֶּה, וַיִּגְלֶה בִּיצַד יְכוֹל מִחֲבַר סֵפֶר לְהַצְלִיחַ — שֶׁיְהִי דְבָרֵי מוֹסְרוֹ מְעוֹרְרִים אֶת הַקּוֹרְאִים בּוֹ.

ה' תקלא קיד

יִחְזַק עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן, וַיִּגְלֶה הָאֲשֶׁר הַנּוֹצֵחַ הָעָרֵב וְהַמְתִּיק שֵׁישׁ בְּמֵי שְׁמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּסִדְרֵ-דְרָף-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְהַסְפִּיק לְלַמֵּד הַכֹּל וּבִישׁוּב הַדַּעַת.

ה' תקלב קיטז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלַמִּידֵי מְתִיבְתָא "הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", בּוֹ יִכְנָס לְקִרְאָת בּוֹא יְמֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים, וַיִּגְלֶה הַתְּפָקִיד שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן הַזֶּה, וַיִּבְאֵר הַיֵּטֵב דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּעֵנֵן הַקָּשֶׁר בֵּין יוֹם הַכַּפּוּרִים לְחֲנֻכָּה, וַיַּמְעִינֵן בְּכִיַּת הַמְרַגְּלִים בְּלֵיל תְּשׁוּעָה בְּאֵב, וַיַּמְעִינֵן קֶרֶבֶן וּלְהַחְזִיר אֲנָשִׁים בַּתְּשׁוּבָה לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ה' תקלג קכ

יִחְזַק בְּחֹר יִשִּׁיבָה, שֶׁיִּשְׁמַע בְּקוֹל רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה וַיִּכְבְּדוּ כְּחוֹבַת כְּבוֹד תְּלַמִּיד חֶכֶם, וַיַּעֲנֵן הַלְמוּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" יִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ בְּדֶרֶךְ אֲרָץ, שֶׁיִּתִּיר לוֹ בְּזִמְנָן לְמוֹד הַמוֹסֵר לְלַמֵּד סֵפֶר הַמוֹסֵר שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל.

ה' תקלד קכא

יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מְעִינֵן חֲנוּף נָכוֹן לְכַנְיֹו, עַל-יַדֵּי הַשְּׁלֵמַת הַחֲנוּף שְׁמִקְבָּלִים בְּמִקוֹם תּוֹרָה, וְזֹאת עַל-יַדֵּי תְשׁוּמַת לֵב וַיַּחֲסֵ קְרוֹב וּלְכַבֵּי בְּעַבְרוֹם, וַיִּזְהִיר עַל הַחֻבָּה הַדְּרוּשָׁה לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּעֵנֵן זֶה.

ה' תקלה קכד

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלַמִּידֵי מְתִיבְתָא "הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", יְדַבֵּר בּוֹ נְפִלְאוֹת מְעִינֵן חֲנֻכָּה, וַיִּגְלֶה נוֹרְאוֹת מְסוּד הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ, וּמֵה שְׁרוּמְזִים לָנוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל עֲבוּדַת הַשֵּׁם, בִּיצַד יִהְיֶה שֵׁם שְׁמַיִם שְׁגוּר עַל פִּינוּ, וַיִּרְאֶה בִּיצַד כָּל הָעֲנִינִים שֶׁאַרְעוּ בְּחֲנֻכָּה, מְרַמְזִים עַל מְשָׁמְעוֹת הַדּוֹרוֹת הָאֵלוּ, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמּוּנָה וּבְהַתְּבוּדָרוֹת וּבְתוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְהַתְּכַמָּה הַנּוֹצֵחַת אֶל מַדַּת הַתְּמִימוֹת, שֶׁעֲמָה זוֹכִים לְקִיָּם 'מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב', וַיְדַבֵּר מְעִינֵן "שְׁבַת חֲנֻכָּה", וְשֶׁאֵין צְרִיכִים לְנִסֵּעַ מִהַבֵּית אֲזוּ וְכוּ', וּמִחֻבַּת הָאִישׁ לִישֵׁב עִם יְלָדָיו כָּל לַיְלוֹת הַחֲנֻכָּה וְכוּ'.

ה' תקלו קלו

ידבר נפלאות לאחד מאנשי שלומנו, שבְּעֵבֶר יָשַׁב בְּעֵצְמוֹ בְּכֹלֵא, וְעִכְשָׁו נִכְנָס לְשֵׁם כְּדִי לְקָרֵב אֶת הָאֲסִירִים אֶל אֹר הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעֲוֹרְרוּ עַל אַמוּנַת חַכְמִים, שְׁשִׁיףָּ גַם בְּעֵצְמוֹ כְּדַבְּרֵי מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה נִפְלָא מֵהַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אִיף שֶׁהוֹכִיחַ דְּרָשָׁן שֶׁהִיָּה מְבִיָּה עִם קְדוּשׁ, וַיִּתְּנָה מֵה גְרָמוֹ הָעֶרְכ־רֵב לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, וְכִיצַד הוֹרִידוּ עֲדִים מַעֲלִיָּהֶם, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ מֵהֶם עֲבָרְיָנִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וַיִּחְזַק מֵאֵד בְּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְקָרְבָם.

ה' תקלז קלט

ידבר ממדת האמונה הקדושה, המשרה על המאמין שכינתו יתברך, וזו דרגת הצדיקים, ויגלה שעל כל יחיד לחשב שרק הוא יכול לפרסם אלקותו יתברך שמו כְּאֲבָרְהָם אָבִינוּ, וַיִּבְהִיר גְּדֹל הַתְּקוּן לְפָרְסָם לְאַחֵרִים לְמוֹד רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּסְפֹּר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל ר' דב מטשֶׁהֲרִין, שְׁלֹא בָא לְרַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁבְתֵּה שֶׁהִיָּתָה קְבוּעָה אֶצְלוֹ, וַתְּשׁוּבְתוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וְהַהוֹרָאָה בְּב' בְּחִינּוֹת שִׁיּוּצֵאת מִסְּפוּר זֶה, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת הַמַּחְדִּיר בְּעוֹלָלֵי טְפוּחוֹ אַמוּנָה וְתוֹרָה, וּמַעֲלַת הַמְּקָרֵב אֶת שְׁכֵנָיו וְכוּ', וַיִּבְאֵר פְּסוּק בַּחֲמֹשׁ דְּבָרִים עַל עֲגִינן גּוֹאֵל הַדָּם עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל מַעֲנִין הָאֲרַכַּת הַיָּמִים עַל-יְדֵי זְקֵנָה דְקַדְשָׁה, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַהִתְחַדְּשׁוֹת וְהַזְרִיזוֹת, הַפֶּךְ הַיְאוּשׁ וְהַהִתְרַשְׁלוֹת.

ה' תקלח קמג

ידבר מההתקרבות אל רבנו ז"ל, שצריכה להיות בהתחדשות, וכן שצריך להזהר למי מתחברים, כי יש שהתקררו וכו', וידבר מן שחתיים מלאים נסיונות, ובפרט למי שרוצה להתחזק, ויגלה שמה שעובר על בני-אדם מנשותיהם, הוא רק כי אין מבטלים רצונם לרצונו יתברך, כי אם היה אדם זוכה, לא היה לו שום רצון, וממילא לא אכפת לו שיש רצון המנגד אליו. ויגלה נפלאות על-פי "אחור וקדם צרתני", לקשר הגשמיות לרוחניות, ואז כל ענינו הוא אלקות, ויזהיר לכבד את האשה המגדלת את הבנים ומצלת מעוונות. ויחזק שאם מכניסים את השכינה בבית, אזי לא שיה שום שבירה כלל.

ה' תקלט קמז

ימסר הדרך קצרה מפרטת לסובל על מחלת העצבים.

ה' תקמ קמח

יבהיר באפן נפלא כיצד יש בית שהוא כדוד של חמר נפץ, ומי שאין

אֲשֶׁר ה' תִּכְנֶן הַעֲנִינִים **בְּנַחֵל** **שְׁנָא**

לוֹ שֶׁכֶל, נִגְשׁ עִם גְּפֹרֹר, וְשׁוֹרֵף אֶת כָּל הַבַּיִת, וְהִחָסֵם בָּא עִם מֵי הַמַּכְבִּים אֲשֶׁר הַמַּחְלָקֶת, וַיַּעֲזֹר לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ה' תִּקְמָא **קִמַּט**

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ", וַיִּחְזְקֵם מְאֹד עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל הַבְּטוּל אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּגְנֶה מְאֹד מִדַּת הַכַּעַס, וַיִּגְלֶה כַּמָּה נֹרָא הוּא אָדָם הַכּוֹעֵס, וְאִיךָ שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא בְּדֶרֶךְ כָּל־מְטָרֵף וּבַעַל מַחְלָקֶת, וַיִּחְזַק מְאֹד לְפָרֵשׁ מִמֶּדָּה רָעָה זֹה וּמִבְּעֻלֶיהָ.

ה' תִּקְמָב **קִנְב**

יִזְהִיר לְמַעַן טוֹבֵת הַיָּלֵד לְהַכְנִיסוֹ לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְלֹא לְהִתְחַכֵּם, וַיִּדְבֵּר מַעֲנִין 'עֲנִי הַמְהַפֵּף בַּחֲרָרָה', וַיִּדְבִּיק הַנֶּפֶשׁ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּדְבֵּר מִסּוּד הַנְּבוּאָה, שֶׁזֶּה שׁוֹמֵעַ וְזֶה לֹא.

ה' תִּקְמָג **קִנְג**

יִדְבֵּר מִסְבָּלְנוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁכַּעַס בָּא עַל־יְדֵי פְגַם הַבְּרִית, וַיִּדְבֵּר מִגְּבוּרֹת שֶׁל צַדִּיקִים, וַיַּעֲזֹר לְפָרֵשׁ מְאֹד מִמִּדַּת הַכַּעַס, וּלְהַחֲזִיק בְּשַׁעֲוִיּוֹת כְּסֻדְרָן.

ה' תִּקְמָד **קִנְד**

יִרְעִיף טְלָלֵי נַחוּמִים שֶׁל הַתְּחִזְקוֹת וְעַדוּד נְעִים וְנִפְלָא עַד מְאֹד כְּמַעֲנֶה לְמִכְתָּב קוֹרֵעַ לְכַבּוֹת מִבְּחֹר עֲלוּי וְלִמְדָן, שֶׁנִּפְל לְתוֹכְכֵי הַפְּגָם הָאֵים וְהַנּוֹרָא, וְהוּא שָׁבוּר עַד מְאֹד, וַיֵּאֱמָצוּ לְהִתְחַיֵּל לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר וּלְהִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ, וַיִּזְהִירוּ עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת בְּכָל יוֹם, עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפּוֹ הַתְּקִינָה, וְעַל שְׂמֻחָה וְסִבְלָנוֹת.

ה' תִּקְמָה **קִנְח**

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הֵיכַל־הַקְּדוֹשׁ", בּוֹ יִחְזְקֵם לְקִרְאֵת יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים עַל גְּקֻדַּת חַיּוּתָנוּ, שֶׁאֲנוּ שׁוֹתִים מִמֵּי הַנַּחֵל, דֶּרֶךְ הֵיכַל קָדְשׁוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וַיִּזְהִירָם עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפָם וְעַל שְׂמִירַת הַשְּׁנָה, וְהַתְּמַדָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וּבְפָרֻט בְּסִפְרֵי הַמִּדּוֹת, וְלִהְיוֹת חֲזָקִים בְּשִׂיחָה בֵּינָם לְבִין קוֹנָם, וְעַל לַמּוֹד הַלְכוֹת חֲנֻכָּה וְתוֹרָה וְהוֹדָאָה וְכו', וְכוֹנֵת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, וְאַחֲזִיזָה בְּשַׁעֲוִיּוֹת קְבוּעִים וּבְפָרֻט בְּסִל"ם, שֶׁהֵם סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל.

ה' תִּקְמו **קִס**

יִדְבֵּר מְאֹד חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר תִּלּוּי כְּפִי שֶׁפָּעַלְנוּ בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, וְאֲנוּ

מִצַּפִּים לַמְּנוּרָה שֶׁל בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּבִינְתִים אָנוּ זֹכִים לְהֵאָרֵת עוֹלָם הַבָּא בְּבֵיתָנוּ, וַיִּדְבֵר מֵאוֹר הַצַּדִּיק, אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַמַּתְגַּלָּה אָז, וַיִּשְׁבַּח חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּדֶרֶךְ רְמִזִּים וְגִימְטְרִיּוֹת, וַיִּדְבֵר מִסּוּג אַחֵר שֶׁל חֲדוּשָׁיו עַל דֶּרֶךְ הַתָּם וְהַפְּשׁוּט, וַיִּבְאֵר מֵה נִקְרָא אֶצְלוֹ 'קַבְּלָה עֲמָקָה', תְּכֵלֶת הַדְּבָקוֹת בּוֹ 'תִּבְרָךְ, וַיִּגְלֶה שְׁעֵשְׂרִים שָׁנוֹת פְּעִילוֹתָו בְּקִרְוֵב לְרַבְּנוּ ו'ל מִסְתַּכְּמוֹת בְּסוּד חֲנֻכָּה, וַיִּקְשֹׁר פְּרָשִׁיּוֹת וַיִּשְׁב־מִקֶּץ, מַחֲלָקֵת הַשְּׂבָטִים וַשְּׁלוֹמָם לְעֲנִן חֲנֻכָּה, וַיִּסוּד הוֹד וְהַנְקוּד שֶׁל תִּקְע בְּשׁוֹפָר וְכו', וַיַּחֲזֵק מְאֹד.

ה' תקמוז קסד

יִדְבֵר מִעֲנִן תּוֹרָה לְשִׁמָּה, שֶׁהִיא בְּעֵקֶר לְלַמֵּד אַחֲרֵים, וּמִעֲנִן רֶכֶב פְּרָטִי שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם כָּשֶׁר כְּרִצּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַעֲנִן שֶׁהוּא כְּסִיּוֹעַ לְעַבּוּדַת ה'.

ה' תקמח קסה

יִדְבֵר מִהַדְּרֶךְ הַנִּפְלְאָה שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ו'ל, וְהִיא הַתְּבוּדוֹת, וְלִזָּה צָרִיךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל מְחֻזְקִים עַל זֶה.

ה' תקמט קסו

יִבְהִיר שְׂאִין לְבַת לְגִמְרָה שְׁדוּף פְּגָד רִצּוֹן הוֹרִיָּה, שֶׁלְּבַטַח יוֹדְעִים טוֹב מִמֶּנָּה מֵה טוֹב בְּעַבְרָה — מִנְּסִיוָנָם הָעֲשִׂיר.

ה' תקנ קסז

יִבְאֵר, אֲשֶׁר אֵת עֵקֶר הַזְּמַן צָרִיךְ אֲבָרָךְ לְבָלוֹת בְּכוֹלָל וְלִלְמַד, וַיִּבִּין הַסְּדָרִים יָצָא לְהַשִּׁיב נְפָשׁוֹת בַּתְּשׁוּבָה.

ה' תקנא קסח

יִבְאֵר סוּד הַצְּלָחַת חֲנוּף הַיְלָדִים, לְתַת לָהֶם תְּשׁוּמַת לֵב וְאַכְפָּתִיּוֹת, לְהַקְפִּיד עַל טְהוֹרַת הַבַּיִת מִכָּל מִינֵי זַהְמוֹת, וְלַהֲתַפְּלֵל עֲלֵיהֶם, וְלַהֲוֹת דְּגֻמָּא אִישִׁית חַיּוּבִית.

ה' תקנב קסט

יַחֲזֵק מְאֹד בְּאֲמוּנָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה אֵין מִתְּפַחְדִּים מִצַּחְצוּחַ חֲרָבוֹת שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וַיִּגְלֶה שֶׁהַעֲצָה הַיַּחֲדָה פְּגָד חֲבִלִי מְשִׁיחַ הִיא — לְעַסֵּק בְּגִמְלוֹת חֲסָדִים.

ה' תקנג קעב

יִבְיַע תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ ו'ל, וַיַּעֲוֹרֵר לְזַכֵּר אֵת תְּכֵלֶתָנוּ הַנְּצַחִית, וַיִּדְבֵר מְרִצּוֹן רַבְּנוּ ו'ל — שֶׁנִּדְבֵר עִם אַחֲרֵים

אֲשֶׁר ה' תָּכֵן הַעֲנִינִים **בְּנַחֵל** **שֵׁנָה**

בְּעִבּוּדַת ה', וּמַעֲנִין חֲנֻפָּה וּפּוּרִים, תִּקּוּן הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד, וְעֲנִין בְּקוֹר חוֹלִים
שְׁעוֹשָׂה לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲזוֹ, וַיִּחְזַק עַל־פִּי זֶה עֲנִין קָרוֹב רְחוֹקִים
לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמַיִם.

ה' תִּקְנֵד **קַעֲד**

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה כְּנֹסַח הָאָרִיז"ל, וַיִּנְעֵץ
לְאַבְרָהָם חֶתֶן אַחַר חֲתֻנָּתוֹ, כִּי־צַד יָקִים חֲצוֹת וְהַתְּבוּדוֹת, וַיַּעֲזֹרֵר לִילָף
עַל־פִּי הַשְּׁלֶחֶן עֲרוּף בְּסִימָן ר"מ, וְלִהְיוֹת בְּכַבּוֹד הָאֵשָׁה, וְלִהְתַּרְחַק מֵעוֹן
כְּרִיתוֹת, עַל־יְדֵי בְקִיאוֹת בְּהִלְכָּה, וְשְׁמִירָה עַל הַפֶּסֶף, כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבֹא
לְיַדֵּי עֲנִיּוֹת, וַיִּחְזַק עַל סֵדֶר בְּלַמּוּד.

ה' תִּקְנֵה **קַעֲז**

יֹוכִיחַ אֶחָד שְׁרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אֶף הוּא מְלֵא יְשׁוּת, וְשׁוֹכַח טַנּוּף
מַעֲשָׂיו, וְלָבוּ מְלֵא קִשְׁיוֹת, וַיֹּוכִיחֵנוּ עַל תְּפִלוֹת רַבּוֹת עַל כָּל פְּרֻט
מִהֲתַחֲלַת סֵפֶר הַמִּדּוֹת וְכוּ', וַיִּכֶּה עַל קְדֻקְדּוֹ עַל הַנְּהַגוֹתָיו הַמְּשֻׁנוֹת
שְׁאִינָן עַל־פִּי תוֹרָה כָּלֵל, וַיִּזְרְזוּ לְהַפְּיץ אֹרֶךְ רַבָּנוּ ז"ל, וְאֵז וְפֶטֶר מִכָּל
הַטְּמֵאוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ בְּעֵבֶר.

ה' תִּקְנֵו **קַפ**

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת נְתִינַת צְדָקָה, שֶׁהִיא תִקּוּן הַבְּרִית, וּבְפֶרֶט כִּשְׁהִיא לְהַדְּפֹסֶת
סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, וַיִּאָרִיף לְגִלוֹת נוֹרָאוֹת מַעֲלַת הַזּוֹכָה לּוֹמֵר תְּהִלִּים, וַיְדַבֵּר
מֵיָּוִם תְּהִלִּים וּמִנְהַג מוֹהֲרֵי"ת ז"ל בְּזֶה, וַיִּפְרֹט גְּדֵל הַזְּכוֹת שֶׁל הַעוֹסֵק
בְּזֶה, וּבְפֶרֶט מִי שֶׁנִּזְקַק לִישׁוּעָה.

ה' תִּקְנֵז **קַפּג**

יְגַלֶּה, שְׁכִשְׁהָאֲדָם חוֹקֵק בְּדַעְתּוֹ פְּרִיחַת הַזְּמַן, אֵינּוּ מִפְּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה,
וְהוּא דְבוֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּוְרָה לְעֵסֶק בְּזֶה, וַיִּסְפֹּר סִפּוּר נְאֻה, וַאֲרִיף
מוֹהֲרֵי"ת ז"ל הֲרָאָה עַל־יְדֵי סִפּוּר זֶה, שֶׁהַפְּחַד מֵה' מְבַטֵּל כָּל הַפְּחָדִים,
וַיִּאָרִיף לְהִרְאוֹת הַמַּעֲלָה שֶׁיֵּשׁ בְּסִפּוּר "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שֶׁהוּא דוֹלָה וּמִשְׁקָה
מִהַבָּאָר הַעֲמֻקָּה שֶׁל אֹרֶךְ רַבָּנוּ ז"ל.

ה' תִּקְנַח **קַפּו**

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַפְּצַת אֲמוּנָה, שְׁאֵם פּוֹעֲלִים אֶפְלוּ רַגַע שֶׁל דְּבִקּוֹת מַחֲשָׁבַת
הַקּוֹרָא — בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֲרִי זֹה הַצְּלָחָה, וְעֵצִים הַיְדִיעָה מַדַּעַת רַבָּנוּ ז"ל
מִסְגֵּלַת לְנִשְׁמָה, וַיְדַבֵּר מִסְבָּלְנוֹת כְּנִגְדַּ נְסִיווֹת הַחַיִּים, וַיִּזְכִּיר הַשְּׁפָעוֹת
שֶׁבָּאוֹת מִהַג' תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, וַיְדַבֵּר מִגְּלוֹי הַמְּשִׁיחַ יְדִיעַת ה' פְּנִים אֶל
פְּנִים, וַיְגַלֶּה שֶׁלְּכָל זֶה זֹכִים עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֲמִתִּית לְרַבָּנוּ ז"ל.

ה' תִּקְנֵט קִפַּח

וְעוֹרֵר בֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁבִיטָהּ נִתְהַפֵּף לְגִיּהוֹנוֹם, וּכְבֹּר כְּתַב לָהּ (לְעִיל) מִכְּתַב בְּדֶרֶךְ תּוֹכְחָהּ, כְּמִתְחָאָה עַל שְׁהוֹצִיאָהּ שָׁם רַע עַל בְּעָלָהּ, וְעַתָּה יִחְזַקָה — כִּי צַדִּיק רַק הִיא יְכוּלָה לְהַשִּׁיב אֶת שְׁלוֹם הַבַּיִת עַל כָּנוֹ.

ה' תִּקֵּס קִצָּא

יֹכִיחַ אֶת הַבַּעַל וַיִּזְרֹזוּ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְלֹא לְגִרְעַ מֵאִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבַּטְּלֶנָּה טְעֻנוֹתֶיהָ, שֶׁהֵן רַק עַל קִטָּב זֶה, וַיִּחְזַקוּ עַל נִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים, וַיִּפְּלִיא לְהַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַלֵּב נִשְׁבֵּר וְהַנִּכְנַע אֶל ה', שְׁאֵז יִשְׁיג הַשְּׂגוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְרַק לְשִׁמֹּר מַעֲצָבוֹת וּמַחֲלָקָת.

ה' תִּקְסָא קִצַּד

יְגַלֶּה, שֶׁכָּל דְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ הוּא הַצְּלָחָה, וּכְפִי הָאֲמוּנָה כִּן פְּנוֹת הַתְּפִלָּה, וַיִּרְאֶה פְּרוֹשׁ דְּבָרֵי רַבְּנוּ וַיִּלְל 'הַתְּבוּדוֹת שְׁאֵינָה כְּרֵאוּי' הַמְבִיאָה לְכַעַס, שְׁאֵסוּר לְהִתְרַחֵק מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, רַק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

ה' תִּקְסַב קִצּוֹ

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְחֻדֶּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְגִדְל הַתְּקוּן שְׁבִיזָה, וּכְפִי טַעַם עַל-פִּי דְרָכּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וַיִּלְל, וַיְגַלֶּה גִדְל מַעֲלַת אֲמִירַת מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא, וַיִּדְבֵּר מַעֲנִין מְצִיאַת הַזּוּיג הַתְּלוּי רַק בַּתְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֵא לְעוֹב אֶת רַבְּנוּ וַיִּלְל.

ה' תִּקְסַג קִצַּח

יִדְבֵּר מִבְּשֻׁחוֹן, וַיִּזְרִיף לְתֵאָר נִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים, וְזָכוֹת הַעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן בְּנִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְשֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְכוּ', וַיִּדְבֵּר מִנִּסְיוֹן הַעֲנִיּוֹת, וַיִּזְהֵר שְׁלֵא לְהִסְתַּבֵּף עִם בְּנֵי-אָדָם.

ה' תִּקְסַד ר

יִדְבֵּר מִצְדָּקַת רַבְּנוּ וַיִּלְל, שֶׁהַנּוֹתֵן צְדָקָה כְּזוֹ שְׁכָרוֹ גְּדוֹל, וַיַּעֲוֹרֵר עַל קִיּוֹם הַמְצִיזָה הַחֲמוּרָה שֶׁל כְּבוֹד אָב וְאִם וְכוּ', וַיִּזְהֵר לְהַכְּנִס אֶל הַשְּׁעוֹר עֵיוֹן בִּישִׁיבָה, וְלִהְיוֹת כְּרֵאוּי בַּבַּיִת וְכוּ', וַיֹּכִיחַ לְצַאֲת מֵהַזְּלִדוֹת וּקְטָנוֹת הַדַּעַת.

ה' תִּקְסֵה רֵא

יִחְזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲוֹרֵרָה כִּי צַדִּיק לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמָהּ, וַיִּדְרִיכֶנָּה בְּכִמָּה עֲנִינִים.

אֲשֶׁר ה' תָּכַן הַעֲנִינִים **בַּנְּחָל** **שָׁנָה**

ה' תקסו רב

יְדַבֵּר מֵהַתְּחִלָּה הַבָּאָה בְּעֵטְיוֹ שֶׁל לַמּוֹד שֶׁקָּדְנִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְיִזְכֶּינִי הַנִּמְצָא שֶׁכָּל-כֶּף צוּעֵק עַל רְצוֹן לְהַתְּחִלָּה בְּמִכְתָּב, וְיַעֲזִיר שִׁיחַ הַמִּכְתָּבִים שֶׁנִּדְפְּסוּ כְּבָר, וְהֵם נִכְתְּבוּ בְּעִבּוּר כָּל אֶחָד, וְיִזְכִּיר תּוֹכַחַת מוֹהֲרֵי ו"ל לְבָנוּ בְּעֵנֵן זֶה, וְיַדְבֵּר מֵאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְיַעֲזִיר לְנִקּוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם מַיִם, שֶׁהֵן שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת מְקֻנָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

ה' תקסז רד

יִצְעַץ עֲצָה פְּרָטִית בְּעֵנֵן פְּרִנְסָה, וְיַחֲזִיק עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה שֶׁמְעַשְׂרֵת בָּזָה וּבְכָא, וְיַעֲזִיר עַל לַמּוֹד חֲמֵשׁ רִש"י וְתַרְגוּם בְּכָל יוֹם, וְיִבְאֵר מֵאֲמָרָם ו"ל: 'כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שְׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ, וְיִסְפֵּר גְּדֹל הַצְּרוֹת, הַעֲנִינִים וְהַדְּחָקוֹת, שֶׁעָבַר בְּעֲצָמוֹ, וְאִיךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא עָלָה בְּכֶף.

ה' תקסח רו

יְבַיֵּעַ תּוֹדָה עַל צְדָקָה לְהַדְּפָסָה, וְיַגְלֶה שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי הַדְּפָסַת עֲשָׂרָה חֻלְקִים מְסֻפְרוֹ, וְיִזְהִיר עַל עֲנִינֵי שְׁבוּעוֹת הַחֲמוּרִים.

ה' תקסט רז

יַחֲזִיק בְּקִצְרָה בַּת יִשְׂרָאֵל עַל עֲזָרְתָהּ לְבַעֲלָהּ, וְעֲצָה וּבְרָכָה בְּעֵנֵינִים הַפְּרָטִיִּים.

ה' תקע רח

יְדַבֵּר מֵעֲצַת רַבְּנוּ ו"ל בְּשִׁבְלֵי הַרְיוֹן — שֶׁתִּשָּׂא אִשָּׁה עֵץ מִגַּג קֶבֶד הַצְּדִיק, וְיִצְרַף לְמִכְתָּב עֵץ מְקַבְּרִים שֶׁל רַב אַמֵּי וְרַב אַסִּי, וְיַדְבֵּר מֵעֵנֵן מִגֵּנוֹ, וְיַעֲזִיר לְצִיַּת לְרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אָז רֹאִים נִפְלְאוֹת.

ה' תקעא רט

יְדַבֵּר מִשִּׁבַּח הַמֶּדָּה שֶׁל מְאָרִיף אֶף, וְיַחֲזִיק עַל אֲמוּנָה וְעַל הַדְּבוּר אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְמַשִּׁיף שְׁפַע רַב, וְיַעֲזִיר מֵאֵד עַל כֶּף וְעַל שְׁלוֹם בְּבֵית.

ה' תקעב רי

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַמַּרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל 'בְּכָל יוֹם' מִמֶּשׁ, וְיַדְבֵּר מֵהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, וּמִשְׁכַּחַת יוֹם הַמִּיתָה, וְיִבְהִיר שֶׁדְּבַר רַבְּנוּ ו"ל אֵינוֹ מְצַמָּצֵם בְּאִיזָה מְקוֹם, וְיַגְלֶה פִּיצוֹד הַלְמוּדִים הַקְּדוּשִׁים הֵם הַצְּנוּר הַמְּשֻׁפֵּעַ וְכוּ', וְיַזְרֵז אֶשֶׁת הַנִּמְצָא לְהִיּוֹת כְּעֶזֶר לְבַעֲלָהּ, שֶׁאֵז אֵין סוּף לְטוֹבָתָהּ.

ה' תקעג רבי

מִכְתָּב כְּלָלִי לְתַלְמִידָיו בְּמִתְיבְתָא "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְבוֹ הַדְּרָכָה נוֹרָאָה

שנו אָשׁר ה' תִּכְנֶן הַעֲנִינִים בְּנַחַל

וּנְפֹלְאָה בְּאַרְיֵכוֹת קָצֵת לְצַעֲרֵי הַצֶּאֱזָן, תִּלְמִידִים רַבִּים בְּשָׁנִים, וַיַּעֲוֹרְרֵם מְאֹד לְהַחֲשִׁיב וּלְיַקֵּר אֶת יָמֵי בְּחַרוּתָם, שֶׁהֵם הָעֵקֶרֶיִים מִיָּמֵי חַיֵּיהֶם, וְכָל מִה שֶׁיִּקְנֶוּ אֹז, זֶה יִלְוֶה אוֹתָם כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, וַיִּבְעֵר הַשְּׂתוֹקְקוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּלְקַדְשׁ אֶת כָּל הַחוּשִׁים, וַיִּתְאַר כִּיצַד זֹכִים אַחֲר־כֶּף לְטוֹב אֲמַתִּי, וַיִּזְהֵר מְאֹד מְאֹד עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן, אֲשֶׁר בְּזָה גִכְשָׁלִים בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וַיֵּאמְצֵם מְאֹד לִילֵף בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ וְ"ל הַמּוֹבִילוֹת אֶל הַמְּסִלָּה הָעוֹלָה בֵּית אֵל.

ה' תִּקְעֵד רִיט

יַעֲוֹרֵר לְקַחַת אֶת הַמַּכְתָּבִים שֶׁב־"אָשׁר בְּנַחַל" כְּפָרְטִיִּים, וַיִּזְהֵר מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפּוֹ — הֵן בְּשְׁמִירַת הַשְּׁנָה וְהֵן בְּשְׁמִירַת הַמַּאֲכָלִים, וַיְבַרֵר לְנַמְעֵן כִּיצַד יְכוֹל לְהַמְנַע מִפֶּת עַפּוֹ"ם בְּהִיוֹתוֹ בִּינֵיהֶם.

ה' תִּקְעָה רכ

יִזְהֵר אֶחָד שְׁנֹכְשֵׁל בְּפֶגֶם הַבְּרִית, שֶׁיִּשְׁמַר מִן הַיֵּצֵר הָרַע מְאֹד, וַיִּרְאֶה לְגַרְשׁוֹ עַל-יְדֵי תוֹרָה וְלַמּוֹד ח"י פְּרָקִים, שֶׁכַּחַם גְּדוֹל מְאֹד, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַפְסִיק לְהַמְשִׁיךְ אֶל מַדַּת הַכַּעַס, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מַחְרִיב בֵּיתוֹ, וַיִּזְרֹז לְהַקְפִּיד עַל מְקוֹם נְכוֹן שֶׁל הַנְּחַת הַתְּפִלִּין בַּמְּקוֹמָם.

ה' תִּקְעוּ רכב

יִגְלֶה, שֶׁשְׂמִחָה הִיא תְּקוּן גְּמוּר לְפֶגֶם הַבְּרִית, וַיַּחֲזֵק מְאֹד לְהַגְבִּיר כַּח הַהֲתַחֲזָקוֹת עַל הַהֲתַעוֹרְרוֹת, וַיִּזְהֵר מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל "אֲנִי אֶמְלֹךְ", שֶׁמְבִיאֹת גְּאוּת, וְלֹא לְקַנְא שׁוֹם בְּרִיָּה, וְלַעֲסֹק בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְלְהַתְּפַלֵּל כָּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּשִׁלְמוֹתָן וּבְמַתִּינּוֹת.

ה' תִּקְעוּ רכג

מַכְתָּב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיַּחֲזֵק עַל שְׁמִירַת טַהַר הַפְּנֵה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלְּנוּ, שֶׁתִּקְיָא אֶת מִי שֶׁאֵינּוּ חַפְּצֵי בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וַיִּבְאֵר מְאֻמְרָם וְ"ל: 'טוֹב תִּלְמוּד תוֹרָה עִם דְּרָף אֶרֶץ' לְעִבְדָּה וְלַמַּעֲשֶׂה, לְקַשֵּׁר גַּם הַדְּרָף אֶרֶץ עִם הַתוֹרָה — הַפְּצַת תוֹרַת רַבְּנוּ וְ"ל, וַיִּבְאֵר פְּסוּק וַיִּבְרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב", עַל דְּרָף הַתְּמַדַּת הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמּוֹה דִּיקָא.

ה' תִּקְעַח רכז

יְדַבֵּר מְקַדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַגְּדוּלָּה מְאֹד, וּמַמְעַלַת הַמַּתְּפַלֵּל בַּמְּקוֹם שֶׁעַר הַשָּׁמַיִם, וְשֵׁם יְכוֹלִים לְמַצֵּא אוֹר הַצְּדִיק.

ה' תִּקְעֵט רכז

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת מִהַהֲתַגְלוֹת הַנְּפִלְאָה שֶׁיֵּשׁ בְּחֻדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל,

אָשֶׁר ה' תִּכְן הָעֲנִינִים **בְּנַחֵל** **שְׁנו**

וְהִתְבּוֹנְנוּת בְּגִלּוּי אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִתְגַּלוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
'נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע', וְגִלּוּי הַד' שְׁמוֹת הָעוֹלָיִם כְּמִנְיַן רַגְ"ל עִם הַפּוֹלֵל, וּמִבֶּן
הַמֶּלֶךְ וּבֶן הַשִּׁפְחָה שֶׁנֶּחְלְפוּ וְכוּ'.

ה' תקפ **רלא**
יִתֵּן עֲצָה לְנַעֲרָה צְעִירָה חוֹזֶרֶת בְּתִשׁוּבָה לְהַנְצִיל מִחַיֵּי הַבַּל.

תקפא **רלב**
יִחְזַק מְאֹד נַפְשׁ עֲשׂוּקָה בְּתוֹךְ קְלֶפֶת פָּגַם מִדַּת הַיְסוּד, וַיִּגְלֶה מַעַלְת יָמֵי
הַשׁוֹבְבִים הַמְסֻגְלִים לְעוֹרֵר תִּקּוּן חֲטָא אָדָם הִרְאִישׁוֹן שֶׁהָיָה אֹז, בְּעֲנִין
גְלוּת מְצָרִים וְהַגְּאֵלָה וְכוּ', וַיִּחְזַק מְאֹד עַל לְמוֹד יוֹמֵי שֶׁל ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת.

ה' תקפב **רלג**
יִגְלֶה וַיִּבְאֵר מַעַלְת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עֲצוּר בְּמַלְיָן, שְׂאֵז לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם
אָדָם, וְהַפֵּל יִכְבְּדוּהוּ.

ה' תקפג **רלה**
יַעֲתִיק מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו"ל עֲצוֹת לְרַפּוּאת אִשָּׁה וְכוּ'.

ה' תקפד **רלה**
יִגְלֶה תִּקּוּן לְמֵי שֶׁנֶּכְשַׁל וְאָכַל בְּשׁוּגַג בִּיעֲצָה עִם טַפַּת דָם, וְרוּחוֹ שְׁבוּרָה
עָלָיו.

ה' תקפה **רלו**
מִכְתָּב פְּלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", בּוֹ יַעוֹרְרֵם בִּימֵי
הַשׁוֹבְבִים, עַל עֲנִין הַתִּקּוּן הַגָּדוֹל הַנַּעֲשֶׂה אֹז בְּקִרְיַאת הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל
גְלוּת מְצָרִים וְהַגְּאֵלָה וְכוּ', וַיִּחְזַק עַל תִּקּוּן מַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה בְּפַעַל
מִמֶּשׁ, עַל-יְדֵי שְׁלֶשֶׁה סוּגֵי תִקּוּנִים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפְּצַת אוֹר הָאֲמוּנָה
בְּשִׁלְג וּבְחַם, שְׁזָה תִקּוּן נִפְלָא, וַיְדַבֵּר מִה'תִּקּוּן הַכְּלָלִי בְּכָל יוֹם וְלְמוֹד
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וַיַּעוֹרֵר מְאֹד.

ה' תקפו **רלט**
יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וַיִּגְלֶה לְמָה זּוֹכִים עַל-יְדֵי-זָה, וּמַעַלְת לְמוֹד חֲמֵשׁ
וְרִש"י, מְדַרְשִׁים וּגְמָרָא, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין מְצִיַּאת הָאֲבֹדוֹת עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק.

ה' תקפז **רמב**
יִגְלֶה מַעַלְת הַמִּתְבּוֹנֵן בְּהַטּוֹב הַגָּנוּז בְּכָל דְּבָר, וַיִּבְאֵר הַנִּקְדָּה שֶׁיֵּשׁ לְכָל

שנה אֲשֶׁר ה' תִּכְן הַעֲנִינִים בְּנַחַל

אָחַד, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בְּכָל מִצְבּ וְכוּ', וּבְמַעֲלַת הַבְּטָחוֹן, וַיַּחְדִּיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְסוּד שֶׁל "הַיּוֹם אִם בָּקְלוּ תִשְׁמָעוּ", וַיַּעֲזֹר לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ה' תקפח רמה

יִגְלֶה מַעֲלַת הַזֹּכֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ מִתּוֹךְ הַדַּחֵק וְהַצָּרָה, וּמִתְפַּלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבועוֹת בְּחֵיזוֹת וּבִנְעִימוֹת, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְכוּ', וְאֲמוּנַת חֲקָמִים, וּמַעֲלַת הַיְהוּדִי — מֵה שֶׁנֶּעֱשֶׂה מִמֶּנּוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ'.

ה' תקפט רמז

מִכְתָּב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת תַּלְמִידֵי הַיְקָרִים אֲשֶׁר בְּמַתִּיבְתָא "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", בּוֹ יַעֲזֹרֵם מְאֹד עַל לְמוּד וּבְקִיאוֹת בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן", וַיַּעֲזֹרֵם עַל קְבִיעוֹת בְּהַד' לְמוּדִים שֶׁהֵם כִּנְגַד הַד' עוֹלָמוֹת, וַיִּדְבֵּר נוֹרְאוֹת מִיַּחֲדוֹת הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁכִּנְגַד עוֹלָמוֹת אֵלוֹ, וְתִקּוֹן הַד' מִיתוֹת, וְשִׁמְרָה מְד' כְּתוֹת שֶׁאֵין מְקַבְּלִים פְּנֵי שְׂכִינָה. וַיִּדְבֵּר מְאֹד קִדְשָׁת סְעֻדוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְלִמָּה יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי דְבָקוֹת בְּהֶשֶׁם יִתְבַּרֵּךְ, וּקְדֻשַׁת הָאֵיבָרִים הַמְבִיאִים יַחֲדוֹ שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְפָנֵי הַעֲנִינִים תָּמִיד, וַיִּבְאֵר עַל-פִּי זֶה כְּמָה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים.

ה' תקצ רנג

יַעֲזֹר בְּדַבּוּרִים נִפְלְאִים, עֲרֻבִים וּמְתַקִּים, הַמוֹשְׁכִים לְבוֹ שֶׁל אָדָם לְאָבִיו שְׁבִשְׁמִים, וּמַעֲזֹרִים אוֹתוֹ לְהַכְנִיס כַּחוֹת בְּעַבּוּדַת הַתְּפִלָּה, שְׁתִּיהִיָּה בְּכוֹנֶנָה בְּאֻמַּת כְּלֵי שׁוּם מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּבְלִבּוּלִים, וַיּוֹרָה דְּעָה וְעֶצֶה פִּיֶּצֶד יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְזֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַמַּתְאֲמָץ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה, וּבְפָרֵט בְּמָקוֹם רְחוֹק, אֵילוֹ שֶׁעֲשׂוּעִים נִפְלְאִים מַעֲלָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

ה' תקצא רנו

יִדְבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת בְּדֶרֶךְ הַתְּחִיָּקוֹת לְאָחַד שֶׁנֶּפֶל מְאֹד, וַיִּבְאֵר בְּאִפְּן נִפְלֵא עֲנִין 'כָּל מֵה דְּעַבִּיד רַחֲמָנָא לְטַב עַבִּיד' וְכוּ', וַיַּחֲזִיק אוֹתוֹ בְּכַמָּה מְטַעֲמִים טוֹבִים הַמְשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וַיִּגְלֶה לוֹ, שֶׁעֶצֶה טוֹבָה לְנַקֵּם בְּבַעַל-דְּבָרָה הִיא — הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעֲזֹרוּ מְאֹד עַל הַזְּכוֹת לְהַחֲזִיזוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּלְמוּדִים קְדוּשִׁים כְּסִדְרָן.

ה' תקצב רסא

יִשְׁבַּח עֲנִין שֵׁישׁ לְאָדָם מְשֻׁרָה בְּפִרְנִסָּה, וַיִּדְבֵּר מִמַּעֲלַת הַנְּגוּן שֶׁל הָאֲמוּנָה: 'מִמְלָא כָּל עַלְמִין' וְכוּ', עִם שְׁתֵּי הַתְּנוּעוֹת שֶׁלוֹ, וַיִּגְלֶה גְדֻלַּת

אֲשֶׁר ה' תָּכֵן הַעֲנִינִים **בְּנַחַל** **שֵׁנֶט**

הַשִּׁיר וְהַזִּכּוּהָ לְשׁוֹרְרוֹ, וַיְדַבֵּר מִהַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וּמֵהַפְּלֶגֶת מַעְלָתוֹ, שֶׁנִּתְחַבֵּר עַל-יְדֵי שְׁבָרוֹן לֵב שֶׁל בְּנֵי-אָדָם וְכוּ'.

ה' תִּקְצַג **רֶסֶג**

יִגְלֶה נִזְרָאוֹת הַפְּלֶגֶת הַמַּעְלָה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַזִּכּוּהָ לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים בִּיְרֵאת שָׁמַיִם וְכוּ', וַיִּגְלֶה רְצוֹנוֹ — שֶׁכָּל אֶחָד מֵהַתְּלִמִּידִים יַעֲסֹק בְּזוֹה, וּמִמֵּדַת מֵאָרִיף אֵף וּמִסֵּדֶר-דָּרָךְ-הַלְמוּד, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְצֵן לְחֹזֵק אֶת אַחֲיוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסֵּפֶר־דִּים בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵל יֵאָבֹו לְשִׁמְעַ לְכָל מוֹלִיף שׁוֹלֵל וְכוּ', וְכֵן לְעוֹרְרִים עַל מַשְׁנֵאוֹת וְיִתְקוֹן הַכְּלָלִי.

ה' תִּקְצַד **רֶסֶה**

יַעֲוֹרֵר לְרִשֵׁם הַחֲדוּשִׁים בְּפִנְקֶס, וַיִּזְרֹז לְקַיֵּם רְצוֹן רַבְּנוּ וְ"ל לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים בְּעִבּוּדַת ה', וַיְדַבֵּר מִקְדָּשַׁת הַמַּחְשְׁבָה הַמְּשֻׁכֶּת שֶׁפַּע אֹר גְּלוּי הָאֲצִילוֹת, וַיִּגְלֶה בִּיצֵד זֹכִים לְהֵאָרֵת הַד' שְׁמוֹת, עַל-יְדֵי קְדָשַׁת הַחֲדוּשִׁים, וּמֵאָמֵר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ מַעֲנֵשׁ הַפּוֹגֵם בְּמַחְשְׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, וַיִּגְלֶה בִּיצֵד יָכוֹל לְזִכּוֹת, שֶׁתְּלַמּוּדוֹ יִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וּמִפְּתַח שֶׁל פְּרִנְסָה רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

ה' תִּקְצַה **רֶסֶז**

יְדַבֵּר לְבַת יִשְׂרָאֵל מִהַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים הַנִּקְנָיִם בִּישׁוּרִים, וַיִּגְלֶה מַעְלַת הַסְּבָלוֹת בְּבֵית וְשִׁמְחָה, וּמִפְּרִנְסָה — שֶׁתְּפִלָּה מוֹעֵלַת לָהּ.

ה' תִּקְצו **רֶסֶח**

יְדַבֵּר נִפְלָאוֹת מַמַּעְלַת הַזִּכּוּהָ לְרָאוֹת אֹר אֱלֹקֵי בְּשַׁעַת אֲמִירְתוֹ תְּבוֹת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, וַיִּגְלֶה בִּיצֵד זֹכִים לְתְּפִלָּה בְּכֹנֶה בְּלִי בְּלִבּוֹלִים, וַיִּתֵּן עֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת עַל זֶה, וַיִּפְלִיג בְּעֵנֵן אֲמִירַת בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה בְּכֹנֶה עֲצוּמָה, וְסִמּוּף לְקִימְתוֹ דִּיקָא, וַיִּפְרֹשׁ סֵדֶר הַקִּימָה וְהָאֲמִירוֹת, וְכִיצֵד צָרִיף לְהַתְּנַהֵג לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, וַיִּתֵּן תְּקִנָה לְמֵי שְׁהֵרַג בְּשׁוּגַג אֶת אַחֲיו כְּשֶׁהִיָּה פְּעוּט, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד.

ה' תִּקְצז **רֶעֶא**

מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", וַיִּחְזְקֵם לְהַשְׁמֵר מִלְּבַזְּבוֹ אֶת יְמֵי הַנְּעוּרִים בְּפִטְפוּטֵי דְּבָרִים בְּטָלִים וּשְׂרֵפַת זְמַן וְכוּ', וַיִּפְלִיג בְּמַעְלַת הַזִּכּוּהָ לְנַצֵּל אֶת זְמָנוֹ בְּדְבוּר קְדוּשׁ אֱלֹו יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּזְרֹז עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְסִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל. וַיַּעֲתִיק מִסֵּפֶר חֲסִידִים עַל הַלּוּמֵד — שְׁזִכּוּהָ לְפְרִנְסָה.

שם אָשֶׁר ה' תִּכְן הַעֲנִינִים בְּנַחֵל

ה' תקצח רעג
כִּבִּיעַ הַשְּׂמֵחָה עַל זְכוּתָנוּ לְדַעַת מִרְבָּנוּ וְ"ל וּלְשִׁמְשׁוֹ בְּהַפְצַת סִפְרֵי
הַקְּדוּשִׁים, וַיַּחֲזֵק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

ה' תקצט עדר
יְדַבֵּר מִהַדְּפֹסֶת הַסֵּפֶר "אֲסִירֵי אֶרֶץ" וּמֵהוֹת הַפְּצָתוֹ, וַיִּגְלֶה שֶׁהַנִּכְנָס
בְּצִרְכֵי רַבִּים צָרִיף סִיעָתָא דְשִׁמְיָא מִיַּחֲדָת וְכוּ', וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין "הֵיכַל-
הַקֹּדֶשׁ" בִּירוּשָׁלַיִם דִּיקָא, וַיַּחֲזֵק עַל אַמוּנָה.

ה' תר ערה
יְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַשְּׂמֵחָה דְקִדְשָׁה, אִיף הִיא מְכַרְחַת לְאָדָם, וּמִבְטֹלַת כָּל
הַחֲלָאִים וְכוּ', וַיִּגְלֶה מַעַלַת הַזּוֹכָה לְדוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁה, וַיַּחֲזֵק
לְצֵאת מִהַקְּטָנוֹת וְהַצְמָצוּם.

ה' תרא רעז
יַחֲזֵק אַבְרָהָם שֶׁנִּכְנָסוּ בּוֹ פְּחָדִים שֶׁל הַבַּל מְרֹאֵשׁ הַכּוֹלֵל וְכוּ', וַיּוֹרֶה לוֹ
דֶּרֶךְ חֲכָמַת חַיִּים אִיף לְהִתְנַהֵג בְּאֶפְסָן שְׁלֵא יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צָרָה
וּמַחֲלֶקֶת מִיַּתְרִים, וְשִׁדְבַק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּאִין
מִפְּרִיעַ, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל עֲנִין זֶה.

ה' תרב רעט
מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידָיו בְּמַתִּיבְתָא "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", בּוֹ יַחֲזֵקֶם עַל-פִּי 'עַת
לְעֲשׂוֹת לֵה', שְׁמִי שְׂאִינוּ שׁוֹמֵר זְמַנּוֹ לְעֲשׂוֹת לֵה', הָרִי הוּא מִפֶּר תּוֹרָתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיַּעֲזֹר עַל יְסוּדוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ וְ"ל — "הַיּוֹם אִם
בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ".

ה' תרג רפא
יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת מִסוּד "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" שְׁבוּנָה רַבְּנּוּ וְ"ל, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
שֶׁהַסְּטָרָא אַחְרָא לּוֹחֲמַת בְּקִדְשָׁה, וַיִּגְלֶה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים כִּי־צַד מְשֻׁבְּרִים
הַדִּינִים הַבָּאִים מִצַּד הַסַּמ"ך-מ"ם, שְׁאוּרָב מְאֹד עַל כָּל הַעֲנִינֵן שֶׁל
"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת אֲמִיץ בְּאַרְבְּעָה שְׁעוּרִים וְכוּ', וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
'נִקְיֵי הַדַּעַת' מִצַּד הַסְּטָרָא אַחְרָא, עַל-פִּי סֵפֶר חֲסִידִים.

ה' תרד רפג
יְזַהֵר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אִף בְּשַׁעָה שֶׁהִיא מְכַעֲסָה, וַיִּגְלֶה שְׂרַשׁ הַדְּבָרִים
עַל-פִּי חַז"ל, וַיְזַרְזוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית בְּשִׁלְמוֹת, וַיְדַבֵּר מִסְּגֻלַת אַמִּירַת כָּל
הַתְּהֵלִים בְּלֵי הַפְּסֵק.

אֲשֶׁר ה' תִּכַּן הָעֲנִינִים **בְּנַחֵל** **שְׂמָא**

ה' תרה **רפה**

יִחְזַק עַל לְמוּד הַתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, שְׁאֵז נִצּוֹל מִפְּגַם הַפֶּה הַבָּא עַל-יְדֵי
בְּטוֹל תּוֹרָה, וַיִּפְרַשׁ עַל-פִּי זֶה פְּסוּק: "בֹּא אֶל פְּרָעָה", וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה, וַעֲנִין הָאֲרַבְּעָה שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וַיִּזְרוּ עַל לְמוּד סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
ו"ל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן.

ה' תרו **רפו**

יִחְזַק עַל אַחִיזָה בְּמוֹסְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וַיִּשְׁבַּח מִתְּנַת שָׁמַיִם —
סִדְר־דְּרָךְ-הַלְמוּד שְׁלוֹ.

ה' תרו **רפז**

יְדַבֵּר מִהַקּוֹנְטְרַס "אֲסִירֵי אֶרֶץ", וַיִּגְלֶה מִפְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת פִּיצוּד וְאִיךָ נִתְחַבֵּר
בְּהַשְׁגָּחַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּסְפֹּר בְּפִרְטוּיּוֹת לְמָה נִתְעוֹרֵר לְכַתֵּב אֶת הַקּוֹנְטְרַס,
וַיִּחְזַק אֶת הַנִּמְצָן לְהַפִּיצוֹ בֵּין אֲסִירֵי הָאֶרֶץ הַיּוֹשְׁבִים בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת
בְּפֵלֵא, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל עֲנִין חוֹבוֹת.

ה' תרח **רפט**

יְבָאָר — הָאֵם מְתָר לְשָׁנֵי אַחִים לְהַנְשֵׂא לְשִׁתֵּי אַחִיוֹת.

ה' תרט **רצ**

יּוֹכִיחַ הַנִּמְצָן, שְׁמַחַמַת שְׁלֵא אָבָה לְשִׁמְעַע לְתוֹכְחָתוֹ בְּעִנִּין שְׁלוֹם-בֵּית,
גֵּרָם שְׁבֵר עֲצָבִים לְאִשְׁתּוֹ.

ה' תרי **רצא**

יִשְׁבַּח חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁפָתָבוּ לוֹ, וַיִּגְלֶה פִּיצוּד יֵשׁ תַּכְלִית מְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה,
וַיִּזְרוּ עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן, וַלְהַפְרִישׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל יוֹם חֲמ"ש
וּמַעֲשֵׂר.

ה' תריא **רצב**

יְדַבֵּר מֵאִיזוֹ טְעוֹת שְׁנִפְלָה בִּ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" וְכוּ', וַיְבַהֵיר הַטַּעַם, שְׁתֵּהֲכַרַח
שְׁתֵּהֲיִינָה פֶה וְשֵׁם טְעִיוֹת, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין 'טְעוֹת' בְּרוּחַנִיּוֹת, שְׁלֵא לְהַטְעוֹת
אֶת עֲצָמוֹ, וְהַעֲקֵר בְּעִנִּין תְּפִלָּה, וַיִּגְלֶה, שְׁנִשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל הִיא מְעוֹלָם
הַתְּקוּן, וַיְבַהֵיר שְׁצָרִיךְ לְלַקֵּט הַנִּצּוֹצוֹת שֶׁל שְׂכִירַת הַכֹּלִים עַל-יְדֵי סִדְר
הַתְּפִלוֹת, עֶסֶק הַתּוֹרָה וְעֵשִׂית מִצְוֹת, וְכֵן לְמִצַּא הַטּוֹב אֲצֵל אַחֲרִים
וַלְהַעֲלוֹתָם, וַיִּחְזַק עַל קִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה וְשְׁעוּרִים כְּסִדְרָן.

ה' תריב **רצג**

יְדַבֵּר מִעֲנִין קָשֶׁר הַמְּכַתְּבִים הַהֲדוּק בֵּינוּ לְבֵין הַנִּמְצָן, וַיְבִיעַ שְׁמַחַת
הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ ו"ל, וַיְבָאָר, שְׁעַקֵּר הַקָּשֶׁר לְרַבְּנוּ ו"ל הוּא עַל-יְדֵי

שסב אָשֶׁר ה' תְּכַן הַעֲנִינִים בְּנַחַל

למוד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וַיְדַבֵּר מִגְדֵּלֶת הַרְבֵּי רַבֵּי זֹשָׁא בְּעֵינֵי תַבְעֵרַת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּתַחֲלִילַת הַהֲתַקְרָבוּת, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת מַדַּת הַהֲתַחַדְשׁוּת בְּמַצּוֹת הַתְּשׁוּבָה, שֶׁזֶהוּ לְמוֹד עֵמֶק בְּחַיִּים, וּמַעֲלַת הַמְקַרֵּב נֶפֶשׁ אֶל הַקְּדוּשָׁה.

ה' תריג רצז

יְדַבֵּר נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת וְחַיּוּב הַזּוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל קְדוּשַׁת שְׁבַעַת הַגְּרוֹת שְׁלוֹ, שֶׁזּוֹכָה לְבַחֲיַנַּת שְׁבַעַה עֲנַנִּים, וּמֵאִיר עֲלָיו אֹרוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד לְהַזְהֵר בְּזֶה, וְלִשְׁמֹר עַל קְבִיעוֹת הַשְּׁעוּרִים בְּכָל יוֹם, וְלִהְיוֹת שְׂרוּי תָּמִיד בְּשִׂמְחָה.

ה' תריד ש

יִחְזַק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיַּעֲוֹרֵר בְּקַצְרָה כִּיְצַד לְהַגִּיעַ לְזֶה.

ה' תרטו ש

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַהוֹגָה בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", וַיַּעֲוֹרֵר עַל מַצּוֹת וּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ה' תרטז שא

יִחְזַק עַל חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁהֵיְתָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִחַמַּת שְׁחַתֵּם אֶחָד מִמִּשְׁפָּחָה פְּסוּלָה עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וַיְגַלֶּה מְקוֹר מַחְצַבָתוֹ, וַיְסִיר הַלוֹט מֵעַל פְּנֵי זִקְנֵי עַמֵּי הָאָרֶץ, שְׂאִין בָּהֶם שְׁלֵמוֹת, שֶׁכָּל עֲנִינָם הוּא כֶּסֶף גְּרִידָא, וַיִּחְזַק עַל הַתַּקְרָבוּת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי תַפְלָה, וְעַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל עֲנִין פְּרֻנְסָה שְׂאִין זֹרְקִים אוֹתָהּ, וַיִּחְזַק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה.

ה' תריז שה

יְדַבֵּר מִעֵינֵי הַזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת מִבֵּיתוֹ — בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְצֵן לְזַכּוֹת אֶת הַרְבֵּים בְּעִיר אֲשֶׁדוּד, וַיְדַבֵּר מֵאוֹר יֵשׁר וְאוֹר חוֹזֵר, וְעַקֵּר הַדְּבוּרִים צָרִיף שִׁיְהִיו רַק מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה.

ה' תריח שו

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּדַּת הַשְּׂמִיחָה דְקְדוּשָׁה, וּמִמָּה שֶׁהִיא מִמִּשְׁכַּת לְאָדָם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל אֲמִירַת תְּקוּן חַצוֹת בְּכָל לַיְלָה, וַיִּחְזַק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וַיְגַלֶּה אֵיךְ עַל-יְדֵי הַתַּקְשָׁרוֹת לְרַבְּנֵינוּ ז"ל זֹכִים לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מִהֶשְׁגוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת.

ה' תריט שח

מִכְתָּב פְּלִלִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְרִסְלָב, בּוֹ יַעֲוֹרְרָם עַל עֲנִין

אָשֶׁר ה' תִּכַּן הַעֲנִינִים **בְּנַחֵל** **שֶׁסָּג**

הַמַּחְלֶקֶת שֶׁנִּתְּהוּתָהּ עָלֵינוּ, שְׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ וְלִסְפִיחֶיהָ שׁוּם דְּרִיסַת רִגְלָהּ
בְּבֵית מִדְרָשָׁנוּ, שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת רַק פֶּנֶת יִקְרַת לַתּוֹרָה וְלַתְּפִלָּה.

ה' תרכ **שי**

יִגְלֶה מֵעֵינַי הַסּוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל: "בְּצֶר הַרְחַבְתָּ לִי", וּמִהֶהֱתַקְרְבוּת לְרַבְּנוּ
ו'ל כִּשְׁהִיא בְּהַצָּנֵעַ, וּמֵעֵינַי עֲשִׂי"ר, שְׁמוֹרָה עַל הַבְּרִיאוֹת הַחֲשׂוּבָה
מִהַכֵּל, וּמֵעֵינַי סִדְר־דְּרָד־הַלְמוּד, שְׁנָם בְּזֶה אָסוּר לְהַעֲמִיס לְמַעַלָּה
מִהַכּוֹחַ, וַיַּעוֹרֵר לְדַלֵּג עַל הַכֵּל וְלִכְרַח מִדְּפֹאוֹן פְּנִימִי.

ה' תרכא **שיב**

יְדַבֵּר מִמַּעַלַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל.

ה' תרכב **שיב**

יְדַבֵּר מִגְדֵּל הַהֲתַגְרוּת וְהַנְּסִיוֹנוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וּבִכְפָּרֵט מִי שְׂזָכָה
יֹתֵר, עָלָיו עוֹבֵר יוֹתֵר. וְרֵאוּי לְקַחַת הַכֵּל בְּנִקְלָה, וַיַּעֲתִיק מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ
יוֹסֵף חַיִּים ז"ע בְּעֵינַי זֶה, וַיְדַבֵּר מֵאַמוּנָה וּבִטְחוֹן וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
שְׁעַל־יְדֵי־זֶה אֵין צָרִיף שׁוּם בְּרִיָּה וְכוּ'.

ה' תרכג **שטו**

יְדַבֵּר מֵעֵינַי אֵיזוֹ הַתְּהוּוֹת שֶׁל קְלָקוּל בְּשָׁלוֹם־בֵּית בְּמִשְׁפָּחָה מְסִימַת,
וַיִּגְלֶה שְׁבִיד הָאִשָּׁה חֶלֶק גָּדוֹל מִכָּל מָה שֶׁקוֹרָה בְּבֵית.

ה' תרכד **שטז**

יְחַזֵּק מְאֹד עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ה' תרכה **שיז**

יְדַבֵּר מֵאַמוּנַת חֻכְמִים, וַיִּגְלֶה שֶׁכָּל הַפְּגוּמִים בְּפָגַם הַבְּרִית לְקוּיִים בְּזֶה.
וַיַּעוֹרֵר לְהִתְמַיֵּד בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, וְלַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, וְלִשְׁיַח
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלִלְמַד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְלֵא לְדַחוֹת מִיּוֹם לְחִבְרוֹ,
אֲשֶׁר זֶה שֶׁרַשׁ הַנְּפִילוֹת, וְלִשְׁמַר עַל הַזְּמַן הַיְקָר.

ה' תרכו **שיח**

יְדַבֵּר מֵעֵינַי אֲמוּנַת חֻכְמִים הַתְּלוּיָה בְּאַזְנִים, וַיְחַזֵּק עַל לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ
ו'ל וְעַל שְׁעוֹרִים קְבוּעִים בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּתְאַר גְּדֵל
הַתּוֹעֲלַת שֵׁשׁ לַהוֹגָה בְּקִבְעוֹת בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שְׂאֵז אֵין עוֹבֵר עָלָיו
כָּל־כֶּף, וְזֶה תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַלֵּב גִּשְׁבֵּר שֵׁשׁ לְאָדָם.

ה' תרכז **שכא**

יְחַזֵּק עַל פְּרָסוּם דַּעַת רַבְּנוּ ו'ל, וְעַל שְׁמִירַת הַזְּמַן, וְעַל תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

שסד אָשֶׁר ה' תִּכְנֶן הַעֲנִינִים בְּנַחַל

ה' תרכח שכא
יְדַבֵּר מִמַּעַלְת מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ וְלִדְם וְלִשְׁתַּק.

ה' תרכט שכב
יְדַבֵּר מִעֲנִין: 'הַסֵּם הַכִּי טוֹב לְיִסּוּרִים — לְשְׁתַּק', וּמִעֲנִין "בְּצַר הַרְחִבְתָּ לִּי".

ה' תרל שכג
יַחְזֹק אֶחָד שְׁבִשָּׁר לוֹ עַל הַתְּקַדְמוֹתוֹ בְּלַמּוּדוֹ בְּסֵדֶר הַש"ס, וְאוֹחֵז בְּמַסְכַּת עֵבוֹדָה זָרָה, וַיִּתְאַר לוֹ מַעַלְת הָאוֹחֵז בְּסֵדֶר-דִּרְךָ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְעֻמַּת הַמִּתְחַכֵּם, שְׂאֵף יַחֲדַל מִלְמוּד לְגַמְרֵי בִימֵי קִטְנוֹת וְכו'.

ה' תרלא שכד
יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְהַדְפִּיס סֵפֶר מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזָה כָּלֵל קְרוֹב רְחוּקִים, שְׂאֵז ה' מוֹחֵל לְאָדָם עַל מַעֲשָׂיו, וּבִפְרָט אִם זֹכִים עַל-יְדֵי הַהִפְצָה לְבְּזִיוְנוֹת, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַהוֹלֵךְ בְּדִרְךָ לְצַדִּיקָה וּמַקְבֵּל בְּזִיוְנוֹת.

ה' תרלב שכו
יְדַבֵּר מִעֲנִין אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא לְאַהֲבָה אֶת כָּלֵם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וַיִּגְלֶה הַלְמוּד הַטוֹב שְׁלוֹמְדִים בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהוּא אֲמוּנָה וַתְּפִלָּה וְאַהֲבָה, וַיַּחְזֹק לְפָרְסָם הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

ה' תרלג שכז
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִעֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיא עֲזִיבַת הַחֲטָא, וַיִּאָרֶיף לְתַאֵר וַיַּעֲזֹר מִמַּעַלְת כְּתִיבַת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְדַבּוּרֵי אֲמוּנָה, שֶׁהֵם תְּקוּן לַמַּחַ וְכו', וַיְבָאָר עַל-פִּי זֶה פְּסוּק בְּפָרֹשֶׁת יִתְרוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל יְעֻזְרָה וְעַל הַיַּחֲזִיקִים וְעַל לְמוּד הַתּוֹרָה.

ה' תרלד שכט
מִכְתָּב פְּלִי לְכָלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", בּוֹ יַחְזֹקֵם וַיִּאֲמָצֵם עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִעֲנִין ד' דְּאֶחָד, וּמִהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁד"י, וַיִּמְצָא רְמִזִּים נִפְלְאִים בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לְעִבְדָּה וְלַמַּעֲשֶׂה, וַיַּעֲזֹר עַל 'שְׁלוֹם' בְּכָל בְּחִינוֹתָיו, וַיַּחְזֹק אֶת עֲצָמוֹ בֵּין בְּעֻלְיָהּ וּבֵין בִּירִידָהּ, וַיַּחְזֹק עַל לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִחוֹבְתָנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם לְמוּדוֹ הַטוֹב לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, כִּי אֵינוֹ שֵׁף אֶצְלָ יַחֲדֵי, וַיַּזְרֵז עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן.

אָשֶׁר ה' תָּכֵן הַעֲנִינִים **בְּנַחֵל** **שֶׁסָּה**

ה' תרלה **שלב**

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן בּוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַמּוֹרִידִים מִהַבּוֹשָׁה הָאֲמִתִּית לְעֵתִיד לְבָא, וַיִּחַזַּק עַל-פִּי זֶה מְאֹד, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לָזֶה, וַיִּדְבֹר מֵעַנְיָן נֶסַח אֲשֶׁכְּנֹז.

ה' תרלו **שלו**

יֹוכִיחַ מְאֹד אֶחָד שֶׁמִּפְטָפֵט בְּלִי גְבוּל עִם כָּל אֶחָד, וַיִּגְלֶה לוֹ שֶׁכָּל צְרוּתוֹי נִגְרָמוֹת בְּעֵבֹר חֲסָרוֹן זֶה שֶׁהוּא לְקוֹי בּוֹ מְאֹד, וַיִּזְהִירוּ עַל שְׁמִירַת הַדְּבֹר.

ה' תרלז **שלה**

יְדַבֵּר מִמְּצִיאת נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּעֵצְמוֹ, וְעַקֵּר הַתְּכִלִּית — לִידַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּחַזַּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אִף שֶׁהִכֵּל חֲשָׁף, וַיִּרְגֵּל הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת.

ה' תרלח **שלו**

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן "בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת", בְּחִינַתוֹ שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל גְּלוּי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁזֶּה בְּחִינַת הַנ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה אוֹר חוֹזֵר, וְזוֹכִים לְשָׁלוֹם וְכו', וַיִּדְבֹר מֵעַנְיָן לְמוֹד תְּנָא דְבִי אֱלֹהֵי.

ה' תרלט **שלו**

יִגְלֶה לְשָׁנִים, שֶׁהַבְּזִיּוֹן שֶׁהָיָה לָהֶם הִצִּילָם מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה, שֶׁהָיְתָה צְרִיכָה לְבֹא עֲלֵיהֶם, וַיִּחַזְקֵם לְהִתְנַהֵג עַל-פִּי הַתּוֹרָה, וַיִּזְכִּיר אִמְרָה נְאֻם מִמּוֹהַרְנ"ת ו"ל.

ה' תרמ **שלה**

יִגְלֶה שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שֶׁאָדָם סוֹבֵל הֵן מִפְּנֵי שֶׁמִּפְקִיר אֶת פְּתַחֵי פִּיו, וַיִּחַזַּק מְאֹד לְהִזְהַר בְּזֶה, שֶׁעַל-יְדֵי שְׁתִּיקָה זוֹכִים לְרוֹתֵי-הַקֶּדֶשׁ וּלְטוֹבוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַחֲנִיּוֹת.

ה' תרמא **שלט**

יְדַבֵּר מִהַשְּׂכָחָה דְקִדְשָׁה לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, וְרַק לְזַכֵּר לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹב שְׁטִיּוֹת, וַיִּזְהִיר מְאֹד לְעַסֵּק בְּעֵבֹדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַדְּבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶה תְּלוּי בְּזִכְרוֹ הָאֲמוּנָה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמר בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
רבו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: פי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונצלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל בי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד פי מימיני
בל-אמוט: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י פי | לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך
נצח:

תקוץ הפללי

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כִּסּוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשָׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשִׂדֵי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עֵזוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד א אֱלֹהִיךָ לְעֵת מְעַא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 יֵאָלִיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א סֵתֵר לִי * מַצֵּר תַּעֲרַנִּי
 רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשֶׁר־יִלְךְ א וְאוֹרֶךְ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִלְךְ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל־תִּהְיֶה א
 כִּסּוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהִי: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבָנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֵל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֶהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחָלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת א שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקוּן הַכְּלָלִי

יִקְבֹּץ אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאָי עָלַי | יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוּם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי הַגְּדִיל עָלַי
עֵקֵב: יא וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בּוֹזֵאת יְדַעְתִּי כִּי-חֲפֹצֵת בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אֵיבִי
עָלַי: יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְשִׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשֻׁפֵּיל לְבָנֵי-קָרָח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | יֵלְאֵהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּי דַמְעָתִי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּף
אֲדִידֶם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִּשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יְרֵדָן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מְשַׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

תקוין הפללי

שְׁבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרֹצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפוּנִי עוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שָׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מִמְּתִקּוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעַלֵי אֲוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פֹשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיִּפְּנֶנּוּ עוֹרָה
לְקַרְאֹתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֹן
כָּל־בְּגֵדֵי אֲוֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשַׁפְּתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּתְּרַגְּם | פֶּן־יִשְׁפָּחוּ עָמִי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַ בְּחִמָּה כִּלְהַ וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוּן הַפְּלִילִי

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעָרְבַי יְהוּמוֹ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה
יְנִיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינּוּ: יז וַאֲנִי |
אֲשִׁיר עֶזְרָה וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסִדָּךְ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁנֵב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשְׁנֵבֵי אֱלֹהֵי חֲסִדֶי:

עז א לְמַנְעֵחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי *
אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֻקָה קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטְפֵּה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֵת
שְׁמֵרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקְדָּם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה
עַם-לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסְיֵף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנֹעַח
חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לְדֹר וְדֹר: י הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל
אִם-קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקְדָּם פְּלִאָךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכֹל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְבָּךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
כֹּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עֶזְרָךְ: טז גְּאֻלְתָּ בְּזֹרֹעַ עַמְךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רְאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד מ"ם

תקוּן הַפְּלִי

תְּהוֹמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
אֶף־חֲצָצְרִיךְ יִתְחַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמֶךָ | בְּנִלְגַל הָאִירוֹ
בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכֶךָ
וּשְׁבִילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֹמֶד בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה
הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲזִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יֵהִי בַּבֶּקֶר
כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף לָעָרֵב יִמּוּלֵל
וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
ח שֶׁתָּה עֹנֵתִינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלָמְנוּ לְמֹאזֵר פְּנִיֶךָ: ט כִּי
כָל־יָמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָה:
י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֶבֶם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה:
יא מִי־יֹדַע עִז אֶפֶךָ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמַנּוֹת
יָמִינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמִינוּ: טו שִׁמְחָנוּ
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֵל־
עֲבֹדֶיךָ פָּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם

תקון הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד הִרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתִּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר עֲוֹה לְאֶלֶף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיּוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְּהַ-לֶּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבְרוֹ אִמְרַת יְהוָה עֲרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאִסֹּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקוץ הפללי

וּזְקַנְיוּ יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב זָר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְרַר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְהֵרֵן אֲשֶׁר בְּחֶרֶב־בוֹ: כז שָׁמוּ
בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
צִפְרֹדַעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּעֵצָתָם כִּי־נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךְ וְאִישׁ לְהָאִיר לְיָלְהָ: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָהֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עִזּוֹר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעִזּוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקוץ הפללי

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשכח מיני: ו תדבק לשוני | להכי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הפלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם פי חסו בו:

הספר הקדוש הזה הודפס
להצלחה וסיעתא דשמיא בחינוך הבנים
בעסקים
בשלום בית
ובבריאות

וכן לרפואתה ותשובה שלמה
גל רונית ועופר בני אסתר
עירית בת מינה
אביטל ענת ויעל בנות עירית
ראובן בן דינה וכל יוצאי חלציו.
אסתר בת יהודית

לעילוי נשמת
משה בן אסתר
פאלי פאוול בוג'נה בת טובה
פאוול בן שרלוטה
יחיעם בן שרה
יעקב קובי בן מינה
תמר בת יעל

ולעילוי נשמת כל נשמות ישראל
שאין מי שיגיד קדיש או ילמד לעילוי נשמתם.

הספר הקדוש הזה נדפס

להצלחת:

אלחנן בן שמחה

גילה בת רוזה

וכל ילדיהם

שהקדוש ברוך הוא ימשיך עליהם

שפע עצום ברוחניות וגשמיות ונחת

מכל יוצאי חלציהם שיהיו שומרי הברית

בכל החמישה חושים ויצאו מכל החובות אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס

לרפואת אימי מורתי

רחלה בת חנה תחי'

ולהצלחתם וחזרה בתשובה שלמה ברחמים

של כל משפחת **אליהו הע"י**:

עמוס בן רחלה הי"ו, דליה בת רחלה תחי'

יורם בן רחלה הי"ו, יפה בת רחלה תחי'

יוסף בן רחלה הי"ו, יעקב בן רחלה הי"ו

שמואל שלמה בן רחלה הי"ו, אסנת בת איידה תחי'

דניאל ניסים בן אסנת הי"ו, עידית רחל בת אסנת תחי'

אוריה תאיר בת אסנת תחי', עילאי בן אסנת הי"ו

ולעילוי נשמת

מו"ר עטר **יורם מיכאל בן חנניה ורינה זצוק"ל**

יתרו יהוא בן טויטה ע"ה

איידה בת זוהרה ע"ה

כרך זה הודפס לכבוד נשמת מורנו ורבנו עט"ר

כ"ק **מוהרא"ש** הקדוש

לכבוד נשמת

מרן רבנו **עובדיה יוסף** בן **גורג'יה**

לכבוד נשמת

הרב **יורם מיכאל** בן **רינה אברג'ל**

ולעילוי נשמת

שחר נחשון בן **אורה, גואל** בן **מרים, משה** בן **בייא, בנימין**
בן **חנה, רחמים** בן **שרה ואברהם, אסתר** בת **רחל ויצחק**
ת'נצ'ב'ה'.

להצלחת:

משפ' שמש

רונית בת **שושנה, עזרא** גיא בן **דבורה**

דניאל מאיר, יהונתן, נחמן, הילה, רחל ומלכה בני **רונית**

שיזכו לבית ביבנאל ולרוות נחת מכל ילדיהם

ויזכו לחתן אותם בקדושה ובטהרה

לזיווג:

שלמה ציון בן **חיה עיישה, דורית** בת **שושנה, שפרה** בת **לאה, ארז**
בן **דבורה, יניב ורמי** בני **תקוה, רז נעמי** בת **אסתר, מיכל** בת **אסתר,**
אדל בת **ארנונה**

לרפואה שלמה:

אברהם בן **טופחה, דבורה** בת **נג'מה, שושנה** בת **רחל, עזרא נתן**
בן **נעמי, גנט חביבה** בת **פרידה נפשי, גאולה** בת **אסתר, אסתר** בת
טובה, מיכל בת **אסתר, אביבית** בת **רומיה, זיוית** בת **עטרה, דוד** בן
ג'ולייט, יצחק בן **נג'מה, יצחק** בן **לולו**

הספר הקדוש הזה נדפס
לזיווג מוצלח ברכה והצלחה רפואה שלמה
ופרנסה טובה, שמחה וחיים טובים
קורין שיפרא בת דניז

לברה הצלחה רפואה שלמה
פרנסה טובה שמחה וחיים טובים
ילדים בריאים ושלמים
פביאן דניאל בן קורין שיפרא, הודיה בת קורין שיפרא
טלי בת פרידה, ליאורה בת טלי
שלמה בן טלי - רפואה שלמה
שמואל בן שרה, רבקה בת הודיה
אברהם בן הודיה, דניז בת רדו
אריכות ימים ובריאות
סילבן דניאל בן בנינה - אריכות ימים ובריאות

הספר הקדוש הזה נדפס
לברכה והצלחה
בבריאות איתנה מתוך אושר ושמחה
לאורלית בת שרה
יעקב עמרם בן שרה

ושידוך טוב והגון לבחור היקר
אליעזר שלמה בן אורלית

לעילוי נשמת
חיים בן מרים ז"ל
שרה בת רחינה ע"ה
עפרה בת שרה ע"ה

